

STEVEN SPIELBERG DIGITAL YIDDISH LIBRARY

NO. 11675

SEFER HAYE ADAM

Abraham ben Jehiel Michal Danzig

•

NATIONAL YIDDISH BOOK CENTER
AMHERST, MASSACHUSETTS

NATIONAL YIDDISH BOOK CENTER
AMHERST, MASSACHUSETTS
413 256-4900 | YIDDISH@BIKHER.ORG
WWW.YIDDISHBOOKCENTER.ORG

MAJOR FUNDING FOR THE
STEVEN SPIELBERG DIGITAL YIDDISH LIBRARY
WAS PROVIDED BY:

Lloyd E. Cotsen Trust
Arie & Ida Crown Memorial
The Seymour Grubman Family
David and Barbara B. Hirschhorn Foundation
Max Palevsky
Robert Price
Righteous Persons Foundation
Leif D. Rosenblatt
Sarah and Ben Torchinsky
Harry and Jeanette Weinberg Foundation
AND MEMBERS AND FRIENDS OF THE
National Yiddish Book Center

The *goldene pave*, or golden peacock, is a traditional symbol of Yiddish creativity. The inspiration for our colophon comes from a design by the noted artist Yechiel Hadani of Jerusalem, Israel.

The National Yiddish Book Center respects the copyright and intellectual property rights in our books. To the best of our knowledge, this title is either in the public domain or it is an orphan work for which no current copyright holder can be identified.

If you hold an active copyright to this work – or if you know who does – please contact us by phone at 413-256-4900 x153, or by email at digitallibrary@bikher.org

ספר חיי אדם

הועתק

מהספר חיי אדם בלה"ק שחבר הרב המאוה"ג
מהר"ר אברהם דאנציג ז"ל מו"צ דווילנא .

אזו וויא דאש דאזיגע ספר הייסט : אזו איז דאש אויף : דאש
גאנצע לעבין פון דעם מענטשין : עש שמיינען אלע דינים פון
דעם שולחן ערוך אורח חיים אונג אנדערע פוסקים
אלדינג ויער קלאר אונג ריין : אפילו ווער עש איז גיט קיין למדן
וועט ער זיך אויף דער פון אויש לערנען אלע דינים :

שנת תש"י לפ"ק

הוצאת מסורה פאבלישינג קאמפאני

Published by MESORAH COMPANY

New York

Printed in U. S. A. by Saphrograph Co., 194 Elizabeth Street, New York 12, N. Y.

לוח המפתחות

סאָרצייקענש פון אלע דינים וואס געפינן זיך אין דעם דאוונגען ספר חיי אדם:

דיני פסוקי חמרה • אלע דינים פון
ברוך שאמר ביו נאך לשלחב :
דיני קדיש וברכו • ווען מען מעג זאגן
קדיש אדר ברכו אדר קדישה • ווער
עש כח נאך זאגן מיט דעם תון • און
ווער עש מעג דאוונגען פאר דעם עמוד :
דיני קריאת שמע • ביז וויא לאנג איז
די צייט אין דער פריא קריאת שמע
צוא זאגן • וויא אזו מען זאל זאגן
קריאת שמע וואש מען זאל טאן ווען
מען האט אין דר פריא אדר צו מעריב
קין קריאת שמע נישט גיזאנט און
נאך אויף אנדערע דינים דער פון :
דיני שמונה עשרה • וויא אזו מען מה
דאוונגען שמונה עשרה • וואש מען
זאל טאן ווען מען האט איין שמונה
עשרה פאר פקלם • און וויא לאנג מען
האט צייט שמונה עשרה צו דאוונגען :
דיני משיב הרוח • טל ומשך • יעלה ויבא •
ווען מען זאגט משיב הרוח • און טל
ומשך • און יעלה ויבא • און וואש
מען זאל טאן ווען מען האט פאר געסין
צו זאגן אדר מען האט ומשך גיזאנט
משיב הרוח אדער טל ומשך • אדר
מען האט מוצאי שבת נישט גיזאנט
אתה חוננתנו • אדר תשעה באב האט
מען פאר געסין צו זאגן נחם • אדר
חנוכה און פורים האט מען פאר
געסין על הנסים • אדער עשרת ימי
תשובה האט מען נישט גיזאנט תמלה
הקדוש • אדער כתוב אדער בפר
תים • אדר אין איין תענית ווען מען
האט

השכמה הבוקר אלץ וואש מען זאל טאן
אין דער פריא ווען מען שטייט אויף
און וויא אזו מען זאל זיך אן טאן :
נשילת ידים • וויא אזו דאש וואשן זאל
זיין אין דער פריא און מיט וועלכע
וואסער מעג מען זיך וואשן :
דיני סהרה ונקיט • וויא אזו מען מה
זעהן תמיד ריין צו זיין • און וועלכע
זאכין עם הייסן נישט ריין און מען
טאר קענען זיין נישט לערנען און נישט
דאוונגען אדר איין הייליג ווארט זאגן :
דיני קודם תפלה • די אלע זאכין וואש
מען מעג יוא טאן און וואש מען טאר
נישט טאן פאר דעם דאוונגען :
דיני ציצית • אלע דינים פון ציצית •
ווען מען מה צו זיין אין ציצית • וויא
מען מה ערליך האלטן די ציצית •
וועלכע ציצית עש זינען פשר און
וויא אזו מען זאל איין מאכן דיא
ציצית אין ארבע בנפות ארזין :
דיני תפילין • וויא אזו מען זאל לייגן
תפילין • און ווען מען זאל זיין אויש
טאן • וויא אזו די רצועות זאלן זיין •
און וויא מען מה הייליג האלטן
דיא תפילין :
דיני תפלה • אלע דינים פון דאוונגען
וועמן מעג מען מצרץ זיין צום מען •
ווען מען מעג זאגן ברכו און קדישה
און קדיש תאמסע עש איז נישט קיין
מען • אויף וועלכע ערמר אין דאוונגען
טאר מען נישט ריידן און וויא מען זאל
דאוונגען ווען מען קומט שפעט אין שאל :

ב

ג

ה

ו

ז

יא

יב

דא' אָדער ווען דער קורא האט זיך
מועה גיוועזן און האט פאר איינעם
נישט מער גילייענט נאר צוויי
פסקים. אָדער ווען עש איז נישט
דא קיין איינציג ישראל נאר לויט
פֿהנים אָדער לויס. און נאך פיל
אנדערע דינים:

דיני עליות החיובים. ווער עש איז
איין חיוב עולה לתורה צוא זיין:

דיני נשיאת כמים. אַלע דינים פון
פֿהנים דוקענען:

דיני אשרי וכל לציון. דינים פון אשרי
און וכל לציון. און ווען מען זאגט
נישט לכנסת. אויף דינים פון
עלינו לשבת:

דיני קריש יתום. וואש דער קריש
איז. ווער עש איז איין חיוב קריש
צוא זאגן. און וויא אזו מען זאל
איין טיילן דיא קרישים:

דיני ארד החפלה. וואש מען זאל
לערנען נאך דעם דאוונען:

דיני ספר תורה. יעדער איד זאל זיך
אליין שרייבן איין ספר תורה אָדער
ער זאל זיך באשטעלן בייא איין
סופר. און וויא מען מוז ערליך
האלטן איין ספר תורה און אנדערע
הייליגע ספרים:

דיני תהנות האדם. דיא בשרייבונג
פון אַלע גוטע און שלעכטע מדות
און וויא אזו דער איד זאל זיך תמיד
אויף פירן:

דיני בריאות הגוף. אַלע זאכן וואש
מען זאל טאן פֿדי מען זאל גיוונד
און שטארק זיין:

דיני איסורי סכנה. אַנעלכע זאכן וואש
מען

האט פאר געסין צוזאגן ענגו. אָדער
מען האט אין דר פריא גיזאנט שלום
רב. אָדער מען האט אין דיא ערשטע
גאכע פֿסה גיראבענט דיא וואכדיגע
שמונה עשרה:

דיני חזרת הש"ץ. אַלע דינים פון דער
הויכע שמונה עשרה וואש דער חזן
זאגט. און וויא מען זאל טאן ווען
דער חזן האט זיך מועה גיוועזן אין
מיטן. אָדער ער איז פאר שלאפט
גיווארן. אָדער ער איז איין פֿהן און
עש האט זיך גיטראפן איין מת און
נאך אנדערע זאכן:

דיני שמיעות בשמונה עשרה. ווען מען האט
זיך מועה גיווען און מען האט גיזאנט
איין אנדר פֿרכה אין דער שמונה עשרה
אָדער מען האט גאר גיראבנט איין
אנדערע שמונה עשרה וואש מענטש:

דיני תחנון. וויא אזו און ווען מען
פאלט תחנון און אויף וועלכין אָרט
מען זאגט עש. און אין וועלכע מען
מען זאגט נישט קיין תחנון:

דיני קריאת התורה. וויא מען מוז זיך
נוהג זיין ווען מען לייגענט. ווער עש
מען לייגענען. וועמן מען זאל אויף
רופן. וואס מען מוז ווען דער
אויף גירופֿער האט זיך מועה גיוועזן
מיט דער פֿרכה אָדער ער איז אין
כיטין פאר שלאפט גיווארן. אָדער
מען האט אים גיוויזן איין אנדער
אָרט אין ספר. אָדער עס איז אין מיטן
לייגן גיבליפֿן ווייניג פון איין פֿהן.
אָדער דער אויף גיראבענער האלט אין
מיטן דאכנען אָדער מען האט איינס
אויף גירופן און ער איז נאר נישט

דיני איסורי סכנה. אַנעלכע זאכן וואש
מען

לוח המפתחות

ג

איבער זאכין וואש מען העקט :
דיני ברכות הריח : דיא ברכות איבער
זאכין וואש מען שקעקט :

דיני שהחינו והטוב והמטיב : יעדער זאך
וואש מען מוז דרייבן מאכין שהחינו
אונ ווען מען מאכט דיא ברכה
הטוב והמטיב :

דיני פרטי ברכת הנחנין : דיא ריינע
בשרייבונג פון יעדער זאך וואס פר
איין ברכה מען מוז איבער איר כאכן :

דיני ברכות פרטיות : דינים פון גזל
בענטשין : פון בן דף שפטרני : פון
חלה נעמען אונ פון פלים טובלין :

איזה דיני ברכות : וויא אזו בען זאל
מאכין יעדער ברכה : ווען מען זאל
זיא מאכין : אונ וואש מען טאר ניט

טאן ווען מען מאכט דיא ברכה :
דיני משא ומתן : וואס דאס געלט איז
וויא אזו מען מוז ערליך האנדלן :

אלע דינים פון מעסקין אונ וועגין :
וויא אזו מען מוז הייליג האלטין
דאש ווארט :

דיני מנחה : אלע דינים פון מנחה
דאוונען : אונ ווען דיא צייט איז
פון מנחה :

דיני מעריב : דיא צייט פון מעריב
דאוונען : אונ וואס מען זאל טאן ווען
מען פארשפערט זיך מיט מעריב :

אונ נאך אנדערע דנים דער פון :
דיני סדר הלילה : דינים פון קריאת
שמע ליעצן : אונ וויא מען זאל זיך
פירן בייא דער נאכט :

דיני ערב שבת : וואש דער הייליגער
עצבת איז : אונ וויא מען זאל זיך
גיהג ויין פרייטאג בייא טאג :

דיני

מען טאר נישט עסין אדער טאן ווייל
עס איז געערליך פאר דעם מענטשין :

דיני נשילת ידים : דינים פון וואשן
צום עסין :

דיני המוציא : אלע דינים פון דרמ ציא
וויא גרויס דיא מוציא מו זיין : אונ
איבער וואס מאכט מען ד' מוציא :

דיני סעודה : דינים פון דעם עסין אונ
וויא אזו דער איד דארף צוא עסין
עש זאל נישט ויין איין פראקט
פרעסין וויא איין בהמה :

דיני מים אחרונים : וויא אזו מען מוז
זיך וואשן דיא הענט נאך דעם
עסין : אונ אז מען מוז דער נאך
היבן בענטשין :

דיני ברכת המזון : אלע דינים פון מזון
בענטשין אונ וויא אזו מען זאל טאן
ווען מען האט עפעס פאר געסין צוא
זאגן אין דעם בענטשין :

דיני ברכת הדגין : דיא הויפט פללים
פון אלערלייא ברכות : אונ וואס די
ברכה איז : אונ וואס מען זאל טאן
אז מען האט זיך טועה גווען אדר מען
האט גאר קיין ברכה נישט גימאכט :

דיני ברכת אחרונה : ווען מען מאכט
בורא נפשות אונ ווען מען זאגט די
לאנגע ברכה אחר נה : אונ דיא
בשרייבונג פון אלע ברכות :

דיני ברכות : וועלכע ברכות עס זייגן
פריער מען זאל זיין פיער מאכין
איידער דיא אנדערע :

דיני ברכות הראיה : דיא ברכות וואש
מען מוז מאכין איבער זאכין וואש
מען זעהט :

דיני ברכות השקיעה : אלע ברכות

דיני

וּבִבֵּא • אָדער אַז מען קומט אין שול
אַרײַן ווען מען זאגט שוין הלל • און
נאך עטליכע דינים :

דיני קידוש לבנה • ווען דיא מצוה איז
מקדש צוא זיין דיא לבנה • און
וואו און ווער עש טאר נישט מקדש
זיין דיא לבנה :

דיני יום טוב • אלע זאכן וואס מען
טאר יום טוב נישט טאן • און דיא
דינים פון עירוב תבשילין :

דיני חול המועד • אלע זאכן וואס מען
טאר נישט טאן אום חול המועד • און
וויא אזאז מען כו חול המועד
ערליך האלטן :

דיני ערב פסח • דינים פון גאנץ חודש
ניסן און ערב פסח און פון בודק
חמץ זיין • און פון ערב פסח וואס
גיפאלט אום שבת :

דיני פסח • דינים פון פשעריין און גליען
פלים און פון חמץ פר קיפין און פון
מצות באקין :

דיני ליל פסח • אלע דינים פון דעם סדר
אפ ריכטן • און פון דעם אפיקומן :

דיני ספירת העומר • ווען און וויא אז
מען זאל ספירה ציילן • וואס מען
טאר נישט טאן פון נאך פסח ביז
ראש חודש סיון • און דעם דין ווען
מען האט זיך מוצה גיווענין אדער
מען האט פר געסן ספירה צו ציילן :
דיני תענית צבור • פון דיא גיבאמענע
תעניתים • פון דיא דרייא וואכן און
דיא ניין טעג • און פון תשעה באב :

דיני ראש השנה • וויא הייליג דר חודש
אלול איז • דינים פון סליחות טעג
און ערב ראש השנה • קידוש פון
ראש

דיני הדלקת הנרות • ווען מען זאל
ליכט בענמשין • ווער עס מוז ליכט
בענמשין און וויא פיל ליכט • און
נאך אנדערע דינים דער פון :

דיני קידוש • וויא גרויס דער קידוש
בעכער מוז זיין • איבער וואש דיא
מצוה איז קידוש צוא מאכן • אויף
וועלכין ארט מען מוז קידוש מאכן •
און וואס מען זאל טאן ווען מען
האט פאר געסן קידוש צוא מאכן :

דיני יום השבת • אלע זאכן וואס מען
מוז טאן שבת בייא טאג :

דיני דברים האסורים בשבת • אלע זאכן
וואס מען טאר שבת נישט טאן :

דיני מוקצה • די באשרייבונג פון אלע
זאכן וואס מען טאר שבת נישט רירן
ווייל זייא זיינען מוקצה :

דיני עירוב • וואש דער עירוב איז •
און וועלכע זאכן וואש מען טאר
נישט טראגן אדר נישט זיין • דאָרט
וואו קיין עירוב איז נישט דא :

דיני הילוך בשבת • וויא ווייט מען
קעג שבת זיין • און וויא אזא דאש
זיין זאל זיין אום שבת :

איזה דיני שבת • דינים פון אקראנקן
און אקומפּעטאריין און נאך עטליכע
דינים פון שבת :

דיני הברלה • וויא אזאז מען מאכט
הברלה • וואס מען טאר נישט טאן
פאר הברלה • און וואס מען זאל
טאן אז מען האט פאר געסן צוא
מאכן הברלה :

דיני ראש חודש • וואס מען טאר ראש
חודש נישט טאן • וואס מען זאל
טאן אז מען האט פאר געסן יעלה

נו

נז

נח

נמ

ס

סא

סב

סג

סד

לוח המפתחות

ד

דיני סוכות אַלע דינים פון דר סוכה אונ
אָתרוג בענטשן אונ הושענות אויף
פון הושענא רבה אונ שְׁכַחַת תּוֹרָה :
דיני חנוכה פאר וואס מען מאכט
חנוכה אונ אַלע דינים פון חנוכה
ליכט בענטשן אונ וואס מען זאל
טאן אז מען האט פרגעסן על הנסים
צו זאגן אונ נאך אנדערע דינים :
דיני ארבע פרשיות דיא דינים פון די
פיר גומע שבתים אונ פאר וואס
זייא זיינען :

דיני פורים דינים פון אסתר תענית
פון דר מנילה ליענן אונ אַלע דינים
פון פורים דער אויפערשטער זאל
העלפן יעדער איד ער זאל תמיד
לעבן לוסטיג אונ פרייליך וויא פורים
מיט גרויס נחת און יסורים מיר זאלן
זוכה זיין צו זעהן די גאולה אונ אנדער
הייליג לאנד זאל אויף גיריקט ווערן
מיט גרויס גדולה אמן :

סמ

ראש השנה אונ וויא הייליג ביינען
סענ ראש השנה זיינען :

סה

דיני תקיעות דיא זעהען זאכין וואס
דר רבינו סעדיה גאון שרייבט אויף
שושר פלאזין אונ אַלע דינים פון
דיא תקיעות :

סי

דיני ערב יום כפור וויא אזו מען מוז
ערב יום כפור זיך ריין מאכין
אַלש דינג וואש מען האט גיזינדיגט
קעגן זיין ליבין נאמען אונ קעגן
מענטשן אונ אַלש דינג וואש מען מוז
טאן אין דעם דאזיגן הייליגן טאג :

סז

דיני יום הכפורים אַלע דינים פון יום
כפור אונ פון דעם פאסטן :

סח

דיני תפלות כשרת ימי השובה וואש
מען זאל טאן ווען מען האט זיך שוועה
גיוועזן מיט מי כמזה אדער דיא
אנדערע זאכין וואס מען זאגט אין
דער שמונה עשרה פון ראש השנה
פיו נאך יום כפור :

הקדמה בקצרה מחרב המחבר

אזא וויא עס איז ידוע אז דר עיקר לימוד התורה איז נישט דער לערנן אליין נאר אז
מען זאל וויסן אַלע דינים אונ אַלע מצוות מקיים צו זיין און וויא עס שטייט
אם תבקשה כחפזי אוז וויא דער מענטש וואש זוכט געלט צו פאר דינען מיניגט ער
דאך נישט דיא געלט אליין נאר דעם תכלית פון דיא געלט און אויף דאָרף יעדער
איד לערנען באַפֿן ער זאל קומען צו דעם תכלית פון לערנען היינט ער זאל וויסן
וויא צו פירן זיך אין זיין נאָציאָן לעבן ע"פ דיני התורה בן די דינים פון דאָנאָן
ציצית תפילין שבת ויום טוב ער זאל חז נישט נכשל ווערן אין זיין דין וואס ער
ווייס נישט וויא דר דין איז עכל המחבר בקיצור דרום האבין מיר מעתיק גיווען דעם
ספר חז אדם על לשון אשכנזי המורגל פדי אַלע זאלין פרי שטיין אונ אויף אַלע דינים
וואש עס זיינן שוין צו יעדערן בן ישראל ובוכות זה נגדה לביאת הגואל עש זאל
מקנים ווערן ופלאה הארץ דעה את יי פמים לים מכסים :

שויתי יהוה לנגדי תמיד

א איה האב גאט שטענדיג פאר מיר . דאס איז דער ערשטער בלל וואס דער איד
 מוז האבן . ער מוז שטענדיג אין זינען האבן אז ער שטייט פאר גאט . און ווער
 עס פאר געסט אן דעם קיינמאל נישט . קאן קיינמאל נישט זינדיגן . דען לאמיר זעהן
 ווען איין מענטש שטייט פאר דעם קיניג וועט ער גיין אפ היטן יעדען ווארט
 און יעדן טריט ער זאל דעם קעניגס גזעץ נישט איבערטעטן . ווען דאס איז אזא
 פאר איין מלך בשר ודם . וויא מוז עס נאך זיין ווען מען ווייסט אז מען שטייט פאר
 דעם גרויסן הייליגן גאט . וואס אויסער דעם וואס ער זעהט אלדרינג וואס דער
 מענטש שט . ווייסט ער אויך יעדעס גידאנקען וואס מען האט אין הארץ דרום
 מוז מען ציטערן ביא יעדן טריט און זיך שטארק היטן נישט צו טאן דאס
 מינדעסטע וואס ביא גאט איז נישט רעכט :

ב ווען מען לייגט זיך אין בעט אריין מוז מען זיך לייגן מיט גרויש דרך ארץ און
 פרוםקייט . מען מוז אין זינען האבן אז מען לייגט זיך נישט וועגן תענוג נאר זיך
 אויס צו רוען כדי מען זאל מארגן ווידער פת האבן דעם אויבערשטן צו דינען .
 און אזו פארמאגן זיין ביא יעדער זאך וואס דער מענטש שט אזא וויא אונזער
 הייליגע גמרא זאגט . כל מעשיהו יהיו לשם שמים . אלץ וואס דא טוקט . אפילו
 עסן און טרינקן שלאפן און אנדערע זאכן . זאלסט ביא אלעס אין זינען האבן
 אזו טוקט עס פת צו האבן זיין ליבן נאמען צו דינען :

ג וויא מען מאכט נאך אויף דיא אויגן נאך דעם שלאף מוז מען זיך איבער קלערן
 דעם גרויסן חסד וואס דער אויבערשטער האט גיטן . מיט דעם וואס ער האט
 איהם צוריק גיגעבן די נשמה . איבער דעם מוז מען תיכף זאגן מודה אני לפניך
 מלך תי וקם שהחיות בי נשמתו בחמלה . רבה אמונה . דאס הייבט איה דאנק
 דיר לעבדיינער און אייביגער גאט ווייל דא האט מיר צוריק גיגעבן דאס לעבן
 מיט דיין גרויכר פארמאגן ציניקייט . דאס זאגט מען נאך איידער מען האט זיך
 געוואשן . (נאר אז עס שטייט נישט קיין נאכט בלי ביא דעם בעט) . ווארום אין דר
 ברכה איז קיין שם נישט דא :

דיני השכמת הבוקר אדם ה

ד' וויא באַלד מען האַפּט זיך אויף אז מען תיכף אייף שטיין און זיך גיט פוילן.
 דר מענטש מוז זיך איבערלייגן וויא גיטווייך ער וואלט אויפגעשטאנן ווען מען
 וואלט איהם גירופן צו איין גישעפט געלד צוא פאר דינען. כּפּל שפּן דא וואש עש
 אים וועגן אויבערשטיין צוא דינען און וועגן דעם גאנצן לעבן:

ה ווער עש קאן אויפשטיין פאר טאג צוא לערנען אדער חצות אפ צוא ריכטן אין
 געוויס גוט. ווער עש האט אבער קיין פח גיט פאר טאג אויף צוא שטיין. מוז
 ער ווייניגסטענס אויף שטיין איין שעה פאר דער שול צייט. פּדי ער זאל צייט
 האבן זיך צוא וואשן. אן צוא טאן און צו הייניגן זיך פאר דעם דאוונען און צו
 קוסען צייטליך אין שול אריין:

ו ווער עס ליגט גאקט אין בעט. זאל ער זיך גיט אויף ועצין אן צוא טאן דאש
 העכד. ווארום עש אים קיין דרך ארץ גיט גאקט צוא גיין פאר דעם אויבערשטן
 נאר מען מוז ליגענדיק אז ווייט אריין שטעקן דעם קאפ מיט דיא הענט אין דעם
 העכד. אז ווען מען שטייט אויף זאל מען שוין זיין גאנץ באדעקט. דאס אייניגע
 איז ווען מען ליגט זיך מוז מען אינווייניג אין בעט אויס טאן דאס העכד. גיט
 אין דריסין. אויך מוז מען נעהען ווען מען טוט אן דאס העכד אז דיא רעכטע
 זייט זאל זיין ארויס גיט אריין. אויך זאל מען גיט נעהען דאס העכד אויס דער
 האנט פון דעם באדינטיגן. נאר מען זאל אליין געמן מיט וויינע אייניגע הענט און
 זיך אן טאן:

ז ווען מען טוט אן דיא שיה אדער שטיוול. זאל מען פריער אן טאן דעם רעכטן
 דער נאך דעם לינקן. און ווען ווייט וויינען מיט בענדליך זאל ער פריער צוא
 בינדין דעם לינקן דער נאך דעם רעכטן. בייא דעם אויסטאן איז פארקעהרט.
 פריער זאל בען אויס טאן דעם לינקן שיה. דר נאך דעם רעכטן. בייא די קליידער
 איז אויך דאס אייניגע. אן טאן מוז מען תמיד דעם רעכטן ארבייל. און אויס טאן
 דעם לינקן ארבעל:

ח מען טאר גיט אן טאן צווייא קליידער אין איינעם ווארום דאש שאדעט
 שטארק צום זכרון:

ט דר איד מוז גיין ריין און שייין. גיט אין צוריסענע קליידער און גיט פארשקירט.
 אבער אויך גיט אין צו שייערע קליידער אדער עכטע קאלירטע קליידער מיט גאווה:
 י מען טאר נישט גיין פיר איילין מיט דעם פלוצין קאפ. אויך טאר מען גיט זאגן
 קיין איינציג הייליג ווארט מיט דעם פרוזין קאפ. און מען מוז גיטוויינען די קינדער
 פון קליינהייט אן צו גיין שטענדיג דעם קאפ באדעקט:

יא מען טאר נישט גיין צו שטארק מיט דעם קאפ אין דער הייך אבער אויך נישט
 צו שטארק גיבוקט. אן דעם גאנץ פון דעם מענטש דער קענט מען אויב ער איז
 קלוג אדער איין נאר:

ב ריגים פון וואשן זיך אין דער פריא * אין אים איז גיין סעיפים :

א אין דר פריא וואו מען שטייט אויף מוז מען זיך פיקפ וואשן מען טאר נישט אן רירן דאס מויל אדער דעם גאז אדער דיא אויגן אדער דיא אויערן אדער איין פלי אדער איין מאכל איידר מען האט זיך גוואשן. אונ מען טאר נישט גיין פיר איילין אום גוואשן. איבער דעם מוז שטיין איין פלי מיט וואסר בייא דעם בעט אונ וואו באלד מען חאפט זיך אויף מוז מען זיך אפ גיסקן דיא הענט :

ב מען נעמט דיא פלי מיט דיא רעכטע האנד אונ גיט זיא אין דער לינקער האנד אריין אונ באגיסט דיא רעכטע האנד דער נאך נעמט מען זיא אין דר רעכטער האנט אונ באגיסט די לינקע האנט. דער נאך ווידר צוריק אין דר לינקע האנט. אזו טוט מען דריי מאל :

ג מען מוז וואשן די גאנצע הענט ביז צום ארם וואו דיא ארבעל פאנגען אן. נאר פאר גויט ווען מען האט ווייניג וואסער איז גינגי ביז איבער דיא פינגער. אויך וואשט מען דאס פנים אונ שוויינקט גוט אים דאס מויל. אונ מען מוז דיא הענט מיט דעם פנים גוט אפ ווישן מיט איין האנטוך :

ד מען מעג זיך לאזן באגיסן פון איין אנדערין. אבער נישט פון איינעם וואס ער האט זיך אליין נאך גישט גוואשן :

ה מען מוז זיך וואשן אין איין פלי אבער נישט אויף דער ערד אונ נישט אויף שייטליך האלץ. דאס וואסער מוז מען אנוועק גיסקן דארט וואו קיין מענטשן גייען אונ מען טאר עס צוא קיין איינציגער זאך נישט באנוצן. ווארום עס איז דרויף איין רות רעה אונ עס איז זייער שעדליך :

ו עס איז רעכט זיך צו וואשן מיט גאנץ היין וואסער וואש עס איז נישט באנוצט גווארן. אבער ווען עס איז קיין היין וואסער נישט צוא באקומען מעג מען זיך וואשן מיט וואסער וואש מען האט דרינגן גוויינקט קרייטעכער אדער מען האט דר מיט גוואשן גיפעס אדער עפעס אנדערס גיטאן :

ז דאס וואסער וואס מען וואשט זיך מוז זיין ווייניגסטנס איין קרוצאק אונ די פלי וואס מען וואשט זיך דאמיט מוז זיין גאנץ זיא זאל נישט רינגן. אבער אין דר גויט איז גינג אויך ווייניגער פון איין קרוצאק אדר איין צוגראכענע פלי אדער פון איין פלוקפ אדער מען טונקט איין דיא הענד דרייא מאל אין איין טייך אדער אין שנייא אונ מען מאכט דיא ברכה על נפילת ידים. אונ שפעטער ווען ער באקומט ריין וואסער אונ איין גאנצע פלי. וואשט ער זיך נאך איין מאל אונ מאכט נישט בעהר קיין ברכה :

ח אויך ווער עס שלאפט בייא טאג מוז זיך וואשן דרייא מאל נאך דעם שלאפ. אונ אויך ווער עס איז אויף דיא גאנצע נאכט מוז זיך וואשן אין דער פריא נאר ער מאכט גיסט דיא ברכה על נפילת ידים :

דיני נמיטת ידים שחרית אדם ו

מ דער מענטש שטייט שטענדיג פאר גאט. ווארום דא אויפערשטער איז איבעראל.
מלא כל הארץ כבודו. דרום מוז מען זיך וואשן דיא הענד ווען מען האט עפס
ניטאן וואס עס מאכט אפרייזן. און וויא באלד מען קומט פון דעם בית הכסא.
פון דעם באד. פון דעם בית עלמין. פון איין שטוב וואש איין טויט איז דערניצן
גילענין. פון איין לויז. ווען מען האט זיך אפ גישניטן דיא נעגל. אפ גישארת
דיא האר. גיקעמט דעם קאפ. אן גיריט דיא פיס. אויש ניטאן דיא שיק אויף
זען זיין גאנץ ריין. גיתאפט איין פנה. אן גיריט דאס לייב אויף איין אָרם
וואס מען גייט צוא גירעקט. אָדער מען האט גטאן איין אנדערע זאך וואס איז
נישט גאנץ ריין. נאך דיא אלע זאכן מוז מען זיך דיא הענט וואשן:

ג דיני טהרה ונקיות ובו יב סעיפים דינים פון רייניגן

א תיבף נאך דעם וואשן אין דער פריא מוז מען זיך גוט רייניגן (מען פאר שטייט
שוין וואס מען מיינט דער מיט) און וויא מען קומט צוריק אריין זאגט מען
אשר יצר אונ אלהי נשמה:

ב דא מענטש מוז זיך גווייזן צו רייניגן דעם גוף פריא און אביגד. און ווען ער האלט
זיך אויף איז ער עובר אויף אל תשקצונוען מען האלט זיך אויף מיט מי רגלים
איז עס אז זי זייער גיפערליך:

ג אין בית הכסא מוז מען זיין זייער מיט צניעות און מיט גרויס דרך ארץ און מען
מוז זיך אויס דעם קאפ ארויס שלאגן אלע גידאנקען פון תורה אָדער פון איין
אנדערע הייליגע זאך. נאר מען האט אין זינען גישעפטן. אום שבת האט מען אין
זינען זאכן וואס מען האט גיהערט אָדער גוועזן:

ד איבעראל וואו מען דאווענט אָדער מען לערינט מוז זיין ריין. דער מענטש זאל
פר זיך גיט זעהן קיין שענדליכע זאך און גיט פילין קיין שלעכטן ריח. איז דא
אין שטוב צואה פון איין מענטש אָדער פון איין קאץ אָדער פון איין אינדיק און
עס האט איין ריח רע מוז ער זיך דער פון דער ווייטערין ביז פיר איילין ווייטער פון
דעם אָרם וואו דא ריח האט אויף גיהערט. איז אָבער קיין ריח נישט. דא ווייטערט
ער זיך פיר איילין דער פון אָבער אויף יעדן פאל מוז ער זיך דא ווייטערין ביז ער
זאל עס נישט זעהן. אויף בייא דא נאכט מוז ער זיך דער ווייטערין אזו ווייט וויא
ער וואלט עס גיט מער גיקאנט זעהן בייא מאג. אויף פון איין הייער שטייג. אויף
פון פאר שטונקן וואסער. (פון וואסער וואס מען האט דרינגען גנויקט פלאקס אָדער
האנף). פון איין פאר שיקעלט עסין. פון דיא אלע זאכן מוז מען זיך אויף דער
ווייטערין אזו וויא אויבן שטייט. אויף איז רעכט זיך צו דער ווייטערן אפילו פון
דעם אויס גאנג פון איין קינד וואס איז ערשט אלט אָכט מאג:

אין

ה איין נאכט פלי אויף ווען עס איז היין אונ שטיינעם נישט. כוז מען איר ארויס טראגן אויס דער שטוב וואס מען דאוונט אדר לערנט דרינגען. עס העלפט נישט קיין איבער קערן אדער וואסער אריין גיסן אדער ארויסער שטעלן אונטער דעם בעט. אבער איין קופערנער אייזערנער ציגער אדער גלעזערנער נאכט פלי ווען עס איז גאנץ היין אויס גיוואשן אונ האט קיין ריח נישט מעג עס בלייבן אין שטוב:

ו אז עס איז אויף דר ערד השתנה פון איין מענטש. כוז מען צו גיסן איין קרוצאק וואסער. מען זאל מעגן דארט לערנען אדער דאוונען. איז עס פון צווייט מאל גיסט מען צו צווייט קרוצאקס וואסער איז אז איז הייד. פאר יעדען מאל מוז צו גינאסן ווערן איין קרוצאק וואסער. אונ אויף ווען עס איז שוין איין גלאס אין דער ערד נאר עס זעהט זיך נאך אן אביסל פייגטיקייט. כוז מען צו גיסן איין קרוצאק היין וואסער:

ז נישט אליין אז מען טאר נישט לערנען אדער דאוונען אויף איין אום היין ארט נאר מען טאר דארט אויף נישט אין זיגן האבן איין הייליגע וואך:

ח אין פאר טאר מען אויף נישט היידן אדער אין זיגן האבן הייליגע ווערט אונ נישט אן רופן דעם אויבערשטעם נאמען אפילו אויף טייטש אדער איין אדער לשון. אויף טאר מען דארט קיינעם נישט שלום געבן ווארוב דאס איז אויף דעם אויבערשטעם הייליגער נאמען:

ט ווען מען האט איין לופט גילאזט. כוז מען ווארטן ביט דעם דאוונען אדער לערנען עטליכע מינוט. דאס אייגענע איז אויף ווען מען שטייט בייא אייגעם וואס יענער האט גילאזט איין לופט. אבער אז מען האלט אין ביטן לערנען דארף מען נישט ווארטן ווען יענער האט איין לופט גילאזט:

י קעגן דעם פלוזע לייב פין איין נקבה. דארט וואו זי גייט איסער צו געקט. טאר מען נישט לערנען אונ נישט זאגן איין הייליג ווארט. דאס אייגענע איז אויף ווען ער זעהט די האר אויף דעם קאפ פון איין פרוי. אויף איז נישט רעכט צו דאוונען אדער לערנען ווען מען הערט איין נקבה זינגן. (אויסער דעם איז אנדערסע עבירה צו הערן זינגן איין נקבה):

יא ווען מען האט פאר זיך אפן ניין ערוה אדער איין אנדערעם ערוה אפילו פון איין קינד טאר מען נישט לערנען אדער דאוונען עס העלפט אויף נישט ווען מען מאכט זיך צו דיא אייגן. אר מען מוז זיך אים קערן ביט דעם פנים:

יב אויף ווען מען גייט נאר אין העמד אפילו מען זעהט נישט די ערוה טאר מען נישט היידן קיין הייליג ווארט. נאר מען מוז אן מאן הויזן אדער איין גארטל אדער ארום לייגן די הענט פארנט איבער דעם העמד. עס זאל זיין איין צווישן שיד צווישן דעם הארץ אונ דעם אינטערשטן טייל:

ד' דינים פון פאר דעם דאוונען און אין אים איז פיר סעיפים :

- א וויא באלד עס הייבט אן צו טאגן טאר מען שוין נישט אנפאנגען איין ארבעט אדער איין נישעפט אדער פארין ביז מען דאווינט פריער :
- ב מען טאר נישט עסן פאר דעם דאוונען . אויף טאר מען נישט פרינקען קאווע אדער טייא מיט צוקר און מילך . אבער וואסער אדער טייא און קאווע אן צוקר און אן מילך מעג מען פרינקן . און פון איין רפואה וועגן מעג מען עסן און פון נאך פאר דעם דאוונען אלס וואש דער דאקטער הייסט :
- ג מען טאר קיינעם נישט געבן שלום פאר דעם דאוונען . נאר אז איינער גיט אים שלום מעג ער אים ענטפערן . און אז מען בגענט איינס מעג מען אים זאגן גוט מארגן . אבער צו ענעם אהיים גיין גוט מארגן זאגן פאר דעם דאוונען טאר מען נישט :
- ד אויף לערנען טאר מען נישט וויא עס הייבט אן צו טאגן ביז נאך דעם דאוונען נישט פריער . נאר איינער וואס לערנט מיט מערער מענטשן און נאך דעם דאוונען וועלן זייא שוין נישט מער קומען . מעג ער מיט זייא לערנען פאר דעם דאוונען . אבער ער מוז זעהן דאס דאוונען נישט צו פאר שפעטיגן . אויף איינער וואס גייט אלע טאג אין שול אריין און האט איין אים גיוועלטע צייט דער צווא . דער וועט בודאי נישט פאר זאמען דיא פאשטימטע צייט . מעג ער לערנען פאר דעם דאוונען :

ה הלכות ציצית וברכיב סעיפים דינים פון ציצית

- א יעדער קלייד וואש האט פיר עקין מוז האבן ציצית . און ווען עס האט מער וויא פיר עקין איז אויף חייב . (אסא פוסקים פטרין אז עש איז מער וויא פיר עקין . דרום זאל מען גזר ויין צו מאכן דאס ארבע פנפות נאר מיט פיר עקין) . אבער עש טאר נישט האבן נאר פיר ציצית . אבער איין קלייד וואש האט נישט מער נאר דרייא עקין . איז פטור פון ציצית :
- ב איין בלינדער מוז אויף גיין אין ציצית :
- ג מען טאר נישט גיין פיר איילין אן ציצית . דאש איז אבער נאר בייא טאג . אבער ביי דער נאכט איז מען נישט מחויב דין ציצית צו גיין . אבער רעכט איז אז דאש ארבע פנפות זאל פון דעם איד גיט אראפ גיין אפילו בייא דער נאכט . דאזיין לערענע קלייד אדער איין ארבע פנפות פון לעדד איז פטור פון ציצית .
- ה ווייבד זיינען פטור פון ציצית . אבער ווען איין פרויא אדער אסידיל וויל גיין אין ציצית . מעג זיא איבער זייא אברכה מאכן :
- ו יעדע ציצה מוז האבן פיר מאפעלטע פערס :

ו עש איז נעכט צוא גיין אין איין טלית קמן אויס וואל ווייניגסטענס דרייא פערטיל
אייל לאנג און איין האלב אייל גרייט . און וואס גרעסער דער טלית קמן איז .
איז אלץ מער מצוה :

ח מען מעג אראפ נעמן ציצית פון איין טלית איין צומאכן אין איין אנדערן טלית .
מ וויא באלד מען דער זעהעט אין דעם טלית איין פסולע ציצה עש מען וויל אין
דך היים אדער אין שול . מוז מען אים תיקף פון זיך אראפ ווארפן . אבער
אום שבת ווען מען דער זעהט אין שול אז דער טלית האט איין פסולע ציצה .
מען מען אים אן טאן . און מוצאי שבת מאכט מען איין איין אנדערע ציצה . אבער
אז מען דער זעהעט אין שול אז דאש ארבע פנפות אדער דער טלית קמן האט איין
פסולע ציצה . דארף מען עש אפילו אום דער וואכין אויף נישט אויש טאן ביי
מען קומט אהיים :

י מען מוז זעהען דיא ציצית פון דעם טלית זאלן זיך נישט נאך שלעפן אויף
דך ערד . ווארום ציצית ווייגן הייליג און מען מוז זיי שטארק פקבדור האלטן .
יא יעדען טאג אין דך פריא מוז מען איבער זעהען די ציצית אויב וויא ווייגן פשר .
אבר אז עס איז קיין צייט ניט דא ווארום מען דאווענט שוין אדר מען רופט
אים אויף צום ספר . איז גינג ווען ער ווייס אז וויא ווייגען נעכטן פשר גיוועזן :

יב פשר ווייגן די ציצית מען יעדע האט אכט פערדים אדר ווייניגסטנס זיבין פערדים
ווען איין פאדים האט זיך אפ גריסן . ווייניג פון זיבין פערדים איז זיא פסול :
יג אין דער פריא ווען מען טוט אן דאש ארבע פנפות מאכט מען דיא ברכה על
מצות ציצית שמייענדיג . טוט מען עס אבר אן פאר טאג אדר פר דעם וואשין .
מאכט מען ניט דיא ברכה . נאר ערקט שפעטער ווען עס איז שוין טאג און מען
האט זיך שוין גינואשין דירט מען אן די ציצית און מע מאכט די ברכה שמייענדיג :
יד יעדער איד מוז האבן איין גרויסן טלית צום דאוונן . און וואס גרעסער און
שענער ער איז איז אלץ מער מצוה . אויף ציצית זאל מען קויפן גוטע און
שייגע אים פון איין ערליכין פאבריקאנט וואס מען ווייס אז ער האט וויא פונדא
גימאכט וויא דער דין איז :

טו ווען מען טוט אן דעם טלית . באדעקט מען זיך דעם קאפ אפאר מינוט און
מען מאכט דיא ברכה להתעטף בציצית שמייענדיג :

מז ווער עס שלאפט אין ארבע פנפות אדער אין טלית קמן . זאל ער אין דער פריא
נישט מאכין דיא ברכה איבער דיא ציצית . נאר מיט דער ברכה איבער דעם
טלית זאל ער אין זינען האבן יוצא צואוין אויף איבער דעם ארבע פנפות אדער
איבער דעם טלית קמן :

יז דיא ציצית מוזן גימאכט ווערין פון גומין וואל און בייא דעם שפינען מוז מען
אין זין האבן אז מען שפינט עש וועגין ציצית :

יח אבער איין ווידענעם טלית מאכט מען נאר דיא ברכה ווען ער האט ווידענע
ציצית

ח חלכות ציצית אדם חיי

ציצית • אָפּער ווען דיא ציצית זיינען פון וואל • מוז מען פֿריער אָן מאַן איין וואָלענעם סלית אונ מאכין דיא בֿרָכָה • דער נאָך טוט מען אָן דעם זיידענעם סלית:אַן אַבֿרָהָה :

יט עש איז רעכט אז יעדער ציצה זאל זיין לאנג איין פערטיל ארשין :
כ מען מאכט איין אין די ציצית פיר פרשיות • פֿריער ציהט מען די פיר פֿעדים אין דער פֿנפֿה אַרין • אונ לייגט זיין אויף צווייטן • ווערין זיין צו זאָן אַכט פֿעדים • מען בֿינט עס צווייט מאל אַרום מיט צוויי קניפֿין • דער נאָך וויקעלט מען דיא זיבין פֿעדים אַרום מיט דעם אַכטין פֿאדים זיבין מאל • דער אַכטער פֿאדים איז ליינגער פון אלע אונ הייבט שטש • איצונד מאכט מען ווידער צווייט קניפֿין • וויקעלט ווידער דיא פֿעדים אַרום אַכט מאל מאכט מען ווידער צווייט קניפֿין • וויקעלט ווידער אַרום עוף מאל אונ מאכט צווייט קניפֿין • וויקעלט ווידער אַרום דרייצעהען מאל מאכט צווייט קניפֿין • נמצא איז צוא זאמען פינף מאל צוא צווייט קניפֿין אונ פֿיר פרשיות :

כא ווער עש האנדעלט מיט קליידר אונ טוט זיין אלע מאל אָן • דער קונה זאל זעהען דיא גרויס אָדער אויב זיי פאסין • דאָרף אין זיי גישט זיין קיין ציצית • אפילו זיין האבין פיר עקין :

כב ווען איין ציצה איז פסול גיווארין טאר מען זיא גישט אונעק ווארפֿין • אויף טאר מען זיא גישט באנצין פאר אשנריל • אויף אצוריסנעם סלית טאר מען גישט באנצין צו אַנימינקע זאָ • ווארום וואש עש איז אַמאל הייליג גיוועזן מוז בלייבן בֿבכוד • דיא פֿרכע זייגן זיך נוהג אז זיין באהאלטן ציצית אין איין ספר :

ן חלכות תפילין ובו כיד סעיפים

דינים פון תפילין

א יעדער איד וואש איז שוין אלט דרייצעהען יאר מוז תפילין לייגן • אונ אין פיל לענדער איז דר מנהג אז מען הייבט אָן צו לייגן תפילין מיט אפאר יד־שנים פאר דרייצען יאר :

ב פֿריער לייגט מען דעם של יד אונ דער נאָך דעם שר ראש :
ג דעם של יד לייגט מען אויף דער לינקע האַנד אונ ווער עש איז גליקט לייגט אויף דער רעכטער האַנד :

ד מען לייגט דעם של יד דאָרט וואו דאש דיקע פֿלייש איז איבער דעם עלנבויגן • אונ דר של ראש מוז לייגן דאָרט וואו די ווארציל פון דיא האַר הייבן זיך אָן איבֿר דעם שטערין • דער קשר מוז לייגן איבֿר דעם גריבעל פון דעם האלו אין נאקין :
ה מען לייגט דעם של יד אויף דער האַנד אונ איידער מען ציהט אים צוא זאגט מען די בֿרָכָה לְהִנִּיחַ תְּפִלִּין • דער נאָך לייגט מען דעם של ראש אונ מען מאכט דיא

ברכה

בְּרָכָה עַל מְצוֹת הַתְּפִלִּין אֵיידער מען לייגט דעם קשׁר אויף דעם רעכטן אָרם. דעם
וואו פון דעם ווארט מְצוֹת מוז מען זאגן מיט איין פתח :

ז נאך דער בְּרָכָה עַל מְצוֹת הַתְּפִלִּין מוז מען זאגן בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם
וָעֶד. ווארום דאס איז אספּק אויב מען דארף איבֿר דעם שׁל ראש מאכין אַבְרָכָה
אונט מאמיר איז דאס אַבְרָכָה לְבַטּוּלָה זאגט מען בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד וכו'. דרייפֿער זאל
סען די בְּרָכָה מאכין שְׁמִיל בְּדִי מען זאל נישט הערן אונט זאגן אָמֵן. ווארום נאך אַבְרָכָה
לְבַטּוּלָה טאר מען קיין אָמֵן נישט זאגן :

ז דיא מְצוֹת איז צווא לייגן בייַדע תְּפִלִּין שְׁמִיעֵגְדִיג :

ח צווישן דעם שׁל יד אונט דעם שׁל ראש טאר מען נישט בייַדין אפֿילו נישט אָמֵן
יְהֵא שְׁמִיָּה רַבָּא. אונט נישט ווִינְקֵען מיט דיא אויגן. אונט נישט וווייזן מיט דיא
פינגער. אז ער האט גִרעט אָדער גיוואונקען אָדער גיווייזן מיט דיא פינגער מוז ער
דעם שׁל יד און ריידען אונט נאך אסאל מאכין דיא בְּרָכָה לְהַנִּיחַ תְּפִלִּין :

ט דער שׁל יד מוז לייגן אויף דער נאָקערדיגע האַנד אונט דער שׁל ראש אויף דעם
הויילין קאפּ. אָבער ווער עס האט חס ושלום איין ספֿה אויף דער האַנד מוֹשֵׁ
לייגן דעם שׁל יד אויף דעם פֿלאַסמער.

י פאר נויט ווען מען האט נישט מעהר נאר איינעם פון בייַדע תְּפִלִּין אָדער ווען
מען קאן דורך איין קראַנקהייט נישט סעָהר לייגן נאר איינעם פון בייַדע. זאל
ער לייגן וואס ער קאן. לייגט ער דעם שׁל יד אליין. זאגט ער דיא בְּרָכָה לְהַנִּיחַ
תְּפִלִּין. לייגט ער אָבער נאר דעם שׁל ראש אליין זאגט ער בייַדע בְּרָכּוֹת. לְהַנִּיחַ
תְּפִלִּין אונט עַל מְצוֹת תְּפִלִּין. דר נאך זאגט ער בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד :
יא אין דעם מלית זאק דארף לייגן פון אויבן דער מלית אונט פון אונטן דאש תְּפִלִּין
נעקיל. אין דעם תְּפִלִּין נעקיל זאל לייגן רעכטס דער שׁל ראש אונט לינקס
דער שׁל יד :

יב דאש תְּפִלִּין נעקיל איז הייליג. אונט אפֿילו ווען מען האט נאר איין איינציג מאל
דרינגן גיהאלטן תְּפִלִּין. טאר מען עס שוין נישט מער ניצן צו איין אָנדר זאך :
יג דיא רצועות פון דיא תְּפִלִּין מווייזן שוואַרץ וויין אונט וויא באלד די פארב איז פון
וויא אפּ גיקראכין. מוז מען וויא לאזן פון איין איד אפּ שוואַרצין אָדער מען
קויפט זיך נייע :

יד דיא לייגן פון דיא רצועות איז אזוי. פון דעם שׁל יד מווייזן וויא גינג וויין ארום צו
וויקלען זיבן מאל ארום דיא האַנד אונט דרייא מאל ארום דעם פינגער אונט
אשְׁמִיקֵעל זאל נאך בלייבן פון דעם שׁל ראש מוז דיא רעכטע ווייט רצועה וויין ביו
צום נאפֿיל אונט דיא לינקע ווייט ביו צווא דער ברוּס :

טו אויס דער רצועה פון דעם שׁל יד מעג מען מאכין צום שׁל ראש. אָכר די רצועה
פון דעם שׁל ראש טאר נישט גימאכט ווערן צום שׁל יד. בייא דיא תְּפִלִּין איז
אויף דאש איינענע. ווארום דער שׁל ראש איז הייליגער פון דעם שׁל יד :

דיא

מן די רצועות סוּ פֿרייט זיין ווייניגסטענס וויא דיא לייגט פון איין געקסטין :

יז ווען מען האט דיא תפילין אויף זיך טאר מען נישט עסן און נישט שלאפן . אויך טאר מען אין זיי נישט אריין גיין אין פאר אריין אָדער אין איין אָדער אָרט וואו עס איז נישט ריין . אויך מוז מען שטענדיג אין זינען האבן אז דיא תפילין זיינען הייליג מען זאל זייא נישט לייגן צו א פוס און בעס אריין אָדער אין דער זייט אָדער אויף איין אום ריין אָרט :

יה ווען מען האט אָפ גלייגט דיא תפילין וויל מען מוז ארויס גיין דראַסן . וויא מען קומט צוריק אריין און לייגט זייא ווידער מוז מען ווידער איבער זייא מאכן דיא ברכות . ווען ער האלט אָדער דענקמאלט אין דיא ברכות פון קריאת שמע . דאס הייסט פון יוצר אור און ווייטער . טאר ער דיא ברכות פון תפילין נישט מאכן . נאר ער לייגט זיי אזוי . און נאך שמונה עשרה רירט ער זיי אָן און מאכט דיא ברכות :

יט ביי דע תפילין מוזן ליגן הארט אויף דעם ליב . עס טאר נישט זיין גיין איינציגע נאך צווישן דעם בלוזין ליב און דיא תפילין . אָדער אויף גאנץ קורצע אין דינע האר אויף דעם קאפ מען מען לייגן דעם של ראש . ווען מען האט איין ספה מען זיי לייגן אויף דעם פלאסטער אָן איין ברכה און פון אויבין טוט מען אָן איין אָדער קלייד :

כ מען טאר נישט אָפ לייגן די תפילין פון מען זאגט אָפ גאנץ וואו ליצין . ראש הודש לייגט מען זייא אָפ פאר מיסס . חול המועד סוכות לייגט דער עיקם און דער הון אָפ פאר הלל . אָדער חול המועד פֿכח לייגט אָפ דער עולם פאר הלל און דער תון נאך הלל . ווען עס איז איין ברית מילה אין שול לייגט מען דיא תפילין ערשט אָפ נאך דעם בֿרית מילה :

כא מען מוז דיא תפילין אָפ לייגן שטייענדיג . מען ווינקעלט אָפ דיא רצועה פון דעם פינגער און געמט אַראַפ דעם של ראש . דער נאך לייגט מען אָפ דעם של יד . און עס איז רעכט אַראַפ צו געמען דעם של ראש מיט דער לינקע האנט . מען נישט איין קוש דיא תפילין ווען מען לייגט זייא . און ווען מען לייגט זייא אָפ . מען טאר נישט אָפ לייגן דיא תפילין פאר איין ספר תורה אָדער פאר איין רב אָדער פאר זיין קעבין נאר מען קערט זיך אין איין אָדער זייט און לייגט זייא אָפ :

כב בייא דער נאכט טאר מען קיין תפילין נישט לייגן :

כג אז מען ווארפט אַראַפ דיא תפילין מוז מען דעם טאג פאסטן . אָדער מען לייגט זיך אויש מיט צדקה דאס אייגענע איז אויף ווען עס האט זיך אים איבער געקערט די רצועה ארום דעם קאפ אָדער ארום דער האנד אויף דער ווייטער זייט . אויף ווען מען ווארפט אַראַפ דאס תפילין זעקל ווען דיא תפילין זיינען דרינגען זאל מען פאסטן אָדער צדקה געבן :

כד מען מוז אלע זיבן יאר די תפילין איבער זעהן אויב זייא זיינען נישט פסול . אויך ווען זייא זיינען גיפאלן אין וואסער אריין אָדער זייא זיינען גילעגן איין צייט לאנג אויף איין פייכט אָרט מוז מען זיי לאזן איבער זעהן :

ז רינים פון דאונגען און אין אים גיפנען זיך צוואנגיג סעיפים:

א דאס דאונגען איז דאס ערשטע וואס דער איד מוז טאן אין דער פריא וואס עס הייבט אן צו טאגן. און דיא צייט איז נאר ביז אדריטיל טאג זוכר אדר ווינטר: ב פאר דעם דאונגען טאר מען נישט טאן דאס מינדעסטע. און נישט עסין און נישט טרינקען. אפער בלויז וואסער אדר קאנע און טייל אן צוקער מען מען טרינקן: ג דער עיקר מצוה איז צו דאונגען אין שול אדער ביים איין מנה מים דעם עולם. אפער ווער עס וואלט אין איין דארף אדר ער איז נישט גיווגר דער מען דאונגען אין דער היים:

ד איין מנה איז נישט ווייניגער פון צעהן גרויסע מענטשין וואס יעדער איז שוין בר מצוה. דאס הייסט ער איז שוין אלט דרייצעהן יאר. אפער ווען עס איז ווייניג פון צעהן גרויסע מענטשין טאר מען נישט זאגן קדושה און ברכו און קדיש: ה ווען מען האט אן גיהויבן צו דאונגען אן איין מנה. דער נאך איז צו גיפנען ביז איין מנה טאר מען נישט תפלה זאגן קדיש. נאר מען מוז זאגן דריי פסוקים אדער איין מזמור און דרויף זאגט מען קדיש:

ו ווען איינער נעמט אז מיט אים איז איין מנה טאר ער נישט ארויש גיין. און אז ער גייט יא ארויס מוט ער איין גרויסע עבירה:

ז אז מען האט אן גיהויבן צו זאגן קדיש נאך ישתבח. און דער ווייל זיינען עטליכע ארויס גינאנגען און עס איז קיין מנה נישט מער דא. קאנצעט מען קדיש און מען זאגט ברכו ראמשע עס איז נישט דא קיין מנה:

ח בייא מעריב אז מען האט גיזאגט ברכו און דער נאך איז גיווארין ווייניגער פון איין מנה. זאגט מען קדיש פאר שמונה עשרה. אפער נישט נאך דער שמונה עשרה. אפער ווען מען האט אן גיהויבן צו דאונגען שמונה עשרה איז נאך גיווען איין מנה. נאר אין מיטן דער שמונה עשרה זיינען עטליכע ארויס גינאנגען. מען מען נאך שמונה עשרה אויף קדיש זאגן אן מנה:

ט אין דער פריא אז מען האט גיזאגט ישתבח מיט איין מנה און דער נאך זיינען עטליכע אדר איינר אוועק גינאנגען און עס איז נישט גיבליבן קיין מנה. זאל מען נישט זאגן די הויכע שמונה עשרה און אפילו דיא עטליכע זיינען אוועק גינאנגען אין מיטן די שטילע שמונה עשרה. טאר מען אויף נישט זאגן די הויכע שמונה עשרה. אפער אז עס איז ווייניג פון איין מנה גיווארין ערשט דעמאלט ווען דר חזן האט שוין גיזאגט דיא הויכע שמונה עשרה און עס איז גיבליבן איין רוב פון דעם מנה. דאס הייסט עס זיינען ווייניגסטנס גיבליבן זעקס מענטשין. זאגט דער חזן דיא נאנצע הויכע שמונה עשרה. און דיא קדושה און חצי קדיש נאך דער שמונה עשרה און גאנץ קדיש נאך ויבא קציון. אפער נאך עלינו זאגט מען נישט קיין קדיש אן מנה נאר אז מען האט אן גיהויבן צו זאגן זאגן עלינו מיט איין מנה: צוא.

י צא מנחה וזמן מען האט אנגעהויבן צוא זאגן אשכרי מיט איין מנין. דער נאך איז גיטארין ווייניגער פון איין מנין. זאגט מען גיט קיין קדיש נאך אשכרי. האט מען אבער שוין אן גיהויבן שמונה עשרה מיט איין מנין. און אין מיטן איז אייגער ארויש געזאנגען. איז דער אייגער דין וויא מיר האבן פריער גיטריבן אין (ס' מ'):

יא מען איז אנדערש גיט מצרף צוא אומגן נאר איינעם וואש איז שוין אלט דרייצען יאר מיט איין טאג. עס דארף אבער גיט זיין איין גאנצער טאג. נאר אפילו איין איינציגע שעה אדער אפילו ווייניגער פון איין שעה נאך דעם דרייצענטן יאר איז מען שוין אויך בר מצוה. און מען איז אים מצרף צום מנין:

יב עס קאן זיך טרעפן אז אייגער וואש איז שפעטער גיטארין גיטארין ווערט פריער בר מצוה פון איינעם וואש איז פריער גיטארין. קמשל אייגער איז גיטארין גיטארין אין איין עבור יאר גיט און צוואנציג טעג אין חודש אדר ראשון. און איין אנדערער איז גיטארין גיטארין אין דעם נעמליכן יאר אום ראש חודש פון אדר שני. דאס הייסט אין דעם עבור חודש. און דאס דרייצענטע יאר איז גיטארין גיטארין יאר. ווערט דער וואש איז גיטארין גיטארין ראש חודש אדר שני. פריער אום ראש חודש אדר בר מצוה. אבער דער וואש איז גיטארין גיטארין גיט און צוואנציג טעג אין אדר. אבער ווער עס איז גיטארין גיטארין אין איין עבור יאר אין ערשטן חודש אדר און דאס דרייצענטע יאר איז אויך איין עבור יאר. ווערט ער בר מצוה אין ערשטן חודש אדר. ווער עס איז גיטארין גיטארין אין דעם ערשטן טאג ראש חודש פסח און דעמאלט איז פסח גיטען צוויי טעג ראש חודש. איז דאך דער ראש חודש וואס ער איז אין אים גיטארין גיטארין גיט דער ערשטער טאג פון פסח נאר דער לעצטער טאג פון חשוון. און אין דעם דרייצענטע יאר איז פסח נאר איין טאג ראש חודש גיטען ווערט ער גיט בר מצוה אין לעצטן טאג פון חשוון נאר ערשט אום ראש חודש פסח. און דאס איז גאנץ רעכט ווארעם דער לעצטער טאג פון חשוון איז ערשט דער גיט און צוואנציגטער טאג פון חשוון. און ער איז דאך גיטארין גיטארין מיט איין טאג שפעטער אין דרייסיגטן פון חשוון. דרום ווערט ער ערשט אום ראש חודש פסח פולע דרייצן יאר אלט. ווער עס איז גיטארין גיטארין אום ראש חודש פסח אין איין יאר וואס פסח איז נאר גיטען איין טאג ראש חודש. און אין דעם דרייצנטן יאר איז פסח צוויי טעג ראש חודש ווערט ער בר מצוה אין דעם ערשטן טאג ראש חודש:

יג איין אונז איז מען גיט מצרף צום מנין. ווער עס הייסט איין אונז וועלן מיר באשרייבן ווייטער אין דא דינים פון אבילות:

יד איין פליגער מען באוועגן פאר דעם עמוד. אויף איין גר מען זיין איין נשלים צבור. דאס איז אבער נאר פאר גויט ווען קיין גיטארענער ישראל איז דא וואס קאן באוועגן פאר דעם עמוד. איז אבער יא דא איין גיטארענער ישראל און איין זעהענדיגער איז ליבער ער זאל זיין דער חן. שבת און יום טוב און ימים נוראים

נזראים בארץ בנורא קיין בלינדער אדער איין גר ניט דאוונען פאר דעם עמוד. אויכער ווען עס איז קיין בעסערער גיט דא פון אים :

מן איין אהל וואס איז נאך איין פאטער אדער איין מוטער קומט צו דאוונען פאר דעם עמוד און ווער עס האט יארגייט האט נאך מער רעכט צו דאוונען פאר דעם עמוד. ווען עס וויינען דא צוויי אהלים. איינער איז שוין נאך שלשים און איינער איז נאך אין מיטן שלשים. זאל דאוונען פאר דעם עמוד דער וואס איז נאך אין מיטן שלשים. אבער דאס ווענדט זיך אלץ אן דעם עולם ווארום אז דער עולם וויל מעגן זיי הייסן דאוונען דעם וואס ער איז זיין ליבער :

מן פון פארניגט ביי ברוך שאמר מעג מען ריידן ווען מען האט גאר גייט צו ריידן. אבער גיט אין מיטן דער תפלה אדער אין די קרבנות. גאר ווען מען ענדיגט איין ברכה. פון ברוך שאמר ביי ושתבח טאר מען גיט אים ריידן און ווען מען הערט איין אנדערן איין ברכה מאכן טאר מען גיט נאך זאגן ברוך הוא וברוך שמו. אבער ווען מען הערט איין דויער אדער איין בליז מעג ער מאכן די ברכה אפילו ווען ער האלט אין מיטן איין מזמור. און אז דער עולם האלט שבע וישראל כו' ער נאך זאגן דעם ערשטן פסוק האטשע ער האלט נאך צווישן ברוך שאמר און ושתבח און אמן מעג מען ענטפערן נאך אלע ברכות :

ין פון ושתבח ביי שמונה עשרה איז נאך הארבער. מען טאר אפילו קיין אמן אויך גיט נאך זאגן. אבער ווען דער תנן לאזט אים דיא ברכה פון האל הקדוש אדער שומע תפלה. מעג מען יא נאך זאגן אמן. ווען ער הערט דויערן אדער בליצן צווישן ויצר המאורות און אהבה רבה אדער צווישן הבוחר בעמו וישראל באהבה און שבע וישראל. אדער צווישן ויבשעך ריד און ויהי אם שמוע. אדער צווישן ער הארץ און ויאמר מעג ער דיא ברכה מאכן. און אז דער תנן זאגט מידים. זאל ער זיך פוקן און זאגן די דריי ווערטער מידים אנהו לך אבער גיט מער. אויך מעג ער נאך זאגן אמן יהא שמיה רבא. אויך אז דער תנן ענדיגט דאמין בעלשא מעג ער ענטפערן אמן. אויך ווען מען רופט אים אויף צום ספר מעג ער גיין דיא ברכות מאכן :

יד פון גאל וישראל ביי נאך שמונה עשרה איז נאך הארבער. מען טאר גיט נאך זאגן אמן און נישט מאכן קיין איינציגע ברכה. אפילו ווען דער תנן לאזט אים גאר וישראל טאר מען גיט נאך זאגן אמן :

יט יעדער מענטש מוז גלייך דאוונען מיט דעם עולם. ווער עס קומט אבער אין שול אריין ווען דער עולם האלט שוין גייט אין דאוונען. זאגט ער על נטילת ידים. אלהי נשמה. און די ברכה לעסוק ברכי תורה. והערכ גא. ברוך שאמר. אשתי און ושתבח. און דער נאך דאוונען ער גלייך מיט דעם עולם. אבער נאך דעם דאוונען כו' ער זאגן דאס וואס ער האט פאר היפט. ווען ער האט מעהר צייט זאל ער אויך זאגן דעם מזמור הכלו את יי מן השמים. האט ער נאך מעהר צייט זאל ער אויך זאגן הכלו אל במקדשו. אדער פון אשתי ביי כל הנשמה תהלה

חיי הלכות תפלה אדם

תְּחִלָּה זֶה. אִיז נאך מַעַר צײַט דאָ וואָס ער אױף וַיִּכְרֹךְ דױר אַדער אױף הודו בײַ אַתָּה ייִ לאַ תִּכְלֹא רַחֲמֶיךָ. אִיז נאך מַעַר צײַט דאָ וואָס ער אױף ווײַזע אונ דאָ שׂירָה. אונ שפּרָה ווען עס אױז נאך צײַט דאָ וואָס ער לִמְנַצַּח לְדוֹר בְּשִׁנּוּתוֹ אונ תְּפִלָּה לְמִשְׁחָה אונ מִזְמוֹר שׂיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת :

ב קומט מען אָפּער אין שול אַרײַן ווען דער עולם האַלט שוין ווײַט נאך וישתבּח אִיז דער דין אזוי ווען עס אױז מײַגלײַך אָן צואַ הייבן יוצר אור אױס צואַ קומען גלײַך מיט. דעם עולם אױז גוט. אױז עס אָפּער גיט מײַגלײַך. זאל ער דאווענען גאנץ פֿסכּר פאר זיך פון אָן הייב אָן :

ח דיני פסוקי דזמרה ובו סעיפים רינים פון פסוקי דזמרה

א פון ברוך שְׁאָמַר בײַז סוף וישתבּח הײַסט פֿסוקי דזמרה. מיר האָבן שוין אױפֿן גיטאָס אז פון ברוך שְׁאָמַר בײַז יוצר אור טאר מען גיט אױס רײַדן אָפּילו קײַן לשון קודש וואָרט. גאר אז מען הערט אײַן בִּרְכָּה מעג מען נאך זאגן אָמֵן אָפּילו אין מיטן ברוך שְׁאָמַר אָדער אין מיטן וישתבּח. אונ אז מען הערט דעם עולם זאגן קריאת שְׁמַע זאָס מען נאך דעם ערשטן פֿסוק שְׁמַע וישלאל בײַז אָחֵד. אױך מעג מען נאך זאגן קדיש אונ קדושה אונ בִּרְכוּ. אונ אז עס אױז מײַגלײַך ער זאל דאָש זאגן צווישן אײַן מִזְמוֹר אונ דעם אַנדערן אָדער ווייניגסטענס צווישן אײַן פֿסוק אונ דעם אַנדערן אױז בְּנוֹדָאי גוט. אָפּער ברוך הוא וברוך שְׁמוֹ טאר מען גיט זאגן אין פֿסוקי דזמרה. אױך טאר מען גיט זאגן יתברך וישתבּח ווען דער חזן זאָס בִּרְכוּ. אונ אז מען אױז גיטען אין דרויסן אונ האט זיך גיטען די הענט. טאר מען גיט זאגן אָפּער יצר בײַז נאך תְּפִלַּת שְׁמוֹנָה עֶשְׂרֵה :

ב ברוך שְׁאָמַר זאָס מען שְׁמײַענדיג. מען נעמט ביידע פֿאדערשטע ציצית אין דער האַנד אַרײַן אונ זאָס בײַז בתשפּחות דער נאך קושט מען. דאָ ציצית אונ לאָזט זײַא אונעק :

ג גאנץ פֿסוקי דזמרה זאָס מען בְּנוֹנָה. גיט גישווינד מען מוז צײַלן אײַסליכס וואָרט וויא פֿעריל. אױך מוז מען אין זינען האָבן דס מײַטש פון יעדן וואָרט. אײַפֿער הויפּט דעם פֿסוק פֿותח את יְדֶךָ מוז מען זאגן מיט גרויזש בְּנוֹנָה. אונ אז מען האט אױס אונעק גיטאָס אָן בְּנוֹנָה מוז מען אױס נאך אָמאל זאגן. אונ אין הודו מוז מען זיך אָפּיסיל אָפּ רוען צווישן דעם וואָרט אָלִילִים אונ גײַ שְׁמַע עֲשֵׂה. עס זאל גיט אױס זעהן אז דאָס וואָרט וײַ גײַט חלילה ארױף :

ד מִזְמוֹר לְתוֹכָה זאָס מען שְׁמײַענדיג מיט גרויס פֿרייד וואָרום דאָס אױז פאר דעם קרבן תודה וואָס מען פֿלעגט מקריב זײַן אין בית המקדש. אױך ויברך דוד בײַ אַתָּה הוּא ייִ הָאֱלֹהִים מוז מען זאגן שְׁמײַענדיג. דאָ גאנצע שׂירָה מוז מען אױך זאגן שְׁמײַענדיג מיט פֿרייד אונ מען מוז אין זינען האָבן דעם מײַטש פון יעדער וואָרט. וישתבּח מוז מען אױך זאגן שְׁמײַענדיג :

ה' שבת און יום טוב. ערב פסח. חול המועד פסח און ערב יום כפור זאגט מען נישט מןמור לתורה :

פון פסקי דומרה ביי איבער דעם גאנצן ראונגען טאר מען נישט אן רידן דאס לייב דארטין וואו מען גייט צו גידעקט און נישט דעם קאפ אונטער דער היטל. אויך נישט אנדערע ערשער אפילו פון זיין גוף אליין וואס זיינען נישט ריין :

מ דיני קדיש וברכו וכו ט סעיפים

דינים פון קדיש און ברכו

א מען טאר נישט זאגן קדיש אדער ברכו אדער קדושה גאר ווען עס זיינען דא צען גרוסע קענטשין. דאס הייסט ווען יעדער איז שוין אלט דרייצעהן יאר. אויך לייגענע אין דער תורה טאר מען נישט גאר ווען עס זיינען דא צען גרויסע. ווען עס זיינען ביין צעהן נישט גיוועזין ווען מען האט גיוואגט לשבת. דער גאנץ זיינען צווא גיסקען ביי צען. זאגט דער תנן ביין קדיש נישט. איבער דעם זאל מען ווארטן מיט לשבת זאגן ביי צען זיינען דא צען. דאס ווארטן זאל אבער נישט מער דויערן גאר איין האלבע שעה. האט מען אבער שוין גיוואגט איין האלבע שעה און עס איז גאך נויטער ביין מנגן נישט דא. זאל מען זאגן לשבת און נויטער ווארטן. און אז עס קומען דער גאנץ צו צו צען זאגט מען עטלעכע פסוקים און דרויף זאגט דער תנן חצי קדיש.

ב אלע צען מוזין זיין אין איין שטוב מיט דעם תנן. אבער ווען אפילו זיין זיינען אין איין שטוב און דער צענטער איז אין איין אנדער שטוב אדער אין פאלוש. הייסט דאס שוין ביין מנגן נישט. און מען טאר נישט זאגן קדושה און ברכו אדער קדיש אפילו ווען די מיר איז צווישן ביידע שטיבער אפן: און אפילו דער איינער שטייט אויף דער אויסגיינגסטער שוועל פון דער אנדער שטוב. און ווען מען זאל צווא מאכן דיא מיר וואלט ער געפליבן אין דרויסן. קאן מען אים אויך נישט מצטרף זיין צום מנגן :

ג ווען מען הערט קדיש אדער ברכו אדער קדושה אין פאלוש אדער אפילו פון עטליכע שטיבער נויטער מוז מען ענטפערן :

ד דעם קדיש מוז מען נישט אויס הערן און נאך זאגן דעם אמן מיט גרויס פונד. איבער הויפט אמן יא שמיה רבא כח מען זאגן הויך מיט דעם גאנצן פה און מיט גרויס פונד אבער פונדעסמועגן זאל מען נישט צווא הויך שרייען פרי מען זאל פון אים נישט לאכן :

ה ווען עס זיינען אין שול אין איינעם מיט דעם תנן נישט מער דא גאר צעהן. און איינער פון זייא ראונגט שמונה עשרה און קען נישט נאך זאגן. מען מען פארט זאגן קדיש אדער ברכו און קדושה. דאס אייגענע איז אויף ווען אפילו פיר קענטשין ראונגען שמונה עשרה און קענען נישט נאך זאגן ווארום ווען עס זיינען דא מער וויא די העלפט וואס קענען יא גאך זאגן איז שוין גענוג. אבער איידער

יב דיני קריש וברכו אדם חי

אידער דער חזן הייבט אן צוא זאגן דיא הויכע שמונה עשרה אונ עס זיינן ניט מער נאך נאך ניין חזן אים ואל ער זעהן אויב אלע זיינען שוין אויס גינאנגען . אונ אז איינער דאווינט נאך נאך ער ווארטן ביז ער גייט אויש :

ו ווען דער חזן זינגט ברכו זאגט דער עולם יתברך וישתבח אבער ווען ער זאגט דיאווערמער סאר מען נאר ניט זאגן נאר מען מוז אויס הערין וואס ער זאגט : ו וויא דער חזן לאזט אויס המבורך זאגט דער עולם ברוך יי המבורך לעולם ועד . אויף דעם ענטפערט דער חזן אויף ברוך יי המבורך לעולם ועד . איג דער עולם זאגט נאך אמן . אבער ווען דער עולם לאזט אויס לעולם ועד סאר דער חזן ניט זאגן אמן :

ח ווען איינער קומט אין שאל אריין ווען דר עולם זאגט ברוך יי המבורך מעג ער מיט זאגן האמשע ער האט ניט גיהערט דעם חזן זאגן ברכו :

ט דער חזן דאך צוא זיין איין פרוקער איד וואס מען האט אויף אים קיין קאל קיין שלעכץ ניט גירעט אויף מוז ער זיין איין מענטש וואס דער גאנצער עולם האט אים ליב אונ ער מוז האבן איין שייין קול . אויף זאל ער ניט זיין איין עס הארץ ווארום ער מוז פאר שטיין וואש ער דאווינט אויף מוז ער שוין האבן איין בארד . אבער אז עש טרעפט זיך אמאל אז דער חזן איז ניטא מעג דאוונען איינער וואש ער איז שוין איבער דרייצעהן יאר האמשע ער האט נאך איין ניט בארד :

י הלכות קריאת שמע ובו יב סעיפים דינים פון קריאת שמע

א דיא צייט פון קריאת שמע זאגן אין דער פריא איז וויא עס הייבט אן צוא זאגן ביז איין פערטיל פון טאג זומר אדר ווינטר . האט מען אבער פראזאכט די צייט . מעג מען נאך זאגן קריאת שמע מיט דיא ברכות ביז איין דריטיל טאג נאכר אז עס איז שוין שפעטער זאגט מען נאר קריאת שמע אליין אן דיא ברכות :

ב ווער עש האט אין דר פריא נישט גיקענט זאגן קריאת שמע אדער ער האט פאר געסין צו זאגן . זאגט ער בייא דער נאכט נאך קריאת שמע פון מעריב נאך איין מאל קריאת שמע אן די ברכות . אונ ווידער ווער עש האט אין מעריב נישט גקאנט קריאת שמע זאגן אדר ער האט פר געסין . זאגט ער דעם אנדערין טאג אין דר פריא נאך דעם דאוונען פון שחרית קריאת שמע אן דיא ברכות :

ג מען מעג קריאת שמע זאגן זיצענדיג אדער שטייענדיג אבער נישט ליגענדיג . אז מען ליגט שוין אבער מען זאל זיך איין בייגן אויף דער זייט אונ זאגן . ווען מען איז קראנק אונ קאן נישט ליגן אויף דער זייט . זאל מען זיך ווייניגסטנס אפסיסר איין בייגן אויף דער זייט :

ד צוא שמע ישראל לייגט מען דיא רעכטע האנט אויף דיא אויגן אונ מען זאגט דעם פסוק גאנץ הויך אונ מיט גרויש פונדע . דאש ווארט אחר זאגט מען אבסיל

אביסיל ליינגער און מיט אלע פוחות : מען מוז דער בייא אין זינען האפן אז דער אויבערשטער איז איינציג און ער באהערשט דיא גאנצע וועלט . נאך אהר זאגט מען שטיי ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד . נאר יום כפור זאגט מען עס הויך : ה נאך לעולם ועד רועט מען זיך אביסל אפ און מען זאגט ואהבה : נאך ובשעריה רועט מען זיך ווידער אביסל אפ און מען זאגט והיה אם שמוע'און פאר ויאמר רועט מען זיך ווידער אביסל אפ :

ו פאר קריאת שמע וויא מען זאגט והביאנו לשלום נעמט מען דיא ציצית אין דער האנט אריין . און מען האלט זיין אין דער לינקער האנט קעגן דעם הארץ אבער וויא מען קומט צוא ויאמר נעמט מען זיין אן מיט דער העכטער האנט . וויא מען זאגט וראיתם אותו גייט מען איבער מיט וויא דיא אויגן און קישט זיין . און אימליכעש מאל וואש מען זאגט דאש ווארט ציצית קישט מען זיין און מען האלט זיין ביז מען קומט צו ונהמדים לעד . דא קישט מען זיין און לאזט זיי אוועק : ז קריאת שמע איז דאש הייליגסטע פון דעם גאנצן דאוונען . אבער דעם מוז מען יעדעס ווארט ציילן וויא פעריל און מען מוז יעדען ווארט זאגן מיט דעם מראפ און מען מוז פאר שטיין וואש מען זאגט . מען טאר אין מיטן גישט ווינקען צוא איינעם מיט דיא אויגן אדער מיט דער האנד . נאר וועגן איין מצוה זאגט מען ווינקען אין מיטן והיה אם שמוע' אויך מוז מען זיך היטן אפילו קיין טאבאק גישט צוא שמעקן אין מיטן :

ח ווען מען זאגט וקשרתם ריבט מען אן דעם תפכיון של יד און מען קישט אים בייא והיו לטמפות ריבט מען אן דעם של ראש און קישט אים :

ט נאך אלהיכם מוז מען תיכף זאגן אמת און מען טאר צווישן די ביידע ווערטן גישט מופסיק זיין . דער נאך הערט מען אויש פון דעם תון די דרייא ווערטן יי אלהיכם אמת מיט גרויש פונגה . און מען זאגט ווייטער גיצוב אבער מען טאר גישט נאך אמאל זאגן דאש ווארט אמת :

י ווער עש דאוונט בייא זיך אין דער היים אן אכגן מוז ער פאר שמע ישראל זאגן אל מלך נאמן :

יא ווער עש האט צווישן שמע ישראל און על הארץ גימזט אויף הערין צוא זאגן . און דאש האט גידויערט אזוא לאנג וואש ער וואלט אין דער צייט גיקאנט זאגן גאנץ קריאת שמע . מוז ער נאך איין מאל זאגן פון שמע ישראל אן : יב ווער עש האט שוין גיזאגט קריאת שמע און איז דער נאך גיקומען אין שול אריין ווען דער עולם זאגט קריאת שמע מוז ער מיט זיין און גאנצן נאך זאגן . און ער באקומט פאר דעם שכר וויא פאר לערנען : אויך ווער עש האלט פאר ברוך שאמר אדר אין די פסוקים וואש מען מעג אין מיטן אויש ביידין און דר עולם זאגט דעמאלט קריאת שמע . זאגט ער נאך מיט דעם עולם און האט אין זינען דער מיט גישט יוצא צוא זיין . כדי ער זאל שפעטער קענען זאגן קריאת שמע מיט דיא ברכות :

הוי הלכות שמונה עשרה אדם יג

יא רינים פון שמונה עשרה און אין אים איז אכט צעהען סעיפים :

א וויא מען שומט צוא תהלות לאל עליון מוז מען זיך אלע פֿרעמדע גידאנקען ארויס שלאגן אויש דעם קאפ • און אויש שפייזן און דעם נאז שנייזן און זיך מיט דעם גאנצן הארץ מכין זיין צוא דער הייליגע שמונה עשרה • מען גייט דרייא מרים צוריק און זאגט ביו גאל ישראל און גייט ווידער דרייא מרים צוא זיין ארמט און הייבט אן דיא שמונה עשרה :

ב צווישן גאל ישראל און שמונה עשרה טאר מען נישט מפסיק זיין • אפילו נישט וועגן קריש אדר ברכו אדר קרושה • איבער דעם זאל מען זעהן אויס צו לאזן גאל ישראל גלייך מיט דעם הון פֿרי מען זאל נישט דארפן זאגן אמן • ווארום עש איז דא איין דעה אז מען טאר דעם אמן נישט זאגן • אבער אין מעריב נאך וועל פֿל מעשויו אדער שבת נאך וועל ורושלים מעג מען נאך זאגן אמן :

ג שמונה עשרה מוז מען דאווענען שטייענדיג און ביידע פֿיס איינער לעבן דעם אנדערן מען טאר זיך נישט אן לעהנן אן קיין איינציגע וואך ווער עש איז אפֿר נישט גיונד מעג דאווענען שמונה עשרה זיצענדיג אדער אפילו אויף דעם גילענר • מען מוז דעם קאפ אביסר איין בייגן אונדזי אויגן צו האלטן און אז מען דאווינט אין איין סידור זאל מען קיין אויג נישט אפֿ לאזן פֿון דעם סידור און נישט דעם מינדסטן בליק ארויס טאן :

ד מען מוז שטיין שמונה עשרה מיט דעם פֿנים קעגן מזרח • ווען מען דאווינט אפֿר בייא איין נכרי אין הויז און עש היינגען פֿילדער אויף דער מזרח וואנט • זאל מען זיך שטעלן קעגן איין אנדערע ווייט • דער מאנט מען זיך אין מיטן דר שמונה עשרה אז מען שטייט קעגן צפון אדער דרום זאל מען נישט אויש זיין נאר מען גייט דאש פֿנים אויש צוא דרייען • און ער מעג ווייטער ענדיגן דיא שמונה עשרה אזא וויא ער שטייט • דר מאנט ער זיך אפֿר אז ער שטייט קעגן מערב • דאווינט ער ווייטער און דארף דאש פֿנים נישט אויש צוא בייגן • נאר ער מוז אין זינען האפֿן אז זיין הארץ איז גינגיגט צו דעם ארמט וואו דאש בית המקדש איז גישטאנן :

ה מען מוז דאווענען שמונה עשרה גאנץ שטיל • אבער פֿון דעסט וועגן מוז מען אללין הערין וואש מען רעט :

ו ווען מען דאווינט אין איין סידור מוז מען זיך פֿריער פאר צייכענען דיא ערטער וואש מען דארף צוא זאגן • פֿרי מען זאל נישט דארפן מישן אין מיטן שמונה עשרה :

ז ווען עש האט זיך אראפֿ איין עק פֿון דעם טלית אין דער שמונה עשרה מעג מען אים צוריק ארויף לייגן • אבער אז דער טלית איז אין גאנצן פֿון אים אראפֿ גיפאלן טאר ער אים נישט אויף הייבן • אז עש איז פאר אים אראפֿ גיפאלן איין

אין ספק און עש שטערט אים דיא פנונה. מעג ער עש אויף הייבן צווישן איין ברבכה און דיא אנדערע:

ח ווען מען הייבט אן דיא ערשטע ברבכה פון שמינה עשרה מוז מען זיך בוקין. אויף ווען מען לאזט אויש דיא ערסטע ברבכה. דאש הייסט מגן אברקס. בוקט מען זיך: ווען מען הייבט אן ציא זאגין מודים בוקט מען זיך. און ווען מען לאזט אויש די ברבכה און נאך להודות בוקט מען זיך אויף: דאש בוקין איז אזא ווען מען זאגט פרוך בייגט מען דיא קניען. בייא דעם ווארט אהה בייגט מען שטארק איין דעם קאפ און דעם גאנצן גוף. דאש אייגענע איז אויף. בייא מודים וויא מען קומט אבער צום שם שטעלט מען זיך גילאסין אויף. איין אלמער אדער איין קראנקער דארף זיך נישט בוקין נאר עש איז גינג אז ער בייגט איין דעם קאפ. בייא דיא איבעריגע ברבכות טאר מען זיך נישט בוקין:

ט עושה שלום בוקט מען זיך און מען גייט צוריק דריי מיטל מעסגע טריט. פריער מיט דעם לינקן פוס. דער נאך מיט דעם רעכטן. און קערט זיך צוא דער לינקער זייט און זאגט עושה שלום במקומו. דער נאך קערט ער זיך צוא דער רעכטער זייט און זאגט הוא יעשה שלום עלינו. דער נאך בוקט ער זיך און זאגט ועל כל ישראל:

י נאך ואמרו אמן מוז מען בלייבן שטיין מיט ביידע פיס איינער לעבן דעם אנדערן אויף דעם ארט וואו מען איז אויש גינגען ביז דער הון זאגט קדושה און אז מען דאווענט פאר זיך אליין אין דער היים שטייט מען אזא לאנג ווא בייא איין מגין וואלט שוין דער חזן גיקאנט זאגין קדושה. אבער אז עש איז איינג אין שול אדער ווען מען זאגט פייט אין דער הויכע שמונה עשרה. גייט מען תיכף צוריק אויף ניין ארט:

יא שמונה עשרה מוז מען דאווענען מיט איין גאנץ רייגעס מיט און קלארע גידאנקן איבער דעם ווען מען האט אזא פיל גיטונקען אז מען שעמט זיך צוא ריידן מיט איין גרויסן כאן. טאר מען נישט זאגין קיין שמונה עשרה. האט מען אבער יוא גיזאנט איז עש נאר נישט ווערט און שפעטער ווען מען גיכטערט זיך אויש מוז מען נאך אמאל דאווענען שמונה עשרה. און אז עש איז שוין נאך דער צייט. ואל ער נישט מער דאווענען. נאר נאך דר ערשטע הפלה וואש ער דאווינט שפעטער זאגט ער נאך איין שמונה עשרה. אזו וויא מיר וועלין דא תיכף שרייבן:

יב דיא צייט פון שמונה עשרה איז ביז איין דריטל טאג וזכער אדער ווינטער. אז ער האט זיך אבר פר שפעטיגט איז נאך צייט ביז צו מיטאג אבר שוין מער נישט: יג ווען ער האט פאר געסין אדער ער האט פאר נויט נישט גידאווענט שמונה עשרה. דאווענט ער תיכף אין דער אנדערע הפלה נאך איין שמונה עשרה. למשל ער האט אין דער פריא נישט גידאווענט שמונה עשרה דאווענט ער פאר נאכט אפ מנחה און זאגט תחנון. דער נאך זאגט ער נאך איין מאל אשרי און דאווענט ווידער שמונה עשרה פאר דיא שמונה עשרה פון אין דער פריא. האט ער נישט

די הלכות שמונה עשרה אדם יד

ג' דאווענט מנחה • דאווענט ער אפ מעריב און רועט זיך אפ עטליכע מינוט דר נאך
דאווינט ער נאך איין מאל שמונה עשרה פאר דעם מנחה • האט ער נישט
גיראווינט מעריב • ואל ער דעם אנדערין טאג אין דער פריא אפ דאווענט שמונה
עשרה און תחנון • דער נאך זאגט ער אשרי און שמונה עשרה פאר דעם נעכטיגן
מעריב • דער נאך זאגט ער למנצח און ובה לציון און ער טאר נישט דאש מינדעסטע
עסין פאר דער אנדערע שמונה עשרה :

יד דיא שמונה עשרה קען מען נישט דער פילין נאר תיכף אין דער אנדערע
תפלה אבער נישט שפעטער • למשל אז מען האט פאר פעלט דיא שמונה עשרה
אין דער פריא און האט אויך נישט גיראווינט מנחה קען מען צוא מעריב נישט
קער דאווענט נאר נאך איין שמונה עשרה פאר מנחה • און פון אין דער פריא
אז שוין פאר פאלין • אבער שחרית מיט מוסף הייסן וויא איין תפלה • אבער דעם
ווען מען האט ניט גיראווינט דיא שמונה עשרה פון שחרית אין אטאג וואש אין אים
אז אמוסף • קאן מען נאך מנחה דאווענט איין שמונה עשרה פאר אין דר פריא • אויך
דאש מו מען ווייסן • אז דיא שמונה עשרה וואש מען דאווינט פאר דיא וואש מען
האט פאר פעלט • מו מען דאווענט אין איינעם מיט איין אנדערע תפלה • אבער
ניט פיל שפעטער נאך דער אנדערע תפלה • ווארום דאס הייסט שוין איין שמונה
עשרה פאר זיך אליין און דאש טאר מען ניט :

טו דיא שמונה עשרה וואש מען דאווענט פאר דעם וואש מען האט פאר פעלט •
האט אן זיך דעם איינענעם דין פון דער שמונה עשרה וואש ער האט איצט
גיראווינט • למשל ער האט פרייטאג פאר נאכט קיין מנחה ניט גיראווינט • דאווינט
ער בייא נאכט נאך מעריב נאך איין מאל דיא שמונה עשרה פון שבת • האמשע
זיא איז פאר די וואכעדיגע שמונה עשרה • אזוי אויך ערב ראש חודש אז ער האט
קיין מנחה גיראווינט • זאגט ער בייא דער נאכט נאך מעריב נאך איין שמונה עשרה
מיט יעלה ויבא • און אזוי אויך תמיד • ווידער שבת ווען ער האט פאר פעלט מנחה •
דאווינט ער בייא דער נאכט נאך איין וואכעדיגע שמונה עשרה אבער אן אהה
חונגתנו • ווארום דאש איז דאך איינגטליך הברלה און ער האט עס דאך שוין איין
מאל גיוואנט • און צווייא מאל הברלה מאכט מען נישט • און אז ער האט צו מוצאי
שבת פאר פעלט מעריב דאווינט ער וונטאג פריא נאך ותחנון ווידער איין שמונה
עשרה אן אהה חונגתנו :

טז ווען עס איז נאר איין טאג ראש חודש און ער האט אין מנחה פאר געסין צוא
זאגן יעלה ויבא • נאך אנדערע פוסקים טאר ער נישט נאך מעריב נאך איין מאל
דאווענט שמונה עשרה ווארום דעמאלט איז דאך שוין ניט קער ראש חודש • און ער
קאן שוין ניט זאגן יעלה ויבא :

זי ווער עס האט פאר פעלט איין שמונה עשרה און אין דער אנדערע תפלה
דאווינט ער פאר דעם עבוד דאך ער ניט זאגן צווייא מאל שמונה עשרה •
ווארום

ווארום ער איז יוצא מיט דער הויכע שמונה עשרה וואש ער זאגט נאך איין מאל :
 יחד נוער עש גיהינכם נים אויב ער האט גידאווינט שמונה עשרה אדער נים.
 זאל ער נים מער דאוונען נאך איין שמונה עשרה אין דער אנדערע תפלה :

יב דיני טל וממזר משיב הרוח ויעלה ויבא וכו' מו סעיפים
דינים פון טל וממזר • משיב הרוח • אונ יעלה ויבא :

א פון מוסף שמיני עצרת ביו מוסף פון דעם ערשטן טאג פסח • זאגט מען
 משיב הרוח • אין דערשטילע שמונה עשרה פון דעם ערשטן טאג פסח זאגן אים
 נאך דער שלם אונ דער חזן נאר ערשט אין דער הויכע שמונה עשרה הערט אים
 אויף דער חזן צוא זאגן • אונ צוא מנחה זאגט אים שוין קיינער נים מער • אונ ווער
 עס דאווינט אום ערשטן טאג פסח פאר זיך אליין אין דער היים • כזו ער דאוונען
 גאנץ צייטליך מוסף • דאס הייסט אין דער צייט אז דער חזן האט נאך נים אן
 גיהויבן דיא הויכע שמונה עשרה פון מוסף • ווארום וויא פאלד דער חזן האט שוין
 אויף גיהערט צוא זאגן משיב הרוח טאר מען אין דר היים אויף נים זאגן :

ב ווער עס האט פאר געסין צוא זאגן משיב הרוח • ווען ער האט נאך נים אן
 גיהויבן אפה קדוש זאגט ער דארט וואו ער האט זיך דער מאנט • ווען ער
 האלט אפער שוין אפה קדוש כזו ער ווידער צוריק אן הייבן אפה גבור :

ג ווער עש האט מוצאי שבת פאר געסין צוא זאגן אפה חונתנו אונ האט שוין
 אויש גילאזט חזן הדעת דארף ער עש נים מער זאגן :

ד ווען ער האט פאר געסין צוא זאגן טל וממזר אונ ער דער מאנט זיך איידער ער
 האט אן גיהויבן תקע בשופר • זאגט ער דא טל וממזר • ווען ער האט אפער שוין
 אן גיהויבן תקע זאל ער זאגן טל וממזר צום סוף שבע קולנו • פאר דער ברכה
 אונ אין אהעניז פאר עננו • ווען ער האט זיך אפער ערשט דער מאנט תיקף נאך
 שומע תפלה • זאגט ער דא טל וממזר אונ דער נאך רצה • ווען ער האט זיך אפער ערשט
 דר מאנט אין מיטן רצה • כזו ער אן הייבן נאך אכאל פון ברה עלינו את השנה
 הזאת ביו צום סוף שמונה עשרה • האט ער זיך אפער ערשט דר מאנט ווען ער איז שוין
 אויס גגאנגן די שמונה עשרה • כזו ער נאך איין מאל דאוונען די נאנצע שמונה עשרה :

ה אז ער האט זיך פאר געסין אונ האט גיזאנט משיב הרוח אום זמר • אויב ער האט
 גיקאנצעט דיא ברכה מתיב המתים • הייבט ער אן אפה גבור • אונ אויב ער
 האט אן גיהויבן אפה קדוש זאל ער אן הייבן פון אנהייב שמונה עשרה • ווען ער
 האט זיך זומער מוצע גיוועט אונ האט גיזאנט מד וממזר אונ דער מאנט
 זיך תיקף • זאל ער נאך איין מאל אן הייבן ברה עלינו • אונ אז ער האט שוין
 גיזאנט ברה אפה יי זאל ער אים לאזן למדני חזקה אונ זאל נאך אכאל זאגן
 גאנץ ברה עלינו אונ אזא איז דער דין ביא אלע זאכן וואס מען דארף איפער
 זאגן • אז ער דער מאנט זיך שפעטער אין מיטן שמונה עשרה • כזו
 ער צוריק אן הייבן ברה עלינו • אז ער דער מאנט זיך אפער ערשט נאך
 יחי :

דריי דיני משיב הרוח מל ומטר יעלה ויבא אדם מו

והיו לרצון • מו ער ווידער אמאל דאוונגען דיא גאנצע שמונה עשרה :
ו אנאנץ יאר זאגט מען האל הקדוש • און עשרת ימי תשובה זאגט מען המלך
הקדוש • ווען ער האט זיך מועה גיוועזן אין מיטן יאר און האט גיזאגט המלך
הקדוש דארף ער נישט איבער זאגן • ווען ער האט זיך מועה גיוועזן
אין עשרת ימי תשובה און האט גיזאגט האל הקדוש און האט זיך תיכף דער מאגט
זאגט ער המלך הקדוש • ווען ער האט זיך אבער ערשט שפעטער דער מאגט מו
ער איבער דאוונגען פון אן הייב אבער ביא המלך המשפט און זכרנו ומי כמוה
דארף מען נישט איבער דאוונגען פון אן הייב שמונה עשרה :

ז תשעה באב צומנה זאגט מען נחם • ווען ער האט אבער פאר געסין צוא זאגן •
זאגט ער נחם אין שבע קולנו נאך ענגנו פאר די ברכה און לאזט אויש די ברכה
שומע תפלה • ווען ער האט זיך ערשט דער מאגט אין רצה • זאגט ער נחם נאך
מודים פאר ועל כולם • אבער אז ער האט זיך ערשט דער מאגט נאך ועל כולם
זאגט ער דר נאך נחם נאך שים שלום • און אז ער האט זיך דר מאגט צום קעניטן
זאגט ער נישט מער נחם :

ח אין איין תענית אז ער פאר געסט צוא זאגן ענגנו זאל ער זאגן פאר אליה
נצור אן אברהם :

ט ראש חודש צוא שחרית אדער צוא מנחה און חול המועד שחרית • מנחה אדער
מעריב • ווען ער האט פאר געסין יעלה ויבא און האט שוין גענדיגט די ברכה
פון רצה • דאס הייסט ער האט שוין גיזאגט ברוך אתה ה' • ענדיגט ער אויס דיא
ברכה און זאגט יעלה ויבא מודים • ווען ער האט זיך אבר דער מאגט ערשט
אין מודים אדער ווייטער הויפט ער נאך אמאל אן רצה • אז ער האט זיך ערשט
דער מאגט ווען ער איז שוין אויס גיגאנגען שמונה עשרה • מו ער נאך אמאל
דאוונגען דיא גאנצע שמונה עשרה • אבער ראש חודש צוא מעריב ווען ער האט
פאר געסין יעלה ויבא און האט זיך דער מאגט אין מיטן דער ברכה • איז שוין
פאר פאלין און ער זאגט נישט מער יעלה ויבא :

י ווען ער האט פאר געסין יעלה ויבא און האט זיך ערשט דער מאגט צוא מוסף •
דארף ער נישט נאך אמאל דאוונגען שחרית :

יא ווען ער האט אין תנופה אדער פורים פאר געסין צוא זאגן על הנסים אדער
עשרת ימי תשובה זכרנו • מי כמוך • וכתוב • און האט זיך ערשט דער מאגט
אפילו נאך ברוך אתה ה' איז שוין פאר פאלין און ער זאגט עש נישט מער • אבר אז
ער דר מאגט זיך פאר ברוך אתה ה' זאגט ער דא זכרנו מי כמוך על הנסים אדר וכתוב :
יב אז ער האט פאר געסין אין עשרת ימי תשובה צוא זאגן ובספר חיים און
האט שוין אן גיהובין ברוך אתה ה' ענדיגט ער דיא ברכה און זאגט נישט מער •
אבער אנדערע פוסקים הייסן זאגן בספר חיים פאר אליה נצור :

יג ווען ער איז זיך מועה און זאגט אין דער פריא שלום רב אדער צוא מנחה
און מעריב שים שלום איז ער יוצא :

יד דיא שאַלע הייסט דיא נאכט וואש מען הויבט אן אין איר צוא זאגן מל וממר
אונ דאש גיפאלט תמיד אין דעם זעכציגסטן טאג נאך דער תקופה פון תשרי
ווען דיא שאַלע גיפאלט אום שבת אונ איינער איז זיך טועה אונ דאווינט דיא
וואכדיגע שמונה עשרה אונ אין מיטן ברך עלינו אה השנה הזאת דער מאנט ער
זיך אז עש איז שבת מוז ער אים זאגן דיא גאנצע ברכה אבער מל וממר זאגט
ער גיט ווארום דער גאנצער עולם האט דאך נאך גיט אן גיהויבן צוא זאגן מל
וממר . אונ דער איינציגער מענטש מוז טאן אזוא וויא דער עולם מוט . אונ וויא ער
לאזט אים מברך השנים הייבט ער אן די ברכה פון שבת . איז עש פרייטאג צוא
נאכט זאגט ער אתה קרשתי . שבת אין דער פריא זאגט ער ושקח משה . איז עש
צוא מוסף זאגט ער תפנת שבת . איז עש צוא מנחה זאגט ער אתה אחד :
מז ווען מען האט פאר געסן אין מעריב פון דער ערשטער נאכט פסח אונ האט
גידאווינט דיא וואכעדיגע שמונה עשרה . אונ אין מיטן ברך עלינו האט ער
זיך דער מאנט . זאגט ער אויש דיא גאנצע ברכה ביו מברך השנים אונ דאווינט
ווייטער אתה בחרתנו . אבער מל וממר זאגט ער גיט . ווארום דער עולם זאגט דאך
אויך דעמאלט גיט מער מל וממר :

מז ווען מען גייט אויש לשמונה עשרה דארף מען שטיין אויפן ארץ איידער מען
גייט צו צוריק . וויא דער שיעור וואש מ'קאן אפ גיין פיר איילין :

ג הלכות תפלת השי"ן ובו כ"ג סעיפים

דינים פון דר הויכע שמונה עשרה

א ווען דער חזן זאגט די הויכע שמונה עשרה מוז מען שטיין גאנץ שטיל אונ הערן
וואס ער זאגט . אונ נאך זאגן ברוך הוא וברוך שמו נאך יעדער ברכה . גישט
אז אז מען טאר דעמאלט גישט היידן נאר אפילו לערנן אויף גישט . עס איז אפילו
זייער רעכט אריין צוא קוקן אין סודר אונ צוא שטיין גלייך וויא דעמאלט ווען מען
דאווינט אליין דיא שמונה עשרה :

ב בייא דער הויכע שמונה עשרה מוזין ווייניגסטנס ניין גיין מענטשן חוץ דעם חזן
וואש הערן אים אים אונ זאגן נאך ברוך הוא וברוך שמו אונ אמן . איבער
דעם אז עס איז פונקט דא איין מגין מיט דעם חזן . מוז ער ווארטן מיט דר הויכע
שמונה עשרה ביו אלע קענען נאך זאגן :

ג ווען דער חזן לאזט אים איין ברכה מוז ער ווארטן מיט דער אנדערע ברכה ביו
דאס רוב עולם האט שוין גיזאגט אמן :

ד קען זאגט גישט דיא הויכע שמונה עשרה נאר ווען עס זייען ווייניגסטנס דא
זעקס וואס האבן מיט גידאווינט . אבער אז עס האבן ווייניגער פון זעקס מיט
דאווינט האמטשע עס זייען דא אין שול צעהן מענטשן אדר מעהר . זאגט דר חזן גישט
מעהר הויך נאר ביו האל הקדוש אונ מען זאגט קדושה . דר נאך דאווינט מען שטיל :
ה יעדער מענטש מוז זאגן קדושה מיט דעם עולם . אונ דר אמן נאך האל הקדוש

הוי הלכות תפלת הש"ן אדם מז

און נאך שומע תפלה זיינען אויף אז מיינער וויא דא קדושה און עס איז איין גרויסער חיוב זיין צוא זאגן. אבער אז מען איז שפעט גיסקמען אין שול אריין און מען מוז פאר זיך דאוונען און דא צייט פון דעם דאוונען איז נאך גיט עובר. טאר מען זיך גיט שטעלין שמונה עשרה גען מען ווייס אז מען וועט אן ווערן איינס פון דיא פיר ראש הייסט קדושה און דא ביינע אמןס און מידים. נאר מען מוז ווארטן מיט דער שמונה עשרה ביז מען זאגט קדושה. אדער ווען דער חזן האלט שוין ווייטער. ביז מען זאגט דא ביינע אמןס אדער נאר דעם אמן פון שומע תפלה און מידים ווען דר חזן האלט שוין נאך האל הקדוש. מען זאל אבר גיט דאוונען ביז נאל ישראל און בלייבן שטיין ווארום מיר האבן דאך שוין אויבן גיזאנט אז נאך נאל ישראל מוז מען הייפן זאגן שמונה עשרה און מען טאר גיט מפקסין ויין איבער דעם זאל מען בלייבן שטיין ביא שירה חדשה:

ו ביא דער קדושה מוז מען שטיין מיט גרויש פארקט. און ביינע פיס איינער לעבן דעם אנדערן און עש איז רעכט צוא האלטן דא אויגן צוא גימאכט אדר ארויף צום הימל:

ז וויא דער חזן הייבט אן צוא זאגן מידים מוז זיך דער נאנצער עולם בקין און זאגן מידים דרבנן אין נאנצין גיבוקט. ווער עס האלט אין מיטן דער שמונה עשרה ווען דער חזן זאגט מידים. איז דער דין אזא. האלט ער אין מיטן איין ברכה בקט. ער זיך גלייך מיט דעם עולם. אדער ווען ער האלט דעמאלט ביא דעם אן הייב פון איין ברכה אדער ביא איין אויש לאז פון איין ברכה. טאר ער זיך גיט בקין. ווארום מיר האבן שוין אויבן גיזאנט אז מען טאר זיך גיט מער בקין נאר פיר מאל. ראש הייסט צוויי מאל אין דער ערשטע ברכה און צוויי מאל אין מידים:

ח אין דער שמונה עשרה פון שחרית און מוסף זאגט דער חזן דא ברכת פתגים פאר שים שלום. אבער צוא מנחה זאגט מען ראש קיין מאל גיט. נאר אין איין תענית צבור ווייל מען זאגט דעמאלט צוא מנחה אויף שים שלום: ביא איין אכל זאגט מען עס גיט אפילו אין דער פריא. און תשעה באב אין דער פריא זאגט מען אויף גיט ברכת פתגים. ווען דער חזן זאגט וישמך זאגט דער עולם גיט אמן נאר פן יהי רצון. און אזא אויף נאך ויהנה. און נאך שלום זאגט מען אויף פן יהי רצון:

ט אין איין תענית זאגט דער חזן אין דער הויכע שמונה עשרה ענגו פאר רפאנו. אז ער האט אבער פאר געסין און גיט גיזאנט. און האט זיך דער מאנט אין מיטן רפאנו אדער ביא ברך אתה. זאגט ער איצינד ענגו און נאך איין מאל רפאנו. ווען ער האט אבער שוין גיזאנט דעם שם. לאזט ער אויס רפא חולי עמו ישראל און ערשט צום סוף שמע קולנו זאגט ער ענגו און לאזט אויס דא ברכה שומע תפלה. ווען ער דער מאנט זיך אבער ערשט נאך שומע תפלה אז ער האט גיט גיזאנט ענגו. זאגט ער אים צום לעצט נאך עמו. ישראל בשלום

אנן לאזמ אויס דיא ברכה העונה בעת צרה. אז ער האט זיך טועה גיוועזן און האט גיזאגט ענגנו פאר ראה נא בענינו. מוז ער אים נאך איין מאל זאגן נאך ראה נא בענינו:

י. אז דער תזן איז פאר שלאפט גיווארן אין מיטן דער הויכע שמונה עשרה און ער האלט נאך אין מיטן די דרייא ערשטע ברכות. דאש הייסט פאר האל הקדוש. אז איין אנדערער זיך שטעלן פאר דעם עמיד און ווידער אן הייבן דיא שמונה עשרה פון פארניגט. האט ער אבער שוין גיהאלטן צווישן אהה חזן און רצה. הויכט דער אנדערער אן ביא דער ברכה וואש דער ערשטער תזן איז אין מיטן פאר שלאפט גיווארן. האט ער אבר שוין גיהאלטן נאך רצה. זאל דר אנדערער אן הייבן רצה און דאוויגט ביז צום לעצט:

יא. ווען דער תזן איז איין בלון און עש האט זיך גיטראפן איין מת אין איין הויז וואש עס ריגט אן דיא שול. אדער אפילו אין עטליכע הייזער ווייטער וואש זייא זינגען אלץ נאך מטמא נאך דעם דין וואש מיר וועלן שרייבן אין דינים פון אכלות זאל מען תיכף צוא מאכין דיא פענסטער און דיא טירן פון דער שול אדער פון דעם הויז וואש דער מת איז דריקען. און ערשט ווען דער תזן ענדיגט דיא שמונה עשרה הייסט מען אים ארויש גיין. ווען עס איז אבער גיט מיגליך דיא טירן מיט דיא פענסטער צוא מאכין. מוז דער תזן ארויס גיין אפילו אין מיטן דער שמונה עשרה:

יב. ווען דער תזן האט זיך טועה גיוועזן אין דער שטילע שמונה עשרה מיט טר ומקר. אדער געלה ויבא אדער אנדערע זאכן און האט זיך ערשט אזו שפעט דער מאנט. אזו וויא מיר האבן אויבן גישריבן דעם דין אז מען מוז ווידער אן הייבן דיא שמונה עשרה פון פארניגט. דארף ער גיט נאך איין מאל דאוונען דיא שטילע שמונה עשרה. כדי דער עולם זאל גיט מוזין צוא לאנג ווארטן. נאר ער איז יוצא מיט דער הויכע שמונה עשרה. ער מוז אבער אין זינגען האבן אז ער דאוויגט דיא הויכע שמונה עשרה יוצא יוצא זיין. האט ער אבער פאר געסין צוא זאגן משיב הרוח און דער מאנט זיך ערשט נאך מריה המתים און ער האלט נאך גיט ווייט אין דער שמונה עשרה. מבילאנועט דאך דא גיט פיר דויערין ווען ער וועט נאך אמאל אן הייבן פון פארניגט דאוויגט ער ווידר נאך איין מאל די שמונה עשרה פון אן הייב אן:

נד. דינים ווען מען איז זיך טועה אין דער שמונה עשרה

א. אז מען האט זיך שבת טועה גיוועזן און אן גיהויבן אהה חזן אדער איין אנדערע ברכה פון דער וואכעדיגע שמונה עשרה. מוז ער אויס פירן די ברכה און הייבט ווידער אן פון שבת. דאש איז אבער נאר אין מעריב. שחרית אדער מנחה. אבער אין מוסף ווען ער הייבט אן איין וואכעדיגע ברכה. הערט ער אויף אין מיטן און דאוויגט דיא תפלה פון שבת:

ווען

חיי דיני מעות בשמונה עשרה אדם ין

ב ווען ער האט שבת גיזאגט איין אנדערע תפלה * למשל ער זאגט אין מעריב ישמח משה * אדער אין דער פריא אתה קדשת אדער צו מנחה ישמח משה איז דער דין אזוי * דער מאגט ער זיך אין מיטן דער תפלה * הערט ער אויף אונ זאגט דיא רעכטע תפלה וואס עש קומט צו זאגן אין יענער צייט * האט ער אבר שוין אויס גילאזט מקדש השבת * דארף ער נישט מער צו זאגן דיא רעכטע תפלה אונ איז יוצא מיט דעם וואס ער האט גיזאגט * אבער ווען ער איז זיך מועה אין מוסף אונ זאגט איין אנדערע תפלה * אפילו ווען ער האט שוין אויס גילאזט די ברכה * מוז ער נאך אמאל דאווענען דיא תפלה פון מוסף :

ג אז ער האט זיך מועה גיוועזן אונ האט גידאוויגט די שמונה עשרה פון מוסף אן שטאט אנאנדער תפלה מוז ער נאך אמאל דאווענען די תפלה :

ד אז מען איז זיך מועה אום שבת אדער אום יום טוב אונ מען דאוויגט דיא וואכענדיגע שמונה עשרה * אונ מען דער מאגט זיך ערשט ווען מען איז שוין אויס גיגאנגען * דאוויגט מען ווידער דיא שמונה עשרה פון שבת אדער יום טוב * דער מאגט מען זיך אבער נאך פריער איידער מען איז אויס גיגאנגען * הייבט מען אן פון נאך האל הקדוש דיא תפלה פון שבת אדער פון יום טוב :

ה האט מען ערב ראש חודש קיין מנחה נישט גידאוויגט * מוז מען צו מעריב דאווענען צוויי מאל שמונה עשרה אונ זאגט אין ביינע יעלה ויבא * די ערשטע שמונה עשרה איז פאר מעריב * אונ דיא אנדערע איז פאר מנחה * אזוי וואס מיר האבן שוין אויבן איין מאל גישריבן :

מן דיני תחנון ובו י' סעיפים

דינים פון תחנון

א צווישן דער שמונה עשרה אונ תחנון טאר מען נישט היידן :

ב אין דער פריא ווייל מען גייט אין תפילין פאלט מען תחנון אויף דער רעכטער האנד * ווארום עס איז נישט קיין פכוד צו פאלן אויף דיא הייליגע תפילין * אבער צו מנחה ווען מען האט קיין תפילין אויף דער האנד * פאלט מען אויף דער לינקע האנד :

ג אז דיא מנחה ציהט זיך ביז אין דער נאכט אריין פאלט מען נישט קיין תחנון : ד תחנון מוז מען זאגן ויענדיג * אבער פאר נישט אז מען האט נישט וואו צו זיצן * זאגט מען שטייענדיג * נאך תחנון זאגט מען יא דרייא ווערטער וואנחנו לא נדע ויענדיג אונ פון מה נעשה אונ ווייטער זאגט מען שטייענדיג :

ה מען פאלט נישט תחנון נאר דארטין וואו עס איז דא איין ספר תורה * אבער וואו עס איז נישט דא איין ספר תורה האטשע עס זיינען דא אנדערע הייליגע ספרים * זאגט מען נאר תחנון אבער מען פאלט נישט * דער פאלש ווערט שוין גירעכנט צו דער שול * אונ מען פאלט אין אים תחנון ווייז אין דער שול איז דא איין ספר תורה :

ו מאנטיג און דאנערשטיג זיינען מי רצון. דאס הייסט אז דיא תפלה וואס מען טוט אין זיין ווערט בייא השם יתברך אן גינמען. ווארום משה רבינו איז ארויף גינאנגען אין הימל אריין וועגן דיא אנדערע לוחות אום דאנערשטיג און איז מיט זיין אראפ גיקומען אום מאנטיג דאס איז פון דעם אויבערשטן גיווענין איין גרויס חסד און ער האט דעמאלט דיא ישראל מוחל גיווענין די זינד פון דעם עגל. איבער דעם האט מען מתקן גיווען צוא זאגן יעדער מאנטיג און דאנערשטיג לאנג וואו רחום. וואס ער איז לויטער טייערע און הייליגע תפלות. מען מוז דעם וואו רחום זאגן שטייענדיג מיט גרויס כוונה און ניט גישווינט. דעמאלט ווען מען זאגט ניט תהנון זאגט מען אויך ניט וואו רחום. מען זאגט ניט וואו רחום און מען פאלט ניט קיין תהנון בייא איין אבל אין דער גאנצע שבעה אפילו ניט צו דער מנחה פון דעם זיבעטן טאג וואס ער איז שוין אויף גישטאנען פון שבעה. אויך ווען מען דאווינט דארטין וואו איינער איז גישטאנען פון תשטע עס איז קיין אבל ניט דא. זאגט מען אויך ניט וואו רחום און ניט תהנון. אויך זאגט מען ניט וואו רחום און תהנון דארטין וואו עס איז איין מילה. אויך ניט דארטין וואו עש איז דא איין חתן. פון נאך דער חופה ביז אלע שבעת ימי המשתה. אבער אז איין אלמן נעמט איין אלמנה. זיינען נאר דיא ערשטע דרייא מעג פרייא פון וואו רחום און תהנון. אבער אין פערטן טאג הייסט ער שוין ניט מער קיין חתן און מען זאגט שוין וואו רחום און מען פאלט תהנון. אין דער חופה טאג בייא איין בחר אדער בייא איין אלמן זאגט מען אין דער פריא וואו רחום און תהנון. נאר ערשט צוא מנחה וואש עש איז שוין נאעקנט צוא דער חופה. פאלט מען קיין תהנון ניט:

ח דיא מעג וואש מען זאגט אין זיין ניט לאנג וואו רחום און קיין תהנון זיינן ראש חודש. חנוכה. חמשה עשר באב. חמשה עשר בשבט. ליג בעומר. תשעה באב. גאנץ חודש ניסן. פון ראש חודש סיון ביז נאך אסרו חג פון שבועות. און דיא פיר מעג צווישן יום כפור און סוכות. אסרו חג פון סוכות. ביידע מעג פורים און ביידע מעג קליין פורים. אין דיא אלע מעג וואס מיר האבן דא אויש גיעכניט פאלט מען ניט קיין תהנון אויך אין דער מנחה וואש איז פאר זיין. למשל ערב ראש חודש. אדער ערב חנוכה פאלט מען שוין אין מנחה ניט קיין תהנון. און אזוי בייא אלע איבעריגע מעג. ערב ראש השנה און ערב יום כפור פאלט מען אויך ניט קיין תהנון. אבער אין דער מנחה פאר זיין פאלט מען יוא תהנון. אויך אין דיא סלחות פון ערב ראש השנה אין דער פריא פאלט מען תהנון:

י נאך תהנון זאגט דער חזן חצי קדיש. און מאנטיג און דאנערשטיג זאגט מען יאל ארץ אפים:

אל ארץ אפים האט דעם אייגענעם דין פון למנצח. און דעמאלט ווען מען זאגט ניט למנצח. זאגט מען אויך ניט אל ארץ אפים. און כדי מען זאל ניט דארפן נייטער צוא זוכן. שרייבן מיר דא דיא מעג וואש מען זאגט אין זיין אל ארץ אפים

היי דיני תחנון אדם יח

אפים • דא מען זייען • ראש חודש • תנופה • ביידע מען פורים און ביידע מען
קליין פורים • ערב פסח • ערב יום כפור און תשעה באב • אויף זאגט מען אים
גוט בייא איין אכל אין דער שבעה :

מן הלכות קריאת התורה וכו' ג' סעיפים דינים פון לייענען אין דער תורה

א ווען מען נעמט אויס דאס ספר הארט מען עס אין דער רעכטע האנד און טראגט
עס אויף צפון זייט צום טיש וואש מען לייענט אויף אים • ווען מען טראגט עס
צוריק צוא איין זעצן אין ארון קודש אריין טראגט מען עס אויף דרום זייט :
ב ווער עס גייט עולה לתורה זיין • מוז גיין אין איין טלית מיט פשוט ציצית • מען גייט
צום ספר אין דער רעכטער זייט און גייט צוא ריק אין דער לינקער זייט • און מען
גייט גיט צוריק תיבה נאך דער עליה • נאר מען מוז ווארטן ביז מען לייענט אפ אין
גאנצן פאר דעם אנדערן • וואש איז עולה נאך אים און יענער זאגט דא לעצטע
ברכה • און ביז דר דריטער קומט ווידער • גייט מען דר ווייל צוריק אויף זיין ארט :
ג מען טאר גיט אן רירן דא ספר תורה מיט דא נאקעטע הענט • נאר מיט דעם
טלית • עס איז אפילו רעכט אז דא עץ חיים זאל מען אויף גיט אן רירן נאר
דורך דעם טלית :

ד דעם וואס מען האט אויף גירושין מוז שטיין מיט גרויש פארקט • ווארום מען
לייענט דאך פאר אים גאטס הייליגע ווערטער • אבער ווען ער איז איין שלאפר
מענטש מען ער זיך אויף געפעס אן לעהגען :

ה דער אויף גירושענער מוז זעהן אין ספר אויף וועלכין ארט מען וועט פאר אים אן
הייבן צא לייענען • ער רירט אן דאס ספר מיט דעם טלית און קושט אים און
מאכט צוא דא אויגן און זאגט ברכו את יי המבורך גאנץ הויף אז יעדער זאל
הערין • און דער עולם ענטפערט ברוך יי המבורך לעולם ועד • נאכדעם זאגט דר
וואס איז עולה אויף ברוך יי המבורך לעולם ועד • אויף דא ברכה אשר בננו •
און דער עולם זאגט אמן • און דער קורא טאר גיט אן הייבן צו לייענען ביז דער
עולם האט גחאנט אמן • און אז דער קורא לאזט אים דא פרשה • נעמט אן דער
וואש איז עולה דא עץ חיים מיט ביידע הענט און מאכט צוא דא ספר תורה
און זאגט דא ברכה אשר נתן לנו תורת אמת :

ו דער אויף גירושענער מוז שטילערהייט גאך זאגן מיט דעם קורא ווארט פר ווארט
וואש ער לייענט • ווען דר אויפגרופענער זאגט ברכו ביז לעולם ועד מוז יעדער שטיין
אבער נאך לעולם ועד ביז אויבער דעם לייענען און דא הינטערשטע ברכה אשר
נתן לנו דארף מען נישט שטיין • אבער פרושע מענער שטייען זא :

ז ווען דער קורא אליין איז עולה לתורה מוז נאך איינער לעבן אים שטיין אויף דר
רעכטע זייט • אז ווא משה רבינו איז גישטאנען בייא דעם אויבערשטן ווען ער
האט אים געגעבן דא הייליגע תורה :

ח וויא מען האט אן גיהויבן צו לייגען ביו גאר צום לעצט נאך דער הפטורה טאר מען נישט ריידן. אפילו הורה ווערטער טאר מען אויף נישט ריידן. אויף טאר מען נישט ארויס גיין אין מיטן לייגען. נאר צווישן איין עליה און דער אנדערע ווען דאס ספר איז צא גירעקט מען מען ארויס גיין ווען מען דארף גאנץ נייטיג: מ ווען דער אויף גירופענער האט זיך מועה גיוועזן אין דער ערשטע ברכה און האט גיוואנט דיא אנדערע ברכה אשר נתן לנו. און ער דער מאנט זיך נאך אין מיטן דער ברכה. זאגט ער איצנד דיא ערשטע ברכה. ער זאגט אבער נישט ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם. נאר ער הייבט אן פון אשר בחר בנו. דר מאנט ער זיך אבער ערשט ווען ער האט שוין גיענדיגט דיא גאנצע ברכה. מוז ער ווידער זאגן דיא גאנצע ערשטע ברכה פון פארנינט אן. דאש הייבט ער הייבט אן פון ברוך:

י ווען ער איז זיך מועה אין דער הינטערשטע ברכה און זאגט דיא ערשטע אשר בחר בנו און דער מאנט זיך נאך אין מיטן. זאגט ער ווידער די אנדערע ברכה. אבער ער הייבט אן פון אשר נתן לנו און זאגט נישט ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם. האט ער אבער שוין אין גאנצן אויס גילאזן דיא ברכה. איז שוין פאר פאלן און ער מאכט נישט מער דיא אנדערע ברכה:

יא ווען ער האט פאר געסין צוא מאכין דיא הינטערשטע ברכה און דאש ספר ליגט נאך אויף דעם טיש. מוז ער זיך זאגן הייבט וויא ער דער מאנט זיך. האט מען אבער דאס ספר שוין אראפ גינגען פון דעם שלחן מאכט ער שוין נישט מער די ברכה:

יב ווען דער אויף גירופענער איז אין מיטן דער עליה אזא שטארק פאר שלאפט גינאזיין אז ער קאן נישט מאכין דיא הינטערשטע ברכה. רופט מען אויף איין אנדערין און מען לייגעט פאר אים דיא גאנצע פרשה וואש מען האט אן גהויבן צוא לייגען פאר דעם פאר שלאפטן. און דר אנדערע מאכט פון פארנינט און צום לעצט דיא ברכות אזו וויא יעדערער אנדערער וואס איז עולה:

יג ווען מען האט דעם אויף גירופענעם גיוויזן אין ספר פון וואגן מען וועט אן הייבן פאר אים צוא לייגען און וויא ער האט שוין גימאכט דיא ברכה דער מאנט מען זיך אז מען האט אים פאלש גיוויזן. ווארום מען מוז נאר אן הייבן צוא לייגען אויף איין אנדער ארם. איז דער דין אזו. איז דאס אנדערע ארם אויף אויף דעם איינגעס עמוד. אדער אפילו און איין אנדערין עמוד ווייטער. נאר יענער עמוד איז אויף אפין גילעגן פאר דעם אויף גירופענעם. דארף ער נישט נאך איין מאל צו מאכין דיא ברכה. איז אבער יענער עמוד נישט אפין גילעגן פאר אים אדער ער איז פאר אים יע אפין גילעגן נאר ער איז פריער פאר דעם עמוד וואש מען האט אים גיוויזן. מוז ער נאך איין מאל זאגן דיא גאנצע ברכה אשר בחר בנו. נאר ברכו זאגט ער נישט. און איידער ער הייבט אן דיא ברכה זאגט ער ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד בפאר דער ברכה וואש ער האט פריער גיוואנט אים זיסט

חיי הלכות קריאת התורה אדם ים

האט אבער דער קורא שוין אן גיהויבן צוא לייגענען אונ דער מאנט זיך אז ער האט פריער דעם אויף גירופענעם פאלש געוויזן . מוז ער אויף הערין . אונ דר אויף גירופענער מאכט ווידער נאך אכאל דיא גאנצע ערשטע ברכה פון ברכו אן ביו צום לעצט :

יד ראש אלמעמער וואס דרויף שטייט דער שולחן וואש מען לייגענט אויף אים מוז זיין אין מיטן שול אונ זעקס טרעפין הויך :

מז דער קורא מוז זיין איין דער וואקסינער מענטש מיט איין פארר . אבער אז עס קאן קיינער ניט לייגענען נאר איין קליינער וואש איז אקט דרייצעהן יאר מעג ער לייגענען :

מז דער קורא שטייט אין דר לינקער זייט אונ דער אויף גירופענער שטייט אין דר רעכטער זייט . אין אנדערע ערטער איז דער מנהג אז דער קורא שטייט אין מיטן . אויף דער רעכטער זייט שטייט דער אויף גירופענער אונ אויף דער לינקער זייט שטייט דער גבאי :

יז דער קורא מוז יעדער ווארט ציילן וויא פעריל אונ לייגענען מיט דעם טראפ אונ הויך אז דער גאנצער עולם זאל הערין . אונ ער מוז זיך פריער דרייא מאל אייך זעהען פאר זיך אליין ראש וואש ער וועט לייגען :

יח אז עש איז ניטא איינער וואש האט איינער גיטעהען דיא פרשה מיט דעם טראפ . לייגענט אים איין אנדערער פאר אים אין חוכש . אבער ניט הויך . אונ ער לייגענט אים דעם ספר הויך . דער פאר לייגענער מעג זיין איין וונגער וואש איז נאך ניט בר מצוה ווען עס איז ניטא קיין אנדערער :

יט דער קורא טאר ניט לייגענען קיין איינציג ווארט אים ווייניג . אונ אפילו בייא איין קרי וכתוב . וואס עס שטייט אנדערש גישריבן אונ מען לייגענט אנדערש למשל אין פרשת נח שטייט הוצא אונ מען לייגענט הוצא . מוז דער קורא אריין קוקן אין דעם ווארט וואס עס שטייט גישריבן אין ספר . ווען אויף ער לייגענט אים ווייניג וויא דאס ווארט דארף גילייגענט צוא ווערין . ראש ווארט וואש עס שטייט גישריבן הייבט פרייטאונ ראש ווארט וואס ער לייגענט אים ווייניג הייבט קרי :

כ איין אכל אין מיטן דער שבעה טאר ניט לייגענען . אונ אפילו אים זעפטין טאג וואס ער שטייט שוין אויף פון דער שבעה . טאר ער אויף אין דער פריא ניט לייגענען . אויף אין דעם שבת וואס איז אין מיטן דער שבעה טאר ער ניט לייגענען . אונ אז ער איז גיווארין איין אכל אין מיטן יום טוב אדער חול המועד אונ דיא שבעה וועט זיך ערשט אן הייבן נאך יום טוב מעג ער לייגענען ווען עס איז ניטא קיין אנדערער קורא . אבער דעמאלט ווען ער איז נאך איין אונ . דאס הייבט ווען מען האט דעם מת נאך ניט בהאלטן . טאר ער אפילו אום יום טוב אדער חול המועד אויף ניט לייגענען . האט מען אים אבער אין מיטן לייגענען צוא וויסן גיטאן אז עס איז איינער גישטארבן וואס ער איז דורך דעם גיווארין

אין אונ' מעג ער ווייטער לייגענען ווען עס איז נישט דא קיין אנדערער : כא מען טאר נישט לייגענען אין דער ספר הורה גאר ווען עס זיינען אין שול דא צעהען דער וואקסניגע מענטשן דאס הייבט וואש יעדער איז שוין אלט איבער דרייצעהען יאר . ווען עס זיינען אין מיטן לייגענען עטליכע ארויס גינאנגן אונ עס זיינען נאך גיליבין ווייניגסטנס זעקס . לייגעט מען ווייטער ביז צוא לעצט . אונ נאך שביעי זאגט מען חצי קריש . אונ מען רופט נישט מער אויף מפמיר . נאר דר וואס איז גינעזין שביעי זאגט דיא הפטורה אן דיא פברות פון מפמיר :

כב ווען מען האט איינעם אויף גירופין אונ ער וויל נישט גיין ווייל די עליה איז אים נישט לפבור אדער ווייל מען מאכט דעמאלט נדרות אונ ער וויל קיין נדרה נישט געבן . זאל אויף אים דר נאנצער עולם שטארק אן שרייען ווארום דאש איז איין גרויסע שפירה אונ מען איז מיט דעם כובה דיא הייליגע תורה :

כג דעם פלן רופט מען אויף צוא דיא ערשטע עליה . אונ די אנדערע עליה נאך אים קומט דעם לוי . איז אבער נישטא קיין לוי . איז דער געמליכער פלן ווייטער אמאל עליה . אונ מען רופט אים אויף במקום לוי . ווארום מען טאר נישט אויף רופין איין פלן נאך דעם אנדערין . אויף טאר מען דעם פלן נישט אויף רופין צוא דיא איבעריגע עליות וואס זיינען נאך די ערשטע צווייא . אבער מפמיר מען מען אים יוא א יף רופין . אונ דעמאלט ווען מען רופט אויף מער וויא זיבין דאש הייסט מען מאכט איין הוספה נאך ששי . מעג מען דעם פלן אויף רופין אחרון : כד איז קיין פלן נישטא . רופט מען אויף איין לוי אדער איין ישראל צו דר ערשטע עליה . אונ אז מען האט אויף גירופין איין ישראל אדער איין לוי פאר איין פלן . רופט מען נישט מער אויף צוא דער אנדערע עליה איין לוי :

כה אין איין ארט וואו עס איז גאר קיין ישראל נישטא . נאר לויטער פלגים אדער לויטער לויס . רופט מען אויף דיא פלגים אדער דיא לויס איינער נאך דעם אנדערין . איז אבער דא איין איינציגער לוי . רופט מען אים אויף צום ערשטין . איז דא איין איינציגער ישראל . רופט מען אים אויף צום ערשטין . אונ דר נאך דיא פלגים אדער דיא לויס :

כו אז עס זיינען דא צווייא לויס אונ צווייא ישראלים אונ דיא איבעריגע זיינען לויטער פלגים . רופט מען פריער אויף איין פלן . אונ דער נאך רופט מען ווידר אויף איין פלן אונ איין לוי אונ איין ישראל . אונ צוא שביעי אונ צו מפמיר רופט מען ווידער אויף צווייא פלגים :

כז אז עס איז נישטא קיין איינציגער ישראל נאר לויטער פלגים אונ לויס . אונ פון יעדען ווייניגסטנס דא זיבין . רופט מען צום ערשטין אויף איין פלן אונ צו דיא איבעריגע עליות רופט מען אויף לויטער לויס . אונ אז עס זיינען נישט מער דא נאר לויטער פלגים אונ ישראלים . רופט מען אויף איין פלן צוא די ערשטע עליה . אונ במקום לוי צוא דער אנדערע עליה . אונ צוא דיא איבעריגע עליות זיינען לויטער ישראלים . אונ אז עס זיינען נאר דא לויטער לויס אונ ישראלים .

דיי הלכות קריאת התורה אדם ב

רופט מען אויף צום ערשטן איין לוי. און צו די איבעריגע עליזע לויטער ישראלים: ב'ח ווען מען האט אויף גירופן איין פֿון פֿלן במקום לוי. דער נאך האט מען דער זעהען אז עס איז דא איין לוי. אז דער פֿון האט נאך נישט גימאכט דיא בֿרָכָה. גייט ער אָנעק און דער לוי איז עולה. האט אָבער דער פֿון שוין גימאכט דיא בֿרָכָה. איז שוין פאר פאלן און ער גייט נישט אָנעק. דער אן הייב בֿרָכָה איז אָבער ערשט ביא אָשר פֿרֿר בנו. אָבער אז ער האט נאר גיזאנט פֿרֿכו אַת יי המבורך. מוז ער אויף הערין און דער לוי איז עולה:

כ'ט ווען מען האט אויף גירופן איין לוי אָדר איין ישראל במקום פֿון. און איידער ער האט גימאכט דיא בֿרָכָה האט מען דער זעהען אז עס איז דא איין פֿון מוז דער לוי אָדער דער ישראל בלייבן שטיין. און דער פֿון איז עולה. און דער גבא' מוז דעם לוי אָדער דעם ישראל געבן איין אנדער עליה:

ל' מען טאר קיינעם נישט אויף רופן אז ער האלט אין מיטן פֿסוקי דומרה. אָבער איין פֿון אָדער איין לוי אז עס איז ביין אנדערער גיטא. מעג מען אויף רופן אָפֿילו אין מיטן פֿסוקי דומרה: פון יוצר אור ביו איבער דיא שמונה עשרה טאר מען אָפֿילו קיין פֿון אָדער לוי אויף נישט אויף רופן. און אז דער פֿון האלט נאך פאר קריאת שמע אָדער אָפֿילו ער האט שוין אן גיהויבן שמונה עשרה זאל מען אויף אים נישט ווארטן ביו ער וועט אפ דאָונען. ווארום עס איז קיין פֿבד נישט פאר דעם ספר מען זאל ווארטן אויף איין מענטש. אויף איז נישט רעכט דער נאָצער עולם זאל מוזין ווארטן אויף איין איינציגן. איבער דעם רופט מען אויף איין לוי אָדער איין ישראל און זאגט אין פֿאן פֿון האטשע דער פֿון איז יוא דא. האט מען נישט אָבער פאר געסין און האט אים יוא אויף גירופן און ער האלט נאך פאר קריאת שמע אָדער אין מיטן קריאת שמע אָדער נאך קריאת שמע. גייט ער צום ספר און מאכט דיא בֿרָכָה און הערט אויש וואס דער קורא לייגענט אָבער ער טאר נישט נאך זאגן דיא ווערטער שטילערהייט און מאכט דיא אנדערע בֿרָכָה. דער נאך דאווינט ער ווייטער. עש איז אָבער רעכט. אז ווען ער האלט אין מיטן איין תפלה זאל ער זיא אויש זאגן אין נאנצן איידער ער גייט צום ספר. למשל ער האלט אין לאל ברוך געיומות יהנו. זאל ער זאגן ביו יוצר המאורות. ווען מען רופט אים אויף אז ער האט שוין גיזאנט גאל ישראל. טאר ער נישט גיין. ווארום מיר האבן שוין אויבן גיזאנט. אז צווישן גאל ישראל און שמונה עשרה טאר מען נישט מפסיק זיין:

לא' אז מען האט אויף גירופן איין פֿון אָדער איין לוי. דער נאך זעהט מען אז ער איז גאר גיטא. גייט אנאנדערער צום ספר אָפֿר מען רופט אים נישט אויף. אָפֿר זיין אייגענעם זון מעג מען יוא אויף רופן מיט דעם נאמען. און אז דער פֿון אָדער דער לוי האלט אין דאָונן דארטן ויא מיר האבן אויבן גיזאנט אז מען זאל אים נישט אויף רופן. און מען האט אים יוא אויף גירופן. רופט מען אויף איין אנדערן אויסדרוקלך מיט דעם נאמן. און אז מען האט אויף גירופן איין ישראל און ער איז גאר גיטא. רופט

מען אויף אויף איין אנדערן מיט דעם נאמען. און אז מען האט אויף גירופין דעם פֿון אָדער דעם לוי אַחרון אָדער מַפְטִיר און ער איז נִיטא. רופט מען אויף אויף אַנאָדערן מיט דעם נאָמען:

לב ווען דער פֿון איז איין אונז. דאס הייסט עס איז אים איינער גישטארבן וואש ער מוז נאך אים ויצין שבעה. אונז ער איז נאך נישט צו קבורה גיקומען. טאר מען אים נישט אויף רופן. אויף אין דער גאנצע שבעה טאר מען אים נישט אויף רופן. און האטשע ער איז דא. רופט מען אויף איין לוי אָדער איין ישראל פאר אים. אָבד ווען תשע פֿאב איז אין דער שבעה רופט מען יוא אויף. און אז שבת איז אין דר שבעה און מען האט אים אויף גרופן. מעג ער גיין צום ספר. עס איז אָבדער פֿעסער ער זאל פאר דעם ליעגען ארויס גיין אויס דער שול:

לג ווען דר פֿון איז גיווארן איין אונז אום שבת אָדער אום ערשטן טאג יום טוב און דיא קבורה וועט ערשט זיין אין דעם אנדערן טאג מעג מען אים אויף רופן: **לד** אויף איין לוי און איין ישראל טאר נישט עולה לתורה זיין ווען ער איז איין אונז. אָדער אין דער שבעה אפילו אין דעם זיפֿעטן טאג אין דר פֿריא. און געדער וואש איז גיווארן איין אונז אין מיטן דר עולה דאס הייסט מען איז גקומן אים זאגן אז עס איז אים איינער גישטארבן טאר ער נישט אנוועק גיין פון דעם ספר. נאר ער בלייבט ווייטער שטיין ביז דר קומט ליעגען אים דיא פֿרשה. און ער מאכט די אנדערע ברכה: **לה** ווען ווען איינער ווערט איין אונז אין אַחרון של פסח אָדער שמחת תורה אָדער דעם אנדערן טאג שבועות. האטשע די קבורה וועט ערשט זיין מארגן. טאר ער דאך נישט עולה לתורה זיין:

לו צוויי בריר אפילו נאר פון איין פאטער אָדער פון איין מוטער רופט מען נישט אויף איינעם נאך דעם אנדערן. אויף רופט מען נישט אויף דעם פאטער מיט דעם זון אָדער מיט דעם אייניקל אָדער פרקעהרט. איינעם תיכף נאך דעם אנדערן. אָבד אין איין שבת אָדער אין איין יום טוב וואס מען ליעגעט מַפְטִיר אן איין אנדער ספר. מעג זיין איין ברודער אַחרון און דער אנדערער מַפְטִיר. דאס אייגענע איז אויף בייא איין פאטער מיט איין זון אָדער איין אייניקל. בייא צוויי בריר פון איין מוטער אָדער בייא איין ווידע מיט איין אייניקל אז מען האט זיך פאר געסן און מען האט אויף גרופן איינעם נאך דעם אנדערן. איז פאר פאלין און ער מעג גיין צום ספר:

לז אין איין העגית טאר מען איין פֿון נישט אויף רופן מַפְטִיר. אויף איין לוי טאר אין איין העגית נישט מַפְטִיר זיין:

לח מען רופט אין איין העגית נישט אויף נאר דעם וואס ער פאסט. און אז דר פֿון וועט נישט פאסטן זאל מען אויף רופן איין לוי אָדער אישראל בַּקְּוֹם פֿון. עס איז אָבד ערשט ער זאל פר דעם ליעגען גיין אויס דר שול ארויס. און אז מען האט זיך טועה גווען און מען האט אים אויף גירופן זאל ער נישט גיין צום ספר. אָבד אין איין שגא אָדער איין חמישי אז ער וועט נישט פאסטן. ווען מען רופט אים אויף זאל ער עולה זיין. ווארום דאס איז דאך איין טאג וואס מען ליעגעט אין אים אלע וואה האטשע מען

חיי הלכות קריאת התורה אדם כא

פאסט נים' דאס איז אבער נאר אין דער פריא אבער צו מנחה אז מען רופט אים אויף. זאל ער נישט גיין :

למ פר אימליכן וואס איז עולה לתורה מוז מען ליענען ווייניגסטנס דריי פסוקים. און אין אשני און חמישי און שבת צו מנחה מוז מען ליענען פאר אלע דריי צו זאמען צעהן פסוקים. פאר דעם פהן ליענען מען דרייא. פאר דעם לוי אויף דרייא. און פאר דעם ישראל פיר פסוקים. האט מען אבער זיך טועה גיוועזן און פאר דעם ישראל אויף נאר גיליענט דרייא פסוקים. איז מען יוצא. נאר פורים ליענען מען תמיד יום מער נאר ניין פסוקים. ווייל דיא פרשה לאזט זיך אויס מיט דעם גינטן פסוק :
 מ דר קורא מוז תמיד אן הייבן צו ליענען מיט דעם פסוק וואס רעט גוטס פון אידן.
 און ער מוז אויף אים לאזן מיט אנטוין פסוק. און טאר נישט אויס לאזן מיט איין פסוק וואס דער צילט פון איינעם אשלעכטע זאך :

מא ווען דער קורא האט זיך טועה גיווען און האט פאר איינעם נישט מער גיליענט נאר צווייא פסוקים און ענדער האט שוין גימאכט דיא לעצטע ברכה. מוז ער נאך אמאל מאכן דיא ערשטע ברכה אין גאנצן. און מען ליענען נאך אמאל דיא ערשטע צווייא פסוקים און נאך איין פסוק. און אז עס איז שלישי ליענען מען צווא די ערשטע צווייא פסוקים נאך צווייא פסוקים. כדי עס זאל זיין פיר פסוקים אזוי וויא מיר האבן גזאגט און ער מאכט דר נאך די אנדערע ברכה. האט זיך אבר גיטראפן ביא דעם פהן אז מען האט אים נאר גיליענט צווייא פסוקים און מען האט שוין אויף גרופן דעם לוי. איז דער דין אזוי. האט דער לוי נאך נישט גימאכט דיא ברכה אדר אפ לוי ער האט שוין גיזאגט ביו לעולם ועד נאר ער האט נאך נישט גימאכט דיא ברכה אשר בחר בנו. בלייבט ער שטיין און מען ליענען פאר דעם פהן ווידר אמאל דרייא פסוקים און ער מאכט די ברכה פון פארענט און צום לעצטן. דער נאך מאכט ווידער דער לוי דיא ברכה און מען ליענען פאר אים ווייטער. האט אבער שוין דר לוי אן גיהויבן אשר בחר בנו. ליענען מען פאר דעם לוי דעם פסוק וואס מען האט פאר פערט פאר דעם פהן און ווייטער. און נאך אים רופט מען נאך אויף צווייא ישראלים. כדי עס זאלן זיין דרייא אויף גירופענע. ווארום דאס וואס מען האט גיליענט פאר דעם פהן ווערט נאר נישט גירעכנט ווייל עס איז נאר גיווען צווייא פסוקים. האט זיך אבר גיטראפן אז מען האט דעם לוי נאר גיליענט צוויי פסוקים און דר ישראל האט שוין גימאכט דיא ברכה אשר בחר בנו. ליענען מען פאר דעם ישראל נאך אמאל דיא צווייא פסוקים וואס מען האט גיליענט פאר דעם לוי און נאך איין פסוק ווייטער. און נאך אים רופט מען נאך אויף איין ישראל. כדי עס זאלן זיין דרייא אויף גירופענע ווארום דער לוי ווערט דא נאר נישט גירעכנט. ווען עס איז ביין פהן נישט און מען האט אויף גירופן איין ישראל במקום פהן און מען האט אים נישט מער גיליענט נאר צווייא פסוקים. און מען האט זיך ערשט דער מאנט ווען דער אנדרר ישראל האט שוין גימאכט דיא ברכה. ליענען מען פאר דעם אנדרר ישראל נאך אמאל פון אן הייב סדרה דיא ערשטע דרייא פסוקים און נאך

חיי הלכות קריאת התורה אדם

אִם רופט מען ווידער אויף דעם ערשטן ישראל. מען לייענט אים ווייטער די אנדערע דריי פסוקים און ער מאכט דיא ערשטע און די אנדערע ברכה. און נאך אים רופט מען ווייטער אויף דעם דריטן :

מב שבת צו מנחה און מאנטיג און דאנערשטיג הייבט מען אן צווא לייענען פון דעם אָרט וואו מען האט אויס גילאזין שבת אין דער פריא :

מג אין איין תענית או עס וויען גיטא צעהען פאסטער לייענט מען נישט קיין ויחל. אז עס איז אָפּר איין שני אָפּר חמישי לייענט מען ויחל. האמשע עס וויען גיטא צעהן וואס פאסטין. ווארום דאס וויען דאך טעג וואס מען לייענט אין וויא אלע וואך האמשע מען פאסט נישט. ראש איז אָפּער נאר אין דער פריא. אָפּער צווא מנחה טאר מען אין איין שני אָפּער חמישי אויך נישט לייענען ווען עס וויען קיין צעהען גיטא וואס פאסטין. ווארום אלע טעג לייענט מען דאך נישט אין יום שני וחמישי צו מנחה :

מד אויך דער קורא אין איין תענית מוז זיין אזוא איינער וואס פאסט. אָפּר אז עס איז גיטא קיין אנדער וואס קאן לייענען מען ער לייענען האמשע ער פאסט נישט : מזה אז מען האט אין איין תענית פאר געסין צווא לייענען ויחל און מען האט גילייענט דיא פרשה פון וואך. מוז מען נאך אמאל לייענען ויחל. איז אָפּר דר תענית אין איין מאנטיג אָפּער איין דאנערשטיג דאך מען נישט נאך אמאל לייענען. אָפּר תשעה באב האמשע עס גיפאלט אין מאנטיג אָפּער דאנערשטיג מוז מען נאך אמאל לייענען פי תוליד וואס מען לייענט תשעה באב :

מו איין בלינדער מען עולה לתורה זיין. אָפּער איין סתומער וואס הערט נישט און רעט נישט טאר נישט עולה זיין. אָפּר איינער וואס אקראנקייט האט אים אָפּ גיטאן דעם לשון מען עולה זיין. און איין אנדער מאכט פאר אים דיא ברכה :

מז נאך דעם לייענען זאגט מען תמיד חצי קריש. אָפּער שבת צו מנחה און אין איין תענית צו מנחה זאגט מען נישט חצי קריש :

מח נאך דעם חצי קריש הייבט איינער אויף דעם ספר. און דאס הייסט הגבה. ער עפינט דעם ספר אזוי פרייט אויף אז דער עולם ואלדר פון זעהן דריי עמודים און מען זאגט וזאת התורה. און איין אנדער וויקעלט עס צו און דאס הייסט גלילה : **מט** מאנטיג און דאנערשטיג נאך הגבה זאגט דער חזן די יהי רצונם און דער עולם מוז עס גוש אויס הערין און נאך זאגין אמן. און דענמאלט ווען מען זאגט קיין תחנון נישט זאגט מען אויך נישט דיא יהי רצונם :

נ פאר נישט אין איין אָרט וואו מען האט נישט קיין ספר תורה. זאל איינער לייענען אין חושש און דער עולם הערט אים אויס. כדי מען זאל ווייניגסניגס הערן לייענען דיא הייליגע תורה אָפּער מען רופט מיינעם נישט אויף :

ין דיני עליות החיובים וכו' יד סעיפים

דינים פון אלע וואס עס קומט זיין אויף צווא רופן

א העם רב קומט יעדען שבת שלשי :

חיי דיני עריות החיובים אדם כב

ב ווער עס האט חתונה • רופט מען אים אויף אין דעם שבת וואס איז פאר דער וואך פון דער חופה און אין דעם שבת נאך דער חופה • אויף אין דעם טאג פון דער חופה אויף מען לייענט דעמאלט :

ווער עס מאכט איין ברית מילה קומט אים אויף צו רופן אים דער שבת וואס פאר דער מילה • אויף ווען דאס ווייב האט מוליד גיווען אנקבה רופט מען אים אויף שבת אדער אין דער וואכן און אין דעם מי שברך וואס מען מאכט אים און דיא ווייב • גיט ער דעם קינד איין נאמען :

ד אין דעם שבת ווען דאס ווייב שטייט אויף נאך דעם קימפט קומט דעם מאן איין עליה • דער אויפשמאנד מעג אבער אויף זיין אין דער וואכן נאר דעמאלט ווען מען לייענט :

ה ווער עס האט יאר צייט קומט אים איין עליה • איז אבער דער יארצייט אין איין טאג וואס מען לייענט גיט • רופט מען אים אויף מיט איין טאג פריער וואס מען לייענט פארן יאר צייט • למשל דער יאר צייט גיפאלט זונטיג • איז ער שבת עולה • אז גיפאלט דינסטיג אדער מיטוואך • רופט מען אים אויף מאנטיג :

ו ווער עס ווערט בר מצוה • דאס הייסט ווען ער איז גיווארן דרייצען יאר מיט איין טאג אין טאג וואס מען לייענט • קומט אים אויף צו רופן • און דער פאטער קומט אויף אויף דעם אלטער • און וויא דער זון האט שוין אפ גיזאנט דיא אנדערע ברכה • זאגט דער פאטער ברוך שפטרני בעזשול של זה :

ז ווען איינער דארף טייל צו בענטשין דארף מען אים אויף רופן :
 ח ווער עס פארט אין וועג אריין אדר ער איז גקומען פון וועג • קומט אים אויף צו רופן :
 ט דעם בעל הוקע און דעם בעל מוסק אום ראש השנה און יום כפור ווען זיי נעמן גיט קיין געקט דער פיר • קומט זיין עליה :

יווער עס האט זיך גילאזט שרייבן איין ספר תורה פאר זיין אייגענע געלד • קומט אים אויף צו רופן אין דעם ערשטן מאל ווען מען לייענט אים דעם ספר :

יא ווען עס זיינן דא צוויי גלייכע חיובים • למשל צוויי יאר צייטן אדער צוויי וואס זייערע ווייבער זיינען אויף גיטשאנען פון קימפט • רופט מען אויף דעם וואס ער איז מער למדן פון דעם אנדערן • זיינען אבער ביידע גלייך • ווארפט מען גורל וועמען מען זאל אויף רופן :

יב איין אורח פון דר פרעמד איז רעכט אים אויף צו רופן • אבער אז עס איז דא איין היימישער וואס עס קומט אים דעמאלט איין עליה • האמטשע דער אורח איז אויף דעמאלט איין חיוב • למשל ער האט יאר צייט • איז דער היימישער בילדער און קען רופט אים אויף • אבער גיט דעם אורח :

יג דארטן וואו דר מנהג איז צו פאר קויפן שבת בראשית די ערשטע עליה פאר געלד • און עס האט דאס גיקויפט איין ישראל • מוז דער פון מולד זיין און ארויס גיין פון שול • און קען קאן אים אפילו גייטן דער צווא • בדי דיא שול זאל מער תכנסות האבן :

יד דארטין וואו עס איז איין אלטער מנהג אז דער רב איז עולה צו די שלש עשרה מדרות. און עס טרעפט זיך אז דער רב איז איין פהן מעג מען אויף רופן צוא די אייגענע פרשה. האטשע עס איז שוין המישר:

יח הלכות נשיאת כפים ובו כ"א סעיפים דינים פון כהנים דוכענען:

א אין דעם טאג וואס מען דוכענט טוט דער פהן אויף דיא שידע איידער דער חזן זאגט רצה. און דער נאך וואשט ער זיך דיא הענד. אבער דאס וואסר מוז אים אויף גיסן איין לוי. אדער עטליכע לויס. איז קיין לוי נישט דא. גיסט אויף איין בביד. איז קיין בביר אויף נישט דא. גיסט זיך דער פהן אליין אויף און איין ישראל טאר אים נישט אויף גיסן. און נעדרער ווייס גיסט אים אויף מוז אליין האפן היינע הענט:

ב דער מנהג איז אין אונזערע לענדער אז מען דוכענט נישט נאר יום טוב צו מוסף. און אז יום טוב גיפאלט אום שבת דוכענט מען אויף. אייגענטליך דארף מען שבת אויף דוכענען. אבער עס ווענט זיך אלץ אן דעם מנהג וויא מען איז זיך נוהג פון לאנג אן:

ג שמחת תורה דוכענט מען נישט. ווארום דער מנהג איז דאך אז מען מאכט קידוש נאך דעם לייגען. איז דער פהן וואש האט נאר עפעש גיטרונקען איין שארפע משקה טאר שוין נישט דוכענען. אבער אין איין טייל ערטער איז דער מנהג אז מען דוכענט שמחת תורה צוא שחרית:

ד מען טאר נישט דוכענען נאר ווען עס זיינען דא צעהען וואש זיינען בר מצוה. דער פהן ווערט אויף אריין גיבעניט אין דיא צעהן:

ה וויא פאלך דער חזן הייבט אן צוא זאגן רצה מוז דער פהן גיין צום דוכענען. ו דער פהן שטעלט זיך מיט דעם פנים קעגן ארון קודש. און וויא דער חזן זאגט ראש ווארט כהנים. מאכט ער דיא פרקה אשר קדשנו בקדושתו של אהרן. און אז עס זיינען דא כהנער כהנים זאגן אלע צוא זאמען אויף איין קאל דיא דאזיגע פרקה. דער נאך קערין זיין זיך אום קעגן דעם פאלק און לאזן אום דיא פרקה וצנו לברך את עכו ישראל בארבה. און דער עולם זאגט נאך אמן אפר דער חזן טאר נישט נאך זאגן אמן:

ז זיין דעם דוכענען מוז דער עולם אין זיינען האפן וואש דיא כהנים זאגן אפר נישט קוקן אויף זיין. אויך דיא כהנים אליין טארין נישט קוקן אויף זייערע אייגענע הענט. איבער דעם לאזן דיא כהנים אראפ פקצת מקומות דעם מליית איבער דעם פנים און דיא הענט האלטן זיין ארום. אויך איז רעכט דער עולם זאל אויך דיא מלייתים אראפ לאזן איבער דעם פנים גדי זיין זאלן נישט קוקן אויף דיא כהנים ווארום ראש טאר מען נישט

ח דער חזן זאגט נעדרער ווארט און דיא כהנים זאגן עש נאך מיט דעם גיגין. *

חיי הלכות נשיאות כפים אדם כג

און דעמאלט ווען דער חון און דיא פהנים זאגן-דיא ווערטער. מוז דער עולם אויס קערן און גאר נישט זאגן. גאר ווען זיין זינגען מעג מען זאגן דיא פסוקים וואס שטייען אין סידור. אינ פייא די דרייא ווערטער וישמרה און ויהנה און שלום זינגען דיא פהנים לאנג פרי דער עולם זאל זאגן דעם רבנו של עולם. אפער דער חון טאר אים נישט זאגן:

מ דער חון טאר נישט אן הייבן יאר און נישט ישא און נישט שים שדום ביו דער עולם האט יעדער מאל אויס גילאזט אמן:

י דער חון מוז זאגן יעדער ווארט אויס דעם סידור אפער נישט אויס ווייניג. און דיא דרייא מאל אמן מען ער אויף זאגן:

יא וויא דער חון הייבט אן צוא זאגן שים שלום קערין זיך דיא פהנים אום מיט דעם פנים צום ארון קודש און זאגן רבון העולמים און אדיר במקום או לאנג ביו דער חון לאזט אויס דאש ווארט בשלום. פרי דער עולם זאל אין איינעם ענטפערן אמן אויף דעם חונעם ברכה און אויף וייער ברכה. אפער דעם אום ראש השנה און יום כפור וואש דער הים האמפצו דויערט לאנג. מוזין דיא פהנים ערשט אן הייבן צוא זאגן דעם רבון העולמים און דעם אדיר במקום דעמאלט ווען דר חון האלט שוין ביי דעם סוף. פרי זיין זאלין גלייף אויש לאוין מיט אים אויף מוז מען וויסן אז דיא פהנים טארן זיך נישט צוא ריק אום קערין צום ארון קודש ביו דער חון זאגט שוין שים שלום. און זיין טארן נישט אויש גלייבן דיא פינגער ביו זיין האבין זיך שוין אום גינקערט פון דעם עולם. אויף טארן זיין נישט צוא ריק גיין פון דעם דוכענען ביו דער עולם האט שוין גיואנט אמן נאך דער ברכה פון שים שלום:

יב ביידיע מאל ווען דיא פהנים קערין זיך אום מוזין זיין זיך אלץ אום קערין אויף דער רעכטער זייט. פריער ווען זיין שטייען קעגין ארון קודש צוא דער מזרח זייט. ווענדן זיין זיך צוא ריק אויף דרום זייט ביו זיין קומען אויס קעגין דעם עולם צוא מערב זייט און נאך דעם דוכענען קערין זיין זיך צוא ריק אויף צפון זייט ביו זיין קומען אויס קעגין ארון קודש צוא דער מזרח זייט. ממילא הייבט זיך תמיד אן דאס אום קערין בייא דער רעכטע האנט. און ווען זיין גייען צוא ריק פון דעם דוכענען טארן זיין זיך נישט אויף איין מאל אום קערין מיט דעם רוקין צום ארון קודש. ווארום דאס איז נישט קיין דרך ארץ קעגין דיא הייליגע ספרים. גאר זיין גייען אויס גיבויגן אז דאס פנים זאל אלץ ווייטער פלייגן קעגין דעם ארון קודש:

יג ווען דיא פהנים טוען צו ריק אן דיא שיד נאך דעם דוכענען. מוזין זיין זיך היטן נישט אן צו רירן דיא שיד. האבין זיין אפער יוא אן געדיקט דיא שיד מוזין זיין זיך וואשן דיא הענט:

יד אייגענטליך ווייס יעדער פהן וויא אזוי צוא האלטין דיא הענט ווען ער דוכענט אפער פון דעםט וועגין וועלן מיר עס דאך דא באשרייבן. ער הייבט אויף דיא

דיא הענט קעגן דיא אקקלען און שטערעקט זייא אויס און טיילט אזא אפ דיא פינגער אז עס זאלן צווישן זייא זיין פינג אפטיילונגען. ער ביינט אויס צווייא פינגער צוא זאקען אויף איין זייט און דיא צווייא אנדערע פינגער אויף דר אנדערע זייט איז שוין צווישן זייא דא איין אפטיילונג. ווידער ביינט ער ווייט אוועק דעם גראבין פינגער. איז שוין צווישן דיא צווייא אנדערע פינגער און דעם גראבין פינגער ווידער איין אפטיילונג. האבין מיר שוין צווייא אפטיילונגען. בייא דער אנדערע האנד איז דאס אייגענע. ווינען שוין דא פיר אפטיילונגען. און מאכט צווישן דיא ביינע גראפע פינגער אויף איין אפטיילונג. איז שוין דאס אין גאנצן פינג אפטיילונגען. איבער דעם מוז דער פהן זעהען אז די שפיצין פון דיא גראפע פינגער זאלן גיט אן רירן איינש דאש אנדערע. ווארום וויא פאלד זייא רירן ויף אן איז דאך שוין קיין אפטיילונג צווישן זייא און עס בלייבן גיט מער נאר פיר אפטיילונגען. אויף מוז ער האלטן דיא רעכטע האנד אפיקעל העכער פון דער לינקע און דער גראבער פינגער זאל אפיקעל העכער שטיין פון דער לינקע. און ער האלט דיא הענט אז קרום אויס גיבויגן. אי די אויסן ווייניקסטע זייט זאל זיין קעגן דעם הימל און דיא אינווייניקסטע זייט קעגן דער ערד. דער מעם פאר וואס עס מוזן צווישן די הענט זיין פינג אפטיילונגן איז ווייל עס שטייט אין פסוק מציץ מן התרפים דאס איז טייטש דר אויפערשטער קוקט דורך דיא פענקסטערלאך האבין אנזענע חכמים גדרשנות אז דאש גייט אויף פהנים דוכענען און דאס ווארט התרפים איז גלייף וויא עס וואלט גישטאנען גטיילט אין צווייען ה' חרפים. דאס הייסט פינג פענקסטערליך. הש"י קוקט אויף אונז דורך די פינג פענקסטערליך. דאש ווינען דיא פינג אפטיילונגען צווישן דיא הענד פון דיא פהנים. און ער פאשטעטיגט דא פרכות וואש דיא פהנים פענטשין אויף אמן. יהי רצון:

מו דער פהן מעג אין איין טאג עטליכע מאל דוכענען אין עטליכע שולן:
 מו ווען דער פהן איז איין אונז. דאס הייסט עס איז איינער גישטארבין וואס ער דארף נאך אים יוצין שבעה. און ער איז נאך גיט צו דער קבורה גיקומען. טאר ער גיט דוכענן. אויף אין מיטן דער שבעה טאר ער גיט דוכענן. אויף אין דעם גאנצן יאר וואס ער איז איין אבל נאך איין פאטער אדער נאך איין מיטער. אדער אין דיא שלשים נאך איין ווייב אדער איי קינד אדער אשוועסטער און אברודער. טאר ער גיט דוכענען. און בייא דיא אלע מוז ער ארויס גיין איידער דער חזן זאגט רצה. און בלייבט אין דרויסן ביז נאך דעם דוכענען. אז עס איז אבר אין שול גיט מער דא נאר איין איינציגער פהן חזן אים. אדר עס איז נאר גיט דא קיין פהנאונ ער איז איין אבל נאך פאטער און מיטער אין יאר. אדער אין די שלשים נאך אנדערע קרובים. מעג ער יא דוכענען צוא זאמן מיט יענס פהן. אדר אזויאבר ווען ער איז איין אונז אדר אין דר שבעה. האטשע עס איז גיט מער דא איין איינציגער פהן אייסקער אים. אדער עס איז נאר קיין איינציגער פהן גיט דא. טאר ער דאך גיט דוכענען:

ווען

דיי הלכות ונשיאת כפים אדם כד

יז ווען דער חזן איז איין פֿון דאָרף ער גיט דוקענען . און גיט פֿאר זאָגן פֿאר דיא פֿהנים נאר פֿון אַלֶהינו ואלֶהינו אַבֹּתֵינוּ בִּרְכֵנוּ בְּלִיבֵט עַר שְׁמִיל בִּין שִׁים שְׁלוֹם : און עס שטעלט זיך איין אַנדערער לעבין אים און זאָגט דאָש פֿאר דיא פֿהנים . אָבער אז עס איז אַויסער אים קיין אַינציגער פֿון גיט דאָ . מוז ער יא דוקענען . און ער מוז אזוי זאָגן : ער גייט אַפֿיסל אַזויס ביי רִצָה . און וויא ער לאָזט אַזויס וְלֶה נֶאֱחָה לְהוֹדוֹת זאָגט איין אַנדערער דעם אַלֶהינו ואלֶהינו אַבֹּתֵינוּ בִּרְכֵנוּ שְׁמִילֶךְ הַיִּיט און וויא ער זאָגט דאָס וואָרט פֿהנים הויף . גייט דער חזן צום דוקענען . און דער אַנדערער זאָגט אים פֿאר דיא ווערטער בִּין שְׁלוֹם און ער דוקענט . דער נאָך גייט ער צוא ריק צום עמוד און זאָגט שִׁים שְׁלוֹם . אָבער דעם רבין העולָמים טאר ער גיט זאָגן בִּין נאָך דעם קדיש :

יח און איין אָרט וואָס עס זיינען דאָ לויטער פֿהנים . איז דער דין אזוי . זיינען זיין גיט מער נאר צעהן . מוין אלע דוקענען . און ווייפֿער און קינדער זאָגן נאָך אָמן . און אַפֿילו עס זיינען נישט דאָ קיין ווייפֿער און קינדער איז אויף נישט קשה וואָרום זייער בִּרְכָה גייט אויף דיא אַנדערע ישראָל וואָש זיצן אויף די דערקער און האָבן קיין מָגֵן גיט . זיינען אָבער מער דאָ וויא צעהן . דוקענען נאר דיא דאָזיגע פֿהנים וואָש זיינען אַיבעריגע פֿון דיא צעהן . למָשֶׁל עש זיינען דאָ עֶלֶף . דוקענט נאר אַינער . זיינען דאָ צוועלף דוקענען צוויי . און צעהען בִּלְיִיבֵן וואָס דוקענען גיט און זאָגן נאָך אָמן :

יט ווען איין פֿון דאָס קרוינע הענט אָדער דיא הענט זיינען שוואַרץ אָדער זיין האָבן אַנדערע פֿארב אָדער ער קאן גיט אויש בייגן דיא פינגער אָדער ער האָט אויף די הענט שטארקע פֿלעקן . זאל ער גיט דוקענען . וואָרום דער עולם וועט זיך פֿאר קוקן אויף דיא הענט און וועט גיט און זינען האָבן וואָש מען זאָגט . אַיבער דעם זאל ער אַרויס גיין פֿאר רִצָה און זאל ערשט אַריין קומען צו שִׁים שְׁלוֹם . אָבער אז דיא שטאָט איז שוין גיוואָנט מיט אים . וואָרום ער איז שוין דאָרשין דרייסיג טאָ און מען ווייט שוין אז ער האָט אַנעלכע הענט . מען ער דוקענט . אויף ווער עס רעט שטאָמלינג אָדער ער זאָגט דעם שִׁין אזוי וויא איין סבָּך . טאר ער גיט דוקענען . סיידן ווען דיא גאנצע שטאָט רעט אזוי :

כ ווען איין פֿון דאָס שוים גישלאָגן איין מענטש מיט ווילן אַפֿילו ער האָט דער נאָך תְּשִׁיבָה גיטאן טאר ער גיט דוקענען . אָבער ווען ער האָט גירָבָה איין מענטש אים גערין און האָט דרויף תְּשִׁיבָה גיטאן . מען ער יא דוקענען . אויף איין מוֹכֵר וואָס איז אַרִיס גיקוקען מען דוקענען :

א ווען איין פֿון דאָס גיטאן איין גרושה אָדער אַלמָנָה וואָש האָט חֲלִיצָה גנומען אָדער ער האָט זיך כְּטָמָה גוועזן צוא איין שוויטין וואָש ער טאר גיט . לאָזט מען אים גיט דוקענען בִּין ער נעמט אַתְּשִׁיבָה וואָס איין חֲלִמִיד חָכֵם גיט אים אַרויס :

דיני אשרי ובא לציון ימ דינים פון אשרי ובא לציון און אין אים איז פיר סעיפים

א נאך פתחון זאגט מען אשרי מיט גרויזש פונעם אזוי וויא דעם ערשטן אשרי אין פסוקי דומרה. און ווען מען זאגט דעם פסוק פיתח את ידה זאל יעדער אין זינען האבן דער אויפערשטער זאל אים געבן וואש ער דארף און אלע אידן זאלן האבן פרנסה :

ב נאך אשרי זאגט מען למנצח. אבער אום ראש חודש, חנוכה, ביידע טעג גרויס פורים און ביידע טעג קליין פורים. ערב פסח. ערב יום כפור. השעה באב און חול המועד זאגט מען ניט למנצח. אויך זאגט מען אים ניט בייא איין אכל אין דער שבעה. און דעמאלט ווען מען זאגט ניט למנצח זאגט מען אויך ניט אל ארץ אפים :

ג דיא קדושה אין ובא לציון. דאס הייסט פון ואתה קדוש ביו עלמאי איז זייער הייליג. און מען מוז זיא זאגן מיט ריינע גידאנקן און גרויזש פונעם. אויך פאר קינדער ניט גיין אויס דער שול ארויס ביו מען זאגט אפ דיא דאזיגע קדושה און אז מען קומט אין שול אריין ווען דער עולם זאגט דיא דאזיגע קדושה. זאגט מען זיא גלייך מיט דעם עולם חאטשע מען דאט נאך ניט גידאווינט. דאש פאר שטייט מען פון זיך אליין אז ווען מען האלט ערשט בייא אשרי אדער למנצח אדער בייא ובא לציון און דער עולם זאגט שוין ואתה קדוש. הייבט מען אן גלייך מיט דעם עולם. און נאך ובא לציון זאגט מען דאס וואס מען דאט פריער איבער געהיפט :

ד עלינו לשבח איז זייער איין טייערע און הייליגע תפלה. וואש יהושע בן נון האט מתקן גיוועזן דעמאלט ווען ער דאט איין גינגמען דיא שטאט יריחו. אבר דעם מוז מען עס זאגן מיט גרויס פארקט. און מען מוז יעדען ווארט ציילן אזויא וויא גערייל. און מען דאנקט אז מיר דינען דעם איינציגן לעבעדיגען גאט :

ב דיני קדיש יתום ובו ימ סעיפים דינים פון קדיש

א דיא הייליגע ספרים שרייבן זייער פיל פון דעם קדיש. אז ווען דער זון זאגט קדיש נאך פאטער און מוטער איז דאש זייער גוט פאר זייער נשמה און מען בעפרייט זייא אין הימל פון דעם שטראף וואס קומט זייא פאר זייערע עבירות. איבער דעם מוז יעדער וואש עש איז אים גישטארבן דער פאטער אדער די מוטער. נאך זייא זאגן קדיש עלף חדשים. ווארום דיא גמרא זאגט אז דאש משפט פון רשעים אין גיהנם איז צוועלף חדשים. עש איז אבער ניט העכט ציא האלטן זיין אייניגע פאטער און מוטער פאר רשעים. אז מען זאל נאך אין דעם צוועלפטן חודש מוזן בעטן פאר זייא. איבער דעם זאגט מען נאר עלף חדשים. למשל אויב דר פאטער אדער די מוטער זינען גישטארבן צעהען טעג אין שבט. הערט ער אויף

חיי דיני קדיש יתום אדם כה

אויף קדיש צוא זאגן ניין טעג אין מכת צוא מנחה . און אז דאש פריהערע יאר איז גוועזן איין עבור יאר הערט ער אויף ניין טעג אין פסלו צו מנחה ווארום דעמאלט לאזן זיך אויש די עלף חדשים :

ב ווער עש איז אין שבועה קומט אים אלע קדישים . און אפילו דער זיבעטער טאג פון דער שבועה וואש מען שטייט דאך אויף אין דער פריא נאך דעם דאזונגען . ווערט ער נאך פאר נאכט צוא מנחה גירעכניג פאר איין שבועה טאג און דער אכל זאגט אלע קדישים . און עש איז גאר קיין חילוק נישט צוואיז דער אכל איין בר מצוה אדער נישט . אדער צוא איז ער איין היימישער אדער איין אורח . און אפילו עש גיפאלט יום טוב אין מיטן דער שבועה האמטשע יום טוב נעמט אויף זיך . איז דאש גאר דאש זיין . אבער נישט דעם דין פון קדיש . און דער אכל האט ביז צום זיבעטן טאג פאר נאכט אלע קדישים . דיא שבועה רעכניגט מען אבער פון דעם טאג ווען מען האט דעם מת קבר גוועזן . איבער דעם אז דער אכל האט ערשט שפעטער גוואר גווארן און האט זיך ערשט דעמאלט גועצט שבועה . קומט אים שוין נישט אלע קדישים . למשל ער איז גוואר גווארן אין דריטן טאג קומט אים גאר דיא ערשטע פניף טאג פון זיין שבועה אלע קדישים ווארום דעמאלט לאזן זיך דאש אויש דיא זיבן טאג נאך דער קבורה . האט ער אבער ערשט גוואר גווארן נאך דער גאנצע שבועה . האט ער גאר דאש רעכט וויא איינער פון שלשים אבער נישט וויא איינער וואש זיין שבועה :

ג ווען עש איז אין שול דא איין אכל אין שבועה וואש איז נאך נישט בר מצוה און עש איז אויף דא איינער וואש האט יאר צייט . קומט דעם יאר צייט איין איינציגען קדיש און דיא איבעריגע קדישים זאגט דער שבועה . זיינען דא עטליכע יאר צייטן קומט יעדען איין קדיש אפילו ווען עש בלייבט פאר דעם קליינעם יתום גאר קיין קדיש . ווידער אז עש איז דא איין יתום אין דער שבועה וואש איז נאך נישט בר מצוה און איין אנדערער וואש איז נאך אין דיא שרשים . דאש הייבט אין דיא ערשטע דרייסיג טאג זינט דער פאטער אדער די מוטער איז אים גשטארבן . קומט אים איין קדיש און די איבעריגע קדישים דעם יתום . און אז עש זיינען דא עטליכע אין דיא שלשים מוזן וויא אלץ לאזן דעם יתום ווייניגסטנס איין קדיש . און איין אכל אין דער שבועה וואש איז שוין בר מצוה ווען ער קומט שבת אין שול אריין זאגט ער אלע קדישים . און ווען עש איז דעמאלט דא איין יאר צייט . זאגט אויך דער אכל אלע קדישים . גאר אויף איין איינציגן קדיש ווארפט מען גורל צווישן אים און דעם יאר צייט . איז אכר גיפאלן יום טוב אין דר שבועה אדר ער איז ערשט אום יום טוב גווארן איין אכל האמטשע ער איז שוין בר מצוה האט ער אן זיך דעם דין וויא איין יתום וואש איז נאך נישט בר מצוה . ווארום ער קאן דאך ביז אבער יום טוב גיין אין שול אריין . אבער דעם קומט יעדען יאר צייט איין קדיש אפילו ווען עש בלייבט פאר אים נישט קיין איינציגער קדיש :

ד איין יתום וואש איז נאך נישט בר מצוה און דער אכל וואש איז שוין בר מצוה .

וַיִּנָּח שְׁבֵת אִין מִימִין דְּעַר שְׁבָעָה אִין שׁוּל בִּידַע גְּלִיבָה אונ מוֹזִין וְזֶה גְּלִיבָה אִין מִימִין
 מִיט דִּי קְדִישִׁים . אִין אַז עֵשׁ אִין דָּא אִין יָאָר צִיט זאָגט עַר נִיט קִיין קְדִישׁ וואָרוב
 דְּעַר וואָשׁ אִין פֿר מַצְוָה קָעמט זיין קְדִישׁ אַוועק . אַפֿער דָּעס קֹכַט דַּעמאַלס דָּעס
 פֿר מַצְוָה אִין קְדִישׁ קָער פֿון דָּעס אַנדערין יתום . וואָרוב׳ן אַז עַר וואָלט נִיט גִוועזן
 וואָלט דָאָךְ דְּעַר יָאָר צִיט גִוואָגט דָּעס דאָזיגן קְדִישׁ :

ה אִין יָאָר צִיט אונ דְּעַר וואָשׁ אִין אִין שְׁלֹשִׁים הָאָפִין קָער רַעכט אויף דִּי קְדִישִׁים
 פֿון דִּי אַנדערע אַבְלִים וואָשׁ זיין שוין נאָך שְׁלֹשִׁים . פֿון דַּעמט וועגן דאָרף קָען
 דִּיא אַנדערע אַבְלִים אויף צוא נַעבִין עמליקע קְדִישִׁים . אַפֿער דָּעס אִין רַעכט אַז
 דְּעַר יָאָר צִיט אָדער דְּעַר וואָשׁ אִין אִין שְׁלֹשִׁים זאל זאָגן דָּעס רַבָּן קְדִישׁ אונ דָּעס
 קְדִישׁ נאָך עֲלִינוּ . אונ דִּיא אַיבעריגע קְדִישִׁים זאלן זאָגן דִּי אַנדערע אַבְלִים . ווען
 אַינער אִין בִּידַע פֿאנאָנד . לְמַשָּׁל עַר אִין אִין שְׁלֹשִׁים נאָך דָּעס פֿאַטער . אונ
 עַר האָט יָאָר צִיט אונ אִין אויף אַבְל נאָך שְׁלֹשִׁים נאָך דְּעַר מַטְטער אָדער פֿאַר
 קָערט . האָט עַר עֲרֻשְׁטענס דָאָשׁ רַעכט וויא אִין יָאָר צִיט אָדער שְׁלֹשִׁים אויף
 רַבָּן קְדִישׁ אונ קְדִישׁ נאָך עֲלִינוּ . אונ ווידער אויף דִּיא אַיבעריגע קְדִישִׁים האָט
 עַר אויף אִין גְּלִיבָה רַעכט מִיט דִּיא אַנדערע אַבְלִים . וואָרוב׳ן זכור וואָשׁ עַר
 האָט אויף רַבָּן קְדִישׁ אונ קְדִישׁ נאָך עֲלִינוּ אִין פֿאַוונדער ווייַד עַר אִין אִין שְׁלֹשִׁים
 אָדַר ווייַד עַר האָט יָאָר צִיט . אונ ווידַר בִּיא דִּי אַיבעריגע קְדִישִׁים אִין עַר דָאָךְ נִיט
 עֲרַגַּד ויא אַנאָדער אַבְל :

ו דְּעַר וואָשׁ אִין אִין שְׁלֹשִׁים אִין גִּרעסער פֿון דָּעס וואָשׁ האָט יָאָר צִיט . אונ עֵשׁ
 קֹכַט דָּעס יָאָר צִיט נִיט קָער נאָר אִין אַינציג קְדִישׁ . זיין אָבֿר דָאָךְ קָער יָאָר
 צִיט זאָגט עַדער אִין קְדִישׁ האָטשׁע עֵשׁ בִּלִּיבט פֿאַר דָּעס שְׁלֹשִׁים נאָר קִיין
 קְדִישׁ וואָרוב׳ן עַר וועט קענן קאַרגין קְדִישׁ זאָגן . אָבֿר דָּעס יָאָר צִיט קאָן קען
 דָאָךְ נִיט אַפֿ לִיגין אויף קאַרגין :

ז זיין דָאָ צווייא גְּלִיבָה אַבְלִים . לְמַשָּׁל גְּלִיבָה יָאָר צִיט אַדַּר שְׁלֹשִׁים אָדַר אִין
 מִימִין יָאָר . וואָרפֿין ויא גוֹרל צווישן זיך . אונ אויף וועגן עֵשׁ קֹכַט אויף צו
 זאָגן קְדִישׁ צו קָערב . דְּעַר מוז דָּעס אַנדערין טאָג אִין דְּעַר פֿריא דָּעס אַנדערין
 צוא לָאָזן אִין קְדִישׁ אַן אִין גוֹרל פֿאַר דָּעס קְדִישׁ וואָשׁ עַר האָט גוואָגט בִּיא דְּעַר
 נאָכט . אונ אויף דִּיא אַיבעריגע קְדִישִׁים וואָרפֿין זיי גוֹרל . אונ יאָז עֵשׁ זיין דָאָ קָער
 גְּלִיבָה אַבְלִים וואָרפֿין זיי גוֹרל צווישן זיך . אונ דְּעַר וואָשׁ עֵשׁ גִּפֿאַלס אויף אִים
 דְּעַר גוֹרל . קֹכַט שוין נִיט קָער אִין גוֹרל אַריין פֿון דִּי אַיבעריגע קְדִישִׁים בִּז עֵשׁ
 פֿאַלט אויף יעדען אִין קְדִישׁ :

ח דְּעַר היימישער אַבְל וואָשׁ אִין נִיט אִין דְּעַר שְׁבָעָה אִין תְּמִיד פֿאַר דָּעס אורח .
 אִין היימישער וואָשׁ האָט יָאָר צִיט אונ אִין אורח וואָשׁ האָט נאָר צִיט . קֹכַט
 דָּעס אורח נאָר קִיין אַינציגער קְדִישׁ . אִין היימישער אִין שְׁלֹשִׁים אָדַר אִין מִימִין
 יָאָר אונ אִין אורח וואָשׁ האָט יָאָר צִיט . קֹכַט דָּעס אורח אִין אַינציג קְדִישׁ .
 אונ אַז עֵשׁ אִין אִין היימישער יָאָר צִיט אונ אִין היימישער אִין שְׁלֹשִׁים אונ אִין
 אורח

הוי דיני קדיש יתום אדם כו

אורח וואש האט יאר צייט • קומט דעם אורח דעם יאר צייט איין קדיש • און דער היימישער יאר צייט קאן נישט זאגן צום אורח מיר קומען דאך אלע קדישים • ווארום דער אורח ענטפערט אים ווען איה זאל נישט זיין וואלט דאך דר פון שלשים ביא דיר אנועק גינאקען אלע קדישים און וואלט דיר נישט מער גילאזט נאר איין איינציגן קדיש (וויא מיר האבן גישריפן אין סעיף ו') איצונד ווען איה בין דא נעם איה מיר איין קדיש ביא דעם פון שלשים אבער נישט ביא דיר :

ס איין אורח אין שלשים און איין היימישער אכל אין מיטן יאר זיינן ביידע גלייך :
 י איין היימישער יאר צייט און איין אורח אין שלשים • זאגט דער היימישער דעם ערשטן און דעם אנדערן קדישאון דער אורח דעם דריטן קדיש :
 יא אז עש איז דא איין אורח איין אכל אין מיטן יאר און איין היימישער אויף אין מיטן יאר קומט דעם אורח נאר איין קדיש :

יב איין היימישער הייסט דער וואש וואונט דארטן שטענדיג • ער האט אויף דעם נאמען תושב • און אפילו ער צאלט נישט קיין גתינה היישט ער אלץ איין תושב • אויף איין פרעמדער מלמד אדר איין משרת וואש איז ביא איין היימישען בעל הבית און האט קיין ווייב • נישט הייסט אויף איין תושב • האט ער אבער אין דער פרעמד איין ווייב • הייסט ער דא נישט קיין תושב • אבר איינער וואש האלט דא איין ישיבה אדער איין מלמד וואש איז פאר דונגען ביא עטליכע בעלי בתים • האטשע ער האט איין ווייב • ביא זיך אין דער היים • הייסט ער דא איין תושב • ווען איינער האלט ביא זיך איין פרעמדין יתום אומזיכט אדער פאר געלט און ער האט נישט קיין פאטער און מוטער הייסט ער דא איין תושב • האט ער אבער אין דער פרעמד איין פאטער אדער איין מוטער איז ער דא וויא איין אורח :

יג ווער עש האט זיין שטענדיגע שול אדער בית המדרש וואש ער דאווינט דארטן תמיד און ער קומט אמאל דאוונען אין איין אנדער שול אריין ווען ער איז איין אכל אדער אפילו נאך אין דער שבעה • איז ער נאך ערגער פון איין אורח • ווארום דער אורח האט נישט וואו צו דאוונען און קדיש צו זאגן • אבער ער האט זיין שטענדיגע שול • פאר וואש זאל ער אהער קומען און אוועק נעמען ביא אנדערע אכלים זייערע קדישים :

יד יעדער פון דיא וואש האבן מער רעכט אויף די קדישים וויא די אנדערע • למשל איינער אין דער שבעה אדער אין שושים • דער האט אויף מער רעכט צו דאוונען פאר דעם עמוד וויא דיא אנדערע :

טו צווייא וואש האבן איין גלייך רעכט אויף דעם קדיש און ביידע קענען דאוונען פאר דעם עמוד • און דער עולם וויל ביידע גלייך • ווארפן זיי גורל צווישן זיך אז איינער זאל דאוונען ביז אשירי ונא לציון און דער אנדערער פון אשירי ונא לציון ביז צום לעצטן • קאן אבער איינער נישט דאוונען פאר דעם עמוד • אדער דער עולם וויל אים נישט און דער אנדערער דאווינט פאר דעם עמוד • האט דער אנדערער איין גלייכין זכות אויף די קדישים מיט יענעם וואש דאווינט נישט פאר דעם עמוד • אבער

חיי דיני קדיש יתום אדם

פון דעםט וועגן איז רעכט ער זאל יענעם צוא לאזן דיא קדישים. איבער הויפט אז יענער זאל איז נאך גיט בר מצוה. איז בודאי רעכט אז דער וואש באווינקט פאר דעם עמיר זאל אים לאזן זאגן אלע קדישים:

מז אין מאנכע ערטער איז מען ויך גורג אז ווען עש זיינען דא פיל אבליים. און מען וויל עש זאל גיט קומען צוא קריג און גישריאי. זאגן צוויי אדער דריי אין איינעם דריש:

יז ווען איינער וויל קדיש זאגן נאך זיין עלטער פאטער אדער עלטער מוטער וואש זיינן גשטארבן אן זיין אדר נאך זיינע קינדער וואש האבן קיין זין גיט גלאזם זאלן אים די אבליים צו לאזן איין קדיש ווען עש האט שוין יעדערער פון זייא גזאגט:

יח ווער עש האט גיהאט יאר צייט און האט קיין קדיש גיט גזאגט. ווארום ער איז גוועזן אויף דעם וועג אדער עש זיינן גוועזן אזעלכע אבליים וואש זיינן פילכער פון אים און עש איז אן אים קיין קדיש גיט אן גקומען. מען ער זאגן קדיש אין מעריב בייא דער נאכט נאך דעם יאר צייט. און דער קדיש ווערט אים גירעכטנס גלייף ער וואלט אים גזאגט בייא טאג אין דעם יאר צייט:

יט ווען עש קומט אן איינעם קיין קדיש גיט אן. גיט ער זיך איין עצה. ער לערינט איין פרק משניות אדער איין איינציגע משנה און דער נאך דעם אכר רבי אלעזר וואש נאך אין פאלהיני. אדער דעם אכר רבי יוחנן וואש צום לעצט ויקח לה אדער איין אדער ברייתא און זאגט דרויף רבנן קדיש. קאן ער גיט לערנען זאגט ער איין קאפיטל תהלים און דער נאך דעם אכר רבי אלעזר אדער דעם אכר רבי יוחנן אדר איין שטיקל נמרא וואש שטייט אין מעמדות אדר אין חק לישאל. און זאגט דער נאך רבנן קדיש:

כא דינים שאחר התפלה וכו' ד' סעיפים

וואש מען זאל טאן נאך דעם דאוונען

א אין פיל קהלות זיינען דא תכרות וואש זייא לערנען ש"ס אדער משניות אדר שכתן ערוף תיבה נאך דעם דאוונען. אכר דארטין וואו עש איז גיטא אז איין תכרה זאל יעדער מענטש פאר זיך אליין לערנען נאך דעם דאוונען און ער זאל זיך אויש זעצן די צייט אויף אלע טאג גלייף איין תאלב שעה אדר איין שעה אדר צווייא שעה. לזיט וויא ער קאן און אז עש קומט אים אמאר אויס אז ער מוז אין דער צייט גייטא אוועק גיין. זאל ער צום ווייניגסטנס לערנען איין איינציגע הלכה אדער איין איינציגן פסוק. און שפעטער ווען ער האט שוין אפ גיטאן דאש גייטא גיטעם זאל ער דער לערנען זיין שיעור וואש ער האט פריער פאר פעלט:

ב יעדער איד הן ריף אדער ארים. יוגן אדר אלט. גזונט אדר קראנק. מוזין אדע לערנען תורה אפילו דער עני וואש גייט אייף די סירין מוז האבן איין אים געזעסע צייט צו לערנען בייא טאג און בייא נאכט אז וויא עש שטייט אין פסוק ודגית בו יוכט ולירה

חיי דינים שאחר התפלה אדם כז

וְלִילָה • דו ואלקט דר תורה לערנען בייא טאג און בייא נאכט • ווער עש קאן אָפּער
 גיט לערנען אדר עש איז אים גיט מיליך צוא לערנען כהמת עד איז אפטרוד אין פיל
 גישעפטן • זאל ער אונטער שטיצין מיט זיין געלט אנדערע לומדים זייא זאלן קענען
 זיצן און לערנען אן דאָג פּרנסה • און דאש ווערט אים גרעכנס גלייך וויא ער
 וואלט אליין גילערנס • אזוא וויא אונזר הייליגע גמרא זאגט אויף דעם פסוק שמה
 זבולן בצאתה ויששכר באהליה • פרייא דיר זבולן מיט דיין ארום פארין אין דער
 וועלט און דו יששכר מיט דיין זיצן אין די גיצעלטן • ווארום די ביידע פרידער זבולן
 און יששכר האבן צווישן זיך תבונה גימאכט אז זבולן זאל ארום פארין האנדלן
 און ער זאל דר גערין ויין פרויד יששכר וואש ער איז שטענדיג געסן און גילערנס
 תורה • דאש איז בייא גאט פרויד הוא זייער אן גיטן גיטן און זבולן האט גהאט
 אנלייכן שכל מיט יששכר פו דר תורה וואש ער האט גילערנס • און איבר דעם
 שטייט אין פסוק זבולן פאר יששכר • ווארום דיא גאנצע תורה וואש יששכר האט
 גילערנס איז ארום גיכמן פון זבולן ווייל ער האט אים גיגעבן פּרנסה • מיר גיפן
 אויף אין דר אנדערע משנה פון דר מסכת זכחים • דעם נאמען פון איין תנא שטען
 אחי עזריה דער פרויד פון עזריה • און אייגענליך איז דאך תמיד דער שטייער
 צו זאגן דר איז דעם און דעםס זון אָפּער גיט אן צוא רופין נאך דעם פרויד • נאר
 ווייל עזריה איז גיוועזן איין סוחר און האט אויס גיהאקטן זיין פרוידער שטען מיט
 אלץ וואס ער האט פאדארפט כד' ער זאל זיצן און לערנן • און ער האט אויס גינאמן
 מיט זיין פרויד שטען אז ער זאל אויף האבן איין שכל אין הימל פו דר תורה וואס
 ער לערנט • איבר דעם האט ער דיא זכיה גיהאט אז זיין נאמן איז גיבליבן אויף
 אייביג אין דער הייליגע גמרא אז זיין פרויד דר תנא ווערט אן גרופין נאך אים •
 ג דער גישעפטס מענטש וואש קאן גיט שטענדיג זיצן און לערנען זאל ער אינדר
 צייט וואש ער זעצט זיך אויס אלע טאג אויף תורה צוא לערנן זעלכע הלכות און
 דינים וואס יעדער איד דארף זייא שטענדיג וויסן • אויף זאל ער לערנן עין עקב
 און כדרשיאנו חובת הלכות • ראשית חכמה • שכל מספר און אנדערע מספר ספרים •
 אויף איז זייער רעכט צוא לערנען אלע טאג אין חק לישראל :

ד אַלדינג וואס מען לערנט • זאל מען שאַרף ארום היידן אז מען זאל עס אליין טט
 הערין • ווארום עס שטייט אין פסוק לא ימוש ספר התורה הזה מפיה • דיא תורה
 זאל גיט אויף הערין פון דיין מויל • דאס הייסט דו ואלקט זיא ארום היידן • אויף
 גידייגט מען לאנג דאס וואס מען זאגט ארום מיט דיא מויל • אָפּר ווען מען קוקט
 נאר אריין מיט דיא גראנקען • דאס פאר געקט זיך פאלד :

כב הלכות ספר תורה וכו' סעיפים דינים פון איין ספר תורה

א דר דין איז אז יעדער איד מוז זיך אליין שרייבן איין ספר תורה • און אפילו אז
 מען האט שוין איין ספר תורה פון פאטער איז איין מצוה נאך איין ספר צו שרייבן
 אליין

אריין . נאר ווייל גיט יעדער קאן שרייבן איז מען ווצאנווען מען לאזט זיך איין ספר שרייבן אדר מען קויפט איין ספר תורה און מען פאר בעסערט אין איר איין טעות . ראש הייבט גלייך וויא מען וואלט איר אליין גישריבן . און דר מנהג איז . אז ווען מען לאזט שרייבן איין ספר . לאזט דר סופר צום לעצטן ליידיג איין שורה אדר דיא ווערט לעיני כל ישראל . און דער וואס האט איר פאשטעלט שרייבט אליין צוא דיא שורה אדר דיא עמליכע ווערט :

ב מען טארניש פר קויפן איין ספר תורה . און אז מען איז אין איין שטארקע גויט מוז מען גיין צום רב איין שאלה פרעגן אויב מען מעג דאס ספר פאר קויפן : ג אויף איז איין גרויסע מצוה צוא קויפן דיא הייליגע ספרים וואש מען דארף צום לערנן . ראש הייבט חובשים און די אנדערע ספרים פון תנ"ך . און משניות . ש"ס פוסקים . מוסר ספרים און חזן דעם וואס מען זאל אליין לערנן אין דידי זיגע ספרים זאל מען וויא אויף לייגע אנדערע צוא לערנן . ווארום אונזער הייליגע גמרא זאגט אז ווער עס פר לייגע זיגע ספרים אנדערע מענטשן זיי זאלן אין זיי לערנן . דער האט זייער איין גרויסן שכר אין הימל . ווער עס האט גיט אזו פיל געלד אז ער זאל זיך קענען ביידע קויפן . ראש הייבט איין ספר תורה און די אנדערע הייליגע ספרים . זאל ער זיך בעסער קויפן דיא אנדערע ספרים אליין :

ד די ספר תורה מוז מען האלטן מיט גרויס כבוד . אויף פאר דעם ארש וואש דאס ספר ליגט דארטן מוז מען האבן גרויס דרך ארץ און מען מוז עס האלטן זייער היין און שיין . אויף טאר מען גיט אויס שפייגען פאר איין ספר תורה . און מען טאר איר גיט נעמן אין דער האנט אריין אן איין מענטשעלע . און אז מען ועהט טראגנדיק איין ספר תורה מוז מען אויף שטיין און זיך גיט צוא ריק וועצין ביז מען שטעלט איר צוריק אריין אויף איר ארש . אדר ביז מען ווערט איר גיט מער . און אין שול ווען מען נעמט אויס דעם ספר און ווען מען טראגט איר צוא ריק צום ארון הקודש . זאל איר יעדער מענטש פאליטיש פון זיין ארש ביז צום ארון קודש . אויף דיא וואס זיינען מיט הגבה און גלייך זאלן גיין נאך דעם ספר ביז מען שטעלט איר אריין אין ארון קודש :

ה אויף פאר אנדערע ספרים מוז מען שטארק דרך ארץ האבן . מען טאר גיט זיין אויף איין בייקילוואס עס ליגט דרויף איין חובש אדר איין גמרא אדר אנאנדער ספר . מען טאר קיין איינציגן ספר גיט לאזן ליגן אויף דער ערד . מען טאר עס גיט אראפ ווארפן . און גיט איבער קערין מיט די בלעטער אראפ . און אז ער ועהט איין ספר ליגנדיק איבער ניקערט מוז ער עס צו ריק איבער קערין אזו וויא עס דארף צוא ליגן . אויף טאר מען פאר קיין ספר . גיט מאן איין זאך וואס איז גיט שיין אדר גיט היין . אויף טאר מען זיך גיט בעדיגען מיט איין ספר פון זייגט וועגן וויא מיט איין פראקטעזאך . למשל דר מיט צו פאר שטעלין דיא זון . אדר זיך צו פר שטעלין אז איין אנדער זאל גיט ועהן וואס ער טוט . אדר דאס אונטער צוא לייגן אונטער איין אנדער ספר פרי עס זאל אים העכער זיין אריין צוא קוקן אדר אריין צוא לייגן אין

חיי הלכות ספר תורה אדם כח

אין אנדער ספר אריין פרי ער זאל וויסן וואו ער האלט. הכלל יעדער ספר איז הייליג און מען טאר עס נישט מער באנוצן נאר צום לערנן אָבֿר נישט צו אנאנדער זאך. ו אויף דיא טאוולען וואס איין ספר איז דרייגן איין גיבט דין כח מען האלטן בַּכבוד און אויף ווען מען האט זיין אַראָפּ גנוקן פון דעם ספר טאר מען זיי נישט אַנטעק וואַרפֿן און נישט אין וויא אַריין לייגן איין אום הייליגע זאך. אַיבער דעם ווען מען נישט איין אַלטן ספר צוא איין איינפֿינדער איין נכרי כח מען פֿריער אָפּ הייסן דיא אַלטע טאוולען פֿרי דער איינפֿינדער זאל זיין נישט באנוצן צוא אַנאנדער זאך. ז איינצע איינפֿינדערס קלעפֿן צוא זאמען אַלטע פֿלעסער פון ספרים און מאכן דר פון טאוולען. דאס איז אָבער איין גרויסע עבירה און מען דאַרף אויף זיין אָן צוא שרייבן זיין זאלין דאש נישט מאן.

כג דיני הנהגת האדם וכו' סעיפים: וויא דער איד זאל זיך פֿירען:

א יעדער מענטש האט אין זיך איין אנדערע נאסור. איינער איז אַגרויסער בעל כּעס און בייזערט זיך שטענדיג. איין אנדערע איז ווידר זייער נישט און בייזערט זיך קיין מאל נישט. איינער איז אַגרויסער בעל נאָה און קיינער איז צוא אים נאר נישט גלייך. דער אנדערער איז ווידער בייא זיך צוא גידעדיג און יעדער איז בייא אים גרעסער וויא ער אליין. איינער איז אַשטאָרקער בעל תּאָה. זיין גאָנצן לעבן איז נאר עסן און טרינקען און אנדערע זאכן וואס דער גוף האט דער פון הנאָה. דער אנדערער וויל ווידער פון דער וועלט נאר נישט גניסן און האט אפילו נישט קיין לוקס צוא זעלבע. זאכן וואס דער כּעס טשט קאן גאר אָן זיין נישט לעבן. דער אנדערער האט זייער ליב געלט און וויא פיל ער האט איז אים אַלץ נישט גינג. און אנדערע ווילן נאר קיין געלט נישט האבן ער וויל אפילו נישט פאר דיען דאס וואס ער דאַרף צום לעבן. איינער איז זייער קארג און פאר גינט זיך נישט אפילו דאש שטיקעל פרויט. דער אנדערער איז ווידער צוא מילד און שפּרעזט מיט געלט אויף אַזעלכע זאכן וואש מען דאַרף נאר נישט. דיא אַלע מרות זייגען אָבער אַלץ נישט גוט. ווארום אַז וויא בייא ענדער זאך. איז נישט גוט אַז ווא איז צו פיל. אַז איז ווידער נישט גוט צוא ווייניג. דאש בַּעססע איז נאר דער מיטעל וועג. אַז ווא עס איז נישט גוט צוא זיין שטענדיג ביי. ווארום מען פאר קרצט זיך דאש לעבן און יעדער האט אים פיינט. אַז איז ווידער שלעכט אַז מען איז צו גוט. ווארום יעדער טאנצט אים אויף דעם קאפּ ארום און זיינע אייגענע קינדער און משרתים פאלגן אים נישט. דאש בַּעססע איז תּמיד צוא זיין גילאסן. נאר אַז עש איז אַמאל גייט זאך מען זיך בייזערן אויף אַקינד אָדער אויף איין אַנדערן. יעדער זאל מיינען אַז ער איז שטארק אין כּעס און זאל זיך בַּעסערן. אָבער אויף דעמאלט ווען מען בייזערט זיך כּזו מען בייא זיך אין הארץ זיין גאָנץ רחיצ און נאר קיין שום כּעס נישט האבן. ווארום דען וואש כּעס איז זייער נישט גיזונד פאר דעם

דעם מענטשן . איז עס אויף איין גרויסע עבירה . און דיא גמרא זאגט אז ער האב דער פאר איין גרויסן עונש אין גיהנם :

ב דיא גאון איז זייער איין שלעכטע מדה . איז אויף זייער נארעש . ווארום ווען דער מענטש זאל זיך נאר פארעכענען וואש ער איז אין גאנצן . מוז ער איין זעהען אז ער האט זיך נישט מיט וואש גרויס צוא האלטן . אויף שאט דאש זייער שטארק ווארום איין בעל גאון קיינער נישט ליידן און ערעכער איז אים איין שוואכער פון דעם וועגן מוז מען אמאל האבן אביסל גאון למשל איין תמיד חכם ווען ער זעהט אז דורך דעם וואש ער האלט זיך זייער נידעריג איז אים איינער מבוזה און לאכט אים אויס . דא מאר ער נישט שווייגן . ווארום דאש איז דאך איין שאנד פאר דער תורה וואש ער האט אין זיך . איבער דעם מוז ער קעגן יענעם אויף שרעטן מיט אביסל גאון און אים געבן צוא פאר שטיין ווער ער איז . דאש ביסל גאון מוז אבער נאר זיין מיט דעם מויל פאר יענעם . אבער בייא זיך אין הארצן מוז ער ווישן אז ער איז נאר בלוט און פלייש . און היינט איז ער דא און מארגן ליגט ער שוין אין דער ערד . נוא מיט וואש האט ער זיך איבער צוא געמען און גרויש צוא האלטן :

ג צוא פיל זיך צוא פאר לייגן אויף עסן און טרינקען און אנדערע תאוות איז זייער שלעכט . עש בריינגט דעם מענטשן צוא אלע עבירות . עס פאר שטאפט אים דעם שכל . עס בריינגט אים צוא פיל אים גליק . ווארום אז עס קומט אויס אז מען האט נישט אזא צוא עסן און צוא טרינקען אדער דיא אנדערע זאכן וואש מען האט זיך גיוויינט . מוז מען טאן איין גניבה אדער איין רציחה אדער איינעם פאשווינדלען . און דער סוף איז אז מען קומט אין איין קרימנאל ארין און מען מאכט זיך אום גליקליך אויף תמיד . אויף בריינגט דאס פיל עסן און טרינקען אלערליי קריינק און מען לעבט נישט לאנג . אבער זיך גאר צוא פייניגן און פיל צוא פאסטן און פון דער וועלט נישט צוא גניסין אפילו דאש וואש מען דארף דאש לעבן צוא דער האלטן . דאש איז אויף נישט גוט . אזו וויא דער פסק זאגט צדיק אוכל לשובע נפשו . דער פרומער עסט אזו פיל וואס ער דארף כדי ער זאל זאט זיין . ער לעבט נישט כדי ער זאל עסן . נאר ער עסט כדי ער זאל לעבן . און זאל קענען דעם אויבערשטן דייען :

ד דער וואש האט דאש געלט צוא שטארק לוב . איז וויא פיל ער האט איז אים אלץ נישט גיג . דער איז מער ארום וויא דער ארומאן . ווארום דעם ארומאן פעלן נישט מער נאר דיא עמליכע רופעל וואש ער דארף צום לעבן . פאקומט ער דיא עמליכע רופעל איז ער שוין זייער גליקליך און עש פעלט אים נאר נישט מער . אבער דער וואש איז שטענדיג הונגעריג אויף געלט פעלט אים תמיד . ער האט קיין מאל נישט גיג . ער מען פאר דינען טויזנטער איז עס אים אלץ ווייניג . ווארום מער צוא האבן דאש האט דאך גאר קיין עק איז קיין סוף . נוא וואש נוצט אים דאש געלט ווען ער האט דער פון קיין הנאה נישט . דער ארומאן ווען ער עסט זיך

חיי דיני הנהגת האדם אדם כמ

וְיָד נָא וְאֵם אֵן מִיט מְרֻקֶען בְּרוּיט שְׁלֹאפֿט עַד זײַער גִּישְׁמאַק . אָבער ער אָפּילו ער
עֵסֶט מִשְׁדְּנִי מַלְכִּים קָאן ער אַלץ בֵּיא דער גַּאכְט גִּיט שְׁלֹאפֿין און דִּיא דִּיאָנֹת לֵאזִין
אִים גִּיט רִיעֵן . ער ווערט אַלס פֿאַר דער צײַט און קָאן גִּיט לֵאנֶג לעבִּין און אויף
אויף יענער וועלט ווערט ער גִּישְׁמֵרֵאפֿט . וואָרום ווער עש האָט זײַער לִיב געלֶט .
דער גִּיט קיין צדִּיקָה גִּיט . און מוט גִּיט אַזעלכע מַצּוֹת וואָס קאַסמִין געלֶט . און
אָפּילו ווען ער מוט אַמאַל אײַן מַצְוָה . ועד ער אַלץ זיא זאל אִים גִּיט פֿיל קאַסמִין .
און דער דין איז דאָך אַז קען מוט אײַן מַצְוָה מִזֵּ עִם זײַן דאָש שְׁעִנְסֶטע און דאָש
בְּעִסְטע אַזוא וויא דִּיא הײַלִיגֶע זַכָּרָא זאָגט הַתְּנָאָה לִפְנֵי בְּמַצּוֹת . דאָ מוט גִּיט
בְּרִיִּיגֶען דִּיא שְׁעִנְסֶטע מַצְוָה . לְמִשְׁל דִּיא קוֹיפֶסט אײַן אַתְרִיז מוטו ועד ער זאל
זײַן זײַער שײַן און כִּשֶׁר אָפּילו ער זאל פֿיר קאַסמִין . אויף קָאן ער גאר גִּיט אִין
זײַנען האָבִין תּוֹרָה צוא לערנֶען אָדער מַצּוֹת צוא טאָן . וואָרום זײַן קאַפּ איז דאָך
שְׁטענדיג פֿאַר מַרְאָנִין געלֶט צוא זאַמלֶען . וויא איז אִים און וויא איז צוא זײַן
גִּשְׁכָּה . אָבער פֿון דעסט וועגן מען זאל ווירער גאר פֿינדֶר האָבִין דאָש געלֶט און
גִּיט צוא וועלִין פֿאַר דײַנען אָפּילו וואָש מען דאָרף גײַטיג צום לעבִּין . דאָש איז אויף
גִּיט גוט . וואָרום אִין פֿסוק שְׁמִיט וּבְרַכָּה יי אֱלֹהִיךָ בְּכָל אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה . גִּיט
וועט דײַך בְּעִנְטִשִׁין אִין אַלס וואָש דאָ וועסט טאָן . דרויף זאָגט דִּיא גִּמְרָא . יְבֹל
יְהֵא יוֹשֵׁב וּבִטֵּל . אײַך וואָלט וועלִין מײַנען אַז דער אויפֿערשטער וועט דײַך
בְּעִנְטִשִׁין אויף ווען דאָ וועסט לײַדיג זיצן און וועסט גאר גִּיט טאָן . תִּלְבֹּד
לִזְכֹּר אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה אִיבער דעם פֿירט דער פֿסוק אויז דִּיא ווערטער אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה .
דאָש הײַסט אִין וואָס דאָ וועסט טאָן וועסטו האָבִין דִּיא בְּרַכָּה . אָבער אַז וואָ
מוסט גאר גִּיט וועלִין דיר גִּיט אַראָפּ שְׁפִרְיִנֶען רַענֶדלאַך פֿון דעם הִימֶעל . דער
מַעֲנִשׁ מוז טאָן און דער אויפֿערשטער העלֶפֿט אִים דער צוא . אִיבער דעם מוז
יעדער איד ווערן צוא האָבִין אײַן ערליכע פֿרנסה . זײַן שְׁמִיקֶעל בְּרוּיט זײַך בְּבִטוֹד
צוא פֿאַר דײַנען . ער זאל גִּיט בִּיאַדאַפֿין צוא לײַטשִׁיג גאָב אַן קוֹכֶען אָבער דאָש
מוז גאר זײַן אײַן געבִּין זאָך . גאר אַזוא פֿיל צוא פֿאַר דײַנען וואָש ער זאל האָבִין
דאָש גײַטשִׁיגֶע וואָש מען קָאן אַן דעם גִּיט זײַן . און דִּיא אִיבערזײַגֶע צײַט מוז מען
פֿאַר בְּרִיִּיגֶען מִיט תּוֹרָה לערנֶען :

ה אײַן קאַרנער האָט גאר קיין לעבִּין גִּיט . ער פֿאַר גִּיט זײַך גִּיט צוא עֵסֶן
אָדער אִין אײַן שײַן קלײד צוא גײַן . זײַן אײַגענע ווייב און קינדער קענן אִים
גִּיט לײַדִין . וואָרום ער גִּיט דאָך זיא גִּיט וואָש זיא דאָרפֿין . אַנדערע מַעֲנִשִׁין
האָבִין אִים גִּיט פֿינדֶר . וואָרום ער לֵאזֶט זײַך קענִין קײַנעם גִּיט קענען . קײַנער
האָט פֿון אִים קיין הַנָּאָה . גִּיט ער לעבֶט . שְׁטענדיג פֿאַר קִלְאָט און פֿאַר ווײַנִים .
אַז עש קומט אִים אַמַּל אויז אַז ער מוז עפֿעס געלֶט אויז געבִּין . נעכט עש
אִים אַוועק דאָש לעבִּין . און חוץ דעם וואָש ער ווערט דאָ פֿאַר שְׁנואַרצט האָט
ער אויף אויף יענער וועלט פֿיל צוא לײַדין אִין גִּיהֶנֶם . וואָרום ער קומט אַהִין
גאַנצט אַן מַצְוָה . ער העלֶפֿט קײַנעם גִּיט אִין דער גִּיט . ער מוט קײַנעם קיין

טובה נים. ער לאמט צוא זיך נים אריין קיין ארובאן ער זאל אים געבן איין איינציגע פרוטה. וויא עס קמט צוא איין מצוה וואש זיא דארף געלד צו קאסטן וויל ער פון איר גיט וויסן. זיין לעבן איז ביטער אונ פונקטער אין ביידע וועלטן. אבער ווידער איינער וואש שפריצט צוא פיל מיט דעם געלט איז אויף נים גוט. ווארום מען מוז דאך זיין ווייב אונ קינדער אויף אין זינען האבן. אויף איין ברונים וואש מען שעפט אויש איר שמעדיג מוז זיך אכאל אים לאזן מאל שפן געלט וואש עש איז דאך קיין קוואל. איבער דעם איז דער דין הקבוצ אל יבוצו ויתר כרוכש. ווען איינער איז שוין גאר איין גרויסער פון אונ שפריצט שטארק מיט געלט. טאר ער נים מער אונעק געבן וויא איין פנימ טייל פון זיין פארטעגן אבער נים מער. עס איז זייער גוט דער מענטש זאל זיין פריי נעבונג ער זאל האבן איין אפענע האנט קעגן אריקע לייט אונ זאל אנדענע מענטשן זייען געלט אין דער נויט. אבער אלץ מיט מאס אונ גאב לויט זיין שטאנד אונ זיין פארטעגן ווארום אז ער גיט מער וויא ער קען. בלייבט ער אליין דער נאך איין ארובאן אונ קיינר איז אים נים שולדיג:

ו צוא פיל היידן איז נים גוט. שלמה המלך זאגט ברוב דברים לא יודל פשע. ווען מען רעט פיל איז נים מיגליך מען זאל מיט דיא ווערטער נים זינדיגן. אונדערע חכמים זאגן פל המרבה דברים מביא חטא ווער עש רעט צוא פיל מוז זינדיגן. אויף איז בייא מענטשן שטארק מבוזה איינער וואש רעט צוא פיל. מאנעק מאל מאכט מען זיך אימגליקליך מיט פיל היידן. מען מאפט זיך אכאל ארום מיט אווארט וואש מען קאן עש דער נאך מיט דעם גאנצן פארטעגן נים בצאלין. אבער קען זאל גאר נים היידן דאש איז דאך נים מיגליך. איבער דעם זאל זיך דער מענטש גוויינען זייער ווייניג צוא היידן גאר אונעלע ווערטער וואש ער מוז גייטיג היידן. אבער אין תורה וואש מער מען רעט איז אלץ בעסר. ווארום איינמאלאך האט דער אויבערשטער גלעבן דעם מענטשן דאש לשון נאר פרי ער זאל תורה לערנן. איין חכם האט אויף דעם זייער גלייך גיטייגט דעם פסוק מוצא שפתיה תשכור דוא מוזט זייער שטארק היטן אונ אכטונג געבן אויף עקען ווארט וואש עש גייט אויש זייענע ליפן ארויש. ועשית באשר נדרת לוי אלהיה. דוא מוזט דאש מויל אזו מאכן גלייך דוא האסט עש מיט איין נדר הייליג גימאכט צו גאט ב"ה. נדבה אשר דברת בפיה. ווארום איינגעמליך איז דאך דאש איין גרויסער חסד פון זיין ליפן נאמען וואש דוא קעסט היידן מיט דעם מויל. דוא ביטט דאך דאש איינציגע בשעפינעש אויף דער גאנצער וועלט וואש דוא קענסט היידן מיט זיכל. נוא פאר וואש זאלסטו דיא דאזיגע גרויסע מצוה וואש דער א יבערשטער האט דיר גיגעבן פונצין אויף שלעכטע זאכן:

ו צוא פיל לוקסיו ויין. צוא פיל לאבן איז אויף נים גוט. ווארום דאש פירט צום זינדיגן. אונ אז דער מענטש דער מאנט זיך נאר וואש ער איז אין גאנצן אונ וואש אויש אים וועט ווערן. דארף זיך אים נים גילוקסיו צוא לאבן. איבער

הויפט ווען מען דער מאנט זיך אז אידן וויינען אין גלות קאן מען גוים נישט לאבן אזוי וויאזוי אונזר גמרא זאגט מיט שחרב בית המקדש אסור לאדם שומלא פוישחוק בעולם הוה וינר דאש הייליגע בית המקדש איז חרוב גיווארן מאר דר איד נישט לאבן מיט דעם פולין מויל. דא זאל מען זעהן וויאזוי אונזערע הייליגע חכמים האבן גיציילט וויאזוי פעריל געדעם ווארט וואש וויאזוי האבן גיזאגט וויאזוי זאגן נישט אז מען טאר גאר נישט לאבן נאר אז מען טאר נישט לאבן מיט דעם פולין מויל. ווארום איינמאל איין לאך צוא געבן פון דעם קאן זיך דער מענטש נאר נישט אפ היטן און עש שאט אויך נישט. אבער מיט דעם פולין מויל צוא לאבן. גילוי מען האט גאר נישט צו זאגן דאש טאר מען נישט. ווארום אונז פאלט ווער פיל. מיר קענען פיל מצות נישט טאן וואש ווער ארמט איז נאר גיוועזן אין א ישראל. מיר האבן פאר לארן דאש הייליגע הויז וואש דרינען איז גיוועזן דיא שכינה שטענדיג. און אויך אזעלכע מצות וואש וויאזוי היינען נישט אפ פון ארץ ישראל. טען מיר נישט אזוי וויאזוי מען דארף. ווארום די פרנסה און שווייגט אנדערע זאכן שטייען אונז אין וועג און לאזן אונז נישט טאן גאטש ווילן. נוא וויאזוי אזוי קאן מען פרייליך זיין. אבער צו טרויעריג צו זיין איז אויך נישט גוט. ווארום טרויערקייט פאר שטאנט דעם קאפ אונז עש בריינגט דעם מענטשן אונזעם פון דער וועלט. פאר קערט ווען מען לעדיגט הורה און ווען מען טוט איין מצוה דארף מען פרייליך צו זיין און דער קאפ דארף דער בייא צו זיין פריי און לוסטיג. ווען מען איז אמאל אויך איין סעודה מצוה. למשך אויך אהתונה אויך אברית מלה אויך איין סיום מען פרייליך זיין. אבער דאש לוסטיג זיין מוז אויך זיין מיט דרך ארץ און נישט צוא פיל. וויאזוי די גמרא זאגט אויך דעם פסוק וגילו ברגדה פרייט אויך מיט ציטערניש. במקום גילה שם תהא רעדה. אין דער פרייד און דר לוסטיקייט אליין מוז זיין איין ציטערניש. אויך דעמאלט ווען מען פרייט זיך און מען איז לוסטיג מוז מען ציטערין פאר גאט. מען מוז זיך דער מאנען אז מען איז נאר איין וינדיגער מענטש. אויך טאר מען נישט פאר געסין אז מלוא כל הארץ כבוד דר אויפערשטר איז אומעמוס עס איז נישט איין איינציג ארמט וואש גאט איז נישט דארט. נוא לאמיר זעהען למשל ווען אפילו דער גרעסטער מאן איז אויך איין פאל וואש דער קייד איז אויך דארטן. איז ער טאקע לוסטיג און פרייליך אבער אלץ מיט דרך ארץ. ווארום דער קיידער שטייט דאך אים פאר דיא אויגן. נוא וויאזוי מוז מען נאך ציטערין און דרך ארץ האבן ווען מען ווייס אז מען שטייט פאר גאט און זיין ליבן גאטעם זעהעט אלץ צוא וואש מען טוט:

ח דער מענטש טאר נישט זאגן אויך זעה דאך אז עסין און טרינקען און נישט לעבן בריינגט צוא וינדיגן. אבער דעם וויל איד מיר גאר אפ שיידין פון דער וועלט. איד וועל נישט עסין קיין פלייש און נישט טרינקען קיין וויין און נישט געסן קיין ווייב נישט גיין אין שיינע קליידער און נישט וואונען אין איין שיינע דירה. אזוי טאר מען נישט טאן. מען מוז זיך נאר דער ווייטערין פון אזעלכע זאכן וואש די

תורה האט אינז פאר באטן אפער זיך צוא פייניגן אויף פון אנעלכע זאכן וואש
דיא תורה האט אינז מיר גיווענין • דאש איז איין שלעכטע מדה אונ מען זינדנעם
דר מיט • ווארום מען שניידט זיך אפ דאש לעבין אונ מען קאן נישט נאט דינען
אזוי וויא מען דארף • בקיצור אלדינג וואש דער מענטש טוט אזוי אלץ זיין איין מיטל
וועג נישט צוא פיל אונ נישט צו ווייניג :

מ אזוי וויא דער מענטש טוט אכטונג געבין אויף זיך אליין ער זאל שטענדיג
גוטש טאן אונ זאל זיך נישט פאר זינדנין אזוי מוז ער שטארק זעהען אויף דיא
אנדערע מענטשן וואש ער גייט אום מיט זיין וויא אזוי זיין פירן זיך אויף • אונ
וויא באלד ער זעהט איינס וואש ער גייט אין שלעכטן וועג • מוז ער זיך דער
ווייטערין פון אים אונ זיך היטן מיט אים צוא גיין • מען מוז נאר אים גיין מיט
פרומע מענטשן פדי מען זאל זיך אפ לערנן פון זייערע מעשים • אונ דעם כלל
זאלסטו האבן אז דוא ווילשט אויף איין מענטש וויסן וואש ער איז אויב גוט אדר
שלעכט • קלוג אדר איין נאר • זאלשטו נאר זעהען ווער זיינע חברים זיינען • גייט
ער אום מיט פרומע אונ מיט תלמידי חכמים • איז ער אליין אויף פרום אונ איין
הבם • האט ער אפער שלעכטע חברים פראסטאקעס גראבע יונגען • איז ער
אליין אויף נישט בעסער • אז ער גמרא לערנט אונ אז ווען מען נעכט איין ווייב
טוט מען זעהן זיא זאל זיין דיא טאכטער פון איין תלמיד חכם • ווען מען נעכט איין
איידים זאל מען נישט קוקן אויף געלט נאר דיא הויפט זאך איז ער זאל זיין איין
למדת אונ פרום • אויף בייא דעם טיש ווען מען עסט זאל מען זיצן צוא זאפען מיט
איין תלמיד חכם • אונ האנדעל אונ אלע גישעפטן וואש מען טוט זאך מען אלץ
טאן מיט ערליכע אידן וואש לערנען וטורה :

י עש איז איין מצוה זענען איד ליב צוא האבן וויא זיך אליין • מען טאר אויף
זענעם קיין שלעכטן נישט ריידן אונ נישט הנאה האבן ווען יענער ווערט פאר
שעמט • אונ אפילו איינר טוט דיר שלעכטן טארסטו אים נישט פיינט האבן אונ
דוא טארסטו אים נישט ריידן קיין שלעכטע רייד נאר דוא זאלשט אים מיט גוטן
פיר האלטן פאר וואש ער האט דיר שלעכטן גיטאן • אונ אז ער בעט דיר דו זאלסט
אים מוחל זיין • טארסטו נישט צו הארט זיין קענין אים אונ מוזט אים פאר געבן אונ
זינדער צוריק ליב האבן אזוי וויא פריער • אויף טאר מען נישט נאט בעטן ער זאל
איינעם שטראפן ווייל ער האט אים שלעכטן גיטאן :

יא ווען מען זעהט איינר פירט זיך שלעכט אויף אדער ער טוט איין עבירה מוז
מען אים שטראפן מיט גוטע הייד • אונ מען נישט אים צוא פאר שטיין וואס
פאר איין פעלער ער האט גיטאכט • דאש מוז אפער זיין ווען קיינער הערט נישט
פדי יענער זאל נישט פאר שעמט ווערן • אויף טאר מען אים נישט שטראפן מיט
בייזין אונ ווער עש ווייט אז יענער וועט אים פאלגן אונ ער שטראפט אים נישט
מיט ווערטער • פאלט דיא עבירה אויף אים אונ ער ווערט דער פאר גישטראפט
פון אויבערשטן :

דיני הנהגת האדם אדם לא

יב מען מוז זיך זייער שטארק היטן קיין איינציגן מענטש נישט צו פאר שעמן . אונ ווער עש פאר שעמט דעם אנדערין צווישן מענטשן . דער פאר לירט זיין חלק עולם הבא אויף תמיד . מען טאר נעמען נישט רופן מיט איין צוא נאמען וואש ער שעמט זיך מיט אים און אפילו צו ריידן אזעלכע ווערטער וואש יענער זאל מיינען אז ער מיינט אים און זאל זיך שעמען דאש טאר מען אויך נישט . אָבֿר ווען יענער האט גיזירניגט קעגן נאט און דא האשט אים איין מאל גישטראפט ווען קיינער האט נישט גיהערט . און ער האט דיה נישט גיפאלגט און האט זיך נישט גיבעסערט . דא מענטשו אים באליידיגן עפנטליך צווישן מענטשן און אים ריידן ביינע ווערטער און יעדען דער ציילין וואש ער האט גיטאן :

יג דער איד מוז בארעמארציג זיין איבער יעדער מענטש . און אפילו איבער איין ביהמה און איין עוף מוז ער אויך רחמנות האבן . און אז מען איז אים מישנע מצער איין לעבעדיגע זאך פאר זינדיגט מען זיך שטארק . מען טאר אפילו נישט אויש רייסן איין פען פון איין לעבעדיגע גאנז . און אז מען זעט וויא פערד שלעפן איין שווערין וואגן אדער בארג ארויף אפילו זייא זיינען נישט אידעשע פערד איז רעכט מען זאל זייא העלפן כדי דער פורמאן זאל זייא נישט שלאגן צוא ציהען מער וויא זייא קענן . פון דעם קאן מען שוין פאר שטיין וויא דער איד מוז זיך גיוויינען איין ווייך הארץ צוא האבן און זיך צוא דער בארעמען איבער יעדן . איבער הויפט מוז ער שטארק רחמנות האבן אויף איין יתום און איין אלמנה אפילו זייא זיינען ריך . ווארום זייא האבן געביד איין איין גיבראכענע הארץ און זייא האבן נישט קיינעם וואש ער זאל זיך אן נעמען פאר זייא . אָבֿער דאש רחמנות מוז אויך זיין מיט שכל . למשל אז איין קליינער יתום וויל נישט לערנען אדער ער טוט שלעכטע מעשים . דא איז זייער נאָרעש צוא זאגן מען טאר אים נישט שלאגן ווייל ער איז איין יתום . פונקט פאר קערט מיט דעם טוט מען אים נאך שלעכטן . ווארום ער וועט דאך שלעכט אויף וואקסן . מען מוז פריער זעהן מיט אלע מיגליכקייט אים מיט גוטן בעסער צוא מאכן . זעהט מען אָבֿר אז דאש העלפט נישט . מוז מען צוא אים נעמען דיא רוט און אים אלע מאל שטראפן ביז ער בעסערט זיך :

יד דער מענטש מוז זיך היטן דיא וועלט זאל אים נישט חושד זיין אז יער טוט איין עבירה . למשל אז איינער גייט נאך איין גרבה פאר איין אנדערין זאל ער נישט גיין אליין . מען זאל אים נישט חושד זיין אז ער נעכט פון דעם געלט . איז ער איין גבאי פון איין צדקה זאך . מוז ער איין שרייבן אין בוך יעדער קינדקסע פרומה וואש ער נישט ארויש און וואש ער נעכט אריין . און ער מוז איבער זיך האבן איין רואה חשבון . אויב עש גייט ערליך צוא . קרינקט מען מאגדיל מילך נאך פלייש . מוזין לעבן דעם גלאז ליגען עטליכע מאגדען . כדי אז ווען איין פרעמדער וועט אריין קומען זאל ער פאר שטיין אז דאש איז נישט גיין רעכטע מילך נאר מאגדיל מילך . אזוי ביא יעדער זאך דאש מען טוט . ווער שמוקסט איין

תלמיד

תלמיד חכם דר מוז גיווים ויה וייער שטארק היטין בייא יעדער מינדסטין קלייניקייט
דיא וועלט זאל אים גיט חושד זיין . ווארום וויא באלד ער טוט עפס וואש
אנדערע מענטשן קענען מיינען אז ער זינדעט דער מיט . איז ער מבזה דיא תורה
אנ עס איז איין גרויסער חילול השם :

מז מען טאר פון קיינעם קיין שלעכטן גיט היידן אפילו עס איז אמת און אז איינער
קומט דיר דר ציילן שלעכטן פון איין אנדערין זאלכט אויף אים אן שרייען און
זאלסט עש גאר גיט אויש הערין . ווארום ווער עש הערט אויש לשון הרע איז
נאך ערגער פון דעם וואש קעט עש און ער האט דער פאר אנרוישע שטראף .
און מען טאר אפילו גיט היידן אזעלכע ווערטער וואש זייא זיינען פאר ויה אליין
גאר גיט שלעכט . גאר עש קאן אמתל דורך זייא יענעם שלעכטן ארויש קימען .
למשל מען פרענט דיה ווא באקמט מען ערגעץ אביסל פיער . טארסטו אים גיט
זאגן זייא גאר צוא דעם אדער צוא יענעם דארטין וועסטו גיווים טרעפן איין פיער
ברענענדיק ווארום בייא אים קאכט מען שטענדיג אלערליי מכשלים . ווארום מיט
דיא ווערטער קען מען יענעם האלטן פאר איין פרעסער . פאר איין גרויסן אויס
בריינגר . ער קאן בקיין איין שלעכטן שם און עס קאן אים אויך שאטן צוא דער
פרנסה . אויך טאר מען גיט היידן אזעלכע ווערטער וואש מען קען ויה פון זיי קלערן
עפעס שלעכטן אויף איינעם . למשל מען טאר גיט זאגן איה וויל פון יענעם גיט
היידן . ווארום פון דעם פר שטייט מען דאך שוין אז ער ווייס עפעס פון יענעם וואס
עס איז גיט צום בעסטן . אויך טאר מען גיט היידן גוטס פון איינעם פאר מענטשן
וואס האבן אים פיינט . ווארום דאס וועט דאך בריינגן דר צו אז זיי וועלן וויאווייט
מינליך ארויס ווכן צוא היידן עפעס שלעכטן אויף אים אדער אויף זיין משפחה .
ווארום עס פאר דריקט דאך זייא וואש ער האט אויף אים גירעט גוטשאונ אפילו
מער גיט צוא גיין פון איינעם צום אנדערין און צוא דער ציילן וואס דער האט גירעט
און וואס דער האט גיטאן . אפילו עס זיינען גאר גיטא קיין שלעכטע ווערטער אדר
שלעכטע זאכן . דאס טאר מען אויך גיט . אויף אלץ וואס מיר האבן דא גרעטהאמ
אונז דיא הייליגע תורה גיווארינט מיט פיר קליינע ווערטער לא תלה רכיל בעמך .
דו זאלסט גיט גיין מיט שמועות און רכילות פון איינעם צום אנדערין . אבר אזו וויא
ווייניג און קליין די דאזיגע ווערטער זיינען . אזו מיר זיינן זיי אין פיל חכמה . זייא
ווארינגן אונז גאנץ קורץ קעט גיט איבעריגע ווערטער . שלעכטס אדר גוטס . אמת
אדער ליגין . דר צייל גיט אלץ וואש דא ווייכט ענטפער גיט וואש מען פרענט דיר
גיט . בארעכין ויה גאנץ גוט איידער דא רעדסט דאש ווארט ארויס אויב עס קאן
גיט איין מע משין אויף דעם טויזנטין פאל עפעס שלעכטס ארויס קומען :

מז דיא נקמה איז איין שלעכטע מדה . און די תורה האט אונז אן גיזאנט אז מען
טאר ויה גיט נקם זיין למשך דו האסט איינעם גיבעטן ער זאל דיר עפס ליען און
ער האט גיט גיוואלט . שפעטער קומט ער צוא דיר עפעס ליען . טארסטו גיט
אויך אזו שלעכט זיין וויא ער איז שלעכט גיווען קעגין דיר דו מוט אים זיא ליען .

אפשר

דיני הנהגת האדם אדם לב

אָפּשֵׁר וועסטוּ אים אָפּ פֿיר האַלטן און וועסטוּ אים זאָגן זעה מיין ליבער פֿריינד און אײַך פֿין נישט אזו שלעכט וויא דאָס גידינגקסטו און אײַך האב דײַך גיבעטן איין טובה האסטו מיר נישט גינאלט טאן איצונד און דו דארפסט מיין טובה טאן אײַך דיר יוא * וויא באלד דוא זאגסט אים אזעלכע ווערמער פאר זינדיגסט דו דײַך זייער שטארק ווען דוא ביסט קעגן יענס אזו שלעכט אזו וויא עו אײַך קעגן דיר גינען ביסטו עובר אויף דעם לאו וואש שטייט אין דער תורה לא תקום * דאס איז טייטש דו זאלסט דײַך נישט רעכנען דוא זאלסט יענעם נישט אפ געבן דאש שלעכטס וואס ער האט דיר גיטאן * מוסטו אבער גוטס אזו איינעם וואס ער האט דיר שלעכטס גיטאן אפּר דוא גיט אים אן צוא הערין און האטשע ער האט דיר שלעכטס גיטאן מוסטו אים דאך גוטס * וועט דײַך אײַך גאט שטראפן ווארום דו האסט עובר גינען אויף דעם לאו פון דער תורה לא תמוד * דאס הייסט דו זאלסט נישט היטן בייא דיר אין הארץ דאס שלעכטס וואס מען מוזט דיר * דו מארסט נישט גידינגקן און יענער האט דיר שלעכטס גיטאן דוא מוזט עס תיכף פאר געסן און יענעם מוחל זיין * דיא בעסטע נקמה איז פרום און גוט צו זיין קעגן גאט און מענטשן * דר שונא זאל עס זעהן און זײַך שעמן אויף דעם זיין זייער זיס דיא ווערמער פון שלמה המלך אס רעב שונאף האבילהו לחם און דיין פיינד איז הונגעריג גיב אים ברויט צוא עסן * ואס צמא השקהו מים איז ער דארשטיג גיב אים צוא טרינקען וואסער * האטשע ער זאגט דיר נאר נישט ווארום ער שעמט זײַך פאר דיר * מוסטו עס אים אליין געבן * פי נחלים אתה חותה על ראשו * מיט דעם שיסטו דו אים ברענדיגע קיילין אויף זיין קאפ דאס ברענט וויא פייער דאס הארץ צוא שפרינגט אין אים פאר שאנד און ער איז זײַך מליש וויא שטארק ער האט זײַך פאר זינדיגט קעגן דיר וואס דוא ביסט אזו גוט קעגן אים זײַך ישלם לך און חוץ דעם וועט דיר נאך דר אויפֿרשטער בצאלין פֿר דיין גוטקייט * זי בייא אלס וואס דר איר מוט * קמשל עסין און טרינקען און שלאפן מוז ער אין זיין האבין אז ער מוט עס נישט הנאה צו האבן * נאר ער מוט עס בדי ער זאל גוונד זיין און זאל קעגן דעם אויפֿערשטן דינען * מאכט ער גישעפטין מוז ער אויף אין זיין האבין אז עס איז לשם שמים בדי ער זאל האבין געלט זיין ווייב און קינדער צו דער נערין און צדקה צו געבן * און ער זאל קעגן תורה לערנן אן דאנות * האטשע ער האט איין תענוג דר פון מוז דר תענוג אויף זיין לשם שמים נישט גראב ווי איין ברהמה:

כך הנהגת בריאות הגוף וכו יב סעיפים

וויא מען זאל זײַך אפ היטן דיא גיוונדהייט

א דאש עסין איז דאש ערשטע וואש דער מענטש לעבט דער פון און ער קאן אן דעם נישט זיין * אבער אלע קראנקהייטן קומען אויף נאר פון דעם עסן * אפּר דעם מוז מען זײַך זייער היטן מיט דעם עסן * מען טאר זײַך נישט צוא פיל אן שטאפן דעם בויף און נישט עסן זעלכע זאכן וואש זיינען שווער צוא פאר דייען * דער ערשטער כלל איז אז פאר דעם עסן מוז מען פיל גיין אדער ארבעטן * בייא דעם עסן

עסין זאל מען נישט שטיין נאר זיצן גלייך אדר אן גלעהענט אויף דר לינקע זייט.
נאך דעם עסין זאל מען זיך נישט פיל באוועגן און נישט ארבעטן. נאר מען גייט
אביסל ארום אין שטוב דער נאך זעצט מען זיך אנדר און מען רופט איין שעה.
אויף תיכף שלאפן נאך דעם עסין איז נישט גיוונד. אויף איז נישט גוט זיך צווא
באדין. אויף זיך נישט שטארק צווא מאטערין נאך דעם עסין:

ב. ווער זאל מען עסין איין דריטל ווייניגער וויא ווינער. אויף זאל מען ווער מער
עסין קאלטע און ווערע זאכן. און ווינער איז גוט צווא עסין ווארעמע זאכן:
ג. יעדער זאך וואס מען עסט מוז מען פריער גוט קייען. כדי דער מאגן זאל עס
קענען גרינג פאר קאכן:

ד. מען מוז זיך היטן נישט צו עסין אלטע איין גיזאלצענע פרייש. אלטע גיזאלצענע
פיש. אלטע קעז און שוואמען. ווארים דא אלע זאכן ווינען וויא סס און
בריינגען ביינע קרייג. אויף קעמאך און ציפאלעס און קרויס און מצות ווינען
נישט ווער גיוונד. איבער דעם זאל מען וויא ווינער נישט פיל עסין און ווער זאל
מען וויא נאר נישט עסין. גענו. פוטר קוכין. און בוימיל קוכין. און יונגע טייפלך
ווינען אויף נישט ווער גיוונד צום עסין. אויף פירות זאל מען נישט פיל עסין איבער
הויפט ווערע פירות ווינען ווער נישט גיוונד:

ה. דער בעסטער טרינק איז פרישע וואסער. מען זאל עש אבער נישט טרינקען אין
איין פינסטער פלי נאר אין איין גלאז כדי מען זאל זעהען אויב עש שוויסט נישט
עפיש דרינען איז דאש בעסטע מען זאל עש דורך ווינען דורך איין דיע טיכיל.
גאוינט פאר דעם עסין מאר מען קיין וואסער נישט טרינקען. אויף אין מיטן עסין
זאל מען נישט טרינקען פיל וואסער. אויף ווען מען גייט ארויס פון דעם באד איז
נישט גוט וואסער צווא טרינקען. אויף וויין זאל מען פאר דעם עסין נישט פיל טרינקן.
און אין מיטן עסין איז גוט צווא טרינקען אביסל וויין גימישט מיט וואסער. ווען
מען איז שטארק דער היצט מאר מען נישט טרינקען קיין קאלטע וואסער ווארום דאש
איז ווער גיפערליך:

ו. מען מוז זיך שטארק היטן נישט צווא עסין ווען מען איז נישט הונגעריג און נישט צו
טרינקען ווען מען איז נישט דארשטיג ווארום דאש איז ווער נישט גיוונד. אויף
איז גוט מען זאל פון דעם טיש אנוועק גיין נישט גאנץ זאט ווארום צו שטארק זאט ויין
מאכט קראנק. ווען מען איז אין צארין אדער אין שרעק זאל מען נישט עסין ווארום
דאש איז ווער גיפערליך. אויף מוז מען זיך שטארק היטן נאך דעם עסין נישט
צווא ביינערין:

ז. דער שלאף איז ווער גיוונד פאר דעם מענטש אבער צווא פיל שלאפן איז נישט
גיוונד. דאש ליינסטע שלאפן זאל נישט מער ויין וויא אכט שעה. עש איז
אבר רעכט נישט מער צווא שלאפן נאר זעקס שעה. אויף איז ווער נישט גוט זיך צו
לייגן ווען מען האט זיך צו פיל אנגיגעס. איבער דעם מוז מען זיך היטן בייא
דער נאכט נישט פיל צווא עסין און זיך נישט צווא לייגן תיכף נאך דעם עסין. אויך
ווען

חיי הנהגת בריאות הגוף אדם לב

זעזע מען איז היגעריג זאל מען זיך נישט לייגן. אויף מוז מען זיך היטן נישט צווא
שלאפן דארט וואו עש איז צווא שטארק הייס אדר צו שטארק קאלט. אויף טאר
מען נישט שלאפן אין איין שטוב גאנץ אליין :

ח איידר מען לייגט זיך שלאפן מוז מען פרעכנן וואש מען האט דעם גאנצן טאג
ניטאן. אונ אז מען גיפניט אז מע האט גיטאן איין עבירה מוז מען דרויף דרטה
האבן אונ אויף זיך נעמען מען זאל עש מער נישט טאן. אויף מוז יעדער אין זיין
האבן פאר דעם שלאף אז ער איז מוחל יעדן וואס האט קעגן אים גיזגירנט אונ
ער זאגט שרי ליה כחן מרי דמצער. י. דאש איז מיינט דער אויבערשטער זאל
מוחל זיין דעם וואש האט מיר שלעכטן גיטאן :

ט פאר דעם לייגן מוט מען זיך אויש. ווארום צווא שלאפן אין דיא קליידער איז
זייער נישט גיוונד. ווען מען מוט זיך אויש דיא קליידער ציהט מען פריער אפ
דעם לינקען אריבער דער נאך דעם רעכטן. דאש אייניגע איז בייא דיא הויזן אונ
דיא שיד. מוט מען אלץ פר ער אויש דעם לינקען דער נאך דעם רעכטן. איג
מען טאר נישט לייגן דיא קליידער צווא קאפן אינטער דעם קישין ווארום מען פאר
נעכט דאס לערנען. אויף בייא דעם לייגן מוז דער אידענהן עס זאל זיין וויא דער
דין איז. ער טאר נישט גלייך לייגן מיט דעם רוקין אראפ. אונ דאש פנים ארויף אדער
פאר קערט מיט דעם פנים אראפ אונ דער רוקין ארויף. נאר מן מוז זיך לייגן אויף
דר זייט. אונ עס איז גוט זיך צום ערשטן צו לייגן אויף דער לינקער זייט. וואהם
דר לעבר איז אין דעם מענטשין אויף דער רעכטער זייט אונ דער כאנגן אז אין דער
לינקער זייט. אונ אז ער לייגט אויף דער לינקער זייט לייגט דער לעבר איבער דעם
כאנגן אונ וואריקט אים גוט אויס אונ דאש עסין ווערט אין אים באלד פאר קאכט.
אונ שפעטער ווען מען האפט זיך אויף איז גוט זיך צו איבער קערן אויף דר רעכטער
זייט כדי דער כאנגן זאל שוין אויף הערן צווא קאכין :

י דיא ריינע לופט איז זייער גיוונד. איבער דעם איז גוט צווא וואונן דארט וואו דיא
לופט איז ריין אונ טרינקן. אום ווי מער זאל מען נישט צווא שטארק הייצן.
ווארום פון פיל היץ קימען בייזע קריינק. מען מוז נאר אזו הייצן אז מען זאל אין
שטוב נישט פילין קיין קעלט. אויף זאל מען אלע טאג עפענען אביסל דעם פענצטער
עש זאל אריין קומען פרישע לופט. אויף זאל מען אלע טאג אויש רייכערין דיא
שטוב מיט צוקר אדר מיט איין אנדערע זאך וואש שמעקט שיין :

יא ווען מען קיכט אריין שטארק דר פרארין פון דער קעלט טאר מען נישט תיכף צו
גיין צום הייסן אויבין. ווארום דאש איז איין גרויסע סגה. אויף ווען מען איז
שטארק דר היץ טאר מען נישט תיכף גיין אין קאלטע וואסר אריין אדר זיך וואשן
מיט גאלטע וואסער ווארום דאש איז זייער גיפערליך :

יב דאש אויג איז דאש גאנצע לעבן פון דעם מענטש. איבער דעם מוז מען עש
שטארק היטן. דריבער זאל מען נישט גיזווינד אויף איין כאל גיין פון איין
גינצטערין ארט אין איין שטוב אריין וואש עס איז אין איר פיל ליכט. אדער פאר

קערט פון איין עטארק ליכטיגן ארט אין איין פינצטערע שטוב אריין ווארום דאש
איז זייער אים גינגט פאר דעם אויג. נאר מען מוז עפענען דיא טיר אפיקיל און
זיך איינציג ווייס גיווינגן מיט דיא ליכט אדר מיט דר פינצטערנעש דער נאך זאל
מען ערשט אריין גיין. איבער דעם האט דר אויבערשטער מ'ט ווין גרויסע רכמה
גימאכט אז די זון הייבט נישט אן צו שיינען אויף איין מאל. נאר זיט גייט אויף
איינציג ווייס אבער מאל מער פרי עס זאל נישט שלעכט זיין פאר דעם אויג.
און אויך פאר נאכט גייט זיט אונטער אויף איין מאל נאר איינציג ווייס. איבער
דעם זאגן מיר המאיר לארץ ולדרים עליה ברחמים ווין ליבער נאמען מאכט
ליכטיג אויף דער וועלט מיט פארעם הארציקייט. ער דער פארטיקט זיך איבער
אונז און גיט אונז דאש ליכט פון דער זון אז עש זאל אונז נישט שאמין צו די אונז.
אויך איז נישט גיט פאר דעם אויג צו א פיל אריין צו קוקן אין ווייסע פארבינד אדער אין
רויסע פארבינד. אויך גישווינד גיין איז זייער שלעכט פאר דיא אויגן:

כה דברים האסורים משום סכנה וכו' יא סעיפים

וואש מען טאר נישט עסן אדער טאן ווייל עס איז איין סכנה

א מען טאר נישט עסן פיש מיט פלייש אין איינעם. אפילו נישט מיט הינער שמאלץ
ווארום דאש שאט זייער שמאק צו דאס גיוונדיגייט און עס איז גיפערליך. אויך
טאר מען נישט פראטין פיש מיט פלייש אין איינעם אין איין פאק אויבן. סידן ווען
איינעם פון דיא ביינע איז צו גינעקט אדער ווען דער פאק אויבן איז נאנץ גרויס.
ב' אז מען וויל עסן פלייש נאך פיש אדר פיש נאך פלייש מוז מען אים שווינגען
דיא מויל מיט וואסער און עסן אשטיקל פרום:

ג' דער שתיים פון אקענטשין איז אז וואס ס'נאך נישט דער שוויים פון דעם פניח
איבער דעם טאר מען נישט האלטן קיין פרום צווישן דיא קליידער דארטין וואו
מען שוויצט. און מען טאר נישט נעמען געלט אין מויל אריין. ווארום עס גייט דאך
דורך זייער פל העם:

ד' מען מוז זיך היטן נישט צו א טרינקען וואסער אדער אנאנדער משקה וואס עס איז
גישטאנען אין איין אפענע פלי נישט צו גינעקט:

ה' מען טאר נישט שטעלן אונטערן דעם איין עסן וואג אדר איין משקה אפילו ווען
עס איז צו גינעקט. וואס מ'דארטן איז איין רוח רעה מען מוז איבער דעם אן זאגן
דיא דארפסלייט אז זייא זאלן נישט האלטן קיין בולבעס אונטערן דעם:

ו' מען טאר נישט טרינקען וואסער פון איין קוואל ביי דר נאכט. אויך טאר מען נישט
צווייגן דיא מויל צום רעהר וואס גייט אין פרום אריין און טרינקען פון אים
אפילו בייא טאג. ווארום עס קאן קאמען אן מויל אריין איין שלאנג אדר איין ווארם
אדר אנאנדער שערליכע זאך:

ז' מען טאר נישט גיין נאדעמט לעבן איין איינציגנענע וואג אדר איבער איין וואסער
אויף איין פריק וואס שאקלט זיך. אויך טאר מען נישט גיין איינער אללין שפעט אין

דער

דרי דברים האסורים משום סכנה אדם לך

דער נאכט * און מען טאר נישט שלאפן איינער אליין אין איין שטוב * קורץ גיזאנט פאר יעדער זאך וואס עס איז נאר מיגליך עס זאל דער פון קומען איין סכנה מוז מען זיך שטארק היטן * און עס איז די גרעסטע עבירה * מען שטעלט זיך איין דעם לעבן * ח ווען דיא תקופה גיפאלט ליינט מען אשמועל אייזן אויף יעדער משקה און אויף יעדערין עסין ווארג * אבער אויף גיקאכטע דארף מען נישט :

ט מען טאר נישט עסין אדער טרינקן א עלבט זאכן וואש זיינען נישט ריין און יעדער מיאוסט זיך דר פ * ווארום עס שטייט אין דר תורה אל תשקצו את נפשותיכם * איר זאלט נישט פר אמרייניגן אייערע לייבער איבער דעם טאר מען אויף נישט עסין מיט אנריינע הענט :

י מען טאר נישט אפ האקן איין בוים וואס וואקסט פירות ווארום עס איז איין גרויסע סכנה * אבער ווען ער שטייט נאהענט ביא אנדערע בוימער וואס זיינן בעסר פון אים און ער מאכט זייא מאנער * מעג מען אים אויס האקן * אויף אז מען דארף זאגן גייט זיין ארט מעג מען אים אפ האקן :

יא מען טאר נישט דעם קנא מאכן איין מורא * אז וויא פיל מענטשן זאגן * דר בער אדער דער הונט וועט דיר האפן אדער אנדערע עלבט ווערערט וואש שרעקן דאש קינד אפ * אויף טאל מען קיינעם נישט שילטן אפילו אונטער די אויגן * קורץ מען מוז זיך שטארק היטן קיין שלעכטן ווארט נישט ארויס ציא ריידן :

כו הלכות נשילת ידים לסעודה וכו' וסעפים

דינים פון וואשין צום עסין

א ווען מען עסט אפילו דאש קלעקסטע שטיקל פרויט מוז מען זיך פריער וואשין די הענט * נאר אז עס איז אזוי גרויז וויא איין איי וואשט מען זיך אונט מען מאכט דיא ברכה על נשילת ידים * איז עס אבער קלענער פון איין איי וואשט מען זיך * נאר אזוי * אבער מען טאכט קיין ברכה נישט :

ב דאש וואשין איז נישט נאר צוא פרויט אליין * נאר צוא יעדער גיבעק וואש מען מוז איבער דעם מאכן המוציא מוז מען זיך וואשין אונט מאכן דיא ברכה * איבער וועלכין גיבעק מען מאכט המוציא וועלן מיר ווייטער שרייבן * אייגענטליך טאר מען קיין איינציג גיבעק נישט עסין אונט גיוואשין אפילו וואש מען מאכט דרייב נישט המוציא נאר דער חילוק איז אזוי * צוא דיא גיבעק וואש מען מאכט איבער זייא המוציא מוז מען זיך וואשין אפילו ווען מען עסט עס האפענדיג אונט מען ועצט זיך נישט צום טיש * אבער צוא די גיבעק וואש מען מאכט איבער זייא נישט קיין המוציא וואשט מען זיך * נאר ווען מען ועצט זיך צום טיש * אונט מען איז קובע סעודה אונט מען מאכט דאש פאר איין עסין * אבער ווען מען עסט עס נאר האפענדיג אונט מען ועצט זיך נישט אנדער באדארף מען זיך נישט וואשין :

ג דיא מצוה פון וואשין צום עסין האט שלמה המלך כתקן גיוועזן * ווער עס האלט די דאזיגע מצוה אקראמט וויא דער דין איז * דער האט דיא ברכה אין אלעם

וואש ער טוט און ער ווערט איין עושר. ווער עש האלט זיך אפער פאר גרינג און עקט מאנקעס. אל אום גיוואשין אדער ער וואשט זיך נישט וויא דער דין איז. דער ווערט חס ושלום אויך גיריסקען פון דער וועלט:

ד ווער עש האט וואונדן אויף דיא הענט אדער וויא ווייזען אים גיטוואלן און ער קאן וויא נישט וואשין מוז ער צום עסין. וויא ארום גינדן מיט איין מיטקעל אדר אן מאן הענטשעס. ווארום מיט נאקעטע הענט טאר מען נישט עסין אומגיוואשן: די עש איז אנרויסקער מעות בייא דעם פראקטין עולם. וואס וויא וואשין זיך נאר איין מאל אין מאג א גענטשין נישט. און דורך דעם עסין וויא דעם גאנצן מאג אום גיוואשין. ווארום אז וויא האלטין אין עסין און ערסט פאר נאכט גענטשען וויא. איז דאש אנרויסקע עבירה. און ווי פאר זינדגען זיך אין צווייגען. ערשטינס עסין וויא אום גיוואשין און צווייטנס גענטשין וויא נישט נאך יעדער עסין. דער מעות איז וויא ניקען פון דעם וואש ווי. האבין גייערסט אז אין דער נישט. למשל מען פארט אויף דעם וועג און מען ווייס אז מען וועט שפעטער נישט באקומען קיין וואסער אדער דיא פיר וועט אויף אים נישט ווארטן ביז ער וועט זיך וואשין. מען מען זיך וואשין ווען ער האט וואסער און מען קעט אים אז דאס וואשין איז פאר דעם גאנצן מאג. דורך דעם מען שוין שפעטער עסין אום גיוואשן. אפער מען מוז זיך שטארק היטן דיא הענט ואלין בלייבן ריין און מיט וויא נישט אן רירן דאש לייב דארטין וואו מען גייט צו גידעקט. אויף נישט דיא נאז און נישט דאש אויער. אויף טאר מען זיך נישט קראצין אין קאפ דאש איז אפער נאר א דער נישט אפער ווען מען האט וואסער גייט דאש נאר נישט אן. און דאש ווארט מען האלט אין עסין איז נאר ביי ווארט נישט. נאך יעדער מאל עסין מוז מען זיך וואשין און גענטשין:

ו דאש וואסין איז אזו. פריער גיבט מען אפ דיא רעכטע האנד צווייא מאל. דער נאך גיבט מען אפ צווייא מאל דיא לינקע האנד. און מען מוז זיך שטארק היטן נישט אן צו רירען דיא גיוואשענע האנד מיט דער אום גיוואשענע האנד:

ו ווען מען האט אן גיריט דיא גיוואשענע האנד מיט דער אום גיוואשענע האנד. אדער איין אנדער מענטש וואש האט זיך נישט גיוואשין האט אן גיריט ויין נאכע האנד מוז מען זיך אפ ווישין דיא האנד און נאך אכאל וואשין:

ח מען מוז שטארק זעהן אז דיא פינגער ואלין ויין גאנץ ריין און נישט גיוואשין: ט יעדער האנד מוז ווייניגסטענס גיוואשין ווערן מיט איין קוואטירל וואסער: י ווען מען האט איין רינג אויף דעם פינגער. מוז מען אים אראפ נעמען פאר דעם וואשין:

יא דאש וואסער וואש מען וואשט זיך דער מיט מוז ויין ריין און קלאר. נישט גיוואלצין און נישט ביטער אדער פאר שטונקען. מען טאר זיך נישט וואשין מיט וואסער וואש דרינגען איז פאר מיטש גיווארן משקה. אויף ווען עס איז גרין גיווארן דורך רויך:

חיי הלכות נמי לסעודה אדם לה

יב גיניצטע וואסער איז אויף פסל : למשל עם איז דרינגען גישטאנען איין פלי צום אפ קילין . אדר דרינגען געפויגט . אדר דער מיט אויש גימאסטן איין פלי : יג וואסער וואש עש האט דער פון גיטונקען איין הונט אדר איין הויר טאר מען זיך דער מיט גיט וואשין . אדר איין אקס אדער איין פערד אדער איין פויגל מען מען ווא :

יד ראש וואסער מוז קיסען אויף דיא הענד דורך קראפט פן איין מענטשין אבער ווען מען וויל זיך וואשין מיט וואסער וואש עס לויט אים איין רינגע אדער פון איין האנד פאס . מוז מען גייער ביא געדען אויף גיסין צו מאכין ראש שפונד אדר דעם שרויף אונ דר נאך עפענען . דורך דעם קומט שוין ראש וואסער אויף די הענד דורך זיין קראפט . אונ ווען מען האט קיין פלי גיט צו וואשין . מען מען איינפויגן ראש פאס ראש וואסער זאל רינגען אויף דיא הענד ווארעם דורך דעם איינפויגן קומט שוין ראש וואסער דורך זיין כח :

טז מן מען צוא לאזן שניי אדר איז אונ זיך וואשין מיט דעם וואסער : מז אויף דעם ווען ווען מען האט גיט קיין וואסער צום וואשין . מוז מען גיין פיר תהום שבת ווייטער אונ אויף צוא ריך ביז איין גאנצין תהום שבת צו זוכין וואסער . ווייס מען אבער אז אזו ווייט וועט מען דאך קיין וואסער גיט פקומען . זאל מען זיך ארום פינדן די הענט מיט איין מיכיל אדר אין הענטשקעס אונ מען מען עסין : יז זאר גויט א מען האט גיט קיין וואסער מען מען זיך וואשין מיט ביר אדער מיט משקה אויף מען זיך וואשין מיט ווארעם וואסער אז מען האט גיט קיין קאלטע : יח שבת ווען מען האט גיט קיין וואסער צום וואשין . מען מען אויף האקין ראש איז כדי מען זאל האבין וואסער :

יט דיא פלי וואש מען וואשט זיך דער מיט מוז זיין גאנץ גיט צוא קראכין אונ גיט מיט איין לעכיל . אפילו מען פאר שטעקט ראש לעכיל מיט עפעש טאר מען זיך דער מיט וואשין . אויף מוז דיא פלי ווייניגסטנס האלטן איין קווארטילי מיט אדעקיל פון איין פלי האמטשע עש האלט אפילו מען פון א וואמיריל טאר מען זיך גיט וואשין :

כ אז מען האט גיט זיין פלי צום וואשין מען מען איין טונקען דיא הענט אין איין טייכל וואס ער האט פערציג סאה ראש איז דער שיעור מקנה אדער אין איין פשרע מקנה אדר אין שנייא וואש ער ליגט אין איינעם אזו פיל וויא פערציג סאה . אויף מען איין טונק וואש מען איין קוואל אפילו ער איז ווייער קליין אונ דעקט גיט מען צוא נאר דיא הענט ווארעם דער קוואל ציהט זיך פון איין גרויס וואסער . פון קיין פלומפ טאר מען זיך גיט וואשין סיידן ער האלט איין האנד נאהיגט צו דער ענד אונ מיט דער אנדערע ציהט ער דעם פלומפ אבער אז ער האלט די הענט היף פון דער ערד העלפט גיט ראש וואשין :

כא ביא דעם וואשין מוז מען אויף הייבן אביסיל דיא פינגר אין דער הייב . כב וויא מען האט שוין גיט פנאסין פיידע הענט מוז מען זיין אויף הייבן וואל מיט

מיט דעם ציהט מען אויף דיא שפע אונ דיא ברבך פון דעם הימיל אונ מען זאגט
שאז ידיתם אונ דיא ברבך על נטילת ידים • אונ מען ווישט זיך גוט אפ דיא הענט
מיט ציין האנטוך דער נאך מאכט מען דיא ברבך דמוציא אונ מען טאר נישט אויס
ביירין ביז מען האט אראפ גישלוגען די העציה :

בג מען מוז זיך שטארק היטן נישט צוא ריירין נאך דעם וואשן פאר דער המוציא •
אזער הייליגע נקרא זאגט אז ווער עס איז נישט כפסיק צווישן דעם וואשן
אונ דר המוציא בייא דעם האט דר שטמן קיין שליטה נישט איבער זיין גאנצן עסין •
דאש מפסיק זיין הייסט ווען מען רעט זעלבע זאכן וואש גיהערין נישט צום עסין •
אבער ווען מען רעט פון זעלבע זאכן וואש מען דארף צום עסין • למשל מען בייסט
בריינגען ואלץ אדער ברויט צום טיש אדער מען הייסט געפיין דיא הון צוא עסין
דאס הייסט נישט מפסיק גיוועזן • עס איז אבער רעכט מען זאל פאר דעם וואשן
אכמינג געפיין אויב עס איז אלעס דינג דא וואש מען דארף צוא עסין פרי מען זאל
נישט נייטיג האבן אויס צוא ריירין :

בד נאך דעם וואשן טאר מען נישט אן ריירין אין נאז אדער אין אויער אדער דיא
ערטער פון דעם לייב וואס מען גייט צוא גידעקט אדער דאס שוויים פון דעם
פנים אויף טאר מען זיך נישט קראצן אין קאפ • האט מען אבר יא אן גיריט אין
די ערטער אדער מען האט זיך גקראצט אין קאפ • מוז מען נאך איין מאל וואשן
די דאזיגע האנד וואס האט אן גיריט אונ מען זאגט דיא ברבך אן דעם שם •
דאס הייסט מען זאגט ברוך אהיה וכו' אשר קדשנו במצותיו וצונו על נטילת ידים •
בה ווען מען האט גיהאט איין גישעפט אין מיטן עסין אונ האט פאר געסן אפ
צוא היטן דיא הענט זיין ואלין נישט אן ריירין דיא ערטער וואש מען טאר
נישט אזו וויא מיר האבן דא פריער גיזאגט איז אויף אזו דער דין • דאס הייסט
מען מוז זיך נאך איין מאל וואשן אונ מען מאכט דיא ברבך אן דעם שם :

כו אפילו ווען מען עסט ברויט ווייניגער פון איין איי גרויש אדר מען פאר בייסט
אנאנץ קליין שטיקל ברויט נאך בראנפין מוז מען זיך אויף וואשן נאר מען
מאכט נישט קיין ברבך :

כז פאר דעם וואשן מוז מען זעהען דיא הענט ואלין זיין גאנץ ריין אונ טרוקן
אונ עס זאל נישט זיין קיין קיט אונטער דיא גרויסע עגיל אונ קיין טייג אפילו
אונטער דיא קליינע עגיל • אונ מען מוז שטארק גיווארנט זיין מיט דעם וואשן
אונ מיט אלע דניגס וואש מיר האבן דא גשריפן איבער דעם וואשן • ווארום
אפילו ווער עס טוט קיין שום עבירה נישט נאר דא איינע וו ס ער עסט איין מאל
אום גיוואשן אדער ער וואשט זיך נישט אקראט וויא דער דין איז קומט ער חי
צוא ארומקייט • אונ ווידער פאר קערט ווער עס האלט דאש וואשן מיט אלע
דניגס דער פון • דעם נישט דער אויבערשטער גרויס עשירות וויא רב רסרא האט
גיזאגט • איך וואש טיינע הענט מיט פיל וואסער איבער דעם האט מיר זיין לופר
נאמן גיגעפיין פיל גוטס :

בח ווען איינער באַרבעט דעם אַנדערין. דאס הייסט, ער לייגט אים דאָש עסין אין מויל אריין און נעמער ריקט עס נאר גיט אן כח זיך וואָשן דער וואָש ער עסט. אָבער דער וואָש לייגט עס אים אין מויל אריין דאָרף זיך גיט צוואַ וואָשן: כח די פֿרוקע מענטשן זיינען זיך נוהג אז גיט דווקא צוואַ ברויט וואָשן וויא זיך נאר אָפילו צוואַ איין עסין וואָרג וואָס עס איז איין גיטונקט אין וויין אָדער אין וויין עס'ג אָדער אין האַנג אָדער אין בוימיר אָדער אין מילך אָדע. אין פייא אָדער אין וואַסער אָדער אין וואַלץ. דער עס איז איין גיטונקט פאר אַרפּוואַה אין בלוט. כח מען זיך פֿרעגער וואָשן וו א דער דין איז אָבער כען מאַכט גיט די בִּרְכָה על גטילת ידים. לְמַשָּׁל איין בולבֿע איין אונגעקע אָדער איין שטיקל גרינס אָדער רעטאָד ווען עס איז איין גיטונקט אין אייגס פון די זאָכן וואָש מיר האָבן דא גיטונקט כח מען זיך דע. צו וואָשן אָבער ווען כען טונקט איין אים בראַנפֿין אָדער אין אַנדערע משקות חוץ דיא זיבין וואָש זיינען א יבין גירעכניג דאָרף מען זיך גיט וואָשן:

ל ווען מען עסט מיט איין לעפֿיל אָדער מיט איין גאָפֿיל אזו איין זאך וואָס דר סדר איז אז יעדער עסט עס מיט דיא הינט כח מען זיך וואָשן און כען סאר זיך גיט איין היידן אז כען מעג עס עסין און גיוואָשן ווייל כען ריקט עס גיט אן מיט דיא הענט. צאָבֿער ווען דר סדר איז אז יעדער מענטש עסט דאס גיט מיט דיא בלוטע הענט נאר מיט איין גאָפֿיל אָדער איין לעפֿיל דאָש כען מען עסין אים גיוואָשן:

בז הלכות ברכת המצא וכו יב סעיפים

דינים פון דר המצא

א המוציא מאַכט כען נאר איבער ברויט אים כעל פון דיא פֿינף מינים. וויין קארין גער, מין האַבֿר אַרקוש. און עס כח זיין גיקנעטן מיט וואָסער אליין. אָבער וויא באלד עס איז גיקנאטן מיט פּוֹסֵר אָדער שוואַלץ אָדער אייער סאר כען דריבֿער גיט מאַכן המוציא סיידן אז ער עסט אזו פיל אז אַנדערע מענטשן וואָלסין שוין זאט גיוועזן האַמטשע ער איז דער פון גיט זאט כח ער זיך וואָשן אן איין בִּרְכָה און מאַכן המוציא. אָבער וואָש מאַנכע זיינען זיך נוהג אז ווען זייא קנעטן דיא גיבעק טנען זיי אריין איין איי. דאָש שאַט גיט וואָרום דער עקר איז נאר אז דאס הויפט קנעטן זאל זיין מיט וואָסער:

ב ווייל המוציא איז דאָה איין בִּרְכָה וואָש כען דאָקט ויין ליבין נאָכען פאר דעם עסין וואָס ער האַט אונז גיגעבן. כח מען זעהען אויז צו קלייבן דאס שוועקסע און דאס בעקטע צוואַ דער המוציא. דאָש ערשטע איז אפ צוואַ שניידן פון דער האַקטער זייט וואו דאס ברויט איז צום בעקטן אויז גיבאָקין נאר איין אָלֶם. וואָס קאן גיט הייזן כען אפ שניידן פון דער ווייטע זייט. ווען כען דאס ווייזן ברויט און קארין ברויט. כח מען מאַכן דיא המוציא איבער דעם ווייזן ברויט. האַט כען אָבער צווייא ערלייא ברויט פון איין מין. נאר איינס איז גאָנץ און דאָש אַנדערע

אנדערע איז אשטויקיל מאכט מען דיא המ ציא איבר דעם גאנצין. האט מען צוויי גאנצע ברויט אדער צווייא אויף גישטענע ברויט וואש ביידע זיינען פון איין מין. מאכט מען די המ ציא איבר דעם וואש עש איז פון בעסערע מעהל. זיינן אבר ביידע גלייך פון איינערלייא מעהל מאכט מען דיא המוציא איבר דעם גרעסערין. ג ווען מען גרייט צו טיש מוז מען שטען ין זאן צום טיש פרי מען זאל דרינגען איין מוילען די המוציא. ווארום דע- טיש איז וויא איין מוילען און דאס עסין איז וויא איין קרבן. און עש שטייט על כל קרבנה תקריב מלח. דאש הייסט בייא גערין קרבן סוף זיין זאלן:

ד מען געמט דאש ברויט אין ביידע הענט און מען שנייט אריין מיט דעם מעסער אבר אשטיק כוז נאך בלייבן פאדעמט אן דעם ברויט. ווארום דיא ברכה מוז נאך זיין ווען דאש ברויט איז גאנץ. דער נאך מאכט מען דיא ברכה המוציא לחם. און ערשט נאך דר ברכה שנייט מען איבער עש אין גאנצין און שנייט אפ איין היפשע שטיקיל וויא איין איי גרויס מוילען עס איין אין זאלן און עסט עש. דאס איז אום דער וואכין. אבר שבת שנייט מען נאר גיט צריין פאר דער ברכה נאר מען מאכט פריער דיא ברכה און דער נאך שנייט מען אפ דיא המוציא:

ה אזו וויא מען טאר גיט אפ שניידן נאר איין קליין שטיקיל צו דר המוציא אזווא איז ווידר גיט רעכט אפ צו שניידן איין גאנץ גרויסע שטיק ווארום דאש זעהט אויס וויא איין פרעסער. ווען מען ויצט אבר מיט מעסער מענטשין שנייט מען ווא אפ אנרוישע שטיק און טיילט דער פון אפ יעדן איין המוציא. און שבת אפילו ווען מען איז נאר אליין מעג מען אפ שניידן אנרויסע שטיק וו. ס מען זאל גינגו דאבין ביז איבר דעם גאנצין עסין:

ו די המוציא כוז מען ערליך האלטן ווארום מען דאט דאך דריבער גימאכט איין ברכה. איבער דעם סוף מען ווא תיכף צום ערשטן מאל אויף עסין איידר מען עסט איין אנדר שטיקיל. און אז מען וויל זיא גיט אין גאנצין אויף עסין מא- מען ווא גיט געזין איין עוף אדער איין בהמה צוא עסין:

ז ווען מען טיילט יעדן איין המ ציא טאר מען זיא גיט ווארפן אויף גיט געבן אין דער האנד אריין. נאר מען לייגט זיא פאר יעדן אנדר:

ח נאך דר המוציא קאן מען שוין עסין און מרינקען ביז צום בענטשין וואס מען וויל אן אברכה. אבער איבער וויין מוז מען אין מיטן עסן אויף איין ברכה מאכין. ווער עס איז אבער גיוואונט אין יעדן עסין צוא מרינקען וויין דער דארף איבער אים קיין ברכה גיט מאכין. און אז מען עסט אין מיטן עסין פירות אן ברויט כוז מען איבער וויא מאכין איין ברכה:

ט אז מען עסט אין מיטן עסין גימאכט פירות למשך עפ ל אדר פלוימן אדר בערגס אן פלייש עש איז קיין ח לוג גיט אויב מען עסט וויא מיט פלייש אדר אן פלייש זאל מען עס אלץ עסין פריער מיט ברויט און צום לעצט מיט ברויט. מעג מען עס שוין אין גאנצין עסין אן ברויט און מען דארף דריבער קיין ברכה גיט מאכין:

חיי הלכות המוציא אדם לז

א איבער איין מאנדיל קובין. אדר איין צוקער קובין אדער איין טארט אדר איין אנדר איידיל גיבעקס ווען מען עסט עס אין מיטן עסין פאר הונגער דער מיט זיך אן צו וועטן דארף מען דרייבער קיין ברקה גיט מאכין. עסט מען עס אבער פאר הענגט. וויינען דא פערשיידענע דעות. און מאנע פוסקים הייסן ווא איין ברקה מאכין דעריבער איז נאך אעסעט מען זאל וויי גיט עסין פאר הענגט. אין מיטן עסין: נאך דאש וואס מיר האבן גיזאנט אז דורך דער המוציא קעגן מען אלדינג עסין און טרינקען ביזא דעם מיש אן איי ברקה. איז נאר ווען מען האט אין זיין צוא עסין גרויס. אבער ווען מען וויל נאר קיין גרויס גיט עסין. טאר מען גיט מאכין אום מישען איין המוציא. כדי מען זאל קענען אלדינג עסין אן אברקה. ווארום דאס איז איין גלויבט עברה. נאר מען מוז איבער געדע וואך מאכין איין באזונדערע ברקה:

יב אז מען טרנקט נאך דעם עסין בראנפין אדער שווארצע קאיע. מוז מען מאכין דיא ברקה שהכל. ווארום דאס טרינקט מען דאך כדי מען זאל דאש עסין גיט פאר נייען גיהער עש גיט צום עסין און מוז האבן איין אייגנע ברקה:

בח הלכות סעודה ובו יב סעיפים דינים פון דעם עסין:

א דער איד מוז זיך נהג זיין ביזא דעם עסין ווא עס פאסט פאר איין איידעלעם מענטש. ער טאר גיט תאפן ווא איין פרעכער. און גיט רייסן דאס גרויס מיט די הענט. איז גיט האלטן איין גרויסע שטיק גרויס און בייסן דער פון. און גיט עסין שטיינעדיג און גיט איין שליינגען אגרוישע שטיק גרויס אויף איין מאל. און גיט טרינקן אויף איין מאל אגרויכע גלאז וויין. דער דרך ארץ איז צוא טרינקען אין וויי מאל. אבער ווען דאש גלאז איז גאנץ גרויס. מען מען דער פון טרינקען עטליכע מאל ביז מען טרינקט עס אויס. וויידר ווען דאס גלאז איז קליין מען מען עש אויף איין מאל אויס טרינקן. אויף זאל מען קיין מאל גיט עסין אויף דעם בלוזין מיש. נאר דער מיש מוז גיבעקס זיין מיט אט שטאף:

ב מען טאר גיט אפ בייסן פון אשטיקל גרויס און דאס איבעריגע אנדערע לייגן אויף דעם מיש. אדר עס געבן איין אנדערין צוא עסין אדער עס אריין לייגן אין דער שיסיל. ווארום טאמער קענען עס גיט ליידיג דיא אנדערע וואס זיצן ביזא דעם מיש און וויי מאסן זיך דער פון. דורך דעם אייגנעם טעם זאל מען איה גיט איין שונקין דאס פריש אין חרין כדי דיא אנדערע ווילן זיך גיט מאסן דעם חרין צוא עסין. אויף זאל מען גיט געבן דעם אנדערין צוא טרינקען פון דעם גלאז וואס מען האט אביסל אפ גיטרונקען. ווארום גענער וועט פאר בושה טרינקען אבער ביזא זיך וועט אים זייער גיט ליב זיין:

ג מען טאר זיך גיט בייטערין ביזא דעם מיש. ווארום הויז וואס עס שאט ווער שטארק און מען קען קראנק ווערן. איז עס אויף נאר גיט רעכט. ווארום די אנדערע

אנהערע וואס ויצין בייא דעם טיש קענן מיינען אז עס פאר דריסט אים וואס וויי
עסן און ווייא וועלן צוועק לייגן דאס עסן :

ד מען טאר נישט גיין עסן ביי מען נישט פריער צוא עסן וויינע ביהמות און עופות.
אפילו דאס קאפ מוז מען פריער געבין צוא עסן איידער מען עסט אליין. ווארום
עס שטייט אין פסוק ונתתי עשב בשרה לבהמה ואכלת ושבעת. איה וועל געבין
גראז אין פעלד פאר דיין בהמה און אויף דיר וועל איה געבין דואזאסט דיר וואס
אן עסן. זעהן מיר דאס אז דא הייליגע תורה האט פריער גי מעלט דאס עסן
פון דר בהמה פאר דעם עסן פון דעם גענמשן. און דער שך' נישט איה מיט אז
עס דארף אז צוא ויין. ווארום דער מענטש קאן זיך אליין נעמען וואש ער דארף
און ער איז מיט פאר שטאנד איבער דעם הארט אים נישט ווען ער איז נאך עטליכע
מינוט הונגע. יג ווארום ער ווייס דאס אז ער גייט שוין פאלד עסן. אבער דא
בהמה אדער דאס עוף ווען ווייא וויינען בייא איין מע'ש מוזין ווייא דאך נאר
קוקן אויף דעם וואס ער גיט ויין. און וויא קענען זיך נישט אליין נעמן און זיי האבן
דאך קיין שכל נישט צוא פאר שטיין אז מן הסתם וועט ער ווייא געבין צוא עסן
דרום מוז מען אויף ווייא רחמנות האבן און ווייא געבין צוא עסן פריער ווייא מען
נעמט זיך אליין :

ד דעמאלט ווען מען עסט טאר מען נישט היידן קיין איינציג ווארט. אפילו נישט קיין
תורה ווארט. אפילו ווען איינער נישט טאר מען אים נישט זאגן אסותא. ווארום
עס איז איין ס'נה עס קאן חלילה גישעהען איין אומגליק בייא דעם אראפ שלנגן.
אבר אין דער איבריגע צייט וואס מען ויצט בייא דעם טיש. דעמאלט ווען מען
עסט נישט. מוז מען זאגן תורה. ווארום ווען נישט. הייסט עס פראסט גיפקעסן
וויא איין בהמה. אבר ווייל נישט יעדער קאן קעקן. און אפילו אויף דר קמד דאס
נישט תמיד צייט צו לעקן בייא דעם עסן. איבער דעם איז רעכט צא זאגן נאך דר
המוציא דאס קפיטל מבור לרוד יי רועי. ווארום דאס קפיטל האט אין זיך צוויי
פעלות. ערשטינס איז עס דאך תורה. און ווידער איז עס איין האנק צוא ויין
ליבן נאמן פאר דעם עסן :

ד דער איר מוז גרויס דרך ארץ האבן פאר דעם ברויט. ווארום עס איז דעם
אויבער. מינסס מנהג. איבער דעם טאר מען עס נישט מבוזה ויין. מען טאר נישט
אויף ברויט אן לענען איין שיסיל ווען עס איז אין דער שיסיל דא יוד אדר איין
אנהערע נאסע וואס אז עס וועט זיך ארויף גיסן אויף דעם ברויט וועט דאס
ברויט פאר מיעסט ווערן. ווען מען עסט איין גיקעכץ ביט ברויט אן אלעפיל -
נאר דאס ברויט איז פאר אלעפיל. מוז מען יעדער כאל עסן אויף אשטיקל פון
דעם ברויט. און וואס עס בלייבט פון דעם ברויט מוז מען דער נאך אויף עסן.
מען טאר קיין ברויט נישט ווארפן. אייגנטליך טאר מען נישט ווארפן קיין איינציגע
זאך וואס מענטשן עסן זיא. נאר דער חילוק איז אזא. אלע אנהערע וואכן ווען
ווייא ווערן נישט אזא היין ד רך דעם ווארפן. למשל נישט מען עסן ווייא יוא ווארפן.

אבער

חיי הלכות סעודה אדם לח

אָבער ברויט טאר מען אפילו אויף איין ריין אָרט אײַך נישט ווארפן :
ו מען טאר נישט אַראפּ ווארפן דיא ברועקלאך אויף דער ערד . ווארום מען ווערט
רם ושלום דורך דעם אָדום . נאר מען מוז זיי צוא זאמען . נעמען אונז נעבין דיא
עופות אויף צוא עסן :
ח ווען מען ווערט איין עסין ווארג ליגט אויף דער ערד מוז מען עש אויף הייבן :
ט מען טאר נישט צו שטארק קוקן אויף יענעס ווען ער עסט אָדער מרינקט . ווארום
אָנרעדע קאן דאש פאר דר סן אונז אמאל קאן עש יענעס שטארק שאטן :
י וואס ואל מען נישט מרינקען ווען פיל מענטשן ווערען נאר מען זל זיך אום קערן
מיט דעם פנים אונז מרינקען . אָדער אז מען מרינקט בייא דעם עסין דארף מען זיך
נישט אום קערן . אונז אז מען מרינקט איין אָדער משקה אפילו נישט אין מיטן עסין
דארף מען זיך אויך נישט אום קערן :

יא האטשע סיר האבן אויבן גיואנט אז מען מוז שטארק בןבוד האלטן דאש
ברויט אין יעדען עסין . אָדער ווען מען דארף עש צוא איין רפואה מעג מען דער
מיט טאן וואש מען וויל :

יב ווען מען ווערט אָנגעשלאפן אין מיטן עסין אָדער מען האט זיך נישט צו גיליגט .
אָדער מען איז פאר זיך ארויס גינאנגען . דארף מען נישט נאך אכאל מאכן
המוציא . אָדער מען מוז זיך וואשן אונז מען מ כט נישט דיא ברכה על נטילת ידים .
דאש איינגע איז אויך ווען מען דאווינט אין מיטן עסין אפילו מיט צמין ווען אלע
האבן גינאווינט אין דער שטוב וואש מען עסט אָדער עסליכע זיינען גינאנגען אין
דער אָנרעדע שטוב אריין דאוונען אָדער עסליכע זיינען נאך גיבליבן אין דער שטוב
וואש מען עסט . אונז מען וויל זיך דר נאך ווייטער עסין . וואלסט מען זיך נאר
אן אברכה אונז מען מאכט נישט נאך אכאל איין המוציא :

כ הלכות מים אחרונים וברכת המזון וכו' סעיפים

דינים פון מים אחרונים אונז בענטשן

א איידער מען בענטשט מוז מען זיך וואשן די הענט . אונז דאש הייסט מים אחרונים
אונז דער חייב איז נאר צוא בנים ו דיא פינגער :

ב ווען עש איז גיטא קיין וואסער . מעג ער זיך בנים מיט אָנאָדנע משקה אָדער
מיט אז איין וואסער וואש מען טאר זיך דער מיט נישט וואשן צום עסין אָבער
וואריקע וואסער טאר מען נישט נעמען צוא מים אחרונים :

ג מען טאר נישט גיסן דיא מים אחרונים אויף דער ערד וואו מענטשן גייען ווארום
דער רות רעה איז אויף דיא דא יגע וואסער . אָבער אונטערן טיש וואו עס גייען
קיין מענטשן נישט אריבער מעג מען נאך גיסן :

ד חזן וואש מען וואשט זיך אפ דיא פינגער פון דעם עסין מוז מען אויך אפ וויסן
די פארד אונז דיוואנצעס עס ואל נישט בלייבן איין צייכן פון דעם עסין :

ה מען טאר נישט אַראפּ נעמן דעם טישט ד מיט די ברויט ביי נאך דעם בענטשן .
אונז

און מען מוז אראפ נעמען דעם מעסער פארין בענטשן אדער מען פאר דעקט עס מיט דעם טישטוך :

ו נאך דיא מים אחרונים זאל מען הייבן בענטשן און מען טאר נישט מסיק זיין ז מען טאר נישט אנדעק גיין פון טיש ביי סצן בענטשט . און מען מוז בענטשן זיצנדיג . און מען מוז זיצן גלייך אינ' נישט אנגילעהנט . אויף מוז מען צום בענטשן אן טאן דיא הייל א ימן קאפ און ווער ווען מען זיצט אויס גיטאן בייא דעם טשין מוז מען זיך אן טאן דיא אויבערשטע קלייד צום בענטשן . אויף טאר מען נישט טאן די מינדסטע זאך ווען מען בענטשט . נאר מען מוז אין זין האבן די טייטש פון געדערין ווארט וואש מען זאגט מיט גרויס בונה :

ח מען מוז זיך שטארק היטן נישט צו ווארטן מיט דעם בענטשן אזוי לאנג ביי מען ווערט שוין היגעריג און דאש בענטשן האט נאר קיין ווערט נישט :

ט ווען מען האט פאר געסן א נ מען איז אוועקגיגאנגען נישט גיבענטשט . אזי דער זין איז . האט מען דארטין וואו מען האט זיך דער מאכט אשטיקל ברויט . עס מען אפילו זיין קלענער פון איין איי . עסט ער עס אן אברכה און בענטשט דארטן . נאט ער אפער דארט נישט קיין שטיקל ברויט . מוז ער צוריק גיין דארטין וואו ער האט גיגסן און זעצט זיך בענטשן . ווען עס איז אבר אוו ווייט אז עס קאן זיין ביי ער וועט צוריק קומען וועט ער ווידער היגעריג ווערין בענטשט ער דארטין וואו ער איז האטשט אי ברויט :

י ווען ער האט ביי דר המוציא אן זין גיהאט צו בענטשן אין אנאנדער שטוב מען ער אפער ער מוז טשין אשטיקל ברויט וואו ער בענטשט :

ל הלכות ברכת היימן ודיני המועה בבהמז' ובו י"ט סעיפים דינים פון מוזמן בענטשן און ווער עש איז זיך מועה אין בענטשן א ווען דרייט עסן אין איינעם מוזין זייא בענטשן מיטן מוזמן :

ב ווען איינער איז גיקענען צוא צווייא וואס האבן שוין אפ גיגעסן און זיי האלטן נאך פאר מים אחרונים . זאל מען אים געבן צו טשין איין פוזיט אדר צו טרינקן . און זיי בענטשן במומן און ער מאכט אברכה אחרונה . אזי ער אבר גקענ' נאך די מים אחר גים מוזין זייא זיך ווידער וואשן און מאכין המוציא און זיי גיבן אים עפנים צו טשין אן ער צו טרינקן ער זאל דייגן אברכה ס'כין און זייא בענטשן בקומו : ג ווען מען בענטשט מיטן מוזמן מוז מען דאבן איין פוס צום בענטשן . אויב עס איז מינקיך וויין איז בונדאי גוט . און אז נישט איז אנאנדער משקה א זיך רעכט . דער פוס מוז זיין פול אן גיגאסין אין גאנצין . און אז עס איז נישט פול זאל ער דע- גיטן אפי מיט וואשער נאר עס זאל פול ווערין . און מען מוז דעם פוס אן גיטן איידער מען וואשט זיך מיט די מים אחרונים :

ד דער פוס מוז זיין גאנץ ריין גיוואשן . און ער מוז זיין גאנץ . ווארום וויא באדד עס איז אויס גיעצערבית אדער אפ' לו ווען די פוס איז אונטן צו בראכן אדער ווען

דריי הלכות ברכות הזומון אדם למ

ווען עס האט איין שפאלט מאר מען עס נישט גייען צום בענטשן :
 דא איינער וואס וועט ביי דעם טיש גיט מען אים דעם פוס און ער נעמט עס מיט ביידע
 הענט און עס בלייבט ביי אים אין דער רעכטער האנט . ווע ער איז גילינקט האלט
 ער עס אין דיא לינקער האנט . און הייבט אים אביסל א יא פרי אלע זאלן זעהן .
 און ער זאגט רבותי מיר וועלן בענטשן . און די אנדערע ענטפערן יי שם יי מבורך
 מעלה ועד עולם . דא נאך זאגט ער ברשות מרנן ורבנן נברך שאכלנו משלו .
 און ווי ענטפערן ברוך שאכלנו משלו ובטובו חיינו . און ער זאגט אויף די אייגענע
 און מען בענטשט . ווען עס עסן אבער צעהן צו זאמן וועט מען צווא דאש ווארט
 אלהינו . דאס הייסט ער זאגט נברך אלהינו שאכלנו משלו און וויא ענטפערן ברוך
 אלהינו שאכלנו משלו ובטובו חיינו :

ו ווען צעהן האבן גינעסין צו זאמען און דער וואס בענטשט האט פאר געשין צו
 זאגן דאש ווארט אלהינו . זאל ער נאך אמאל זאגן נברך אלהינו שאכלנו משלו .
 אבער ווען דיא איבעריגע האבן שוין נאך גיזאגט און האבן אויף פאר געסן צווא
 זאגן אלהינו . איז פאר פאלן און מען זאגט נישט מער נאך אמאל :

ז ווען דרייא האבן אין איינעם גינעסין . און איינער האט אַ גינענטשט פון זיך .
 מעגן וויא בענטשן במוכן און ער זאגט אויף נאך ברוך שאכלנו משלו און
 דאש איבעריגע וויא בייא אריינגען כוונת :

ח ווען צעהן האבן אין איינעם גינעסין און דרייא פון וויא האבן פאר זיך אפ
 גינענטשט . מען מען וויא דער נאך מצרף ווין צום גרוישיין כוונת . דאש הייבט
 צו זאגן דאש ווארט אלהינו :

ט ווען עס האבן נאר ווייניג גינעסין פרויט און דרייא האבן גינעסין פירות אדר וויא
 האבן גיטונגען בייא דעם טיש מען מען וויא מצרף ווין צו זאגן אלהינו :

י ווען איינער קומט אן ווען מען בענטשט במוכן זאגט ער נישט ברוך שאכלנו משלו
 ווארום ער האט דאך נישט גינעסין . נאר ער זאגט ברוך וסבורך שמו תמיד לעולם
 ועד . און ווען ער קומט אן דעמאלט ווען דער עולם זאגט שוין ברוך שאכלנו משלו .
 זאגט ער נישט מער נאר אמן . און ווען איינער קומט אן ווען צעהן בענטשן במוכן .
 ענטפערט ער אויף דעם וויא זאגן נברך אלהינו שאכלנו משלו . ברוך אלהינו
 וסבורך שמו תמיד לעולם ועד :

יא צו כוונת איז מען נישט מצרף נאר אועלכע מענטשן וואס ווין שוין אלט דרייצהן
 יאר אבער נישט קיין ווייבער :

יב דער בענטשן קומט דעם גרעסטן ביי דעם טיש . ער מעג אפרימבד ווין איין
 קלענערין . און אז ער איז דא איין אורח בייא דעם טיש קומט דעם אורח דאס
 בענטשן . אז עס ווילנען לויטער גלייכע מענטשן בייא דעם טיש און איינער איז
 איין פון . קומט דעם פון דאש בענטשן . איז איינער איין תלמיד הכם קומט אים :
 יג וויא באלד דער וואס בענטשט האט גינעסן דעם פוס אין דאס אריין . ביי נאך
 דעם בענטשן מאר מען און אורט נישט אויף היידן :

יד עם איז רעכט אז די אפערניגע זאלין שטיל בענטשן און דעם וואש מען האט אים
מכבד גינען מיט דעם בענטשן זאל ער העכער זאגן פרי ויין זאלין נאך זאגן
אין אויף זיינע ברכות :

מז נאך דעם בענטשן מאכט ער אברכה איבער דעם פוס און מרינקט ארוב פון
דעם פוס. און גיט דיא ווייב אויף צו מרינקען און עם איז רעכט אז אלע וואס
זיינען גינען ביא דעם סין זאלין אויף מרינקען פון דעם פוס :

מז ווען מען פאר געסט שבת צו זאגן רצה אדר מען פאר געסט ראש חודש און ים
טוב צו זאגן יעקוה ויבא. אויב אז ער האט זיך דר מאנט איידר ער האט גיזאנט
דעם שם פון ברוך אתה יי בונה ירושלים זאל ער דא זאגן רצה אדר יעקוה ויבא.
אבער אז ער האט שוין גיזאנט דעם שם ל ער קאנצין דיא ברכה. און דער נאך
זאגט ער אום שבת ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר נתן שבתות למנוחה
לעמו ישראל באהבה לאות ולברית ברוך אתה יי מקדש השבת. אום ראש חודש
זאגט ער ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר נתן ראשי חדשים לעמו ישראל
להפירות. ווען ר"ח איז אום שבת און האט פרגעסן רצה און יעקוה זאגט ער באי אמה
אשר נתן שבתות למנוחה לעמו ישראל באהבה וראשי חדשים להפירות ברוך אתה יי
מקדש השבת וישראל וראשי חדשים. אום יום טוב זאגט ער ברוך אתה יי אלהינו
מלך העולם אשר נתן ימים טובים לעמו ישראל לששון ולשמחה את יום תג המצות
(אדר השבעות אדר הספות אדר שמעץ הנה הנה) באי מקדש ישראל והמנים. ווען
ים טוב גיפאלט אום שבת און האט פארגסן רצה און יעקוה ויבא. זאגט ער ברוך
אתה יי אלהינו מלך העולם אשר נתן שבתות למנוחה לעמו ישראל באהבה לאות
ולברית ויום טובים לישראל לששון ולשמחה את יום תג המצות (אדר השבעות
אדר הספות אדר שמעץ הנה הנה) באי מקדש השבת וישראל והמנים אום חול המועד
זאגט ער ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר נתן ימים קדושים לעמו ישראל.
אום ראש השנה זאגט ער ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר נתן ימים טובים
לעמו ישראל את יום ההפירות הנה ברוך אתה יי מקדש ישראל ויום ההפירות. ווען ראש
השנה גיפאלט אום שבת זאגט ער ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר נתן
שבתות למנוחה לעמו ישראל באהבה לאות ולברית וימים טובים את יום ההפירות הנה
ברוך אתה יי מקדש השבת וישראל ויום ההפירות :

יז ראש איז אבער אלץ אז ער האט נאך גיט אן גיהויבן צוא זאגן ברוך אתה יי
אלהינו מלך העולם האל אבער אבר אז ער האט שוין אן גיהויבן איידר דין אזוי
אום שבת ויום ווען ער האט גיט מער גיזאנט נאר ביז מלך העולם. זאגט ער אשר
נתן און דאס אפערניגע איז וויא אויבין שמיים. אבר ווען ער האט שוין גיזאנט האל
אבינו. כו ער נאך אמאל בענטשן אבר אום שבת ביא דעם שלש סעודות אדר
אום ראש חודש אדר אין חול המועד אז ער האט זיך דר מאנט נאך האל אבינו
דארף ער גיט נאך אמאל בענטשן

יח חנוכה אדר פורים ווען ער פרגעסט צו זאגן על הנסים און ער דער מאנט זיך
ערשט

דיי הלכות ספר תורה אדם מ

עֲרֵשֶׁת ווען ער האט שוין געקאנט דעם שם פון דר בִּרְכָה פון וועל הכל אָדער ווייטער זאל ער פר הִרְבֵּן הווא זיכנו זאגן. הִרְבֵּן הווא יעשה לנו נסים ונפלאות כמו שעשה לאבותינו בַּיָּמִים הָהֵם בְּיָמֵינוּ הווא בִּימֵי מַתְתִּיהוּ בִּי לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל. און פִּדְיוֹן בְּיָמֵי מִדְּבָרֶיךָ וְאַסְתָּר בִּי עַל הָעַץ

יֵם ווען מען זיצט ביי דעם שלש סעודות בִּי שפּעט אין דר נאכט. זאגט מען רצה אין בענטשין חאטשע עם איז שוין וואך :

לא דיני ברכות הנהגין ובו כיג סעיפים

דינים פון אלערלייא ברכות

א יעדער איד טאר פון קיין שום זאך אין דער וועלט קיין דנאה ניט האבין אן איין ברכה. און ווער עסט אָדער ער טרינקט אָדער ער פילט איין גוטין ריח אָדער ער האט איין אנדערע דנאה פון איין זאך און מאכט גיט דיא ברכה וואס גיהער דער צו דער טוט איין גרייסע עבירה. ווארום דער חכם דוד המלך האט גיזאגט לִי הָאָרֶץ וּמְלֹאָהּ. דיא גאנצע וועלט מיט אלעם וואש אין איר איז דא איז דעם אויבערשטינס. נא ווען דער מענטש דאנקט יעדען וואש ער טוט אים דיא מינסטע טובה. וויא מוז ער נאך דאנקען זיין ליבין נאכען פאר דעם גרויסן חסד וואש ער טוט מיט אים יעדען אויגענבלק. ער גיט אים צוא עסין און צוא טרינקען און אלערלייא הענעגים. און אלץ אום זיסט. דער דאזיגער דאנק איז די ברכה. איפֿר דעם זאגט וייער שיין אונזער הייליגע גטרא. פֿל הִנְהִיגָה מִן הָעֵץ לֵם הווא בלא ברכה פאלו גוזל להקדוש ברוך הוא. דאס הייסט ווער עס האט דנאה פון דער וועלט און מאכט דריבער גיט קיין ברכה איז דאש גלייך וויא ער האט דעם ליבן גאט בגאנצליך. ווארום דיא ברכה איז דאך דאש איינציגע וואש דא גיט צו זיין ליבין נאכען פֿר דיא גוטס וואש ער האט דיר גיגעבין. מען זאל אָבער זעהען וויא אונזערע חכמים האבין גיציילט דיא ווערטער וויא זאגן גיט ער גולת דעם אויבערשטין נאר פֿאילו גוזל. עש איז גלייך וויא ער האט גיגולת ווארום אייגענטליך פֿעלט דעם אויבערשטין נאר גיט אפילו ווען דאס מאכט גיט די ברכה וואש ביסטו דען מיט דיין גאנץ לייב און לעבין קענין דעם הייליגן גאט. אָבער דאס פאר דיר זיינן בריסטו וויא איין גולן. דאס האשט גיהאפט איין זאך און האסט פאר איר גיט גיגעבין וואש עש קומט פאר איר :

ב אזוי וויא מען טאר גיט גיטן קיין שום זאך אן אברכה. אזוי טאר מען ווידער גיט מאכין אברכה אום זיסט. ווארום עש איז איין גרויסע עבירה דעם הייליגן שם צוא זאגן אום זיסט. און גיט אליין אויף לשון קודש. נאר אפילו אויף אנדערע לשונות טאר מען אויף גיט גידיינקען גאטס הייליגן נאמן אומקסט. דיא גמרא זאגט אז ווער עש גידיינקט זיין ליבען נאכען אום זיסט איז ווערט מען זאל אים אין תרם אריין לייגן :

ג ווען איינער האט זיך אָבער טועה גינעוין און האט גימאכט אברכה וואש ער בדראה

בְּדִאֲרָף זֵיא נִיט' זאל ער תִּיכּף זאגן בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד • אָדער אַרְוֵנִינוּ מַה אַרִיר שְׂמִיךְ בְּכָל הָאָרֶץ • ווען ער האט זיך אָפּער תִּיכּף דער מאַנט גאָר בְּרוּךְ אַתָּה יי' • זאל ער אויס פִּירִין לְמִדְּגֵי תַּחֲקִיף • ווייסט דאָש אויש גלִיף וויא ער האט גיוואנט דעם פֿסקא אין תְּהִלִּים • אונ אז ער האט שוין גיוואנט אַלְהִינוּ זאל ער אויש לֵאמֹר אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם • בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד :

ווען מען וויל עפֿעס עסין • מוז מען די זאך גוט באמראכטן וואָש פאר אַבְרָהָה מען דאַרף דריבער צוא מאכין • בדי ער זאל נישט דער מאַנען דעם הייליגן נאָמען אום ויסט • אונ ווען עס איז אַפֿרי וואָש עס טרעפט זיך ווער־מדינ מוז ער זיין פֿריער עפֿענען אויב זיין איז ראוי לברכה :

ה דער פֿראסטער עולם זאגט אז מיט שְׁהַבֵּל איז מען יוצא אויף אַלץ • דאָש איז אָפּער גאָנץ פֿאלש • וואָרום מען מוז איפֿר איסלִיכע זאך מאכין דיא בִּרְכָה וויא דיא חֲכָמִים האָבִין מתקן גיוועזן • נאר ווען ער איז אין איין זאך מספֿיק וואָש פאר איין בִּרְכָה צוא מאכין ווייל דיא חֲכָמִים קריגען דריבער מען ער מאכין שְׁהַבֵּל • אויף ווען ער האט זיך טוגע גיוועזן אונ האט גימאכט שְׁהַבֵּל איז ער יוצא • ווייל עש איז דאך שוין פאר פֿאלין • אָפּער צו מאכין שְׁהַבֵּל וואו מען דאַרף צוא מאכין איין אַנדערע בִּרְכָה איז איין גרויסע עבירה :

ו ווען ער האט פאר געסין אונ האט עפֿעס גינומען אין מויל אַרִיין און אַבְרָהָה • ווען עס איז אזוי איין זאך וואָש עס וועט נישט מיאס ווערין ווען ער וועט עש אויש שפּייטן • זאל ער אויש שפּייטן אין דער האנט אַרִיין אונ זאל מאכין די בִּרְכָה • ווען עס איז אָפּער איין ווייכע זאך וואָש עס וועט יוא מיאס ווערין זאל ער עש האַלְטִין אין דער זייט מויל אונ זאל מאכין דיא בִּרְכָה • ווען עש איז אָפּער איין מִשְׁקָה • אויב ער האט אָפּ פון דער מִשְׁקָה • זאל ער אויש שפּייטן דאָש וואָש ער האט אין מויל • האט ער אָפּער נישט מער פון דער מִשְׁקָה • זאל ער עש אַראָפּ שְׁלִינגען אונ זאל דער גאָר מאכין דיא בִּרְכָה • אָפּר מיין בִּרְכָה אַחֲרוֹנָה נישט • אָפּער ווען עס איז וויין אונ ער האט גיטרונקען איין קוואַטֶרל זאל ער זיין מאכין דיא בִּרְכָה אַחֲרוֹנָה :

ז אָפּער אַלע זאכין וואָש וואָקסן נישט אין דער ערד • דהיינו פֿלייש פיש קען מילך וואָסער האָנגי מער פֿיר ייך אייער זופע גראַפֿין מאַכט מען דיא בִּרְכָה שְׁהַבֵּל • אויף איפֿער אויס גיקועטשטין זאָפּט פון פֿירות • עפֿיל זאָפּט־ראַסיל פון אונערקעס זאָלץ וואָסער • קאווע מיאָקרויט שוועמאָך • וויערע וויין וואָש ער האט אים גמישט מיט וואָסער מאַכט מען שְׁהַבֵּל • איפֿער אום צייטיגע אויפֿס איפֿער ברויט פון רייז מעל אָדער פון הייר אָדער אַרֶבֶס • רעטשענע גריץ • לאָקעצן ויסע מאַנדלען ווען זיין וויינען גאָר קליין־מאָנדער מילך עסיג גימישט מיט וואָסער פֿלוצן ייך קאליגים רוינע ריפֿן רוינע מערין שטעטענע שאַקאָלאַדע הערינג איז אַלץ שְׁהַבֵּל • איפֿער מער־צין מאַכט מען אויף שְׁהַבֵּל • אָפּר ווען דיא מער־צין איז שטאַרק בייטער מאַכט

חיי דיני ברכת הנהנין אדם מא

מען גאר קיין ברכה נישט נאר מען זאגט: יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שיהא עסק זה כי לרפואה כי רופא חנם אתה :

ח די ברכה שהכל איתאוו . ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהכל נהיה בברך :
 ט אפילו: ווען מען עסט אדער מען טרינקט נאר ווייניג מוז מען אברכה מאכין :
 י ווען איינער פאר זוכט דאש עסין אויב עס איז גוט גיזאלצין און ער שפייט תיכף אויס דארף ער קיין ברכה נישט מאכין . אבער ווען ער וויל עס אראפ שליינגען זאל ער פריער אין זינען האבן ער זאל דער פון הנאה האבן און זאל אברכה מאכין :
 יא נאך דער ברכה מוז מען תיכף עסין . און אז מען האט אויס גירעט צווישן דעם עסין און דער ברכה אויזע וועט מער וואס גיהעריג נישט צום עסין מוז מען נאך אמאל מאכין דיא ברכה :

יב ווען איינער טרינקט אפסיל וואס נישט פאר דארשט נאר וויל ער שלוקערצט . אדער עס איז אים עפס גיליבין שטעקן אין האלז איז ער וויל עס אראפ גרינגען . דארף ער נישט קיין ברכה מאכין :

יג איבער פירות וואס וואקסן אויף איין בוים מאכט מען בורא פרי העץ :
 יד פירות וואס ווער ברכה איז פרי העץ זיינן גאר פון אעלכע בויסער וואס די צווייגן גלייבן אויף אים ווינטער . אבער פון אויזע בויסלאך וואס עס גלייבן אים ווינטער נאר דער ווארציל אין דער ערד . הייסן נישט קיין בויסער . און מען מאכט איבער ווערע פירות בורא פרי האדמה :

טו איבער פירות און גרינסען וואס וואקסן אויף דער ערד . אדער אויף איין בויסיל . נאר ווינטער גלייבט פון דעם בויסיל נאר נישט אדער עס גלייבט נאר דער ווארציל אין דער ערד מאכט מען בורא פרי האדמה :
 טז איבער גרינסען וואס וואקסן פון זיך אליין און מען ווייט זייא נישט מאכט מען נאר שהכל :

יז אעלכע פירות אדער גרינסען וואס מענטשן עסין זייא נישט וועל האמטע זייא זיינען ווינטער וואס נישט מאכט מען איבער זייא שהכל :

יח ווען ער מישט צו זאמען צווייא ערלייא פירות וואס איבער איינעם קומט בורא פרי העץ איז איבער איינעם בורא פרי האדמה . ער האט זייא אבער אזא צווא מישט אז מען דער קענט נישט צו אינטער שיידין איין פרי פון דער אנדערע . גייט מען נאך דעם רוב . דאס הייסט ווען דיא בויס פרי איז מעהר מאכט מען בורא פרי העץ . איז אבער דיא ערד פרי מעהר מאכט מען בורא פרי האדמה . אבר ווען זייא זיינען נישט צווא ריבין און קען דער קענט אימליכע פרי באזונדער . מאכט מען איבער אימליכע פרי זיין ברכה :

יט ווען מען טרינקט בויסיל . מאכט מען דריבער נאר קיין ברכה נישטאז ווען מען האט אים גימישט מיט אנדערע זאכין . מאכט מען דיא ברכה וואס קומט אויף דער אנדערע זאך . אבער אז ער טרינקט אים פאר איין רפואה . נאר ער מישט אים מיט עפעט בדי ער זאל אים קענען טרינקען מאכט ער בורא פרי העץ . און אז

ער טרינקט איין משקה פאר דאָרשט און מישט צוא אַביסל בוימל פאר אַרפּואַה מאַכט ער שטאַל :

כ איבֿר וויין מאַכט מען בורא פֿרי הגפֿן . אָפֿער איבֿער וויין טרויבֿין מאַכט מען בורא פֿרי העץ :

כא ניקאָמטע מאַכלים פון ווייצין מעהל . גערשטין מעהל . קארין מעהל . האַפֿער מעהל מאַכט מען דריבֿער בורא מיני מזונות :

כב פּוסער גיבעקס אָדער בעקין קוכין אָדער לעקאָף אָדער שטאַלץ גיבעק . ווען מען עסט אזוי גרויזש וויא פֿיר אייער . מוז מען זיך וואַשן און מאַכן המציא איבֿער איין אַנדער ברויט . און עס'ן פון אים איין בֿוית און דער נאָך מוז מען גענעטשן . ווען עס איז אָפֿער קלענער פון פֿיר אייער דאָרף מען זיך ניט וואַשן און מען מאַכט דריבֿער בורא מיני מזונות :

כג איבֿער קניידלאָף לאַקשין פּאַרפֿיל קרעפֿלאָף פֿלינשעס טאַרט הָפֿן טאַשן מיט האַנג טייג טייגאָפֿן שטראָדלאָף פּאַנקוכין פֿלאַדן אייער בייגיל מאַכט מען אלץ דיא בֿרכה בורא מיני מזונות :

לב דיני ברכה אחרונה ובו ח' סעיפים

דינים פון בֿרכה אַחרונה

א איסל'כע זאָך וואָס מען האָט גיגעס'ן אַפֿוית אָדער גיטרונגען אַקרוצאָק מוז מען דער נאָך מאַכן אַבֿרקה אַחרונה :

ב דאָס גענעטשן איז אויף אַבֿרקה אַחרונה . און דיא דינים דער פון האָבן מיר שוין אויבֿין גישריבֿין . עס זיינען אָפֿר דאָ נאָך צווייא ערלייא בֿרכות אַחרונות . איינע איז בורא נפֿשות . און דיא אַנדערע על המתיקה . זיא הייבֿט אויף על הגפֿן אָדער על העץ . אויף הייבֿט זיא דיא לאַנגע בֿרכה :

ג נאָך בוים פֿירות און נאָך ערד פֿירות איז נאָך גרינגען מאַכט מען בורא נפֿשות . ד אז מען האָט גיגעס'ן וויין טרויבֿין . ראַזינגעס פֿייגין מילגרוים טייטל'ן איילבֿירט מאַכט מען דער נאָך דיא לאַנגע בֿרכה אַחרונה על העץ :

ה נאָך איסל'כע משקה מאַכט מען בורא נפֿשות . אז מען טרינקט קאווע אָדער טיי זאל מען זיא אָפֿ קולין בֿדי מען זאל צום לעצט טרינגען אַקרוצאָק אויף איין כּאל און מען מאַכט בורא נפֿשות . וואָרום וויא בּאלר זיא איז הייס און מען טרינקט זיא נאָר ביכל'דיק ווייט מאַכט מען דריבֿער ניט קיין בֿרכה אַחרונה :

ו נאָך וויין מאַכט מען דיא לאַנגע בֿרכה על הגפֿן . ז מען זאל זיך היטן נישט צוא עס'ן קיין גאַנצע באַב אָדער קיין גאַנצע גיס וואַש איז קלענער פון איין בֿוית . וואָרום אַנדערע זאָגן אז ווען מען עסט איין פֿרי אין גאַנצין וויא זיא איז פּאַשאפֿן גוואָרן מוז מען דער נאָך מאַכן אַבֿרקה אַחרונה . ווייל דאָש איז אָפֿר איין ספֿק איבֿער דעם זאל מען ליבֿער די פֿרי פֿריער צוא בֿרעכ'ן בֿדי מען זאל גאַנץ זיכער פֿטור זיין פון דער בֿרכה אַחרונה :

חיי דיני ברכה אחרונה אדם מב

ח איין פֿונט איז אזו גרויס וויא אהאלב הינערשע איי. אונ איין קרוצאק איז אזא פיל וואס עס קאן אריין אין דער שאל פון צווייא הינערשע אייער :

איצונד וויל איך פֿעשרייבן דעם נוסח פון די ברכות :

טובל ואגם מען ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהכל נהיה בדברו :
 בורא מיני מזונות ואגם מען ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא מיני מזונות :
 בורא פרי העץ ואגם מען ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי העץ :
 בורא פרי האדמה ואגם מען ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי האדמה :
 בורא נפשות ואגם מען ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא נפשות רבות וחסות :
 על כל מה שפרא להחיות בהם נפש כל חי ברוך חי העולמים :
 די לאנגע ברכה על המהיה על פהי על העץ גיפניט מען אין אלע מידורים :

לג פרמי דיני ברכות וכו' סעיפים

נאך עטליכע דינים פון ברכות

א דאס איז אפֿלל אז עש איז תמיד אמצוה צוא מאכין דיא ברכה אויף דער נאך וואס עש איז ליברי למשל אז ווען מען האט פאר זיך אנאנגן ברויט און אהאלב ברויט מוז מען דיא ברכה מאכין איבער דעם גאנצין :

ב ווען מען האט פאר זיך אנפאקענע נאך וואס עס קומט דרויף בורא מיני מזונות איז אנפאקענע נאך וואס עס קומט אויף דיא אייגענע ברכה מאכט מען ליבער אויף דער גיפאקענע נאך אונ מען פטרט דער מיט דיא גיקאכטע :

ג בורא מיני מזונות איז פריער פאר אלע אנדערע ברכות . נאר גישט פאר המציא . דריבער ווען מען גיט עסין פערשיידנע זאכין אונ דעם מין פון די ברכה בורא מיני מזונות . מאכט מען דיא ברכה צום ערשטין . אבער ווען ער דארף קידוש מאכין מאכט ער קידוש אונ דער נאך בורא מיני מזונות :

ד בורא פרי הגפן איז פריער פאר בורא פרי העץ . אונ בורא פרי העץ איז פריער פאר בורא פרי האדמה ואונ בורא פרי האדמה פאר שהכל :

ה די לאנגע ברכה אחרונה איז פריער פאר בורא נפשות . אבער פון העסט וועגן מוז ער די אנדערע ברכה אויף מאכין . ווארום די ברכות פטרין גיט אייגע דייט אנדערע נאר די וואש איז חשוב וואגט מען פריער :

ו ווען מען עסט איין נאך מיט דער אנדערע . אונ איינע איז דער עיקר אונ דיא אנדערע איז נאר איין ספֿל דאס הייסט די בייא נאך דער בייא . מאכט ער דיא ברכה איבער דעם עיקר אונ גיט איבער דעם ספֿל . למשל ער עסט הערינג מיט איין צוויבל אדער מיט אשטיקיל ברויט . הייסט דער הערינג דער עיקר אונ דיא צוויבל אדער די אשטיקיל ברויט איז דר ספֿל . מאכט ער שהכל איפֿר דעם הערינג אונ פטרט שוין די צוויבל . ווען ער עסט אגב די צוויבל פריער מוז ער איבער איר מאכין בורא פרי האדמה ווארום אזו איז תמיד דער דין . אז ווען מען עסט דעם ספֿל פריער מוז ער איבער אים איין פאונדערי ברכה מאכין . אויך מוז מען פאר דעם עסין

עסין איין זינען האבין צו פטערין דעם טפל מיט דער ברכה פון דעם עיקר • אויף מוז מען דעם טפל עסין תיכף נאך דעם עיקר • אבער ווען ער איז אין מיטן גינאנגען אין איין אנדער שטוב אריין אונטער עסן דער נאך דעם טפל • מוז ער איבער אים מאכין איין באזונדערע ברכה וואס עס קומט אויף אים • אויף מוז עס זיין אזוי אז ער וואלט דעם טפל נישט גיגעסין און דעם עיקר • אבער ווען ער וואלט דעם טפל גיגעסין האטשע ער האט דעם עיקר נישט גיהאט • למשל ער וואלט די צוויבעל גיגעסן אפילו ווען ער האט דעם הערינג נישט גיהאט • מוז ער איבער דעם טפל מאכין איין באזונדערע ברכה • אונטער מוז נאך די ברכה פון דעם פריער מאכין פאר דעם עיקר • ווען ער איז זיך משה אויף אפרי וואס עס קומט בורא פרי האדמה אונטער בורא פרי העץ מוז ער נאך אמאל מאכין אפרי • אבער ווען ער מאכט בורא פרי האדמה אויף אפרי וואס עס קומט בורא פרי העץ דארף ער נישט מער קיין ברכה מאכין :

לך דיני ברכות הראיה וכו' מיז מעיפים

דינים פון ברכות אויף דיא וואכין וואש מען זעהט

א ווען מען זעהט זייער שיינע בוימער אדער זייער שיינע מענטשן עס מען זיין אפילו אנדער וואנט מען • ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם ששנה לנו בעולמו • אבער דיא ברכה מאכט מען נאר דאש ערשטע מאל נישט מער :

ב ווען ער זעט צום ערשטין מאל נאך דעם ווינטער וויא דיא בוימער הויבן אן גיין צו ווערן וואנט ער • ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שלא חסר בעולמו כלום ובקרא בו בריות טובות ואילנות טובות להנות בהם בני אדם • אונטער האט זי א ערשט גיזעהען צום ערשטין מאל דעמאלט ווען עס וואקסן שוין אויף זיין פירות • נאר זיין זינען נאך נישט צייטיג • למשל ער איז קראנק גילענין אדער ער איז קומט גיגעסין • מאכט ער אויף דיא ברכה • אבער דעמאלט ווען ער זעהט זיין צום ערשטין מאל וואקסן שוין אויף זיין צייטיגע פירות מאכט ער שוין נישט דיא ברכה :

ג ווען ער זעהט צום ערשטין מאל איין מורין אדער איין ווילדין מענטש • אדער איין זעלטיגע תורה אדער אמאלפיי • וואנט ער ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם משנה הבריות :

ד ווען מען זעהט אנדערסין תלמיד חכם וואנט מען ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שחלק מחכמתו לבראיו • אונטער זעהט איינס וואס ער איז אנדערסין חכם און וועלטליכע וואנט ער • ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שנתן מחכמתו לבראיו ודם :

ה אז ער זעהט איין קינדער אדער איין קינד דאס ערשטע מאל וואנט ער • ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שנתן מכובודו לבראיו ודם :

ו אז ער זעהט איין נייע שול צום ערשטין מאל וואנט ער • ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם מצוי נבול אלמנה :

חיי דיני ברכת הראיה אדם מן

ז ווען ער זעהט איין ארט וואס עס איז אים אַמאל דארט איין נס גישענהן, ואָנז ער ברך אַתָּה יי אלהינו מלך העולם שעשה לי נס במקום הזה :

ח ווען ער זעהט דעם גרויסן ים, ואָנז ער ברך אַתָּה יי אלהינו מלך העולם עושה הים הגדול :

ט ווען ער זעהט איין גוטען פריינד וואס ער האט אים שוין נישט געזעהן דרייסיג טאג, זאג ער מאכין דיא ברכה שהחיינו, אונז אז ער האט אים נישט געזעהן אנאנץ יאר, ואָנז ער ברך אַתָּה יי אלהינו מלך העולם מתיה המתים :

י ווען זיין גוטער פריינד איז אויף גישטאנען פון איין קראנקהייט ואָנז ער ברך רחמנא דכלפא דכלפא די יהבך לן ולא יהבך לעפרא :

יא ווען ער זעהט איין בית עולם פון אידן, ואָנז ער ברך אַתָּה יי אלהינו מלך העולם אשר יצר אתכם בדיו וזון אתכם בדיו וכלכל אתכם בדיו והמית אתכם בדיו וידוע מספר פולכם בדיו ועתיד להחיותכם ולקיים אתכם בדיו, ברך אַתָּה יי מכהי המתים :

יב ווען ער זעהט דיא זון אויף דעם געמליכע ארט וויא זיא איז גישטאנען ווען גאט האט זיא גשאפן אונז דאס איז פונקט אום מיטוואך אין דר פריא פון איינערלייא אכט אונד צוואנציג יאר צום אנדערן, ואָנז ער ברך אַתָּה יי אלהינו מלך העולם עושה מעשה בראשית, ווען דער א גערשטער וועט אונז שיינקען דעם לעבן וועלן מיר דיא ברכה מאכין אין דעם יאר תרנ"ז, דיא מצוה איז דיא ברכה צו מאכן צייטליך פריא ווען תקופת ניסן גיפאלט ווייגער זיין פאר מיטאג, אפער אז דער הימער איז פאדעקט מיט וואלקען אונז מען זעהט נישט דיא זון איז צייט ביז מיטאג :

יג ווען ער זעהט אפליין ואָנז ער ברך אַתָּה יי אלהינו מלך העולם עושה מעשה בראשית, אפער ווען עש בליצט דורך דר היץ מאכט מען נישט קיין ברכה : יד ווען ער זעהט ארעגן בויגן, ואָנז ער ברך אַתָּה יי אלהינו מלך העולם וזכר הברית נאמן בבריתו וקים במאמרו :

טו דיא אלע זאכן וואס מיר האבן דא ביז סעיף י"ב געזאגט, ווען ער האט זייא נאך אַמאל געזעהן אין דיא געמליכע דרייסיג טעג דארף ער נישט קער מאכין דיא ברכה, אפער ווען ער זעהט אַמאל אונז מאכט דיא ברכה אונז פאלד זעהט ער ווידער אן אנדערין מלך, עס מעג אפילו זיין תיפף דעם אנדערין טאג מוז ער ווידער אַמאל מאכין די ברכה :

לה דיני ברכות השמיעה ובו די סעיפים

דינים פון ברכות אויף וואס מען הערט

א ווען מען הערט דונערין ואָנז מען ברך אַתָּה יי אלהינו מלך העולם שפחו ונברתו מלא עולם : ווען ער האט אויף דעם בליץ נישט גימאכט קיין ברכה אונז דר ווייל האט גידונערט, זאל ער מאכין נאר די ברכה עושה מעשה בראשית אליך אונז אז ער האט נישט גימאכט דיא ברכה ווייל ער האט נישט גיהאט קיין רייגענעם

אדער

אָדער ווייל ער איז געווען אויף אזוי איין אָרט וואָש מען טאר דאָרטין קיין בָּרָכָה נישט מאַכן. און דר ווייל האט אויף געהערט צוויי דונערין. זאל ער נישט מער מאַכן דיא בָּרָכָה מיידן ווען ער דונערט נאך אַמאָל:

ב קל זמן עם לייטערט זיך נישט אויש. מען בלייבן און דונערין וויא פיל מאל דארף מען נישט מער מאַכן נאר איין בָּרָכָה אויף דעם בלייבן און איינע אויף דעם דונר. אָבֵר ווען ער איז שוין שוין געווארן. און דר נאך האט זיך דר היסיל ווידר בָּרָכָה מיט וואָלקיניש און ער האט ווידער אָן געהויבן צוויי בלייבן און צוויי דונערין מוז מען נאך אַמאָל מאַכן דיא בָּרָכָה:

ג ווען ער הערט אשליעקטע בשורה. זאגט ער: בָּרוּך אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם דִּין הָאֵמֶת. דאָש אייניגע איז אויף ווען ער זעהט איין שול וואָש זי איז תרוב געווארן זאגט ער דיא בָּרָכָה:

ד ווען ער הערט אונטע בשורה זאגט ער: בָּרוּך אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַטּוֹב וְהַמְּסִיב:

לך דיני ברכות הריח ובו יד סעיפים דינים פון ברכות אויף זאכן וואָש שטעקן

א ווען מען וויל הנאה האבן פון דעם געטין ריח וואָש איין ואך האט. מוז מען נעמן דיא ואך אין דער רעכטער האנט און מאַכן דיא בָּרָכָה. און דר נאך שטעקט מען דער צווא. אָבֵר מען מאַכט נישט דער נאך איין בָּרָכָה אַחוּזָה:

ב אויף דעם ריח פון איין פרי וואָש מען עסט איר. לְמַשָּׁל איין אַתרוג אָדֵר אֵילָנִי אָדֵר איין מושקט גום. זאגט ער: בָּרוּך אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן רִיחַ טוֹב בַּפִּיחוֹת. דאָש איז אָבֵר נאר ווען ער איז זיך מביין הנאה צו האבן פון דעם ריח. אָבֵר ווען ער האט בלויז גיגעסין די פרי און דורך דעם האט ער זיך אין איין נאנג דער קוויקט פון דעם ריח. דארף ער נישט מאַכן די בָּרָכָה איבֵר דעם ריח. ווען ער האט אָבֵר פריער אין זין צו עסן און איין הנאה צו האבן פון דעם ריח. מוז ער מאַכן בורא פרי העץ און די בָּרָכָה פון דעם ריח פאר דעם עסן אזוי זאגט דער אֱלֹהִים רַבָּא. אָבֵר דר פרי מגדים פסקת אנדערש. ער זאגט יוא ער איז אַמֵּת אָז ער מוז מאַכן בייִדע בָּרָכָה. אָבֵר נישט איינע נאך דר אנדערש. וואָרעם מען טאר דאך נישט פסקין זיין צווישן די בָּרָכָה און צווישן דעם עשין. דריפער מאַכט ער פריער די בָּרָכָה בורא פרי העץ און עסט אשטקל. דער נאך מאַכט ער די בָּרָכָה פון דעם ריח. און אזוי איז מאַקע רעכט:

ג אויף איין ואך וואָש ער איז נישט גימאכט וועגן דעם ריח. לְמַשָּׁל הייסע פרויט אָדֵר איין אַתרוג אום סופות וואָש דעמאלט האלט מען דאך אים נאר וועגן דער מצוה מאַכט מען דרויף נישט דיא בָּרָכָה פון דעם ריח. דריפער איז רעכט מען זאל סופות נישט שטעקן דעם אַתרוג ווען מען נעמט אים צום בענטשן און דורך דעם שטעם זאל מען אויף נישט מאַכן דיא בָּרָכָה ווען מען קומט אריין אין קראם וואָש

עש

דיו דיני ברכות הריח אדם מד

עש ליגמ דרינען בשמים שמעקט מען האט הנאה פון דעם ריח ווארום די בשמים ליגין ניט דארטין וועגן דעם ריח :

ד אויף גומין בוימיל וואש שמעקט זאגט מען ברוך אתה יי אלהי בורא שמן ערב :
ה איבער רויזן אדר רויזין וואסער אדער אנאנדער זאך וואש מען עסט ניט אונז עש
וואקסט אויף איין בוים אונז עש שמעקט גוט זאגט מען ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם בורא עצי בשמים :

ו איבער נענעליך צימערניג אדער אנדערע גיוויירן זאגט מען ברוך אתה יי אלהינו
מלך העולם בורא מיני בשמים :

ז אויף קרייטעכער וואש שמעקין למשל מיינעטע אונז דאס גלייכין זאגט מען ברוך
אתה יי אלהינו מלך העולם בורא עשפי בשמים :

ח פפער אדער אינגער זאל מען ניט שמעקין ווייל דאס רוב פוסקים זאגן
אז מען זאל איבער זייער ריח קיין ברכה ניט מאכן :

ט איבער שמעקעדיגע טראפנים וואש ער ווייס ניט אויב זיי זיינען פון אזעלכע
זאכן וואש וואקסן אויף איין בוים אדער פון קרייטעכער זאגט ער ברוך אתה
יי אלהינו מלך העולם בורא מיני בשמים :

י ווען מען ריכערט אויס דיא שטוב פאר הענגונג מוז מען איבער דעם ריח מאכן די
אייגענע ברכה וויא איבער דעם ריח פון דער זאך אליין . איז עש פון איין בוים
זאגט מען די ברכה בורא עצי בשמים . איז עש איין קרייטעכץ זאגט מען די ברכה
עשפי בשמים איז עש איין אנדר מין זאגט מען די ברכה בורא מיני בשמים . אבר
ווען מען ריכערט אויס דעם גישטאנק צו פר טרייבין מאכט מען קיין ברכה ניט :
יא איין פלי וואש עש איז דרינען גילעגן בשמים איז דער נאך האט מען ארויס
גינמען דיא בשמים אבער דיא פלי שמעקט נאך . מאכט מען דרויף ניט קיין
ברכה ווארום די ברכה מוז זיין אויף איין זאך וואש עש איז דא אבר דא זיינן דאך
דיא בשמים ניט מער דא :

ב ווען מען קומט אין אפטייק אדער אין איין בשמים גיוועלכ אונז מען האט אין
זין הנאה צו האבן פון דעם ריח מאכט ער דיא ברכה בורא מיני בשמים . אונז
אז ער זיט אנוועק אונז האט אין זין פאלד צוריק צוא קומן דארף ער ניט נאך אמאל
צוא מאכן דיא ברכה . אבער ווען ער האט ניט אין זין גיהאט צוריק צו קומען מוז
ער נאך אמאל מאכן דיא ברכה . אויף אז ער קומט דר נאך ווידר אין איין אנדער
גיוועלכ אריין מוז ער ווידער אמאל מאכן דיא ברכה :

ג יום כפור ווען מען שמעקט שפירטום מוז מען מאכן די ברכה בורא מיני בשמים
אבר וואס מאנכע גיסן דיא טראפין אויף אמיכל אונז שמעקן דר מיכל דאס איז
איין עבירה אונז מען טאר עס ניט אום יום כפור :

ד מען זאל ניט שמעקין קיין היים ברויט ווארום עס איז אין ספק אויב מען דארף
דריבער אברכה מאכן :

לז' דינים פון שהחיינו אונ הטוב והמטיב אונ אין אים איז ניין סעיפים

א ווען ער האט זיך גיקויפט אהויז אדר אשטוב * אדר ער האט זיך אויף גימיערט אהויז אדר אשטוב * מאכט ער דיא ברכה * ברוך אתה יי אלהינו מלך העלם שהחיינו וקיימנו והגידנו לזמן הזה * אונ ווער עס קויפט זיך אקלייד אונ ער פרייט זיך שטארק דר מיט זאל ער תיכף בשעת קויפן מאכין די ברכה שהחיינו ווען ער פרייט זיך אבר נישט דרויף * מאכט ער דיא ברכה בשעת ער טוט עס אן * אפער ער מוז פרייער זאגן * ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם כלביש ערומים :

ב ווען ער האט זיך גיקויפט אטלית * מאכט ער שהחיינו ווען ער מאכט איין דיא ציצית * ווען ער האט אבר דעמאלט פר געסין צוא מאכין דיא ברכה מאכט ער איר ווען ער טוט אים אן דאס ערשטע מאל :

ג איבער אזעלכע פירות וואס עס וואקסן אלע יאר נייע מאכט מען שהחיינו אונ דער נאך דיא ברכה וואס עס קומט אויף דער פרי * עטליכע פוסקים זאגן מען זאל פרייער מאכין די ברכה איבער דער פרי אונ דער נאך שהחיינו אונ וויא אחא מען טוט איז אלץ רעכט :

ד אז ער האט זיין פרייגט שוין דרייסיג טעג נישט גינעהן אונ ער פרייט זיך שטארק וואס ער ווערט אים איצטער מאכט ער שהחיינו :

ה איבער נייע קארטע גרויפן מאכט מען אויף שהחיינו :

ו ווען מען שלאגט אן אמוזה זאגט מען * ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו לקבוע חזוה :

ז ווען צווייא זיין צוזאמען אונ טרינקען וויין אונ דער נאך פרייגט מען אנאנדער וויין בעסער פון דעם ערשטן * זאגן זיי * ברוך אתה יי אלהינו הטוב והמטיב * אונ דר דין איז נאר ווען צווייא טרינקען * אבר איינער אליין מאכט ער נישט דיא ברכה :

ח ווען דיא בייזערלייא וויינען זייען פאר זיי דיא בשעת זייא זעצן זיך טרינקען * מאכין זייא אויף דעם בעסערין בורא פרי הגפן אונ פטרין שוין דעם אנדערין וויין * אונ מאכין נישט מער קיין ברכה * אבר ווען מען ווייט נישט וועלכער עס איז בעסער * מאכט מען אבר איינס בורא פרי הגפן אונ איבר דעם אנדערין הטוב והמטיב :
ט אז מען האט פר געמין צוא מאכין דיא ברכה הטוב והמטיב * זאגט מען עס נאך דעם טרינקען :

לח פרטי ברכות הנהנין ע"פ סדר אלף בית

איצטער וועלן מיר נאך אסאל בפירוש בעשריבין איסליכע

ברכה וואס מען זאל מאכין איבר יעדער ואך על פי סדר א"ב

א איבער אנדעם בורא פרי העץ * גיפכעגילטע אנדעם אויף בורא פרי העץ * אבר ווען זייא וויינען שטארק צו ריבין אונ מען דר קענט זיי נישט מער * מאכט מען שהכל אונ אז מען האט גימאכט בורא פרי העץ איז מען אויף יוצא :

אונערקעם

דרי פרמי ברכות הנהנין אדם מ

אונערקעם בורא פרי האדמה • ראסיל פון אונערקעם שיהל :
אומצייטיגע אויבס ווען מען קאן עס עסין רויער הייד • שיהל • ווען עס א
גיפרענילט • בורא פרי העץ • ווען עס איז אפער אווא שטארק אומצייטיג אז ס'י
קאן עס גיט עסין רויער היים • און עס איז גיקאכט אדר גיפרענילט מאכט מען שיהל
איינגימאכץ פון מערין • ריבין • בוריקעס • רעטיף • תריין • אינגער • בור
פרי האדמה :

אייער שיהל • אייער בייגיל בורא מיני מזונות • אפר ווייל עס איז דא איין דעה ;
מען מוז דריבער מאכין איין המוציא • איז רעכט מען זאל קיין מאל גיט עסין אייע
בייגיל נאר אין מיטן עסין ווען מען האט זיך גיוואשן און גימאכט איין המוציא
ארבעס גיקאכטע בורא פרי האדמה • ארבעס שויטן פון גארטן • דיא לופינקע
אליין זאגט דער מחבר הספר שיהל • און אנדערע זאגן בורא פרי האדמה • ארבעס
שויטן פון דעם פעלד וואש מען וויעט זיין פדי • אז זיין זאלין פאר טרינקט ווערי
פדי מען זאל האבן דיא ארבעס • אז מען עסט זיין רויע מאכט מען בורא פרי
האדמה • און אנדערע הייסן מאכין שיהל • צוקערשויטן בורא פרי האדמה • דיא
לופינקס פון פעלד שויטן שיהל • ארבעס צוריקענע אז שטארק אז מען דער קענט
זיי גיט מער שיהל • אפר אז מען דער קענט דיא ארבעס בורא פרי האדמה
ארבעס וופ שיהל :

אחרונ גיפרענילט בורא פרי העץ :
אות ב פאב גיקאכטע בורא פרי האדמה • און צוא ריבין האבן זיי דעם איינגעס
דין וויא ארבעס :

קארטאפיל גיקאכטע בורא פרי האדמה
באקסרין בורא פרי העץ :
בוימיל מאכט מען נאר קיין ברקה גיט • אפר אז ער מישט אים מיט איין אנדערע
משקה און טרינקט אים פאר ארפואה אפילו דר בוימיל איז ווייניגער פון דער אנדערע
משקה זאגט מען בורא פרי העץ • אז ער טרינקט אים גימישט פאר דארשט • אפילו
ווען ער גיט אייגענטליך דעם בוימיל אריין פאר ארפואה מאכט מען שיהל :

בוריקעס גיקאכטע אדער גיזייגערטע בורא פרי האדמה :
בייגיל המוציא • און מען מוז זיך צוא זיין וואשן און בענטשן :
ביר בראנפין • שיהל • און אז מען טרינקט בראנפין נאך דעם עסין זאל מען איין
טוינקן אשטיקיל ברויט דארף מען דריבער קיין ברקה גיט מאכין :
ברויט פון רייט מעל אדער פון הידו שיהל • און אנדערע הייסן מאכין בורא פרי
האדמה • דריבער איז עס רעכט מען זאל עס נאר עסין אין מיטן עסין ווען מען
האט גימאכט איין המוציא :

אות ג גערשטין וואסער וואש מען קאכט פאר איין קראנקן שיהל :
גערשטנע גריץ • קרין גריץ • האפער גריץ • בורא מיני מזונות • אפר אז מען קאכט
עס גאנץ שיטער און דער עיקר איז דא וופ • מאכט מען פריער שיהל איבער דער

זופ און מען זופט אבישיל און דער נאך מאכט מען בורא מיני מוונות :
אות ה האניג פון פינגען אדער פון מייטלן שהפל :

הירז גיקאכט און שטארק צוא ריבין שהפל . אז ויא איז גיפרעגילט אין האניק און
ריא קערינדלאך זיינן גאנץ . מאכט מען בורא פרי האדמה :
הקן מאשין פון האניג מייג . בורא מיני מוונות . אפער פראסטע מייג מוז מען ויה
וואשין און מאכין המוציא אויף אנדערע פרויט :

אות ו וואסער . מחמת דארשט שהפל . אפער ווען מען טרינקט ווייל מען
שלוקערצט אדער אביסין אראפ צו בריינגען . מאכט מען נישט קיין פֿרֿכה :
אז מען טרינקט אפער איין אנדער מעקה אראפ צוא בריינגען אביסן אדער ווייל
מען שלוקערצט . מוז מען יוא אפֿרֿכה מאכין :

וויין . בורא פרי הנפֿ . און אויף אז ווען מען טרינקט וויין אין מיטן עסין מוז מען
דיא פֿרֿכה מאכין . דען ער האט נישט גיטרונקען וויין פאר דעם עסין :
ווען ער מאכט קידוש אפער וויין . און וויל דער נאך טרינקען אין אנדערע
משקה זאל ער אין זינגען האבין ער זאל נישט פטרין דיא משקה מיט דער פֿרֿכה
פון דעם וויין . בעסער איז צוא מאכין שהפל איפר אשטיקל צוקער און מיט דעם
פטרין ער שוין דיא משקה פון אפֿרֿכה :

וויינשיל . וויין מרדיבין . בורא פרי העץ :
וויינשערלעך . בורא פרי העץ . גיפרעגילטע אויף בורא פרי העץ . אפֿר נוען וויא
זיינגען אזו שטארק צו ריבין אז מען דער קענט זיא גאר נישט . שהפל :
ווערים קרויט מיט האניג אדער גיקאכט . שהפל :
אות ז זאלץ אדער זאלץ וואסער . שהפל :

איפר זאפרען און זענעפט דארף מען קיין פֿרֿכה נישט מאכין :
אות ח תריין . שהפל . איין גימאכטס פון תריין בורא פרי האדמה

תרעמולך . בורא מיני מוונות . אפער ווען מען מאכט וויא מיט מער וואסער וויא
אייער און שטאלץ . מוז מען זיין מאכין קלענר וויא אפֿות . און אז נישט זאל
מען זיי נישט עסען פאר זיך גאר אין מיטן עסין ווען מען האט גימאכט המוציא :
אות ט טארט . מייגלאך . מייגנאכץ אדער קוגיל בורא מיני מוונות :
טיא . שהפל . מען זאל אפר צום לעצטין אפ קילין און טרינקען מיט אמאל
ארביעית . פדי מען זאל דער נאך מאכין בורא נפשות און ווען ער טרינקט טיא
פאר דעם בענמשין מוז ער אויף מאכין שהפל . מייטלען בורא פרי העץ :

אות ל לאקריין ווען ער עקט אים שהפל . און אויף ווען ער שלינגט אים נישט
אראפ גאר ער זייגט אים דעם זאפט שהפל :
לאקריין וואסער אדער לאקריין זאפט . אויף שהפל :
לאקשין . בורא מיני מוונות . אביסל לאקשין און פיל וואסער . מאכט ער אפֿרֿכה
שרבל

חיי פרמי ברכות הנהנין אדם מו

שחבל און זוכט אביסל יוד * דער נאך מאכט ער בורא מיני מזונות אויף דיא לאקשין און עסט אביות און זוכט אהיפש ביסל יוד און נאך דעם עסן מאכט ער ביידע פרכות * על המהיה און בורא נפשות :

לימנים * בורא פרי העץ * גיפרעגילטע אויף בורא פרי העץ :
לינגזין * בורא פרי האדמה * און זייא האבין אין זיך דעם אייניגעם דין וויא ארבעט לעקיד * בורא מיני מזונות :

אות מ מאגין פאלווער פון אינגער אדער פער אדר גענעלאך אפילו מיט פיל צוקער בורא פרי האדמה :

מאן גיפרעגילטע * אפילו גאנץ צו ריבין בורא פרי האדמה :

בראנצין * בורא פרי העץ :

בראנצין שאלאכץ גיפרעגילט בורא פרי האדמה אדר שחבל :

מאלינים * בורא פרי העץ :

מאלינים גיפרעגילטע בורא פרי העץ און אז מען דר קענט זיא דרינן די מאלינים * זאגט מען שחבל :

מאנדלן ויסע גרויסערהייט בורא פרי האדמה * קליינערהייט מיט דר שאלוכץ שחבל * גיפרעגילטע בורא פרי העץ * ביטערע מאנדלן גרויסערהייט וואן אברכה * קליינערהייט מיט דעם שאלוכץ בורא פרי העץ * גיפרעגילטע בורא פרי העץ * צוקער מאנדלען בורא פרי העץ מאנדיל ביינעלאך ווען מען מיטשט בורא מיני מזונות :

מאנדיל מילך שחבל :

מיהל גרויס * מושקט נים * בורא פרי העץ

מילך * מעד * מערין ריע * שחבל :

מערין גיקאכטע בורא פרי האדמה :

מילאכס גריפלאך פון רעמשקע שחבל :

מצה ברייא גיקאכטע אדר נט צוא ווייקט קלענער פון אביות בורא מיני מזונות :
אות נ נים וועלעשע אדער האזעסע בורא פרי העץ * גיפרעגילטע נים אויף בורא פרי העץ * גרינע נים נאך נים צייטיגע ריע אדר גיפרעגילטע שחבל :

אות ע ענים שחבל : ענים וואסער בורא פרי האדמה :

עסיג שטארקע און אברכה : עסיג גימיסט מיט וואסער שחבל :

עפיל * עפיל צימעס אפילו שטארק צו ריבין בורא פרי העץ : עפיל קיואס שחבל :
אות פ פאזומקס בורא פרי האדמה * גיפרעגילטע אויף בורא פרי האדמה * אבר אז זייא זיינען אזא צוא ריבין אז מען דער קענט זיי נים מער * שחבל :

פאנקבין פון מעל און שטאלץ * בורא מיני מזונות * אבער אן מעל אדער גאר ווייניג מעל * שחבל :

פארפיל פון ווייצין פון גערשטין פון קארין פון האבער מעל * בורא מיני מזונות :
פארפיל פון ארבעס מעל אדער רעמשקע מעל * שחבל : אזא אבער אריין גימיסט איין אכטיל פונם פון ווייצין מעל אדער קארין מעל אדר גערשטין מעל אדר האבר מעל

מעל. אין איין פונט. מאכט מען בורא מיני מזונות און דער נאך על המהיה.
אזי אבער דרינג ווייניגער פון איין אכטיל פונט. מאכט מען פריער בורא מיני
מזונות און דער נאך בורא נפשות:

פוטער שהכל. פוטער גיבעקס בורא מיני מזונות:

פיגין. בורא פרי העץ:

פיש. פלייש. אדער הערינג שהכל:

פלאדין. בורא מיני מזונות:

פלוין. בורא פרי העץ. פלוין יוד מאכט מען פריער שהכל און מען זופט אביסל.
דער נאך אויף די פלוין בורא פרי העץ:

פעפער טרוקענע רויטערהייט עסט מען אן אברכה. אבר גיפרעגילטע אדער צוא
גיבענע מיט צוקער. אדער פייכטער פעפער אפילו רויטערהייט. מאכט מען אלץ
בורא פרי האדמה:

אות צ צוויבעלעש יונגע רויט בורא פרי האדמה. גיקאכטע שהכל: אלטע רויט
שהכל. גיקאכטע שהכל. גיפרעגילטע צוויבעלע מאכט מען בורא פרי

האדמה: צימרינג. בורא פרי האדמה. אבר אז ער וויינט עש נאר און שפייט דער
נאך אויס שהכל: צערנעם קע. אדער צערנעם שקע יוד. צימרינג יוד. שהכל:
אות ק באלמסין רויט אדער גיפרעגילטע. שהכל:

כאווע גיברענגט. בורא פרי האדמה:

כאווע גיקאכטע שהכל. און אז מען טרינקט זיא נאך דעם עסן מאכט מען אויף
איבער איר שהכל:

כארשין. בורא פרי העץ: גיפרעגילטע אויף בורא פרי העץ. אבער ווען עש אזי
צוא ריבין אז מען דער סענט נאר ניט דיא קארשין מאכט מען שהכל:

קארענע. וויינע. גערשטענע. אדר האפענע קאשע. אלץ בורא מיני מזונות:
קאשע רעטשקענע מיט פוטער אדר מיט שמאלץ אדער רעטשקענע קאשע אליין
גיקאכט. און מען זעהט דיא קערענדיק. בורא פרי האדמה. אז זיא אזי אבער
אזו צוא ריבין אז מען זעהט שוין דיא קערענדיק ניט. שהכל:

קימיל. קימיל וואסר שהכל:

קניידלאך. בורא מיני מזונות. קניידלך אויש קארטאפיל. שהכל:

קניידלאך פון רעטשקענע מעל אדר ארבעס מעל. שהכל: אזי אבער צו גישאטין
ווייציין מעל אדער קארן מעל אדער גערשטין מעל אדער האבר מעל ווייניגסטנס
אהאלב פעכטיל אין איין פונט. אזי פריער בורא מיני מזונות און דער נאך על
המהיה. אבר אז עש אזי צוא גישאטין ווייניגער פון אהאלב פעכטיל. אזי פריער
בורא מיני מזונות און דער נאך בורא נפשות:

קעז. קרויס גיזיערטע אדער גיקאכטע. שהכל:

קרעפלאך. בורא מיני מזונות:

קאקאריזיס. בורא פרי האדמה:

ריו פרטי ברכות הנהנין אדם מז

קאטשין פון קאקערזיס ווען מען ווייגט זיין אויס מאכט מען שיהל :
קירבים אפילו צוויי ריבין . מאכט מען בורא פרי האדמה :
קנאביל האט דעם אייגענעם דין וויא צווייפיל :
אות ר ריבין גיקאכטע . בורא פרי האדמה . רוע שיהל :
דיוזין איין גימאכטס . בורא פרי האדמה . אז וויא ווייגן אפער אזוי צו ריבין אז
מען דער קענט זיין גאר ניט . שיהל :
רייז . רוע בורא פרי האדמה :

רייז . שטארק צווא קאכט בורא מיני מזונות אדער שיהל : ניט שטארק צווא קאכט .
לדעת הנאון רבי אליהו מוילנא בורא מיני מזונות . לדעת הנאון רבי זלמן שיהל :
אז דער מחבר זאגט . בורא פרי האדמה . דריבער איז עש ליבער מען זאל עס עסין
נאך המוציא כדי מוזאל ניט דארפן דרייפן אפריכה מאכין :
רעטיף רוע אדער אייניגמאכטס פון רעטיף בורא פרי האדמה :
איבער יונגע רעטאד מאכט מען שיהלייגן הויז דער ברכה :
ראסיל פון בוריקעס גיקאכטע אן פלייש . בורא פרי האדמה . רוע אדער גיקאכטע
מיט פלייש . שיהל :

רפואות . אלס וואס מען עסט אדער מען מדינקט פאר ארפואה און עס האט איין
גושין מעס וואס מען האט דער פון הנאה מזו מען מאכין דיא ערשטע ברכה און
דיא ברכה אחרונה . אז עש האט אפער איין שלעכטין מעס און מען האט דער פון
קיון הנאה ניט . מאכט מען דריבער קיון ברכה ניט :
אות ש שאלאטין . בורא פרי האדמה . גיקאכטע שיהל :

שווארצע יאגדעס . בורא פרי האדמה . גיפרעגן למע אויף בורא פרי
האדמה . אפער אז עס איז שטארק צו ריבין און מען דער קענט עס גאר ניט . שיהל :
שוועמלאד . שיהל : שאקאלאדע . שוואוו . שיהל :

למ דיני איזה ברכות פרטיות וכו' סעופים

נאך דא אייניגע ברכות

א ווען דער זון ווערט בר מצוה . רופט מען אים אויף צום ספר תורה . און דער
פאטער זאגט ברוך שפטרני מענשו של זה . דער ווילנער גאון הייסט זאגן
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שפטרני מענשו של זה . דרייפן מען יעדער
זאגן וויא ער וויל :

ב ווען איינער איז קראנק גיוועזן אפילו ווען ער איז גאר גילעגן דרייט מען אין
בעט . וויא ער ווערט גיהיילט רופט מען אים אויף צום ספר . און ער זאגט
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם הגמל לתבית טובות שגמלני כל טוב . איז דער
עולם ענטפערט דרויף . מי שגמלה כל טוב הוא יגמלה כל טוב סלה . דיא אייגענע
ברכה מאכט מען אויף ווען עס טרעפט זיך אים אנס . למשל עס איז אויף אים
ביסאלין אגרוישער שטיין און ער איז גיצול גיווארין . אדער אונזין האט אים שיר
איבר

איבער גיפארין. אדער איין אנדער נם אויף דעם שטייגער. אויף ווען ער איז גינעמין אין קרימינאל און איז בפרייעם גיווארין מאכט ער דיא ברכה :
 ג ווען מען קויפט גייע פליס פון גאלד. וילבר. קופר. קעש. צין. בלייא. אייוון. שטאל. גלאז. מוז מען טובלן אין מקוה אדער אין אמייד און מען זאגט. ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על טבילת פלי : גינלייטע גיפעס טובלת מען אן אברכה. ווען מען טובלת די פלי זאל מען איר ניט האלטן שטארק מיטן האנד. פדי דאס וואסער זאל אויף קומען אויף דעם ארט וואו מען האלט איר. פאר דעם טובלן מוז מען פון דער פלי אפ רייבן דעם ראשט. אויף דאס הענטל פון פלי מוז מען טובלן. עס איז רעכט אז אנדויער וואש איז שוין בר מצוה זאל טובלן. גייט אדער טובלן אייגער וואס איז נאך גיט בר מצוה. אז מוז לעבן אים שטיין אייגער וואש איז שוין אבר מצוה און זאל זעהען אויב ער טובלת וויא עס דארף צוא זיין. ווען מען טובלת עטליכע זאגט מען גיט על טבילת פלי נאר על טבילת פלי :

ד ווען מען באקט ברויט פון כעהל. פון וויין. קארין. גערשטין. האבער. און דאס שייג איז אויס דריי קווארט כעהל מוז מען חלה געמען. און מען זאגט. ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו להפריש חלה : די חלה פאר ברענט מען און מען טאר דער פון קיין גנאה גיט האבן אפילו פון דער היץ פון דעם פיער וואש זי אברענט :

ח עוד איזה דיני ברכות ובו ח' סעיפים

נאך עטליכע דינים פון ברכות

א בשעת מען מאכט דיא ברכה מוז דער מענטש אליין זיין ריין. דיא קליידר מוזן זיין ריין. און דארט וואו ער שטייט מוז אויף זיין ריין נייניגסטענס מוז פיר איילן ווייט פון אים זיין ריין. און דארט וואו ער איז אריתרע אפילו ווייט פון פיר איילן טאר מען אויף גיט קיין ברכה מאכין. אין מרחץ טאר מען אויף גיט מאכין אברכה :
 ב מען טאר גיט מאכין קיין ברכה אום זישט. דריבער ווען מען קאן פטרין איין ברכה מיט דער אנדערע זאל מען עס טאן און מען זאל גישט מאכין דיא אנדערע אום זישט :

ג מען טאר גישט מוסף זיין אברכה וואס דיא חכמים האבן גיט מרחק גינען :
 ד מען טאר גיט טאן קיין שום זאך בשעת מען מאכט דיא ברכה :
 ה מען מוז דיא ברכה שארף ארויש זאגן דיא אויערן זאלן הערן וואס מען זאגט און מען טאר גיט גישווינד אנוועק האפן דיא ברכה נאר מען מוז איר זאגן גאנץ פאנוואלע און פערשטיין וואס מען זאגט. אויף מוז מען אין זינען האבן אז מען מאכט דיא ברכה צו זיין ליבען נאמען גילויבט איז ער :

ו די זאך וואס מען וויל דריבער דיא ברכה מאכין זאל ער איר פריער געמען אין דער רעכטער האנד אריין און גוט באטראכטן צוא נוישין וואס פאר איין ברכה ער קומט

חיו איזה דיני ברכות אדם מח

קומט דרויף. אונ אז מען האט איר נישט גיהאלטן אין האַנד נאר זיא איז פאר אים גילענין ווען ער האט גימאכט דיא ברכה איז מען אויף יוצא. אבער אז זיא איז נאך פאר אים נישט גיוועזן ווען ער האט דיא ברכה גימאכט נאר מען האט איר ערשט גיבראכט נאך דער ברכה האמשע ער האט פריער אין זינען גיהאט אז מען וועט אים דיא זאך גריינגען אונ ער מאכט איבער איר אברכה. איז דאש גיוועזן איין ברכה לבטלה אונ ער מוז נאך אמאל איין ברכה מאכן:

זאז מען האט עפעס אין מויל אדער מען דארף אים שפיען. זאל מען פריער אים שפיען אדער דיא זאך ארויס לאזן אים דעם מויל. אונ דער נאך זאל מען מאכן דיא ברכה:

ח דער הויפט פלל בייא אלע ברכות איז. אז זיאי מוזין תמיד זיין עובר לעשייתן דאס הייסט מען מוז די ברכה מאכין פריער איידער מען עסט אדער מען טרינקט אדער מען שמעקט:

מא הלכות משא ומתן ובו ים סעיפים

א עס איז קיין איינציגע זאך גיטאט אין דער וועלט וואש דער מענטש איז באהעפט אין דעם וויא אן געד. אונ מען קאן אויף נישט לייקענן אז דיא געלד איז זייער באדערפט ג. מיט געלד קויפט מען זיך דיא בעסטע פריינד. מיט געלד קאן דער גידערניקטער מענטש גרויס ווערן. מיט געלד קאן מען פיל גוטס טאן. מיט געלד קאן מען אויף העלפן איין ארוסאן. מיט געלד קאן מען דיא קינדער גוט דער ציהען. מיט געלד קאן מען מקיים זיין אזעלכע מצות וואס דער ארוסאן קאן זיאי נישט טאן. קרץ גיזאנט. געלד רעגירט די וועלט אונ קיין איינציגער מענטש פון דעם מלך גיז צום בעטלער קאן נאר דריין נישט זיין. אונדער הייליגע גמרא זאנט מיט דרייא קרצע ווערטער דאס גאנצע וואס מיר האבן דא גיזאנט. עני חשוב בכת. איין ארוסאן איז וויא איין מויטער. דער פון פאר שטייט מען ווידער פאר קערט אז דער עשיר לעבט. ער האט די גאנצע וועלט. ער קאן גוט זיין. ער קאן אלדינג טאן וואס ער וויל. ער קאן זיך קויפן עולם הבא מיט זייגע גוטע מעשים. ווען מען וויל אבער גוט באטראכטן דאס גאנצע וואס מיר האבן דא אפ גילויבט דאס געלט. זעהט מען דעם חסרון דער פון. ווארום מען קאן דאך נישט זאגן אז דאס געלט פאר זיך אליין איז גוט. דאס איז דאך פאלש. פאר זיך אליין איז דאך דאס בעסטער גילדערנר רעגדיל ערנער פון דעם קלענסטן שטיקעל גרויט אדער פון דעם קלענסטען עפעלע. מיט דעם שטיקיל גרויט אדר מיט דער קלענסטע פרי דער קוויק איך מיר דאס הארץ. אבער דאס רעגדיל קאן איך נישט שליינגען אונ נישט בייסן. עס איז דאך באקאנט דאס משל פון דער הון וואש איז אמאל פאר גלאנצעם גיזאריין אין איין מדבר. זיא איז עטליכע טעג ארום גילאפן זיך צו זוכן עסין. אויף איינמאל האט זיא פון ווייטן דער זעהען איין בערגיל מיט קערניגלאך. זיא איז גישווינט צו גילאפן מיט גרויס פרייד. וויא זיא האט אבער

אין געהויפן צוא בייסין דיא קערענדליך האט זיא דער זעהן או דאס זיינען פעריל' זיא האט זיין מיט פֿעס אוועק גיווארפן און האט גזאגט וואס נוצט יעצט מיר איר גארשע פעריל' ליבער וואלט איר גיוועזין ווייץ קערענדליך העט איה מיר דער קוויקט און מיה גוט זאט אן גיגעסין' דאס געלט פאר זיך אליין איז נאך ערגער פון איין שטיקל שטיין וואס ליגט אין דער גאס' ווארום עס'ן קאן מען דאס געלד גיסט גלייך מיט דעם שטיין' אבער דער שטיין מאכט מיר קיין זארגין גיט און איה דארף אים גיט היטען' דער קעגין דאס געלט מאכט מיר פאשטענדיג דאגות און לאזט מיה גיט שלאפן איה מוז עס היטין פאר גנבים' ווערט מען עס אן האט מען גרויס עגמט נשש און וויא אפט טרעפט זיך או דער מענטש פאר לירט דאש לעבן דורך געלד' ווען ער העט קיין געלט גיט גיהאט העט אים גאר קיינער קיין ביין ווארט גיט גזאגט' פאר קערט אויף איין ארומאן האט יעדער ריכנות' אבער ווייל ער האט געלד פאלן איבער אים גזגנים זיין פארוויפן אים און שלאגן אים צום טויט' דאס געלד אליין איז נאך איין גידעריגע זאך נאך ערגער פון איין שטיקל ערד' גאר דיא מעלה דער פון איז אז מען קאן דער פאר באקומן זיל גוטס און אלע זאכן וואס דער מענטש בדארף' דריבער איז דאס זייער גארעש אין דעם געלד פאר ליבט צוא זיין ווייל עס איז געלד' אזו וויא עס זיינען דא פיל מענטשן וואש ווייסן גיט מעהר נאר רב רב וויא לעבן גאר גיט וויא טוען זיך קיין גוטש וויא טוען אנדערע גיט גוטש זייער גאנצע ארבעטן איז נאר ציא האפן נאך איין רובעל און נאך איין הונדערטער און זייגן זיך גיט איבער וואס עס וועט זיין ארויש קימען ווען זיין וועלן שוין האבן נאך אזו פיל טויזנטער' דוא גמרא זאגט דרויף זייער גלייך' בני אדם נמשלו לחולדה' דיא מענטשן זיינען גלייך צו דעם קראט' מה חולדה גוררת ומנחת או וויא דער קראט שלעפט צו גויף פיל זאכן און בהאלט זיי' ואינה יודעה למי מנחת האמשע זיין גיציין איר גאר גיט און זיא ווייט אליין גיט נאך וואס זיא בהאלט זיין' בך כל באי עולם אזו זיינען דיא מענטשן אויף' גוררין ומניחין זיי שלעפן צו זאכן געלט און בהאלטין עס ואיגן יודעין למי מניחין און ווייסן אליין גיט נאך וואס און פון וועמנס וועגן זיי בהאלטין עס' חוץ דעם וואס עס איז זייער נארעש אין דעם געלד צו שטארק פאר ליבט צוא זיין' בריינגט עס אויף דעם מענטש אוועק פון ביידע וועלטן ער לעבט גיט ער עסט גיט ער שלאפט גיט ער רוקט גיט ער טוט אלע עביחות פון געלט וועגן ער פשוטנדיגט מענטשן ער זאגט לעגן ער שווערט פאלש ער געסט בייא דעם אנדערין דיא פרוסה אוועק ער טוט גיט קיין אייגנע סענה וואס זיא דארף געלט קאסטין' ער איז זיך עטליכע מאל כמיר איין עבירה צו טאן ווען עס בריינגט אים געלד איין' קורץ ער הערט אויף איין מענטש צו זיין קעגן דעם אויבערשטן און קעגן דר וועלט' איבער דעם מוז זיך דר מענטש גוויינען ער זאל די געלט גיט ליב האבן עס זאל בייא אים גיט מער זיין נאר וויא אנאנדער זאך' למשל וויא מען האט ליב איין מעסער איז דאך גיט ווייל עס איז איין שטיק אייזן נאר ווייל עס נוצט דר מיט צו שניידן' אדך איין פיש האט מען האף

היי הלכות משא ומתן אדם מוט

ג'ט ליב ווייל ער איז אשטיק האלץ. נאר ווייל מען קאן אויף אים לערנן אונ עסן
אונ שרייבן אזוי דארף אויף זיין מיט דיא געלט. מען מוז שטענדיג אין זין האבן
אז פ'ר זיך אלליין איז עס נאר ג'ט נאר עש איז גוט ווייל מען קאן דער פאר קויפן
גזליכע זאכן. וואול איז דעם מענטש ווען ער איז אויף דר דאזיגע כדרכה צוא פאר
שטיין וואש געלט איז. ער וועט שוין ג'ט איין רייסין דיא וועלט פון געלט וועגן ער
פאנגיגט זיך מיט דעם וואס דר אז פ'רשטער בשעת אים אויף איין ערליכער ארט.
פאגליקט אים זיין ליבר נאמען אז ער איז איין עשיר מוט ער פיל גוטס מיט דעם
געלט ער ג'ט צדקה ער שטיצט אונטער פרומע רייט וואש לערנען תורה אז ער קאן
לע. ג'ט ער אלליין אלע מאן עמליכע שעה אדר ער הערט וואש אנדערע לערן. איז
ער ג'ט קיין עשיר פאנגיגט ער זיך מיט דעם ביסל וואש ער האט. ווארום אז ער
ווייס בייא זיך אז דיא געלט אלליין האט נאר קיין ווערט ג'ט. איז דאך נאר ג'ט
מיגליך ער זאל זיך דרויף שטארק פאר לייגן. אקאראט וויא עש איז ג'ט מיגליך
אז איין גר הסער מענטש זאל זיך פ'ר לייגן צו האבן קינד שפיל. ער ארבעט נאר
אז ער זאל האבן צו לעבן אונ ער האט פסחון אויף דעם אויפערשטיין וואש ער
שפייזט דיגאנצע וועלט אז ער וועט אים אויף שפייזן. דער פסחון איז דאש ערסטע
וואש דער איד מוז האבן. דער תנא ר' אליעזר הגדול זאגט מי שיש לו פת בסלו
ווער עש האט גינג ברויט צו עסן ואומר פה אוכל למחר אונ ער זאגט וואש וועל
איך האבן מארגן צו עסן אינו אלא מקמני אמנה דר גלייבט ווער ווייניג אן זיין
ליבן נאמן. דאש הייסט דר איד טאר ג'ט צו פיל טראכטן אויף געלט ער מוז וויסן
אז די געלט איז ג'ט דר תכלית. עס איז נאר וויא איין פלי וואש מען פאנגט איר
צו עפיש. איבר דעם דארף ער נאר זעהן אז פיל צו פ'ר דינן אז ער זאל דר מיט
קענן לעבן. אונ אז ער וויל זיך איין היידן אז ער טאר ג'ט אויפהערן געלט צו
זאמלען ווארום טאטער וועט ער שפעטער ג'ט קענען פ'ר דינן. זינדיגט ער שוין קעגן
זיין ליבן נאמן. ווארום אז ער וואלט גלייבן אין דעם אויפערשטיין וואלט ער דאך
פ'ר שטאנן אז ער וועט אים קיין מאל ג'ט פ'ר לאזן. השי שפייזט אפילו דעם קלענסטן
וועריפל מכל שכן דעם מענטשין וואש דינט אים מיט דעם גאנצן הארצן אונ האלט
זיינע הייליגע מצות. לא ראיתי צדיק געזב. מען האט נאך קיינמאל ג'ט געזעהן אז
איין ערליכר איין פרומער מאן זאל שטארבן פ'ר הונגר. געלט איז די וועלט. האלט
מען עס פ'ר איין תכלית ווערט מען אן ביידע וועלשין. האלט מען עס אבער פאר
איין ווייטיקע זאך וואש מען קאן דורך דעם קומן צום תכלית דאש מען ביידע וועלשין
דאש רוב מצות אונ עבירות קומן נאר דורך געלט. איך וויל דרויף איין משל געבן
לאמיר זעהן המך אום פסח דאש איז דאך גיוויס ג'ט שייך צו געלט. אונ עס קאן
מיגליך זיין אז ווער עש איז שטארק פ'ר ליבט אין געלט זאך אז דר מיט פ'ר זינדיגן.
עס טרעפט זיך אמאל אז איינער האט מויונט טעפ המצדיגן בראנפין אונ ער האט
פ'ר פסח פ'ר געסן אים צו פ'ר קיפן איין ערלימילא איז דאך דר דין המך שעבר עליו
הפסח אסור בהנאה איין המך וואש עס איז גיוועזן אין איין אדגס רשות ביו איבר

פסח טאר ער דר פון קיין הנאה ניט האבין • נוא דר פרוקער איד וואש ער איז ניט שטארק פון ליבט אין דעם געלט וועט ער גיוויס דעם נאנצין פראנפין ארויס גיסן און וועט פון אים גאר קיין הנאה ניט האבן אזו וויא דער דין איז • דער וואש איז אבר וייער שטארק פון ליבט אין געלט • וועט ער זיך פערעכנן אז די פראנפין פטרעפט פיל געלט • וועט אים די הארץ ניט לאזן ער זאל זיך אזו איין גרויסן שאדן מאכן און ער וועט די פראנפן פון קויפן • איבער דעם זאגט אונזר הייליגע גמרא אז וויא דר מענטש קוקט אויף יענער וועלט איז דאש ערשטע וואש מען פרעגט אים • נשאת ונתת באמונה • האקטו ערליך גיהאנדילט דאש היישט וויא האשטו גיהאלטן די וועלט • איז דאש בייא דיר גאר גיווען איין ווייטיקע זאך און דוא האשט זיך גיהיט ניט צו פיר דיין איין אומערליכע פרוטה אדר עובר צו זיין איין עבירה פון געלט • אדר איז דאש געלט ביי דיר גיווען דער עיקר און דר תכלית און קיין שום זאך איז דיר ניט אומערעכט גיווען ווען עש האט דיר געלט איין גיפראכט • ביטער איז יענעם האט ער ווערט תיכף ביי דיא ערשטע שאלה פון שמומט און קאן ניט ענטפערן • און וואול איז וויידר דעם וואש קאן ענטפערן מיט דעם פולין מיל • נשאתי ונתתי באמונה • איך האב ערליך גיהאנדילט • איך האב ניט גילושט קיין געלט און האב ניט גיטאן קעגין זיין ליבן נאמען און קעגין מענטשין דאש מינדסטע וואש אומערעכט איז פון געלט וועגן • מען וועט אפשר פרעגין דיא גמרא זאגט דאך צדיקים ממנום חביב עליהם ויתר מטמם • בייא דיא צדיקים איז דאש געלט שטארק חשוב • אויף דעם מוזין מיר ענטפערן אז דער פשט איז ניט אז די צדיקים זיינן שטארק פון ליבט אין די געלט • גאר אז די געלט איז בייא זייער מיינער • זיי גיבן עס ניט אויף אויף איבעריגע זאכן וואש מען דארף זיי ניט גייטיג • אזו וויא די גמרא זאגט דארטן דעם טעם לפי שאינם פושטים ידיהם בנגז • ווייל עש איז וייער פשוט געלט • זיי פאר דיגן עש וייער ערליך און דיא פרוטה קוקט זייא ניט גרינג אן :

ב דער איד טאר דעם אנדרין איד ניט נארין ווען ער קויפט בייא אים עפיים אדר ער פון קויפט אים עפיים אדר ווען ער דינגט ביי אים איין דירה אדר אגונעלב אויער עפיים אנדערש אדער ווען ער בייט אכטבע :

ג ווען מען האט עפיים צו פאר קויפן טאר מען עש ניט שענער מאכן יענעם צוא באשווינדלען • לפשל מען ניט דיא בהמה קלייען וואשער צו טרינקן כדי זיא זאל אן גיפוישט ווערן און דיא האר זאלין זיך אויף שטערקן זיא זאל אים זעהן פעט • אדער מען פארבט אלטע בליים זייא זאלין אים זעהן וויא גייע :

ד איין גלאטע מטבע טאר מען בייא זיך ניט האקטן • מען טאר אפילו איר ניט פנוצין פאר איין גיוויכט • ווארום מען קאן זיך פאר געסן און אוועק געבן איר פאר איין גוטע מטבע • דריבער מוז מען איר שטעלצין אדער לעכערין :

ה מען טאר ניט אריין מישן אין גוטע תבואה אדר פירות אביסל שלעכטע וואש עס זעהט זיך ניט אן • אויך איז איין משקה טאר מען ניט אריין מישן אביסל שלעכטע אין פיל גוטע • אבר ווען די משקה באקוקט דר דעם אנא דר טעם מען מען :

ווארום

דווי הלכות משא ומתן אדם נ

ווארום דער קויפער וועט דאך דער פילין און וועט פאר דעם ווייניגער צאלין :
ו מען טאר נישט פאר קויפן פאר פון איין גיפייגריכע ביהמה און יענס זאגן אז עס
איז פון איין גיקוילעטע ביהמה :

ז מען טאר נישט געבן איין פאלשע וואג אדר איין פאלשע מאס . אפילו איין נכרי מח
מען אויף ערליך וועגן . אונזער הייליגע גמרא זאגט . אז דיא שטראפ פאר אפאלשע
וואג אדר אפאלשע מאס איז הארבער וויא פאר די גרעסטע עבירה . מען טאר נישט
אריין לייגן דיגוויכטען אין וואלץ כדי זייא זאלין שווערער זיין . די גוויכטען וואס
מען וועגט מיט זייא פייכטע זאכן מוז מען ווייניגסטנס יעדער וואג איין מאל אפ
רייניגן ווארום עס קלעפט זיך אן זיי אן פונדך נאכע האנט און זיי ווערן שווער . אין
די שאל וואש ער לייגט אריין די פייכטע זאכן מוז מען אויש ווישן פריער מאל וועגן :
ח מען טאר ביי זיך נישט האבן איין פאלשע מאס אדר איין פאלשע וואג האמטשע
ער בנצט זייא נישט צו וועגן אדר מעסטן . אפילו ער בנצט עס נאר פאר איין
נאכט טאפ . ווארום מען קאן זיך אמאל טועה זיין און יא באנוצן :

ט דיא בליס וואס מען מעסט מיט זייא מוז מען נישט אויס ווישן ווייניגסטנס איין
מאל אין דער וואג :

י אז מען וועגט אדר מען מעסט . זאל מען זעהן עש זאל עפס מער וועגן . און די
מאס זאל אביסל העכר זיין :

יא מען מוז איבערלאזן מעסטן אזו וויא דיא נאנצע שטאט איז זיך נוהג . ווען דער
מנהג איז צו פאר קויפן אפ גישטרייכט טאר מען נישט קויפן חוץ מיט איין
ווערד האמטשע דער וואס פאר קויפט נישט אזו מיט זיין גוטן ווילן איז דר קונה צאלט
אויס דר פאר . און ווידער פאר קערט ווען די נאנצע שטאט מעסט מיט איין ווערד
טאר מען נישט פאר קויפן אפ גישטרייכט . האמטשע עס איז דעם קונה רעכט איז ער
צאלט ווייניגער ווייל עס פעלט דער ווערד . איז דאס אויף פאר באטן :

יב דאס שטרייף האלץ וואש מען שטרייכט אפ דר מיט מוז זיין פון האלץ . אפר
נישט פון איין צווא גרינגע זאך און נישט פון איין צווא שווערע זאך . אויף מוז עס
זיין גלייך פון ביינע זייטן . נישט פון איין זייט שארף און פון אנדערן זייט גראב .
ווארום מיט דעם קאן מען מאכן אשווינדיל . אז ער וועט קויפן וועט ער אפ
שטרייכין מיט דעם גראבן זייט . כדי עש זאל ווייניג אראפ גיין . און אז ער וועט
פאר קויפן וועט ער שטרייכין מיטן שארפן זייט כדי עס זאל שטארק אויס רייסן .
אויף מוז מען זייער ערליך אפ שטרייכין נישט צו גישווינד ווארום דאס איז שלעכט פאר
דעם וואס פאר קויפט . עש שטרייכט צווא ווייניג אפ . און נישט צו לאנגזאם ביסליך
ווייס . ווארום דאש איז שלעכט פאר דעם קונה . עש רייכט צו שטארק אויס . איפר
דעם מוז מען שטרייכן מיטל מעסיג אויף איין מאל נישט צו גישווינד און נישט צו פאכעליך :
יג ווען מען מעסט איין נאכע זאך וואש האט איין שוים . טאר מען עש נישט מעסטן
מיט דעם שוים . ווארום מיט דעם גולת מען דעם קונה . מכל שפן אז מען טאר
נישט גיטן אין דר הייף כדי עס זאל האבן אגרויכטשום ווארום דאש איז אנרויסע עבירה :

יד ריא פארשטעהרס אין יעדער שטאט דארפן מאכין עטליכע אויפגעהרס וואש זאלן ארום גיין אין דא קראמען און אין דא שיינקען צוא זעהן אויב דא וואג איז דא סאם איז ערליך . און בייא וועמען מען גיפנט איין פאלשע , וואג אדער פאלשע וואג זאלן אדער איין פאלשע סאם זאל מען אים שטארק בשטראפן : מו דר איד מוז תמיד האלטן זיין ווארט . וואס ער זאגט מוז בייא אים הייליג זיין און ער טאר עש גיט משנה זיין . למשל ער וויל בייא איינעם עפס קויפן און האט אים גיזאגט אז ער וועט אים און און אזו פיל געבן . און יענער האט אים גענעמפערט אז עס איז אים רעכט אזו פיל צו געבן וויא פיל ער וויל אים געבן תאמטשע ער האט אים נאך קיין געלט גיגעבן . און ער האט נאך גיט גענוסן די זאך אין האנט אריין . און ער האט נאך גיט מקבל קנין גיווען . קורץ ער האט נאך גאר גיט דאש מינדסטע גיטאן וואש דער קויף איז שוין דער מיט גיטלאסין גיווארן נאך דעם דין . איז אקט גיט רעכט אז דער וואש קויפט אדער דער וואש פאר קויפט זאל תרטה האבן . און אז איינער פון ביידע האט זא תרטה . טוט ער גיט רעכט און אנדערע הייליגע חכמים האבן אים גיט ליב . דר פרוכר איד מוז אפילו האלטן וואש ער האט אין זין גיהאט בייא זיך אין הארצין . תאמטשע ער האט עס נאך גיט ארויס גירעט . למשל ער האנדלט בייא איינעם איין זאך און האט אין זין אים צו געבן צעהן קאפייקן און יענער זאגט ער וויל עס אים לאזן פר גיין קאפייקען זאל ער אים געבן . די צעהן קאפייקען אזו וויא ער האט אין זינן גיהאט און ווידר פר קערט אז ער האט אין זין גיהאט נענס צוא פאר קויפן דא זאך פאר גיין קאפייקען און יענער זאגט אים אז ער וויל אים דר פאר געבן צעהן קאפייקן . זאל ער בייא אים גיט מער געבן וויא גיין קאפייקן וויא דוד המלך האט גיזאגט אז דר אויפגערט האט גאר קיב . איין דובר אמת בלכבו דעם וואש ער רעט דא ווארהייט ביי זיך אין הארץ . דאש הייבט ער האלט אפילו דאש וואש ער האט גיט ארויס גירעט גאר ער האט אין זין גיהאט אין הארץ . דא הייליגע גמרא זאגט דרויף רב ספרא דר איד מוז אזו שטארק האלטן וואש ער האט אין זין בייא זיך אין הארץ וויא רב ספרא . ווארום רב ספרא האט אמאל גיהאט איין זאך צוא פאר קויפן און איינער האט אים גיוואלט דר פר געבן אכציג רוביל . ער האט אבער גיט אנדערש גיוואלט גאר הונדערט רוביל . אין עטליכע טעג ארום האט רב ספרא גיזאגט געלט און האט זיך גיזאכט דא זאך צוא פאר קויפן פאר אכציג רוביל . דער איד וואש האט פריער גיוואלט די זאך קויפן האט איר גייטיג ברארפט און האט זיך גיזאכט ער זאל שוין פאר איר געבן הונדערט רוביל . וויא רב ספרא איז צו אים גיקומען האט ער אים גיזאגט איך גיב דיר שוין די הונדערט רוביל וואש דא ווילסט פאר דר זאך . רב ספרא האט אים אבער גענעמפערט איך טאר בייא דיר גיט מער געבן גאר אכצט ווארום איך האב אזו אין זין גיהאט . אויך ווער עס האט אין זין גיהאט איינעם איין טוכה צו טאן און ער קאן עש טאן . איז רעכט ער זאל גיט תרטה האבן און זאל יענעם טאן דא טוכה :

הוי הלכות משא ומתן אדם נא

מן ווער עס האט עפיש גיהאנדילט אונ האט גיגעבין אדרויף אדער ער האט זיך גימאכט איין צייכן אויף דער זאך וואס ער האט גיקויפט. האמטשע נאך דעם דין הייסט דאס נאך גיט גיקויפט. טאר ער דאך גיט הרטה האבין. אונ איינער דער וואס האט דיא זאך צוא פאר קויפן טאר ער גיט הרטה האבין. אונ איינער פון ביינע וואס האט יוא הרטה. שוט גיט וויא איין ערליכר איד דארף צוא טאן. אונ ער האט אויף זיך איין מי שפרע. דאס הייסט מי שפרע מדור המבול דר וואס האט גישטראפט דאש דור המבול אונ דאס דור הפלגה אונ דיא מענטשין פון סדום ווייל זייא האבין שלעכט גיהאנדילט קעגין מענטשין. דער וועט אויף צאלין דעם איד וואס האלט גיט זיין ווארט:

יז ווען איינער שיקט דעם אנדערין צוא קויפן איין זאך. אונ ער גייט אונ קויפט דיא זאך פון זיינע וועגין פאר זיין אייגין געלט איז ער איין שווינדלר אונ פירט זיך גיט וויא איין ערליכער איד דארף זיך צוא פירן. האט ער אבער גיקויפט פאר דעם געלט וואס יענער האט אים גיגעבין. מוז ער אים געבין דיא גיקויפטע זאך אונ האמטשע ער וויל אים אפ געבין דאס געלט העלפט דאש גיט:

יח ווען איינער זאגט דעם אנדערין צו. ער זאל אים שיינקען איין קליינע מתנה. מוז ער האלטן זיין ווארט אונ אים שיינקען ווארום יענער האט זיך אויף דעם פאר לאזט. איז עס אפר איין גרויסע מתנה. איז אייגענטליך קיין גרויסע עבירה גיט ווען ער גיט איר גיט. ווארום מן הסתם האט זיך יענער גיט גאנץ פאר לאזט דרויף אבער פון דעסט וועגין איז דאס גיט רעכט. ווארום דער איד דארף האלטן זיין ווארט. אונ אזוי וויא מען רעכט מוז מען טאן. די גמרא זאגט אז דאס שטייט אין דעם פסוק והיו צדק ויהיה לך. יהא הן שלך צדק ולא שלך צדק. דיין הן דאש הייסט דא זאגסט יוא מוז עס לויטער זיין אמת אונ דיין גיין מוז אויף זיין לויטער אמת. אזוי וויא דא זאגסט אזוי מוזטו האלטן. אונ קעגין איין ארומאן מוז מען אפילו האלטן ווען מען זאגט אים צו איין גרויסע מתנה. ווארום דאס הייסט וויא איין גדר. אונ אפילו אז ער האט אים גיט גיזאגט נאר ער האט עס אין זינען גיהאט בייא זיך אין הארצין מוז ער עס אויף האלטן:

יט אזוי וויא מען טאר יענעם גיט נארין אין געלט זאכן אזויא טאר מען אים אויף גיט נארין מיט ווערטער. מען טאר גיט זאגן וויא פיל ווילסטו פאר דער זאך. ווען מען האט גיט אין זין דיא זאך צוא קויפן. אדער הייסטו קויפן ווען מען ווייס אז יענער האט גיט צו פאר קויפן. אז איינער איז איין בעל תשובה טאר מען אים גיט זאגן גריינג נאר וואש דא ברוט פריער גוועזן. ווען איינער איז קראנק אדר עס גייט אים שלעכט טאר מען אים גיט זאגן מן הסתם האסטו געזינדיגט אונ דער אויבערשטער איז גירעכט וואס ער שטראפט. דו. ווען מען פרעגט איינעם איין קלוגע זאך טאר ער גיט זאגן צוא איין אנדערין וואס איז גיט קיין תכס. ענטפער דא אויף דעם וואש מען האט מיר גיפרעגט. ווען איינער האט גיט איין שיינעם צוא נאמען טאר מען אים גיט רופן מיט דעם דאזיגין צוא נאמן. אונ אפילו יענער

אזי שזין גיוואונט מיט דעם צוא נאמען . טאר מען אים נישט רופן ווען מען איז זיך
 כבוין אים צוא פאר שעמען . מען טאר קיינס נישט נארין אפילו ווען גענר האט דער
 פון קיין שאדן נישט . למשל מען פאר קויפט אים איין ואך וואס זיא האט איין פעלר
 האטשע זיא איז טאקע אזוי פיל ווערט וויא פיל גענער גיט אים . מוז מען אים דאך
 זאגן אז די ואך האט איין פעלער . אפילו איין נכרי טאר מען אויף אזוי איין שטייגער
 נישט נארין . למשל מען פאר קויפט אים איין גיפייגערטע הונטאר מען אים גיט זאגן
 אז זיא איז איין גיקוילעטע הונט . מען טאר נישט אייגעס בעטן ער זאל גיין צום מיש
 עסין ווייל מען ווייס אז ער וועט גוויס גיט וועלן . מען טאר אייגעס נישט בעטן ער
 זאל צוא געמען איין מתנה . ווייל מען ווייס אז ער וועט גוויס נישט אן געמן . קורץ
 איין איד מוז זיך שטארק היטן ער זאל נישט גנבני . גענעס דעה ווארום דאס איז
 פון דיא גרויסע עבירות וואש דער ביא שטייט ובראת מאלה :

מב דיני הפלת מנחה וכו' מ' סעיפים

דער דין פון מנחה דאוונען

א דאס מנחה דאוונען אז זייער איין טייערע תפלה און ען האט פאר איר איין גרויסן
 שבר . ווארום זיא קומט דעם געמטשין שווערער אן וויא דאש דאוונען אין דר
 פריא א' וויא מעריב . ווארום אין דער פריא שטייט קע ערשט אויף און האט
 נאך גאר קיין גי' עפטין נישט . ווידער מעריב איז שוין נאך אלע גשעפטין . אבער
 מנחה איז דאך ביא טאג און אז דער איד לייגט אוועק די גי' עפטין און דער מאנט
 זיך אן זיין ליבן נאמען איז דאש ביא דע- אויבערשטין שטארק חשוב און ער גיט
 אים דער פאר איין גרויסן שבר :

ב דער עיקר צייט פון מנחה הייבט זיך אן פון דריטנאלבין שעה פאר נאכט ביז
 פתח פערטיל שעה פאר נאכט און דאס הייסט מנחה קטנה . האט מען זיך אבר
 פאר גי' אדער מען האט קיין צייט נישט גיהאט איז נאך צייט צוא דאוונען מנחה
 ביז שטערן קומן ארויס ווער עס פארט אבער אין ווע . אריין אדער ער געצט זיך
 עסין און האט מורא ער זאל נישט עובר מנחה זיי מעג ווער דאוונען מנחה תיכף נאך
 האלב איינס ביא טאג און דאס הייסט מנחה גדולה :

ג מיט איין האלב שעה פאר דער צייט פון מנחה דאס הייסט דריא שעה
 פאר נאכט טאר מען זיך נישט ועצין ! ס' . אייגענטליך האפענדיג צוא עסין איז
 קיין גרויסער איסור נישט אבער עס איז אויך נישט רעכט . אויף טאר מען נישט גיין
 אין באד אריין אדער זיך לאזן אפ גאלין דריא שעה פאר נאכט איידער מען האט
 מנחה גידאוונט . און צוא איין גרויסע סעודה דהיינו אמתנה אדר אברית אדער
 אפריון הבן טאר מען זיך נישט ועצין מיט איין האלב שעה פאר מנחה גדולה דאס
 הייסט צוועלף ביא טאג . נאר מען מוז ווארטן ביז האלב איינס און דאוונען מנחה
 דער נאך געצט מען זיך עסין :

ד ביז מנחה דאוונען מוז מען וואשין דיא הענט אפילו ווען זיא וויינען היין און
 אפילו

חיי דיני תפלת מנחה אדם נב

אפילו מען שמיים ערשט אויף פון דעם לערנן . ווען מען האט אבער קיין וואסער
 נישט און אז מען וועט גיין זוכן וואסער וועט דער ווייל דער עולם אפ דאוונען . רייכט
 מען זיך אפ דיא הענט מיט איין האנטאך אדער מיט עפעש אנדערש און דאוונען
 גלייך מיט דעם עולם :

ה מען זאגט נישט אשרי צוא מנחה ביו עם ויינען שוין דא צעהען מענטשין אין שול
 דאס הייסט צעהען וואס ויינען שוין בר מצוה כדי דער חזן זאל מענין זאגן
 קדיש נאך דעם אשרי . האט מען זיך אבער פאר געסין און מען האט אן גיהויבן
 צו זאגן אשרי אן זאגן דער נאך ויינען צוא ניקומען ביו צעהען מוז מען זאגן נאך
 איין מזכור אינ דער חזן זאגט קדיש :

ו ווען עס איז שוין שפעט זאגט דער חזן תיכף נאך קדיש הויף דיא שמונה עשרה
 ביו האל הקדוש און דר עולם הערט אויס און זאגט נאך . און נאך האל הקדוש זאגט
 דר עולם אמן און מען דאוונעט דיא שטילע שמונה עשרה און דער חזן דאוונעט אויך
 שטיל . און ער זאגט שוין נישט נאך אמאל די הויכע שמונה עשרה . און אז עס איז
 שוין אזא שפעט אז עס איז איין סברה ווען מען וועט ווארטן מיט דער שמונה
 עשרה ביו דער חזן וועט אויס לאזן האל הקדוש וועט מען נישט ענדיגען די שמונה
 עשרה . ווען עס איז נאך טאג מעג דר עולם גלייך דאוונען שטילערהייט מיט דעם
 חזן דאס הייסט זיין זאגן אים נאך ווארט פאר ווארט ביו האל הקדוש . עס איז
 אבער רעכט עס זאל ווייניגסטנס איינער בלייבן וואס זאל נישט מיט דאוונען מיט
 דעם חזן כדי ער זאל נאך זאגן אמן אויף זיינע ברכות :

ז ווען איינער קומט אין שול אריין צוא מנחה און טרעפט דעם עולם שוין דאוונען
 שמונה עשרה זאל ער גלייך דאוונען שמונה עשרה מיט דעם עולם און אשרי
 זאל ער דער נאך זאגן . האלט מען אבער שוין אז א ווייט אין דער שמונה עשרה
 אז ווען ער וועט זיך א צוגד שטעלן שמונה עשרה וועט ער איר נישט קענען ענדיגן
 ביו דער חזן וועט האלטן בייא קדושה . און אז ער וועט ווארטן ביו דער חזן
 וועט אפ זאגן דיא גאנצע הויכע שמונה עשרה מיט דעם קדיש . וועט שוין פאר
 איבער זיין דיא צייט פון מנחה זאל ער ווארטן און וויא דער חזן הייבט אן דיא
 הויכע שמונה עשרה זאל ער מיט אים שטילערהייט גלייך דאוונען ווארט פאר
 ווארט . און ער זאגט מיט אים דיא גאנצע קדושה און גאנץ לדור דודר און לאזט
 מיט אים גלייך אויס האל הקדוש און דיא ברכה שומע תפלה פין שמע קולנו אויך
 מודים מוז ער מיט אים גלייך זאגן כדי ער זאל זיך גלייך בוקן מיט דעם עולם .
 דאס אייגענע איז אויך ווען מען פארעכנט זיך אז ווען מען וועט ערשט דאוונען
 מנחה ווען דער חזן וועט שוין האבן אפ גיזאגט דיא גאנצע שמונה עשרה וועט מען
 נישט קענען גלייך דאוונען מעריב מיט דעם עולם . זאל מען דאוונען דיא שמונה
 עשרה פון מנחה גלייך מיט דעם חזן . אז מען איז אבער ניקמן ווען דר חזן האלט
 שוין באלד בייא קדושה זאל מען ווארטן ביו דער חזן לאזט אויס האל הקדוש און
 נאך זאגן אמן . דער נאך דאוונעט מען פאר זיך שמונה עשרה האמטשע מען ווערט

דאך דורך דעם אן דעם אמן נאך! שומע תפלה און דעם שדים וואס דאס זיינען דאך גרויסע הויכים איז עס דאך ליבער אזוי ציא טאן פרי מען זאל גלייך דאוונען מעריב ביט דעם עולם :

ח ווען דיא מנחה ציהט זיך ביז אין דער נאכט אריין זאל מען קיין תחנון נישט זאגן ווארום מען טאר נישט זאגן תחנון בייא דער נאכט. מען מוז אבער שטארק אכטונג געבן דיא מנחה זאל זיך נישט ציהען אין דער נאכט אריין ווארום די נאכט זייער דאך שוין צום אנדערין טאג. נוא וויא אזוי קאן מען זאגן קדיש מיט תחבול אויף איין תפלה וואש מען האט נאר נישט גיראווינט אין דעם דאוויגן טאג. די מנחה איז דאך גיראווינט גיווארין מיט איין טאג פריער :

ט פרייטאג צוא נאכט ווען מען קומט אין שול אריין ווען מען זאגט שוין מזמור שיר ליום השבת אדער דיא ערשטע נאכט יום טוב ווען מען האט שוין גיזאגט ברכו. זאל ער נישט דאוונען קיין מנחה אין שול נאר ער זאל ארויס גיין דאוונען. ווארום אין שול איז דאך שוין שבת אדער יום טוב און ער דאווינט דאך נאך דיא וואכעדיגע שמונה עשרה. ווען ער קומט אין שול אריין שבת אדער יום טוב ווען דער חזן זאגט ברכו און ער האט נאך קיין מנחה נישט גיראווינט זאל ער נישט זאגן מיט דעם עולם ווארום וויא באלד ער זאגט נאך איז דאך בייא אים שבת און ער טאר שוין קיין מנחה נישט כער דאוונען. האט ער אבער זיך מושה גיוועזן און האט יא נאך גיזאגט דאווינט ער נישט מער קיין מנחה נאר צוא מעריב דאון נישט ער צווייא כאל שמונה עשרה דיא ערשטע איז פאר שבת און דיא אנדערע איז אויף דיא שמונה עשרה פון שבת אבער ער מוז אין זינען האפן אז זיא איז פאר דער מנחה וואס ער האט פאר פאלט. און ווען מען איז אבער גיקומען אין שול אריין נאכהענט פאר מזמור שיר ליום השבת אדער יום טוב נאכהענט פאר ברכו שטעלט מען זיך דאוונען דיא וואכעדיגע מנחה האמשע מען קאן איר נישט ענדיגן איידער מען איז מקבל שבת אדער יום טוב איידער מען זאגט ברכו. ווארום ווייל מען האט דאך אן גירויבין צוא דאוונען ווען עס איז נאך גיוועזן וואך איז שוין נישט קשה דאש איז אבער נאר פאר נויט. אבער יעדער איד מוז זעהן פרייטיג פאר נאכט אדער ערב יום טוב פאר נאכט זיך בייא צייטן אפ צוא פארטיגן פון אלע נישעפטן און פריא צוא קומען אין שול אריין איידער דער עולם דאווינט נאך מנחה :

מג דיני מעריב וכו' י' סעיפים

דינים פון מעריב

א דיא צייט פון מעריב דאוונען הייבט זיך אן וויא מען זעהעט שוין דרייא קליינע שטערין. און דער דין איז מען זאל תיכף דאוונען מעריב וויא באלד מען זעהעט שוין דרייא קליינע שטערין און מען זאל עס נישט אפ לייגן אויף שטערט. אז מען האט אפ קיין צייט נישט. למשל מען לערינט מיט דעם עולם און מען קאן

קאן אין סמינ גיט אויף הערין . מעג מען שפעטער דאוונען . אָבער מען מוז זען עש זאל גיט לייגער דויערין וויא ביז זייער צוועלף אין דער נאכט . און אז מען האט זיך אקאל פארשפּעמינט אָדער מען האט פארנעסן מעריב צו דאוונען . מעג מען דאוונען נאך זייער צוועלף ביי עס הייבט אן צווא סאגין :

ב אין האלבע שעה איידער שטערין שטייען מאר מען גיט זיך זעצן . עסין אָדער אָנפאנגען עפעס צו טאן אָדער זיך זעצן לערנען נאר מען מוז מיט דעם אלעס ווארטין ביי מען דאווינט אפּ מעריב :

ג דער מנהג איז איצונד או מען דאווינט מעריב תיכף נאך מנהג האמשע עס איז נאך גיט נאכט . דאס טוט מען ווייל דער עולם איז שוין דא מנהג צו דאוונען : איז דאך די געמטע צייט אז יעדער זאל דאוונען מעריב מיט א מנגן . ווארום אז מען וועט זיך צווא גיין אז צו באזארגין אז עס וועט שפעטער קיין מנגן גיט זיין צווא מעריב . מען מוז אָבער זעהען עס זאל גיט זיין פאר פינף פערטיל שעה צו נאכט . ווארום מיט איין מעריב וואס מען דאווינט פאר פינף פערטיל שעה צווא נאכט איז מען גיט יוצא . פאר קערט עס איז נאך איין עבירה . ווארום מען האט גימאכט אזוי פיל ברכות לבטלה . מען האט דער קאנט זיין הייליגין נאכען אומקום . די פרוקע זיינען זיך אָבער אס געמטין ניהט . זיי זעצן זיך נאך מנהג לערנען . דאס הייסט נאך פאר א האלבע שעה צווא נאכט . און וויא פאר עס שטייען שוין שטערין . שטייען זיי אויף און דאוונען מעריב מיט א מנגן :

ד ווער עס דאווינט פאר זיך אליין אן א מנגן . מאר ער גיט דאוונען מעריב איידער עש זעהען זיך שטערין . אָבער ווער עס דאווינט מעריב מיט א מנגן איידער עס איז נאכט . מאר ער דער נאך גיט עסין ביי עס ווערט נאכט . וויא פאר עס ווערט נאכט מוז ער זאגן די דרייא פרשיות פון דער קריאת שמע . דאס הייסט שמע וקהל אס שמע און ויאמר דערנאך מעג ער שוין עסין :

ה ווען מען דאווינט מעריב תיכף נאך מנהג און די הענט זיינען ריין בארף מען זיך גיט וואשן . דאווינט מען אָבער מעריב אליין . אָדער אָפילו ווען מען איז גיט געגאנגען נאך מנהג נאר מען האט זיך אפ גירודט צווישן מנהג און מעריב . מוז מען זיך פאר מעריב וואשן די הענט . און אז מען האט קיין וואסער גיט . און אז מען וועט גיין זוכין וואסער דער ווייל וועט דער עולם דאוונען מעריב . דייבט מען זיך אפ דיא הענט מיט איין טיכיל אָדער מיט אַנאָדער זאך :

ו קוכט מען אין שיל אריין ווען דער עולם שטעלט זיך שוין שמונה עשרה פון מעריב האמשע עס איז נאך גיט נאכט נאר עס איז שוין גיט מער וויא פינף פערטיל שעה צווא נאכט אָדער נאך ווייניגער . מוז מען גלייך דאוונען שמונה עשרה מיט דעם עולם . און שפעטער וויא עס שטייען שטערין דאווינט מען קריאת שמע מיט דיא ברכות ביי צווא דער שמונה עשרה :

ז אז מען קומט אין שול אריין ווען דער עולם האלט אין מיטין מעריב . און ער האט נאך צייט אפ צו דאוונען ביי שוכר עמו ישראל לעד איידער דער עולם וועט זיך

זיך שטעלן שמונה עשרה. זאל ער טאקע אזו מאן און זאל תיכף נאך ישראל לעד
נלייך דאוונען שמונה עשרה מיט דעם עולם. און ברוך יי לעולם אמן ואמן זאל
ער נישט זאגן. אפילו נאך דעם דאוונען זאל ער אויף נישט זאגן. האט ער אבער
נאך קיין מנחה נישט גידאווינט. זאל ער דאוונען דיא שמונה עשרה פון מנחה אין
דער צייט וואש דער עולם דאווינט מעריב ביי צוא דער שמונה עשרה. דער נאך
זאל ער זיך אפ רוען אפאר מינוט און זאל נלייך דאוונען מיט דעם עולם דיא
שמונה עשרה פון מעריב. און שפעטער וויא עס איז שוין נאכט דאווינט ער דאס
פריערדיגע דאוונען פון מעריב ביי צוא דער שמונה עשרה:

ח פון וואו רחום ביי אבער דער שמונה עשרה טאר מען נישט פסקין זיין אויסער
וואש דער שמש רופט אויס יעלה ויבא און טל ומטר. הייסט דאס נישט גייעט.
ווארום דאס איז דאך וועגן דעם דאוונען:

ט ווען איינער בלייבט אליין אין שול ביא דער נאכט און ער האלט נאך אין
מטין מעריב. אז דער אנדערער אויף אים ווארטן ביי ער דאווינט אפ.
ווארום טאמער שרעקט זיך יענער אליין צוא בלייבן וועט ער דאך נישט דאוונען מיט
ריינע גידאנקען. האט אבער יענער אזו שפעט אן גיהויבן צו דאוונען אז ער האט
גיוואקט אז דער עולם וועט אוועק גיין איידער ער וועט אפ דאוונען. דאך ער
אויף אים נישט צוא ווארטן ווארום דאש בענויזט דאך אז ער שרעקט זיך נישט.
י פון ברוך יי לעולם אמן ואמן זאל מען זאגן ויענדיג:

מוד סדר הלילה ובו די סעיפים

וויא מען זאל זיך פירן ביא דער נאכט

א נאך מעריב מוז יעדער איד האבן ציין אויס גיזעצטע צייט צוא לערנ'יערער
זאל לערנן וואש ער קאן. און ווער עש קאן נאר נישט זאל ער ויצן אין בית
המדרש און צוא הערין וואס אנדערע לערנען און דאש לערנען מוז זיין תיכף נאך
מעריב. אבער מען זאל נישט פריער עסין ווארום ביא דער נאכט איז מען דאך
מיד און אז מען עסט נאך דער צו קאן מען אנטשלאפן ווערן. איבער דעם לערינט
מען פר ער און דער נאך עסט מען. אבער ווען מען איז שטארק הונגעריג זאל
מען עפעס עסין דאס הארץ צוא דער האפן. דער נאך זעצט מען זיך לערנ'ן און
נאך דעם לערנען עסט מען ערשט רעכט. אינזער הייליגע גמרא זאגט אז ווער עס
לערנט ביא דער נאכט מוט אים דער אויבערשטער גרויס הסד ביא טאג און האט
דער פאר איין גרויסן שכר אויף יענער וועלט. איבער הויפט איז די גרויסע ווינטער
נעכט מוז מען זיך גוויס היטן נישט צוא פאר פריינגען דיא צייט מיט נאכעשקייטן
לא איבער ליליאאלא לגירסא. דיא לאנגע נעכט וויינען באשאפן גיווארין מען זאל
אין זיין לערנען און עס איז אויף זייער זיין פאר דעם אידן אז ער איז נישט וויא
איין פראסטע בהמה וואש ווייט נישט מער נאר עסין און טרינקען און שלאפן.
ער שטייט אויף מיט תורה ער עסט מיט תורה און לייגט זיך מיט תורה:

חיי סדר הלילה אדם נד

ב בייא דער נאכט זאל מען זיך היטן גיט פיל צו עסן דורך דעם איז מען גיוונט און מען שלאפט גיט שווער און מען זעהט גיט קיין שלאפטע חלומות . אויך מוז מען זעהען עש זאל גיט צו היים זיין אין דער שטוב וואס מען שלאפט און ווידער גיט צווא האלט . און מען סאר גיט שלאפט גאנץ אליין אין שטוב :

ג איידער מען גייט שלאפט זאל מען זיך בארעכניגען וואס מען האט גיטאן דעם גאנצן טאג . און אז מען זעהט אז מען האט עפעס גיטאן וואס עס איז גיט רעכט זאל מען דרויף דרטה האבן און תשובה טאן און אויף זיך געבען עס גיט בער צווא טאן . און אז ער דער מאנט זיך אז אימיצער האט אים שלאפטעס גיטאן אין דעם דאזיגן טאג זאל ער אים מוחל זיין מיט דעם גאנצן הארצין און זאל זאגן שרי ל' מארי לך טאן דעסער ל' . דאס הייסט דער אויבערשטער זאל מוחל זיין יעדערין וואס ער האט מיר שלאפטעס גיטאן . ווארום אז מען איז יענעם גיט מוחל און יענער זעהט גישטראפט דורך אים אויף דעם איז דער אויבערשטער ביי און ער איז גיט זיך די שכינה צו זעהען :

ד איידער מען לייגט זיך שלאפטן לייגט מען גרייט שטעט מיט אלע מומרים און פסוקים וויא עס שטייט אין סידור און מען קושט דיא מוזה און מען מאר שיין גיט עסן און גיט מרינקען אויך גיט היידן ביו מען ווערט גאטשלאפט . און אז מען קאן גיט שלאפטן זאגט מען עטליכע פסוקים אזוי לאנג ביו דער שלאף קוקט :

מה דיני ערב שבת ובו יא סעיפים דינים פון ערב שבת

א דער הייליגער שבת איז איינער פון דיא גרעסטע מצות וואס דער אויבערשטער האט אונז אידין געגעבן . ער לערנט אונז אז גאט האט דיא וועלט באשאפט אין זעקס טעג און דעם זיבעטן טאג האט ער גירוש . איבער דעם שטייט די מצוה פון שבת צוועלף טאל אין דער תורה . דיא גמרא זאגט ווער עס האלט שבת אקוראט וויא דער דין איז רעכנט עס אים גאט גלייך ער האט דיא גאנצע תורה מבינים גיוועזן . און ווער עס איז מחלל שבת איז גלייך וויא ער האט עובר גיוועזן אויף די גאנצע תורה . מען מוז אלע טאג גידיינקען דעם שבת אזוי וויא ער שטייט זכור את יום השבת לקדשו . דאס מוזט יעדערין טאג גידיינקען דעם הייליגן שבת . איבער דעם האט זיך דער פנא שטאר געהג גיוועזן אז ווען עס האט זיך אים גיטראפן א שיינע בהמה האט ער איר גיקויפט און האט גיזאגט ער קויפט עס אויף שבת . דער נאך אז עס האט זיך אים גיטראפן א שענערע . האט ער די ערשטע אויף געגעבן אום דער וואכר און די שענערע האט ער באהאלטן אויף שבת . און אזוי האט ער שטענדיג גיטאן . איבער הייסט מוז זיך דער מענטש געהג זיין אז ווען עס ברעפט זיך אים אין מיטן דער וואך איין שייין עסן וואגן וואס מען באקוקט עס גיט אלע טאג . מוז ער עס באהאלטן אויף שבת . און איבער דעם זאגט מען אין דעם יום אלע טאג . היום יום ראשון בשבת . יום שני בשבת . כרי מען

מען זאל שמענדיג גידיינקען דעם שבת. ווארום די קדושה פון שבת ציהט זיך אויף דער גאנצער וואך. וונטאג מאנטאג דינסטאג הייטן אחר שבת. ווייל זיי ציען דיא קדושה פון דעם שבת וואס איז שוין גיוועזן. און מיטוואך דאנערשטיג פרייטיג הייטן פאר שבת ווארום זיי האבן דיא קדושה פון דעם שבת וואס וועט קומען. און איבער דעם ווען איינער איז אין א כדור אדער אין א תפיסה און ווייס נישט ווען עס איז שבת ציילט ער אפ זעקס טעג. און דעם זיבעטן טאג מאכט ער שבת. ווארום אפילו ער איז נישט דער רעכטער שבת. האט ער דאך ווייניגסטנס עפעס אין זיך קדושה פון דעם שבת:

ב. עס איז א מצוה פרייטאג פריער אויף צו שטיין וויאזעלע טאג פרי מען זאל אלסדינג אן גרייטן אויף דעם הייליגן שבת. און אפילו מיהאט א סך דינסטן און משרתים. זאל מען עפס אליין טאן לכבוד שבת. מכל שכן ווינטער אין דיא קליינע טעג איז ביידיא רעכט עפעס אליין צווא טאן. פרי דיא דינסטן זאלן נישט מוין ארבעטן שפעט אין דער נאכט אריין. מיר געפינען אין דער נטרא אז דיא רייכסטע תנאים האבן אליין גיהאקט האלץ און אנדערע ארבעט ניטאן לכבוד שבת:

ג. מען איז זיך נודע ביא אלע אידן צווא באקן חלה אויף שבת. ווארום מען מוז שבת עסן בעסערע ברויט פון א גאנצע וואך. און פרי די אשה זאל חלה געמען. עס זיינען אויף דעם נאך דיא אנדערע טעמים:

ד. ווען מען פארט פרייטאג אויף דעם ווען מוז מען זעהען ביא צייטן צו קומען אין נאכט הויז אריין פרי מען זאל נאך מענען ביי צייטן אונגרייטן עסן פון זיינט וועגן:

ה. עס איז רעכט פרייטאג ביא טאג ווייניג צווא עסן. פרי מען זאל קענען ביא דער נאכט עסן לכבוד שבת. און אפילו איין סעודת מצוה וואס מען קען איר מאכן איין אנדערין טאג. זאל מען איר נישט מאכן ע"ש. למשל א סיום. אבער ווען מען מוז די סעודה ווקא מאכן ע"ש למשל איין ברית מילה אדער איין פדיון הבן. מאכט מען זיא פאר מיטאג. און אזוי וויא עס איז נישט רעכט צווא גיין מיטן פולן בויך צווא קבלת שבת. אזוי איז אויך נישט רעכט צו פיל צו מדינקען פאר קבלת שבת. ווארום מען מוז קידוש מאכן און לכבוד שבת עסן מיטן ריינעם פארשטאנד נישט שבור.

ו. עס איז נישט רעכט צווא פאסטן ערב שבת ווארום נאך א תענית איז מען שוואך און לכבוד שבת דארף מען גיוונט זיין. אבער ווען עשרה בטבת גיפאלט אום פרייטאג מוז מען יא פאסטן. און ווען דער ערשטער יארצייט גיפאלט אום פרייטאג זאל ער דאוונען מנחה נאך זינער צוועקף און זאל אנגיין. דורך דעם וועט ער תמיד ווען דיא יארצייט וועט גיפאלן אום פרייטאג נישט פאסטן ביז נאכט נאר נאך צוועלף אנגיין. אבער ווען דער ערשטער יארצייט איז גיפאלן אין מיטן דער וואך. און ער האט אויס גיפאלט. מוז ער אויך שפעטער ווען דער יארצייט גיפאלט אום פרייטאג אויס פאסטן ביז נאכט אבער אז ער איז איין שוואכער מענטש און דער תענית איז אים צווא שווער מען ער נאך מיטאג דאוונען מנחה און אן בייטן:

ז. עס איז איין מצוה זיך צווא באדין פרייטיג און צווא מכלין אין דער מקוה. און אז ער קאט

חיי דיני ערב שבת אדם נה

קאן ויד גיט בארין זאל ער ווייניגסטנס וואשן. דעם פנים און דיא הענט מיט וואריסע וואקער. אויך זאל מען ויד פרייטיג אפ שניידן די נעגיל. מען טאר אבער גיט אפ שניידן די נעגיל פון די הענט און די פיס אין איין טאג. און אז פרייטאג איז ראש חודש שניידט מען ויד גיט אפ די נעגיל. און אז מען גייט אין באד אריין נאך מיטאג זאל מען פריער דאוונען מנחה. און אפילו מען גייט גיט אין באד אריין איז אויך רעכט באצייטן צוא דאוונען מנחה כדי מען זאל פאר נאכט צייט דאפון אכטונג צו געבן אויב מען האט אין דער היים אלסדינג צורעכט גימאכט אויף שבת:

ח פרייטאג פאר נאכט פון מען איבער זעהן די קליידער אויב עס שטעקט גיט אין וויא קיין באדיל און אויב עס ליגט גיט אין דיא קעשענעם געלט אדער אין אנדער זאך וואס מען טאר שבת בייא ויד גיט טראגן:

ט עש איז רעכט מקבל שבת צוא ויין פינג פערטיג שעה פאר נאכט אבער צום אלער ווייניגסטנס מוז מען אויף הערין פון יעדער גישעפט און פון יעדער ארבעט איין חאלקע שעה פאר נאכט. דער פראקטער עולם מיינט אז כל זמן מען האט נאך גיט גיזאנט מוסר שיר ליום השבת איז נאך גיט שבת. דאס איז אבער איין גרויסער טעות ווארום וויא באלד עש איז א האלבע שעה פאר נאכט טאר מען שוין קיין שום סלאכה גיט טאן. נאר ווען מען האט גיזאנט מוסר שיר ליום השבת פאר א האלבע שעה פאר נאכט טאר מען אויך שוין קיין סלאכה גיט טאן. און און וויא באלד מען האט גיבענשטש ליכט איז אויך שוין שבת:

י פאר נאכט מוז מען צורעכט מאכן די בעטן. און אלסדינג שוין איז דער ארדנונג שטעלן אין שטוב און צום מיש גרייטן. דער מיש מוז זיין באדעקט מיט א מישטוד אויף דעם מישטוד לייגט מען צווייא חלות און פון אויבין באדעקט מען וויא מיט אנאנדער מישטוד. און מען טוט ויד אן שיינע קליידער ריכטור שבת

יא יעדער איד מוז פרייטאג מעביר זיין די סדרה וואס מען וועט מארגן לייגען. שנים מקרא ואחד תרגום. דאס הייסט ער זאגט יעדען פסוק צוויי מאל און דער נאך זאגט ער אויף אים דעם תרגום. און צום סוף סדרה איז רעכט צוא זאגן נאך דעם תרגום איין פסוק פון דער תורה. כדי מען זאל אויס לאזן מיט די ווערטער פון דער הייליגער תורה. ווען מען איז אויף דעם וועג און האט נאר איין חוקש אן תרגום. זאגט מען יעדער פסוק צוויי מאל אלליין אן תרגום. און אז מען קומט שפעטער אויף איין ארט וואו עס איז שוין דא איין חוקש מיט תרגום. זאגט מען דעם תרגום אלליין. דער עיקר מצוה איז מען זאל דיא סדרה מעביר זיין פרייטאג נאך מיטאג. און עש איז רעכט מען זאל אין מיטן גיט אויס ריידן. דיא פרוקע ווינען ויד נחב אויך צוא זאגן דיא הפסדה:

מון דיני הדלקת הנרות ובו פ סעיפים

דינים פון ליכט בענמשין

א פרייטאג פאר נאכט ווייניגסטנס איין האלבע שעה איידער עש ווערט נאכט מוז מען בענמשין

בענטשין ליכט * דר עיקר מצוה איז אז די ווייב זאל ליכט בענטשן * אבער ווער עס האט קיין ווייב נישט מוז ער ליכט בענטשן * ווען דאש ווייב איז איין קיכטסארן * בענטשט דר מאן ליכט דעם ערשטן שבת * ווען דאש ווייב איז בלינד בענטשט דר מאן ליכט * האט די בלינדע נישט קיין מאן און וואגט אליין מוז זי ליכט בענטשן וואונט זי אבער מיט אנדערע בענטשן און יענע בענטשן ליכט ציגט זי אן ליכט און מאכט קיין ברכה נישט * ווען זי איז אבער דיא עקרת הבית און אלע אין שטוב זיינען אנשטער איר ציגט זי צום ערשטן אן דיא ליכט און מאכט די ברכה האטשע זי איז בלינד * דער נאך צינדן ווידער דיא אנדערע אויף ליכט און מאכין דיא ברכה :

ב ווער עש האט קיין געלט נישט מוז ער האבן בעסלן ער זאל האבן צו קויפן ליכט אויף שבת :

ג אנדערע זינדן צעהן ליכט און אנדערע נאר זיבן אפר צום מינדסטן מוז מען אן צינדן צוויי ליכט * און עש איז רעכט די ליכט זאלן זיין גרויס און שיין אבער ווייניגסטנס מוזן זיין אזו גרויס זיין וויא זאלן ברענען ביז איבער דעם עסין און ווער עש האלט שבת ערליך מיט שיינע ליכט בגלוקט אים דער אויפגשטער מיט קינדער תלמידי חכמים :

ד דיא ווייבער זאלן זיך אפ וואשן און שיינע קליידר אן מאן פר ליכט בענטשן * אבער ווען איינע קוכט שפעט אהיים פון גאס זאל זיין פריער ליכט בענטשן און דער נאך זאל זיין אפ וואשן און שייין אן מאן * און ווען דער מאן זעהט אז עש איז שוין שפעט און דיא ווייב איז נאך נישט זאל ער אליין לכת בענטשן : דה פריער ציגט מען אן דיא ליכט און דער נאך שפרייט מען אויף דיא הענט קעגן פנים און מען מאכט דיא ברכה * ברוך אהיה יי אלוינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו להדליק נר של שבת * און נאך דער ברכה לאזט מען אראפ דיא הענט און מען קוקט אן די ליכט * אבער יום טוב וואש גיפאלט אין דער וואכין מאכט זיין פריער דיא ברכה דער נאך ציגט זיין אן * אים יום טוב איז אויף דיא אייגענע ברכה נאר זי זאגט נר של יום טוב * אבער יום בפיר איז אקראם וויא שבת פריער ציגט זיין אן דער נאך מאכט זיין דיא ברכה אזא וויא שבת נאר זי לאזט אויף נר של יום הפורים * שבת און יום כפור מוז מען איבער דעם פריער אנצינדן דיא ליכט פאר דער ברכה ווארם וויא באלד מען מאכט דיא ברכה האט מען דאך שוין מקבל שבת גיווען טאר מען שוין דאך די ליכט נישט מער אן ריין : ו ווער עש וואונט אין עטליכע הייזער מוז ער צינדן ליכט אין אלע הייזער * נאר דארטן וואו ער עסט מוז ער שמעלין ווייניגסטנס צוויי ליכט אויף דעם טיש אבער אין דיא איבערזע הייזער איז גיטונג איין ליכט :

ז מען מען אויף אן צינדן צוויי לאמפן מיט בויסל אפר נישט קיין מערשטין אדר אנאנדער זאך וואש האט אשלעכטן ריח :

ח מען טאר נישט פר נאכט אן נישט וואשער אין לייכטער פרי די ליכט זאל פאר לאשן

חיי דיני הדלקת הנרות אדם נו

לאשין ווערין ווען עס וועט קומען צום וואשער ווארום דאש הייזשט מען פאר לעסט
אום שבת. אָבֿר ווען עס איז דא אַקראַנקער אין שטוב וואש ער קאן נישט שלאפן
ווען דיא ליכט ברענט און מען האט נישט אנכרי עש צוא פאר לעשין מעג מען יוא
פאר נאכט אן גיסן וואשער פון אונטן:

מ איידער מען בענטשט ליכט זאל מען לייגן דיא חלות אויף דעם טיש:

מן דיני קידוש וכו' מ' מעיפים

דינים פון קידוש

א קידוש איז אנדויטע מצוה און ווייפער וויינען אויף מחויב קידוש צוא מאכין *
און אז ווא הערט דעם מאן קידוש מאכין איז ווא יוצא * ווא מוז אבער נאך
זאגן אמן * אבער ברוך הוא וברוך שמו זאל ווא נישט זאגן:

ב דער עיקר מצוה פון קידוש איז אייבר גוטען וויין אדר ראוינקע וויין * און אז ער
האט נישט קיין וויין איז ליפער צוא מאכין קידוש איבער דער חלה איידער
איבער ביר אדער איבער בראנפין אדער מעד:

ג אז ער מאכט קידוש אייבר חלה * מאכט ער פריער דעם קידוש ביו אשר ברא
אלהים לעשותו דר נאך וואשט ער זיך און מאכט המוציא * און זאגט דעם אנדרן
טייל פון דעם קידוש * אָבֿר ווען ער איז זיך מוזה און וואשט זיך פריער * זאגט
ער יום הששי און תיקף דר נאך המוציא * און דאש הייסט נישט כפסיק גיווענן צווישן
וואשין און המוציא * ווארום דער קידוש גיהער דאך אייגענמליך צום עסין:

ד דער כוס פון קידוש מוז ויין ריין אויש גיוואשין * און פול אן גינאסין * און נישט
אויש גישערפעט * אויף זאל ער נישט האבן קיין שפאלט אדער איין אפ
גיבראכענע פוס:

ה אז ער מאכט קידוש אייבר איין משקה מוז די חלה ליגן צו גידעקט:
ו דער כוס פון קידוש מוז אזוי גרויש זיין עס זאל אזא פיל אין אים אריין ווא אין
דעם שאלייכ פון צווייא היגערשע איידער * און ער מוז מרינקען איין רוב פון כוס *
דאש הייסט מער ווא דיא העלפט:

ז פאר קידוש טאר מען נישט עסין און נישט מרינקען * אָבֿר מען מעג זיך אויס שוויינקן
דאש מיל מיט וואסער:

ח ווען ער האט פאר געבן צו מאכין קידוש און ער דר מאנט זיך נאך דר המוציא *
אויב ער האט נאך נישט גיגעסין די המוציא בריינגט מען אים צווייא חלות און
ער מאכט איבער וויא קידוש דער נאך עסט ער דיא המוציא * אבער ווען ער
האט שוין גיגעסין דיא המוציא * מאכט ער קידוש אייבר וויין אויב ער האט * און
ווען נישט מאכט ער קידוש איבער צווייא חלות * און אפילו ער דער מאנט זיך שוין
נאך דעם עסין מאכט ער אויף קידוש גאר ער מוז דער נאך עפסן עסין * דאש
איז דער כלל נאך קידוש מוז מען תיקף עפעס עסין:

ט קידוש מוז גאר נישט ווערין דארטן וואו מען עסט * האט מען נישט מאכט קידוש
אין

אין דער שטוב און עסט דער נאך אין איין אנדער שטוב. אפילו ווען ער האט
בשעת קידוש אין זינען גיהאט צוא עסן אין דא אנדערע שטוב. איז ער גיט
יוצא. און אויך ווען ער עסט גיט עפס תיכף נאך קידוש איז ער גיט יוצא :

במח דיני יום השבת ובו יג מעיפים

דינים פון שבת ביא טאג

א אימליכער איד אויך אימליכע אשה איז מחויב שבת צוא עסן דרייא סעודות *
אין מאלצייט ביא דער נאכט און צווייא מאלצייטין שבת ביא טאג. און אז
ער האט פרייטאג צו נאכט גיט גיקאנט עסן מוז ער שבת ביי טאג עסן דריי מאלצייטן:
ב ביא יעדער מאלצייט פון שבת מוז מען המוציא מאכין איבער צווייא גאנצע
חלות. בשעת המוציא נעמט ער ביינע אין דר האנט אבער ער שנייט איבער
נאר איין חלה :

* שבת אין דער פריא מוז מען אויך מאכין קידוש איבער וויין אז ער האט אבער
ליב בראנפין מעג ער מאכין איבער בראנפין. און אז ער האט גיט קיין שום
משקה מאכט ער קידוש איבער חלה :

ד פאר שחרית מעג ער טרינקען וואסער אדער קאנוע אדר מייא. אבער פאר מוסף
טאר מען נאר נישט טרינקען סיידין מען מאכט קידוש דאש הייסט ווען דאש
האליץ איז שלאף מאכט מען קידוש און פאר בייסט עפס אפזית לעקיה אדער
איין אנדערע קליינאקייטין וואש דא פרקה איז מוזמנת. אבער ויך צוא זעצין
עסן טאר מען נישט בוי מיהאט אפ גידאווינט ומוסף :

ה שבת טאר מען נישט פאסטן. און אפילו איין תענית חלום איז אויך נישט
רעכט צוא פאסטן נאר עס איז ליבער צוא נעמען אויף ויך ער זאל פאסטן
אין דער וואכין צווייא מעג. נאר ווען ער האט שטארק צער פון דעם חלום מעג
ער יא פאסטן ווארום דאש עסן קאן אים נאך שאטן :

ו עס איז אמצוה צוא עסן שבת פירות און זיסע שפייזן ווארום מען מוז אימליכין
טאג מאכין הונדערט ברכות. מילא אין דער וואכין איז דאס גאנץ גרינג ווארום
אין אימליכע שמונה עשרה אליין איז דאך שוין דא ניינצעהען ברכות. ואבער שבת
איז דאך אין דער שמונה עשרה גיט מער דא נאר זיבן ברכות. איבער דעם מוז מען
עסן פירות און אנדערע גוטע זאכין. און מען מאכט איבער אימליכן אברכה דורך
דעם פירט מען אויס דא הונדערט ברכות :

ז ווער עש האט הגאח פון דעם שלאף נאך דעם עסן זאל ער שלאפן אביסל אבער
גיט צו פיל. ווארום עש איז רעכט נאך מיטאג צוא לערנן. אבער הויפט ווער עס
לערנט גיט דא גאנצע וואך מוז ער שבת נאך מיטאג לערנען. און וואו ער קאן
גיט לערנען מוז ער תהלים זאגן ווארום דער שבת איז גיט גימאכט פראסט דעם
בוידעל צוא פילין. נאר מען מוז אין אים נאט דינען און דער נשמה אויך איין גיט
אן טאג. און אז מען שלאפט ביא טאג מוז מען אין זינען האבן אז מען מוט עש
וועגן

חיי דיני יום שבת אדם נז

וועגן דעם עונג שבת. אבער מיטאר נישט זאגן איה וויל שלאפן פרי איה זאל קענען ביידער דער נאכט לאנג אויף זיין:

ח מיר האבן אויפן גיוואנט או מען זאל פרייטאג מעביר זיין די סדרה. ווען ער האט עש אבער פרייטאג נישט גיטאן זאל ער שבת אין דער פריא מעביר זיין דיא סדרה און ער זאל נישט עשין פרי ער איז דער מיט פארטיג. האט ער זיך ערשט דר מאנט נאך דעם עסן זאל ער דעמאלט מעביר זיין דיא סדרה און ווייניגסטנס פאר מנהג: מ מעודה שלישית עסט מען נאך מנהג. אבער ווען דער ערשטער טאג יום טוב גיפאלט אום שבת מוז מען עסן די מעודה שלישית פרייטאג דריי נאך מיטאג ווארום ווען ער וועט שפעטער עסן וועט ער נישט קענען דיא אנדערע נאכט יום טוב עסן. דאש בעקטע איז מען זאל נאך דעם בענטשן ביידא טאג אפילו ווארטן און נאך אכאל וואשן און עפעס עסן און ווידער בענטשן:

י מען טאר שבת נישט לויפן נאר מען מוז גיין גאנץ פאמאליך. אבער ווען עס איז וועגן אמצוה זאך און עש איז שטארק גייטיג מעג מען יא גישווינד גיין אדר לויפן: יא מען טאר שבת נישט גיין וועגן ווייניג גישעפטן אפילו ווען ער טוט דער מיט נאר קיין מלאכה נישט. למשל ער גיט אכטונג אויפן וויין הויז דארף איין קעפערמאך אדר אויב מען דארף דעם גארטן צווא פניסין דאש טאר מען נישט:

יב מען טאר שבת נישט ריידן פון גישעפטן וואש מען וועט טאן אין דר וואקין. און אפילו נישט פון גישעפטן נאר בארישע זאכן וואש גוצין נישט זאל מען אויך נישט ריידן ווארום שבת איז הייליג. און מען מוז איטליכע מינוט אויף קדושה זאכן אנווענדן. און דער סוחר טאר נישט שבת איבער קוקן די וועקסלן און ווייניג ערשין פיקער אדר דיא בריוו וואש ער האט זיין שוין גיליגעט. אבער אפריה וואש ער פאקוסט ערשט אום שבת מען ער יא לייענען אין דיא גראנקען נאר ער זאל זיך היטן נישט צו לייענען מיט דעם מויל:

יג ווען אנכרי איז אים געלט שולדיג און ער ווערט אום שבת גיוואר אז דער נכרי וועט היינט אוועק פארין און וועט אפשר נישט מער צוריק קומן. מען ער גיין אום שבת צו דעם געריכט אים צו פאר קלאגן פרי מען זאל אים נישט לאזן אוועק פארן:

מז דברים האסורים בשבת ובו סיב סעפים

דינים וואש מען טאר נישט טאן אום שבת

דער אויבערשטער האט אונז גיפאטן אין זיין הייליגע הוזה מיר זאלן שבת רוען און נישט טאן קיין איינציגע מלאכה. אפילו דאש גיהנם רוקט אום שבת און ווער עש האלט שבת אזוי וויא עש דארף צו זיין און היט זיך ער זאל נישט טאן דיא מינדסטע זאך וואש מען טאר נישט. דער האט איין גרויסן שבר אין ביידע וועלטן. און ווידער פאר קערט אפילו ווער עס פאר גרינגט זיך אום שבת אנדערע זאכן וואש עש דאכט זיך אים אז מען מען זיין טאן. זינדיגט ער ווייטער שטארק און זיין שטראף איז ווייטער גרויס. ווען דאש בית המקדש איז גישטאנען האט

האט מען פאר שטיינט דעם וואש האט מחלל שבת גיוועזן. און אז ער האט
 עש גיטאן אומגעריין האט ער גימזט בריינגען איין קרפן סמאט. איינער וויא
 וואול מיר קענען אים גיט שטראפן וועט אים גיט גישיינקט זיין. דר אויפערשטער
 צאלט אים צוקראט וויא ער האט זיך פאר דינט. איבער דעם מוז יעדער זיך גוט
 אין קאפ אריין נעמען אלדיג וואש מען טאר גיט טאן אום שבת. ווארום דאש
 היינט גיט אן אונזער שכל מיר טארין זיך גיט אלליין פסקנן וואש מען מעג און
 וואש מען טאר גיט. ווארום מען קאן דורך דעם ווייטע לייענט מחלל שבת זיין.
 דיא גמרא זאגט אז ירושלים איז חרוב גיווארין ווייל מען האט דארט מחלל שבת
 גיוועזן. נאך דאש פאר שטייט מען דאך אז אין דר הייליגע שטאט ירושלים און נאך
 דער ציא ווען דאש בית המקדש איז גישטאנען זיינען חס ושלום אידן גיט אזוא
 שלעכט גיוועזן אום מישענע מחלל שבת צוא זיין. נאר דיא גמרא מיינט אז וויא
 האבין זיך סתיר גיוועזן אזעלכע זאכן וואש עש האט זיך זיין גראכט אז מען מעג
 זיין טאן. אין אמת טאר מען זיין אבער גיט טאן. איבער דעם אז מען וויל זיך
 אפ היטן מען זאל גיט מחלל שבת זיין מוז מען גוט לערנען יעדערין דין און מען
 טאר גיט שטעלן אויף זיין שכל. איך וויל איך דרויף געבן איין קליין משל. ווען
 איינער ראמט אויף זאכן ביין זיך אין שטוב. זיין מענן אפילו נאנץ שווער זיין.
 האט ער קיין עבירה גיט גיטאן. ממילא קאן זיך שוין איינער איין רייזין און זאגן.
 ווען דאש איז קיין עבירה גיט. איז דאך ארויט טראגן אשפילקע גוים קיין עבירה
 גיט. אבר אין אמת ווען מען טראגט אפילו די מינדסטע קליינקייט דארט וואו עש איז
 קיין עירוב גיט. האט מען מחלל שבת גיוועזן. און אזוי איז ביין אלע דינים. מען
 מוז נאר האלטן אזוי וויא אונזער הייליגע תורה און די חכמים האבן גיהייסן. אבר
 אויף איינער פאר שטאנד טארין מיר גיט שטעלן. אויף מוז מען וויסן אז אלדיג
 וואש עש איז דעם אידן פאר פאמין שבת צוא טאן. טאר ער עש אויף גיט לאזן
 טאן דורך אנכרי ווארום אז דער נכרי מוט עש פון זיינעם וועגן איז עש אקוראט
 גלייך וויא ער האט גיטאן. עש איז נאר קיין חילוק גיט פאר קערט עש איז נאך
 ערגער. ווארום אויסער דעם וואש ער איז מחלל שבת. איז ער אויף איין אפיקורס
 ער רעט זיך איין זיין ליבען נאמען אפ צוא גארין און פאר געסט נאר אז דער
 אויפערשטער איז איין יודע בהשבות און ווייס נאנץ גוט פון וועמעס וועגן דער
 נכרי מוט עש. מיר האבן עטליכע זאכן וואש מען מעג זיי טאן דורך איין נכרי.
 אבער זיין זיינען זייער ווייניג און זיין וועלן דא שטיין צווישן דיא דינים. אבער
 וואש אין אונזערע דינים וועלן דא גיט שטיין דאש טאר מען גיט טאן אפילו דורך
 איין נכרי ווער עש וויל זיך אפ היטן אז זיין גשמה זאל גיט פאר פלעקט ווערן
 מוז גיט לערנן דיא דינים פון שבת וואש מיר שרייבן דא ער מוז זיין עטליכע מאל
 לערנען און זיך גוט אין קאפ אריין נעמען און אז ער וועט זיך פירן אקוראט אזוא
 וויא דא שטייט גישריבן וועט ער האלטן שבת אזוי וויא עש גיהער צוא זיין און
 עש וועט אים וואול זיין אין ביידע וועלטן:

חיי דברים האמורים בשבת אדם נח

א מִעַן מָאָר אֹמֵם שִׁבְתָּ גִּיט גִּרְאָבִין עֶרֶד . אָדער מִסְמִינִין אַ פֿעלד . אָדער באַניסִין קִרְיִטְעכער און בִּלְדִמְען מִיט וואַסער . אָפּילוּ מִינְאָל יוֹךְ וואַשִׁין אויף דעם מָאָר מִעַן אויך גִּיט :

ב מִיטָאָר גִּיט שְׂמֹאָלֶען אַ בּוֹיִם כְּדֵי פִירֹת זַמְלִין אַראָפּ פּאַלִין . און אָפּילוּ דֵי פִירֹת וואַש פּאַלִין אַרײַן אַראָפּ אֹמֵם שִׁבְתָּ מָאָר מִעַן אויך גִּיט עֶסִין . איבער דעם מָאָר מִעַן גִּיט עֶסִין דִּיא פִירֹת וואַש מִעַן גִּיטִיט שִׁבְתָּ לִיגִין אונטער דעם בּוֹיִם . מָאָסער זײַנען זײַ הײַנִיט אַראָפּ גִּיפּאַלִין :

ג מִיטָאָר גִּיט מַעֲלָקִין דִּיא קוּה אֹמֵם שִׁבְתָּ . אָבער מִעַן מִעַן הײַסִין אַ גִּבְרִי מַעֲלָקִין :

ד ווען אַ מִיבִיל אָדער אַ קלײד איז פּאַרְגֶעצט מִיט וואַסער אָדער מִיט אַנְדֶערע מַשְׁקָה מָאָר מִעַן עֶס גִּיט אֹמִים קִנוּעצִין . איבער דעם מָאָר מִעַן זײַד גִּיט וואַשִׁין שִׁבְתָּ מִיט אַ שְׁוֹמֵם . וואַרום עֶס איז לײַכט מִיגִלִיךְ ער זאל אוֹשׁ אֹמִים אֹמִים קִנוּעצִין אָבִיסִיל וואַסער . אויך מָאָר מִעַן גִּיט אֹמִים קִנוּעצִין ראַזִיגקע נײַן אוֹישׁ ראַזִיגקעש אֹמֵם שִׁבְתָּ :

ה מִיטָאָר גִּיט עֶפֶענע שִׁבְתָּ דִּיא גִּרְנֶע שְׂאָל פֿון דִּיא וועלעלשע גִּיט . וואַס זײַ איז אויבִין איבער דִּיא גֶעלע שְׂאָל . איבער דעם אַז מִעַן ווײַל זײַא שִׁבְתָּ עֶסִין . זאל מִעַן פֿרײַטאָג אַראָפּ גֶעפֿען פֿון זײַ דִּיא גִּרְנֶע שְׂאָל :

ו אז מִעַן דאָךְ וואַסער צום פֿרײַקען אָדער צום וואַשִׁין . מִעַן מִעַן אײַן פֿרעכֿן דאָס איז פֿון אַ מִיך :

ז מִיטָאָר גִּיט שְׂמֵעִלִין מִלֶּךְ אויף אַ וואַרעם אָרם כְּדֵי גֶעשׁ זאָל דִּרְזִים ווערן קען :

ח ווען גֶעשׁ פּאַלֶט אַ פֿלִיג אַרײַן אין דער יוֹךְ אָדער אין מַשְׁקָה . מָאָר מִעַן גִּיט אֹרִים וואַרפִין דִּיא פֿלִיג אַרײַן . נאָר מִעַן מוז אֹרִים גֶעמֶען אַ בִּיסִיל יוֹךְ אָדער מַשְׁקָה אין אײַנעם מִיט דער פֿלִיג און אונזע וואַרפִין :

ט מִעַן מָאָר גִּיט אָפּ שײַקִין קנאָבִיל אָדער צוויבֶעל אָדער גִּיט נאָר וואַס מִדאָךְ מִיכָה צו עֶסִין . אָבער אויף שְׂפֶעמער מָאָר מִעַן גִּיט אַן גִּרְיִסִין :

י ווען מִיבִיאָר פֿעפֿער צום עֶסִין . מָאָר מִעַן אִים גִּיט שְׂמוֹסִין אין שְׂמײַסִיל וואַס אַז דער וואַכִין . נאָר מִעַן צו קלאָפּט אִים מִיט אַ שְׂטִיל פֿון אַ מַעסער . און גִּיט אין דעם שְׂמוֹסִיל נאָר אויף אַ מַעלער :

יא מִיטָאָר גִּיט רײַבִין האַרמִין קען אויף אַ רײַב אייזִין . נאָר בֶּשֶׁעט עֶסִין שְׂנײַט מִעַן אִים מִיט אַ מַעסער :

יב פֿאַר פֿרײַקענשטע בִּלְאָסִיג אויף דעם קלײד אָדער אויף דִּיא שײַך מָאָר מִעַן גִּיט אָפּ רײַבִין . אָבער נאָכע בִּלְאָסִיג מִעַן אָפּ ווישִׁין . און אַ בִּרְזִיוִין פֿלעק מִעַן מִעַן אויך אָפּ פּוֹצִין :

יג דִּי בֶעלִי עֶנְלוֹת וואַס גִּיבִין האַכער דִּיא פֿערד . מָאָרִין גִּיט איבער זײַפִין דעם האַכער גֶעשׁ זאל פֿון אִים אַרײַשׁ דִּיא פֿלענע . וואַרום דאָש איז אַ גִּרְיִסִיג עֶבֶרֶה :

יד מִעַן מָאָר גִּיט אַרײַן שְׂמֵעִלִין אין אײַן אויבעלע קאַלשע מאַגִלִים ווען דער אויבִי אײַן הײַם . און אָפּילוּ דוֹרְךְ אַ גִּבְרִי מָאָר מִעַן אויך גִּיט לאַזִין אַרײַן שְׂמֵעִלִין וואַרום

והאדם ראש הדיקט ניקאכט אום שבת . אבער איידער מען האט איין גיהייצט מען מען ווא לאזן דעם נכרי אריין שטעלין . אבער נאר איין מאכל וואש איז שוין פרייטיג אפ ניקאכט גיווארן . נאר מען שטעלט צוא ווארימען . אבער איין רוען מאכל טאר מען בשום אופן נישט . אפילו איידער דר אויבן איז גיהייצט אונאפילו נישט דורך איין נכרי . אונא אז מען וויל נאר נישט הייצן נאר מען טוט עש בדי ראש עסין זאל ויד דר ווארימן . האטשע עש איז שוין ניקאכט פון געבטן אונא מען שטעלט עש אריין פר דעם הייצן איז עש איין גרויסע עבירה :

מז אז מען געבט ארום איין מאכל פון דעם משאלינט אויבן אונא עש איז גאנץ אפ ניקלם גיווארן טאר מען עש נישט נאך אמאל אריין רוקן אין אויבן אריין . אבער ווען עש איז נאך אפילו ווארעם . מען מען עש ווא צו ריק אריין שטעלין : כז כטאר נישט ארום דעקין אונארימען מאכל מיט קישענס פרי עש זאל בלייבן ווארעם . ראש איז אבער נאר ווען ראש מאכל איז נאך אין דעם טאפ וואש עש האט ויד ניקאכט דריקען אבער ווען מיהאט עש אבער גליינט אין איין אנדרין טאפ אריין מען מען עש ווא ארום דעקין עש זאל ויד נישט אפ קלען . אונא אז עש איז פון פרייטיג אן גילעגן ארום גירעקט מיט קישענס . נאר מען האט עש איינאנד ארום גינעקען . מען מען עש צוא ריק לייגן אונאטער דיא קשינס :

יז כטאר נישט עפנין דעם משאלינט אויבן פרייטיג צו נאכט אונא צו ריק צוא מאכין . אויך טאר מען נישט בייא נאכט צו לייגן קשינס אדר אנדערע זאכין דער אויבן זאל בעסער פאר שטאפט זיין . ווארום דאס הייסט וויא ניקאכט : יח כטאר ויד נישט קעמן מיט אקאם אום שבת . אייד נישט אפ בערשטין דעם קאם מיט אבערשטיל . ווארום עש איז נישט מיגליך כזאל נישט אויס רייסן דאר :

יט כטאר נישט אויס וואשין אטיכיל אום שבת :

כ ווען דאס קלייד איז בארענגט גיווארן . טאר ער עש נישט אויס שפרייטן אונא אויף היינגן בדי עש זאל ויד אויס טריקענען ווארום מען וועט מינגען אז ער האט עש גיוואשן אום שבת . אונא אפילו בייא ויד אין שטוב טאר ער אויף נישט . אונא אפילו עש איז נאר פייכט פון שנויים טאר ער אויף נישט אויס שפרייטן צום אויס טריקענען :

כא מען מען ויד שבת טובל זיין אין קאלטע וואסער . אבער כוטאר נישט אויס קוועטשין דאס וואסער פון דיא דאר . אונא כוטאר ויד נישט אפ רוען אין באד ראט ווא מען קען שנויען . אויך טאר מען ויד נישט באדן אין אונא רעכע וואנע אפילו ווען ראש וואסער איז גיווארעכט גיווארן פרייטיג . אבער דאס פנים מיט דיא הענט אונא דיא פיס מען מען ווא אפ וואשין מיט ווארימע וואסער פון פרייטיג : כב ווען איין פויגיל פליש שבת אריין פון דער גאס דורך דעם פענקסטער . טאר מען נישט צוא מאכין דעם פענקסטער בדי ווא זאל נישט צו ריק ארום פליען . אונא דאס איינענע איז אויך ווען אקאץ אדער איין הון אדער עוף קומט אין שטוב אריין טאר מען נישט דיא שטוב צוא מאכין :

ויען

דברי האסורים בשבת אדם נט

כג ווען זיינע אייגענע עופות אנטלויפן אויס דער שטוב איז דער דין אזא • ווען זיי זיינן שוין גיוואונט מיט דער שטוב און קוקן אלע מאל צו ריק • טאר מען זיי נישט אליין האפן • נאר מען מעג הייסן אנכרי ער זאל זיי האפן פרי זיי זאלן נישט פאר לארן ווערן • און ווען אקניגד האפט זייא דארף מען אים נישט ווערן • אבער אז ער האט זייא ערשט נישט לאנג גיקויפט און זייא זיינען נאך נישט גיוואונט מיט דר שטוב • טאר מען אפילו נישט הייסן אנכרי ער זאל זייא האפן •

כד מטאר נישט שבת אויף שטעלין אשטייגל צווא האפן מיז •

כה ווען איין פייגל איז שבת ארום אויס דעם שטייגל • און איז דער נאך צווא ריק אריין גיפלויגן אין שטייגל • טאר מען נישט צווא מאכן דאס טיריל פון דעם שטייגל און דאש אייגענע איז אויף פייא הינער און גענו וואס זיינען נאך נישט גיוואונט אין שטוב • טאר ער זייא נישט אריין יאגן אין דער שטייג אריין און צווא מאכן דאס טיריל •

כו מען טאר נישט אויף שטעלין שבת אוועקעריל וואס דיא פליגן זאלן דרינען אריין פאלן •

כז מטאר שבת נישט מאכן אטעלער רעמאך און צוויפעלעס אדער רויע אונערקעם און באשטימן מיט זאלץ • נאר מען מוז נעמען אימליכעם שטיקל באזונדער און אייגנטקען אין זאלץ איידער מען עסט •

כח מטאר שבת נישט אויס שמירען דיא שיד מיט טראן אדער שמאלץ פרי זיי זאלן ווייז ווערן • אויך נישט אפ פוצין מיט שוה וואקס •

כט ווען פלייש ליגט שוין אפאר טעג נישט גיזאלצין און שבת איז דער דריטער טאג • טאר מען עס נישט אפ גיסן • אבער מען מעג הייסן דעם נכרי ער זאל עס אפ גיסן •

ל ווען עס האט אראפ גטריפט וואקס אויף דיא אותיות פון אספר • טאר מען נישט אפ קראצין •

לא מען טאר נישט מאכן אקריץ אויף אספר מיט דעם נאגיל • פרי מען זאל דאס ארם גידיינקין •

לב אנדערע מענטשין שרייבן מיט דיא פינגר אויף דיא שוויבן ווינטער ווען דיא פארע איז איבער גלאפן • זאלן זייא ויף היטין שבת דאס נישט צווא טאן • ווארום מטאר דאש נישט •

לג צוקער גיבעקס אדר קיכלוף וואס עס איז דרויף דא גיבעלעכץ אדער אותיות מיט פארבען • טאר מען נישט צו פרעכין אום שבת • אבער ווען עס איז נישט מיט פארבען מעג מען יוא צווא פרעכין •

לד מטאר נישט אויף פרעכין די התיקה פון אבריה אום שבת • און אפילו דורך איין נכרי טאר מען אויך נישט • מטאר אים אפילו נישט הייסן ארום רייסן דאס פאפיר לעבין דער התיקה • איבר דעם זאלן דיא וואס האבן גרויסע גשעפטין אין דער פרעמט • ויף אן גרייטן אנכרי פרייטיג און זאלן אים אן זאגן אז ווען עס וועט קומען

קומען שבת אבריה ואל ער אים אליין אויף עפענין. נאר ער זאל זעהען אז דיא תתיכא ואל בלייבן נאנץ:

לח מען טאר שבת נים אריין שטעלין פענקסטער אדער ארויס נעמען פענסטער. און אפילו דורך אנכרי טאר מען אויף נים. טירין טאר מען אויף נים ארויס נעמען אדער אריין שטעלין. און מען זאל נים איין היידין עס איז דאך אקליינקייט זייער לייכט אריין צווא שטעלין אדער ארויס צווא נעמען דורך זאנויעקעס ווארעם דאס איז אנרויסקע עכירה:

לו מען טאר נים אויס קערין דעם הויף אדער דיא שטוב וואס עס איז אין איר קיין ברוב נים דא. מען טאר איינענטלאך דיא ברוב אויף נים אויס קערין. נאר מען איז ויך דאס סתיר אז מען פאר ענדערט דאס קערין און מען קערט נים מיט אבעזיס וויא אין דער וואכין נאר מען קערט מיט איין אנדער זאך. אבער ווען עס איז קיין ברוב נים דא טאר מען בשום אופן נים און אפילו דורך אנכרי טאר מען אויף נים:

לו מען טאר שבת נים טראגן איין רעגין שירעם פאר דעם רעגין אדער איין זאגן שירעם פאר דער זון:

לח מסאר נים אריין ציהן בענדל'ך אין נייע שיד אדר נייע חזיון. און אז עס איז איין איינגע לעביל און דאס בענדיל גייט שווער אריין טאר מען אפילו אין אלטע שיד אדער חזיון אויף נים אריין ציהן:

לח איין נקבה טאר נים פלעכטן די האר אום שבת. און אפ פלעכטן טאר דיא אויף נים:

מ כמאר שבת נים טובלין נייע בליים. אז עס איז אבער אפלי וואס משעפט דער מיט וואסער און כדארף דיא איצונד נייטיג. שעפט מען דער מיט אן וואסער אין דער מקוה אדער אין דעם טיף אז עס איז דארט דא איין עירוב. איז ער שוין דער מיט יוצא דאס טובלין אויף. אבער קיין ברבא טאר מען נים כאכין איבער דעם טובלין:

מא כמאר נים אויס גלייכין איין איינבייגענע שפילקע אום שבת:

מב ווען דער זייער איז געבליבן שטיין טאר מען אים נים אן דרייען. אבער ווען ער גייט נאך מען הייסן דעם נכרי ער זאל אים אן דרייען אדר אויף ציהן. מן מען טאר שבת נים שווימען:

מד מען מעג אפ וואשן פרייטיג צו נאכט דאס גיפעס און אלע אנדערע בליים וואס מוועט דארפן אין דר פריא צום עסין. און ווידר פריא טאג מען אויף אפ וואשן אלדינג וואס מוועט דארפן צום שלש סעודות. אבער נאך דעם שלש סעודות טאר מען נים אפ וואשן. אבער גלעזער און פלעשער מען מען תמיד אפ וואשן און אויס שוויינקען מיט וואסער. אבער נים מיט האבאר אדר אש אדר זאמר: מו שבת טאר מען קיין חלה נים געמין. אז ער האט פאר געסין פרייטיג חלה צו נעמען. זאגט ער שבת איבאר אשטיקיל פון אימליקע בולקע און פון אימליכין

דברים האסורים בשבת **חיי** **אדם** **ס**

אִמְלִיכִין קוֹלְעֵטֶשׁ און לִיגֶט עֵס אַנוּעֵק • און זונטיג פאר ברענט ער עס • און דורך דעם מעג ער שוין שבת עסין דיא קוֹלְעֵטֶשׁ און אַלְדִינג וואס ער האט גבאקן: מו ווען אַברענערדיגע ליכט איז אום גיפאלן אויף דעם טיש און עס איז קיין נָכְרִי נישט דא מעג מען אַיבֶר קערין דעם טיש אָדער אַראפּ נעמען דאס טישטאף פֿדי דאש ליכט זאל אַראפּ פאלן:

מז מיטאר נישט עפענען אמיר אָדער אָפּענסטער פֿדי דיא ליכט זאלן פאר לאשין ווערן • און אָפּילו ער וויל גאר נישט דיא ליכט פאר לעשין • און עש איז גאר קיין ווינט נישט אין דרויסן טאר מען אויף נישט עפענען אמיר אָדער אָפּענסטער נישט ווייט פון דיא ליכט:

מח מיטאר שבת נישט אויס מיסין דיא קלייען מיט וואסער פֿדי דיא בַּהֲמוֹת זאלן עסין • און אָפּילו ער האט אָן גינאסין פֿרייטיג דאש וואסער טאר ער עס אויף נישט שבת אויס מישן • נאר אז ער האט נישט קיין נָכְרִי און דאש וואסער איז שוין אין די קלייען פון פֿרייטאג מישט ער אַיבֶער מיט אַלעפּיל אָדער מיט אַשטעקל וואס איז נישט מוקצה אהין און אהער ביז עס מישט זיך אויס • אָדער ער שט אַיבֶר דיא קלייען פון איין פֿלי אין דער אַנדערע אַרײַן פֿדי עס זאל זיך אויס מישן:

מט ווען ער האט פֿרייטיג פאר געסין עסיג אַרײַן צו גיסן אין תֿרײַן טאר ער שבת נישט אַרײַן גיסן דעם עסיג • נאר ער זאל פאר קערט טאן פֿריער גיסט ער אַרײַן דעם עסיג און דער נאך לייגט ער אין אים אַרײַן דעם תֿרײַן • און ער זאל אים נישט דורך מישן נאר ער זאל שטאקלן דיא פֿלי מיט דער האנט ביז עס מישט זיך דורך: נ מיטאר נישט שבת אפּ מעסטן האָבֶר אָדער גערשטין פאר דיא בַּהֲמוֹת • נאר מען נישט זיין צו עסין אָן צאמס לויט וויא מען איז זיך משער:

נא דעם פֿלל זאלקטו וויסן אז אִמְלִיכֵע זאך וואס דער איד טאר שבת נישט טאן • טאר ער דעם נָכְרִי אויף נישט הייסן טאן • לְמַשֵּׁל אפּ שְׁנײַצִין דאש ליכט אָדער אָן צײַגִין אַליכט אָדער דער גלײַכִין • אָבֶער ער מעג אים זאגן אין מיטן דער וואך פאר וואס האקטו שבת נישט אפּ גישנייצט דיא ליכט אָדער פאר וואש האקטו נישט פאר לאשין די ליכט אָדער פאר וואס האקטו נישט גיעפֿניגט דעם בִּרְיָה פֿדי ער זאל וויסען דאס צווא טאן דעם אַנדערין שבת • אָבֶר ער טאר אים נישט זאגן פאר וואש האקטו נישט אָן צוונדן אַליכט • ווארום אָפּילו ווען דר נָכְרִי זאל פון זיך אַלײַן אָן צײַגִין דאס ליכט פון איין אידענס וועגן טאר אויף דר איד דר פון קיין הנאה נישט האבן: נב ווען סתורה שטייט אויף דער פֿרייע גאס און זיא ווערט פארעגניגט אָדער אפּאס וויין אָדער ביר איז צווא טריקענט גינוארין און עס רינגט אויש מעג ער רופן אַנְכֶרִי • אָבֶער ער טאר אים נישט זאגן ער זאל באַדעקן דיא סתורה אָדער ער זאל אַיבֶר גיסן די משקה אין איין אַנְדֶר פאס אַרײַן • און אז דר נָכְרִי טוט עס אַלײַן איז דאס נישט קיין עבירה:

נג ווען דער עירוב האט זיך אַיבֶער גיריסין אום שבת מעג ער הייסן אַנְכֶרִי ער זאל אים פאר ריכטן:

נד מען מעג זאגן דעם נכרי ער ואל געמען אפגענדעדיגע ליבט און ואל אים לייכטן אין איין אנדער שטוב אריין. אום ווינטער אז עס איז שטארק קאלט מעג מען אים הייסן איין הייצן אין אייביג. אבער ווען עס איז שוין גאך מיטאג און אז ער וועט הייצן וועט ערשט בייא דער גאכט רעכט ווארעם ווערן טאר מען אים גיט הייסן איין הייצן:

נה ווען דער נכרי האט אן גיצונדיג אלייבט פון זיינע וועגן מעג דער איד דער פון הנאה האבן. למשל צו עסן דער בייא אדער עפעס נצוא טאן וואס מען מעג אום שבת:

נו דעם כלל זאלסטו וויסן אז אימליכע מלאכה וואס דער נכרי טוט פון זיינע וועגן מעג דער איד דער פון הנאה האבן נאר עס מוז זיין גיט קיין מוקצה. למשל ער האט אן גירסין שבת פירות פון דעם בוים דאש טאר מען גיט עסן ווארום דיא פירות זיינען מוקצה אויף מען מוז זיכר וויסן אז דער נכרי וועט גיט מער אן גרייטן פון דעם אידענס וועגן. און אויף מוז עס זיין אזו זאך וואס מידארף עס גיט שטענדיג ווארום וויא באלד מידארף דאש שטענדיג איז צווא באזארגן אז וויא באלד ער וועט זעהען אז דער איד האט עס דעם שבת בייא אים גנומען וועט ער שוין דעם אנדערין שבת אום מילשנע מער אן גרייטן פון דעם אידענס וועגן:

נז זוכער מוז מען ניד וזמן גיט צו עסן שבת דיא פירות וואס דער נכרי בריינגט זיי ווארום עסקאן דאך זיין אז ער האט זיי היינט גירסין זיינן וויא דאך מוקצה אבר אז דער נכרי זאגט אליין אום גפרענט אז ער האט זייא נעכטין גירסין און דער איד ווייס באשטימט אז דער נכרי ווייס גאר גיט אויב עס איז בייא דעם איד אחילוק צווייטן פרייטאג גירסין און שבת גירסין מעג ער אים גלייבן און מען מעג דיא פירות עסן:

נח ווען דער נכרי בריינגט איין משקה אדר איין עסין ווארג און מען ווייס אז ער האט עס גבראגן גיט וואו קיין עירוב איז דא. איז רעכט אז מען זאל דעם שבת דער פון קיין הנאה גיט האבן נאר מען זאל עש איבר לאזן אויף מוצאי שבת: **נח** אז דער נכרי גראכט שבת אום זעלכע זאכן וואס זיינען שוין אפ גירסין נאר זייא ליגן פאר גראבן אין דער ערד. למשל ריבן. רעטיף. קערין. ווען ער האט זייא שבת אום גראבן פון זיינע וועגן מעג זיי דר איד עסן אום שבת. אבר אז ער האט זייא אום גיגראבן פון דעם אידענס וועגן טאר דער איד זייא גיט עסן אום שבת:

ס דאש ווייס דאך יעדער אז מען טאר שבת גישט אן צינדלן אפייער פאר לעשין. ווען עס ברעכט אבר אום אפייער פרייטיג צו גאכט און עס איז גיט זייער גרויס אבר עס איז צווא באזארגן עס זאל גיט חלילה פאר ברענט ווערן איין קראנקער אדר אקונד אדר אייגער וואס שלאפט און קאן גיט גשווינד אנמלויפן מעג מען לעשין דעם פיער. ווען עס ברענט אבער שבת בייא טאג און עש איז דער בייא גיט סכנת נפשות. מעג מען לאזן לעשין דורך איין נכרי אבר מען טאר דעם נכרי

קרי דברים האמורים בשבת אדם סא

נכרי נים אויש דריקלעך. ואנין ער זאל לעשין. נאר מען זאגט ווער עס וועט פאר לעשין דאש פייער דער וועט קיין שארין נישט האבן. און אפילו עס פאר לעשין זיינע אייגענע נכרים וואש זיינן ביים אים אין דינסט איז אויך נישט קשה:

סא מיט דעם ארויס ראטיווען דיא זאכן ווען עס ברענט אום שבת איז דער דין זאז. אין דיא אייגענעם הויז וואש עס ברענט טאר מען נישט מער ראטיווען נאר די נויטיגע קליידר וואש מען דארף אויף שבת און דאש עסין וואש מען דארף אויף שבת. די קליידר מוז מען אבר אן טאן און מען מעג זיי שוין ארויס ראטעווען אפילו אויף דער גאס ארויס האמטשע עס איז דארטין קיין ערוב נישט דא. אויך מעג מען ארויש ראטעווען ספרי תורות און אלע אנדערע ספרים אפילו דארט וואו עס איז נישט דא קיין עירוב. אויך אז עס איז איין קאסטין מיט ספרים און עס ליגט געלט דרינען מעג מען דעם קאסטן ארויס טראגן. אבר אנדערע זאכן טאר מען נישט ארויס טראגן ווארום דארטין וואו עס ברענט איז דאך דר שרעק וייער גרויש און אז מען יזעט כחור ויין ארום צו ראטעווען קאן מען זיך וייער ליכט פאר נעסין אז מען זאל אויך פאר לעשין און דאש איז דאך איין גרויסע עברה. אבר אין די אנדערע הייזר וואש שטייען דער ביים און ברענען נישט מעג מען ארויש טראגן אלדינג אויף דער גאס ארויס ווארום ווייל עס ברענט דארטן: יכט איז נישט צוא בורגן אז מען וועט לעשן:

סב פרייטאג צו נאכט טאר מען נישט טאן קיין איינציגע זאך ביי דעם ליכט נישט איבר זעהן די קליידער אויף שבת און אפילו נישט לערנן ווארום מען קאן זיך ליכט פאר נעסין און אפ שנייצן דאש ליכט און אפילו דיא ליכט שטייען אין דער הייז וואש מען קאן צו זיי נישט דער לאנגען טאר מען אויך נישט. אבר צווייטא אין אייגעם מען יא לערנן אין איין ספר. ווארום ווען איינער וועט פאר געסין וועט אים דער אנדערער דער טאגן. און אז איינער אליין לערנט אויסווייניג נאר ער מוט אלע מאל אקוק אין ספר אריין מעג ער עס טאן פרייטאג צו נאכט. אז ער וויל אבער יא לערנן פרייטאג צו נאכט ביים דער ליכט זאל ער אן זאגן איינס פון זיינע לייט ער זאל אויף אים אכטונג געבן ער זאל זיך נישט פר געסין און אפ צו שנייצן דאש ליכט:

ג דינים פון מוקצה ובו כ' סעיפים

א זונע זאכן וואש מען מעג זייא שבת באנצין מעג מען זייא אן רירין און טראגן פון איין ארט צום אנדערן האמטשע ער דארף זייא איצונד נאר נישט צו בנצן נאר ער האט איין אנדערן מעג פאר וואש ער נעכט זיי אנוועק. אבר זונע זאכן וואש מיטאר זיי שבת נישט ניצן למשל אשמוסיל אהאק אלייכטער אדר איין אנדער זאך וואס יא איז נאר וועגן אזא אמלאכה וואש מען טאר נישט טאן אום שבת טאר מען זייא נישט טראגן פון איין ארט צום אנדערן. אבער ווען ער דארף דער מיט טאן אזאך וואש מען מעג שבת. למשל ער וויל מיט דער האק אדער מיט דעם שמוסיל קנאקן נישט מעג ער דאש נעסן. אדער אז ער דארף דאש ארט וואו דיא זאך ריגט מעג ער יא אויף אנוועק נעמען:

כ' אזו אפלי וואש דער מענטש גיט אכטונג דרויף בשעת גיטן עס זאל גיט קיילע ווערן. למשל אפען מעסעריל. אמוהל מעסר. אהליף פון דעם שוחט. ווערקצייג פון אנאלד שמיד אדר פון איין אנדר בעל מלאכה. אדר וואגשאל און אנדרע פלים וואש דר סוחר האט אין גיוועלב. אדער אבייטיר פון געלט אדר אטייטסר וואש ער האט דרינגען געלט אדר פאפיר וואש עס איז אנגיפרייט צו שרייבן דרויף און ער איז מקפיד עס זאל גיט איינגריכט ווערן טאר מען עס גיט אן רירן שבת אפילו ווען ער וויל דער מיט טאן אזאך וואש מען מעג אום שבת. למשל ער וויל מיט דעם פערן מעסעריל שניידן ברויט אדער פירות אדער ער דארף דאש ארם וואש עס ליגט דרויף טאר מען עס גיט אנועק נעמען:

ג' אז עס ליגט געלט אין דער קעשענע מעג ער נעמן דאש קלייד אין דר האנט אריין. אבער אן טאן טאר ער עס גיט ווארום עס איז צוא בוארגין ער זאל גיט גיין דער מיט אויט דעם עירוב ארויט:

ד' געלט. שטייגער. ציגיל. האליץ. ערד. ואמד. מרקענע פיינר. שאלין פון גיט. פעררין. שטיקלאך אייזין. שטיקלך גלאז. זיינען מוקצה און מען טאר זיין גיט אן רירן אום שבת:

ה' איין ליכט וואש עס האט שוין גיברענט. סכך פון דער סוכה אדר די פירות וואש היינגען אין דער סוכה זיינען איה מוקצה:

ו' פירות וואש מען האט אן גיריסין אום שבת. פיש וואש מען האט זיין גיחאפם שבת. מילך וואש מען האט זיין שבת גימאלקין. איין איי וואש דיא הון האט זיין גלייגט אום שבת זיינען מוקצה:

ז' דער בעזים וואש מען קערט מיט אים דיא שמוב איז מוקצה מען טאר אים גיט רירן און מען טאר אויט אים גיט נעמען ארום דאש קינד צוא שמיסין:

ח' אלע בהמות און עופות אפילו וואש מען האט זיין דיא אין היז זיינען מוקצה: מ' דער שופר. דער לולב. דער הקם. דיא ערבה. דער אחרוג. דאש חנוכה לאכפ. זיינען מוקצה:

י' מביעות וואש מען לעבערט זיין פדי מען זאל זיין טראגין אויף דעם האלז פאר אצירונג זיינען גיט מוקצה. און מען מעג זיין טראגין אום שבת:

יא' אשמיין וואש ער גרייט זיך פרייטיג אן צוא קנאקין גיט מיט אים. איז ער גיט מוקצה. און ער מעג שבת מיט אים קנאקין גיט:

יב' ווען עס ליגט שאלליכ פון גיט אויף דעם ש' זאל ער צוא זאמן נעמען דאש נאנצע שישטאך און זאל עס אויט שיטין. אבר דאש שאלליכץ אליין טאר ער גיט אראפ נעמן. ווארום עס איז מוקצה:

יג' פיל מענטשן זיינען זיך נוהג אז ווען אנכרי בריינגט געלט אום שבת ליגט ער עס אויף דעם טיש. און דער איד ווארפט עס דורך דעם שישטאך אין קאסטן אריין. דאש טאר מען אבער גיט טאן ווארים עס איז אין עבירה:

יד' ווען סוחרה שטייט פרייא אונטער דעם הימל און עס קומט ארעגין. און עס איז קיין

חוי דיני מוקצה אדם סב

קיין נכרי נִסְאָ • מען דר איד זיא צו דעקן אָבער רירין פון אַרמט סאר ער נים; מו איינגטליך איז דער עיקר איסור פון מוקצה • נאר עש אוועק צוא נעמן פון דעם ארמט • אָבר בלויס אן צו רירין ווען עש שאקלט זיך נים דורך דעם אן רירין • אז ער דארף עס אן רירין וועגן אזאך וואש מען מעג אום שבת • איז קיין עבירה נים • למשל ער וויל זיך וועגן אויף אנרויסן שטיין אדער אנרויסן קלאץ מעג ער • האמשע דער שטיין אדער דער קלאץ ווינען דאך מוקצה מעג ער דאך ווייר זיין שאקלען זיך נים דורך דעם ויצין און דאש ויצין איז דאך מוקף אום שבת • און אזו מעג מען אן רירין אמיש וואש עש שטייגן אויף אים דיא לייכטער מיט דיא לייכט אדר אזייל וואש עש היינגט דרויף אללאמפ • ווארום די לייכט שאקלן זיך נים דורך דעם אן רירין • אָבער אזאך וואש זיא שאקלט זיך יא דורך דעם אן רירין • למשל איין היינג לייכטער סאר מען אפילו נים אן רירין • אָבר ווען עש ליגט אזאך וואש זיא איז נים מוקצה אויף איין נאך וואש איז יא מוקצה • למשל עש ליגט אשטיקול ברויט אדר איין עפלע אויף דעם לייכטער מעג מען עש אראפ נעמען האמשע דער לייכטער שאקלט זיך דורך דעם • אויף מעג מען אוועק בלאזן מיט דעם סויל אזאך וואש איז מוקצה • און אז אלייכטליך אדר אלייכט ליגט אויף דר ערד מעג מען עש אוועק שטייסן מיט דיא פיס:

מו איצונד וויל איד דיר געבן איין הויפט כלל וואש מוקצה איז • דאש ווארמט מוקצה הייסט איינגטליך אָנגישייט • דאש הייסט אזו איין נאך וואש דער מענטש שייך זיא אפ פון זיך ער זאל זיא נים ניצין • און דאש איז פיר נאטונגען • ערשטינס שייך מען פון זיך אפ ווייל דיא נאך איז מיאום • דאש הייסט מוקצה מוכת מיאום • למשל דיא נאכט פלי • אזו איין מוקצה סאר מען יום טוב נים רירין • אָבער שבת מעג מען עס יא רירין און נעמען אין דער האנד אריין צוא מראגין פון איין ארמט צום אנדריין • דאש אנדערע איז וואש מען שייך עש פרייטיג פון זיך אפ און מען האט נים אין זין מען זאל עש שבת ניצין דאש היינט מוקצה מדעת • למשל איין עסין ווארג וואש איז נאך נים נאנץ גוט צום עסין אדער וואש ער האלט עש צום פאר קויפן • אדר איין עסין ווארג פון אפהמה וואש עש איז פרייטיג נאך נים גיווען אָנגיברייט דר צו • למשל אפהמה און איין עוף וואש איז גיפייגט אום שבת אדער איין נאך וואש איז צום נוצן • אָבר עש איז ערשט שבת פר ענדערט גווארן • למשל פליס וואש ווינען אום שבת צוא בראכן גיווארין סמילא נוצין וויא שוין נים מער צו דעם וואש מיהאט וויא פריער גניצט • אָבר מען קאן מיט זיי איצונד עפס צוא דעקן • דיא אלע זאכן ווייגן יום טוב מוקצה • אָבער שבת מעג מען זיי מראגין פון איין ארמט צום אנדריין • אָבר אזו איין עסין ווארג וואש מען קען עש אום שבת נאך נים עסין • אדר אזוינע זאכן וואש מען שוויגט וויא שטאק • אדר וואש מען וויל זיין נים ניצין • אדער וואש וויא ווינען ערשט גימאכט גיווארין אום שבת • דיא אלע זאכן ווינען מוקצה און מען סאר וויא שבת נים אן רירין • דאש דרישע איז אזוינע זאכן וואש מיטאר שבת פון זיי קיין הנאה נים האבן דאש הייסט מוקצה מוכת

מחמת איסור למשל פירות וואש אנכרי האט זיין גיריסין אום שבת אדר אפיש וואש אנכרי האט אים גיהאפט אום שבת. אדר מילה וואש אנכרי האט דאש אויש גמאלקן אום שבת אדער אויגע פליס וואש ווייגן וועגן אגלאקה וואש מען טאר נישט טאן אום שבת די אלע זאכן טאר מען שבת נישט אן רירן. דאש פירטען איז מוקצה מחמת מצוה דאש איז אויגע זאכן וואש מען האט זיי אפ גשייט וועגן אמצוה. וואש מען טוט איר שבת נישט למשל איין אחרוג. אלוכל. אשופר. טאר מען זיי נישט אן רירן. ין איטליכע זאך וואש מענטשן קעגן זיך דורך דעם שעדיגן. למשל עש איז אנלעזל צו א בראכין גינארין און אז עש וועט ליגן אויף דער ערד קאן מען זיך דער מיט קאלעסשען. מען מען אויף הייבן און אונזעס ווארפן:

יח ווען איין זאך וואש איז מוקצה ליגט פון ערב שבת אויף איין אנדער זאך וואש איז נישט מוקצה ווערט די אנדערע זאך אויך מוקצה און מען טאר איר שבת נישט אן רירן. און אפילו אימער האט אים שבת אראפ גנומן די מוקצה זאך טאר מען פארט די אנדערע זאך נישט אן רירן. אפר ווען מען האט ערשט אויף גלייגט דא מוקצה זאך אום פרייטיג צו נאכט אדר שבת ביא טאג. און מען האט דא זאך אונזעס גנומען הערט אויף דא אנדערע זאך מוקצה צו זיין:

יט ווען עש ליגן אויף איין זאך וואש זי איז נישט מוקצה צוויי אנדערע זאכן. איינע איז מוקצה און דא אנדערע איז נישט מוקצה. למשל עש ליגט אויף איין טעלר אפרוטה וואש דאש איז דאך מוקצה. עש ליגן אפר אויך עטליכע פירות מוז מען זעהן וועלכע עש איז ביי אים חשוב. איז ביי אים דא מוקצה זאך חשוב טאר ער דא אנדערע זאך אויף נישט רירן. איז אפר ביי אים חשוב דא אנדערע זאך וואש איז נישט מוקצה מען ער איר אין גאנצן רירן האטשע עס ליגט אויף איר איין מוקצה זאך. איפר דעם מוז מען פרייטיג פאר נאכט ליגן חלה אויף דעם טיש פאר ליכט בענטשן ווארום אז עש ליגט נישט קיין חלה ווערט דאך דער טיש מיט דעם טישטוך מוקצה דורך דא לייכטער מיט דא ליכט וואש שטייען אויף אים. און מען טאר נישט רוקן און נישט אראפ נעמען דעם טישטוך גאנצן שבת אפער דורך די חלה וואש זי איז שוין גילעגן פישעט ליכט בענטשן איז דר טיש נישט מער מוקצה. ווארום דא חלה איז דאך ליכט וויא די ליכט ווארום מען דארף איר צום עסן לכבוד שבת:

כ ווען איינע ליגט איין מוקצה זאך אויף אפרעמדנס זאך וואש איז נישט מוקצה. און אימער האט דא זאך אראפ גנומן אום שבת מען יער זיין זאך גיין האטשע עש איז אויף איר גילעגן איין מוקצה זאך. ער מען איר אפילו אפ שאקלן פרי די מוקצה זאך זאל אראפ פאלן:

נא דינים פון עירוב און אין אים איז דרייצען סעיפים

א שבת טאר מען נישט ארויש טראגן קיין שום זאך פון רשות היתיד אין רשות הרבים אריין און נישט פון רשות הרבים אין רשות היתיד אריין. רשות היתיד הייסט איין דווי

חיו דיני עירוב אדם סג

הויז אָדער אַהויף וואָס עס גייערט צו איינעם אָדער צוואַ עטליכע מענטשן. רשות הרבים הייסט דאָס נאָם וואָס זיך גייערט צו קיינעם נישט:

ב. מיטאר אָפילו נישט אַזוי שפּייגן פון רשות היחיד אין רשות הרבים אַריין. לְמִשְׁלַּל ווען מען קוקט אַרויס פון פּענקסטער. מאָר מען נישט שפּייגן אַויפֿן גאָס אַרויס:

ג. קליידער און צירונג וואָס מען גייט אָן גיטאָן הייסט נישט קיין מַשָּׂא. און מען מעג זיך נישט, אין רשות הרבים אַריין. אָבער אין אַויגעריל אָדער פּרילין מאָר מען נישט גיין דאָרטין וואו קיין עירוב איז נישטאָ:

ד. אַשלאַפּער מענטש אָדער איין אַלמער וואָס ער מוז גיין מיט אַשטעקין. מעג ער מיט אים גיין אַויף אין רשות הרבים אַריין:

ה. עס איז רעכט מען זאל נישט גיין אין הענטשקעס אין רשות הרבים אַריין. אַויף איין מאָמענט מאָר מען נישט טראָגן אום שבת:

ו. אין סלית מעג מען גיין אין נאָנצין איבער דעם לייב אַקוראט וויא מען גייט אין שול. אָבער צוואַ גיין מיט אים אין רשות הרבים אַריין אַרום גווינקלט אַרום דעם האַלז וויא אַמטל. דאָס מאָר מען נישט. און ווען דר סלית האָט אַציצה פּסולה מאָר מען אַויף אין אים נישט גיין אין רשות הרבים:

ז. ווען מען שיקט שבת איין גביר ער זאל עפעס פּריינגן פון איין אָרט וואו ער איז קיין עירוב נישטאָ. זאל מען אים נישט געבן דאָס פּלי אין האַנט אַריין נאר ער זאל זיך אליין געבן. אַויף ווען ער פּריינגט נאר מען עס ביי אים נישט געבן פון האַנט נאר ער זאל ער אַנידער שטעלן. אַויף ווען ער פּריינגט איין פּרייף אום שבת זאל מען בייא אים נישט געבן פון זיין האַנט:

ח. דאָס ווייבֿר מוזין זעהן ער זאל אין דער הויב נישט מער שטעקן נאר דאָס שפּילקעס וואָס זיינען זייער נייטיג. אָבער די איבעריגע וואָס זיינען נישט אזוי נייטיג מוזן זיין אַרויס געבן:

ט. דאָרטין וואו ער איז קיין עירוב נישטאָ מאָר מען נישט טראָגן איין קינד אַויף דער האַנט. איבער דעם ווען ער איז איין פּרית מילה אין שול און ביז צו דר שול איז קיין עירוב נישטאָ. זאל מען ער לאָזן טראָגן דורך איין גביר ביז אין שול אַריין און דאָרטין זאל ער ער אַנידער לייגן אַויף איין פּאָנק. אז מען וויל אָבער איין איר זאל ער טראָגן. לויט מען ער אז ער האָט אַרויס טראָגן דורך איין גביר. און אַויף דער גאָס זאל ער איין איר טראָגן איינציג ווייס יעדעס מאל ווייניגער פון פיר איילן. ער רעכט זיך אַלע מאל אָפּ און טראָגט ער אַלץ המיד צו ווייניגער פון פיר איילן ביז ער קוקט צום שול דאָרטין געבט ער ווידער דער גביר און טראָגט ער אין שול און לייגט ער אַויף אַפּאָנק:

י. ווען איינער דער מאַנט זיך אַויפֿן גאָס וואו ער איז קיין עירוב נישטאָ. אז ער האָט בייא זיך געלט אָדער איין אַנדער שיינערע זאך און ער קאָן דאָרטן די זאכן פּהאלטן. זאל ער זיין קיין טריט נישט מער טראָגן נאר ער זאל זיין פּרייף פּהאלטן. איז אָבער דאָרטן נישט קיין זיכערער אָרט און ער האָט מורא מען זאל ער נישט אַוועק גיין. זאל

זאל ער עש אפ שיקין אהיים מיט איין נכרי. האט ער אבער נישט קיין נכרי. זאל ער גיין פאמעלעך. אלע מאל ווייניגער פון פיר איילין ביי ער קומט אהיים. אונ אויף וויא ער קומט אהיים טאר ער עש נישט אריין טראגן אין הויז אריין. נאר ער מוז זעהען איין נכרי זאל עש אריין טראגן:

יא ווער עס האט איין מפה מעג גיין צו גיליינט מיט אפלאסטר אפילו וואו עש איז נישט דא קיין עירוב. אפר נישט ארום פיגורין מיט אפאמשיילע פדי ער זאל דא פאמשיילע קענען בייא זיך האבן:

יב מען טאר נישט ארום וויקלען אפאמשיילע אויף דעם גארטעל אדר ארום האלץ פדי קען זאל איר בייא זיך טראגן. אפר אז מען טוט איר זיך אן וויא אהאלץ מיכל מעג מען:

יג ווען אין רשות הרבים איז דא איין עירוב מעג מען אין אים יא טראגן:

ב דיני הילוך בשבת וכו' סעיפים

דינים פון גיין אום שבת

א שבת טאר דער גאנג נישט גיין וויא אין דער וואכן: מען טאר נישט לויפן נישט שפרינגען אונ נישט גיין קיין שווערע פריש. אפר וועגן אמצוה מעג מען שבת אויף לויפן:

ב מיטאר שבת נישט גיין ווייטער פון צווייטא מוויננט איילין. דא צווייטא מוויננט איילין הייבן זיך אבער ערשט אן אונטער דער שטאט:

ג איין הויף וואש פאונדערע בעלי בתים וואונן אין אים. טאר מען שבת נישט טראגן פון איינס צום אנדערן. דאש אייגענע איז אויף איין שטאט מיט אירע גאסן. איבער דעם האבן דא חכמים מתקן גינעוון צוא מאכן עירובי חצירות. דאש הייסט דר שמש פון דער שטאט געמט צוא זאמען בייא יעדן געלך אדער מעל אדער אייער. אונ מאכט איין ברויט איז דאש שוין גלייך וויא אקע וואנען אין איין שטוב. אבער וויא פיל יעדער באדארף צו געבן אונ די איבעריגע דינים דער פון מוז מען פרעגן דעם רב פון דער שטאט:

ד עש ווינען אויף דא דינים וויא אזו מען קאן זיך העלפן צו מעגן גיין ווייטער וויא צווייטא מוויננט איילין אום שבת. דאש לאזט זיך אבער נישט אויף טייטש פשרייבן מען מוז דאש פרעגן דעם רב אדר איין אנדערן פלמיד חכם:

ג עוד איזה דיני שבת וכו' סעיפים

נאך אנדערע דינים פון שבת

א מיטאר שבת נישט לאזן זיין פערד גיין מיט אנלעקיל וואש קלינגט אויף דעם האלץ:

ב מיטאר נישט פאר דינגען אדר ליען דעם נכרי זיין בהמה. ווען ער זייט אז דער נכרי וועט מיט איר טאן אמלאכה אום שבת. אונ אפילו ער געמט מיט אים אויס

חוי עוד דיני שבת אדם מר

אזים ער זאל מיט איר שבת נישט ארבעטן. טאר ער איר אים נישט געבן ווארום עש איז דעם נכרי נישט צו גלייבן :

ג ווען איינער איז שטארק קראנק אויף איין אינווייניקסטע קראנקייט מעג מען פון זיינע וועגן לאזן אנכרי קאכין און אנדערע מלאכות טאן. און אז עס איז קיין נכרי נישט דא. זאל עש איין איד טאן. און ווער עס וויל דא פרום זיין און וויל נישט מחלל שבת זיין. דר טוט אנדוישע עבירה מיט דאס פרוקקייט. ווארום זיין ליכער נאכען האט אונז געגעבן דעם שבת פון אונזער גוטש וועגן. אפר נישט מיר זאלן אסענטשין אום בריינגען פון דער וועלט דורך דעם שבת :

ד וויא באלד דער דאקטער זאגט אז עש איז אסכנה עס מעג אפילו זיין איין אויש ווייניגשטע קראנקייט אדר אמפה. איז מען וועגן דעם קראנקין מחלל שבת. און אפילו איין דאקטער זאגט עש איז אסכנה און דער אנדערער זאגט זיין פאלאנט מען דעם וואש ער זאגט אז עס איז יא אסכנה. און אז דער דאקטער זאגט עש איז נישט קיין סכנה. און דער קראנקער זאגט אז ער פילט בייא זיך אז ער איז אין אסכנה. הערט מען צו דעם קראנקען און מען איז מחלל שבת פון זיינע וועגן. ה ווען דער קראנקער וויל נישט נעמן די רפואה. למשל ער וויל נישט וואסן די זופע וויל מהאט זי גיקאכט אום שבת. מוז מען אים גייטן ער זאל דונקא וואסן. ו ווען איינער האט דאס פיבער טאר מען נישט פון זיינע וועגן מחלל שבת זיין. אפר אכרי מעג פון זיינע וועגן קאכין :

ז ווען איינע גייט צו קינד. איז זי אקארט וויא אקראנקער וואש ער איז גיפערליך. איבער דעם מעג מען פון אירענט וועגן טאן אלדינג וואש מען טאר שבת נישט טאן :

ח אקופעטארין איז דיא ערשטע דרייא טעג וויא איינער וואש איז גיפערליך קראנק. אפילו זי זאגט אז זי דארף נישט קיין וואריכט קוקט מען אויף איר נישט ווען די איבעריגע ווייבער זאגן אז זי דארף יא און מקאכט איר אום שבת. אפר אז דר דאקטער זאגט אז עש איז נישט גייטיג פאלאנט מען אים. אפר נאך דעם דריטן טאג ביז צום זיבענטן טאג פון קיכפעט ווען זי זאגט אליין אז זי דארף נישט פריש גיקאכט הערט מען איר צו. אבער ווען דער דאקטער זאגט אז זי מוז עסן פריש גיקאכט מוז מען פריש קאכן. אבער נאך דעם זיבעטן טאג ביז דרייסיג טעג טאר מען נישט וועגן איר מחלל שבת זיין אבער מען לאזן אנכרי קאכין ווען זי איז נישט גיוונד. און ביז צום דרייסיגטן טאג מעג מען איר לאזן איינהייצן אפילו אום וואסער ווען עש איז איר קאלט :

ט ווען איינער איז קראנק. אבער די קראנקייט איז נישט גיפערליך מעג מען אים לאזן קאכין שבת דורך אנכרי. אפר וואש עש בלייבט פון דעם גיקאכטן נאך שבת טאר קינד נישט עסן. אפילו דער קראנקער אליין טאר עש אויך נישט עסן. און דא פליש וואש מיהאט אין ניי גיקאכט און וואס מיהאט אין זיין גיגעסין מוז מען פארשן :

נר דינים פון הברלה און אין אים איז ניין מעיפים

א מען מוז שבת נאך שלש סעודות נאנץ שפעט מעריב דאנונען. דאס הייסט ווען עס איז שוין שטארק פינגסטער :

נאך מעריב מוז מען מאכן הברלה איבער וויין אדער איבער איין אנדערע משקה און דער כוס מוז זיין פול און גינאסין אקראט וויא בייא דעם קידוש. אויף סא ער זיין ריין און גיסט צוא בראכין אדער גישפאלטין :

ב ווייפער מוזין אויף הערין הברלה :

ד פאר הברלה סאר מען גיט עסין אט טרינקן נאר וואסר. אבער אז מען זיצט בייא די סעודה שלישית בוי שפעט אין דער נאכט אריין מעג מען עסין און טרינקען וויא לאנג מען וויל :

ה פאר הברלה סאר מען קיין מלאכה גיט טאן אבער אקליינקייט למשל אפ שניידן דאס לייכט מעג מען נאך מעריב תאמשע מען האט נאך גיט הברלה גימאכט און די ווייפער וואס דארפן אנצוינדן לייכט פאר הברלה זאלן פריער מאכן דיא ברכה המבדיל בין קודש לחול :

ו אז מען האט גיט קיין וויין מאכט ער הברלה איבער איין אנדערע משקה נאר גיט איבער וואסער. און מען גיסט דעם כוס אזוי פול און אז עס זאל איבער זיין :

ז פון הנה אל ישועתי בוי נאך בורא פרי הגפן האלט מען דעם כוס אין דר רעכטע האנד אינ דיא בושמים אין דער לינקע האנד. דער נאך געבט ער דעם כוס אין דער לינקע האנד און דיא בושמים אין דער רעכטע האנט און מאכט בורא מיני בושמים און בורא מאורי האש. דער נאך געבט ער ווידר דעם כוס אין דער רעכטע האנד און זאגט המבדיל. דער נאך זעצט ער זיך אינדער און טרינקט. און עש איז רעכט מען זאל אין גאנצן א ים טרינקען און אז עש בלייבט אביסל לעסט ער דר מיט אויס די הברלה און וואשט זיך די אויגן און ווייפער טרינקן גיט פון דר הברלה :

ח ווער עס האט פאר געסין אדער ער האט גיט גקענט הברלה מאכין. אפילו ער דער מאנט זיך ערסט דינסטאג פאר נאכט מאכט ער דעמאלט הברלה. אבער גיט איבער בושמים און גישט איבער דעם לייכט נאר ער מאכט די ברכה איבער דעם כוס און זאגט המבדיל :

ט עס איז רעכט צוא עסין נאך הברלה און דאס הייסט מלוא מלכה. אז מען איז אבער גיט הונגעריג. זאל מען ווייניגסטנס עסין אשטיקל ברוי קינען אדער איין אנדער לייכטין מאכל :

נח הלכות ראש חודש ובו יד מעיפים

דינים פון ראש חודש

א דיא ווייפער זיינען זיך נוהג אז זייא טוען קיין מלאכה גיט אום ראש חודש. און עס איז זייער רעכט :

ראש

חיי דיני ראש חודש אדם סה

ב ראש חודש טאר מען נים פאסטן. נאר ראש חודש ניסן און ראש חודש אב
איז עס מערעמט ווי אפגעניט חלום מען יוז פאסטן. אויף ווער עס האט
התורה אום ראש חודש ניסן מוז פאסטן:

ג עס איז רעכט ראש חודש צוויי עסין בעסער מאכלים וויא אנדערע טעג און ווען
ראש חודש גיפאלט שבת זאל מען עסין איין מאכל מער וויא איין אנדערין שבת:
ד מען טאר ראש חודש נים מאכין קיין הספד און מען זאגט נים קיין צדוק הדין.
ה אז מ'האט פאר געסין צו זאגן יעלה ויבא אין בענטשין. איז דער דין אזוי. אז
ער האט ווי דער מאנט אין מיטן וועג ירושלים אדער אפילו ער האט שוין
מזאגט ברוך אתה יי לאום ער אויף אלהינו מלך העולם אשר נתן ראשי החדשים
לזכרון לעמו ישראל. אבער אז ער האט שוין אויס גלאזט בונה ברחמי ירושלים
אמן האט ער האט נים אן גיהויבן ווייטער די ברכה. בענטשט ער ווייטער און זאגט
שוין נאר נים יעלה ויבא:

ווען ער האט גיגעסין ערב ראש חודש פאר נאכט און דאס עסין האט זיך געווען
ביז שפעט אין דר נאכט אריין. זאגט ער נים קיין יעלה ויבא אין בענטשין אפער אז
ער האט אן גיהויבן צו עסין ווען דער עולם האט שוין גידאוויגט מעריב. האטשע
ער האט נאך נים גידאוויגט קיין מעריב מוז ער זאגן יעלה ויבא אין בענטשין.
אבער אז ער האט קיין מנהג אויף נאך נים גידאוויגט. זאגט ער נים קיין יעלה
ויבא איי בענטשין ווייל ער מוז דאווענען אן יעלה ויבא:

ז ווען ראש חודש גיפאלט וועמאג און ער וועט שבת ביז דעם שלש סעודות ביז
שפעט אין דער נאכט. אזוי דער דין אזוי. אז ער האט ביז דער נאכט אויף
גיגעסין זאגט ער יעלה ויבא אין בענטשין אפער רצה זאגט ער נים. אבער ווען ער
איז נאר אזוי געסין זאגט ביז דעם מיש און וינט עס איז נאכט גיווארן האט ער
נאר נים גיגעסין. זאגט ער רצה אפער נים יעלה ויבא:

ח ווען ער האט ראש חודש פאר נאכט גידאוויגט מעריב דער נאך האט ער
גיגעסין. האטשע עס איז נאך טאג זאגט ער נים אין בענטשין קיין יעלה ויבא.
אבער ווען ער האט נאך נים גידאוויגט קיין מעריב. האטשע דער עולם האט שוין
גידאוויגט מעריב זאגט ער יוא יעלה ויבא. דאס איז אבער נאר אז ער האט אן
גיהויבן צו עסין איידער דער עולם האט גידאוויגט מעריב. אבער ווען ער האט אן
גיהויבן צו עסין ווען דער עולם האט שוין גידאוויגט מעריב זאגט ער נים יעלה ויבא אין
בענטשין. אפער אז ער האט קיין מנהג נים גידאוויגט זאגט ער יוא יעלה ויבא:
ט ראש חודש זאגט מען האלב הלל. אז ער איז גיקוקען אין שול אריין ווען דער
עולם האלט שוין ביזא הלל. זאל ער זאגן מיט דעם עולם און דער נאך זאג
ער דאווענען און אז ער האלט צווישן ברוך שאמר און ישתבח ווען דער עולם זאגט
הלל זאל ער מיט וויא זאגן הלל. אבער ער זאל נים זאגן דיא ברכה לקרא את
ההלל און צום לעצט זאל ער אויס לאזן כי מעולם ועד עולם אתה אל און נאר נים
זאגן ברוך אתה יי מלך כהולל בהשפחות:

ווען (חיי אדם ע"ט) מית

י ווען מען דאווינקט ביי איין אָבר זאגט מען נישט קיין הלל. און אז מען קומט אַהיים פון דעם דאווינקען זאגט מען אים אויף נישט. אז עס איז אָבער דא נאך אַשטוב. גייט דער אָבל אין דער אַנדערע שטוב אריין און דער עולם זאגט הלל. אָבער תנובה מוז אַיטליכער וואס האט גידאווינקט בייא דעם אָבל זאגן הלל פאר זיך ווען ער קומט אַהיים:

יא בַשעת מען זאגט הלל טאר מען נישט זיצן:

ג. דינים פון קידוש לַבְנָה און אין אים איז אַכט סעיפים

א. אַזוי אַז אַנדערעס מצינה מקדש דיא לַבְנָה צו זיין. און אז מען איז מקדש די לַבְנָה אויף דער גאס מוז מען זעהן דאס אָרט וואו רייט זיין. און קדוש לַבְנָה מוז זיין נאך סעריב. און דיא גרעסטע מצינה איז מקדש דיא לַבְנָה צו זיין מוצאי שבת. אָבער אז מוצאי שבת איז שוין די צענטע נאכט אין חודש וואו מען נישט ווארטן ביי מוצאי שבת נאר מען וואו איז דער וואכי מקדש זיין דיא לַבְנָה:

ב. מען טאר נישט פריער מקדש זיין די לַבְנָה. ביז נאך דרייא טעג נאך דעם מולד. דר עולם איז זיך גוהג אז זיין זיגן מקדש דיא לַבְנָה ערשט זיבן טעג נאך דעם מולד נאר ווען מוצאי שבת גיפאלט פריער פון זיבן טעג איז מען דעמאלט מקדש די לַבְנָה און צום שפעטסטן איז דיא צייט ביז סעריצין טעג אין חודש:

ג. מען טאר אַנדערש נישט מקדש זיין די לַבְנָה נאר ווען מען ווערט איר קלאר אָבער נישט ווען זי איז פאר דעקט מיט וואלקנים. און אז ער האט אן גיהויבן מקדש צו זיין ווען די לַבְנָה איז גיוועזן ריין דר ווייל איז זי פאר דעקט גיווארן מיט וואלקנים מען ער ווייטער זאגן ביז צום לעצטן:

ד. עס איז מער מצינה מקדש צו זיין דיא לַבְנָה אין איין הויף אָדער אויף דער פרייער גאס. אָבר פון נישט מען מען אויף מקדש זיין דיא לַבְנָה דורך דעם פענקסטער:

ה. איין בלינדער מען אויף מקדש זיין דיא לַבְנָה:

ו. אין דעם חודש אָב איז מען נישט מקדש דיא לַבְנָה פאר תשעה באב. און תכיד ווען ער פאסט טאר ער נישט מקדש זיין דיא לַבְנָה נישטערער הייט נאר ער מוז פריער שפעט אן בייסין. נאר מוצאי יום פאר איז מען יא מקדש דיא לַבְנָה נישטערער הייט:

ז. איין שבעה טאר נישט מקדש זיין די לַבְנָה. אָבר ווען ער וועט ערשט אויף שמיין פון דר שבעה זעהן מען אין חודש מען ער אין דר שבעה מקדש זיין דיא לַבְנָה. ח. פרייטיג צווא נאכט און יום טוב בייא נאכט איז מען נישט מקדש דיא לַבְנָה. אָבער ווען מען האט פריער נישט גיקאנט ווייל עס איז אלץ גיווען פינסטערע נעקט און עס גייט שוין אויס דיא צייט מען אפילו פרייטיג צווא נאכט אָדער יום טוב בייא נאכט אויף מקדש זיין דיא לַבְנָה:

גז דנינים פון יום טוב און אין אים איז פינג און דרייסיג סעיפים

א ערב יום טוב איז רעכט מען זאל זיך מובלין און אפ שניידן דיא נעגיל. און אלע דינים וואס מיר האבן אויפן גישריפן ביי ערב שבת גייען אויף אן בייא ערב יום טוב :

ב יום טוב בייא נאכט מאכט מען קידוש. און דער קידוש האט אלע דינים וויא קידוש פון שבת :

ג אלע מלאכות וואס מען טאר שבת נישט טאן. טאר מען יום טוב אויף נישט טאן. גאר מען מען קאכן און בראטן און אלע מלאכות טאן וואס מען דארף צום עסן למשל קיילן בחמור און עופות. אפיער באכן באקן און אנדערע זאכן וואס מען מוז האבן צום עסן. אויף מעג מען ליכט אן צינדן :

ד מען טאר יום טוב נישט מאכן פוטער אדר קען פון מילך אויף טאר מען נישט שטויסן מאנדלען צוא מאכן דער פון מאנדיל מילך :

ה מען מעג יום טוב רייפן אויף אריב איין חרין אדער הארטע קען. ווען מען דארף עס ציא עסן. גאר מען זאל דעם רייפן עפעס פאר ענדערין. עס זאל נישט זיין אז וויא אין דער וואכן. און פער אדער זאפרען מעג מען שטויסן אין אשטויסיל און מען זאל אויף פער ענדערין. למשל מען זאל אביסיל איינפייגן דעם שטויסיל. אבר מצות מעג מען רייפן אויף אריב איין אדער קלאפן אין אשטויסיל גאנץ פראסט און גאר נישט פאר ענדערין :

ו מען טאר נישט צו האקן אשייסיל האלץ אויף קלייגע שטיקן אפילו ווען מען דארף עס צוא קאכן פיש. אבר פון אגרויסע שטיק וואס מען קאן איר. נישט גיין צוא קאכן אזוי וויא איז. מעג מען אפ שניידן מיט א מעסער דרויסע שטיקן האלץ צום קאכן. אבער אפ האקן מיט אהאק טאר מען נישט :

ז קנעטן מעג מען אום יום טוב. אבר מען טאר נישט אפ מעסטן דיא מעל דער צו. גאר מען מוז אן נעמן בלוים וויא מען איז זיך משער. מען מעג אפילו אן נעמען מיט אכאס וואס מען מעסט. גאר מען זאל נישט אפ מעסטן אכאס :

ח ווע, ער קנעט מיי אום יום טוב מעג ער נעמען דער פון חלה. אבער ער טאר דיא חלה נישט פאר ברענגען אום יום טוב. גאר ער מוז ראש באהאלטן ביו מוצאי יום טוב און דעמאלט זאל ער ראש פאר ברענגען :

ט מען מעג יום טוב צו גייען אהעזלעל וואס מען פילט עס אן צום עסן גאר דער פאדום זאל שטעקן אין גאדיל פון ערב יום טוב. און דער פאדום וואס בלייבט נאך דעם גייען זאל ער נישט אפ שניידן גאר אפ ברענגען :

י יום טוב טאר מען נישט האפן קיין פיש פון מייך. אבר פון אסאיווקע אז ער קאן וויא לייכט האפן מיט דער האנט מעג ער זיי ווא האפן :

יא גענו און היקער וואס גייען ארום בייא אים אין הויף מעג ער זייא האפן אז ער וויל וויא קיילן ברי ער זאל האבן יום טוב צוא עסן. און אפילו זיי נייען ארויס

ארויש גילאפין פון דעם הויף מענער וויא נאך לויפן אינזאפין. אָפּר ווען ער האט
וויא ערשט פאר יום טוב גיקויפט אונ וויא זיינען נאך גיט גיוואונט מיט אים. וויא
באלד זיי זיינען ארויש גילאפין פון דעם הויף טאר ער וויא גיט חאפן. אונ מויבין
פון דעם מויבין שלאק האטשע וויא קומען תמיד אליין צוריק אין מויבין שלאק
אריין טאר ער וויא גיט חאפן :

יב מען טאר גיט יום טוב אן שארפין אמעסער אן אשארף שטיין :
יג מען טאר גיט פשרין אבלי וואש מיהאט גיקאנט פשרין ערב יום טוב אָפּער אן
דיא בלי איז טרייף גיווארין אום יום טוב מעג מען איר יוא פשרין :
יד מען טאר גיט מובלין גייע פליס אום יום טוב :
טו מען טאר גיט אפ שנייצין קיין לויכט אום יום טוב. אויף טאר מען גיט איבער
שניידן אליכט אויף צווייגען :

טז מען טאר גיט פר לעשין אליכט אום יום טוב. אויף טאר מען גיט שמעלן לעבן
דעם אפענעם פענקטע. אדער לעבן. דיא אפענע מיר פדי עש זאל פאר לאשין
ווערן אז דער ווינט בלאזט. ווארום דאש איז אזו גלייך וויא ער פאר לעשט
מיט דעם מויל :

יז מען טאר גיט פיער פאר לעשין אום יום טוב :
יח מען טאר גיט יום טוב שלאגן פיער מיט אשטאל אויף אקראמין פדי דער שוואם
זאל זיך אן חאפן. אויף טאר מען גיט רייפין אשוועבעלע ארויש צוא פריינגען
פיער דער פון. אויף טאר מען גיט שמעלן אברען גלאז אנטקעגן דער זון פדי
עש זאל זיך אן חאפן :

יט מען טאר גיט יום טוב או שנייבערין דיא יום טוב. דאש הייסט אויף צו ליגן
צוקער אדער פשמים אויף פּרענעד גע קוילן פדי עש זאל ארויש גיין איין
שקעקעדיגער רויף איבער דיא שטוב :

כ מען טאר יום טוב זיך גיט פארין אין אונאריסע וואנע אדר אין באד אפילו ווען
מען האט גיהייצט ערב יום טוב :

כא אייניגמליך מעג מען יום טוב מראגין אפילו וואו עש איז קיין עירוב נישא. אָפּר
פון דעסט וועגן איז רעכט מוזאל גיט מראגין אזוינע זאכן וואש מירארף וויא
גיט. אונ אגרויסע משא טאר מען פנוראי גיט מראגין :

כב מען טאר יום טוב גיט מאכין אדר פאקין פון גכרים וועגן :
כג מען טאר יום טוב גיט רייסין פירות פון דעם בוים. אונ פירות וואס אנגרי האט
גריסין אדר זיי זיינען אליין אראפ גיפאלן פון דעם בוים טאר מען אויף גיט
ריירן אונ אפילו אן רירן טאר מען וויא אויף גיט :

כד אז אדען האט גלייגט איין איי אום יום טוב טאר מען עס גיט עסין אונ אפילו
גיט אן רירן. אָפּר אז ווא האט גלייגט די איי דעם ערשטן טאג יום טוב מעג
מען עס עסין דעם אנדערן טאג יום טוב. אָפּר אז ווא האט עש גלייגט דעם
ערשטן טאג ראש השנה. טאר מען עש דעם אנדערן טאג אויף גיט עסין אונ גיט אן
רירן

דרי הלכות יום טוב אדם סו

דרינן • און אפילו אין איין אנדערן יום טוב ווען דער אנדערער טאג גיפאלט אום שבת
טאר מען עש אויף נישט עסן און נישט אן רירן • און אז דער ערשטער טאג איז
גיפאלן אום שבת • טאר מען אויף נישט גיין דעם אנדערן טאג :

כה ווען עש איז אום יום טוב אראפ גיפאלן אצווייג פון אבנים טאר מען מיט איר
נישט הייזן אדער קאכן :

כו אז עש גיפאלט יום טוב ערב שבת טאר מען נישט קאכן אום שבת סיידן אז
מען מאכט איין עירוב תבשילין דהיינו ערב יום טוב פאר נאכט גרייט מען אן
אשטיקל ברויט אדער חלה און אשטיקל גיקאכטע פלייש אזא גרויז וויא איין
פזית • ממילא הייסט עש שוין אז ער האט אן גיהויבן ערב יום טוב צו קאכן אויף
שבת • דעם עירוב תבשילין מוז ער אבער בהאלטן • און שבת זאל ער אים צוא
לייגן צוא דיא מאכלים וואש ער קאכט אויף שבת :

כז דער עירוב תבשילין מען זיין אשטיקל פלייש אדער פיש אדער איין איי •
כה דעם עירוב תבשילין מוז מען לייגן איידער מיהאט גיזאגט ברכו • ווארום וויא
באלד ער האט שוין גיזאגט ברכו • אדער דער עולם האט שוין גיזאגט ברכו
טאר מען שוין נישט מער מאכן קיין עירוב תבשילין • דאש בעסטע איז אבער צוא
מאכן בצייטן פאר מנחה :

כח אימליכער בעל הבית מוז מאכן איין עירוב תבשילין • און אז צוויי אדער
סענדער בעלי בתים וואונן אין איין שטוב • מוז אימליכער פאר זיך מאכן איין
עירוב תבשילין :

ל ווען איינער האט פאר געסן • צוא מאכן איין עירוב תבשילין • מען ער פון דעם
וועגן יום טוב קאכן אויף שבת • ווארום ער איז יוצא מיט דעם עירוב תבשילין
וואש דער רב פון דער שטאט האט גמאכט • אבר דר וואש דעם זיך איין אז ער
איז יוצא מיט דעם רבס עירוב תבשילין דער איז אפזשע און ער אדער זיינע לייט
טארן נישט קאכן און באקן אויף שבת :

לא ווען מיהאט אויף גיגעסן דעם עירוב תבשילין אדער ער איז פאר לארן גווארן
איידער מיהאט אן גיהויבן פרייטיג צוא קאכן אויף שבת טאר מען נישט קאכן •
אבער אז עש איז נאך גיבליבן פון דעם עירוב תבשילין וויא אפזשע גרויז מען
מען יוא קאכן :

לב ווען מען מאכט דעם עירוב תבשילין מוז מען מאכן דיא ברכה און זאגן ברוך
יהא שרי אין גאנצן וויא עש שטייט אין סידר און ווער עש קאן נישט קיין לשון
קודש זאל ער עש זאגן אויף מייטש • אבער ווען ער האט גמאכט דיא ברכה און
האט נישט גזאגט ברוך יהא שרי איז אזו גוט גלייך וויא ער האט גאר קיין עירוב
תבשילין נישט גמאכט • ווען ער האט אבער יוא גיזאגט ברוך יהא שרי גאר ער האט
פאר געסן צוא מאכן דיא ברכה • איז ער יוצא מיט דעם עירוב תבשילין :

לג ווען יום טוב גיפאלט דאנערשטיג און פרייטיג • און ער האט פאר געסן ערב
יום טוב צו מאכן איין עירוב תבשילין • מאכט ער דאנערשטיג פאר נאכט איין
עירוב

עירוב תבשילין ווארום איינגעטליך איבער דעם מאכט מען אין חוץ לארץ צוויי טעג יום טוב ווייל מען ווייזט נישט אקוראט וועלכער טאג עש איז דער רעכטער יום טוב. איבער דעם זאל ער אזוי זאגן: ממה נפשך איז היינט יום טוב מעג איך דאך ניוויס מארגן קאכין אויף שבת. איז אבער מארגן יום טוב. מעג איך דאך ווידער היינט מאכין איין עירוב תבשילין. אבער ווען ראש השנה גיפאלט דאנערשטיג און פרייטיג און ער האט ערב ראש השנה פאר געסן צו מאכן איין עירוב תבשילין. טאר ער נישט כאבן דעם ערשטן טאג ראש השנה. ווארום ביינע טעג ראש השנה זיינען גלייך אין זייער קדושה. און אפילו אין ארץ ישראל איז אויך ראש השנה צוויי טעג.

לד חמשע מיר האבן דא גאנצט אז דר אנדערער טאג יום טוב איז נאר פון ספק וועגן. פון דעם וועגן איז דער אנדערער טאג אזוי הייליג וויא דר ערשטער. און עש איז נישט מער קיין חילוק צווישן דעם ערשטן טאג יום טוב און דעם אנדערן. נאר ווען עש טרעפט זיך חלילה איין מת און מען באהאלט אים דעם ערשטן טאג. טוען נכרים די אלע מלאכות פון דער קבורה אבער אין דעם אנדערן טאג טוען אידן אלע מלאכות פון דער קבורה. ראש השנה האט אויך אין דעם דאזיגן ענין דער אנדערער טאג דעם אייגענעם דין וואס דער ערשטער: אז אנכרי בריינגט אייער אום יום טוב און דעם זיך לפי תוכו אז דיא אייער זיינען שוין לאנג גיבארין גינארין. איז דער דין אזוי ווייל ביא אונז אין דער מדינה זיינען גיוואונטליך פיל ביצים. איז אפילו ער בריינגט אים יום טוב נאך שבת מעג מען אויך ניען. און אז אנכרי בריינגט דעם ערשטן טאג פיש אדר פירות און עש קאן זיין אז ער האט זיין היינט גראפט אדר גריסן. טאר מען זיין ביא אים נישט געסן. מען מעג זיין אבער ביא אים געמען און ניצין דעם אנדערן טאג. אבער ראש השנה טאר מען זיין אפילו דעם אנדערן טאג אויך נישט געמען. האט זיין אבער אנכרי און מישנע גיבראכט פון דעם אידיש וועגן. טאר ער זיין אין קיין איינציגן יום טוב נישט ניצין אפילו דעם אנדערן טאג:

לה מסאר יום טוב נישט ווייטער גיין וויא איין תרומה שבת. דאש הייבט צוויי מוויגט אפילו אויף דער שטאט אקוראט וויא שבת:

נח דינים פון חול המועד ובו י סעיפים

א מען מוז חול המועד הייליג האלטן וויא ווייט מוגליך אקוראט וויא יום טוב. און דער ווילדער נאון פלעגט נישט וועלן ליידן אז מהאט גאנצט מוצאי יום טוב פון די ערשטע טעג נישט וואך ווארום חול המועד איז נישט קיין וואך נאר יום טוב. איבער דעם מוז מען זיך היטן נישט צו טאן חול המועד אזעלכע מלאכות וואס מראק זיין נישט נאנג ניימיג. אדער וואס מען וועט קיין שארין נישט האבן אז מועט זיי לאזן אויף נאך יום טוב. אונזער הייליגע גמרא זאגט אז ווער עש איז מבוה דעם חול המועד דאש הייבט ער האלט אים וויא איין וואכן טאג אפילו ער לערנט תורה אז איז פרום האט ער נישט קיין עולם הבא:

חיו דיני חול המועד אדם סח

ב צא האנדלען אום חול המועד איז זיך דר עולם מקיל ווייל דאש איז קיין מלאכה נישט. אונ איבער הויפט האבין דיא סוחרים מערמינן צוא צאלן אונ אז ער וועט די עמליכע מעג נישט לייזן קאן ער דורך דעם צו שאדין קומען אדער דעם קערעדיס פאר לירין. אבער אייגענטליך נאך דעם דין. איז דעקט מען זאל חול המועד נאר נישט האנדלען:

ג. מסאר נישט לאזן מיערין אום חול המועד. אבער אז עש איז איין גיפאלין אונאנט פין דעם הויז. אונ אז ער וועט עש לאזן אזו שטיין קאן ער האבין אשטארקן שאדין. למשל כוועט אים פגאנבנען מעג ער יא לאזן מיערין אום חול המועד: ד אלע מלאכות וואש מען מוז ווייטאן אום חול המועד ווארום ווען ער וועט ווייטאן נישט טאן וועט ער דער נאך האבין אנרוישן שאדין מעג ער טאן אום חול המועד אבער אז דער שאדין וועט נישט מער זיי נאר וואש עש וועט אים מער געלט קאסטן. למשל ער קאן איינזנד האבין פועלים פאר גאנץ וואלנויל אבער נאך יום טוב וועט ער ווייטאן פיערער צאלין טאר ער נישט לאזן ארבעטן אום חול המועד: ד. מסאר זיך נישט לאזן אפ שערין דיא האר אום חול המועד אבער איין קליין קינד מעג מען יא אפ שערין. אונ ביז צום דרייצענטיג יאר הייסט ער אלץ קליין: ו. ווען איינער איז ערב יום טוב פאר נאכט ארויש אויש דער תפיסה אדער ער איז גיקומען צו פארין פון אווייטן וועג מעג ער זיך יא אפ שערין אום חול המועד: ז. איינער וואש איז געסין שבעה. אונ יום טוב איז גפאלין זונטיג. אדר דר זיבטער טאג פון דער שבעה איז אויס גיקומען פונקט שבת האט ער זיך נישט גיקענט פרייטיג אפ שערין ווארום פרייטיג איז ערשט גיוועזן דער זעקסטער טאג פון שבעה איבער דעם מעג ער זיך יא אפ שערן אום חול המועד:

ח. אייגענטליך טאר מען דאש רוב מלאכות נישט טאן חול המועד. נאר ווייל דער עולם איז שוין גיוואונט אלדינג צו טאן אונ איך ווייטא אז מוועט מיר נישט צו הערן איבער דעם וויל איך נאר נישט שרייבן. אבער ווער עש איז אפרוסער זאל ער האלטן חול המועד אקוראט וויא יום טוב אונ זאל נישט מער טאן נאר אווינע זאכן וואש מרארף צום עסן אדער וואש ער מוז עש טאן וואר. ווען נישט וועט ער האבן אזו איין שאדין וואש ער וועט אים שוין נישט קענען פאר בעסערין נאך יום טוב:

ט. מען מאכט גיט קיין התנה אום חול המועד. אבער וויין אייגענע גרושה מעג ער יא צו ריק נעמן חול המועד. אונ תנאים מעג מען אויך מאכן חול המועד: מסאר חול המועד נישט שרייבן נאר וואש מרארף נייטיג וועגן יום טוב אדער אחשבוש וואש מען וועט אים פאר נעמן. אונ אז מען שרייבט איין גייטיגן פרייט מאכט מען דיא ערשטע שורה קרום. פרי עש זאל אנדערש זיין וויא מען שרייבט אין איין וואכן טאג:

נח הלכות ערב פסח ובו טי מעיפים

א. גאנץ חדש ניסן ואנט מען נישט קיין תחנון אונ שבת ואנט מען נישט קיין אב תרחמים

הרחמים אנו קיין צדקתה צדק * אויף זאגט מען נישט מאנטויג און דאנערשטיג דעם יחי רצון נאך דעם לייגענען * אבער אל אהר אפים און למנצח זאגט מען יוא * אבער ערב פסח זאגט מען נישט קיין למנצח * אין דעם שבת וואש מען בענטשט ראש חודש אייר זאגט מען אב הרחמים * אין דעם גאנצן חודש מאר מען נישט מספיד זיין און מאנט נישט קיין צדוק הדין דאש הייסט הצור תמים פעל * און מען מאר אין אים נישט פאסטן אפילו קיין יארצייט * אבער אפעניג חלום פאסט מען יוא אפילו אום ראש חודש אלליין * און ווער עש האט חתונה אום ראש חודש נישט פאסט ער יוא * און דיא בכורים פאסטן ערב פסח :

ב דיא נאכט פון דעם דרייצענטן אויף דעם פערצענטן טאג אין נישט דאש הייסט דיא נאכט וואש מארגן וועט זיין ערב פסח * איז מען בודק חמץ מיט אונקעקענע לייכט אבער נישט מיט אהלבע לייכט * און נישט מיט אהכלה אויף נישט מיט צווייא לייכטלעך צו זאמען גיפלאכטן * און אז מען האט יוא מיט זייא בודק גינעווען אז מען נאך אמאל בודק זיין נאר מען מאכט נישט קיין ברכה .

ג מען אז בודק חמץ זיין הייבף נאך מעריב * איבער דעם מאר מען נישט אהאלבע שעה איידער עש ווערט נאכט זיך וועצן עסין אדער אין באר אריין זיין אדער אן הייבין אמלאכות ציא טאן און אפילו לערנען זאל מען אויף נישט אן הייבין פאר נאכט * און אז מען לערנט זאל מען אויף הערין און אפ דאוונען מעריב און הייבף בודק חמץ זיין און נאך מעריב מאר מען נישט עסין ביז מען איז בודק חמץ :

ד מען אז בודק זיין אין אלע ערשער וואש עש קאן מינלעך זיין אז מיהאט דארט גינעסין חמץ אדער מיהאט דארט גילאזין ליגן חמץ * אפילו דיא האלץ קאסער און דיא קעלערס וואש דיא שיינקערס האבן דרינען זיין און מער אז מען אויף בודק זיין ווארום עש קאן זיין אז דיא דיינסט אדר דער משכת איז דארטן אמאל אריין גינאנגען מיט ברויט אין דער האנט * און דארט וואו עש שטייט אשטייט מיט עופות און עש שטייט פאר זיין איין פלי מיט גיווייקטן האבער און גע שטין אז מען אויף בודק זיין ווארום בשעת אז זייא עסי פאלין אראפ קערנער אויף דער ערד * און דאש איז דאך רעכטער חמץ ווארום עש איז דאך גיווייקט אין וואסער * אויף אין דער שול אדער אין בית המדרש אדער אין קלויז אז דער שמש בודק חמץ זיין :

ה אפילו מענטשן זיינען זיך נוהג אז מען לייגט פריער עטליכע שטיקלאך ברויט דארטן וואו מען איז בודק חמץ * ווארום מאסער איז דארטן נישט דא קיין אנדערע חמץ וועט עש דאך זיין אברכה לכמלה * דאש איז אבער נישט גייסטיג (פון דעם וועגן זאל קיינער נישט משנה זיין דעם מנהג ווארום דאש איז על פי סוד און אזוי האט זיך דער הא * הקדוש נוהג גינעווען) * ווארום אויף יעדען פאל וועט ער דאך מארגן פאר ברענען דעם חמץ וואש עש וועט אים איבער בלייבן * גייט די ברכה אויף מארגן ווארום דאש בודק זיין איז דאך צום פאר ברענען * איבער הויפט מאר מען זיך :

חיי הלכות ערב פסח אדם סמ

יזהר גיט פאר לאזין אויף דעם אליין. נאר מען מוז מאכע אין אַקט וזיין איבעראל
אונ צו נויף שארין דעם חמץ :

ו איידער ער הייבט אן בודק צו זיין. מאכט ער דיא ברכה על ביעור חמץ און נאך
דער ברכה מוז ער תיקף בודק זיין און ער טאר גיט ריידיג. און אז ער האט יא
גירעט מוז ער נאך אמאל מאכין די ברכה. אבער אז ער האט גירעט אונלעכע רייד
וואש ער דארף צום בודק זיין לקיטל ראש ליכט איז פאר לאשין גיווארין. האט ער
עש גיהייסן אן ציגדין דארף ער גיט מאכין נאך אמאל דיא ברכה. און אז ער
האט גירעט אין מיטן בודק זיין. דארף ער אויף גיט מאכין נאך אמאל די ברכה.
אבער עש איז רעכט טאל זיך הייסן קיין איינציג ווארט גיט צוא ריידן ביז נאך
דעם בודק זיין :

נאך דעם בודק חמץ זיין זאל ער זאגן כל חמירא וויא אין סידור שמיים. און
ווער עש פאר שמיים גיט קיין לשון הקודש זאל זאגן אויף שמיים. אלעלייא
חמץ אדר ווער זיין וואש אין מיין רשות איז דא. זאל זיין הפקר און זאל גירעכניגט
זיין נאר אז וויא דיא ערך אויסן גאס :

ה מיט איין ברכה מען ער בודק זיין אין פיל היידער :
מ מען מען מאכין איין שליח ער זאל בודק חמץ זיין. אבער עס איז מער מצוה
אויסלעכער בעל הבית זאל פאר זיך אליין בודק זיין :

י איידער ער איז בודק. זאל ער באהאלטן אויף איין ארט ראש נאנצע חמץ וואש
ער דארף אויף מארגן פריא צום עסין :

יא אז ער האט פאר געטן ביי דער נאכט בודק חמץ צו זיין. זאל ער בודק זיין
ערב פסח אין דער פריא. און חאמשי עס איז טאג זאל ער בודק זיין מיט
אונעקסענע ליכט אז וויא ביא נאכט :

יב ערב פסח פאר מיטאג טאר מען גיט עסין קיין חמץ מער גישט ביז אדרטיל
טאג. למשל עש ווערט טאג וויינער סינף און עש ווערט נאכט נאך וויינער זיגין.
טאר מען גיט מער עסין חמץ נאר ביז ערף האלב צעהען. און אז בארעכניגט מען
תמיד נאך דעם וויא גרויס דער טאג איז ווערט אויף גירעכניגט אדרטיל טאג פון
דער צייט וואש עש ווערט טאג. און דיא צייט צוא פאר ברענגען חמץ איז ביז איין
שעה נאך דעם. מען מאכט אבזונדער פייער און מען פאר ברענגט חמץ און מען
זאגט כל חמירא. אויף מען ער הנאה האבין פון חמץ ביז איין שעה נאך דעם
דרטיל טאג ראש הייסט ער מען עס פאר קויפן צוא אנכרי און ער מען עש געבין
צוא עשין דיא גהמות אדער עופות. נאר ער מוז שפין ביז וויא עסין אויף. פרי עס
זאל גיט איבער בלייבן דער פון אום פסח. דער עולם איז זיך שלעכט נוהג וואש
מען גיט קינדער דעם חמץ צוא פאר ברענגען וויא וויינען גיט יוצא דיא מצוה פון
שחיפת חמץ דארום זאל יעדער ערליכער איד אליין פאר ברענגען ראש חמץ
מקיים צוא זיין דיא מצוה :

יג ווען דער ערשטער טאג פסח גיפאלט וונטאג. איז דאך שבת ערב פסח. איז
מען

מען דאנערשטאג בייא נאכט פֿורק תמץ און מען מאכט דיא ברבּה און מען זאגט פֿל תמירא און פֿרייטאג אין דער פֿריא זיינער עלף פאר ברענט מען דעם תמץ און מען זאגט גיט פֿל תמירא אָבער שבת אין דער פֿריא נאך דעם עסין זאגט ער פֿל תמירא און אויף דעם שבת מאכט מען גיט קיין לאקשין און קיין קוגל ווארום עס פֿלייבט דער פון אן גיקלעפֿט מייג אין טאפּ און מיטאר עש דאך גיט אויש ווישין אים שבת וועט דאך בלייבין תמץ אים פֿסח אָבער אז ער האט גיט גיוואוסט דער פון און האט גימאכט לאקשין אָרר אָקוגיל זאל ער גוט אומס ווישין דעם טאפּ מיט דיא פינגר : אין דעם דאזיגן שבת דאזיגט מען גאנץ פֿריא פֿרי מען זאל באצייטן אָפּ עסין און מען טיילט דאש עסין אויף צווייען מען עסט העלפט און מען בענטשט און מען רוחט זיך אביסל אָפּ דער נאך וואשט מען זיך נאך אמאל און מען עסט ווידער פֿרי מען זאל מקיים זיין שלש סעודות :

יד איטליכער בכור מוז פאסטין ערב פסח און אז שבת איז ערב פסח מוז ער פאסטין דאנערשטאג אָרר אסענדת מצוה למשל איין ברית מילה אָרר אפֿידיון הפֿן אָדער אסיום מען ער עסין :

מוז ערב פסח פון זיגער צוועקף אז טאר מען שוין גיט קיין מלאכה טאן אָרר איינר וואש מוז זיך פאר דינען אויף עסין מען אָרבעטין ביז פאר נאכט :

מוז ערב פסח טאר מען גיט עסין קיין מצוה אָבער קניילאך אָרר חרעמוּלך מען מען עסין אין דר פֿריא ביז זיגער צווייא אָבער נאך זיגער צווייא ביז נאכט טאר מען גיט עסין אפֿילו קיין קניילאך און קיין חרעמוּלך נאר מען מען עסין פֿלייש און פֿיש און פירות אָבער אלץ גיט פיל פֿרי מוזאל קענען בייא דער נאכט עסין מיט אפֿעטיט :

ס הלכות פסח וכו ליד סעיפים

דינים פון פסח

א דער איסור פון תמץ אים פסח איז זייער גרויס און חיי וואש מיטאר גיט עסין קיין תמץ טאר מען אויף זיין הנאה גיט האבין פון תמץ אים פסח :

ב תמץ פון אאידין וואש עש איז גיבליבין איבֿר פסח און ער האט עס ערב פסח גיט פאר קויפט מוז ער עס ווארפֿן אין אנוואסער אריין אָדער אין אקאנאל אריין אָרר ער פאר ברענט עש און טאר אפֿילו פון דעם אש קיין הנאה גיט האבין :

ג מען מען דאש תמץ פרקופין אפֿילו זיין אייגענעם נכרי וואש ער איז זיין משבת נאר דאש פאר קויפֿין מוז זיין מיט אקאנטראקט און ער מוז בייא דעם נכרי געקען האנדל געלט ער מוז איבֿער געבין דעם נכרי דעם שליסל פון דעם חדר וואש דאס תמץ איז דרינען און אז ער האט פיל ערלייא מינים תמץ מוז ער אויש שרייבין אין קאנטראקט איטליכס מין וואש ער האט אויף מוז שטיין אין קאנטראקט פאר וויא פיל געלט ער פאר קויפט עס אים אויף מוז ער אים פרקופין דעם חדר וואש דיא תמץ איז דרינען און אז דער חדר איז גיט זייער נאר ער האט עס גרונגען

הוי הלכות פסח אדם ע

סוז ער עס דעם נכרי פאר דינגען: אונז ער טאר נישט אויש נעמען קיין פנאי מיט דעם נכרי אז ער וועט עס בייא אים צוריק אב קויפן נאך פסח: אָבֵר ער מעג אים צו זאגן אז ער וועט עס צוריק אויש קויפן נאך פסח אונז וועט אים געבן מעהער וויא פיל עש קאסט אים: אונז אז ער האט מורא דער נכרי זאל נישט אוועק גנבענען דיא חמץ: מעג ער שפעטער נאך דעם פאר קויפן אויף היינען ויין שלאס אדער פאר חתמענען דאש חדר וואש דאש חמץ איז דרינגען: אונז אז ער האט נישט גקאנט שרייבן אונז האט פאר קויפט דאש חמץ אן אקאנטראקט נאר ער האט גינומען האנד געלט איז ער יוצא: דיא וויפט זאך איז דאש פאר קויפן פון דיא חמץ זאל נישט ויין אפ צוא נארין נאר מיט דעם גאנצן הארצין: מען מוז אין וינגען האבן אז מען נישט די חמץ אין גאנצן אוועק אונז ער פאר קויפט עס אזוי וויא יענער אנדערע זאך וואש מען פאר קויפט אנאנץ יאר:

ד איין מוסר אדר איין מוסרת אדער דעם זון פון אמוסרת וואש זיא האט אפילו פון אנכרי טאר מען נישט פאר קויפן קיין חמץ ווארום אזויא גוט וויא איידי טאר פסח קיין חמץ נישט האבן אז טארין אויך מוסרים קיין חמץ נישט האבן אונז אז זיין האבן עס יוא טאר דער איד דער פון קיין הנאה נישט דאבין:

ד דיא צייט פון חמץ פאר קויפן איז ביי ערב פסח וויינער עלף פאר האלבין טאג אָבֵר ווען ער האט פאר געסן וויינער עלף צוא פאר קויפן מעג ער עס פאר קויפן ביי וויינער צוועלף: אָבֵר שפעטער העלפט שוין נישט:

ד מיטאר נישט איבך געבן דיא בהמות צוא אנכרי ער זאל זיין געבן צו עסין אונז פסח: ווען ער ווייסט אז דער נכרי נישט זיין חמץ צוא עסין איבער דעם מוז מען דעם נכרי פאר קויפן דיא בהמות מיט אשטר מכירה אזויא וויא מען פאר קויפט חמץ: אונז איבך דעם ממין ויך דיא פערד מחרים דאש גוט אין וינגען אריין נעמען ווארום פיל דינגען אנכרי ער זאל פוטרין דיא פערד מיט קלייטן אין וואסער אונז דאש איז אנרויסע עבירה איבער דעם זאלין זיין ערב פסח פאר קויפן דעם גאנצן שטאל מיט דיא פערד דעם נכרי: אונז זיין זאלין ויך נאר נישט מישין צו דיא פערד ביי איבער פסח:

ז ווער עס האט אברייא הויז אדר אדיסטעלאציע אדר אמיל מוז ער זיין פאר פסח פאר קויפן אנכרי:

ח ווער עס האט חמץ אונטער ווענינס: למשל ער האט אוועק גישיקט עטליכע פעסח בראנפין מעג ער עס אויך אין דער היים פאר קויפן אנכרי אונז חוץ דעם מוז ער עס מפקיר ויין פאר דרייא אידין דאש הייסט ער זאגט דאש איז הפקר וויא ערד פון דער גאס:

ט ווער עס ריכט זיך עס זאל אונז פסח אים אן קומן חמץ פון דער פרעמד אונז ער וועט מוזין צאלין דער פאר אקציו אונז פראכט זאל ער עס פאר קויפן אנכרי אויף דעם אויפן אז דער נכרי זאל צאלין דיא פראכט אונז דעם אקציו: אונז חוץ דיא מכירה זאל ער עש אויך מפקיר ויין:

י' אאיד טאר נישט ערב פסח נאך מיטאג אדר חול המועד איין קויפן חמץ פון אנכרי ווען אפילו עש איז פאר דעם נכריש געלד טאר ער אויף נישט:

יא' אאיד טאר נישט פסח זיין אשומר בייא חמץ וואש ער גיהער צוא אנכרי. אזו מכל שכן אז ער טאר נישט זיין קיין שומר בייא חמץ וואש עש גיהערט צו אאיד. אזו ווייל דעם חמץ פאר קויפן איז דער איסור ווייטער הארב זאל זיך קיינער נישט פאר לאזן אויף דיא גידוקסטע שטר מכירות ווארום וויא האפן נאר קיין ווערדע נישט נאר מען זאל גיין צוא איין תלמיד חכם וואש ער איז בקי אין דיא דיעים אזו לאזן שרייבן אשטר מכירה:

יב' אלערלייא ערדענע טעפ פארצעלייגענע און גלעזערנע בדים וואש מיהאט אין זיי גניצט חמץ העלפט זיי נישט קיין פשרין אז מיטאג זיי נישט ניצן נאר פר קויפן: יג' פלים פון האלץ אדר מעטאל. אדער ביין. למשל לעפיל מעסערס גאפלען און דעם גלייכין וואש מען האט מיט זייא גניצט חמץ. בשרת מען וויא אונט מען מען וויא ניצן:

יד' פאר דעם פשרין מוז מען וויא נישט אפ פוצין און אז עס איז דא גריבלעך אין דר פלי מוז מען די גריבלעך גוט אויש רייניגן און אז עס איז איין איינערנע אדר אקופ רגע פלי מוז מען פריער גליען די גריבלעך און דער נאך פשרין. און וילברגע מעסערס מוז מען אראפ נעמען דיא שטילין. דעם קלינג גליט מען. דער נאך בשרת מען אים און דעם שטיל פשרת מען אז מען לאזט שליפן דעם קלינג און דר נאך בשרת מען אים איז אויף גינג. אפער ווען עס שטייען אין אים אויש גיקרצט אויחיות אדער עס איז אין אים דא גריבלעך מוז מען אויף דעם ארט גליען:

טו' אזו אפלי וואש זיא ווערט פאר דארבין דורך דעם פשרין טאר מען נישט פשרין ווארום ער וועט דאך גיווים זיא נישט פשרין אקאראט וויא מען דארף פרי זיא זאל נישט פאר דארבין ווערין:

טז' אזעלכע פלים וואש מען ניצט וויא אין פייער למשל איינערנע טעפ אדר סאנען אדער בעקינס וואש מען באקט אין זייא קובינס מוז מען זייא גליען אין פייער אזו דער נאך פשרין און דאש הענטיל פון דער פלי מוז מען אויף גליען און פשרין: יז' דער דעק פון דער פלי האט אין זיך דעם איינערנעם דין וויא דיא פלי אליין למשל אצודעק פון איין איינערנעם טאפ מוז מען אזו גוט גליען און פשרין וויא דעם טאפ און וויא באלד מען האט דעם צו דעק נישט גיגליט און מען האט פסח מיט איר צוא גידעקט דעם טאפ בייא דער קיך מוז מען דאש גאנצע גיקעקן פון טאפ ארויס ווארפן:

יח' אפלי וואש מען מוז זיא גליען און מען האט זיא נישט גיגליט נאר גיפשרת טאר מען זיא אום פסח נישט ניצן צוא ווארעמע זאכן נאר צוא קאלטע זאכן: יט' אשטיימיל וואש מען שטויסט דרינגען נישט מער נאר קאווע אדער פעפער אדער וואפן אדר אנדרע. בשמים איז גינג צוא פשרין אדר ווען מען שטויסט דרינגען קנאפיל מיט שטיקלאך פרויט מוז מען עש גליען און דער נאך פשרין:

דאש

דרי הלכות פסח אדם עא

ב ראש האק מעסר מז מען גליען :

כא אקער פאס אז מען פשרת איד מען מען דריגען איין ויערין בורקעס אדער מען מען עס ניצין צוא עפים אנדערש אבער ראש פשרין מז ויין אזוא . מען צוא גלים אפער שמיין את מען לייגט אים אין פאס אריין אונ מען גיסט אריין וודיגע וואסער אונ מען גייט איבער מיט דעם שמיין ארס אונ ארס פרי עש זאל אומעסוס גיפשרת זיין :

כב מישן אונ ביינקליה פשרת מען אויף אזו . מען גיסט אויף זיי וידעגריגע וואסער אונ מען גייט איבער מיט אצתליסין פשר שמיין :

כג אדרייבוס מז מען גליען :

כד מען מז אימליכע בלי בוזגדער פשרין אונ מיטאר גיט אריין לשיין איין פלי אין דער אטרע פרי מוזאל ביידע פשרין אויף איין מאל :

כה אימליכע וואך וואס מען פשרת מז פריער ויין ריין אב ניוואשין אונ דער נאך מז זא שמיין ווייניגסטנס איין מעת לעת ראש הייסט פיר אונ צוואנציג שעה גיט גניצט ביז צום פשרין . אונ דער עולם איז זיך טרג נאך דעם פשרין וואשט מען אפ די גפשרתי וואך מיט קאלטע וואסער :

כו די צייט פון פשרין איז פרי ערב פסח ביז פאר מיטאג ויגד עוף :

כז ווען מען גיט פסח דיא עופות צוא עסין ווייץ אדר האבר אדער גערשטין מז מען זעהן אז דארטין וואו מען לייגט עש אנדער זאל גיט גאס ויין . ווארס וויא פאלד עש ווערט פייכט איז עש איין רעכטר רמין אונ מכל שכן אז מיטאר וויא גיט געבין צו עסין גינדיקטע הבוגה . אונ קלייען טאר מען וויא גאר גיט געבין אפילו מרסקענע אויף גיט :

כח ראש זאלץ וואש מען וויל פסח גינצין מז מען פאר פסח גוט איבר זעהן עש זאל ביין קעריגדיל גיט ויין אין דעם :

כט מען טאר פסח גיט עסין קיין ארבעט אדער באקעס אדר לינגן אדר ווירז אדער רייז אונ גיט קיין שום מאכל וואש איז גיסאכט אויש דיא מינים :

ל אויף טאר מען פסח גיט עסין קיין פייגין אדער ראוינקעס אדער פאמערדאנצין שאלעכץ אדער זאפ ען אדר געגליה אויף טאר מען גיט עסין מרסקענע פלוימען אדער בערגעס אדר עפיל מרסקענע גאר ווען עש איז א יף זיי דא איין הכשר בריף : לא דיא וואסער וואס מען קנעט דער מיט דיא מצות מז ויין גאנץ קאלט . איבער דעם מז מען עש אן שעפין פאר נאכט אונ עס זאל שמיין איבר נאכט אין איין קאלטן ארס אונ אין דער פריא זאל ער עש באנוצין צום קנעטין את דאס מצוה וויסין אז עש מז שמיין גאך דעם שעפין צוועלף שעה אונ ער זאל גיט לאזן אנבריי זאל עש אן שעפין גאר איין יהודי מז עש אן שעפין :

לב מען מז זעהן צוא קנעטין קליינע שטקער מייג אויף דיא מצות אונ העכסטנס מען עש גרוש ויין וויא פון דרייא קווארטס מעהל אבער גרעסער פון דרייא קווארטס טאר עש ג'שום אונן גיט ויין :

מיטאר

לג כיסא נים לאין ליגין די מייגאפירי איין מינים נים גינקעטין אדר גיווענערס :
לד אז דיא מייגא איז צו שטערט מאר ער נים צו שיטן מעהל דער צוא :

סא סדר ליל פסח ובו ט' סעיפים

דינים פון דעם סדר

א אנאנג פסח איז בייא דעם מענטשין דיא ברירה . וויל ער עסט ער מצה . וויל ער
נים . עסט ער נים . אבער ביי דע ערשטע געבט פון פסח כח ער עסן מצה
ווייניגסטנס אזו גרויש וויא איין קוית דאש הייסט אזו גרויש וויא אהאלבע
איי . אונ איין אלטער אדער אקראנקער וואש ער קען נים עסן דיא מונקע מצה .
מעג ער איר אייגנטיקן אפכל אין וואשר . אונ אז ער קען נים ליידן גיוויקטע
מצה אין וואשר . בעג ער איר איין מונקע אין וויין אדער אין סעד . אונ סאכט
אויף דעם דיא ברכה הם ציא :

ב ערב פסח פאר נאכט מאכט מען צוא רעכט דעם סדר מיט שיינע שישטיכער אונ
ריינע כוסות אונ אגדרע שיינע פלים . אונ מען שטעלט אויף דעם מיש דיא
קערה . דאש הייסט מען לייגט אויף אגרויסן פעלער דרייא כצות אונ מען דעקט
אבער וויא מיט אטישטוך . אונ פון אויפן לייגט מען חרסות אין דער רעכטער זייט
אונ אויף דיא חרסות דיא זרוע . אונ פרפס דאש הייסט גרינס פון פעטרישקע אדר
אגאנדער גרינס אין דער לינקער האנט . אונ אויף דיא פרפס לייגט מען דיא איי .
אונ סדר מיט תריין אין מיטן . אונ דיא ואלץ וואשער סח מען אן גריטין פאר
נאכט . אבר אז ער האט פאר געסן ואל ער בייא דער נאכט אן גיסן דיא וואסער
פריער אונ דער נאך ואל ער אריין שיטן די וואג :

ג תיכף וויא ער קוכט אריים פון שול טוט ער זיך אן דעם קיסל אבר איין אכל ויצט
אויף דעם סדר אן קיסל . אונ ער גיסט אן דיא כוסות אדר אגאנדערער ואל וויא
אן גיסן אונ דער בעל הבית מאכט קידוש איבער וויין אן גילעקעט אויף דר לינקער
זייט אונ עש איז מער מצוה צו האבן רויטין וויין אונ אז ער האט נים קיין טוטן וויין
מעג ער מאכן איבר ראוינקע וויין . אונ אז ער האט נים קיין ראוינקע וויין מעג ער
געמען מער אויף ארבע כוסות . דאש איז אבער נאר פאר נויט ווארום דר עיקר מצוה
איז נאר צוא האבן גוטין וויין אויף ארבע כוסות :

ד נאך דעם קידוש וואשט ער דיא הענט אונ מאכט נים קיין ברכה אונ ער געמט
אשטיקיל גרינס פון פעטרישקע אדער איין אגדער גרינס אונ מונקט איין אין
וואלץ וואסער אדער אין עסיג אונ מאכט בירא פרי האדמה אונ עסט עש אונ טיילט
ארום צוא אלע . דער נאך צוא ברעכט ער די מיטעלסטע מצה אויף צווייא שטיקער
דיא קלענערע שטיק לאזט ער ליגן אויף דער קערה אונ די גראשערע שטיק לייגט
ער אונטערין קיטין פאר איין אפיקמן . דער נאך געמט מען אראפ דיא זרוע מיט
דיא איי מיט דיא אגדרע וואכן פון דער קערה נאר דיא מצות בלייבן ליגן אונ ער
הייבט אויף דיא קערה אונ וואנט קהא לחמא אונ דיא אגדרע וואש ויצן בייא דעם

חיי סדר ליל פסח אדם עב

טיש העלפין אים אויף אויף הייבין דיא שיסל . דער נאך גיטט מען ווידער אן וויא פוסות און אקידד אדר אנאנדערער זאגט מה נשתנה . דר נאך זאגט מען עבדים היינו אין דער הנדה ביו נאל ישראל . און עש איז זייער רעכט אז דיא ווייבד זאלין אויף זאגן דיא הנדה אויף טייטש אדער וויא זאלין ווייניגסטנס צוא הערין . נאך נאל ישראל טרינקט ער דעם אנדערין פוס . דער נאך וואשט מען זיך צום עסין און מען מאכט דיא ברכה על נטילת ידים דער נאך מאכט ער איבער די אויבערשטע מצה דיא ברכה המוציא און איבער דיא האלבע מצה מאכט ער דיא ברכה על אכילת מצה און ברעכט אפ פון ביידע פון אמליכר אפזית און עסט ברהסיבה און אלע וואש בייא דעם טיש עסין אויף פון ביידע און מאכין ביידע ברכות . דער נאך נעמט ער אשטיקל מרור דאש הייסט שלאמין אדר אן גרינגע חריין גרויש וויא אפזית און טונקט איין אין חרוסת . און שאקלט אבער תיכף אפ דער פון דיא חרוסת און מאכט על אכילת מרור און עסט עש מים הסיבה . די חרוסת מאכט מען פון גיס און עפיל און צימרון און מוז דיק גיהאקט ווערין . און בשעת מען וויל איינטונקן גיטט מען אריין אביסל וויין . שבת מוט ער פאר קערט ער מוט אריין די חרוסת אין אביסל וויין . דער נאך ברעכט ער אפ אפזית פון די דריטע מצה און נעמט אפזית אנגריבענעם חריין און זאגט זכר למקדש בהלל און עסט ביידע צו זאמן . דער נאך עסט מען און מען טרינקט וויא פיר מען וויל אבר אלץ אן גילעהנט ווארום דר גאנצער סדר מוז זיין אן גילענט אויף דר לינקער זייט . נאך דעם עסין עסט מען דעם אפיקומן און מען מוז זעהן פארטיג צוא ווערין מים דעם עסין פאר האלבע נאכט דאש הייסט פאר זייער צוועלף . ווארום מיטאר גיט עסין דעם אפיקומן נאך זייער צוועלף און צווישן דעם אפיקומן אנדעם בענטשין טאר מען גיט עסין און גיט טרינקן : דא אז ער האט פאר נעמין צוא עסין דעם אפיקומן און האט זיך אבער באלד דער מאנט עסט ער אים באלד און דארף גיט מאכין המוציא . אבר אז ער האט שוין גיבענטשט און האט נאך גיט גימאכט דיא ברכה איבער דעם פוס וואשט ער זיך נאך אמאל און מאכט המוציא און עסט דעם אפיקומן און בענטשט נאך אמאל און מאכט אברכה איבער דעם פוס . אבער אז ער האט זיך ערשט דר מאנט ווען ער האט שוין גיטונקען דעם פוס . איז דר דין אז . אז ער איז גיט גיוואנט דעם גאנצין יאר צוא טרינקען תמיד אפוס נאך דעם בענטשין זאל ער זיך וואשין און מאכין המוציא און עסין דעם אפיקומן און ער בענטשט נאך אמאל אן אפוס . אבר אז ער טרינקט תמיד אפוס נאך דעם בענטשין . וועט ער דאך מוזין באלד אויף טרינקען וועט דאך דאש שוין זיין דער פירטער פוס . און שפעטער מוז ער דאך נאך איין פוס טרינקן וועט שוין זיין פינף פוסות . און דער דין איז מען טאר גיט מער טרינקן נאר פיר פוסות איבער דעם זאל ער גיט מער עסין דעם אפיקומן . און אז ער איז פאר לארין גיווארין זאל ער עסין איין אנדער שטיקל מצה אזוא גרויס וויא אפזית שטאט דעם אפיקומן :

ו נאך דעם אפיקומן גיטט מען אן דעם דריטין פוס און מען וואשט זיך מים מים אהרונים

אחרונים און מען בענטשט. נאך דעם בענטשן טרינקט מען דעם דריטן פון דער נאך גיסט מען אן דעם פערטן פון און חוץ דעם גיסט מען אן דעם פון של אליהו. און מען עפינט די טיר און מען זאגט שפוף חסדו. און אז מען לאזט אויס פתחת שמי יי מאכט מען צוא דיא טיר. און מען זאגט לא לנא און ווייטער וויא עש שטייט אין דער הגדה. און מען טרינקט דעם פערטן פון און מען מאכט דיא גרויסע ברכה אחרונה. און נאך דעם פערטן פון פאר מען שוין גיט טרינקען קיין וויין און קיין אנדערע משקה. נאר וואסער מען יא טרינקען און דיא אנדערע נאכט מען. מען לאקט מען אויף טרינקען:

ז איין טייל בענטשן זאגן שיר השירים נאך דר הגדה. און דער מנהג איז אז מען זאגט ביידע נעכט פון פסח פאר דעם שלאפן גיט מען נאר דיא ערשטע ברכה פון קריאת שמע. ראש הייסט המסיל חבלי שנה און אל מלה נאמן שמע ישראל דיא נאנצע ערשטע פרשה ביו ובשעריה. דער נאך זאגט מען ברוך אפקיד רוחי ביו לעולם ועד און שוין גיט מען:

ח איסליכר איר הן אוקר הן אנקבה מו טרינקען יעדער פון נאכט פיר פוסות. און איסליכער פוס מו ויין אזו גרויס וויא דער פוס פון קידוש ראש הייסט צום ווייניגסטן איין קרוצאק:

ט עש איז וייער רעכט מען זאל האבן צו יעדער מאל צייט וואש מען עסט פסח צווייט מצוח שמרה:

סב דינים פון ספירת העומר און אין אים איז זיבן סעיפים:

א דיא אנדערע נאכט פון פסח הייבט מען אן ספירה צוא ציילן:
ב דיא מצוה פון ספירה ציילן איז תמיד אן הייב נאכט ווען שטערן שטייען מיטפן נאך מעריב פון עליזאבאט אז ער האט קיין צייט גיט איז צייט די נאנצע. אכט און אז ער האט פאר געסן ביא דער נאכט צוא ציילן זאל ער ציילן אין דער פריא אן אפרכה. און ביא דער נאכט ציילט ער מיט אפרכה. אבער אז ער האט ביי טאג אויף גיט גיציילט ציילט ער שוין פון דעמאלט אן אלע נאכט אן אפרכה:
ג דער עיקר מצוה איז צו ציילן ספירה שטייענדיג. אבער אז ער האט פאר געסן און האט ספירה גיציילט וצינדיג איז ער אויף יוצא:

ד אז איינער פרגעט דעם אנדערין ביא טאג וויא פיל עש וועט היינט ביא נאכט ויין אין דער ספירה מען ער אים זאגן. אבער אז ער פרגעט אים פאר נאכט צווישן טאג און נאכט זאל ער אים גיט זאגן ווארום וויא באלד ער זאגט אים טאג ער שוין ביא דער נאכט גיט מען קיין ברכה מאכט איבער דעם ספירה ציילן. איבער דעם זאל ער אים זאגן נעכטן איז אז פיל גיוועזן אין דר ספירה פון דעם ווייט שוין יעדער וויא פיל היינט וועט ויין:

ה ווען ער האט זיך מועה גיוועזן. למשל ער האט גזאגט היום חמשה ימים און ער האט בראקט צו זאגן ארבעה ימים. האמטש ער האט טאקע אין זיין גיהאט

חיי ספירת העומר אדם עג

צוא זאנן ארבעה ימים נאר ער האט אין מיטן פאר געסן און האט גזאגט חמשה *
מוז ער נאך אמאל ציילן אן אברהם * אבער אז עש האט גידועקט עטליכע מינוט
איידער ער האט זיך דער מאנט מוז ער נאך איינמאל מאכן דיא ברכה :

ו גאנץ ספירה מאכט מען נישט קיין חתונה און מען טאר נישט לאזן שפילן * אויך
טאר מען זיך נישט אפשערן דיא האר און נישט גאלן * אבער ראש חודש אייר און
לג בעומר און פון ראש חודש סיון ביז שבועות מען קען יא מאכן חתונה און
שפילן און שערין זיך אדער גאלן :

ז דיא ערשטע נאכט שבועות מוז מען ערשט דאוונן מערבית ווען עש שטייען שוין
שטערן ווארעם עש שטייט אין דער תורה שבע שבתות חמיות הדינה * דיא
זיבן וואכן פון פסח ביז שבועות מוזן זיין גאנץ עש טאר פון זיין נישט פעלן איין
איינציגע מינוט :

סג הלכות הענית צבור וכו כיה סעיפים

דינים פון העניות

עס זיינען דא ניוויסע מען אין יאר וואש דער איד דארף אין זיין ווייזען אה
סדוערין און זיך פייניגן ווייל אונזערע עלטערין האבן אין זיין פיל צרות
גילטן און דאס נאנצע גלות האט זיך פון זיין אן גיהויבן * דיא דאזיגע ביטערע
מען זיינען ערשטענס צום גדליה ווארעם וויא נבוכדנצר האט איין גינומען ירושלים
האט ער גמאכט דעם צדיק גדליה בן אחיקם ער זאל אונטער אים הערשן איבער
אידן * עש זיין אפר גקומען עטליכע רשעים און האבן דעם גדליה מוים גשלאגן *
דורך דעם איז נבוכדנצר דער צארינט גיווארן איבער אידן און האט אלע פאר
טריבן אויש דעם הייליגן לאנד קיין בבל און ער האט אויך פיל מוויזנט אידן
אום גיבראכט * דער אנדערער ביטערער טאג איז עשרה בטבת אין דעם דאזיגן
טאג האט נבוכדנצר אן גיהויבן ירושלים צו באלענערן און ער האט נישט אפגטראטן
ביז ער האט דאש הייליגע לאנד איין גינומען * דער דריטער ביטערער טאג איז
שבועה עשר בתמוז אין דעם דאזיגן טאג האבן מיר גיהאט פינף פערשידענע צרות *
אין אים איז משה רבינו אראפ גיקומען מיט דיא לחות און וויא ער האט גוועהן אז
אידן האבן גימאכט דאש עגל האט ער זיין צו בראכן * אין אים האט נבוכדנצר
אויף גישפאלטן דעם מויער ארום ירושלים אינ זיין מילטער איז אריין גקומען און
אויך ווען דאס אנדערער בית המקדש איז גישטאנען האט טיטוס הרשע אין דעם
דאזיגן טאג איין גיבראכן דעם מויער פון ירושלים * אין אים האט מען אויף גהערט
מקריב צו זיין דעם קרבן תמיד וואש מען פלעגט מקריב זיין יעדן טאג אין דער
קריא און פאר נאכט * אין אים האט דער שונא פאר ברענט דיא תורה * אין אים
האבן דיא רשעים אריין גישטעלט איין געצין בילד אין בית המקדש און דאש האט
גיבראכט דער צוא אז מיר זיינען פאר טריבן גיווארן * דער פערטער און דער
ביטערסטער טאג איז תשעה באב * אין אים האט דער שונא איין עק גימאכט
מיט

(חיי אדם ע"ט) יוד

מיט אונז אין גאנצין דאס ערשטע און דאס אנדערע בית המקדש זיינען אלץ דרום
 גווארין אין דעם דאזיגן טאג. אויף דיא גרויסע שטאט פֿיטר איז איין גינטען
 גווארין אין אים. אויף האט דער אויבערשטער אין אים גינעווי אויף אונזערע
 עלטערין זייא זאלן שטארבן אין דער מדבר און זאלן גיט קומען קיין ארץ ישראל
 ווייל זייא האבן גינגלייבט וואש דיא מרגלים האבן זייא גזאנט און האבן גוויינט.
 איבער דעם האבן דיא נביאים כתקן גינעווי מיר זאלן אין דיא דאזיגע פיר טעג
 פאסטן און תשובה טאן און זיין ליבן נאמען בעטן ער זאל זיך אויף אונז דער
 פארקומען און זאל אונז צו ריק געבן דאש בית המקדש און דיא גדולה וואש מיר
 האבן גמאל גיהאט. אויף איז רעכט אין דיא דאזיגע טעג פיל צדקה צוא געבן.
 און עש איז דרויף איין מיסן דאש ווארט תענית וואש דריינען זיינען דיא אותיות
 פון די ווערטער תת עני. דאס איז מיינטש מען זאל געבן דעם ארומאן. ווארום
 ווען דער עושר פאסט פילט ער ערשט וויא פיסער עס איז הונגעריג צוא זיין און
 דעמאלט דער וועקט זיך ערשט רעכט בייא אים ראש רתמנות אויף דעם ארומאן.
 דיא פרוכע לייט זיינען זיך נוהג אז זייא גיבן דעם ארומאן דאס געלד וואש דאס
 עסין פון דעם גאנצין טאג וואלט זייא ניקאסט:

א אין דיא דרייא וואבן דאס הייסט פון שבעה עשר בתמוז ביו נאך תשעה באב.
 מאכט מען גיט קיין חתונה און קיין שום שמחה און מען טוט גיט אן קיין זייע
 קלייד און מען עסט גיט קיין זייע פרי וואש מדראך דריבער מאכין שתייניג אבער
 ווען מען ווייס אז מען וועט דיא פרי גיט מער פאקומען נאך תשעה באב מען מען
 איר יא עסין:

ב פון ראש חודש אב ביו נאך תשעה באב טאר מען גיט עסין קיין פלייש און גיט
 מרינקען קיין וויין. אפילו איין פליישיג מאכל אדער מיט שמאלץ. אבער ווער
 עש קאן גיט פר טראגן קיין מילכיגס מעג ער עסין עופות און אויף איין ברית מילה
 אדער אפדיון הבן אדער אסיום מעג מען עסין פלייש. אויף טאר מען זיך גיט
 באדין פון ראש חודש ביו נאך תשעה באב אפילו גיט אין קאלטע וואסער. גאר
 אז ראש חודש גיפאלט אום פרייטאג מעג מען זיך יא באדין. ווער עש איז גוואונט
 יעדן פרייטיג צוא באדין זיך. אבער ערב שבת תזון אפילו ווער עס גיוואקט זיך
 יעדן פרייטיג צוא באדין טאר זיך דעמאלט אויף גיט באדין:

ג ערב תשעה באב פאר נאכט עסט מען דיא סעודה המפסקת אויף אנדעריגן
 ביינקיל אויף דער ערד. מטאר דעמאלט גיט עסין קיין צווייא ערלייא גיקעכץ
 אפילו גיט קיין קרעפליך אדער אנדערע מאכלים וואש זיינען צווייא אין איינעם.
 און מען בענטשט גיט מיט איין מוזקן:

ד נאך דר סעודה המפסקת טאר מען גיט מער עסין אבער אז ער האט גיט אין
 זין גיהאט ער זאל גיט מער עסין און עס איז נאך טאג מעג ער יא עסין:
 ה דער מנהג איז ערב תשעה באב נאך מיטאג גיט צוא לערנען גאר אונזע זאכן
 וואש מען מעג לערנען אום תשעה באב:

דרי הלכות תענית צבור אדם עד

ו ערב תשעה באב בייא דער נאכט מוט מען אויס די שייף איידער מ'זאגט ברכו • אבער אז גיפאלט אום מוצאי שבת מוט מען אויש דיא שייף נאך ברכו נאר דער חזון מוט אויש דיא שייף פאר ברכו :

ז תשעה באב אין דער פריא וואשט מען זיך ניט מער נאר דיא שפיצין פון דיא פינגער און דיא אויגין :

ח תשעה באב טאר מען ניט לערנען נאר דיא איכות • דעם מדרש פון איכה • דיא קינות • איוב • דיא מרויעריגע פסוקים אין ירמיה און דעם פרק ואלו מלחין אין דער גמרא מועד קטן • און מען פסקנות ניט אין אים קיין דין הורה אבער דער קורא מעג זיך איפר זעהן דיא סדרה :

ט אפילו אעפערט און אויגענדיגע מזין אויך תשעה באב פאסטין • און אקומפטארין אין די ערשטע דרייא טעג טאר זיא בשום אופן ניט פאסטין • און נאך דעם דריטן טאג ביז צום דרייסיגסטן טאג אז זיא פילט זיך זיא אז גאנץ שטארק מעג זיא פאסטין • אז זיא אבער ניט גאנץ גיוונד זאל זיא ניט פאסטין און ניט עסן נאר זיא זאל מרינקען אביסל קאווע און אביסל יוד דעם הונגער צו שטילן • ווארום ביז דרייסיג טעג אז זיא נאך תמיד אין אספנה און דאס פאסטין קאן איר קראנק מאכן :

י מען טאר תשעה באב זיך ניט באדין און ניט וואשן • אבער אז דיא הענט זיינן אום ריין מעג מען זיין אפ וואשן • און פאר מנחה זאל ער זיך וואשן דיא פינגער אזו וזיא אין דער פריא • און דיא ווייבער וואש קאכין מעגין גיסן דאש פלייש און זיך באשעפטיגן מיט וואשער האמשיע דיא הענט ווערין דער פון באנעצט :

יא תשעה באב טאר מען ניט זאגן גוט מארגין אדער גאט העלף און אז איין עם הארץ גריסט אים זאל ער ענטפערין מיט אנדערענין קול :

יב בייא דר נאכט זאגט מען נאך די איכות ואפה קדוש אן התקבל • אויך אין דר פריא זאגט מען אלע קרישים אן התקבל :

יג אהספד מעג מען מאכן תשעה באב אבער צדוק דרין זאגט מען ניט :

יד אין דער שמונה עשרה פון מנחה זאגט מען נחם פאר את צמח און ווער עש פאסט ניט דהיינו ער איז קראנק זאגט אין בענטשין נחם פאר ובה ירושלים :

טז דער חזון זאגט ענגו נאך גואל ישראל אין דער פריא און צוא מנחה • און דער עולם זאגט נאר צו מנחה אין שמע קולנו :

טז אין דער פריא זאגט מען ניט קיין קרבנות קיין תחנון און קיין אל ארץ אפים און קיין למנצח אבער מומד לתודה זאגט מען נוא :

יז איינער וואש זיצט שבעה מעג ער גיין בייא דער נאכט און אין דער פריא אין שול אריין דאוונען :

יח אז עש איז דא איין ברית מילה אום תשעה באב מלף מען דאש קינד נאך דיא קינות און מען ניט דעם פוס צו מרינקען אקליין אינגיל און אז דער ברית מילה

אין אין דער היים און דיא קימפעטארין פאסט נישט הייסט מען איר אויס הערן די
ברכה און מען נישט איר צו מרינקען דעם פוס :

ימ ווען תשעה באב גיפאלט אים זונטאג אדער עש גיפאלט שבת און אין אנדערע
אויף זונטאג האט דער שבת נאר נישט קיין דין פון תשעה באב . מען עשט
פלייש און מרינקט וויין וויא יעדן אנדערין שבת . אין דער פריא זאגט מען אב
הרחמים אבער צו מנה זאגט מען נישט צדקה צדק אויף זאגט מען נישט קיין פרק
און מען ענדיגט צו עסן דעם שלש סעודות נאנץ בעצייטן פאר נאכט און דר עולם
טוט אויש דיא שוף נאך ברכו פון מעריב . אבער דער חזן טוט וויא אויש פאר
ברכו און מען זאגט אין דער שמונה עשרה אמה וזננתנו . אבער הברלה מאכט
מען נישט . נאר מען מאכט דיא ברכה בורא מארי האש . און זונטאג בייא דר נאכט
נאך מעריב מאכט ער הברלה איבער דעם פוס און נישט איבער דעם ליכט און אויף
נישט איבער דיא בשמים :

ב אין תשעה באב אין אנדערע אויף זונטאג און עש אין איין ברית מילה מען דער
בעל ברית מיט דיא קימפעטארין מיטן מהל און דער סנדק דאווענען מנה
האלב איינס בייא טאג און עפס אן בייסין . אבער דיא סעודה טאר מען נישט מאכן
נאר ערשט בייא נאכט און אז עש אין אפדיון הבן פונקט אין דער רעכטער צייט
דער איין און דרייסיגסטער טאג מען דער פאטער פון דעם קינד און דער פון
דאווענען מנה האלב איינס און עפעס איבער בייסין :

כא תשעה באב בייא דער נאכט נאך דעם תענית טאר מען נישט עסן קיין פלייש
און נישט מרינקען קיין וויין . און דעם אנדערין טאג אין דער פריא טאר מען
אויף קיין פלייש נישט עסן און קיין וויין נישט מרינקען ביז צום מיטאג און אפילו אז
תשעה באב אין אנדערע טאר מען אויף בייא דער נאכט נישט עסן קיין פלייש און
נישט מרינקען קיין וויין אבער מאנטיג אין דער פריא מען מען קען יא עסן פלייש און
מרינקען וויין :

כב און דיא אנדערע דרייא גיפאלטענע תעניות ראש הייסט צום גרליה . עשרה
במבתי און שבעה עשר בתמוז . מוז אויף אימליכער איד אדער אדער איין
גמבה פאסטין ביז נאכט . נאר דיא נאנצע נאכט פאר דעם תענית מען מען עסן
ביז עס ווערט טאג . אבער אז ער האט נישלאפן דיא נאנצע נאכט טאר ער נישט
עסן פאר טאג נאך דעם שלאף . סיידן אז ער האט בייא דער נאכט אין זין טאג
פאר טאג צו עסן . און איין אשה וואש אין מעוברת אדער אייגענדיגע ווען ראש
פאסטין ארט איר שטארק מען יא עסן . און אקראנקע מען עסן אבער נאר
אביסיל דעם הונגער צום שטילן :

כג אין אימליכין תענית זאגט דער חזן אין דער פריא ענוו אין דער היקער שמונה
עשרה נאך גואל ישראל . און צו מנה זאגט ער אויף אזוי אדער דער עולם זאגט
נאר צו מנה אין מיטן שמוע קולנו :

חיי הלכות תענית צבור אדם עה

כד אין קיין איינציגן גיבאטענעם תענית טאר מען נישט פאר זוכן דאש עסין אויב עש איז גינג גיזאלצין האטשע מען שפיעט עש אויש :

כה חייז דא גיבאטענע תעניות אונ דא ניי טעג איז אויף רעכט אז דער איד זאל קיין מאל נישט שטארק פרייליך זיין ווארום ווען מען דער מאנט זיך וואש מיר האבן פאר דארין מה מען אפילו אין דער גרעסטע שמחה טרויעריג ווערן אזו וויא עש שטייט אין פסוק אס לא אעלה את ירושלים על ראש שמתתי . אויף שווער צו גידיינקען ירושלים אפילו אין מיין גרעסטע שמחה . אונ דער דין איז אז מען מויערט איין היז זאל מען לאזן איין קוואדערט אייל נישט אפ גיווייסט דאש שווארצע זאל פשטענדיג דער מאנען אן דעם טרויער אויף ירושלים . אויף שטייט אז ימלא שחוק בינו . ווען משיח וועט קומען וועט אונזער מויל פול זיין מיט פרייד דאש לערנט אז ביי דעמאלט טאר מען זיך נישט צוא פיל פרייען :

כד הלכות ראש השנה ובו יב סעיפים

דינים פון ראש השנה

וויא וואיל דער אויבערשטער איז לויטער בארעמטהארציק אונ ער נעכט תמיד צוא מיט זיין גרויס חסד דא השוכה וואש דער מענטש טוט . זיינען דאך דא פערציג טעג פון ראש חודש אלול ביי נאך יום כפור דא בעסטע צייט וואש זיין ליבער נאמען נעכט אן דא השוכה אונ פאר נישט יעדן וואש טוט צוא אים תשובה מיט דעם גאנצן הארצין . ווען דער אויבערשטער איז ביי גיוועזן אפער אידן ווייל וויא האבן גימאכט דאש עגל איז משה רבינו ארויף גיגאנען אים ראש חודש אלול אונ האט גיבעטן פאר אידן . אונ השם יתברך האט זיין תפלה אן גינמען אונ האט אים גיגעבן די אנדערע לוחות אונ אים יום כפור האט משה זיין אראפ גיבראכט . אונ דער צו איז נאך דער דאזיגער חודש דער לעצטער חודש פון דעם יאר . איבער דעם מה יעדער איד אין אים בארעכענען וואש ער האט גיטאן דאש גאנצע יאר אונ מה שטארק תשובה טאן . איז דער מנהג איז אז אין יעדן בריף וואש מען שרייבט גאנץ אלול ביי יום כפור . שרייבט מען וענעם ער זאל האבן איין גוט יאר . איין פתיכה ותתימה טובה . אויף זיינען זיך נוהג דא פרושע אין דעם דאזיגן חודש איבער צוא זעהן זייערע תפילין אונ מזוזות אונ נאך צוא זוכן צוא טאן פיל מצות מער וויא דאש גאנצע יאר :

א אין דער גאנצער וואך וואש ראש השנה גיפאלט . הייבט מען אן זונטאג סליחות צוא זאגן . אבר ווען ראש השנה גיפאלט מאנטיג אדער דינסטאג הייבט מען אן סליחות צוא זאגן אין דער וואך וואש איז פאר דער וואך וואש ראש השנה גיפאלט אין איר :

ב דער עולם איז זיך נוהג צוא פאסטן דעם ערשטן טאג סליחות אונ אנדערע בענטשן פאכטין די עצהען טעג . נאר ווייל אין דא עשרת ימי תשובה איז דאך נאר דא זעקס טעג צום פאסטן ווארום עש פאלין דאך אונעק ביי דע טעג ראש השנה

השנה און שבת השוכה און ערב יום כפור • איבער דעם פאסטן ווייז פאר ראש השנה דעם ערשטן טאג סליחות און ערב ראש השנה און נאך אנדערע צוויי סליחות מעג • און דיא תעניתים מוז מען נישט אויף פאסטן בייז ביים נאכט • נאר מען מעג דאוונען מנחה האלב איינס צום מיטאג און מען זאגט ענגו און נאך דעם בייסט מען אן :

ג ערב ראש השנה איז זיך דער עולם נוהג צום פאסטן אבער נישט בייז נאכט :
ד מען מוז זיך באדין און גיין אין מקוה אריין ערב ראש השנה אפר נישט פריער פון זייער איינס צום מיטאג :

ה איינר וואש זינט שבעה מעג גיין ערב ראש השנה אין שול צו סליחות און דאוונען :
ו דער מנהג איז צום מאכן ערב ראש השנה נאך דעם דאוונען התרת נדרים • און ווער עס פאר שטייט נישט קיין לשון קודש זאל זאגן אויף מייטש איך האב חרטה אויף אלע נדרים וואש איך האב גיטאן איז וועל טאן און מען קאן זיין ממיר זיין אויף האב איך חרטה אויף אלעם וואש איך האב אויף מיר גיטאן בנדר • און דער עולם איז אים ממיר • דער נאך זאגט ער איך בין מוסר מדענה אז ווען איך וועל טאן איין נדר זאל ער נאר נישט חל ויין :

ז דער עולם איז זיך נוהג ראש השנה הויף צום דאוונען דיא שמונה עשרה • אבער הויף צום שרייען טאר מען נישט :

ח דיא ערשטע נאכט ראש השנה נאך דעם דאוונען זאגט איינר צום אנדערן לשנה טובה תפתח ותתתם • אדער מען זאגט תפתח ותתתם לאלתר לחיים טובים • און צום איין נאכה זאגט מען לשנה טובה תפתח ותתתמי :

ט נאך קידוש נעמט מען איין זיסין עפיל און מען מאכט איבער אים דיא ברכה בורא פרי העץ • און מען זעקסט אשמוקיל • דער נאך טונקט מען אים איין אין האניג און מען זאגט יהי רצון שתתחדש עלינו שנה טובה ומתוקה • און דער מנהג איז צו עסין אקאפ פון אשעפס אדער פון אפיש • און מען זאגט יהי רצון שנהיה לראש ולא רגוב • און מען עסט נישט קיין ניש • דיא אנדערע נאכט ווען מען מאכט קידוש לייגט מען אנדער איין נייט פרי אדער מען מוז אן אנניע קלייד • אזוי מוז אויך דיא נוייב בייא ליכט בענמשין פון דער אנדערע נאכט פרי דיא שעהיינו זאל דרויף גיין • אז מען האט אבער נישט קיין נייט פרי אדער אנניע קלייד מאכט מען אזוי שעהיינו איבער דעם פוס און איבער דיא ליכט :

י ווער עס פאסט דעם ערשטן טאג ראש השנה איין תענית חלום מוז ער דעם אנדערן טאג אויך פאסטן :

יא ווען איינר זינט אין אהפיסה אדער ער ליגט קראנק אין דער היים און מען קאן אים נישט בריונגען אשופר צום בלאזן מעג ער דאוונען מוסף האמשע ער האט נישט גיהערט שופר בלאזן • אבער ער טאר נישט דאוונען פאר אפעקטיל אויף צעהען אין דער פריא :

יב האמשע בייא אנדערע ימים טובים איז דאך דער אנדערער טאג יום טוב אין אנדערע

ח יי הלכות ראש השנה אדם עד

אנדערע זאכן גרינגער פון דעם ערשטן טאג. אבער ביא ראש השנה זיינן ביידע טעג גלייך למשל דאש איי וואש אהון האט גיליינט דעם ערשטן טאג טאר מען עס דעם אנדערן טאג אויך. נישט עסין און אזוי אויך ביא אלע אנדערע זאכן:

סה דיני הקיעת שופר וכו' סעיפים דינים פון שופר בלאזן

א. אונזער הייליגע תורה האט גיבאטן אז יעדער-איד מוז ראש השנה הערן שופר בלאזן:

ב. אייגענטליך דארפן מיר גאר נישט קלערן פאר וואש מען מוז שופר בלאזן ווארום עס איז גינג אז די תורה האט עס אונז גיחייסן מוזן מיר פאלגן. אבער פון דעם טוענין שרייבט אונז דער רבינו סעדיה גאון צעהן טעמים דרויף:

דאש ערשטע איז ווייל גאט האט בשאפן די וועלט אום ראש השנה. אבער דעם בלאזן מיר יעדער ואל ויך דער מאנען אז היינט איז דער טאג וואש דער אויבערשטער האט דעמאלט אן גיהויבן צו הערשן איבער דער וועלט און מיר זיינן זיינע קנעכט:

דר. אנדערער טעם איז אינאויף צווא וועקן פון דעם שלאף פון דעם גאנצן יאר דר שופר וועקט אונז אויף און זאגט אונז איר זינדיגע מענטשן וואש איר זייט מיט און דיא גראפע זאכן פון דער וועלט שטייט שוין אפאל אויף אונ פאר בעסערעם אייך ווארום מען זעהט איבער איצונד אין הימל אלס דינג וואס איר האט גיטאן אנאנץ יאר און אז איר וועט נישט תשובה טאן וועט איר הארט גישטראפט ווערן:

דאס דריטע איז אונז צו דער מאנען אן דער תורה וואש זיין ליבער מאנען האט אונז גיגעבן אויף דעם בארג סיני. אז ווען דער אויבערשטער האט זיך פרויזן אויפן בארג סיני האט דער שופר זייער שטארק גיבלאזן און אז מיר דער מאנען זיך דערין מוזן מיר אויף אונז נעמן צו האלטן די תורה אז וויא אונזערע עלטערין האבן דעמאלט צו גיזאגט געשה ונשמע מיר וועלן טאן און פאלגן אלץ וואש דיא תורה הייבט:

דאס פערטע איז מיר זאלן זיך דער מאנען אן דיא ווערטער וואש דיא גביאים האבן אונז גיזאגט ווארום זייא האבן אונז גיזאגט אז וויא דער שופר ווארינט דאש פאלק ווען דער שונא קומט אן:

דאס פינפטע איז מיר זאלן אונז דער מאנען אז דאש בית המקדש איז חרוב גווארן און דער שונא האט גיבלאזן מיט טרוימיטן ווען ער האט ירושלים איין גנבן:

דאס זעקסטע איז מיר זאלן אונז דר מאנען אן דער עקדה אז אונזער פאטער יצחק האט זיך גינאלט לאזן קיילן פון גאטס וועגן. ווארום דער שופר איז אויש איין הארין פון איין באראן. און ביא דער עקדה האט אויך אברהם מקריב גוועזן איין באראן פאר זיין זון יצחק. און אז מיר דער מאנען אונז אן דעם מוזן מיר אויף

אונז נעמען מיר זאלין אויף דאש גאנצע לעבן אוועק געבן פון זיין ליבען נאמען וועגן :

דאס זיבעטע איז מיר זאלין שטיין מיט גרויש שרעק און מיט איין צוא בראכין הארץ פאר דעם אויבערשטן . אזו וויא דער שטייגער איז אין איין כלחשה ווען מען הערט דיא טרוםייטן בלאזן ווייס מען אז דר שונא קומט אן און עס ציטערט יעדערער זייער שטארק :

דאס אכטע איז מען זאל זיך דער מאנען אן דעם גרויסן יום הדין ווען משיה וועט קומען ווארום דעמאלט וועט מען בלאזן מיט דעם גרויסן שופר אזווא וויא עש שטייט אין פסוק :

דאס גיינטע איז אונז צוא דער מאנען אז מיר וועלין אכאל אויס גילויט ווערין און מען וועט בלאזן מיט דעם גרוישן שופר דיא אידן זאלן צוא זאמען קמען פון אלע ערשער ווא זייא זיינען פאר טריבן גיווארין :

דאס צעהענטע איז מיר זאלן אונז דער מאנען אן תחיית המתים ווען אלע גריבער וועלין זיך עפענען און דיא שויטע וועלין לעבעדיג ווערין דעמאלט וועט מען בלאזן מיט דעם גרויסן שופר :

ג דיא תקיעות וואש מען בלאזט פאר מוסף הייבט תקיעות דמיושב ווארום נאר דר בעל תוקע מוז שטיין אפער דער עולם מעג זיצן און דיא תקיעות וואש מען בלאזט אין דער הויכע שמונה עשרה פון מוסף הייבט תקיעות דמיושב ווארום דעמאלט מוז אויף דער גאנצער עולם שטיין :

ד וויא פאלד דער בעל תוקע מאכט דיא ברכות פאר דיא תקיעות דמיושב טאר שוין נישט ער און נישט דער עולם אייס ריידן ביז גאר צום לעצט ווען מען האט שוין גיבלאזן דאש דריטע מאל דיא תקיעות דמיושב :

ה אז דער בעל תוקע האט אויש גירעט צווישן דער ברכה און דעם בלאזן מוז ער נאך אכאל מאכין דיא ברכה אפער ווען דאש אויש ריידן איז וועגן דעם בלאזן . ער האט גיהייסן אויש שווייגקען דעם שופר ווייל ער גייט שווער . דארף ער נישט נאך אכאל מאכין דיא ברכה :

ו מען מוז שופר בלאזן שטייגענדיג . אפער אז ער האט זיך שוועה גיוועזן און האט גיבלאזן זיגענדיג איז ער אויף יוצא . אפער דיא תקיעות אין דער מוסף שמונה עשרה מוז מען בלאזן שטייגענדיג . און אז עס איז נישט דא קיין אנדערער תוקע מעג דער חזן אליין בלאזן פאר מוסף און אויף אין מוסף :

סו דינים פון ערב יום כפור און אים איז גיין סעיפים

א ערב יום כפור טאר מען נישט פאסטן . און ווער עש האט אשלעכטין חלום גיועהן און ער וויל דווקא פאסטן זאל ער נאר פאסטן ביז צו דר סעודה המפסקת . און דיא סעודה המפסקת מוז ער עסן :

ב ערב יום כפור איז וויא איום טוב . און ווער עש האט אנדר גיטאן נישט צו עסן פלייש

דיני ערב יום כפור אדם עז

פֿלייש נאר אין אים טובֿ מען ער ערב יום כפור עסין פֿלייש • אונ מען פאלט אין אים נים קיין הַחַיִּי • אין מען זאגט נים קיין לַמַּצֶּה אונ נים קיין מוֹסוֹר לַחֹדֶה • אונ עש איז רעכט נים צוא עסין קיין מילכיגע מאכלים אונ נים קיין קנאביל אונ נים קיין אייער :

ג אויף אַזעלכע זאכן וואש איין מענטש האט גיטאן דעם אנדערן לִמְשַׁל ער האט אים אום רעכט גיטאן מיט געלט אָדֶר ער האט אים מְבִיֵּשׁ גיוועזן העלפֿט נים יום כפור בִּזוֹ מען האט יענעם אײַבֶּר גיבעטן איז עש אין געלט זאכן אונ מען האט עס פֿריער נים פאר בעסערט מוז מען ערב יום כפור יענעם אפ געבן דעם שאדן • אונ אפילו יענער ווייס דער פון נאר נים כוז מען אים צוא וויסן טאן אונ אפ געבין וואש אים קומט • אונ אז מען רעט זיך איין אז יענעם קומט נים אונ יענער זאגט אז עש קומט אים יוא • טאר מען אויף זיך אליין נים שטעלין נאר מען מוז צוא יענעם גיין אונ אים זאגן אז ער וועט נאך יום כפור מיט אים גיין צום רב אונ וואש מען וועט פסקנן וועט ער האלמין • איז עש אבער אין אנדערע זאכן לִמְשַׁל ער האט יענעם גימאכט איין שְׁלֵעֲכָטִין שם אָדֶר ער פאר שעמט אים פאר מענטשין מוז ער צו אים גיין אונ בעטן ער זאל אים מוחל זיין • אונ אז יענער לאזט זיך נים אײַבֶּער בעטן מוז ער צוא אים נאך אמאל גיין מיט דרייא מענטשין אונ אים שטארק בעטן ער זאל אים מוחל זיין • וויל יענער ווייטער נים • מוז ער צו אים גיין צום דריטן מאל ווידר מיט דריי מענטשן • איז אבער יענער אויך צום דריטן מאל ווייטער הארט קעגן אים אונ וויל זיך נים לאזן אײַבֶּער בעטן • דאָרף ער זיך נים מער גיטן אים אײַבֶּר צוא בעטן נאר ער זאגט פאר צעהן מענטשן אז ער האט יענעם גיטאן איין אום רעכט אונ ער האט דרויף דריטא אונ בעט זייער ער זאל אים מוחל זיין ווען דר וואש האט קעגן אים גויגנדיגט איז שוין גיטאן אײַבֶּר • מוז ער מיט צעהן אידן גיין אויף זיין קבר • דאָרטין שטייט ער באַרוועס אן די שיף אונ זאגט איך האב גויגנדיגט צום אויבֿרשטן אונ קעגן דעם מוטימן • אונ דיא צעהן ענטפערן אים דרייא מאל מוחל לך דאש הייסט דיין ויגד איז דיר פאר געבין • אונ עש איז רעכט ער זאל ארויס זאגן וואש ער האט גויגנדיגט קעגן דעם מוטימן ווען עש איז נאר נים קיין בוששה פאר דעם מוטימן • אונ ווען דער מוטימער ליגט ווייטער וויא צוועלף תחום שבת פון זיין אָרטֿ מען ער שיקן אנאנדערן ער זאל אים דארטין מחילה בעטן פון זיינעם וועגן פאר צעהן מענטשין • אונ ווער עש האט גירעט שְׁלֵעֲכָטִס אויף אמויטן • דאָרף ער נים גיין אויף זיין קבר נאר אויף דעם אייגענעם אָרט וואו ער האט די שְׁלֵעֲכָטִס גירעט דארטן מוז ער בעטן דער מוטימער זאל אים מוחל זיין • האט ער איינעם גימאכט איין שְׁלֵעֲכָטִין שם נאך דעם מוים מוז ער שטארק תשובה טאן ווארום עש איז איין תרם פון דיא צדיקים אז מען זאל קיין מוטימן נים מאכן איין שְׁלֵעֲכָטִין שם • אויף מוז דער איד האבן איין ווייך הארץ אונ אז יענער קומט אים אײַבֶּער בעטן מוז ער אים מוחל זיין מיט דעם גאנצן הארצן • ווארום ווער עש איז צוא הארט אונ וויל זיך נים לאזן אײַבֶּער בעטן דר איז איין אָבֶּר ער האט נים קיין אידעשע הארץ אין זיך :

ד' עש' איז אײן גרויסע מצוה ערב יום כפור צו גיין אין מקוה אריין. צוא קומען ריין און שיינ פאר דעם אויפערשטן אין דעם הייליגן טאג. און דער עיקר מצוה פון דעם טובלין איז פון נאך זיינער צוועלף ביז פאר נאכט. אפילו אײן אכל אין שבעה מעג גיין אין מקוה אריין שעה פאר נאכט. אבער ער מוז ווצין אויף דער ערד און גיין אן די שיף ביז כל גדרי:

ה' נאך מנחה עסט מען די סעודה המפסקת לויטער גרינגע זאכן וואש וויינן לייכט צו פאר דייען. איז מען מוז זעהן אפ צוא עסין ווען עש' איז נאך גרויסער טאג. און דער נאך טאר מען שוין גאר ניט עסין און ניט מרינקן סידיין אז מען האט פאר דעם בענטשין אויס גינגן אז מען הייבט נאך ניט אן צוא פאסטן און מען וועט נאך שפעטער עסין:

ו' אויךר מען גייט אין שול אריין גרייט מען צום טיש און מען בענטשט ליכט אקאראט וויא שבת און מען טאכט די ברכה להדליק נר יום הכפורים דר נאך מאכט מען שעהיינו. און אז יום כפור גיפאלט אום שבת זאגט מען להדליק נר של שבת ויום תפירים און שעהיינו. און דר וואש בענטשט ליכט און זאגט שעהיינו זאגט שוין ניט מער אין שול די שעהיינו ווען דער חזן מיט דעם עולם זאגט פר ברכו. און מען מוז שמעלין אײן ליכט אין שמוצ וואו מען שלאפט:

ז' דער מנהג איז צוא בענטשין דיא קינדער איידער מען גייט אין שול אריין און מען זאגט וייא דעמאלט מיט וייא זאלין גוט און פרום זיין:

ח' מען מוז אן טאן דעם מלית ווען עש' איז נאך טאג. ווארום וויא באלד עש' איז שוין טונקעל טאר מען איבער אים קיין ברכה ניט מאכן:

ט' דער מנהג איז אז אײן אכל נאך פאטר און מוטר דעם גאנצן יאר גייט ער יום כפור ניט אין קיטל:

מן הלכות יום הכפורים ובו יב סעיפים

דינים פון יום כפור

א' יום כפור איז דר הייליגסטער טאג פון גאנצן יאר ווארום אין אים איז אגון וויין ליכט נאמן מוחל אלדרינג וואש מיר האבן גיזיגריגט אין דעם גאנצן יאר ווען מיר טוען דרויף תשובה מיט דעם גאנצן הארצין און נעמען אויף אונז מיר זאלין עש' ניט מער טאן. אלדרינג וואש מען טאר שבת ניט טאן און ניט רירן טאר מען יום כפור אויף ניט. עש' איז גאר אײן חילוק פון שבת. ווארום ווען דאש בית המקדש איז גישטאנן ווען אייגער האט במיד מחלל שבת גיוועזן האט מען אים פאר שטיינט. אבר אז מען טוט עש' אין יום כפור ווערט מען גישטראפט מיט מרת. אויף בייא גיין און טראגן האט יום כפור דעם אייגענעם דין וויא שבת:

ב' יום כפור טאר מען ניט עסין און ניט מרינקן און זיך ניט וואשן אפילו מיט קאלטע וואסער און אפילו ניט אריין שטעקן דעם פינגער אין וואסער. אבר אז די האנט

אדער

הוי הלכות יום כפור אדם עה

אָדער איין אַנדער אָרט אין דעם מענטש איז איין גיריכט מיט עפעס מעג ער עש אפ וואשן. אָבער גיט מער נאר דארטין וואו עש איז איין גיריכט. אויף מאר מען זיך גיט שמידין און גיט גיין אין דיא שוף :

ג אין דר פריא גיכט מען זיך אפ די פינגער און גייט איבער דיא אויגן מיט דיא פייכטע פינגר און כאט די ברכה על נטילת ידים. אויף דעם גאנצן טאג ווען מען איז ארויס גיגאנגן פון זיינט וועגין גיכט מען זיך דער נאך אפ דיא פינגר אָבער דיא פהנים ווען זייט גייען דעכנען גיכט מען זייט אפ דיא הענט אזו וויא תמיד : ד איין טראגערדיגע ווען עש האט איר פאר שטעקט איין עסין און מען זעהט אז דער פנים ווערט ביי איר פאר ענדערט און עש איז איין מורא עש זאל חס ושלום זיין איין סכנה פאר איר אָדער פאר דעם קינד און אפילו אז מען דער קענט איר נאר גיט אין דעם פנים נאר זיא זאגט אליין אז זיא פילט אן זיך אז ווען זיא וועט גיט עסן וועט עש פאר איר אָדער פאר דעם קינד שטארק גיפערליך זיין. זאגט מען איר אין אזיער אריין אז עש איז יום כפור כדי זיא זאל זיך ברוהיגן. אָבער ווען דאש העלפט גיט און זיא וויל דיוקא עסין. טונקט מען איין אלעפיל אין זיך אָדער אין עפס אָדערש און מען גיט איר אין מויל אריין. ווארום אמאל ברוהיגט זיא זיך מיט איין טראפין. אזו איר אָבער דאש גיט גינג גיט מען איר אביסיל זיך ווייניגער וויא עש קאן אריין אין אָדער האלבין אייער :

ה איין קימפעטארין אין די ערשטע דרייא טעג טאר זיא גיט פאסטין אפילו זיא וויל פאסטין טאר מען איר גיט לאזן נאר עש איז רעכט זיא זאל קיינמאל גיט עסין אָרויסין ביסן אויף איין מאל נאר אלדינג וואש זיא עסט זאל אלץ זיין אזווא גרויזש וויא צווייא דריסיל פון איין איי. דר נאך זאל זיא זיך אפ רעגן לאנג וויא מען קאן אויף עסין גרויזש וואש עש איז אזו גרויזש וויא דרייא אייער. און אזו זאל זיין נאך יעדן ביסן. און אז זיא טרינקט זאל עש אויף זיין גאנץ ווייניג און פון איין מאל טרינקען ביי צום אָדערין מאל זאל זיא זיך אויף אפ רעגן אזו לאנג וויא מיר האבין פריער גיזאגט בייא דעם עסין אויף איז רעכט זיא זאל גיט פיל עסין נאר אביסיל דעם הונגער צוא שטילן :

ו אָקיימפעטארין נאך דעם דריטין טאג ביי צום זיבעטין טאג ווען זיא זאגט זיא פילט אז זיא קאן גיט פאסטין מעג מען איר געבן צוא עסין אויף דער אָרט וויא מיר האבין אויבין גישריבן :

ז דיא טעג פון דיא קימפעטארין רעכנט מען גיט אויף דעם מעט לעת נאר בלויז דיא טעג אליין. למשל זיא איז גילענין גיזאריין זיבין טעג אין תשרי פאר נאכט. ווערט יענער טאג שוין גירעכיקט פאר איין גאנצן טאג. און ערב יום כפור לאזט זיך אויש דער דריטער טאג :

ח אָקראנקער האמשע ער איז גיט גיפערליך נאר ער זאגט אז ער פילט בייא זיך אז ווען ער וועט גיט עסין וועט דיא קראנקהייט גרעסער ווערן מוז מען אים צו עסין געבן. און אפילו דער דאקטער זאגט ער דארף גיט צו עסין אָדער ער זאגט דאש

ראש עסין וועט אים שאטין קוקט מען גיט אויף דעם דאקטער ווארום דער קראנקער
ווייס בייא זיך בעסער וויא דר דאקטער. אבר ווען דר קראנקער זאגט דאש פאסטין
וועט אים גיט שאטין און דער דאקטער זאגט מען מוז אים געבין צו עסין. ווארום
ער קאן דורך דעם פאסטין גיפערליך ווערן אדר די קראנקהייט וועט גרעסער ווערן.
הערט מען צו דעם דאקטער און מען גיט אים צו עסין און אפילו דער דאקטער איז
אנקרי הערט מען אים אויף צו. און אפילו אז איין דאקטער זאגט ער מוז עסין און
איין אנדער דאקטער זאגט עש איז גיט. גייטיג. הערט מען דעם דאקטער וואט
הייסט יא עסין. און אז דער חולה עסט איז רעכט ער זאל זיך נאך ויין מיט דעם
עסין און ס'רעקען אזו וויא מיר האבן אויפן גיזאגט בייא אקיספעטארין. דהיינו
ער זאל פון איין בייסין צום אנדערין אדער פון איין מאל ס'רעקען צום אנדערין זיך
אזו לאנג אפ רעקן אזו וויא מיר האבן דארטן גישריבן און אויסלעכעס מאל עסין
און ס'רעקען זאל אויף ויין אזו וויא עש שטייט אויפן בייא דיא קיספעטארין.
מ אזדער קראנקער אדער דיא קיספעטארין עשט יום כפור זאגן ווי יעלה ויבא אין
דעם בענקטין און אום שבת רצה אויף:

י מען מען יום כפור שמעקין בשמים אדר סראפן אבער מען מוז דריבער אברכה
מאכין. אבער מען סאר גיט גיסין דיא סראפן אויף אפאטשילע בדי יא
זאל שמעקין:

יא מוצאי יום כפור מאכט מען הברלה איבער דעם פוס און מען זאגט די ברכה
בורא מאורי האש. אבר מען שמעקט גיט קיין בשמים און מען זאגט גיט הנה
אל ישועתי נאר מען הייבט אן מיט דער ברכה איבער דעם פוס. און אז יום
כפור גיפאלט אום שבת זאגן אנדערע פוסקים אז מען מוז יא שמעקין בשמים און
מאכין די ברכה בורא מיני בשמים. און אנדערע פוסקים זאגן אז מען זאל גיט
שמעקין בשמים. איבער דעם איז דאש בעסטע צו שמעקין דיא בשמים נאר צוא
לעצט נאך דער ברכה המבדיל בין קודש לחול. און דעמאלט מאכט מען דיא
ברכה בורא מיני בשמים:

יב דיא פרוקע הייבן אן תיכף בייא דער נאכט צוא מאכין דיא סבה

סח הלכות תפלה מראש השנה עד יום כפור ובו ד' סעיפים דינים פון דאוונען פון ראש השנה ביו נאך יום כפור

א אין יעדן קדיש וואש מען זאגט פון ראש השנה ביו נאך יום כפור זאגט מען
צוויי מאל לעילא:

ב ווען מען האט זיך מועה גינעוין און גיזאגט אין דער שמונה עשרה האל הקדוש.
אדער מען גידיינקט גיט און עש דאכט זיך אים אז ער האט גיזאגט האל הקדוש.
איז דער דין אזו. אז מען דער מאנט זיך תיכף זאגט ער המלך הקדוש און דאווינט
ווייטער. דער מאנט ער זיך אבער אביסיל שפעטער מוז ער נאך אפאל אן הייבן
די שמונה עשרה פון פארנט. אפילו ווען דר חזן האט זיך מועה גינעוין פאנגט ער
ווידער

קווי הלכות תפלה מראש השנה עד יו"ב אדם עמ

וידער אמאל אן דיא שמונה עשרה אונ מען זאגט נאך אמאל קדושה * אז מען האט אבער זיך מושה גיוועזין אונ גיזאגט מלך אויב צדקה וכו' אדר עם דאכט זיך נאר אז מען האט אזוי גיזאגט אונ מען גידיינקט נישט אקוראט אונ מען דער מאנט זיך מייבך זאגט מען המלך המשפט אונ דאווינט ווייטער * דער מאנט מען זיך אבער אפיסיל שפעטער דארף מען נישט נאך אמאל דאווענען שמונה עשרה * נ אז מען האט פאר געסין צוא זאגן זכרנו אדער מי כמוך אדער וכתוב אדער בספר חיים אונ מען האט שוין גיזאגט ברוך אתה יי * זאגט מען אויס די ברכה אונ דאווינט ווייטער * האט מען אבער נאך נישט גיזאגט דעם שם * זאגט מען דעם זכרנו אדער דאס אנדערע וואס מען האט פאר געסין :

ד אז מען האט פאר געסין צו זאגן זכרנו פתחה אונ האט שוין אויס גילאזט המלך הקדוש אדער ווען מען האט אפילו שוין גיזאגט ברוך אתה יי * זאגט מען נישט מער זכרנו פתחה נאר מען פאנגט אן אתה כתרתינו :

סמ הלכות סוכות ובו ל"ב סעיפים דינים פון סוכות

א ווער עס חיל האלטין סוכות אזו חייא דער דין איז * סה"ע דיא אלע זיבן מען דאס הייסט פון דיא ערשטע נאכט סוכות ביז השבעה רבה פאר נאכט עסין אונ מרינקען אונ לערנען אונ שלאפן אין סוכה כמעט וואונען אקוראט אזווי וויא ער וואונט אין שטוב דאש גאנצע יאר אבער ער מוז דיא סוכה הייליג האלטין נישט צו ביידיין קיין שלעכטע ווערטער אונ נישט צוא שפילן אין דאמען אדער אנדערע זאכן וואס נישט רעכט אונ נישט אריין בריינגען איין טאפ אדער גמיינע פלים אונ נישט וואשן אין איר דאס גיפסע :

ב דאס סוכה מוז ליגן נישט גאנץ גידיכט מען מוז קענען דרוך זעהען דיא גרויסע שטערנים * אונ אז דאש סוכה איז אזווי גידיכט אז עס קאן נישט אריין רעגנען איז דאס קיין סוכה נישט * אויף טאר דאס סוכה נישט זיין גאנץ שימער * עס מוז אין דער סוכה זיין מער שאטין פון זון אבער וויא באלד עס איז דרינקען סער זון וויא שאטין איז דיא סוכה פסול :

ג גאנץ סוכות וויא באלד מען עסט אשטיקיל ברויט אדער לעקיה אדער בעקין קוכין גרעסער וויא איין איי גרויס מוז מען עס עסין אין דער סוכה * איז עס אבר נישט מער וויא איין איי גרויס מעג ער עס עסין אין שטוב * ווידער איין גקעכץ אויס מעהל אדער גרופין אדער קארין אדער גערשטין אדער האבער ווען ער זעצט זיך אנדער זאט אן צו עסין מוז ער עס עסין אין סוכה אבער אז ער זעצט זיך נישט אן צו עסין מעג ער עסין אין שטוב * אבער דיא ערשטע נאכט פון סוכות מוז יעדער עסן ווייניגסטנס אזו גרויס וויא איין פוית אין דער סוכה * רעכט איז אבר מען זאל גאנץ סוכות נישט עסין אונ נישט מרינקען דאס מינדסטע נאר אין דר סוכה : ד ווען עס רעגנט אזו שטארק אז ווען דער רעגין וועט אריין גיין אין עסין אריין וועט

וועט דאש עסין קיילע ווערין מען ער גיין אין שטוב אריין עשין. מען מוז אפער גיין טרויעריג אויס דער סוכה ווייל מען איז נישט זוכה מקיים צו זיין דיא מצוה פון סוכה. און אז דער רעגין האט אויף גיהערט אין מיטן עסין מוז ער נישט צוריק גיין אין סוכה אריין נאר ער עשט ווייטער אין שטוב. דאש איז אפער נאר גאנץ סוכות אפער דיא ערשטע נאכט האט אין זיך איין אנדערין זיין אז עס רעגניגט מוז מען ווארטן ביז זייער צוועלף אפער וועט דער רעגין אויף הערן. און אז ער הערט נישט אויף. מאכט מען קידוש און זאגט נישט לישיב בסוכה נאר מען האט אין זיין ווצא צווא זיין מיט דער שהתינו אויף דער מצוה פון סוכה. און מען וואשט זיך און מאכט המוציא און עסט איין בויט חלה און גייט אין שטוב אריין עסין. און אז דר רעגן הערט אויף פאר דעם בענטשן. גייט מען צוריק אין סוכה אריין און מאכט דיא ברכה לישיב בסוכה און עסט אשטיקיל. ברויט אדער חלה גרעסער וויא איין איי איז בענטשט. האט אפער דער רעגין ערשט אויף גיהערט נאך דעם בענטשן. גייט מען אין סוכה אריין און וואשט זיך און מאכט המוציא און לישיב בסוכה און עסט אשטיקיל. חלה גרעסער ווא איין איי און בענטשט. און אז עס טרפט אין זיין סוכה אראפ פון דעם ככך און אין איין אנדר הויז איז דא איין סוכה וואשט מען האט צווא גימאכט דיא דעקלאך ווען עש האט גירעניגט און איצנד האט מען וויא וויכר גיעפיגט זאל ער גיין אין יענער סוכה אריין עסין.

ה ווער עש שלאפט אין סוכה. מען גיין אין שטוב אריין שלאפן ווען עס גייט נאר אקליינער רעגין:

ו דיא ערשטע נאכט סוכות זאגט מען אין קידוש פריער לישיב בסוכה דער נאך שהתינו אפער די אנדערע נאכט זאגט מען פריער שהתינו דר נאך לישיב בסוכה:

ז שבת חול המועד זאגט מען לישיב בסוכה תיקף נאך קידוש:

ח ביידע מען יום טוב ביא טאג און גאנץ חול המועד זאגט מען תמיד דיא ברכה לישיב בסוכה נאך דיא ברכה המוציא לחם:

ט אין דעם לולב מוז מען אונטן אן בגידין דעם הרס און דיא ערכה. דער הרס אין דער רעכטער זייט און דיא ערכה אין דער לינקער זייט:

י צום אחרון בענטשן און צווא הלל און צווא דיא הושענות. נעמט מען תמיד דעם לולב אין דער רעכטער האנט און דעם אחרון אין דער לינקער האנט אפער ער מוז ביידע הענט האלטן איינע לעבין דער אנדערע און ווער עש איז גיליגט האלט דעם לולב אין דער לינקער האנט און דעם אחרון אין דער רעכטער האנט און ווער עש האט נאר איין האנט האלט ער דעם לולב אין דער האנט און דעם אחרון אין ארום:

יא מען מאכט פריער דיא ברכה על נטילת לולב און דער נאך שאקילט מען. אין דעם ערשטן טאג סוכות מאכט מען אויף שהתינו פאר דעם שאקלען.

יב אז דער ערשטער טאג סוכות גיפאלט אום שבת בענטשט מען אין אים נישט קיין אחרון ווארום דאס איז דאך אפגלל אז שבת בענטשט מען קיינמאל נישט קיין

אחרון

חיי הלכות סוכות אדם פ

אַתְרוג איבער דעם מאַכט מען דעם אַנדערן טאג סוכות. דיא בִּרְכָּה שְׁהֵחַיֵּינוּ נֶאֱמָר
 דיא בִּרְכָּה על נטילת לולב :

יג די צייט פון אַתְרוג בענטשן איז נאָר בייא טאג נישט בייא נאכט :
 יד מען טאר נישט עסן פאר אַתְרוג בענטשן און ווער עש וואונט אין אַדאַרף און
 ער ווארט מען זאל אים בריינגען איין אַתְרוג פון ערגעץ אַנדערש זאל ער נישט
 מעהר ווארטן נאר ביו זיגער צוועלף צוא מיטאג און אז עש איז שוין נאָך זיגער
 צוועלף זאל ער עסן האַמטשע ער האַמט נאָך נישט אַתְרוג גיבענטשט. און אז דיא
 האַרץ איז אים שוואך מען ער עפעס אָן בייסין און מיט דעם עסן ווארט ער ביו
 זיגער צוועלף :

מז חול המועד איז רעכט אים צוא טאן דיא תפילין פאר אַתְרוג בענטשן :
 מז ווען מען בענטשט אַתְרוג שאַקילט מען מיט דעם לולב זעקס מאל איין כאל
 קענין מוֹרַח דאש אַנדערע מאל קענין דרום דאש דריטע מאל קענין מערב דאש
 פערטע מאל קענין צפון דאש פינפטע מאל גלייך ארויף און דאש זעקסטע מאל
 גלייך אראפ. און דער חזן שאַקילט אין הלל אויף זעקס מאל ווען ער זאגט הודו
 בייא אַמליכין ווארט שאַקילט ער איין מאל נאר נישט ווען ער זאגט לוי. און ווען
 ער זאגט יאמר נא ישראֵל שאַקילט ער אויף בייא אַמליכין ווארט איין מאל. אָבֵר
 ווען ער זאגט יאמר נא בית אהרן און ווען ער זאגט יאמר נא יראי יי שאַקילט ער
 נישט. און ווידר ווען ער זאגט ביידע מאל אָנא יי הושיעה נא שאַקילט ער אַמליכס
 מאל זעקס מאל. אָבער אָנא יי הצליחה נא שאַקילט ער נישט און פאר יתהללך
 שאַקילט מען צוויי מאל צוא זעקס מאל :

יז בשעת מען בענטשט אַתְרוג אָדֵר מען האלט אים צוא הלל און צו די הושענות
 טאר מען צוא דעם אַתְרוג נישט שמעקן. אָבער אַנאַנצין טאג מען צו אים
 יוא שמעקן נאר מען מוז מאכין דיא בִּרְכָּה הַמִּתֵּן רִיחַ טוֹב בְּפִרוֹת. און אום שַׁבָּת
 חול המועד מען מען אויף שמעקן צום אַתְרוג. אָבֵר דעם לולב טאר מען שַׁבָּת חול
 המועד נישט רירן פון דעם אָרט ווארום ער איז מוקצה :

יח מען מען יום טוב צוריק לייגן דעם אַתְרוג אין דעם איינגעם באוויל אריין וואס
 ער איז גילעגן פון ערב יום טוב אָן אָבֵר אין איין אַנדערין באוויל אריין טאר מען
 אים אום יום טוב נישט לייגן ווארום דער באוויל פוקמט פ אַתְרוג איין ריח. און
 דאש טאר מען יום טוב נישט טאן :

יט די ערב פון דעם לולב מוז זיין צוויי צווייגליך. און דיא ערב וואש אַנְכְּרִי
 האט אום יום טוב אויסגיריסין פון דער ערד טאר מען אין דעם טאג איר נישט
 צוא בינגין צום לולב און מיטאר איר נאָר נישט אָן רירן ווארום זיא איז מוקצה
 אָבֵר אז ער האט איר גיריסין דעם ערשטין טאג יום טוב מען מען איר צו בינגן
 צום לולב דעם אַנדערין טאג יום טוב :

כ אז דאש רוב פון דיא בלעטער אין דעם לולב זיינען שטארק גישפאלטן דאס
 הייקט אַמליכעס בלאט איז גישפאלטן פון אויבן אראפ ביו מער פון דר העלפט

אין דר לאלב פסול און מיטאר מיט אים נישט אַתרוג בענטשן. און אז דיא בלעמער זיינן גאנץ נאר דאס רוב בלעמער זיינען שטארק טרוקען אז מען ביינט זייא איין צו ברעכן זייא זיך אדר אז מען רירט זייא אן מיט דעם גאנץ צו ברעקלן זייא זיך אין דר לאלב אויף פסול און אז עש איז פון דעם לאלב דער שפיץ אפגבראכין אין אויף פסול : כ"א דער אַתרוג מוז ווייניגסטנס אזוי גרויס זיין וויא איין איי. אָבר קלענער אין ער פסול. און אז ער אין גאנץ גרין וויא גראז אין ער אויף פסול און אז עס פעלט פון דער הויט אפילו דאש מינדסטע אין ער אויף פסול. און אז ער אין גשפאלטן פון אויבין ביז אראפ טיף אין דר שאלאכץ אריין אין ער אויף פסול. אָבר אז ער אין נאר אין דער מיטן גשפאלטן. אָבער פון אויבין און פון אונטן אין עפיים גיבליבן גאנץ אין ער פֿשר. אז עש פעלט דער פֿיטם אין ער אויף פסול. און אז עס פעלט אונטן דאש שטיקיל וואש עס בלייבט פון דר צווייג און עס אין אויף דעם ארם אנריביל אין ער אויף פסול. אָבער אז דאש שטיקיל אין נאר האלב אפ גיבראכין און עש אין קיין גריביל נישט דא אין אַתרוג אין ער פֿשר. און אז ער אין גאנץ קיילעדיג אין ער אויף פסול :

כ"ב עש זיינען נאך דא דנים בייא. דעם אַתרוג ווען ער אין פֿשר אדר פסול דאש פאר שטייט אָבער נאר דער למדן. ווער עס וויל האבן איין פֿשרין אַתרוג זאל ער גיין מיט אלמדן ער זאל אים אים קלייבן און מיואל נישט קאנג זיין אויף קיין געלט ווארום דאס אין אנרויסע מצוה :

כ"ג אין דיא ערשטע זעקס מען. דאס הייסט דיא צווייא מען יום טוב און פיר מען חול המועד. זאגט מען איסליכין טאג נאך מוסף איין אנדערע הויצא. און דאס אין אזויווען דער ערשטער טאג סוכות גיפאלט מאנטאג זאגט מען דעם ערשטן טאג למען אמתה. דעם אנדערין טאג אָבן שתיה. דעם ערשטן טאג חול המועד אַערוף שוועי. דעם אנדערין טאג אום אָני חמשה. דעם דריטן טאג אל למושעות. שבת חול המועד אום נצורה. גיפאלט דער ערשטער טאג יום טוב אום דיינסטאג. זאגט מען דעם ערשטן טאג למען אמתה. דעם אנדערין טאג אָבן שתיה. דעם ערשטן טאג חול המועד אַערוף שוועי. דעם אנדערין טאג אל למושעות. שבת חול המועד זאגט מען אום נצורה. אום וונטאג זאגט מען אדון המושיע. גיפאלט דער ערשטער טאג סוכות אום דאנערשטאג. זאגט מען דעם ערשטן טאג למען אמתה. דעם אנדערין טאג אָבן שתיה. שבת חול המועד אום נצורה. דעם אנדערין טאג חול המועד זאגט מען אַערוף שוועי. דעם דריטן טאג אל למושעות. דעם פערטן טאג אדון המושיע. און אז דער ערשטער טאג סוכות גיפאלט אום שבת זאגט מען דעם ערשטן טאג אום נצורה. דעם אנדערין טאג למען אמתה. דעם ערשטן טאג חול המועד זאגט מען אַערוף שוועי. דעם אנדערין טאג אָבן שתיה. דעם דריטן טאג אל למושעות. דעם פערטן טאג אדון המושיע.

כ"ד וועגנא רבא אין איין יום הדין איבער דעם איז מען אויף דיא גאנצע נאכט און מען לייגנט משנה תורה און מען זאגט גאנץ תהלים און מען בעסט זיין ליבוי

הוי הזכות סוכות אדם פא

ליבין נאמען ער זאל אונז שיינקען איין גליקליך יאר. אין דער פריא ציגט מען אן דיא יום כפור ליכט אונ דער חזן גייט אין קיטיל אונ מען זאגט שבת ברכות דאס הייבט למנחת מזמור לדוד השמים מספרים מיט דיא איבעריגע קאפיטלאך ביו לאורף ימים אפער נשמת זאגט מען גיט. פאר דעם אויס נעמען זאגט מען אין פסוק. ווען מען נעמט אויס זאגט מען שמע ישראל אונ יי יי אונ דעם רבונז של עולם אז וויא יום טוב. צו מוסף זאגט מען געריצף. אויף איז דר מנהג אז דער חזן זינגט אידן עולם אונ ברוך שאמר אונ התברך צורנו מיט דעם ניגון פון ראש השנה. הושענא רבה נאך מיטאג אדער שמיני עצרת איז מען מעביר דיא סדרה וזאת הברכה וויא דר דין איז שנים מקרא ואחד תרגום:

כה דיא הושענות וואש מען שלאגט אפ הושענא רבה. פאר מען גיט אונעק ווארפן ווארום עס איז נאך אמציה ואף. איבער דעם זאל מען זייא פאר ברענגען:

כו איינעמליך איז גיט דא קיין דין וויא פיל צווייגליך עס דארפן צוא זיין אין דער הושענא. אבער דער מנהג איז צוא מאכין אימליכע הושענא פון פינף צווייגליך. אונ דער דין איז אז אפילו עס איז נאך דא איין בלעטל אויף דעם צווייגל איז שוין אויף גינג אפער שוין איז ראש גיט. איבער דעם איז רעכט אויס צוא קלייבן צווייגלאך וואס האבן פיל בלעטער:

כז שמיני עצרת בייא דער נאכט מאכט מען קידוש אין סוכה אונ מען מאכט שהחיינו אפער מען זאגט גיט מער דיא ברכה לישב בסוכה. אונ מען עקט אין סוכה בייא דער נאכט אונ אין דער פריא:

כח שמיני עצרת אין דער פריא פאר מוסף רופט אויס דער שמש מען זאל זאגן משיב הרוח. אונ דער עולם זאגט שוין תיבך אין שמונה עשרה פון מוסף משיב הרוח ומזריד הגשם. ראש זאגט מען דעם גאנצין ווינטער ביו צוא מנהג פון דעם ערשטין טאג פסח:

כט שמחת תורה בייא דער נאכט זאגט מען אין קידוש שהחיינו. אונ אין אנדערע מדינות איז דער מנהג אז מען לייגט איין פרשה ברכה. אונ מען רופט אויף דער צוא בלוי אונ ישראל. אפער אין פיל מדינות לייגט מען בייא דער נאכט נאר גיט:

ל שמחת תורה אין דער פריא נעמט מען אויש אלע ספרים צוא דיא הקפות. דער נאך לאזט מען אפער דריי ספרים צום לייגען אין אייגעם לייגעט מען דיא סדרה ברכה ביו מעונה עטליכע מאל פרי יעדער זאל עולה לתורה זיין. דער נאך לייגעט מען דעם חתן תורה פון מעונה ביו אויש. דער נאך לייגעט מען דעם חתן בראשית אין דעם אנדערין ספר פון בראשית ביו אשר ברא אלהים לעשות אונ מען זאגט חצי קדיש אונ מען לייגט אין דריטער ספר מפתיר. ווען מען האט אפער גיט מער נאר צוויי ספרים לייגעט מען אין דעם ערשטין ברכה. אין דעם אנדערין בראשית אונ וידער אין דעם ערשטין מפתיר:

לא שמחת תורה דוכינט מען גיט. דער מעם איזווייל דער עולם מאכט קידוש נאך

נאך דעם ליינענען • אָבער אין אנדערע קהלות דויכט מען צו שחרית :
לב דאש וואס מען שיקט פולווער אום שמיחת הורה • און איין גרויסע עבירה און
 מען נאך דאש צו פאר ווערן :

ע דינים פון חנוכה וכו' מי' סעפים

אין חנוכה האבין זיך צו אנדערע עלטערין צוויי גרויסע נסים גיטראפן • דאש
 ערשטע איז גיטוען ווען די יונגים האבין איבער אידן גיהערשט זיי האבין אנדערע
 עלטערין גרויסע צרות אן גיטאן זיי האבין פאר באטן צו לערנן הורה צוה האלטן
 שבת און מילה • דער נאך זיינען זייא נאר אן גיפאלן אויפן בית המקדש און האבן
 זינגען גיטאלט אריין שטעלן זייערע בילדער זיינען קעגן זייא אויף גישטאנען די
 ברונים גדולים פון דער פאמיליע חשמונאי און האבן מיט זייא מלחמה גיהאלטן ביז
 זייא האבן זייא ארויש גיאט אום דעם הייליגן לאנד און אידן האבן ווידר אלץ
 גיהערשט איבער צווייא הונדערט יאר • דער טאג וואס זייא האבן די יונגים ארום
 גיאט איז גיטוען פינף און צוואנציג טעג אין כסלו • דעמאלט האט מען גיט
 געפון נאר איין קריגיל בוימיל פאר חמית מיט דער חמית פון דעם בון גדול
 איז גיטוען טעג גיט צו ברענן אויף איין טאג • ווארום דיא איבערזעט פלעש זיינען
 אפן גיטוען האט מען זיי גיט גיטארט ברענן טאמך האבן די יונגים זייא אן גיט
 עס איז אָבער איין גיט גישענען אז דאש איין קריגיל בוימיל האט גברענט אכט טעג •
 ביז מען האט גיבראכט איילבערמין און מיהאט אויש זיי גיפרעכט פרישין בוימיל •
 דורך דעם האט מען דעמאלט גימאכט אז מען זאל אלע יאר מאכן חנוכה פון דעם
 פינף און צוואנציגסטן טאג אין כסלו ביז אכט טעג • מען זאל אלע נאכט אנצינדן
 בוימיל ברי מען זאל זיך דער מאנען אן דעם גרויסן גס און הילף וואס מיר זיינען
 דעמאלט גיהאלפן גיטארין • דאש ווארט חנוכה איז שייטש באנייען ווארום מען
 האט דעמאלט באנייעט דאש בית המקדש וואס דער שונא האט עס אלאנגע צייט
 פאר אום הייניקט • איבער דעם מוז מען אין דיא דאזיגע אכט טעג פרייליך זיין
 און דעם אויבערשטן לויבן און אָרעמע לייט געבן צוה עסין :

דאס אנדערע גס איז גיטוען ווען דער אנטייכט דעם האט פאלענערט ירושלים
 און אידן זיינען גיטוען אין איין זייער גרויסער גויס האט זיך אפרוסע
 קרויא איינגישטעלט דאס לעבן און איז גינאנגן צום שונא אין לאנד אריין • דארט
 האט זיא מיט איר חכמה און שוויגקייט גושא חן גיטוען בייא דעם יענעראל ווא
 האט פאר אים גימאכט איין סעודה פון זייער גוטע מאכלים און פיל גיטאלצינס קעז •
 דאש האט אים שטארק גיטארשט • ער האט גיטונקען פיל וויין ביז ער איז שטארק
 אנטשלאפן גיטארין • און וויא זיא האט גיזעהן אז ער און אלע זיינע לייט שטלאפי
 עקט האט זיא אים אפ גישניטן דיא קאפ און איז מיט אים גילאפן קיין ירושלים •
 איצנד זיינען דיא אידן גישווינט איבער גיפאלן דאש לאנד פון דעם שונא און
 האבן אים שטארק גישלאגן ווארום עס איז נאך גיט גיטוען קיין יענעראל וואס
 זאל

חיי דיני חנוכה אדם פב

ואל קאמאנדירין • און דאש הייליגע לאנד איז בעפרייעט געווארן פון דיא רשעים • דורך דעם האט מען דעמאלט גימאכט איין גרויסע לאמנאציע • און עש איז גיבליבן מען ואל אלע יאר אין דעם זעלביגן צייט שטארק באלייכטן דיא הייזער און דיא שולן צוא גידיינקען דאש גרויסע גס וואש זיין ליבער נאמען האט און פאר צייטן גיטאן :

א נאמן חנוכה טאר מען גיט פאסטן אפילו איין יאר צייט • אבער איין תענית חלום מען ווא פאסטן • נאר ערמו נאך חנוכה נאך אפאל פאסטן וואש ער האט חנוכה גיפאסט • אויף כאכט מען חנוכה קיין דאס גיט און מען יאגט גיט קיין צדוק הדין :

ב דער עיקר מצוה איז חנוכה ליכט צוא ברענען גוטע בוימיל • אבער אז ער האט גיט קיין בוימיל מען ער ברענען אייל אדער וועקסענע ליכטלאך • אדער איין אנדערע זאך וואש ברענט • און אז ער ברענט ליכטלאך ואל ער גיט שטעלן איינס העכער און איינס גידייגער נאר אלע מוזין גלייך שטיין • און עש זאלן גיט זיין צו נאמענט איינס לעבין דאש אנדערע ווארום דורך דעם שטעלצן זיין באלד אויס • און אימליכעם ליכטיל מוז זיין אליין • גיט צוא זאמען גיפלאכטן אויש עמליכע שטילאך :

ג דאש ארמ פון די חנוכה ליכט • איז געטוועדער בייא דער מיר אין דער לינקער זייט • קענין איבער דער מצוה • אדער בייא דעם פגענסטער • אין דיא ערשטע נאכט ציגט מען אן דאש ליכטיל אין דער רעכטער זייט • דיא אנדערע נאכט ציגט מען אן דאם ערשטע ליכטיל אין דער רעכטער זייט און דער בייא דאש אנדערע • און אזוי גיט עש אלע נאכט ווייטער ביז ער קומט צום אכטן ליכטיל אין דער לינקער זייט • אין שאל שטעלט מען די חנוכה ליכט אין דער דרום זייט • און וויא צו ציגדין האט אימליכע שטאמט איר אייגענעם מנהג • אנדערע ציגדין פון מנהג קענין מערב • און אנדערע אנדערש :

ד מען מוז אזוי פיל בוימיל אן גיטן אז ער ואל ווייגיגסטענס ברענען אהאלבע שעה • און דיא וועקסענע ליכטלאך מוזין אויף ברענען אהאלבע שעה :

ה דיא צייט פון חנוכה ליכט פגענטשין איז מיטאף וויא עס ווערט נאכט • אי שול פגענטש מען נאך מנהג • און אין דער היים פגענטשט אימליכער נאך מעריב און מען מוז זעהען צו פגענטשין חנוכה ליכט בייא צייטן פל זמן דיא הויז מענטשן זיינען אויף דרי אלע זאלן הערין • און וויא באלד עס ווערט נאכט טאר מען גיט עסן און קיין בלאכה גיט טאן און אפילו גיט לערנן • ביז מען פגענטשט חנוכה ליכט • ו מען טאר פון דיא חנוכה ליכט קיין הנאה גישט האבין • אפילו צוא עסן אדער שרייבן אדר לערנן דר בייא • און מען טאר עש גיט פאנגיין אויף קיין שום אנדערע זאך • איבער דעם לאזט מען דעם שטש אויף ברענען לעבין די חנוכה ליכט • בדיא מען נעמט עפס ווא הנאה האבין פון דיא חנוכה ליכט ואל מען קיין עבירה

עבירה ניש האבין ווארום דער בייא איז דאך דא די ליכטקייט פון שמש און דאש אליין איז אויף ניגוד :

ז דיא ערשטע נאכט פון חנוכה מאכט מען דרייא ברכות להדליק נריאונ ששעה נסים און שהחיינו אפער די איבעריגע נעכט מאכט מען נאר צווייא ברכות להדליק נר און ששעה נסים אפער אז ער האט דיא ערשטע נאכט נאר ניש אן גיצונדין חנוכה ליכט אדער ער האט יא גיצונדין נאר ער האט פאר געסין צו מאכין שהחיינו מאכט ער דיא אנדערע נאכט שהחיינו האט ער דיא אנדערע נאכט אויף גישונדין אדער ער האט זיך דעמאלט אויף ניש דר מאנט שהחיינו צוא מאכין מאכט ער שהחיינו אין דער נאכט וואש ער דער מאנט זיך אדער וואש ער הייבט אן צוא צינדן און אזוי אויך עס ביז אויס חנוכה וועלכע נאכט ער צינט צום ערשטן מאל אדער וואש ער דר מאנט זיך דעמאלט מאכט ער שהחיינו : ד פרייטאג צוא נאכט בענישט מען פריער חנוכה ליכט און דער נאך בענישט מען שבת ליכט און מוצאי שבת בענישט מען חנוכה ליכט נאך חבדלה און אין שול צינט מען אן חנוכה ליכט פאר חבדלה :

ח אלע ציכט מען חנוכה זאנט מען גאנץ הלל און מען זאנט ניש קיין תחנון און ניש אל ארץ אפים און ניש למנוח און שבת זאנט מען ניש קיין צדקה צדק : ו ווייפער מוזין אויף בענישטין חנוכה ליכט נאר אז ויא האט איין מאן זאנט ויא נאך אמן נאך דיא ברכה פון ויין בענישטין און איז יוצא האט ויא אפער ניש קיין מאן אדער דער מאן איז ניש אין דער היים מוז ויא בענישטין חנוכה ליכט : יא ווער עש איז אין דער פרעמד און ווייס אז ויין ווייב צינט חנוכה ליכט אין דער היים הערט ער דיא ברכות פון איין אנדערין וואש בענישט חנוכה ליכט דער נאך צינט ער ליכט אן אפרכה האט ער אפער קיין ווייב אדער ער ווייס אז ויא בענישט ניש חנוכה ליכט מוז ער בענישט חנוכה ליכט דארטין וואו ער איז און אז עס איז ניש מיגליך זאל ער צוא שטייער געבין דעם בעל הבית אויף בוימיל פרי ער זאל קויפן אביסיל מעהר בוימיל וויא מען דארף האט ער שוין אויף אהלך אין דער מצוה :

יב אז מען צינט חנוכה ליכט אין איין לייטענעם לעמפיל זאל מען שוין די אנדערע נאכט דרינגען ניש מער צינדן ווארום עש איז שוין ניש שוין איבער דעם איז רעכט צוא האבין איין וילדערנעם אדער אפעשענעם אדער ווייניקסטנס אפלטענעם לעמפיל :

יג אייגענטליך מען מען ברענען יעדער אייל אפער ווער עס וויל די מצוה מאן וויא עס דארף צו ויין זאל ער געבען דעם געסטן רייניקטין בוימיל אויף דיא קנויטן מען מען מאכין פון וואש מען וויל אפער מעהר מצוה איז איין באוילגע קנויט :

יד ווען מען האט פאר געסין צוא זאגן על הנסים אין דער שמונה עשרה און דער מאנט זיך ערשט נאך ולק נאך להודות אדער אפילו נאך ברוך אלהי יי איז שוין

חיי דיני חנוכה אדם

שוין פאר פאלין און ער זאגט נים סער • דער מאנט ער וויר אפער פאר ברוך אמת
 יי • אפילו ער האלט שוין בייא ווערתינו סלה • זאגט ער דא על הנסים :
 מו אז ער פאר נעמט אין בענטשין צוא זאגן על הנסים אג דער מאנט וויר ערשט
 וויר ער האט שוין נחאנט דעם שם פין דער ברכה פון ועל הכל אדער ער האלט
 שוין ווייטער זאל ער פאר הרחמן הוא זכנו זאגן הרחמן הוא יעשה לנו נסים
 ונפלאות כמו שעשה לאבותינו בימים ההם בזמן הזה דער נאך זאגט ער בימי
 מתתיהו ביו לשמך הגדול :

עא דיני ארבע פרשיות ובו ד' סעיפים דינים פון ארבע פרשיות

א דער שבת פאר ראש חודש אדר • און אין איין טבור זאגט פאר ראש חודש
 אדר שני • איז פרשת שקלים • ווארום ווען ראש בית המקדש איז גישטאנען האט
 יעדער גיבוט געבין איין האלבין שקל אויף דיא קרבנות וואש מען האט אן גיהויבן
 ראש חודש ניסן צוא קיפין • אג מיט איין חודש פריער • דאש הייסט אום
 ראש חודש אדר האט מען אים גירופן או יעדער זאל בריינגען דעם האלבין
 שקל • דעם דאזיגן שבת לייענט מען מפסיר אין אנדערין ספר דיא פרשה פון
 שקלים אין בי תשא • און אז ראש חודש אדר גיפאלט אום שבת • לייענט מען
 נאר ביו ששי אין דער סדרה פון דער וואך • אג שביעי לייענט מען אין אנדערין
 ספר די פרשה פון ראש חודש ראש הייבט ובוים השבת ובקראשי חשיכם און זאגט
 חצי קדיש און אין דריטן ספר לייענט מען די פרשה פון שקלים און אז מען האט וויר
 סוגה גיוועזן אג האט אן גיהויבן צוא לייענען שביעי דיא פרשה פון שקלים •
 לייענט מען אויש • אג מען לייענט מפסיר דיא פרשה פון ראש חודש :

ב דר שבת פר פורים איז פרשה זכור • מען נעמט אויס צוויי ספרים אין איינס לייענט
 מען די סדרה פון דר וואך אג אין אנדערין לייענט מען מפסיר אין פרשת בי תשא
 פון זכור את אשר עשה לה עמלק ביו צום לעצמו ווארום הן איז ארויש גיקומן פון עמלק
 אג מיט דעם גידינגן מיר דאש גרוישע נס וואש דר אויבערשטער האט אונז דעמאלט
 גיטאן אין דעם דאזיגן שבת טאר נים מפסיר זיין איינער וואש איז נאך נים בר
 מצה • און ווער עס וואונט דארטין וואו עס איז קיין מנין גיטא • אדר ער איז נים
 גיוונט אג קאן נים גיין אין שול אריין • מו ער אין דער היים לייענען דיא פרשה
 פון זכור מיט טראפ אג מיט גרויש כונה :

ג דער שבת וואש פאר פרשת החודש איז פרשת פרה • מען נעמט אויס צוויי
 ספרים • אין איינעם לייענט מען דיא סדרה פון דער וואך אג אין דעם אנדערין
 לייענט מען מפסיר דיא פרשה פון דער פרה ארויבט אין דער סדרה חוקת • ווארום
 ווען ראש בית המקדש איז גישטאנען האט מען דעם עולם צוא וויסן גיגעבן אז
 איידער זיא גייען עולה רגל זיין קיין ירושלים זאל וויר יעדער גייגן ער זאל נים
 כסא זיין בדי ער זאל קענען בריינגען דעם קרבן פסח • אויך אין דעם דאזיגן שבת

דפס סען גיט אויף צוא מפיסיר איינעם וואש איז נאך גיט בר מצוה ?
 ד דער שבת פאר ראש חודש גיטן איז פרשת החודש . סען נעמט אויש צוויי
 ספרים . אין איינעם לייענט מען דא סדרה פון דער וואך . און אין אנדערין
 לייענט מען מפיסיר דא פרשה החודש הזה לכם . און אז ראש חודש גיפאלט אום
 שבת . איז דעמאלט פרשת החודש . סען נעמט אויש דריי ספרים . אין איינעם
 לייענט מען ביז נאך ששי דא סדרה פון דער וואך . אין אנדערין לייענט מען שביעי
 פון שבת ראש חודש און זאגט תצי קדיש און אין דריטן לייענט מען מפיסיר דא
 פרשה החודש הזה לכם :

עב הלכות פורים ובו יא סעיפים דינים פון פורים

א אסתר תענית איז איינגעמליך אויף אמא וואש איסליכער איד מוז אין אים
 פאסטן . נאר אסתר און אייגענדיק אדער אפילו וואש האט אויגן
 שטערצן . אדער אייגענדיק ביז אדער נאכין קינסעם . דא אלע מענען עסן
 ווען דאש פאסטן ארט וויא שטארק . אבער אנוועסער מענטש מוז פאסטן :
 ב דער מענטש איז מחוייב צוא לייענען דא מגילה בייא נאכט און איבער צוא
 לייענען נאך איין מאל אין דער פריא ווארום דאש איז איין אנדריינגען אויף
 דעם גוט וואש דער אויבערשטער האט גיטאן צו די אידן וואש פלעגן שרייען מאן
 און נאכט פון פיל צרות . און דא צייט צוא לייענען דא מגילה בייא טאג איז דעם
 גאנצן טאג פון די צייט וויא די זון גייט אויף ביז סוף טאג און ווען ער האט גילייענט
 דא מגילה גלייך וויא דער מארגן שטערן איז אויף גיטאנען איז ער אויך יוצא
 און דא צייט פון צוא לייענען דא מגילה בייא נאכט איז פון אפמאג נאכט וויא
 שטערן הייבן זיך אן צו זעהען ביז סוף נאכט . אבער איידער שטערן זעהען
 זיך טאר מען גיט אן הייבן צוא לייענען דא מגילה און האן עש איז אים
 זייער שווער צו פאסטן פון דעם וועגן טאר מען גיט לייענען איידער שטערן
 זעהען זיך . און דער וואש לייענט איידער שטערן זעהען זיך איז ער נאר גיט
 יוצא . און אפילו ער האט נאר אהאלבע מגילה גילייענט איידער שטערן זעהען
 זיך און דא אנדערע האלבע קינט אויש אין דער צייט איז ער אויך גיט יוצא .
 מוז ער איבער לייענען אין גאנצן ווען דא צייט איז . און ווען ער האט זייער
 מין צייט גיט אדער ער איז וויא שלאף פון תענית מען ער עשוואש פאר זיכען
 כדי צוא שטארקן דא הארץ ער זאל גוט מענען הערן דא מגילה לייענען נאר
 קאנע אדער טייא אבער גיט מין עס אדער איין אנדער משקה :

ג אפילו לערנן תורה וואש דאס איז גיליכין קעגן אלע מצות איז מען אויך מביט
 כדי צו הערן די מגילה לייענן מיטן מין . ווען אפילו ער קאן שפעטער מאכין
 אמן בייא זיך . זאל ער מיט דא ווייב און קינדער אויך גיין בעסער אין שול
 ווען

פד דיני פורים חיי

ווען אלע לייענען דיא מגילה ווייל דער נם איז גרעשער אז עס איז אנקויסער
עולם אין שול :

ד אלע זיינען מחויב צוא הערין דיא מגילה לייענען סייא סענער סייא פרומען אויף
אין מען מחויב איין צו גיוואונען דיא קליינע קינדער צוא דער מצוה ווארים זיי
זיינען אויף גיוועזין אין דיא גיורא אז מען זאל זייא אויף אויש הרנגן נאר זייא
זיינען יוצא ווען אפילו זייא לייענען גוט אליין נאר זייא הערין פון איין אנדערין
לייענענדיק דיא מגילה נאר זייא מחין הערין פון אזא אפענטש וואס ער איז מחויב
אליין צוא לייענן די מגילה . אונ איינער פון זייא אז ער קיינעם זיינען דיא איבעריגע
וואש הערין גוט יוצא מיט דעם לייענען . נאר אין איין גוט מעג איין אשה לייענען
פאר זיך אין איין פשרה מגילה :

ד דיא מצוה פון מגילה לייענען איז דווקא מיטין מיין אונ איינער לייענט אונ דיא
איבעריגע הערין גוט צוא . נאר אז עש איז גיטא קיין מיין . איז דער דין אזא .
ווען אלע פאר שטייען צוא לייענען לייענט אימליכער פאר זיך . נאר בדיעבד אז
איינער האט גילייענט מוציא צוא זיין דיא איבעריגע אונ זייא טראכטן אויף יוצא
צוא זיין מיט זיין לייענען זיינען זייא יוצא בדיעבד . אונ איין דעה איז פארמאנען אז
אפילו לבתולה זאל אויף בעסער איינער לייענען אונ זייא זאלן הערין ווייל אזא
איז גרעסער דר נם . אונ ווען איינער פאר שטייט צוא לייענען אונ דיא אנדערע
פאר שטייען גוט איז נאך אלעמען נאך בעסער אז דער וואס פאר שטייט זאל לייענען
אונ די איבעריגע זאלן הערין . דיא מגילה מוז זיין גישריבן אויף פארמעט אונ מען
טאר גוט גישריבן אין איר קיין גקודות אונ טראפאונ דיא דינים וויא עש זאל זיין
גישריבן אונ אויף מיט וואש מען גייט איר צוא זאמען דיא יריעות אונ אנדערע
דינים גיפניט מען אין שולחן ערוך . אונ ווען עס איז אלעס גיטאן גיווארין בפשרות
אזא וויא דער דין איז מעג מען מאכין אפרכה אויף איר לייענען אבער אז עס איז
גישריבן אויף איין פאפיר אדער גידרוקט דהיינו אין אהומש הנם ער מעג בשעת
הדחק לייענען אבער קיין פרכה טאר מען גוט מאכין . אין איין גיבולתע מגילה טאר
מען ט לייענען אונ אפשיטא גוט קיין פרכה מאכין נאר פון דעסם וועגין אויב ער
האט גילייענט אין איר איז ער יוצא :

ו ווער עס זיצט שבעה . גייט ער פורים אן גטאן אין די שיד אונ יוצט אויף אביינקל
אונ אז ער קאן גוט האבן בייא זיך אין דער היים זאמלן מעג ער גיין אין שול
אריין צו הערין דיא מגילה לייענען . אונ שושן פורים זיצט ער אויף גוט קיין שבעה
ז ביינע מעג פורים מאכט מען גוט קיין חספד אונ מען זאגט גוט קיין צדוק הרין .
אונ מען טאר אין זייא גוט פאסטין . אונ אז עש איז איין עבה . יאר . האבן ביינע
מען פון קליין פורים אויף דעם אייגענעם דין :

ח איין אבל מוז שיקין שלוח מנות . אבער אים שיקט מען גוט קיין שלוח מנות
דעם נאנצין יאר וואס ער איז איין אבל :

ט ווען בייא איינעם איז חם ושלום אימפעער גישטאפן אסתר פגענית אונ דיא
סבורה

קבורה וועט ערשט זיין פורים ביא טאג. האמטשע ער איז איין אונג. דאווינט ער ביא נאכט און הערט די מגילה לייגען. נאר אין דר פריא זאל ער ווארטן ביז נאך דער קבורה. און דעמאלט זאל ער ערשט דאוונען און זאל די מגילה לייגען אדער איין אנדערער זאל אים פאר לייגען. אבד קיין תפילין זאל ער נישט לייגן. און אז ער האט גיהערט די מגילה לייגען פאר דער קבורה איז ער אויף יוצא. פון דעם וועגן איז רעכט ער זאל שפעטער נאך דער קבורה לייגען די מגילה און אברהם. די סעודה פון פורים מוז זיין ביא טאג. איבער דעם מוז מען גאנץ פריא דאוונען מנהג און זעצן זיך צוא דר סעודה ווען ער איז נאך טאג. און אז פורים גפאלט אום פרייטאג מאכט מען דיא סעודה ביא טאג:

יא יעדער מענטש מוז שיקן משלוח מנות. דהיינו צוויי מיני פארטיגע אוכלי אדער צוויי מיני משקה אויך דארף יעדער געבן מתנות לאביונים דאש היינט צונויף אריבער לייט יעדערין איין סטבע. און ווייבער זיינען אויך מחוייב צו שיקן משלוח מנות ומתנות לאביונים. נאר ווייבער מוזן שיקן צוא ווייבער: יב ביי דעם מען פורים אויך ביי דעם מען קליין פורים זאגט מען נישט קיין מתנות און נישט אל ארץ אפים און נישט למנצח:

יג ווען ער איז איין ברית מילה אום פורים איז מען מי פאר דער מגילה לייגען: יד ווען מען פארנעמט פורים צוא זאגן ער תגשים אין דאוונען אדער אין גענעטשין. איז דער אייגענער דין וויא מיר האבן גילדיקן ביי תנופה. נאר ער זאגט נאך בוכן הזה. בימי כרדכי ואסתר ביז על העץ:

מו ווען ער טרעפט זיך א פרוי ווען אום פורים מאכט מען א סעודה אקראם וויא אין איין אנדערין טאג. און מען קעג אויף מאכן אהתנה אום פורים. אבע דאש טרעפט זיך קיין מאל נישט. ווארום נאך וואש זאל מען האבן די תנופה און פורים ווען איסליכער מענטש ויצט ליבער ביא זיך אין דער היים און פרייט זי כים זיין ווייב און קינדער. ליבערשט מאכט מען דיא חופה אסתר תענית ביי דער נאכט. דעמאלט קאן מען האבן אנרויסן עולם. הש"י זאל געבן עס זאל זי ביא אלע אידן שמחות. און מיר זאלן ווייב זיין צוא זעהען דיא גאולה במהרה בימינו אמן:

תם ונשלם ספר חיי אדם • בעזרת יוצר האדם

ספר חכמת אדם

נעתק

מהספר חכמת אדם בלה"ק שחבר הרב המאוה"ג
מהר"ר אברהם דאנציג ז"ל מ"ץ רווילנא .

דיא דינים פון שולחן ערוך יורה דעה אונ פון אנדערע פוסקים
וועלכע עס זיינען גייטיג פאר אייטליכען אידן צו וויסען . זיינען דא איבער
גיזעצט אין עברי טייטש גאנץ קלאר אונ דייטליך דאס יעדער זאל עס
קענען לייכט פאר שטיין .

פערצייבענעש פון אלע דינים וואש שטייען אין דעם חכמת אדם :

אין ביהן און איין לוי • און ווידער
וויא דער פאטער מוז זיך נוהג זיין
קעגין זיינע קינדער :

הלכות רבות • אלע דינים פון פראצענט
געמען • וועלכעש מען טאר נישט און
וועלכעש מען מעג • און וויא אזויא צוא
מאכין איין היתר עסקא און וויא אזויא
מען מוז זיך שטארק אפ היטן פאר
אנדערע זאכן וואש געהערן אויף אויש
וויא פראצענט :

דיני ממונות • אלע דינים פון משא ומתן
און געלט זאכן :

דיני מילה • ווען דיא צייט איז דער
פון • און ווען מען מעג אפ לייגן דיא
מילה אויף שפעטער • און וויא אזוי
דער מנהג איז בייא דער מילה :

דיני פדיון חבן • אין וועלכין טאג מען
מאכט דעם פדיון חבן • און וויא אזויא
דער מנהג איז דער בייא • און ווער
עש דארף קיין פדיון חבן נישט מאכין •
און וויא פיל געלט מען מוז געבן
דעם ביהן :

דיני בכור בהמה טהורה • וואש מען מוז
טאן ווען דיא בהמה פון איין איד האט
איין בכור • און בייא וועלכע בהמות
דער איד איז דער פון פטור • אויך
וויא דער דין איז ווען איין אייזל
גייניגט איין בכור :

דין אונט ואת בנו • אין וועלכין טאג
מען טאר דיא בהמה נישט שחטן • און
וויא אזויא מען מוז טאן ווען מען פאר
קויפט איין אנדערין איין בהמה וואש
מען ווייט אז יענער וועט זיא שחטן •
מן הלכות אישות • פון מאן און חייב • פון
דער

הלכות מליחה • אלע דינים פון פלייש
זאלצן • וויא אזויא מען זאל זאלצן און
ווען דיא צייט איז צוא זאלצן • און
וויא מען זאל זיך נוהג זיין מיט דעם
קאפ און דיא פיס • לונג און לעבער •
גירין • מילך • אייטער • און איין
מאגין פון איין קאלב :

דיני תולעים • וועלכע זאכן מען מוז
קלייבן אויב עש איז אין זייא נישטא
קיין ווערים און דינים פון וועריגדיגן
רעטאך :

דיני מאכלי נכרים • דינים פון ברויט און
אלע עסין ווארג פון איין נכרי :

הלכות חלה • פון וועלכין טייג מען מוז
חלה געמען • וויא גרויש דאש טייג
מוז זיין און וויא גרויש דיא חלה מוז
זיין און ווער עש מוז חלה געמען :

דיני הכשר כלים • וויא אזוי מען מוז בשרין
כלים וואש זיינען מרפה אדער וואש
מען קויפט בייא איין נכרי • און
וועלכע זאכן מען מוז גליען אין פייער :

דיני מאכלות אסורות • אלסדינג וואש דער
איד טאר נישט עסין און נישט טרינקען •
און דינים פון בלאגים און פון שעטנז •
דיני צער בעלי חיים • וויא אזויא מען מוז
זיך היטן קיין לעבעדיג באשעפענעש
קיין יסורים נישט אן צוא טאן :

הלכות גזיקין • וויא מען מוז זיך אפ
היטן קיין פרעמדן און אויך זיך אליין
קיין שאדין נישט צוא טאן :

דיני ביבוי אב ואם • וויא מען מוז ערליך
האלטן פאטער און מיטער און דעם
עלמערין ברדער • שווער און שווער •
און זיין רבי און איין תלמיד חכם און

מויטער . און ווידער ביא וועלכע
מויטע דער פון פון פון פון
וואשער זאל מאן ווען ער מרעפט
אין מויטן ליגן אויף דעם וועג :

הלכות שבעה . נאך וועמען מען
זיך זעצן שבעה . פון ווען דיא שבעה
הייבט זיך אן . וויא דער דין איז ווען
עס מרעפט זיך אין שבעה אין דער
אנדערע . וואש מען מאר אין דער
שבעה נישט מאן און נישט לערנען און
וואש מען מען יא . וויא דער דין
איז ווען דער אכל איז אין מוהל
אדער אין שוחט אדער ער פסקינת
שאלות . און וועגן עולה לתורה זיין .
און פקדוש דיא לבנה זיין אין דער
שבעה . און וויא יעדער יום טוב נעמט
איבער זיך שבעה און שלשים :

דיני שלשים ויאר צייט . אלסדינג וואש
מען מארגנט מאן אין דיא שלשים .
און דינים פון דעם יאר צייט און
פון קריש :

הלכות קריעה . אויף וועלכין ארם מען
שנייד דיא קריעה :

הלכות נדה . אלע דינים פון נדה :

דיני טבילת נשים . וויא אזא זיא זאל
זיך נדה זיין אין דער סקנה אב אלע
דינים דער פון :

הלכות טוהו : וועלכע טירן עס טוהו
האפין אין טוהו . און אויף וועלכין
ארם דיא טוהו טו זיין און וויא אבא
מען טו ערלעה האלפין דיא טוהו :

דיני בקר חלים . וויא מען טו גיט צוא
איינעם וואש ליגט קראנק און צוא
וועלכין מען מאר נישט גיין . און וואש
מען זאל דארטין זאגן :

דער תנא : וועלכעס ווייב דער פון
מאר נישט נעמען . וויא לאנג אין גרושה
אדער אין אלמנה מאר קיין שידוך
נישט מאן . אין וועלכין מאן תתן פלה
דארטן נישט פאסטין מאר דער חופה .
דינים פון שבע ברכות . מיט וועלכע
נקבה מען מאר נישט זיין אליין . און
וויא שפארק מען טו זיך דער
ווייטערן פון ווייבער :

הלכות אונן . דינים פון דעם מאן וואש
עס איז ביא איינעם איינער נישטאדפין
וויא ער טו נאך אים שבעה זיצן .
און וויא אזא דאש איז ווען דער מאן
איז שבת אדער יום טוב אדער פורים
אדער אז ער מאכט הענטאלט אין
ברית מילה . אדער ער האט נישטאכט
תתונה . און וויא אזא מען זאל זיך
טוהן זיין נאך אין משומר אדער נאך
איינעם וואש ער האט זיך אליין
ניסאכט דעם מוים :

דיני כבוד המתים . וויא שפארק מען
טו ערליך האלפין דעם פון און דעם
קבר און דיא סעבה און דאש בית
עולם . און וואש מען זאל מאן ווען
מען נישטאכט אויף דעם וועג אין
גיהנום איד :

דיני מומות כות . וויא ווייט דער פון
טו זיך היטן נישט צוא זיין ביא אין
פון און דארט וואש עס ליגט קליידער
אדער בלוט פון אין מויטן אדער
דארט וואו איינער ליגט צום שפארבין .
און אין וועלכע הייזער ער מאר נישט
זיין וואש זיינען לעבין דעם מויטן .
און וואש מען זאל מאן ווען דער פון
שלאפט אין אין הויז וואש עס מרעפט
זיך דארטין אדער דער ביא אין

דיני מליחה

א דינים פון פלייש ואלצין • אונ אין אים איז פינג • אונ דרייסיג סעיפים :

א איידער מען וואלצט דיא פלייש • מוז מען עש איינזויקן אין וואשער ווייניגסטנס אהאלפע שעה • דער נאך שווינקט מען עש גוט אפ מיט דיא ווייקוואסער • דער נאך מוז מען אפסיל ווארטן ביז דיא וואשער זאל אפ טריסן פון דיא פלייש • ווארום ווען גיט • וועט דאך דיא וואלץ צו גיין פון די וואשער אונ וועט גיט אויש ציהען דיא בלוט • אבער מען טאר גיט ווארטן ביז דיא פלייש איז גאנץ טרוקן • ווארום ווען עש איז גאנץ טרוקן קאן דיא וואלץ גיט ארויש ציהען דיא בלוט • אונ מען טאר דיא פלייש גיט לאזן גאנץ לאנג ווייקן • ווארום וויאזוי עש ווייקט ווי פיר אונ צוואנציג שעה • אונ דיא ווייקוואסער איז גיט זעכציג מאל אזא פיל וויא דיא פלייש טאר מען עש גיט מערד קאכ • אונ מען מוז גיין איין שאלה פרעגן אויב מען מעג עש בראטן :

ב אז מען האט דיא פלייש באקומען ערשט פרייטיג פאר נאכט • אדער מען דארף עש גייסן פאר אבראנקן • איז עש איז שוין קיין צייט גיטא מען זאל עש איינזויקן • זאל מען עש גאנץ גוט אפ שווינקען מיט וואשער אונ דער נאך ווידער אפ ווישן דער נאך זאל מען עש ווידער אפ שווינקען ביז דיא וואשער איז שוין גאנץ ווייט • דער נאך זאל מען עש וואלצין :

ג אז ער האט נאך דעם אפ שווינקען צוא שניטן דיא פלייש מוז ער עש נאך איינמאל אפ שווינקען :

ד ווען דיא פלייש איז פאר פראדן • טאר מען עש גיט וואלצין ביז עש גיט אפ פון דעם פראסט • מען טאר עש אבער גיט לייגן לעבן איין הייסן אויבן :

ה אז עש איז גילעגן אום גיאלצענע פלייש לעבן אהייסן אויבן • טאר מען עש גיט קאכן • נאר מען מוז עש בראטן :

ו מען זאל גיט וואלצין דיא פלייש מיט וואלץ וואש עש איז גאנץ דין וויא מעל • אונ ווידער טאר מען גיט וואלצין מיט גראפע שטיקער וואלץ • נאר מען מוז זיין צוא שמויסן זיין זאלן דין ווערן :

ז מען מוז דיא פלייש וואלצין פון ביידע זייטן • אונ עופות מוז מען אויף רייסן פון איין זייט אונ זיין אינעווייניג אויף וואלצין :

דיא

ח' דיא פלייש מוז ליגן אין ואלץ אנאנצע שעה אבער אז עש איז פרייטיג פאר נאכט
און דיא צייט איז קורץ. אדער מען דארף עש גייטיג פון אקראנקונג וועגן: איז
גינג עש זאל ליגן אין ואלץ פיר און צוואנציג מינוט:

ט' נאך דעם ואלצין שארט מען אפ דיא ואלץ פון דיא פלייש און מען שווינקט איבער
מיט וואשער ווייניגסטנס צוויי מאל. אדער מען לייגט עש אריין אין אגלי מיט
וואשער און מען שווינקט עש אפ דריי מאל. אבער מען טאר נישט פריער אריין לייגן
דיא פלייש איידער עש איז דא וואשער דרינגען. נאר מען מוז פריער אריין גיסן דיא
וואשער דער נאך לייגט מען אריין דיא פלייש:

י' מען טאר נישט ואלצין פלייש מיט אזא איין ואלץ וואש מען האט שוין דער מיט איין
ומאל אויש גיואלצין אנדערע פלייש. און אז מען האט זיך מועה גווען און מען האט
גיואלצין פלייש מיט אזא איין ואלץ וואש מען האט שוין דער מיט איין מאל פלייש
גיואלצין מוז מען דאש פלייש אפ שווינקען און נאך איין מאל ואלצין. אבער אז מען
האט שוין דיא פלייש גקאכט. זאגן אייניגע פוסקים אז מען טאר עש נישט עסן. איבער
דעם מוז מען איין שאלה פרעגן:

יא ווען מען ואלצט איין עזף מוז מען עש לייגן מיט דער אויף געפינסטער זייט
אראפ. כדי דיא אינגווייניגסטע בלוט זאל אויף אפ רינגען. און אז מען ואלצט
אנאנצע ריש. מוז מען איר לייגן מיט דער איינגיבויענע זייט אראפ אויף סתם
דעם טעם:

יב מען טאר נישט לייגן אומגיוואלציגע פלייש אויף אבערעם אדער אמיש וואש מען
ניצט דרויף ואלץ:

יג אז מען האט נישט קיין ואלץ קאשיק. ואלצט מען דיא פלייש אויף איין ברעט.
איז ווא נישט גלאט מוז מען איר שטעלן קרום כדי דיא בלוט זאל קענען אפ רינגען.
איז ווא אבער נאך גלאט אפ גיהובעלט. דארף מען דאש נישט איין בייגן ווארום
אפילו עש ליגט גלייך רינגט אויף אפ דיא בלוט. און אז עש איז נישט גלאט און ווא האט
אין זיך לעכלעך אדער גריבלעך. טאר מען דרויף נישט ואלצין. האטשע מען בייקט
עש איין. איבער דעם דארף מען אן זאגן דיא ווייכער וויא זאלן נישט ואלצין אויף
ביינקלעך אדער אויף שייטלען האלץ וואש האבן אין זיך גריבלעך

יד דיא קאפ טאר מען נישט ואלצין נאנצער היים. נאר מען מוז איר פארין ווינקן צוא
שניידן אויף צווייגן. און ארויש געמען דיא פארך און צוא רייסן דיא הייטל און
איטליכעס באזונדער ואלצין. און דיא קאפ אריין מוז מען ואלצין פון דרויסן און
אינעווייניג. אבער מען מעג איר ואלצין אויף דיא האר:

טו אז מען ואלצט אפוס. מוז מען פריער אונטן אריין שניידן בייא דיא קלאען. און
ער מוז ליגן אראפ מיט דער אויף גישיטענע זייט:

טז דיא הארץ מוז מען פריער אויף שניידן פארין ואלצין כדי דיא בלוט זאל ארויש
רינגען. אבער אז ער האט פאר געסן אויף צוא שניידן פארין ואלצין. זאל ער
עש אויף שניידן פארין קאכין:

זו דער מנהג איז אויף צווא שניידן דיא לונג פארין וואלצין . אבער אז מען האט פאר געסן און האט זי גיט אויף גישניסן און מען האט זי גיקאכט מען מען זי עסן :

יח דיא לעבער טאר מען גיט וואלצין און קאכין . נאר מען מוז איר בראטן אויף דעם פייער . פאר דעם בראטן שנייט מען זיא אויף אין דער ברייט און אין דיא ליינג . און וויא מען שטעקט זיא אויף דעם שפיז אדער מען לייגט זיא אויף דעם פייער . באשפרייזט מען זיא מיט וואלץ . אויף שווינקט מען זיא אפ מיט וואשער פאר דעם באשפרייזן . בשעת בראטן מוז מען זיא לייגן אראפ מיט דער אויף גישניטענע ווייט : און נאך דעם בראטן מוז מען זיא אפ גיסן . אויף מוז מען זיך שטארק הייסן אז זיאל ליגן אויף ברענעדיגע קיילן אבער גיט אויף דער ליידיגע הייסע קיך . ווארום זי ווערט טרייף . דער אייגענער דין איז אויף ווען מען בראט פלייש אויף פייער : ים ווען מען בראט אין לעבער מיט אייערליך פון איין הונ מוז מען זעהען אז דיא לעבער זאל גיט ליגן אויף דיא אייערליך :

כ גידן ווען זיא וויינען גיטריבערם . מען מען זיאל וואלצין אין איינעם מיט פלייש . אבער דער מנהג איז מען זאל זיא גיט קאכין :

בא אייטער טאר מען גיט וואלצין אין איינעם מיט פלייש : און איידער מען בראט אים מוז מען אים איין שניידן אין דער ברייט און אין דער ליינג . און דאס בראטן מוז וויין הויל אויף אשפיו . אבער אין אפלי טאר מען אים גיט בראטן . און דער מנהג איז אז מען קאכט קיין מאל גיט קיין אייטער :

כב אמאנן פון אמאלב האמטשע מען גיפנט אין אים מילך . וואשט מען אים נאר גוט אויש . און מען מען אים וואלצין אין איינעם מיט פלייש :

כג אז מען גיפנט אייער אין איין עוף סייא עש איז נאך דווא . סייא עש איז שוין גאנץ אפילו מיט דער הארטע שאלעכץ מוז מען עש אפ שווינקען און באהנדער וואלצין עש זאל זיך נאר גיט אן רירן מיט דיא פלייש . און אזעלכע אייער טאר מען גיט עסן אין מילכיגס :

כד אז מען וויל פלייש בראטן אויף אשפיו . דארף מען עש גיט וואלצין . נאר מען שווינקט עש גאנץ גוט אפ פון דיא בלוט און מען שטעקט עש אויף דעם שפיז און מען באשט מיט אביסיל וואלץ און מען בראט עש תיכף איידער דיא וואלץ ציהט די בלוט אין זיך אריין און עש איז רעכט מען זאל גיט צווא שטארק דרייען מיט דעם שפיז . ווארום דורך דעם שטארקן דרייען קאן דיא בלוט גיט אפ רינען . מען טאר גיט ארונטער שטעלן אפלי אז דיא שטאלץ זאל אריין טריפן פון דיא פלייש . ביז דיא פלייש איז שוין פון דרויסן פאר דארט . און מען מען בשעת דעם בראטן אן שמיין דיא פלייש מיט שטאלץ אבער גיט מיט מייג אדער מיט אייער . און וויא באלד מען נעמט אונזע דעם שפיז פון דעם פייער . מוז מען תיכף אראפ נעמען דיא פלייש פון אים ווארום ער האט דאך אין זיך איין גינטען בלוט פון דעם פלייש :

כה מען טאר גיט בראטן אויף אשפיו אומזואלצענע פלייש מיט גיזאלצענע פלייש אין

אין איינעם. אבער אז מען האט זיך מועד גינען און מען האט שוין דא גיבראמין
מען מען עש עסין :

כו ווען רוע פלייש איז גילענין דרייא מעט לעט. דאש הייסט דרייא מאל פיר און
צוואנציג שעה אום גינאליצין. טאר מען עש נישט קאכן. נאר מען מוז עש גראמין
אויף אשפח און טאן אזא וויא מיר האבן גינאנט אינ'סין כ"ד. און אפילו נאך דעם
גראמין טאר מען עש נישט קאכן: און אז מען האט זיך מועד גינען און האט דא
רוע פלייש גינאליצין אין איינעם מיט פרישע פלייש. איז דא פרישע פלייש קשר.
און דא אלטע פלייש מוז מען גראמין אויף אשפח. און אז דא פרישע פלייש איז
אסאך מער פון דא אלטע און מען דער קענט עש נישט. מען מען דא מאנצע פלייש
קאכן נאר מען מוז אימליכעם שטיק באזונדער קאכן. דאש איז אבער אלץ גירעם
אז עש איז שוין גישעהען. אבער מיט ווילן צוא לאוין ליגן אום גינאליצענע פלייש
דרייא מען. כ"ד מען ואל עש דער נאך גראמין. דאש טאר מען נישט :

כו מען מען ואלצין פיל שטיקער פלייש איינס אויף דאש אנדערע אויף מען
מען ואלצין אין איינעם אקסין פלייש מיט קאלב פלייש גענענע אדער
הינענשע פלייש :

כז עש איז רעכט מען ואל נישט לאוין דא פלייש ליגן אין ואלץ ליינער פון צווייא
שעה. אבער אז מען האט פאר געסין און עש איז ליינער גילענין ואל מען
פרענין אין שאלה :

כח ווען מען וויל קאכן לעבער. מוז מען זיא פריער גראמין אויף דעם פייער און אז
מען האט זיא ניקאכט פאר דעם גראמין. איז פריער דא לעבער און דער טאם
און דא פלייש וואש מען האט דרינען ניקאכט איז אלץ דינג פריי :

ל' אז דא לעבער איז גילענין דרייא מאל פיר און צוואנציג שעה אום גינאליצין טאר
מען זיא נישט עסין :

לא שפאלץ האט אין זיך אלע דינים פון ואלצין אזא וויא פלייש :

לב דא מילך מוז מען פרייבערין פאר דעם ואלצין. האט מען זיא אבער נישט
ניסרייבערן מוז מען פרענין אין שאלה :

לג אז מען האט ווייניג ואלץ. אדער מען וויל גישווינד עסין דא פלייש שוויינקס מען
עש גוט אפ און מען באשט עש מיט אביסיל אלץ. און מען גראמ עש אויף דעם
פייער. און נאך דעם גראמין שוויינקס מען עש אפ דרייא מאל :

לד פעטע ביינער ווען זייא האבן אויף זיך נאר קיין פלייש מוז מען זייא ואלצין
באזונדער און נישט מיט פלייש צוא. אסאך. האבן זייא אבער אויף זיך נאך פלייש
מען מען זייא ואלצין מיט דא פלייש אין איינעם :

לה אז מען ואלצט פלייש בייא דער נאכט. מוז מען דער בייא האבן צווייא ליכט כ"ד
מען ואל עעהען עש ואל נישט בלייבן אשטיקיל ליידיג אן ואלץ :

ב דִּינִים פֿון ווערעמדיגע זאכן און אין אים איז ניינצעהען סעיפים :

א מען מוז זיך שטארק היטן פאר אלע זאכן וואש ער קענען דרינען זיין ווערן .
ווארום דיא עבירה פון דעם איז זייער גרויס . איבער דעם איז זייער רעכט מען
זאל זייען דיא וואשער דורך איין טיכל . איבער הויפט ווען מען שעפט וואשער
פון איין ברוגז וואש ער קאן זיין אז דרינען זיינען דא קליינע ווערימלאך . מוז מען
פריער זייען דורך איין טיכל . ווארום ווען מען קאכט דער מיט אום גיזיט פאר מען
דעם פאכל גיט עסין :

ב וואשער וואש ער קאן טייליך זיין אז ער איז דרינען דא ווערימלאך . פאר
מען דער מיט גיט אפ שווינקען פלייש אדער אנאנדער זאך וואש מען עסט . פון
מען זיט ער גוט דורך :

ג עסין וואש ער גיפנען זיך דרינען ווערימלאך . מוז מען אים פריער קאכן און דער
נאך אפ זייען . דענמאלט מען אים ערשט גיצין . אבער ווען מען זיט אים פאר
דעם קאכן העלפט ער גיט :

ד ווען מען גיפנט מילכן אין מעהל . פאר מען דיא מעהל גיט גיצין פון מען פרעגט
איין שאלה . אפילו צוא איין נכרי פאר מען ער גיט פאר קויפן . ווארום טאמער
וועט ער ער צוריק פאר קויפן צוא איין איד :

ה אלע זאכן וואש מען מוז קלייבן אויב ער איז דרינען גיטא קיין ווערן אדער
מילכן . העלפט גיט אז מען קלייבט דיא גרעסטע טייל דער פון . נאר מען מוז
אטליקעס באזונדער איבער זעהען און קלייבן :

ו פערעקע . קיכל . שאלאמע . גרינע ציבעלע . ארבעס שויטין . אלערלייא
גריין ווארג . און שוועמליך . מוז מען שטארק קלייבן ווארום דרינען האלמין
זיך ווערן :

ז דאש גרינע וואש מען לייגט אריין אין דיא אונערקעס צוא זייערין : מוז מען יעדער
צווייגל באזונדער איבער קלייבן . האט מען אבער אריין גלייגט דאש גרינע גיט
גיכליבין . מוז מען אפ זייען דיא ראסיל און איבער שווינקען דיא אונערקעס :

ח מאלגס מוז מען זייער שטארק קלייבן . בעסער איז מען זאל זיין נאר גיט עסין
ווארום זיין זינען שווער צום קלייבן :

ט בארשין מוז מען ערעכעפענען און איבער זעהן ווארום ער טרעפט זיך אין זיי ווערן :

י פאמערמאצין שאלאכץ מוז מען איבער זעהן אויב ער איז גיטא קיין מילכן און אז
מען לייגט ער אין איין וואריקען אויבין וואו דיא מילכן ווערן פאר פרעגט . מען
מען זיין אזא אויך גיצין :

יא ער איז רעכט אז דער איד זאל אכטונג געבן אויף אלץ דינג וואש ער עסט אויב
ער איז דרינען גיטא קיין מילכן אדער ווערימלאך :

יב דיא יאדעס פון עפיל און בערגעס זאל מען קיין מאל גיט עסין . ווארום ער האלט
זיך דרינען ווערן :

יד קלינע פישלאך מוז מען קלייבן אויב עש איז דרינגען נישטא אונזלעכע סמא פישלאך וואש מען טאר גיט עסן. ווען עש איז אבער שוין צוא שניטן אויף שטיקלאך אונ מען קאן גיט דער קענען וואש פאר פישלאך עש זיינען דרינגען. טאר מען זיין גיט עסן :

יד ווען מען האט גישניטן איין רעטאך אדער איין פרי אונ ער דער זעהעט אז ער האט צוא שניטן איין ווארים. מוז מען אפ שייטן אשטיקל דארטן וואו מען האט גישניטן. אונ ווארפט עש אונזע. אבער דאש איבעריגע מען ער עסן : מו ווערימדיגע ווייץ מען מען פריער אויש קלייבן אונ דער נאך צוא מאלין אונ דיא קעל מוז מען איבער זיין ביין טאג אנטקעגן דיא זון אונ מען מוז גוט אקטונג געבן אויב עש גיפנען זיך גיט אינעווייניג נאך ווערימלאך :

מו אז עש זיינען אריין גיפאלן מילבין אין האנג אריין. זאל מען דיא האנג דער ווארמען ביז עש ווערט גוט צוא שטאלצין. אונ מען זייט אים דורך איין שטיקל מען מען אים שוין גיט :

זו אז מען האט פאר געסן צוא קלייבן ארבעס אדער אגאנערער נאך וואש דער שטיינער איז אז עש זיינען דרינגען ווערימדיגע. אונ מען האט עש גיקאכט אום גיקליבן. מוז מען פרעגן איין שאלה :

יד ווערים וואש גיפנען זיך אין קען מען עסן מיט דעם קען אין איינעם. מען מוז אבער גוט זעהען אויב דאש ווערעמיל קריכט גיט פון איין ארט צום אנדערן. ווארום אפילו ווען ער רירט זיך נאר אביסל אונזע פון זיין ארט אונ קריכט ווייטער אין דעם איינענעם קען. טאר מען עש שוין גיט עסן. איבער דעם מוז מען גוט אקטונג געבן דיא וואש שניידן ווערימדיגע קען אז זיין זאלן מיט דעם שניידן צוא קונעטשין דיא ווערימלאך איידער זיין קריכן נאך ארויש. עש איז אבער זייער רעכט מען זאל גיט עסן שטיינעדיגע קען מיט ווערים. ווארום אויף דעם שטייט אין דער תורה (אל תשקצו את נפשותיכם) איר זאלט גיט פאר איברינגן אייערע לייבער. דער איר דארף זיין ביין אונ אלץ דינג וואש ער עסט מוז זיין ביין אונ שייין. גוט וויא קאן שוין מער אוקריין זיין ווען מען עסט איין איבער גיפולטע נאך וואש עש קריכט דרינגען שוין ארום ווערים. דאש איז דאך אפילו גיט ליב צוא זעהען קען שפן צוא עסן :

יד דיא פיש מוז מען גוט איבער זעהען ווען מען מאכט זיין. ווארום פיל מאל גיפנען זיך אין זיין ווערים. איבער הויפט. אין העכט אום וזקער צייט :

ג הלכות מאכלי נכרים ובו י"א סעיפים

דינים פון נכרישע מאכלים :

א דיא הייליגע חכמים האבן גוזר גינען מען זאל גיט עסן ברויש וואש אנכרי האט גיבאקן. אבער דער עולם איז זיך מקיל אונ זיין קויפן ברויש ביין נכרישע בעקערס. אבער אז מען קאן זיך אפ היטן דער פון מוז מען קויפן אידישע ברויש :

אונ

און ווייניגסטנס פון אנגרישען בעקער איז פארט קיין גרויסע עבירה נישט. אבער ברויט וואס אנגרי פאקט בייא זיך אין דער היים און ער איז נישט קיין בעקער. דאש טאר דער איד פשוט אופן נישט עסן. אבער אז ער איז דארטן קיין בעקער נישט דא. און קיין אידינע ברויט איז אויך נישט דא. מעג מען עסן דאש ברויט וואס אנגרי האט בייא זיך אין דער היים גיפאקן. ווען מען קאן פיר תחום נשבת ווייט פקומען אידעשע ברויט זאל מען קיין קויפן דאש אידעשע ברויט און נישט עסן דאש נגרישע ברויט :

ב אז איין איד האט זיך אויך עפעס באשעפטיגט בייא דעם נגרישען ברויט. לשל ער האט אונטער גיהיצט דעם פאקאויבין. אדער ער האט ארויס גישארט דיא קוילין. אדער ער האט אריין גירקט דאש ברויט. אדער ער האט אפילו נאר אריין גיווארפן איין שפענדיל אין אויבין אריין. מעג מען שוין דאש ברויט עסן :

ג ווען אנגרי האט גיפאקן אידעשע ברויט. און דער איד האט זיך דער בייא נאר נישט באשעפטיגט טאר ער קיין איד נישט עסן. אבער אז דער איד האט אפילו נאר אריין גיווארפן איין שפענדיל אין אויבין. מעג מען עס שוין יא עסן :

ד מען מעג נעמען ווילד טייג בייא אנגרי צוא אידעשע טייג כדי ער זאל אויף גיין. אויך מעג מען נעמען טייג בייא אנגרי צוא פאקן דער פון אידעשע ברויט :

ה מען טאר נישט ניצן קיין מילך פון אנגרי. און אפילו ער מעלקט דיא מילך פון אידינע וועגן. מוז דער איד שטיין בשעת דעם מעלקן דיא מילך :

ו שטעטענע פון אנגרי טאר מען אויך נישט קויפן :

ז אז אנגרי מעלקט דיא קוה בייא אידינע אין שטאל. זאל מאיר שטיין און צוא קוקן. ער מעג אבער שטיין אפילו איינגעל אדער איידייל פון ניין יאר :

ח קען פון אנגרי טאר מען נישט עסן. ווארום דיא נכרים מאכין דעם קען אין אקאגן. און אפילו מען האט גיזעקען וויא דער נגרי האט גימעלקט דיא מילך און אז ער האט אויף גימעלקט דעם קען אין אקאגיל נישט אין אקאגין. טאר מען אויך דעם קען נישט עסן. סיידן אז דער איד האט אים עפעס גיהאלפן בייא דעם מאכן. אבער אז דער איד האט אפ גירונגען דאש מילכיקס בייא דעם נגרי. און ער שטייט בייא דעם מעלקן און בשעת ער מאכט דעם קען. מעג ער דעם קען ניצן. און דער עולם איז זיך גוהג אז נכרים מאכין אידעשע קען בייא דעם איד אין דער היים :

ט נגרישע פוטער טאר מען אויך נישט עסן :

י מען טאר בייא קיין נגרי נישט קויפן רעטעף אדער רכין אדער ווערע עפיל וואס דיא קעפ ווינען אפ גינטישן טיט אמעסער :

יא אז אנגרי האט גיקאכט שבת פאר אקראנקן. טאר ער אפילו דער קראנקער נישט עסן מוצאי שבת. סיידן אז ער האט נישט עפעס אנדערס צוא עסן. אבער דיא פלים מעג מען ניצן. נאך פיר און צוואנציג שעה :

ך דינים פון חלה נעמן און אין אים איז דרייצעהען סעיפים :

א ווען מען פאר קנעט איין פייג אויף ווייזן מעל אדער קארין מעל אדער גערשטין מעל אדער האבער מעל אדער ארקיש מעל און עש איז מער וויא דריטהאלבין קווארט. כו מען דער פון חלה נעמען און מאכן די ברכה: ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו להפריש חלה :

ב דיא חלה כח ווייניגסטענס זיין וויא איין האלב איי גרויז :

ג ווען מען מאכט איין פייג פון עסליכע מעלין צוא זאמען. אדער אז מען האט עסליכע פייגלאך פון עסליכע מינים צוא זאמען ניקנאמין און עש איז אין אלע צוא זאכן דיא איבער דריטהאלבין קווארט. כז מען דער פון חלה נעמען :

ד דיא מצוה פון חלה נעמען איז זייער גרויז. איבער דעם כח מען זעהן לפיכך שבת און לפיכך יום טוב צוא פאר קנעטין אזא איין גרויז פייג וואש מען זאל מוזין דער פון חלה נעמען :

ה מען טאר נישט ווילן פאר קנעטין איין קלענער פייג פון דריטהאלבין קווארט פרי מען זאל נישט דארפן חלה נעמען :

ו איינעמאל איז דיא מצוה פון חלה נאר אויף פייג וואש מען באקט. אבער אז מען פאר קנעט איין פייג צום קאכן דארף מען דער פון חלה נישט נעמען. עש איז אבער רעכט דער פון צוא נעמען חלה אן איין ברכה אדער מען זאל דער פון צוא לייגן צוא איין אנדערען פייג וואש מען באקט און מען נעמט פון יענעם פייג חלה מיט איין ברכה :

ז ווען מען פאר קנעט פייג צום קאכן און האט אין וינען צוא גיץ אשטויקיר דער פון צום באקן. אפילו ראש שטיקיל וואש צום באקן איז נאנץ גליין. כח מען שוין נעמען חלה פון דעם נאנצן פייג און מאכן דריבער איין ברכה :

ח אויף ווען מען פאר קנעט פייג מיט מילה אדער האניק אדער בוימיל צום באקן און עש איז אזא גרויז וויא מיר האבן אויפן נחאנט. כח מען דער פון חלה נעמען מיט איין ברכה :

ט מען זאל ביין קאל נישט קנעטין פייג צום באקן מיט אייער אליין אן וואשער. ווארום חלה כח מען דאך דער פון נעמען. עש איז אבער אין שולחן ערוך איין ספק וואש מיט דער חלה איז צוא טאן. איבער דעם זאל מען צו נישט אפסיל וואסר :

י פיל ווייבער פאר קנעטין איין גרויז פייג און צוא שניידן עש אויף צווייען. און פון יעדער שטיק נעמט איין אנדערע פרויא חלה ראש טאר מען אבער נישט. און מען כח וויא אן זאנן וויא זאלן עש נישט טאן :

יא אז מען האט פאר קנאמין צווייא פייגין יעדעם באזונדער און מען לייגט וויא צוא זאמען אין איין מלכער אדער אויף איין ברעט. און מען דעקט וויא צוא מיט איין טישטוך אדער מיט איין אנדער זאך. מען מען נעמען חלה פון איין פייג אליין און מען איז שוין דער מיט יוצא אויף אויף דעם אנדערין פייג. אויף ווען מען

האט

האם שוין יעדעם טייג באזונדער אפ גיבאקין אונ דער נאך געמכט מען ביידע צוא זאמען אין דער מולטער אדער מען דעקט זייא ארום • מען מען געמען חלה נאר פון איינע אליין אונ עש איז שוין גינג פאר ביידע • אונ וויא באלד אין יעדן פון דיא ביידע טייגן • אדער פון דיא ביידע גיבאקענע איז דא איבער דריטהאלבין קווארם • איז שוין גיט גייטיג וויא • ארום צוא דעקן • ווארום וויא באלד וויא רירן ויף נאר אן • איז שוין גינג פון איינע אליין צוא געמען חלה פאר ביידע • ראש איז אבער נאר אלץ גוזאנט • ווען ביידע טייגן גיהערין צוא איין איינציגער פרויא • איז אבער יעדעם טייג פון איין אונדערע פרויא • העלפט גיט וואש מען לייגט זייא אין איינעם • נאר ועדע סוז באזונדער חלה געמען פון איר טייג • אונ אויף ווען ביידע טייגן גיהערין צוא איין איינציגער פרויא • סוזן ביידע זיין פון איין ערלייא תבואה • ראש היינט ענטוועדער ביידע פון גייע תבואה אדער ביידע פון אלסע תבואה • איז אבער איין טייג פון גייע תבואה אונ איינע פון אלסע תבואה • תאששע מען האט ביידע צוא זאמען גילייגט • סוז מען פון יעדער טייג באזונדער חלה געמען :

יב ווען דיא פרויא איז גיט אין דער היים אונ דיא דיינט קענט ראש טייג מען זיא אליין חלה געמען מיט דער ברכה • ווען עש קומט אבער אפרעמדער וואש האט ראש טייג נאר גיט גיקנעטן אונ ער געמכט חלה • סוז מען נאך זאמל געמען חלה מיט אפרכה • ווארום דיא חלה וואש דער פרעמדער האט גינקען איז פאר נאר גינט גירעכטיג • ווען דיא פרויא איז אבער אין דער היים מען זיא הייטן חלה געמען וועמען זיא וויל • אונ עש איז איין רעכטע חלה :

יג ווען מען לייגט אריין ווער טייג אין דער ראשטשיינע אונ מען האט פריער גיטן חלה פון דער ווער טייג • איז גיט גוט וואש מען געמכט דער נאך חלה פון דער ראשטשיינע • ווארום עס קאן דאך זיין אז מען טרעפט מיט דער חלה פונקט אויף דעם ווער טייג • אונ דר פון האט מען דאך שוין גיטן חלה • איז מען דאך איצונד גיט מער יוצא דער מיט • איבער דעם טאר מען גיט אין זינען האבן פריער אז געמן חלה פון דער ראשטשיינע איידער מען לייגט אריין ראש וועדע טייג • אדער מען זאל קנעטן איין באזונדער טייגל אונ דער פון געמען חלה דער נאך זאל מען עש צוא לייגן צוא דער ראשטשיינע :

ה דין הכשר כלים וכו' ד מעיפים

דינים פון בשרין כלים

א כלים וואש זיינען טרייף גיווארין דורך אשאלה אדער אלסע כלים וואש מען קויפט זייא אונדז בשרת מען אונ מען סעג וויא שוין ווידער גיטן • אונ דער דין איז אזא • אלערלייא גלעזערנע כלים וואש מען גיט נאר צוא קאלטע זאכן • רייבט מען זייא גאנץ ריין • דער נאך שוויינקט מען זייא אויש אונ מען סובלת זייא • אונ זייא זיינען שוין קשר • זיינען וויא אבער אונלעכע כלים וואש מען באגניצט זייא צוא ווארעקע זאכן • ווען זייא זיינען ערדענע אדער פארזלייענע כלים • העלפט זייא גיט קיין בשרין • אונ זייא גלייבן טרייף • אבער ווען זייא זיינען פון שטיין

שפיין אדער פון האלץ • אדער פון מעטאל • דאש הייסט • נאלד • זילבער • קופער • צין • בלייא • בלעך • אייזן • פרינג מעטאל • באקפאן • פשרת מען זיין אין קאכעדיגע וואסער • און פאר דעם פשרין מוז מען דיא פלי גאנץ גוט אויש רייפן פון אינווייניג עש זאל גיט בלייבן קיין פעטקייט און קיין ראקס • און אז עש איז דא איין שפאלט אדער אנריפל • מוז ער עש גוט אויש רייניגן • און אז עש לאזט זיך גיט • מוז ער דארט לייגן ברענעדיגע קוילן עש זאל אויש ברענען וואש דרינען ליט • און דאש איבעריגע וויא מען האט זיך נוגה צוא זיין בייא דעם פשרין האבן מיר שוין גישריפן אויבן אין דעם ערשטן טייל אין הלכות פסח

ב דיא שטילן פון מעסער און גאפיל וואש זיינען טרייף גיווארין אדער אלטע פון אנקרי פשרת מען אויף מיט קאכעדיגע וואסער • דאש הייסט מען גיכט אויף זיין קאכעדיגע וואסער און עש איז שוין גינג • אבער מען מוז פריער גוט אויש רייניגן אויבן אין עק דארט וואו דיא קלינג גייט אריין • און אז עש גייט אויבן גיט גאנץ גוט צוא • מוז מען דארט גליהען מיט קוילן • און אזוא איז אויף ווען דיא פלי האט אין מיטן אלטע • מוז מען דארט גליען מיט קוילן :

ג אדרייפוס מוז מען גליען מיט ברענעדיגע קוילן :
ד אזעלכע פליס וואש מען גיכט זיין אין פייער • למשל פאנען וואש מען פרענעלט אין זיי • אדער אבראט שפיין מוז מען זיין גליען אזוא שטארק ביי עש פליען פונקען ארויש • און עש שאדעט גיט וואש עש איז דרינען גריבלאך אדער אשפאלט אדער ראקס ווארום דאש פייער פאר ברענט אלעש • און אז עש איז נאר טרייף גיווארין דורך מילכיג און פליישיג • למשל מען האט אין אמילכעדיגע פאן גיקאכט פליישיג • אדער פאר קערט דארפן גיט קיין פונקען צוא פליען • נאר אז עש איז אזוא צוא גליעט אז אשטרוי קאן דער פון פאר ברענט ווערן איז שוין אויף גינג :

ה מען טאר גיט פשרין אזוא אפלי וואש עש איז נאך גיט פאר גאנצען איין מעט זעט זינט זיא איז געניצט גיווארין • נאר מען מוז ווארטיין פיר און צוואנציג שעה נאך דעם גינצן :

ו אזעלכע פליס וואש מען באניצט זיין צוא קאלטע זאכן • נאר מען האט מרא אויב מען האט אין זיין גיווארעכט וויין • אדער מען האט דרינען גיוואלצין אדער דיא טרייפע זאך איז אפער דרינען גילעגן פיר און צוואנציג שעה • מוז מען זיין פשרין מיט קאכעדיגע וואסער • איבער דעם איז מען זיך נוגה אז אפילו אלטע קאכטיגס און טישין וואש מען קויפט בייא איין נכרי פשרת מען זיין מיט קאכעדיגע וואסער :

ז ווען אקיד אדער אבאק אויבן אבראט אויבעלע איז טרייף גיווארין מוז מען צוא שפרייטן ברענעדיגע קוילן איבער דעם גאנצן און עש מוז זיך אזוא שטארק צוא גליען ביי פונקען שפריצן ארויש •

ח חכמת הלכות מאכלות אסורות אדם

רינים פון זאכין וואש מען טאר גיט עסן. אונ אין אים איז זיבן אונ צוואנציג מעיפים:

א דאש בלום פון יעדער בהמה אדער תיה אדער עוף טאר מען גיט עסן אונ דא עבירה דער פון איז זייער גרויס. איבער דעם מוז מען שטארק אכטונג געבן ווען מען צוא שלאגט אייער צוא איין עסן. מען מוז יעדעס באזונדער עפינען אונ זעהען אויב עש איז גיט דרינען איין בלוטס טראפן. ווארום וויא באלד עש איז דרינען איין בלוטס טראפן. איז עש טרייף אונ מען טאר עש גיט ניצין:

ב בלום פון פיש מען יא עסן. אבער מען טאר עש גיט ארויש נעמין פון דעם פיש אין איין באזונדערע פלי אריין. ווארום איין אנדערער וואש וועט זעהען ער ניצט דא בלום וועט ער מיינען אז עש איז פון איין בהמה אדער איין עוף. אונ וועט אים דרויף זיין אז ער עסט בלום. אבער אז מען דער קענט אז עש איז פון פיש. למשל עש זיינען דרינען דא שופן. מען מען עש ניצין:

ג אז מען האט אפ גיבסין אשטיקיל פרויט אדער איין אנדער. עסן ווארג אונ עש איז דרויף דא בלום פון דא ציין. מוז מען אפ שניידן דאש שטיקיל וואש דאש בלום איז דרויף אונ עש אונזעק ווארפן. אבער דאש בלום וואש צווישן דא ציין מען מען אויש זייגן אונ אויש שפייען:

ד אזא וויא מען טאר גיט עסן פלייש מיט פוטער אדער מילך אזא איז אויף דא אייגענע עבירה ווען מען קאכט פלייש מיט פוטער אדער מילך האמטשע מען וויל עש גיט עסן. אונ ווידער איז דא אייגענע עבירה ווען מען האט נאר הנאה דער פון האמטשע מען עשט עש גיט. למשל מען פאר קויפט אדער שיינקט עש אונזעק. אדער מען גיט עש אהונט צוא עסן. איבער דעם ווען עש טרעפט זיך אז אין איין עסן איז פאר מיטש גיווארין מילכיגס מיט פליישיגס טאר מען גיט זאגן איך וועל עש אונזעק שטעלן אונ גיט ניצין. בין איך דאך שוין יוצא. גיין. דאש איז גיט נינג. ווארום אמאל קאן דער דין זיין אז מען טאר דער פון אפילו קיין הנאה גיט האבן. איבער דעם מוז מען גיין איין שאלה פרעגן:

ה צוויי אידן וואש איינער קען דעם אנדערן. טארן גיט עסן אויף איין טיש אין איינעם דער פליישיגס אונ דער מילכיגס סיידן אז יעדער עסט אויף איין באזונדער טישטאך. אויף מוזן זיין זיך היטן אז ביידע זאלן גיט טרינקען אויס איין גלאז אדער אנאנד פלי. אויף מוזן זיין זיך שטארק היטן ביידע זאלן גיט שניידן פון איין פרויט. אונ יעדער מוז האבן איין באזונדער זאלץ מעסטיל. איבער הייפט מוז מען תמיד האבן אבאזונדער זאלץ מעסטיל אויף פליישיגס אונ אבאזונדער זאלץ מעסטיל אויף מילכיגס. אבער אז עש עסן צווייט פרעסדע אויף איין טיש וואש קענן זיך גאר גיט. מען איינער עסן פליישיגס אונ איינער מילכיגס אפילו אויף דעם אייגענעם טישטאך. אבער יעדער מוז זיך שטארק היטן אז זיין עסן זאל גיט אן רירן יענעם עסן. אויף מען איין איד עסן פליישיגס אויף דעם אייגענעם טיש

כיש וואש איין נכרי עקם מילכינס אדער פאר קערם • דאש איז אָבער אלץ נאר ווען מען האט גיט קיין אנדערין כיש • אָבער ווען עש איז סיגליה ויה אפ צוא היטן אונ צוא עסין אויף איין אנדערין טיש • אז מען דאש גוויס טאן :

ו דאש ווייז דאך יעדער אז נאך פלייש צוא עסין מילכינס אז מען ווארטן וועקס שעה • מען אז אָבער וויסן אז אפילו מען האט נאר גיגעסן איין פליישיג מאכל האטשע נאר אן פלייש • אז מען אויף ווארטן וועקס שעה • אָבער ווען דאש מאכל איז גאנץ פרוקט נאר אן פלייש און אן שטאלץ נאר עש איז פליישיג ווייל מען האט עש גיקאכט אין איין פליישיגין טאפ • דאך מען גיט ווארטן וועקס שעה :

ו נאך קען מען מען עסין פלייש • מען אז ויה אָבער גוט אפ וואשן דיא הענט און אויס מאכן דיא ציין פון דעם קען • אָבער אז מען האט גיגעסן הארטע קען אדר שארטע קען אדער אלטע קען אז מען אויף ווארטן וועקס שעה פלייש צוא עסין :

ח ווען מען וויל עסין פלייש נאך וויגען קען אז מען אפ שארין פון דעם טיש דיא שטיקלאך וואש וויגען גיבליבן פון דעם ברויט וואש מען האט גיגעסן מיט קען • אויף טאר מען גיט עסין פלייש אויף דעם אייגענעם טישטאך וואש מען האט גיגעסן קען • אָבער קען אויף דעם טישטאך וואש מען האט גיגעסן פלייש • אויף טאר מען גיט שניידן ברויט מיט אפליישיגין מעסער צוא עסן דער מיט קען אפילו ווען דאש מעסער איז גאנץ ריין • און ווידער פאר קערם צוא שניידן מיט אפליישיגין מעסער ברויט צוא עסין דער מיט פלייש טאר מען אויף גיט :

ט ווען מען האט גיגעסן מיט אפליישיגין מעסער צוויבעליס אדער איין אנדערע שארטע ווא איז איין מילכדיגין מאכל אריין אדער פאר קערם • אז מען איין שטאלץ פרעגן :

י יין נסך און אפילו אזא איין וויין וואש מען ווייס גיט באשפישט אויב ער איז נסך נאר מען האט אים גיט אפ גיהים איין נכרי זאל אים גיט אן רירן • איז ער אויף שוין נסך • און חוץ וואש מען טאר אים גיט מרינקען טאר מען אויף פון אים קיין הנאה גיט האבן און מיט אים גיט האנדלן • אויף ראוינקע וויין און וויין ערבי האבן איין ויה דעם אייגענעם דין וויא וויין • וויא באלד איין עובר פוקבים דירט וויא אן אדער אפילו אז עש קאן נאר סיגליה ויין אז דער עובר פוקבים האט וויא אן גיהים טאר מען וויא שוין גיט מרינקען און גיט פון וויא הנאה וואבן :

יא דער עובר פוקבים אז גיט וואס אן רירן דעם וויין מיט דער האנט נאר אפילו ווען ער האט אים אן גיהים מיט דיא מיט אדער מיט איין אנדער אבר איז ער אויף נסך • אויף ווען דער עובר פוקבים האט גיצאפט וויין פון דעם טאפ מיט איין ליווער איז דאש נאטעט פאס נסך • אויף ווען דער עובר פוקבים האט איין גיבליבן דאש פאס דיא וויין זאל ארויט גיין איז עש שוין נסך • און מען אז ויה דיער שטארק היטן טאר נסך וויין און אפילו פאר איין וויין וואש עש קען נאר סיגליה ויין אז איין עובר פוקבים האט אים אן גיהים • וואוואס דיא עברה דער פון איז ויער גרויס • און דער עש היט ויה אפ פאר יין נסך וויא דער דין איז : דער

האט

האם דער פאר איין גרויסן שִׁכָּר אויף דער דאזיגע וועלט און אויף יעדער וועלט :

יב יעדער זאך וואש מען טאר זיט נים עסין האמטשע מען מען דער פון הנאה האבן וויא באלד עש איז נאר צום עסין טאר מען שוין נים האנדלען און דרויף נים ליינען . און מען טאר עש אפילו נים קויפן פאר זיינע גברישע קנעכט אדער ארבעטער . איז עש אבער איין זאך וואש מען עשט זיט למשל פערד אדער איילען מען מען דער מיט האנדלען . אויף מיט חלב מען מען האנדלען :

יג ווען עש טרעפט זיך איינעם דורך איין צוא פאל איין זאך וואש מען טאר נים עסין . למשל ער האט גיוואלט חאפן פיש און האט ארויש גיצווינגן איין פיש וואש דער איד טאר אים נים עשין : אדער עש איז בייא אים איין ברהקה אדער איין עוף מרייף גיווארן מען ער עש פאר קויפן :

יד אז מען פלאנצט איין בוים וואש טראגט פירות איז ער אין דיא ערשטע דרייא יאר ערלה . דאש הייסט מען טאר קיין הנאה נים האבן פון דיא פירות און פון דיא יאדעש און פון דיא שאלאכץ . עש איז קיין חילוק נים אויב מען פלאנצט איין יאדעש און עש וואקסט דער פון ארויש איין בוים . אדער מען פלאנצט אצווייג . אדער מען כייסט אויש איין בוים און פלאנצט אים אויף איין אנהער ארט : אבער ווען מען וועצט אין איין בוים אריין איין צווייג פון איין אנדערין בוים . איז ער נים קיין ערלה און מען מען עסין און הנאה האבן פון דיא פירות וואש עש טראגט מיכץ איז ערשטין יאר . דיא דרייא יאר ערלה רעכנינט מען נים אקוראט פון טאג צו טאג . נאר וויא באלד מען האט גיפלאנצט דעם בוים פאר זעכצעהען טאג אין אב . איז שוין ביז ראש השנה גירעכנינט פאר אגאנץ יאר און מען האט נים מער צוא רעכענען נאר נאך צווייא יאר פון ראש השנה . דער נאך הערט שוין אויף דיא ערלה . האט מען אבער דעם בוים גיפלאנצט ערשט זעכצעהען טאג אין אב אדער שפעטער . איז פון דעקסאלט ביז ראש השנה נאר נים גירעכנינט . און דיא דרייא יאר הייבן זיך ערשט אן פון ראש השנה :

טו אום פערטין יאר הייסן דיא פירות נטע רבעי . סען מען זיט שוין עסין אבער מען מוז זיט פריער אויש לייזן . דאש אויש לייזן איז אזא . וויא דיא פירות זיינען שוין נאנץ צייטיג נעכט ער איין גראשין אדער אנדערע פירות וואש זיינען ווערט אנגראשין . און זאגט מיט דעם דאזיגן ליידיאך אויש דיא דאזיגע פירות פון נטע רבעי דער נאך נעכט ער דעם גראשין אדער דיא פירות און ווארפט עש אין ים אריין . דורך דעם מען ער שוין עסין דיא פירות פון דעם בוים :

טז ווען מען האקט אפ איין אלטן בוים און עש בלייבט נאך פון אים אזא גרויש וויא איין פויסט אויש דער ערד ארויש און ער וואקסט ווידער אויף און טראגט פירות זיינען זיי נים קיין ערלה . אבער אז עש איז פון אים נים גיבליבן אזא גרויש וויא איין פויסט פון דער ערד ארויש . איז ער אקוראט וויא איין ניער בוים און דיא פירות וואש וואקסט אויף אים זיינען ערלה . און דיא דרייא יאר רעכנינט מען פון דעם טאג וואש מען האט אים אפ גיהאקט :

יז מען טאר נישט אריין זעצן אין איין בויס איין צווייג פון איין אנדער מין. למשל איין עפיל צווייג אין איין בערנע בויס. און אפילו פון איין מין וואש איז פאלד גלייך דער צוא. למשל איין צווייג פון איין עפיל בויס וואש וואקסט אין איין גארטן. אין איין עפיל בויס וואש וואקסט ווילד אין וואלד. דאש טאר מען אויך נישט. אויך טאר דער איד נישט לאזן איין נכרי ער זאל דאש טאן פון זיינע וועגן. אויך טאר דער איד נישט האלטן ביים זיך אין גארטן אזוי איין בויס וואש מען האט אין אים איין גיזעצט איין צווייג פון איין אנדער מין :

יח מען טאר נישט אפ האקן איין בויס וואש וואקסט אויף אים פירות. און עש איז איין גרויסע סכנה. אבער אז ער שטייט נאךענט ביים אנדערע פרוכט בוימער און יענע ווערן מאנער דורך אים. אדער מען דארף גייטיג דאש ארם וואו ער שטייט. מען מען אים אויש האקן :

יט מען טאר נישט איבער זעצן איין עוף אדער איין בהמה אויף איין עוף אדער אבהמה פון איין אנדער מין. למשל איין האן אויף אקאסשקע אדער איין אקס אויף אפערד :

כ מען טאר נישט איינשפאנען אין איין וואגן צוויי בהמות וואש יעדער איז פון איין אנדערין מין. אויך טאר מען נישט אקערן מיט בהמות פון צוויי ערלייא מינים אין איינעם. אפילו ווען איין אנדער האט זיין צוואמען גיבנדיג טאר דער איד נישט שרייען אויף זיין אז זיין זאלן גיין. אויך טאר דער איד נישט פארין אין איין וואגן וואש בהמות פון צוויי ערלייא מינים זיינען אין אים איין גישפאנט :

כא אפילו צוא זאמען בינדין בהמות אדער עופות פון צוויי ערלייא מינים זיין זאלן נאר נישט שלעפן. כדי זיין זאלן נישט אנמלויפן. דאש טאר מען אויך נישט :

כב אונזן וואש עש זיינען אין אים איין גישפאנט בהמות פון איין מין אדער איין בהמה אליין טאר מען נישט אן בינדין אן דער זייט אדער פון הינטן איין בהמה פון איין אנדער מין :

כג דיא עבירה פון שעטנו איז זייער גרויס. און נישט אליין אז מען טאר נישט צוא זאמען זייען. איין וואל שטאף מיט פלאקס שטאף. נאר מען טאר אפילו נישט אריין שטעקן איין שפילקע צווישן איין וואל שטאף און איין פלאקס שטאף כדי זיין זאלן זי צוא זאמען האלטן. אויך טאר מען נישט גייען איין וואלינע קלייד מיט פאדים. אדר איין פלאקס קלייד מיט וואל. אויך טאר מען נישט צו זאכן בינדין וואלענע פעדים מיט פלאקסענע. אדער ביינע איין פלעכטן צוא זאמען. דאש טאר מען אלץ נישט :

כד אויף שעטנו טאר מען נישט זיצן. און אפילו עש ליגן פון אויבן פיל זאכן וואש זיינען נישט קיין שעטנו. ווען נאר דאש אונטערשטע איז שעטנו טאר מען שוין דרויף נישט זיצן :

כה מען מען פארין אין איין קארעמע וואש איז אויש גיפטרעטע מיט שעטנו אפער מען מוז זיך היטן אז מען זאל זיך אן דעם שעטנו נישט אן לעהענען. אויך טאר מען נישט זיצן אויף דיא קישינס וואש זיינען שעטנו :

בו דאש נאז מיכיל: דיא האנטיכער. מיטשטעכער און פירדאנגען סאלין אויף גיט זיין פון שעטנז. אבער דאש פרוכת פאר דעם ארון קודש מעג זיין פון שעטנז:

בו איין שניידער מעג גייען שעטנז פאר איין נכרי. אינ האטשע דאש קלייד ליגט אים אויף דיא קניא ווען ער גייט עש. איז קיין עבירה גיט און דיא וואש טראגן ארום שעטנז קליידער צוא פאר קויפן מעגן זיין טראגן אויף דיא אקסלען. אבער אז ער וויל זיך דער מיט באשיצן פאר דער קעלט אבער פאר דעם רעגן. דאש טאר ער גיט. דיא פרוסע זיינען זיך אבער נוגע. אז זיין טראגן עש אויף אשטעקן:

ז הלכות צער בעלי חיים. ובו ה' סעיפים
אז מען טאר קיין לעבעדיגע זאך גיט מצער זיין:

א אונזער הייליגע תורה איז לויטער רחמנות און וויל אז דער איד זאל אויף זיין לויטער רחמנות. ער מוז האבן איין ווייז הארץ קעגן יעדער באשעפעניש אזא ווא דער אויבערשטער איז גוט קעגן יעדערין ווא איז פסוק שטייט ורחמי על כל מעשיו זיין בארעמיהאריציקייט איז איבער אלעם וואש ער האט באשאפן. און גיט אליין אז דער איד טאר גיט מצער זיין קיין איינציג באשעפעניש. נאר פאר קערט ער מוז זעהן אפ צוא היטן יעדס לעבעדיגע באשעפעניש פאר צער. אפילו עש גיהער נאר צוא איין נכרי אבער ער גיהער נאר צוא קינעם גיט. איבער דעם איז גיט נעכט אויש צוא גייסן פערערין פון לעבעדיגע געט. ווארום דאש מוט זיין ווייז. אפילו אונזערעמיל איז איין עבירה מצער צוא זיין:

ב ווען פערד שלעפן איין שווערין וואגן. און מען זעהעט אז זיין פלאגן זיך זייער שטארק און עש אז זיין שווער צוא גיין. אפילו ווען זיין גיהערין צוא איין נכרי. מוז מען העלפן אונטער שטופן דעם וואגן. כדי דער נכרי זאל זיין גיט שלאגן:

ג מען טאר גיט בינדן דיא פיס פון איין בהמה אבער פון איין עוף אזא שטארק אז ער האט דער פון יסורים. און חוץ וואש מען טאר גיט איבער זעצן איין עוף אויף אייער פון איין אנדער מין אזא ווא מיר האבן אויפן גישריפן. טאר מען עש אויף גיט ווייל ער האט דער פון גרויש צער:

ד מען טאר גיט אויש שניידן דיא ביצים פון איין בהמה אבער איין תצה אבער איין עוף. מען טאר עש אויף גיט לאזן טאן דורך איין נכרי. אויף טאר מען זיין גיט נעבן צוא טרינקען איין גיטראנק וואש זיין זאלין דורך דעם גיט קענען גיטווען אבער אייער לייגן. דאש אייגענע טאר מען אויף גיט טאן ביין איין סענטשין. אויף טאר דער איד גיט פאר קויפן צוא איין נכרי איין בהמה אבער איין עוף ווען ער ווייס אז דער נכרי וועט דער פון אויש שניידן דיא ביצים:

ה ווען דיא בהמה ארבעט ביין דער תבואה אבער ביין איין אנדערע זאך וואש זי עכט. טאר ער איר גיט פאר ווערין צוא עסן. מען טאר איר אפילו גיט אן שרייען זיין זאל גיט עסן. אפילו ווען דער איד ארבעט מיט דער בהמה כח אנכרי

אֲנָכְרִי אִינֵי דִּיא תְּבֹאָה נִהְעֵר אוֹיֶף צוֹם נִכְרִי • טָאָר עַר אִיר גִּיט פֿאַר ווערן צווא
עָסִין • אונ אָז עַר וְעָהָעט אָז דִּיא בְּהֵמָה וְחַלָּט נִעְרִין עָסִין נָאָר זִיא קָאָן גִּיט ווייל
זִיא אִיז דָּאַרשְׁטִיג • מוֹז עַר אִיר גַּעבִּין צווא מְרִינְקֵען • אַרְבַּעַט אָבֵער דִּיא בְּהֵמָה בִּיא
וְעָלְקֵע וְאָכִין וואש ויִינְען אִיר שְׁעָרְלִיך צווא עָסִין • מַעַנ עַר אִיר פֿאַר שְׁלִיסִין דָּאש
מױל פֿרִי זִיא וְאָל גִּיט עָסִין :

ח הלכות נזיקין • ובו ח' סעיפים

מָעַן פֿאַר קִינְגֵעם קִיין שְׁאָדִין גִּיט טָאָן :

א דֵּער אִיר טָאָר גִּיט אוֹיֶף ה'יָבִין זיין האַנד קעגין דַּעם אַנדֵערין • גִּיט אַלִּין אָז עַר
טָאָר דַּעם אַנדֵערין גִּיט שְׁלָאָגִין • נָאָר אָפִילו עַר האַט נָאָר אוֹיֶף גִּיהוּבִין דִּיא
האָנד קעגין יַעֲנֵעם עַר וְאָל אִים שְׁלָאָגִין • אונ עַר האַט אִים נָאָךְ גִּיט גִּישְׁלָאָגִין דִּייסַט עַר
שׁוין אִיין רָשָׁע • אָפִילו זיין אִינְעֵנעם מְשִׁרֵת אָדֵר אַרְיֵנַט טָאָר מָעַן אוֹיֶף גִּיט־שְׁלָאָגִין •
אָבֵער זינְעֵ קִלִּינְע קִינְדֵער אָדֵער אִיין יְרוֹם וואש מָעַן צִיָּהֵט בִּיא זִיך אוֹיֶף • מַעַנ
מָעַן שְׁלָאָגִין פֿון זייער גוֹשֵׁט וועגין פֿרִי זיין וְאָלִין לַעֲרַנְען אונ גִּיין אִין גוֹטִין וועג •
אוֹיֶף וועג אִיין אִיד שְׁלָאָגִט דַּעם אַנדֵערין אונ וויל אִים גִּיט מִיט גוֹטִין נָאָךְ לֵאזִין
מַעַנ מָעַן אִים שְׁלָאָגִין פֿרִי עַר וְאָל יַעֲנֵעם נָאָךְ לֵאזִין • דָּאש אִינְעֵנע אִיז אוֹיֶף וועג
אִינְעֵר פֿאַלֵט אָבֵער דַּעם אַנדֵערין אונ עַר קָאָן זִיך פֿון אִים גִּיט לִיז מֵאָכִין נָאָר
דוֹרֶף שְׁלָאָגִין • מַעַנ עַר אִים שְׁלָאָגִין :

ב מָעַן טָאָר גִּיט יַעֲנֵעם שְׁרַעֲקִין אָפִילו אוֹיֶף קאַטאַוִים :

ג מָעַן טָאָר גִּיט וואַרפֿן־שְׁמִיטְקֵלֵאךְ גִּלְאָז אָדֵער שְׁעָרְבֵלֵאךְ דָּאַרמִין וואו מַעַנְטִשִׁין
גִּינְען • אוֹיֶף טָאָר מָעַן גִּיט מְשִׁתִּין זיין לַעֲבִין יַעֲנֵעֵס וואַנד • אונ ווִינְטֵער
טָאָר מָעַן גִּיט אוֹיֶש גִּיסִין וואַשֵׁר אוֹיֶף דֵּער גַּאס וואַרום עַשׂ קען פֿאַר פֿאַררִין ווערן
אונ מַעַנְטִשִׁין וועלִין זִיך דִּרִיבֵּער אוֹיֶש גִּלְיִטִשִׁין :

ד וועג דֵּער שֶׁכֶּן האַט קאַפּ שְׁמַעֲרִצִין אָדֵער אַנדֵערֵע קראַנְקֵהייט וואש דָּאש קִלְאָפִין
האַרֵט אִים • טָאָר מָעַן בִּיא זִיך אִין שְׁמוֹב גִּישֵׁט שְׁמוֹטִין אִין אַשְׁמוֹטִיל אָדֵער
קִלְאָפִין עַפְעַש אַנדֵערֵש :

ה וועג אִינְעֵר האַט דַּעם אַנדֵערין גִּיט־מַכֵּט אִיין בִּייל • האַטִשֵׁע גַּר האַט אִים פֿאַר
דַּעם גִּיצֵאָלֵט ווִיא פִּיל מָעַן האַט אִים גִּיהִיטִין אִיז אִים דִּיא עֲבִירָה גִּישֵׁט פֿאַר גַּעבִּין
פֿרִי יַעֲנֵער אִיז אִים מוֹחֵל פֿאַר דִּיא שְׁמַעֲרִצִין וואש עַר האַט גִּיהֵאָט :

ו מָעַן טָאָר קִינְגֵעם גִּישֵׁט בְּרִינְגֵען צווא אִיין שְׁאָדִין אָפִילו גִּישֵׁט דוֹרֶף אִיין בִּלְזִין וואַרֵט •
אונ אָפִילו יַעֲנֵעם צווא בְּרִינְגֵען צווא אִיין שְׁאָדִין פֿרִי מָעַן וְאָל זִיך אַלִּין אָפּ הִיטִין דֵּער
פֿאַר דָּאש טָאָר מָעַן אוֹיֶף גִּישֵׁט • לְמַשָּׁל עַשׂ האַט זִיך אָפּ גִּירִיסִין אִיין וואַשֵׁר אִין
זיין פֿעלד אַרִיין • טָאָר עַר עַשׂ גִּישֵׁט פֿאַר שְׁמַעֲלִין פֿרִי עַשׂ וְאָל אָפּ לִיפִין אִין דַּעם
אַנדֵערֵעס פֿעלד אַרִיין אָבֵר אָז דֵּער שְׁאָדִין אִיז נָאָךְ נָאָר גִּישֵׁט דָּא מַעַנ עַר זִיך פֿאַר
הִיטִין לְמַשָּׁל אָז עַר נַעֲהָט דָּאש וואַשֵׁר רִיכֵט זִיך אָפּ אונ עַשׂ אִיז נָאָךְ גִּישֵׁט בִּיא

חבמת הלכות גזיקין אדם יא

זיין פֿעלד • מען ער עש פאר שטעלין • האטשע עש קאן מיגליך זיין אז עש וועט לויפן אין איין אנדער פֿעלד אריין :

ז מען מוז זיך שטארק היטן אז אנדערע מענטשן זאלן דורך אים נישט צו קיין שאדן קומען • ווען מען האט איין גרוב בייא זיך אין הויף מוז מען אים צוא דעקן אָדער ארום מאכט איין צאם אז מענטשן זאלן נישט אריין פאלן • מען טאר נישט לאזן איין צוא בראכענעם לייטער אָדער איין צוא בראכענעם מויער וואש קאן איין פאלן אויף מענטשן • און מען טאר נישט האלטן קיין בייזן הונט בייא זיך אין הויז :

ח אַזא וויא מען טאר יענעם קיין שאדן טאן • אַזא טאר מען זיך אליין אויף קיין שאדן נישט טאן • מען טאר זיך נישט מאכן קיין פֿעלער אין אויג אָדער אין דער האנד אָדער אין אנאנדער אַרט פון דעם גאנצן קערפֿער • אויף טאר מען נישט אום קישנע צוא בייסן איין קלייד אָדער צוא ברעכן איין פלי אָדער אונעק ווארפֿן געלד אָדער איין זאך וואש מען עסט :

ט הלכות כבוד אב ואם וזקן וכהן • ובו י"ט סעיפים

וויא מען מוז ערליך האלטן פאטער און מוטער און אנדערע גרויסע לייט :

א הויז וואש דער שכל גיט מיט אז מען זאל ערלעך האלטן פאטער און מוטער • האט אונז אויף דיא הייליגע תורה גיבאטן דרויף • און דער אויבערשטער האט פאטער און מוטער וועגן כבוד און מרא גלייך נישטעלט צוא זיך • אויף זיין ליבן נאמן שטייט כבוד את יי האלט ערלעך גאט • און אויף עלטערין שטייט אויף כבוד את אביה ואת אמה • האלט ערלעך דיין פאטער און מוטער • אויף דעם אויבערשטן שטייט את יי אלזיך תירא פאר גאט זאלשמו מורא האבן • און אויף עלטערין שטייט אויף איש אמו ואביו תיראו • יעדער מענטש זאל פאר זיין פאטער און מוטער מורא האבן :

ב דאש ערלעך האלטן פאטער און מוטער און מורא האבן פאר זיי זיינן צווייא ערלייא זאכן • ערליך האלטן • הייסט ער מוז זיי גרויס כבוד צו טיילן ער מוז זיי באדינען אן טאן און אויש טאן • ער מוז זייא געבן צו עסן און צו טרינקן דאש שענקטע און דאש בעסטע און מיט איין פריילעכן פנים • ווארום וויא באלד ער גיט זייא מיט אטרויערין פנים עש מען זיין אפילו דיא בעסטע מאכלים • היישט דאש שוין נישט ערליך גיהאלטן און ער ווערט נישטראפט דער פאר • מורא האבן • הייסט מען זאל פאר זייא שטארק דרך ארץ האבן • ער טאר נישט שטיין און נישט יוצן אויף דעם פאטערש אָדער דער מיטערש אַרט • ער טאר נישט אפ ווענדן זייערע ווערטער פאר קערט • ער טאר אפילו נישט זאגן צום פאטער אָדער דר מוטער • עש ווייזט אויש אז דו האשט רעכט • ווארום דאש איז שוין אויף קיין דרך ארץ גיט • עש מען אפילו זיין דער גרעסטער מאן און ווען ער יוצט צווישן מענטשן קומט דער פאטער אָדער דיא מוטער און שלאגט אים אָדער זייא שפייטן אים אין פנים אריין אָדער זייא צו בייסן אים דיא קליידר מוז ער שווייגן און טאר זיי גיט ביידין קיין בייז ווארט • ער טאר אפילו גיט ווייזן קעגן זייא איין בייז פנים :

ווען

ג. ווען ער דארף פון מענטשן איין טובה. און ער ווייל אז מען נועם עש אים טאן דעם פאטער צוא ליב האטשע ער ווירש אז מען נועם עש אים אליין אויך צוא ליב טאן טאר ער גיט זאגן מוט עש מיר צוא ליב. נאר ער מוז זאגן איך בעט אייך מוט עש מיין פאטער צו ליב :

ד. יעדער מוז אויף שטיין פאר זיין פאטער און מוטער מיט גרויס דרך ארץ :
ה. ווען ער זעהט אז דער פאטער מוט איין עבירה טאר ער גיט זאגן דוא האשט גידיינמט נאר ער מוז צוא אים זאגן מיר דאכט אז אין דער תורה שטייט אזוי און אזוי. ער מוז עש אים אבער אזוי זאגן אז עש זאל גיט אויס זעהן אז ער נארינט אים :

• אויך אז דער פאטער און מוטער זיינען שוין גישטארבן מוז ער זיין ערליך האלטן. אין ערשטן יאר נאך זייער מוט נוען ער בעט אדער שדייבט פון זיי מוז ער זאגן אויף דעם פאטער הריני בפני מלכותו. און אויף דער מוטער הריני בפני מלכותה. און נאך דעם יאר תמיד נוען ער גידיינמט דעם פאטער מוז ער זאגן זכרונא לברכה און אויף דער מוטער זאל ער זאגן זכרונה לברכה :

ז. ווען דער פאטער אדער דיא מוטער הייסן אים טאן איין עבירה. טאר ער זיי גיט צוא הערין. און אפילו גיט זיין עבירה נאש שטייט אין דער תורה אדער אין דער גמרא. נאר זיין הייסן אים שלעכט זיין. למשל איינער האט זיך מיט אים גיקרינט און קומט אים אבער בעטן. און זיי הייסן אים ער זאל יענעם בשום אופן גיט מוחל זיין. דארף ער זיי אויך גיט פאלגן :

ח. אויך די שטיף מוטער פל זיין דער פאטער לעבט. מוז מען ערליך האלטן. אויך מוז מען ערליך האלטן דעם שטיף פאטער ביי די מוטערס לעבן. עש איז אפילו בעסט ערליך צוא האלטן דעם שטיף פאטער אדער דיא שטיף מוטער אויך ווען דיא פאטער און מוטער זיינען שוין מוט :

ט. דער עיקר ערליך האלטן פאטער און מוטער איז צוא לערנען תורה און צוא טאן פיל גוטש. ווארום דאש איז דער גרעסטער פבד פאר דיא עלטערין אז יעדער בענטשט זיי און זאגט וואו זיין נאש זיין האבן אזוי איין גוט קינד גיבראכט אויף דער וועלט. און הם ושלום פאר קערט אז מען פירט זיך נישט גוט : שענ ער אפילו זיין פאטער און מוטער דעם גרעסטן פבד און טאן. מאכט ער זיין אלץ גרויסע בושות און איז זיין פבד. יעדער שילט זיי און זאגט פאר פלוקט זאלן די עלטערין ווערין נאש עש איז פון זיין אזוי איין שלעכטער זון ארויש גיקומען :

י. דער פאטער טאר גיט צוא שטארק מדקדק זיין קעניו דיא קינדער וועגן זיין פבד. ער מוז זיך אפאל גיט וויסענדיק מאכן ווען זיין טיילן אים גיט צוא דעם פבד אקראמט ווי מען דארף. ווארום דורך דעם שטייג זיין קאן ער זיי גריינגען דער צוא אז זיין זאלן זיך פארזינדיגן קענין אים :

יא. איין גרויסן זון טאר מען גיט שלאגן. ווארום מען קאן אים דער מיט אויף דער העצה ארויש גריינגען קענין זיך. און גיט דאקא א גרויסן. נאר זיין פאלד ער דער מענטש אן דעם זון אז ער נועם אים גיט פאר שווייגן אדער ער נועם אים אנטקענין ריידן

חכמת הלכות כבוד אב ואם וזקן וכהן אדם יב

דיידן סאר ער אים שוין נישט שלאגין. נאר ער זאל אים מיט גוטע ווערטער שטראפן :
יב מען מוז ערליך האלטן דעם עלטערן ברודער אפילו ווען ער איז מיט אים נאר
 פון איין פאטער אדער פון איין מוטער. אויף מוז מען ערליך האלטן דעם זיידן
 און שווער און שוויגער :

יג אויף דיא סאכטער האט דעם אייגענעם דין אן זיך וויא איין זון. זיא מוז ערליך
 האלטן פאטער און מוטער און פאר וויא מורא האבן. נאר ווען זיא האט איין
 סאן. און דער סאן פאר ווערט איר גוטעס צוא טאן קעגן דיא עלטערן. למשל וויא
 זיינען אלס און זיא וויל וויא געבן עסין. און דער סאן לאזט איר אבער נישט. איז
 זיא פטור דער פון :

יד איין גר סאר גיט שולטן זיין פאטער דעם נכרי און אים גיט סבה זיין :
 מו דעם רבי ראש מען לערניט בייא אים אדער וואש מען האט בייא אים אמאל
 גילערניט. מוז מען שטארק ערליך האלטן און פאר אים גרויז דרך ארץ האבן.
 עש זיינן איינגעטליך דא סאן. ע זאגן וואש דער רבי איז אין דעם וויא פאטער און מוטער :
 מוז עש איז איין גרויסע סבה אויף צוא שטיין פאר איין תלמיד חכם אפילו ווען ער
 איז גאר יונג. ווידער איז איין סבה אויף צוא שטיין פאר איין אלטן סאן ווען
 ער איז איין ערליכער איד אפילו איין עם הארץ. אפילו איין אלטן נכרי דארף מען
 אויף ערליך האלטן :

יז ווען ער גיט מיט זיין רבי. מוז ער זעהען אז דער רבי זאל גיין אויף דער רעכטער
 זייט און ער אויף דער לינקער זייט. און אויף זאל ער גיט גיין גלייך לעבן אים
 נאר אביסל הינטער אים. גיט מען מיט איין תלמיד חכם האמטשע ער איז גיט זיין
 רבי. מוז אויף דר תלמיד חכם גיין אין דר רעכטער זייט און ער אין דר לינקער זייט :
 יח דעם פלן מוז מען תמיד גרויז פבוד צוא טיילן ער מאכט דיא ערשטע סוויצא.
 אים קומט דעם בענקשטין אין סופה אדער אויף איין סעודה. בייא איין אסיפה
 האט ער צום ערשטן דעם ווארט. איז אזא איז בייא געדער ואף תמיד דער פלן
 צום ערשטן. און אפילו עש איז דא איין תלמיד חכם וואש ער איז מיט דער חכמה
 גלייך מיט אים. איז אלץ דער פלן צום ערשטן. איז אבער דער תלמיד חכם
 גרעסער פון אים. איז דער תל חלץ צום ערשטן :

יט ווען עש איז גיטא קיין פלן. איז דער לוי צום ערשטן בייא אלעם אקראמט וויא
 איין פלן. ווען עש איז גיטא איין גרעסערער תלמיד חכם פון אים :

ה הלכות רבית ובו כ"ז סעיפים

דינים פון רוחנים געמען :

א דיא עבירה פון רוחנים געמען איז זייער גרויז. אונזער הייליגע תורה האט זיך
 גיט באנוגניט מיט איין מאל אן זאגן. נאר זיא האט עטליכע מאל גיווארניט מען
 זאל קיין רוחנים גיט געמען און גיט געבן. ווער עש פאר לייגט יענעם אויף רוחנים
 איז עובר אויף זעקס עבירות און ווער עש לייט אויף רוחנים איז עובר אויף
 דרייא

רביא עבירות. נעקם עש אייך גוט אין זינען אריין אז אזוא גוט וויא דער וואש
נעקם רוחים פאר זינדיגט זיך שטארק. אזוא זינדיגט אויך דער וואש צאלט
רוחים. און אפילו דער סרסור וואש האט גימאכט איין הלואה אויף רוחים
טוט אויך אנרויסע עבירה :

ב אפילו מען באדינגט זיך גאר גוט קיין רוחים. גאר בייא דעם צאלין גוט אים
יענער עפעס מער וויא ער האט אים גיליען האפשע ער זאגט גאר גוט אז דאש
איז פאר רוחים. דאש טאר מען אויך גוט :

ג אפילו ווען מען לייגט איינעם אומזיסט אדער מען פארנט אים סחורה אומזיסט און
וויא עש קוקט צום טערפין וויל אים יענער שיינקען געלט אדער עפעס אנדערש
כדי ער זאל אים נאך לייגענער ווארשין מיט דעם צאלין. דאש הייסט אויך רוחים
און מען טאר דאש גוט :

ד אויך ווען יענער זאגט אים ווען ער גוט אים דיא רוחים אז ער שיינקט עש אים
טאר ער גוט צום נעמען. אבער אז ער האט שוין דיא רוחים לאנג גינומען. דער
נאך טוט ער השוכה און וויל עש אפ נעבין און זאגט אים אז ער שיינקט עש אים.
מען ער עש זיך האלטין. אבער אז יענער זאגט גוט אז ער שיינקט אים טוט ער עש
אים אפ נעבין. ווארום דיא השוכה אליין וואש ער טוט צום אויבערשטיי העלפט
גוט. ביז ער גוט יענעם אפ די געלט וואש ער האט ביי אים מיט אומקענט גינומן.
אזוא וויא עש איז בייא אלע זאכן וואש מען זינדיגט קענען פונקטשין. דא העלפט
קיין יום פאר און קיין איינציגע השוכה. ביז מען בעט איבער יענעם וואש מען
האט אים איין אום רעכט גיכאן און מען גוט אים אפ וואש מען האט ביי אים גינומן.
ה רוחים נעכען אדער נעבין פאר דעם לייגען אדער נאך דעם לייגען. דאש טאר
מען אויך גוט. להשיל ער וויל בייא איינעם לייגען געלט און ער שיקט אים פריער
איין טהנה און זאגט אים אז ער שיינקט עש אים כדי ער זאל אים שפעטער לייגען
געלט. אדער אפילו ער זאגט אים גוט ארויש פאר וואש ער שיינקט עש אים. עש
איז אבער אזוא איין גרויסע טהנה וואש ער פאר שטייט שוין אליין אז ווען ער זאל
גוט וועלין בייא אים געלט לייגען וואלמ ער עש אים גוט גישינקט. דאש
הייסט שוין רוחים נעבין פאר דעם לייגען. און ווידער אז ער האט בייא אים גיליען
געלט און אפ גיגעבין. שפעטער שיקט ער אים איין טהנה פאר דער טובה וואש
ער האט אים גיטאן. דאש הייסט רוחים נאך דעם לייגען. און מען טאר עש גוט :

ו ווען איינער לייגט דעם אנדערין געלט אויף איין צייט און נעקט מיט אים אויש אז
פאר דעם זאל ער אים שפעטער לייגען איין גרעסערע סוכע געלט אויך אויף אזוא
לאנג וויא ער האט אים גיליען. אדער ער זאל אים אויך לייגען אזוא פיל געלט וויא
פיל ער האט אים גיליען. אדער אויף איין לייגענער צייט. דאש הייסט רעכטע
רוחים און מען טאר עש גוט. אפילו ווען ער נעקט מיט אים אויש ער זאל אים
שפעטער אויך לייגען אז פיל געלט וויא פיל ער האט אים גיליען און אקאראט אויף
אזוא איין צייט וויא ער האט זיין געלט גיהאלטין. דאש איז אויך גוט רעכט. אבער

או ער האט מיט יענעם גאר נישט אויש גינמקען. נאר יענער איז אליין אזא גוט און אנטלייט אים שפעטער ווייל ער האט אים פריער גיליען און ער זאגט אים נישט אז ער טוט עש וועגן דעם דאש מעג מען שוין :

ז דער וואש אנטלייט יענעם געלט כוז זיך שטארק היטן ער זאל פון יענעם קיין הנאה נישט האבן אין דער גאנצער צייט וואש ער איז אים שולדיג. דאש הייסט אזא איין הנאה וואש יענער איז נישט גיוואונט גיוועזן אים צוא טאן איידער ער האט בייא אים גיליען. ווען יענער פלעגט אים קיין מאל נישט זאגן פריער גוט מארגן אדער צוא גריסן. טאר ער עש איצטער אויף נישט. ער טאר בייא יענעם קיין פבוד נישט אן נעמען אין שול אדער ערגעץ אנדערש ווען ער פלעגט עש פריער נישט טאן. ער טאר יענעם נישט זאגן טא מיר צוא וויסן ווען דער אדער דער וועט קומען אדער ווען דיא סחורה וועט אן קומען אדער עפעס אנדערש. ווען ער פלעגט דאש קיין מאל פון יענעם נישט פאר לאנגען. ווארום דאש הייסט שוין רווחים ווייל ער האט אים געלט גיליען כוז ער אים בארוהיגן. און ווען ער איז איין בעל מלאכה און יענער פלעגט אים קיין מאל נישט געבן צוא ארבעטן טאר ער איצטער בייא אים נישט אן נעמען צוא ארבעטן. ווארום דאש איז אויף שוין וויא רווחים. אז יענער ווייל אים געבן צוא פאר דינען ווייל ער האט אים געלט גיליען :

ח מען טאר נישט איינעם ליען תבואה אז ער זאל אים שפעטער אפ געבן אקאראט אזא פיל תבואה. ווארום טאכער וועט דענקמאלט דיא תבואה טייערער זיין וועט ער דאך אפ געבן קער וויא ער האט גיליען און דאש איז דאך רעכט רווחים איבער דעם ווען מען בארגט איינעם תבואה זאל מען אויש געמען אז ווען עש וועט טייערער ווערן זאל ער אים דער פאר געבן געלט לויט וויא דער מארק שטייט אין דער צייט ווען ער בארגט דיא תבואה. און אז דיא דאזיגע גאטונג תבואה האט איין באשטימטן מארק פרייז. מעג ער אים בארגן האטשע ער געמט נישט אויש אז ווען עש וועט טייערער ווערן זאל ער אים צאלן געלט. און בייא איין קלייניקייט למשל ברויט אדער אנאנדער זאך וואש איז נישט פיל ווערט. מעג מען יענעם בארגן ער זאל אים שפעטער אויף אפ געבן אזא איין זאך. און עש שאט נישט אז עש איז דענקמאלט עפעס מער ווערט :

ט איין זאך וואש האט איין באשטימטן פרייז טאר מען נישט פאר קויפן פאר איין גרעסערן פרייז ווייל יענער צאלט נישט תיכף דיא געלט. אבער ווען עש האט נישט איין באשטימטן פרייז. האטשע ער וואלט אים פאר קויפט פאר וועלוועלער ווען ער וואלט אים איצטער גיצאלט מעג ער אים פאר קויפן פאר אביסיל טייערער ווייל ער צאלט אים נישט תיכף. אבער ציא פיל טייערער. דאש הייסט איין זעקסטיל אדער איבער איין זעקסטיל מער פון דעם מקח. דאש טאר מען שוין נישט. ווארום דיא זעקסט מעג אפגענטליך אן אז עש איז ווייל ער ווארט אים דיא געלט. הייסט דאך דאש שוין ריינג רווחים. און אפילו ער העכערט נישט דעם מקח צוא פיל אבער ער זאגט אים אזויש ווען דא וועסט מיר איצטער צאלן גיב אף עש דיר פאר אזא פיל.

נעמסטו

דַּעֲמָסוֹ עַל אֲבָעֵר אוֹיֵף בְּאֶרֶג ווִיל אִיֶּף בִּיֵּא דִיר מְעֵר • דָּאשׁ טָאֵר מְעֵן נִיט :
 • וְעֵן עַר לִיט אִיֶּנְעֵם אוֹיֵף אִיֶּן הוּזִי עַר זָאָל נַעֲמֵן דַּעֲם אִיֶּן טָרָאג • אָדַעֵר אִיֶּן
 פֻּעֵלֵד עַר זָאָל עַל בְּאֶנְזִין • מִזֵּי עַר מִיט יַעֲנֵם אוֹיֵשׁ נַעֲמֵן עַר זָאָל דִּוְרָה דַּעֲם
 אַפּ רַעֲכֵנְעֵן אֵלַע יֵאֵר אִיֶּן בְּאֶשְׁמִיטֵעַ סוֹכֵעַ נַעֲלֵט פֻּן דַּעֲם חוֹב • אֹנֵג אֶפִּילוּ דַּעֵר
 אִיֶּן טָרָאג אָדַעֵר וּוְאֵשׁ דָּאשׁ פֻּעֵלֵד טָרָאנֵט אִיזֵי מְעֵר וּוְעֵרֵט • שְׂאֵט עַל נָאֵר נִיט •
 אָבָעֵר וְעֵן עַר נַעֲמֵט אֹזוּא מִיט אִים אוֹיֵשׁ • דַּעֵר נֶאֱדָה פֻּאֵר דִּינֵגֵט עַר דָּאשׁ הוּזִי אָדַעֵר
 דָּאשׁ פֻּעֵלֵד יַעֲנֵם צוֹרִיק פֻּאֵר מְעֵר דָּאשׁ טָאֵר מְעֵן נִיט • וּוְאֵרֹם דָּאשׁ אִיזֵי רַעֲכֵט רֹוּחִים :
 יא וְעֵן מְעֵן הָאֵט אוֹיֵף אִיֶּנְעֵם אֹוְעֶקְסִיל • מְעֵן מְעֵן עַל אִיֶּן אָנְדַּעֵרִין פֻּאֵר קוִיפִין פֻּאֵר
 וויינִיגֵר אֶפִּילוּ נֶאֱדָה פֻּאֵר דַּעֲם טַעֲרָמִין • דַּעֵר וּוְאֵשׁ קוִיפֵט עַל מִזֵּי אָבָר אָבָר זִיֶּף נַעֲמֵן
 מִזֵּי וְעֵן דָּאשׁ נַעֲלֵד וְעֵט פֻּאֵר פֻּאֵלִין וְעֵרִין זָאָל עַר קַעֲנִין אִים נִיט הָאָבִין קִיִּן שׁוֹם
 שְׁעֵנָה עַר זָאָל אִים אַפּ נַעֲבִין דַּעֲם שְׂאֵדִין • אָבָעֵר וְעֵן יַעֲנֵר וְעֵט נִיט וְעֵלִין צָאֵלִין
 ווייל עַר הָאֵט טַעֲנוֹת קַעֲנִין דַּעֲם וּוְאֵשׁ עַר הָאֵט גִּילֵעֵן • לְקַשֵּׁל עַר הָאֵט אִים שׁוִין
 גִּיצָאֵלֵט אָדַעֵר עַר הָאֵט פֻּן אִים אִיֶּן מִשְׁכּוֹן אֹנֵג ווִיל עַל אִים נִיט אַפּ נַעֲבִין דַּעֲם
 גִּלִּיכִין • דָּא מִזֵּי עַר צָאֵלִין דַּעֲם וּוְאֵשׁ הָאֵט בִּיֵּא אִים דַּעֲם וְעֶקְסִיל גִּסְקִיפֵט • אֹנֵג
 אָקֶאֶרֶאט וויא מְעֵן מְעֵן אִיֶּן אָנְדַּעֵרִין פֻּאֵר קוִיפִין דַּעֲם וְעֶקְסִיל פֻּאֵר וויינִיגֵר • אֹזוּא
 מְעֵן מְעֵן עַל אוֹיֵף פֻּאֵר קוִיפִין דַּעֲם וּוְאֵשׁ הָאֵט בִּיֵּא אִים גִּילֵעֵן • חֶאֱמִשֵּׁעַ מְעֵן נַעֲמֵט
 בִּיֵּא אִים וויינִיגֵר וויא פִּיל עַל בְּאֶטְרַעֲפֵט :

יב בִּיֵּא אִיֶּן סוֹכֵר טָאֵר מְעֵן נִיט לִיֵּעֵן אוֹיֵף רֹוּחִים • אוֹיֵף מְעֵן זָאָל אִים לִיֵּעֵן
 אוֹיֵף רֹוּחִים דָּאשׁ טָאֵר מְעֵן אוֹיֵף נִיט :

יג בִּיֵּא אִיֶּן עוֹבֵד פּוֹכְבִים מְעֵן מְעֵן לִיֵּעֵן אוֹיֵף רֹוּחִים • אוֹיֵף מְעֵן מְעֵן אִים
 לִיֵּעֵן אוֹיֵף רֹוּחִים :

יד וְעֵן אִיֶּן אִיד הָאֵט גִּילֵעֵן בִּיֵּא אִיֶּן עוֹבֵד פּוֹכְבִים אוֹיֵף רֹוּחִים אֹנֵג אָנְאָדַעֵרֵר
 אִיד אִיזֵי אִיֶּן עֶרֶב פֻּאֵר אִים • אִיזֵי דַּעֵר דִּין אֹזוּא • וְעֵן דַּעֵר עוֹבֵד פּוֹכְבִים מִזֵּי פֻּרִיעֵר
 מֶאֱנַעֵן דַּעֲם וּוְאֵשׁ הָאֵט בִּיֵּא אִים גִּילֵעֵן • אֹנֵג נָאֵר עֶרֶשֶׁט וְעֵן עַר צָאֵלֵט אִים נִיט
 הָאֵט עַר דָּאשׁ רַעֲכֵט צוּא מֶאֱנַעֵן דַּעֲם עֶרֶשׁ • מְעֵן מְעֵן • הָאֵט עַר אִים אָבָר אֹזוּא עֶרֶב
 גִּיוֹעִזִין אֹזֵי דַּעֵר עוֹיֵג הָאֵט דָּאשׁ רַעֲכֵט צוּא מֶאֱנַעֵן וְעֶמֶן עַר ווייל • קָאָן עַר מֶאֱנַעֵן
 דַּעֲם עֶרֶב צוּם עֶרֶשֶׁטִין • הִיִּסֵּט דָּאשׁ שׁוִין גִּלִּיֶּף וויא דַּעֵר עֶרֶב הָאֵט גִּילֵעֵן בִּיֵּא
 דַּעֲם עוֹבֵד פּוֹכְבִים אֹנֵג הָאֵט עַל גִּילֵעֵן דַּעֲם אָנְדַּעֵרִין אִיד אוֹיֵף רֹוּחִים • אִיבָעֵר דַּעֲם
 טָאֵר מְעֵן עַל נִיט • אֹנֵג וויִדֵר וְעֵן אִיֶּן עוֹיֵג הָאֵט גִּילֵעֵן בִּיֵּא אִיֶּן אִיד אוֹיֵף רֹוּחִים
 אֹנֵג אָנְאָדַעֵרֵר אִיד אִיזֵי פֻּאֵר אִים אִיֶּן עֶרֶב • אִיזֵי אוֹיֵף דַּעֵר דִּין אֹזוּא • אִיזֵי אָנְדַּעֵרֵשׁ אֹזוּא
 גִּמְאָכֵט אֹזֵי דַּעֵר אִיד מִזֵּי פֻּרִיעֵר מֶאֱנַעֵן דַּעֲם עוֹיֵג • אֹנֵג נָאֵר וְעֵן דַּעֵר עוֹיֵג צָאֵלֵט
 נִיט קָאָן עַר מֶאֱנַעֵן דַּעֲם עֶרֶב • דָּאשׁ מְעֵן מְעֵן • הָאֵט מְעֵן אָבָעֵר אוֹיֵשׁ גִּינוֹמֵעֵן אֹזֵי
 דַּעֵר אִיד מְעֵן דַּעֲם עֶרֶב פֻּרִיעֵר מֶאֱנַעֵן פֻּאֵר דַּעֲם עוֹבֵד פּוֹכְבִים • הִיִּסֵּט דָּאָף שׁוִין
 אֹזֵי דַּעֵר אִיד לִיט אוֹיֵף רֹוּחִים • אֹנֵג מְעֵן טָאֵר עַל נִיט • אָבָעֵר בִּיֵּא בִּיִּדַע פֻּעֵל וְעֵן דַּעֵר
 אִיד אִיזֵי נָאֵר אִיֶּן עֶרֶב פֻּאֵר דַּעֲם קָן אֵלִיִּן נִיט פֻּאֵר דִּיא רֹוּחִים • מְעֵן עַר אֶפִּילוּ וְעֵן
 עַר נַעֲמֵט אוֹיֵשׁ אֹזֵי יַעֲנֵר הָאֵט דִּיא בְּרִירָה צוּא מֶאֱנַעֵן וְעֶמֶן עַר ווִיל :

ווען

סו ווען איין איד האט גיליען איין עובר פוכבים אויף אַמִּשְׁכּוֹן בּוֹז אֵין בַּאֲשִׁמְשָׁע צײַט און האט שוין צוא גירעכניגט דעם רנוח צום קרן . אז דער עובר פוכבים האט אים בײַא דעם אויש לײזין אזא פיל צוא געבין . סאר ער גיט אין מיטן דער צײַט לײזן בײַא איין אַנדער איד אויף דעם דאזיגן מִשְׁכּוֹן אויף רנוחים . דאמִּשְׁע ער גיט אים נאר דאש אײַגענע רנוחים וואש דער עובר פוכבים צאלט אים פון דענקמאלט אן בײַ צום סערמין ווארום דיא רנוחים איז שוין צוא גירעכניגט גינארין צום קרן . גיט דאך עש שוין דער איד פון זיין קעשענע . אָפּער אָז דיא רנוחים איז גיט צוא גירעכניגט צום קרן . נאר ער האט גיליען דעם עובר פוכבים אויף אײַן מִשְׁכּוֹן אָז ער זאל אים געבין יעדען חודש אײַן אויש גירעכניגט רנוח . מען דער איד אין מיטן לײזן בײַא אַנאנדער איד אויף דעם דאזיגן מִשְׁכּוֹן . און מיט אים אויש געמען אָז ער זאל בײַא דעם עובר פוכבים געמען דיא רנוחים פון אַצטער אן בײַ צום אויש לײזן :

סו מען מען אײַנעם לײזן געלט ער זאל דער פאר קיפין סחורה אויף אײַן יריד . און אָז ער וועט אהיים קומען זאל ער אים אָפּ געבין מער פאר דער סחורה וויא ער האט גיליען . למשל ער גיט אים הונדערט גילדין ער זאל דער פאר קיפין סחורה און געמט מיט אים אויש אָז ווען ער וועט אהיים קומען האט ער דער פאר צוא צאלין הונדערט און צוואנציג גילדין . דאש איז אָפּער אַנדרעש גיט נאר ווען דער וואש לײט אים סו אלײן אהיים פירן דיא סחורה . און יענער סו מיט אים אויש געמען אָז ווען עש וועט זיין אײַן שאדין אויף דעם ווען גײט עש מײַך גיט אן און ער וועט גיט דארפן באצאלין . ווארום מיט דעם וואש דער מלוה שטעלט עש אײַן און געמט אָפּער זײַך דעם שאדין . הײסט ער שוין וויא אײַן שותף צוא דער סחורה . און וואש ער געמט מער וויא ער האט גיליען איז גיט פראצענט נאר רנוח פון דער סחורה :

יז מען מען געבין געלד אײַנעם ער זאל בריינגען סחורה פון אײַן אַנדערין אָרט און מען וועט אים געבין דער פאר מער וויא פיל דיא סחורה קאסט אים ווארום דאש הײסט גיט פראצענט נאר רנוח . עש סו אָפּער צווישן זיי אויש דריקלעך ברוגן ווערן אָז דער וואש קיפט דיא סחורה געמט אָפּער זײַך דיא גיפאהר פון יעדען שאדין וואש דיא סחורה וועט האבן אויף דעם ווען בײַ ער בריינגט צוא יענעם :

יח ווען מען פאר דינגט אײַנעם אדירה אדער אפּעלד אדער עפעש אַנדערש מען מען אים זאגן וועשט: מיר צאלין הײַך דעם ציגן . האשטו מיר גיטט מער צוא צאלין נאר אזא פיל . אָפּער ווען דא וועשט מיר צאלין אלע חודש אדער אלע דרייַ חדשים און אַנדערע אויש גירעכניגט צײַטן סו צו צאלין מער . אָפּער ווען מען דינגט אײַן סענטשין צוא דער ארבעט סאר מען שוין גיט ווייניגער צאלין ווייל מען צאלט פריער דאש געלט . למשל ער האט אײַנעם גירעכניגט ער זאל אים ערשט ארבעטן מארגן אדער אין שפּעטערע צײַטן . און זאגט אים אײַך גיב דיר אַצינדערט דאש געלט אָפּער פאר דעם סו צו בײַא מיר ווייניגער געמען דאש סאר מען גיט . ווארום דאש

דאש הייבט רעכטע רווחים. האט אבער יענער שוין אן גיהויבן צוא ארבעטן און זאגט אים איך גיב דיר תיכף דאש געלט פֿרֿי דוא זאלשט בייא כּויר ארבעטן פאר וועלכעלער דאש מעג מען :

יח ווען איינער זאגט צוא דיא טאכטער איין פֿרֿן און ער נעמט אויש מיט דעם איידיים אז פאר יעדער יאר וואש ער וועט אים גאך שולדיג זיין דאש געלט. זאל ער אים געבן אזוא און אזוא פיל. מעג ער. און דאש הייבט גיט רווחים. גאר איין פֿתגה. דאש איז גלייך ער זאגט איך גיב דיר איין גרעסערין גרן. דאש איז אבער גאר ווען ער נעמט מיט אים אזוא אויש בייא תנאים. אבער ווען ער נעמט גיט אויש בייא דיא תנאים גאר ערשט פאר דער התנה זאגט ער אים ער זאל ווארמין דעם גרן און פאר דעם וועט ער אים אלע יאר געבן עטליכע רוביל דאש איז שוין גיט רעכט און מען פאר עש גיט :

כ ווען איינער פאר קויפט דעם אנדערין איין הויז און נעמט מיט אים אויש איין קאנטראקט אז ווען ער וועט אים שפעטער אפ געבן דאש געלט כּו צו ער אים צוא ריק געבן דאש הויז. כּו יענער אים אויך אפ געבן דאש ציגו וואש ער האט אין דער גאנצע צייט גינקען. ווארום ווען ער נעמט זיך דעם ציגו איז דאך דאש רעכטע רווחים פאר דעם געלט וואש ער האט גיצאלט פאר דעם הויז :

כא ווען איינער גיט דעם אנדערין געלט ער זאל מיט דער מיט האנדלען און ביידע זאלין זיך טיילן מיט דעם רווח. און אויך אז עש וועט זיין הויז זאלין ביידע גלייך ליידן דעם שארין דאש טאר מען גיט. ווארום איין העלפט געלט וואש ער נעמט דער פון העלפט איז דאך איין ריינע הלואה. ווייל ער נעמט אויך זיך צוא ליידן דעם הויז דער פון. און מיט דער אנדערע העלפט געלט וואש יענער נעמט רווח דער פון. באשעפטיגט ער זיך גאר אומזיכט. און עש איז פאר דעם וואש יענער האט אים דאש גיליטן כמילא איז דאך דאש היין רווחים. עש איז אפֿר דא איין מיטל דער צוא ווען דער וואש גיט אים דאש געלד גיט אים תיכף אדער ער נעמט מיט אים אויש ער זאל אים שפעטער געבן עפעס געלט פאר זיין כּו. עש מעג אפילו זיין איין איינציגע קאפייקע. און דאש הייבט איינגיטליך אויך שוין איין הויזר עיסקא :

כב דער עיקר היתר עיסקא איז אבער. ער זאל אויש נעמן מיט יענעם וואש גיט אים דאש געלט אז ער זאל גיט באגלייבט זיין צוא זאגן אז ער האט אן גיווארין פון דעם קרן אויסער ווען ער וועט האבן ערליכע עדות דרויף. און אויך דעם הויז זאל ער גיט באגלייבט זיין גאר מיט איין שבוועה. אויך נעמט ער אויש אז ער האט דיא פֿרידה גיט צוא שווערין גאר יענעם צוא געבן אזוא און אזוא פיל. וויא מען רעט זיך אויש פֿשעת כעשה. און דעם איבעריגן רווח זאל ער זיך האלטן דאש איז דער רעכטער היתר עיסקא. ווארום אפילו ער ווייט בייא זיך אז ער האט וויינגער פאר דינט אדער ער האט גאר אן גיווארין פון דעם קרן כעג ער יענעם געבן דאש קרן מיט די רווחים וואש זיי האבן צווישן זיך אויש גינקן ווארום ווייל אז ער וועט וועלן יענעם וויינגער געבן וועט ער דאך כּוין שווערין. שטייט אים פרייא ער זאל

ויד אפ קויפין מיט געלט פאר דער שוועה. איצונד קאן מען שוין פארשטיין אז דער הייזר עסקא טאר נישט זיין אפ גינארט: דאש הייזשט מען זאל זיך נישט איין ריידן אז מיט דיא קאפייקע וואש מען גיט אדער מיט דעם הייזר עסקא וואס מען שרייבט מען מען שוין רוחים געבען. דס געלום די הייליגע תורה לאזט זיך נישט פארין. נאר מען מוז טאקע אין אקט אויש געבען אז יענער האט די בריחה אדער צו געבן ווי פיל מען רעט ויך אויש אדער צוא שווערין אונ גיט צוא געבן אבער צוא זאגן פראקט דוא מוזט מיר געבן אזוי פיל רוח און פון איין שוועה וויל איך נאר גיט וויסן דאס טאר מען נישט. אויך מוז מען וויסן אז דער רעכטער הייזר עסקא איז אייגענטליך נאר אז מען געבט דאש געלט אויף איין גישעפט. אבער אז מען געבט עש צו צאלן איין חוב אדער אויף עסן אדער אויף איין צוגדער נאך דאש איז נישט קיין הייזר עסקא. אבער צוא רעם איז אויך דא איין מיטל. למשל ראובן דארף געלט אונ ער האט ערנעץ, עפעס איין נאך זאגט ער צו שמעון גיב געלט פאר דער דאזיגע נאך אונ אז איך וועל דיר דא דאזיגע נאך גיט געבן ביז צום באשטימטן טאג מוז איך דיר דער פאר מער צאלן (וויא פיל זיי געבען ויך אויס). זיאי מוזן אבער צווישן ויך מאכן איין קברת קען דאש הייזסט ראובן געבט אין דער האנט אריין איין לשמך פון שפעטנס קלייד דאס מען אפילו ווין אן עדות:

אויך ווען אייגער איז רעם אנדערין שולדיג געלט. און וויא עש קומט צום מערדן און ער האט אים גיט צוא צאלן גלייכט ער ויך מיט אים אויש ער זאל אים נאך ווארטיין ביז צוא איין גיוויס: צייט דא העלפט אויך גיט איין הייזר עסקא. אויסער ווען דער נאם איז שולדיג דאש געלט פאר קויפט יענעם אין סתירה וואש ער האט ערנעץ און געבט מיט אים אויש אז ווען ער וועט אים דיא סתירה גיט צוא שפעטלין צוא דער צייט. האט ער אים אזוי און אזוי פיל צוא צאלן. יענער מוז אים אבער דאס אלטע וועקסיר צוריק געבן. נאר ער גיט איין גייע שריפט וואש דרינגען מוז שטיין אזוי וויא זיאי באדינגען צווישן ויך:

כג ווען אייגער האט ביי דעם אנדערין גינגען געלט מיט איין הייזר עסקא אויף איין באשטימטע צייט. און ער האלט דאש געלט זיינגער. מוז ער אים געבן רוחים פאר דער ליינגערער צייט לויט וויא עש קומט אויש ווארום דאש פארשטייט מען פון ויך געלבסט אז יענער האט אים דאס געלט גילאזט אויף דעם אייניגעם באדינגעניש וויא פריער. עש איז אבער רעכט ארויש צוא שרייבן אין דעם הייזר עסקא אז ווען ער וועט ליינגער האלטן דאש געלט האט ער אים מער צו געבן:

כד פאר גיט ווען מען קאן גיט שרייבן קיין הייזר עסקא. איז גינג אז מען מאכט דעם הייזר עסקא מנדליך:

כה ווען ער גיט אויף דעם געלט איין ראשע וואש מען קאן דערמיט זייער לייכט מאנען און אפ געבען דאש געלט. אפילו ווען דאש ראשע איז נאר אויף דעם קען אליין העלפט גיט קיין הייזר עסקא ווארום דא קאן דאך יענער אים צווינגען דאש געלט אפ צו געבן אפילו ווען ער וועט דער פון אן ווערין אין דעם גישעפט וואס ער וועט

וְעַתָּה דַּעַר מִיט מַאֲבִין, אִין אָפִילוּ וְעֵנֶנֶר אִין אִין עֲרִלְבֵּעַר מֵאֵן אִין עַר וְחֵל בְּאַמְאָרְגִין
מֵאֲמָקֶר וְעַתָּה עַר חֵז שְׁמֵאֲרִבִּין אִין דִּי יוֹרְשִׁים וְעֵלִין אִים לֵאדִין אִין וְעֵלִין דְּעַם הִיתֵר
עֲסָקָא נָאָר גִּיט וְיִיתִין. צוּא דְּעַם אִין קִין אֲנִדְעֶר קִיטִיל גִּיט דָּא נָאָר אִין קֵעֵן וְאֵל
דְּעַם גִּיטִיבֵּעֵנֶם הִיתֵר עֲסָקָא אִין לִיגִין בִּי אִין אֲנִדְעֶר אֲדֶעֱר קֵעֵן וְאֵל אִין
שְׁרִיבִין אִין דְּעַם אִין גִּיטִיבֵּעֵם מִיט אִין הִיתֵר עֲסָקָא. אֲדֶעֱר אִין דְּעַר נִוָּאש אֲנִטִילִיט אִים
וְיִין אִין דָּאש וְעֵקְסִיל אִין מִיט אִין הִיתֵר עֲסָקָא. אֲדֶעֱר אִין דְּעַר נִוָּאש אֲנִטִילִיט אִים
דָּאש גְּעֵלֵט וְאֵל וְיִין אֲנִטִילֵט שְׁרִיבִין אִין דְּעַם הִיתֵר עֲסָקָא אִין וְאֵל וְיִין אִים גְּעֵבִין
בְּרִי עַר וְאֵל קֵעֵנֶן וְיִיזִין וְעַתָּה קֵעֵנֶן צוּא אִין דִּין. אִין אִין קֵעֵן מִיט
אִינֵעֵם מִן דִּי מִיטִלֵּעֵן נִוָּאש מִן הָאֲבִין דָּא גִיטִיבֵּעֵן. קֵעֵן שׁוּין אָפִילוּ וְיִין
דָּאש וְעֵקְסִיל אִין דְּעַם קֵעֵן מִיט דְּעַם רִוּחִים אִין אִינֵעֵם:

כּוּ אִינֵעֵן וְעֵלִין מִן שְׁרִיבִין וְיִין אִין אִין דְּעַר הִיתֵר עֲסָקָא מִן גִּיטִיבֵּעֵן וְיִין:

מִוֹדָה אִין חִיטִים שְׁקִבְלָתִי מֵאֵת פִּבִּיט סָךְ. . . רִוּיב בְּתוֹרַת עֲסָקָא לְחִצִּי
שְׁנָה מִיט דְּלִמְטָה וְהִתְחִיבִיתִי אִין שְׁכַל מְחֻרָה מְחֻבָּה שְׁתָּהָא גִרָאָה בְּעִינִי
שְׁהִיא הִיתֵר קְרֻבָּה לְהִרְיוּחָהּ. מְחֻיב אִין לְקִנּוּת בְּעַד סָךְ הִנִּיל וְהִם קִוְדִּמִּין
לְמַעֲוִית. וְכֹל הִרְיוּחַ שִׁינְלִחְתִּי ה' בְּאוֹתָהּ מְחֻרָה. תְּהִיָּה וְהִתְחֻבָּה לִי וְהִתְחֻבָּה הַשְׁנִית
לְפִבִּיט הִנִּיל. וְכֵן חֵז לְהַפְסֵד הוּא גִיט חֵלֶק כְּחֵלֶק בְּשׁוּר. וְיִין לְאַחַר כְּלוּת חִצִּי
שְׁנָה מִיט דְּלִמְטָה אִין מְחֻיב לְהַחְזִיר ל' פִּבִּיט הִנִּיל אֵת הִקְרֵן וְגַם חִצִּי רִוּחַ שְׁלוֹ.
וְאִין לִי נִאֲמֻנּוֹת לְמִדַּת הַפְּסָדִי אֵלָּא עִיפִי שְׁנֵי עִדִּים כְּשִׁרִים. וְעַל הִרְיוּחַ אִין אִין
נִאֲמֵן רַק בְּשִׁבְעָה. אֲכֵן תִּנְאִי הִיָּה בִּינִינוּ. שֵׁאֵם אֲרֻצָּה לִיתֵן לִי בְּעַד חֵלֶק רִוּחַ שְׁלוֹ
עֲשֵׂרָה רִוּיב אִין לִי עַלִי שׁוּם שְׁבֻעָה. כִּי מְחֻיב שִׁיךְ לִי לְבַד אָפִילוּ אִין יִבּוֹרֵר
שִׁיָּהָ לִי הִרְבָּה רִוּחַ. וְכֵל דִּין תּוֹרַת נִאֲמֻנּוֹת דְּבַעַל הַשְּׁמֵר אִין לְאַחַר זְמַן פִּרְעוֹן.
וְכֵל זְמַן שְׁלֵא אִין הִתְחֻבָּה אֵת הַמַּעֲוִית הַנִּיָּד הֵם בִּידִי בְּתוֹרַת עֲסָקָא בְּאוֹפֵן הִנִּיל. וְקִבְלָתִי
שְׁכַר עֲמִי מִפִּבִּיט הִנִּיל:

ח' תְּשִׁירִי תִרְיָל לְפִיךְ

אִין דְּעַם שְׁרִיבִין וְיִין אֲנִטִילֵט דְּעַר נִוָּאש גְּעֵלֵט. אִין אִין דְּעַם אִין
מִינְלֵךְ עַשׂ וְאֵלִין וְיִין אִין צְנוּיָא. עֲדוּת אֲנִטִילֵט שְׁרִיבִין אִין גְּעֻנוּם גִּיט:
כּוּ וְעַתָּה קֵעֵנֶן קִיפֵט בִּי אִינֵעֵם אִין סְחֻרָה עַר וְאֵל וְיִין אִים שְׁשֵׁעֵטֶר צוּא שְׁשֵׁעֵלִין
אִין קֵעֵן צִאֲלֵט אִים אִינֵעֵן דָּאש גְּעֵלֵט אִין. מִן קֵעֵן אִין מַאֲבִין אִין הִיתֵר
עֲסָקָא אִין יִנֵּעֵם גְּעֵבִין עֲשֵׁעֵם גְּעֵלֵט אֲדֶעֱר אִין אֲנִדְעֶר וְיִין פִּאָר וְיִין מִיָּא. אִין
יִנֵּעֶנֶר מִן אִין אֲמֵת הָאֲבִין דִּיא בְּרִיָּה עֲנִטִילֵט עַר וְאֵל בְּאוֹיִיזִין מִיט עֲדוּת אִין עַר
הָאֵם אֲנִינִינִינִין מִן דְּעַם קֵעֵן אִין וְאֵל שְׁשֵׁעֵרִין אִין דְּעַם רִוּחַ אִין וְאֵל אִים גִּיט גְּעֵבִין
דִּיא סְחֻרָה נָאָר עַר וְאֵל אִים אִין גְּעֵבִין דָּאש גְּעֵלֵט אִין דִּיא הֵעֲלֵפֵט רִוּחַ. אֲדֶעֱר עַר
וְאֵל אִים גְּעֵבִין דִּיא סְחֻרָה אִין וְיִין וְיִין הָאֲבִין צְנוּיָא וְיִין גִּיטִיבֵּעֵן:

דַּעַר הִיתֵר עֲסָקָא אִין דְּעַם שְׁרִיבִין קֵעֵן אִין:

מִוֹדָה אִין חִיטִים שְׁקִבְלָתִי מֵאֵת פִּבִּיט סָךְ. . . רִוּיב כִּסֵּף לְהִתְעַמֵּק בְּמַעֲוִית זֶה
בְּסְחֻרָה פְּלוֹנִית עַר רִיחַ נִסֵּן הַבְּעִיל. וְהִרְיוּחַ שִׁיָּהָ מִן הַמַּעֲוִית הוּא אֲחֵר
נִכְחֵן כֹּל הַהוֹצָאוֹת יִהְיֶה מִחֻבָּה שְׁלִי וְהִתְחֻבָּה שְׁלִי וְכֵן חֵז לְהַפְסֵד יִהְיֶה חֵלֶק כְּחֵלֶק.
וְיִין בְּרִיחַ נִסֵּן הַבְּעִיל אִין מְחֻיב לְהַחְזִיר לְפִבִּיט הִנִּיל אֵת הִקְרֵן עִם חֵלֶק רִוּחַ
שְׁלִי וְלֹא אִין נִאֲמֵן לְמִדַּת הַפְּסָדִי כִּי אִין בְּכִירוֹר עִיפִי שְׁנֵי עִדִּים כְּשִׁרִים. וְעַל
הִרְיוּחַ

הריחוק לא אהיה נאמן כי אם בשבועה: אך זאת הותנה בינינו שאם ארצה בראש חודש ניסן הבע"ל ליתן לפב"פ הנ"ל בעד הקרן וגם בעד חלק שלו כך סחורה כך וכך הברירה בידי ולא יהיה לו עוד שום תביעה יותר: וכל דין תורת נאמנות לבעל השומר אף לאחר זמן הפרעון: ושכר עמלי קבלתי מפב"פ הנ"ל:

ו' תשרי תר"ל לפ"ק

אויף דעם שרייבט זיך אונטער דער וואש פאר קויפט דיא סחורה. אונדער וואש גיט דאש געלט נעמט צוא זיך דעם הייפר עסקא:

יא דיני ממונות ובו כ"ז סעיפים

דינים פון געלט זאכין:

א דער מענטש מוז זעהען זיך וויא ווייט מ'לייגט אפ צוא היטשן ער זאל זיך גיט לאדן אונד אז ער האט מיט איינעם איין שטרייט וועגן געלט. זאל ער זעהען וויא ווייט מ'לייגט זיך מיט יענעם צו פאר גלייכין זיך. נאר אויסער ווען יענער וויל זיך גיט אויף קיין פאל פאר גלייכין זאל ער מיט אים גיין צום רב דאש דער רב זאל זיין פאר גלייכין. וויל אבער יענער גיט גיין צום רב אדער ער וויל גיט האלטשן דעם פסק. מען ער אים לאדן ביא דעם גיריבט:

ב מען טאר קיין מאל קיין ליגן גיט טעגן אפילו ווען דער ליגן איז פון דעם אמת וועגן למשל ער ווייט ביא זיך אז ער איז גירעכט אבער ווען ער וועט טעגן דעם אמת וועט ער ביא דעם דין פאר שפילן. טאר ער זיך גיט מתייר גיין צוא זאגן איין ליגן פדי ער זאל גיוויגען:

ג מען מוז זיך שטארק אפ היטשן פאר איין שבועה. אפילו אמת צוא שווערן איז גיט רעכט אונד מען מוז זעהען אלע מיגליכע מיטלען גיט צו שווערן. נאר סיידן ווען מען האט שוין נאר קיין פרייה גיט. זאל מען שווערן. אבער מען מוז זיך גוט בארעכענען אויב עש איז אין דער שבועה גיט דיא מינסטע פאלשקייט ווארום דיא עבירה פון אפאלשע שבועה איז הארפער פון אלע עבירות אנדערע. ווען איין מענטש זינדירט שטראפט נאר דער אויבערשטער אים אליין אבער פאר איין שבועה שטראפט ער אים אויף זיין ווייב אונד קינדער אונד זיין גאנצע משפחה אויף דיא גאנצע וועלט האט פיל צוא ליידיגן דורף איין פאלשע שבועה. עש גישענן דער דורף חם ושלום שריפות אונד אנדערע אים גליקן:

ד ווען ער זעהעט אז יענער וויל פאלש שווערן. מוז ער זיך מיט אים פאר גלייכין אדער נאר אין גאנצן שיינקען פדי ער זאל גיט שווערן. ווארום אזא וויא מען טאר אליין נישט פאלש שווערן. אזא טאר מען אויף גיט יענעם גריינגען צוא איין פאלשע שבועה:

ה ווען מען ווייט יענעם עדות צוא זאגן וואש עש זאל יענעם נוצין. מוז מען עדות זאגן. מען טאר אברקין עדות גיט זיין אויף איין ואך וואש מען האט אליין גיזעהען אדער גיהערט. אדער גיט אויף איין ואך וואש מען האט גיהערט

פון איין אנדערין. יענער סעג אפילו זיין דער גרעסטער ערליכער מאן :
ו אז מען טאר נישט פאלש ערות זאגן : דאש ווייס דאך יעדער. סען טאר אפער
אפילו נישט יענעם שרעקן אז מען וויל פאלש ערות זאגן. למשל עש האט
איינער גאר איין איינציגן ערות. טאר נישט איין אנדערער זיין צוא זאמן מיט דעם
ערות צום רב. פרי דער וואש מען לארמט אים זאל מיינען אז ער וויל אויף ערות
זאגן מילא וועלן דאך שוין זיין צווייט ערות איבער דעם וועט ער באקענען אז ער
איז שולדיג. דאש טאר מען נישט אונ עש איז איין עבירה :

ז מען טאר מיינעם נישט לייזן געלט ווען מיינער זעהט נישט אויסער ווען מען נעמט
בייא אים דריבער איין וועקסיל אדער איין אנדערע שריפט אדער ווען ער לייזט
אים אויף איין משפון. אפער אז מען נעמט קיין וועקסיל אונ קיין שריפט. מוזין
ווייניגסטנס זיין צווייט ערות דער בייא. אפילו ווען יענער איז איין מלמד תבס
אונ דער גרעסטער ערליכער איד טאר מען אים אלץ נישט לייזן אן ערות :

ח מען טאר בייא זיך נישט האלטן איין גיצאלטן וועקסיל. ווארום דאש איז
אגרושע עבירה :

ט ווען מען לייזט איינעם אויף איין משפון. טאר מען דאש משפון נישט ניצן.
ווארום אז מען ניצט עש יוא איז דאש אקראמט וויא רוחים אונ אז מען האט
גילען איין גימיינעם מאן אויף איין זאך וואש מען צאלט גאנץ נישט פאר דעם ניצן
אונ עש ניצט זיך גאר ווייניג אפ. מעג ער עש געבן איין אנדערין צום ניצן אונ
דאש געלט וואש מען צאלט דער פאר זאל ער זיך אפ רעכענען פון דעם חוב. ער
דארף זיך אפילו בייא יענעם נישט אן פרעגן. אויב ער זאל עש פאר דינען צום ניצן.
ווארום מן הסתם איז עש אים רעכט :

י דאש משפון וואש מען נעמט פאר איין חוב. מוז מען שטארק היטן מען טאר
עש נישט געבן איין אנדערין צוא באהאלטן אונ מען טאר עש נישט פאר זעצן בייא
איין אנדערין ביו מען פרעגט זיך אן בייא דעם וואש דאש משפון איז זינע :

יא ווען מען לייזט איינעם אויף איין משפון אונ באדינגט זיך מיט אים אז ווען ער
וועט נישט באצאלן צום טערמין זאל דאש משפון פאר פאלן זיין. מוז ער עש
אויש דריקלדיך זאגן בשעת ער לייזט אים. ווען דא וועסט דאש משפון נישט אויש
לייזן צוא דער צייט איז עש שוין מיר פאר קויפט פון איצונד אן :

יב עש איז זייער רעכט מען זאל זיך היטן פאר מיינעם קיין ערב נישט צוא זיין :

יג מען טאר נישט הנאה האבן פון איין פרעמדיגס זאך איידער מען פרעגט זיך בייא
יענעם אן. אונ אפילו יענער איז זיין גוטער פריינד אונ ער ווייט אז עש וועט
יענעם גוויס רעכט זיין. טאר מען דאך נישט :

יד ווען מען נישט איינעם עפעס צוא באהאלטן. טאר ער עש נישט ניצן אפילו אז
עש ניצט זיך דער מיט גאר נישט אפ. אונ ער מוז עש היטן מער וויא זינע
איינעם זאכן. אפער אז מען האט אים גיגעבן געלט צוא באהאלטן מעג ער דער
מיט מאכן גיגעסטן אויסער ווען יענער האט אים אויש דריקלדיך גיזאנט אז ער וויל
עש

חכמת דיני ממונות אדם

עש ואל בלייבין ליגן אקראט וויא ער האט עש אים גינעבין אדער ער האט עש אומא פאר בונדן אז עש איז צוא פאר שטיין אז ער וויל עש ואל גיט גיניצט ווערין :
 מו אז מען גיט אים איין ואף אדער געלט צוא באהאלטן . טאר ער עש גיט ווידער
 געבין איין אנדערין צוא באהאלטן . דער אנדערער מעג אפילו זיין דער גרעסטער
 ערליכער מאן . אויסער ווען ער ווייס אז יענער גיט אליין אויף דעם דאזיגן מאנאס
 מאל אזעלכע זאכן צוא באהאלטן :

מז ווען מען אנטלייט בייא איינעם עפעס אדער מען דינגט עש בייא אים פאר
 געלט . טאר מען עש גיט לייען אדער פאר דינגען איין אנדערין אויסר ווען דער
 וואש דיא ואף איז זיינע זאגט אים אז עש איז אים רעכט . אפילו איין ספר וואש
 עש איז דאך איין מצוה אז מען לאזט אנדערע מענטשן לערנען פון זיין טאר מען
 עש גיט לייען סידין מיט דעם ווילן פון דעם וואש דאש איז זיינע . אבער בייא זיך
 אין דער היים מעג מען לאזן איין פרעמדן לערנען אין איין גילענעם ספר . אבער
 נאר אז יענער ואל אליין לערנען דרינגען . גיט צווייא צו זאמען . ווארום דאש ספר
 קאן צוא ריסקן ווערין :

יז אז מען דינגט איינעם צוא דער ארבעט אדער מען דינגט איין בהמה אדער איין
 קלי . איז איין גרויסע מצוה צו צאלן דעם לויין צוא דער צייט . צאלט מען אפר
 גיט פונקט צו דער צייט טוט מען איין גרויסע עבירה . אונ דער דין איז אזא . ענדיגט
 זיך דיא ארבעט בייא טאג איז צייט צוא צאלן דעם גאנצן טאג . אונ וויא פאלד עש
 ווערט נאכט אונ ער האט גיט באצאלט האט ער שוין גיטאן איין עבירה . ענדיגט
 זיך דיא ארבעט בייא דער נאכט איז צייט צו צאלן דיא גאנצע נאכט . איז אבער די
 נאכט שוין אוועק גינאנגען אונ ער האט נאך גיט באצאלט האט ער איין עבירה
 גיטאן . דאש אייגענע איז אויף ווען דיא ארבעט איז אויף איין וואך אדר אחורש אדר
 אויף איאר . תמיד איז דיא ארבעט ענדיגט זיך בייא טאג איז צייט דער גאנצער טאג .
 ענדיגט זיך צום לעצט בייא נאכט איז צייט דיא גאנצע נאכט אונ גיט מער :

יח דאש אייגענע איז אויף אז מען לאזט זיך עפעס מאכן בייא איין בעל מלאכה
 מוז מען אויף צאלן תיפף וויא ער בריינגט עש אפ האט ער עש אפ גיבראכט
 בייא טאג . מוז מען אים צאלן אין דעם געמליכן טאג . האט ער עש אפ גיבראכט
 בייא דער נאכט . האט מען נאר צייט צוא צאלן דיא גאנצע נאכט . אבער אזא
 לאנג וואש דיא ואף איז נאך בייא דעם בעל מלאכה אפילו ער האט זיא שוין
 פארטייט גימאכט מעג זיא נאך אלץ ליגן בייא אים עטליכע טעג אונ מען טוט
 גיט קיין עבירה איז מען צאלט אים גיט . אפילו אז דער בעל מלאכה זאגט אים
 גיב מיר געלט אונ נעם דיר אפ דיא ואף . איז אלץ קיין עבירה גיט אז מען צאלט
 אים גיט :

יט מיט דעם דין איז מען אנדערש גיט שולדיג צוא צאלן דעם גידונגענעם ארבעטער
 נאר אז ער מאגט דיא געלט אונ מען האט עש . אפר אז ער מאגט אים גיט .
 אדער אפילו ווען ער סאגט אים אונ ער האט אבער איצונד קיין געלט גיט . טוט
 מען

מען גיט מיין עבירה ווען מען צאלט אים גיט. אבער דער יושר איז צו צאלן פונקט צו דער צייט אפילו ווען ער קאנט אים גיט און אפילו אז מען האט גיט אז מען לייגן און צאלן. ווארום דער ארבעטער לעבט דאך נאר פון דעם וואש ער ארבעט :

כ ווער עש איז זיך נהג אז ער צאלט גיט זיינע ארבעטער ביז נאך דעם רעכענונג. אפילו ווען זייא פאר לאנגען פון אים אין מיטן דער ארבעט נאר עטליכע קאפיקעס וואש עש קומט זייא שוין גוים אזוא פיל. און ער גיט זייא גיט. זינדעט ער דער מיט גיט. ווארום ווייל זייא ווייזן שוין זיין שטייגער. זיינען זייא מן הסתם דרויף איין גיטאנגען ער זאל זייא צאלן ערשט ביז נאך דעם רעכענונג. אבער פון דעםט וועגן איז דער יושר ער זאל זייא אין מיטן אויף געבן ווען זייא דארפן : כא ווען דער ארבעטער האט פאר דארפן דיא ארבעט. אדער דער בעל מלאכה האט פאר דארפן דיא זאך וואש מען האט אים געגעבן צו מאכן. אפילו ווען דער שארדן איז גיט גיטעקען דרויף איין אומגליק. נאר ווען ער וואלט גוט אכטונג געגעבן און גיטאן וויא מען דארף. וואלט דער שארדן גיט גיטעקען. איז רעכט מען זאל אים שיינקען דעם שארדן און גיט פאר לאנגען פון אים ער זאל דער פאר באצאלן. און אז ער איז איין ארומאן איז דער יושר מען זאל אים אויף צאלן פאר דער ארבעט :

כב אזוא וויא אונזער הייליגע תורה האט אן גיטאנט מען זאל רחמנות האבן אויף דעם ארבעטער און אים צאלן זיין לוי צו דער צייט. אזוא אז ווידער ערעט ארבעטן ערליך און זעהען ער זאל דאש געלט ערליך פארדינען. ער אז ארבעטן מיט אלע קרעפטן און טאן וויא ווייט ער קאן אפילו ווען ער פלעגט תמיד מער צו געסען פאר דער ארבעט און איצונד צאלט מען אים פיל ווייניגער וויא תמיד. טאר ער זיך גיט איין ביידן אז ער מעג שוין אפסיל פאלשן ביא דער ארבעט ווייל ער נעמט ווייניגער דאש איז אגרוישע עבירה. ווארום אז ער האט זיך באדונגען צו ארבעטן. מען עש זיין אפילו פאר דיא העלפט וויא עש איז ווערט אדער נאך ווייניגער. אז ער שוין טאן אקוראט וויא מען דארף. אויף טאר דער ארבעטער גיט ארבעטן ביא דער נאכט און זיך ווידער פאר דינגען צו ארבעטן ביא טאג. ווארום ער וועט דאך גיט קענען גוט ארבעטן ווייל ער איז אפ גיטאפט פון דער נאכט. טוט ער דאך יענעם איין אומרעכט. אויף אז דער ארבעטער זעהען ער זאל פח האבן צו ארבעטן. איבער דעם טאר ער זיך גיט פייניגן און פאסטן דענמאלט ווען עש איז קיין תענית גיט. אויף טאר מען גיט ארבעטן מיט דער פהמה אנאנצע נאכט און איר ווידער אין דער פריא איינעם פאר דינגען אויף דעם טאג. ווארום זיא וועט דאך שלאף ארבעטן. און מען נעמט ביא יענעם געלט אום זיסט :

כג דער אייגענער דין איז אויף ביא איין מלמד. ער אז דעם בעל הבית זייער נסכריא זיין. ער טאר גיט צו לאנג אויף זיין ביא נאכט. ווארום ער וועט דורך

דוקף דעם בייא טאג פויל ויין בייא דעם לערנען . ער טאר בייא טאג נישט צוא פיל
עסן אונסרניקן . ווארום דאש פריינגט צום שלאף אונס פולקייט ער טאר אויף נישט טאן
עפעס אנדערש בייא דעם לערנען מיט דיא קינדער :

בר א מן טאר נישט גנבן דאש ווייס דאך יעדער . עש זיינען אבער דא אונזלעכע
גנבות וואש מען קאן מיינען אז מען מעג זייא טאן אונס מען טאר דאך נישט .
למשל מען מאכט זיך אנלעכטער אינ מען גנבת בייא איינעם עפעס פדי ער זאל אביסל
עגמט נפש האבד' ער וויל יענעם ווייזן אקונץ אז ער האט בייא אים ארויש
גינסמען דיא פאמשיילע אונס ער האט גאר נישט גיזעהען . אונס דאש גלייכין . דאש טאר
מען אויף נישט :

כת מען טאר נישט גילוסטין אפרעמדע זאך . דאש הייבט אז יענער האט איין זאך
וואש ער וויל איר גאר נישט פאר קויפן . אונס ער שטעלט אן מענטשין זייא
זאלין אים צוא ביידין ער זאל אים פאר קויפן אדער ער אללין בעט אים אז א לאנג
פיו ער מוז אים פאר קויפן דאש איז איין גרוישע עבירה אונס וויא פאלד ער האט
וואר לוסט צוא דער פרעמדע זאך אונס טראכט ער זאל זיא קויפן האטשע יענער וויל
גאר נישט . טוט ער שוין איין עבירה . אונס ווען ער קויפט זיא דער נאך . האט ער
אויף זיך צווייא עבירות . איינגינלעך טאר מען גאר נישט אן הויפן צוא גילוסטין
אפרעמדע זאך . ווארום וויא פאלד מען גילוסט דער צוא פאר לאזט מען זיך שוין
דרויף אונס מען רועט נישט פיו מען פאקומט עש' דער אבן עזרא פרעגט וויא אזוא
קאן מען פאר זאגן אז מען זאל נישט גילוסטין . דאש איז דאך נישט בייא דעם מענטשן
אין דער האנט דאש גילוסטין קומט דאך פון זיך אללין . מען זעהט איין זאך וואש
זיא גיפעלט אים אונס דאש הארץ פאקומט חשק דער צוא . נוא וואש קאן דער מענטש
טאן . אקוראט וויא מען קאן נישט זאגן דוא זאלסט אין איין הענט נישט הונגער
ווערן . ווארום דער הונגער קומט דאך פון זיך אללין . ער ענטפערט אבער דרויף ויער
קלוי . לאמיר זעהען אויב עש וועט גאר איין פויער איינפאלן חשק צוא פאקומען צום
שרארעם מאכטער . אדער איין ארומאן וועט גאר אנפאנגען לוסט צוא האבן צום
אדימענטענעם פינגעריל אדער צוא איין שיינעם פאלען עש וועט אים טאקע גיפעלין
אבער גילוסטין וועט ער נישט דער צוא . ווארום ער ווייט דאך אז עש איז גאר נישט
מינליך ער זאל קומען דער צוא . אזוא דארף דער איד ויין קעגן אלע זאכן וואש
זיינען נישט זיינע . ער מוז בייא זיך תמיד וויסן אז פרעמדע טאר מען נישט אן
ביידין אונס וויא פאלד אז ער האט דאש בייא זיך שטענדיג אין זיינע . קאן אים גאר
קין כאל נישט אן נעמען קין לוסט צוא האבן פרעמדעם :

כו מען טאר נישט נעמען איין משבון מיט גיוואלד בייא איינעם וואש איז אים שולדיג
נעלט . ווארום ווען מען טוט עש יא איז מען איין פראכטער גולן אונס דיא עבירה
איז זייער גרויש :

כו מען טאר נישט אפ קויפן אפילו בייא איין גברי איין גיבה אדער איין זאך וואש
ער האט גינעלט . אונס בייא איינעם וואש מען ווייט אז ער איז איין גנב אדער
איין

אין גולן. איז האט קיין אנדערע פרנסה נישט. בייא איז טאר מען אפילו קיין צדקה נישט געבען. און אפילו ווען ער דאכט זיך נאר אז ער איז איין גנבה טאר מען ער שוין נישט קויפן. למשל איינער וואס ארבעט אין גארטן בריינגט פירות צוויי פאר קויפן אדער איינער בריינגט עפעס צוויי פאר קויפן און מען זעהט אז ער הייבט זיך קיינער זאל נישט זעהן. טאר מען ער שוין נישט קויפן. מען טאר אפילו נישט קויפן בייא אין מאן דעם ווייבס צירונג אדער קליידער. ווען ער קאן נאר מיגליך זיין אז זי וויל נישט דער פון. און ווידער טאר מען בייא דער ווייב נישט קויפן ואכין וואס ער איז מיגליך אז דער מאן ווייס נישט דער פון

יב הלכות מילה • וכו' י"ח סעיפים

דינים פון מילה :

א דער עיקר מצוה איז אז דער פאטער אליין זאל מל זיין דאש קינד. איבער דעם ווען דער פאטער איז אבוה זאל ער נישט קענען זיין אנאנדערין מיט מוהל שאפט בייא זיין קינד. נאר ער זאל אליין מל זיין :

ב דיא צייט פון מילה איז נאר בייא טאג און נישט בייא נאכט. און אייגענטליך איז דיא צייט דעם נאנצן אכטין טאג ביי פאר נאכט. אבער מער מצוה איז צו מאכין דיא מילה אין דער פריא :

ג מען טאר נישט אפ לייגן דיא מילה אויף נאך דעם אכטין טאג. ווארום אז מען פאר לייגענערט דיא מילה נאך דעם אכטין טאג איז דער פאטער עובר אויף איין מצוה עשה. אפילו דער אכטער טאג נאכט אום שבת. אדער יום כפור. מוז מען דענקמאלס מאכין דיא מילה :

ד ווען דאש קינד איז קראנק טאר מען ער נישט מל זיין. נאר ווען ער ווערט גיוונט ציילט מען ווייטער אפ זיבן מאל פיר און צוואנציג שעה דער נאך איז מען אים מל. אבער ווען ער איז נישט קראנק נאר איין אכר מוש אים ווייא. למשל דיא אויגן מוען אים אביסל ווייא. מוז מען אויך ווארטן מיט דער מילה ביי ער ווערט גיוונט. אבער וויא באלד ער איז שוין גיוונט מוז מען אים תיכף מל זיין. אבער ווען ער ווערט גיוונט אום שבת. אדער ווען דער אכטער מעה לעה איז אום שבת טאר מען שבת נישט מאכין דיא מילה. נאר מען לייגט איר אפ אויף זונטיג. דאש מוז מען אבער וויסן אז בייא אזעלכע זאכן טאר מען אויף זיך נישט שטעלן נאר מען מוז פרעגן איין שאלה אדער דעם מוהל ווען ער איז איין זכרן. אויב מען זאל דיא מילה נישט מאכין דעם אכטין טאג :

ה ווען דאש קינד איז גיבארין גיווארן פאר נאכט צווישן טאג און נאכט מוז מען זיין איין שאלה פרעגן ווען דיא מילה זאל זיין :

ו מייא דער פאטער אליין איז דער מוהל אדער אנאנדערער איז דער מוהל זאגט , ער אלץ דיא ברכה על המילה פאר דעם מל זיין. נאר אז דער פאטער אליין איז אבוה

חכמת הלכות מילה אדם ים

אמוראלי זאגט ער תיכף דיא ברכה להכניסו בבריתו של אברהם אבינו. און דער נאך איז ער מל. אבער אז אפערקדער איז דער מוהל: זאגט דער פאטער דיא ברכה להכניסו בבריתו ערשט נאך דעם אפ שניידן פאר דער פריעה. און אז דער פאטער איז נישט זאגט דר וואש איז מיט פסא של אליהו (מידן) די ברכה להכניסו בבריתו: ז איינער וואש ער האט נאך קיין מאל נישט מל גיוועזן. פאר נישט דאש ערשטע מאל מל זיין אום שבת:

ח ווען אמוראלי האט איין אידעשע ווייב. און זיא האט גיהאט איין אינגיל איז מען אים מל אפילו ווען דיא מילה קומט אויש אום שבת. אבער אז זיא איז אויף אמוראלי. און זיא ווילן דאש קינד לאזן מל זיין. פאר מען עש נישט מל זיין אום שבת: מ אמוראלי איז מען מל אפילו אום שבת. אבער דער עולם זאגט נישט פשט שונקט לברית. און דער מוהל זאגט נאר ביז פורת הברית. און דעם אלהינו ואלהי אבותינו קום את הילד זאגט ער נישט:

ה איז דיא פיר הענתיים נישט מען קליינע קינד צוא טרינקן דעם פוס פון דער מילה. אבער יום פפור טאר מען נישט געבן דיא קינדער צוא טרינקען. נאר מען נישט צוא טרינקען דעם קינד וואש מען איז מל.

יא אז עש זייענען דא צוויי קינדער מל צוא זיין אפילו איין צוויילינג בריינגט מען נישט ביינע אויף איין מאל אין שול אריין. נאר פריער בריינגט מען איינעם און מען איז אים מל און מען מאכט דיא ברכות דער נאך בריינגט מען דעם אנדערן און מען מאכט ווייטער דיא ברכות:

יב עלינו זאגט מען ערשט נאך דער מילה. און מען טוט נישט אפ דיא תפילין ביז נאך דער מילה:

יג איינגעמליך מוזן זיין דיא מילה זיין אמרן מענטשן. דאש הייסט צעהען גרויסע מענטשן. אבער אז עש איז נישט מגליך צוא האבן צעהען אידן. מען מען מאכט:

דיא מילה מיט ווייניגער פון א מנן.

יד ווען עש איז א מילה אין א הענית צבור. זאגט מען סליחות און וירי ביז (אל דים שם) אבער מען זאגט נישט קיין והוא רחום און מען פאלט נישט קיין תחנון נאר מען זאגט אל ארך אפים און למנצח און אויך זאגט מען נישט דיא יהי רצונם נאך דעם ליענען:

טו האטשע דער מנהג איז דאך אז מען גייט השעה פאב אין דער פריא נישט אין סליח. מנגין פארט דיא בעלי כבודים גיין אין סליחים ווען זיא ווילן:

טז ווען דער פאטער איז נישט אליין דער מוהל אז ויער רעכט צוא געמען איין מוהל א פרומען אידן. און אז מען האט שוין איין מוהל מבדד גיוועזן. פאר מען נישט געמען אן אנדערן. אויך איז דער מנהג אז מען איז נישט מבדד מיט מנדקאות איינעם וואש ער איז שוין א מאל גיוועזן בייא אים בייא אן אנדער קינד מיט סנדקאות:

זן ווען דיא מילה איז. שטייט דער נאנצער עולם. נאר דער וואש איז מיט סנדקאות ויזט:

יח עש איז זייער רעכט צוא מאכין איין אריינלייגן סעודה. נישט ווי מאנכע מאכין איין סעודה בריית נאר מיט קאנע און צוקער גינקעס אליין:

יג הלכות פרוין הבן. וכו' יב סעיפים:

דינים פון פרוין הבן:

א עש איז איין מצוה אין דער תורה אז נעדרער איר וואס איז נישט קיין פלג און קיין לוי נאר אויש לייזן זיין זון וואש איז איין בכור פון דער מוטער. ער מעג שוין אפילו האבן פיר קינדער. ווען עש איז נאר ביי דער מוטער דא ערשטע קינד פון ער אויש לייזן און דאש הייסט פרוין הבן:

ב וויא דאש קינד איז שוין אלט דרייסיג מעג דאש הייסט אין דעם איין און דרייסיגטן טאג צו מען מאכין דעם פרוין הבן. און פאר נעדרער טאג וואש עש נישט אדעק נאך דעם דרייסיגטן טאג ווען ער לייזט נישט אויש שוין ער אגרויסע עבירה: ג דאש אויש לייזט נעלמ ווערט איצטער גורעכניגט אויף פינגע וילבערנע טאלער. (און נאך דא דעה פון הגאון רבינו אליהו ז"ל איז דאש זעקס רוביל וילבער):

ד מען מאכט איין סעודה און דאש ווערט גורעכניגט פאר איין מצוה: און נאך דער ברכה פון המוציא לחם לייזט מען אויש דאש קינד:

ה דער פאטער נעמט דאש קינד און פינגע טאלער אדער איין זאך וואש איז ווערט פינגע טאלער און לייזט אנדער פאר דעם פלג און זאגט צוא אים. מיין ווייב (דא זאגט ער אים איר נאמען וויא זיא הייסט) וואש זיא איז איין ישראלית האט מיר דעם זון גיבארין. ער איז ביא איר איין בכור. איצטער גיב איה אים דיר. דער פלג פרעגט דעם פאטער מאי בעית מפי. דאש הייסט וואש ווילסטו בעסער. אויב דאש קינד אדער דא פינגע טאלער וואש דא דארפסט מיר דער פאר געבין וויא דא תורה האט גיהייסן. דער פאטער ענטפערט אים איה וויל ליבער דאש קינד. נעם דיר דא פינגע טאלער אויש לייז נעלמ וואש איה דארף דיר דער פאר געבין. און עב נישט דא נעלמ דעם פלג. אייניגמליך זאגט דער פאטער און דער פלג דאש דאזיגע אויף לשון קודש אזוא וויא עש שטייט אין סידור. נאר מיר האבן עש דא גישטעלט אויף טייטש כדי מען זאל פאר שטיין וואש מען זאגט. אויף זאל מען וויסן אז איידער דער פלג ענטפערט דעם פאטער. מוז ער פרעגן דא מוטער אויב זיא האט נישט שוין גיהאט איין קינד אדער אויב זיא האט נישט איין טאל כפיל גיוועזן. ווארום וויא באלד זיא האט שוין כפיל גיוועזן. הייסט דאש קינד נישט מער אבכור:

ז וויא דער פאטער האלט דא נעלמ אין דער האנט צוא געבן דעם פלג זאגט ער דא ברכות על פרוין הבן און שהחיינו. און וויא אין סידור שטייט. און נישט דא נעלמ דעם פלג. דער פלג נעמט דא נעלמ אין דער האנט אריין און לייזט עש אויף דעם קינדס קאפ און זאגט זה תחת זה. זה חלוק זה. זה מחול על זה. יבנים זה הבן למי. לתורה יראת שמים. יהי רצון שבשם שבנכם לפדיון פד. ויבנים לתורה ולחופה ולמעשים טובים. און ער גענטשט דאש קינד מיט דעם פסק

יברכה

כ חכמת הלכות פריון הבן אדם

בְּרָכָה וְגו' אֵינָא אַנְדֶּערע נישטע פֿסוקים • נאך דעם מאכט דער פֿלן אַפֿרָה אַפֿער
אין קלא וויין און מען עסט און טרינקט :

ווען מען האט נישט קיין וויין צוא דער סעודה נאר אין אַנְדֶּערע משקה מוז מען
דעם פֿריון הָבן מאכין פאר דעם וואשין • ווארום נאך דעם פֿריון מוז מען אין
בְּרָכָה מאכין און דער דין איז דאך אז אַפֿער אלע משקים חוץ וויין מאכט מען קיין
בְּרָכָה נישט אין מיטן עסן :

זו איז מען וויל טאן דיא מצוה וויא זיא דארף צוא זיין • מוז מען נעמען אין אַרִימֶען
פֿלן וואש איז פֿרום און אין לִמְדֵן • און ער זאל זיך טאקע האלטן דיא נעלט
נישט אפ צוא נעבין :

ט ווען דער איין און דרייסיגטער טאג גיפאלט אים שבת אדער יום טוב מאכט מען
ערשט אין אַנְדֶּערין טאג • אז מען וויל מען מען מאכין מוצאי שבת אדער מוצאי
יום טוב אַפֿער ליפֿער איז צוא מאכין מארגן ווארום דער מנהג איז נישט צוא מאכין
אין פֿריון הָבן בייא נאכט • חול המועד מאכט מען אין פֿריון הָבן :

אין בכור וואש דער פֿאטער האט אויף אים נישט גימאכט קיין פֿריון הָבן • מוז ער
זיך אליין אויש לייזן ווען ער ווערט גרויש :

יא אין פֿלן און אין לוי וואש דיא ווייב גיווינט אים אין בכור • דארף מען קיין
פֿריון הָבן נישט מאכין • און אויף איינע וואש איר פֿאטער איז אין פֿלן אַדער
אין לוי אַפֿילו דער טאן איז אין ישראל • מאכט מען אויף נישט קיין פֿריון הָבן •
אַפֿער אין פֿלן טאכטער וואש האט אַקיד פון איין נכר מוז מען שוין אויף אים
מאכין אין פֿריון הָבן • האט אַפֿער דיא טאכטער פון איין לוי אַקיד פון אַנְדֶּרי
מאכט מען נישט קיין פֿריון הָבן :

יב אז איין ערשטלינג האט מפיל גיוועזן דער נאך האט זיא אַקיד • מוז מען גיין
אין שאלה פֿרעגן • ווארום נישט תמיד פֿאטער דאש מפיל זיין פון דעם פֿריון הָבן :

יך הלכות בכור בהמה טהורה • ופטר חמור • ובו י"ז סעיפים

דינים פון איין בכור פון אבהמה :

א ווען איין בֶּהֱמָה פון אַיִר גיווינט אין בכור דאש הייסט צום ערשטן מאל • איז
דער בכור הייליג • און ער גיהערט צום פֿלן • מען זאל אים אַפֿער נישט נעבין דעם
פֿלן קליינער הייט • נאר מען מוז אים האלטן ביו ער איז שוין דער וואקסן דאש הייסט
אין שפֿעסעלע מוז ער עש ווייניגסטנס האלטן דרייסיג טעג און אין קעלבל פופציג
טעג • אויף טאר מען עש נישט נעבין בֶּכִּיר דעם פֿלן אַדער אים אונטער ווארפֿן בְּדִי
ער זאל זיך דער מיט פֿלאגן • נאר מען מוז אים פֿרעגן אויב ער וויל עש נעמען •
זויל ער עש נישט נעמען מוז מען עש האלטן בייא זיך • און אז דער פֿלן זעהט אז
זענער מוט אים להקעים און בריינגט עש אים בֶּכִּיר תאמֶשֶׁע ער וויל עש נישט • מען
ער עש אים צוריק שמוסין און נישט אן נעמען :

ב דאש הייליקייט פון דעם בכור איז אז מען טאר קיט אים נישט אַרְבַּעִטִּין און פֿון

אים נישט שערין דיא וואל. און אפילו עש האט זיך פון אים אליין אויש גיריסין אשטיק וואל טאר מען עש נישט ניצין און דער פון קיין הנאה נישט האבן. אפילו ווען דער בכור האט שוין איין מום טאר מען מיט אים נישט ארבעטן און פון אים קיין הנאה נישט האבן כל זמן ער לעבט :

ג מען מוז דעם בכור האלטן ביז ער באקומט איין מום. און וויא באלד ער באקומט איין מום מוז מען גיין איין שאלה פרעגן אויב דאש איז איין רעכטער מום. און אז מען פסקנט אים אז דאש הייסט איין רעכטער מום. מען מען אים שוין קולין און עסין דיא פלייש ווען ער ווערט פשר. מען טאר דיא פלייש אבער נישט פאר קויפן אין דער יאטקע און אויש וועגן אויף דעם פונט. נאר מען מוז אין דער היים פאר ניצן. אויף טאר מען עש נישט פאר קויפן אדר שיינקע צו איין נכרי. פאר דיא הינט טאר מען עש אויף נישט ווארפן. איז ער בייא דעם קולין טרייף גיווארן מוז ער אים באגראבן ווארום ער טאר פון דעם פלייש און דיא פעל קיין הנאה נישט האבן :

ד וויא באלד דער בכור באקומט איין מום. טאר מען אים שוין נישט מער לאנג האלטן. האט ער באקומען דעם מום אין דעם ערשטן יאר. מען ער אים האלטן ביז ער איז אלט איין יאר. באקומט ער דעם מום נאך דעם יאר וואל ער אים מער נישט האלטן וויא דרייסיג טאג :

ה מען טאר דעם בכור נישט מאכן גבילן איין מום אויף טאר מען נישט הייסן אנכרי ער זאל אים מאכן איין מום. אפילו צוא טאן אזאך ער זאל באקומען איין מום. למשל צוא לייגן אשטיק טייג אויף דעם אויער פדי דער הונט זאל עש חאפן און זאל אים דער ווייל אפ רייסן דעם אויער דאש טאר מען אויף נישט אבער פון דעם וועגן מען אים געבן צוא איין נכרי ער זאל אים אויש האנדעווען אדער ער זאל אים אויף הייטן :

ו אז מען ועהעט דיא בהמה ווערט מעופרת צום ערשטן מאל. איז איין מצוה מען זאל איר פאר קויפן צוא איין נכרי. אדער מען פאר קויפט אים איין טייל פון דער בהמה. ווארום וויא באלד דער נכרי איז שוין איין שותף צוא דער בהמה און זיא גיווינט. איז עש קיין בכור נישט מער אבער אז ער פאר קויפט דעם נכרי דיא קאלב אליין איידער זיא האט עש נאך העלפט עש נישט. און אז ער וויל עש זיא טאן מוז ער גיין איין שאלה פרעגן וועט מען אים שוין לערנען וויא אזא צוא טאן :

ז ווען דער פלג ווייס אז יענער האט גיקאנט דיא בהמה פאר קויפן צוא איין נכרי ווען זיא איז נאך גיוועזן מעופרת. און ער האט גבילן נישט פאר קויפט פדי דער פלג זאל זיך מתיין פלאגן מיט דעם בכור. דארף ער אים נישט צוא געקען. נאר יענער מוז אים אליין האלטן בייא זיך ביז ער באקומט איין מום דער נאך קומט ער דעם פלג :

ח אז דער פלג האט צוא גנומען דעם בכור מוז ער אים בייא זיך האלטן ביז ער באקומט איין מום. ער מען אים אבער פאר קויפן צוא איין ישראל אפילו ווען ער האט

הכמת הלכות בכור בהמה טהורה אדם כא

האט נאך גיט קיין מום . דער ישראל מוז אים אפער שטארק אפ היטן ביי ער פאקסט איין מום :

מ דיא אלע דינים פון איין בכור איז נאר ווען דיא בהמה גיהערט אין נאנצין צום אידן . אפער וויא באלד איין נכרי האט נאר איין חלק אין איר . איז דער בכור שוין וויא איין אנדערע פראסטע בהמה :

אויף בייא איין פלן אדער איין לוי אז עש ווערט גיבארן איין בכור איז דער אייגענער דין וויא בייא איין ישראל . נאר אז עש איז בייא איין פלן . דארף ער אים גיט אוועק געבין צוא איין אנדערין פלן נאר ער האלט אים בייא זיך ביי ער פאקסט איין מום : יא דיא אלע דינים פון איין בכור זיינען נאר בייא אזעלכע בהמות וואש מיר אידן מענען זייא עסן . אפער גיט בייא איין פערד אדער בייא אנדערע בהמות וואש דער איד טאר גיט עסן . אפער דער בכור פון איין אייזל האט אן זיך דעם דין וויא מיר וועלין דא שרייבן :

יב ווען איין אייזל פון אאיד גיווינט איין בכור מוז ער אים אויש לייזן בייא דעם פלן מיט איין לעמעלע אדער איין שעפסעלע וואש ער גיט אים דער פאר . עש מען זיין גרויש אדער קליין . נאנץ אדער מיט איין מום . איין זכר אדער אנקבה . עש מוז אפער זיין לעבעדיג אונ גיט גיקולעט . אויף גיט קיין בן פקועה . דיא צייט פון דעם אויש לייזן איז אייגנעמליך פל זמן ער לעבט . עש איז אפער איין מצוה מען זאל תיקף אויש לייזן וויא עש ווערט גיבארן . אונ וויא באלד ער לייזט עש אויש . איז עש שוין וויא איין פראסטער אייזל אונ ער מען דער מיט טאן וואש ער וויל . אונ דער פלן טוט זיך ווידער מיט דעם לעמעלע וואש ער וויל :

יג וויא באלד ער האט אפ גישייט איין לעמעלע פאר דעם פטר חמור . דאש הייבט פאר דעם אייזל בכור . אפילו ער האט נאך גיט געגעבן דעם פלן האט דאש אייזל שוין אויף גיהערט צוא זיין איין בכור :

יד וויא ער לייזט אויש דעם בכור אדער וויא ער שטעלט נאר אוועק איין לעמעלע פאר דעם בכור ער זאל עש געבין דעם פלן . מאכט ער דיא פרקה פרקה אהה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על פדיון פטר חמור :

טו ביי מען לייזט דעם בכור גיט אויש . טאר מען פון אים קיין הנאה גיט האבן . אונ אז ער פייגעט מוז ער אים באגראבן אונ טאר אפילו דיא פעל פון אים גיט באנצין . אונ אז ער גיט אים דעם פלן טאר דער פלן אויף מיט אים גיט גינצן ער מוט זיך אפער איין עצה . ער לייזט אים אויש אויף איין לעמעלע אונ נעמט טאקע זיך דאש לעמעלע :

טז אז מען וויל גיט אויש לייזן דעם בכור פון איין אייזל . האקט מען איבער אים דעם האל מיט איין האק אונ באגראבט אים אונ מען טאר פון אים גאר קיין הנאה גיט האבן . דער עיקר מצוה איז אפער אויש צוא לייזן . נאר סיידן מען איז אין אזוא איין ארם ווא עש איז נאר קיין פלן גיט דא אונ עש ווייזט אויש אז עש וועט דארטין קיין טאל קיין פלן גיט קומען :

איין

זו איין פהן אדער איין לוי ווען זיין אייזיל האט איין בכור דארף ער אים נישט אויש לייזן. דעם אייגענעם דין האט אויף דיא טאכטער פון איין פהן אונ איין לוי. אבער אז בייא זייערע סענששין גיווינט איין אייזיל איין בכור מונן זייא אים יא אויש לייזן. אבער ווען דער פהן אדער דער לוי האט בחברותה מיט איין ישראל איין אייזיל. דארף מען אויף דעם בכור נישט אויש לייזן. אויף אז איין נכרי איז דער צוא איין חכר דארף מען אים נישט אויש לייזן. מען טאר אבער נישט אום מישנע צוא נעמען איין פהן אדער איין לוי אדער איין נכרי פאר איין שותף גדי מען זאל אים נישט דארפן אויש לייזן :

מן דיני אותו ואת בנו. ובו ה' סעיפים

אין וועלכין טאג מען טאר דיא בהמה נישט קולין :

א מען טאר נישט קולין דיא מוטער מיט דעם קינד אין איין טאג. אונ דעם טאג רעכניט מען פון דער נאכט אן. למשל ער האט גיקולט דיא מוטער וונטיג בייא נאכט טאר ער דאש קעלגלי נישט קולין מאנטיג דעם נאנצין טאג. האט ער זיא אבר גיקולעט וונטיג פאר נאכט ווען עש איז נאך גרויסער טאג. מען ער שוין בייא דער נאכט קולין דאש קאלב ווארום דיא נאכט איז שוין גירעכניט צוא מאנטיג. אונ דאש וואש מיר האבין גיואנט אז מען טאר נישט קולין דיא מוטער מיט דאש קינד. מוז נישט דוקא זיין פריער דיא מוטער אונ דער נאך דאש קינד. נאר אפילו פריער צוא קולין דאש קינד דער נאך דיא מוטער דאש טאר מען אויף נישט. אונ אז מען ווייס ווער דער פאטער איז פון דער בהמה. טאר מען אויף נישט קולין ביידע. דעם פאטער מיט דאש קינד אין איין טאג :

ב אפילו מען ווייס נישט באשטימט אויב דאש איז דיא מוטער. נאר עש ווייזט אויש אז זיא איז דיא מוטער. ווארום דיא בהמה זיינט בייא איר אדער זיא קריכט איר שטענדיג נאך. טאר מען אויף נישט ביידע קולין אין איין טאג :

ג נישט אללין אז דער איד טאר נישט קולין דיא מוטער מיט דאש קינד אין איין טאג נאר אפילו ווען ער ווייס איין אנדער קולעט היינט איינס פון ביידע. טאר ער שוין דאש אנדערע נישט קולין אין דעם געמליכין טאג. אבער דעם אז מען האט גיקולעט דיא מוטער אדער ער האט אייגע פון ביידע פאר קויפט איין אנדערין וואש גענער זאנט אים אז ער וועט עש היינט קולין. אדער אפילו גענער זאנט אים נישט אויש דריקליך אז ער וועט עש היינט קולין. עש איז אבער פרייטיג אדער ערב יום טוב אדער איין אנדערין טאג וואש דער שטיינער איז אז געווער קולעט דעמאלט. מוז ער גענעם צוא וויסן טאן אז ער האט גיקולעט היינט דיא מוטער אדער דאש קאלב. כדי גענער זאל שוין דיא אנדערע נישט קולין. איז זיא שרייף גיווארן נאך דעם קולין מוז ער גיין איין שאלה פרעגן. ווארום מאנכעס קאל מען מען קולין ביידע אין איין טאג ווען אייגע איז שרייף גיווארן :

ד ווען איין נכרי פאר קויפט דעם איד'ן צווייא בהמות אונ זאנט איידער ער פאר קויפט

חכמת דיני אותו ואת בנו אדם כב

קופט ויזא אז ראש איז איין מופער מיט איין קינד . גלייבט מען אים . זאגט ער אבער ערשט דער נאך ווען ער האט שוין פאר קופט האט ער דרויף קיין נאמנות נישט . און אפילו ווען ער זאגט ראש פאר דעם פאר קויפן נאר עש איז אבר צוא דער קענען אז ער זאגט עש ברי ער זאל איין בעסערין מקח נעמען . למשל דיא בהמה איז פעט און גיט פיל מילך . זאגט ער אויף דער אנדערע אז ויא איז איר טאכטער ברי מען זאל מיינען אז ויא וועט אויף אזו גוט זיין וויא דיא מופער . דא גלייבט מען אים שוין גיט : ה דיא דאזיגע אלע דינים זיינען נאר ביא איין בהמה וואש דער איר מען עסן . למשל ביא איין קוא אדער איין לעמקעלע אדער איין ציג . אבער ביא איין חיה אדער איין עוף גייט ראש גיט אן און מען מען קוילן דיא מופער מיט דעם קינד אין איין טאג :

מן הלכות אישות . ובו כ"ח סעיפים דינים פון מאן און ווייב :

א יעדער איד מוז נעמען איין ווייב קינדער צוא האבן . דיא דאזיגע מצוה איז תיבה ויא מען פאנגט אן אכצען יאר אלט צוא ווערן . ווייניקסטנס טאר מען גיט זיין ביי איבער דעם צוואנציגסטן יאר אן איין ווייב אויסר ווען מען לעריגט שטארק תורה און מען וויל דרוק דעם גיט נעמען איין ווייב ברי מען זאל גיט נישטעמט ווערן אין דעם לערנען :

ב אז מען האט שוין גיהאט איין זון און איין טאכטער האט מען שוין קיים גיוונען דיא מצוה פון פריה ורביה . אבר פון דעסט וועגן זאל מען אלץ גיט זיין אן אנווייב . און אז ראש ווייב איז אים ר"ל נישטארבין זאל ער נעמן איין אנדער ווייב וואש קאן נאך קינדער האבן . ווען ער פילט אבער ביא זיך אז ער קאן קינד מיט דער האבן . זאל ער ליבער נעמען אזא איין ווייב וואש זיא קאן שוין גיט מער האבן קינד . ראש אייניגע איז אויף ווען ער האט מערער קינד און עש איז צוא באזארגן אז ווען ער וועט נעמען איין אנדער ווייב און וועט מיט איר קינד האבן וועלן זיינע ערשטע קינד זיך מיט איר קריגן און עש וועט אין דער היים קיין שלום גיט זיין . זאל ער אויף ליבער נעמען איין ווייב וואש קאן שוין קיין קינדער גיט האבן :

ג אז מען וועט מיט איין ווייב צעהען יאר און ויא האט קיין קינדער גיט . זאל מען איר גט געבן . מען מוז אבער פריער גיין איין שאלה פרעגן ווארום גיט תמיד איז אזא דער דין :

ד מען טאר גיט זיין מיט דער ווייב אפילו איין איינציגע שעה אן איין כתובה . און אז ויא האט פאר לארין דיא כתובה מוז ער איר לאזן שרייבן איין אנדער כתובה : ה מען מוז זעהען צוא נעמען איין ווייב פון אפרומע משפחה . אויך מוז מען זעהען אז ויא אליין זאל זיין פרום און גוט און גיט איין קריגעריין און איינע וואש דער קאן האט איר גט גיגעבן ווייל ויא האט זיך גיט אים בעסטן אויף גיפירם . זאל איר דער אנדערער גיט נעמען :

ו עש איז ווער רעכט צו נעמן איין שוועסטער טאכטער אדר דעם ברידערס טאכטער : איין

ז איין יונגער מאן זאל נישט נעמען איין אלטע ווייב אדער אפילו איין יונגע וואש מען ווייס אז זי איז קיין קינדער נישט האבן. ווידער איז נישט רעכט אז איין אלטער מאן זאל נעמען איין גאנץ יונגע ווייב:

ח איין עם הארץ זאל נישט נעמען דיא סאכטער פון איין בלון ווארום דער זונג ווערט נישט גוט אויב נישט. אויך איז רעכט אז יעדער מענטש זאל זיין סאכטער נישט נעבן איין עם הארץ פאר איין מאן:

ט אין רוסלאנד איז זייער איין גוטער כנהג אז ווען עש קומט אהין איין מאן אדר איין פרויא פון דער פרעמד לאזט מען זייא נישט חתונה האבן ביז מען איבער צייגט זיך אויף זייא פון דער היים פון וואש פאר איין משפחה זייא זייגן אונ איבער זייער שטאנד אויב ער האט נישט איין ווייב אונ אויב זי האט נישט קיין מאן אזויא דארף מען זיך איבער אל בונה זיין ווארום עש טרעפן זיך איצונד אלע כאל אז שלעכטע מענטשן קומן פון פרעמדע בדינות וואש זיי לאזן דארטן זייערע ווייבער אונ נעמן אנדערע ווייבער עש קאן זיך נאר טרעפן אז איינער אנטלויפט פון דעם קרימינאל אונ דא נישט ער זיך אויב פאר איין ערליכין מאן אונ פאר פירט איין אידישע סאכטער:

י איין בלון טאר נישט נעמען איין גרושה אונ נישט איינע וואש האט חליצה גיטן. אונ נישט איין זונה אפילו ווען איינער איז בייא איר גילענין מיט גוואלד היישט זיז אויך איין זונה קענין איין בלון אונ ער טאר זיז נישט נעמן. אויך טאר ער נישט נעמען איין חללה. דאש הייסט איינע וואש איז גיבארין גיווארין פון איין בלון וואש האט גיטן אונ איינע וואש ער טאר נישט נעמען:

יא איינע וואש עש זייגן שוין בייא איר צוויי מאנען גיטטארבין טאר איר דער דריטן נישט נעמן. אויך איינע וואש הערט אז דער מאן איז גיטטארבין אין דער פרעמד אפילו עש זאגן איר דאש פיל פרומע אידן וואש ווייסן עש באשטימט. טאר זיז נישט נעמען איין אנדער מאן ביז זיז גייט צום רב אונ ער איז איר סתיר:

יב ווען מען איז איינעם חושד אויף איין אשה איש אונ דער מאן האט איר נישט גיטעבין אדער ער איז גיטטארבין טאר דער דאזיגער וואש מען האט אים חושד גיטעבין איר נישט נעמען:

יג איין גרושה אונ איין אלמנה טאר נישט נעמן איין אנדערין מאן ביז נאך גיינציג טעג. דיא גיינציג טעג רעכניט מען אבער ערשט פון דעם אנדערין טאג אן נאך דעם גט. אויך רעכניט מען נישט דעם טאג פון דער חתונה. אפילו ווען זיז איז שוין אלט וואש זיז קאן קיין קינד נישט האבן. אונ אפילו זיז האט אין מיטן דער צייט מפיל גיטעבין צו זיז אלץ ווארמין גיינציג טעג חוץ דעם טאג פון דעם גט אונ חוץ דעם טאג פון דער חופה. אייגנטיג טאר זיז נאר קיין שידוך נישט מאן פאר די גיינציג טעג. אויסקר ווען דער חתן שווערט ער זאל נישט קומען צו איר אין איר חוץ זיז נאך דיא גיינציג טעג ווער עש נעכט אבער צוריק זיין אייגענע גרושה דארף נאר נישט צו א ווארמין:

יד איין גרושה אדער איין אלמנה וואש איז מעוברת אדער וואש זיז זייגט. טאר נישט חתונה האבן ביז דאש קינד איז שוין אלט פיר אונ צוואנציג חדשים אפילו ווען זיז

זיא איז ערשט גילענען גיווארן נאך דעם גוט אדער נאך דעם מאַנגל טויט און האט נאָר גיט אָן גיהויבן צו זיין מוז זיא אַלץ אזא לאנג וואַרמין :

מז אין דעם טאג פון דער חופה פאסטין חתן בלה און דער מנהג איז אז זי פאסטין נאָר ביז איבער דער חופה אפילו ווען עש איז נאך גרויסער טאג . און ווי דער פאר קערט אז די חופה דויערט ביז טיף אין דער נאכט מוזין זיי אַלץ פאסטין ביז נאך דער חופה . דער דאזיקער טאג מוז בייא זיין זייער הייליג זיין ווארום ער איז זייער יום כפור זיי מוזין קשובה טאן אויף אלעם וואש זיי האבן גיטאן אין דעם גאנצן לעבן . און אויף זיך נעמן גוט און פרום צו זיין . און דעם אויבערשטן בעטן ער זאל זיי בענטשן דער זונג זאל גוט אויס גיפירט ווערן זיין זאלין זיך עלטערן מיט אנאנדער און זאלן האבן פרומע קינדער . און איין פרנסה . דער מנהג איז אז זיין זאגן צו א מנהג דעם ווידוי אז וויא ערב יום כפור :

מז אז דער חופה טאג איז אין ראש חודש . אדער אסרו חג . אדר חמשה עשר באב אדר טז בשבת אדר הנוכה אדר פורים און שושן פורים פאסט מען גיט . אבער ראש חודש ניסן און ראש חודש סיון און ל"ג בעומר פאסטין יא חתן בלה . און אפילו דענמאלט ווען זיין פאסטין גיט . מוזין זיי נאָר אפסיל עסן דעם הונגער שטילען : אבער זיך גיט צווא זאט אן עסן און מרינקן . ווארום דער דאזיקער טאג איז פאר זיין הייליג און זיין מוזין זיך וויא מילד דער ווייטערן פון אלע זאכן וואש דער גוף האט הנאה :

יז דער מנהג איז דער חתן זאל גיין אין קיטל בייא דער חופה כדי ער זאל זיך דער מאַנגל אן דעם טויט און זאל אין זיין גרעסטע שמה גידינקן אן דעם אויבערשטן : יח דעם חתן שטעלט מען אונטער דער חופה קעגן דער מורח זייט . און דיא בלה שטעלט מען בייא דער רעכטער האַנד פון דעם חתן :

יט דאש טבעת קירושין מוז זיין איין גלאטן פינגערלי . עש טאר גיט זיין דרינען אריין גינעצט איין שטיינדיל . אויף מאַרין גיט זיין דרויף אויש גיקריצט אותיות :

ב בייא דער חופה מוז מען האבן צווייא פוסות . פריער מאכט מען איבער איין פוס די ברכה בורא פרי הנפן . און די אנדערע ברכה וצנונו על העריות אזא וויא אין סידור שטייט : און מען גיט עש צו מרינקן דעם חתן און די בלה . דער נאך איז דער חתן מקדש די בלה מיט דעם פינגערלי פאר צווייא עדים פשרים . דער נאך לייגענט מען די כתובה . און דער נאך זאגט דער חתן די ברכה בפה"ג און דיא איבעריגע ברכות איבער דעם אנדערין פוס און גיט אים אויף צו מרינקען דעם חתן און דיא בלה :

כא בייא דער סעודה נאך דער חופה זאגט מען פאר דעם בענטשן די הסר נגס חרון . ואז אלם בשיר ירון . נתנו במעגלי צדק . שעה ברכת בני ישראל . פרשות מרגן ירבבן ורבתי נבכה אלהינו שהשמתה במעונו שאכלנו משלו . און דער עולם ענטפערט דרויף ברוך אלהינו שהשמתה במעונו שאכלנו משלו וקטובו חיינו . און מען גיסט אן צווייא פוסות איבער איינעם זאגט מען נאך דעם בענטשן דיא ערשטע זעקס פון דיא שבע ברכות . און איבער דעם אנדערין זאגט מען צווא לעצט בורא פרי הנפן דיא דאזיקע

דאזינע ברכה מאכט מען איבער דעם פוס וואש מען האט אויף אים גיבענשט
 כב דיא שבע ברכות מאכט מען נאר ווען עש איז דא איין מנץ . דער חתן איז אויך
 אריין גירעכניגט אין דעם מנץ :

כג ווען איינער נעמט צוריק זיין אייניגע גרושה מאכט מען אויך שבע ברכות
 אבער נאר דאש איין מאל נאך דער חופה און נישט מער און מען זאגט נישט
 שהשמה במעונו :

כד בייא דער ערשטע סעודה נאך דער חופה מאכט מען תמיד שבע ברכות . עש
 איז מין חילוק נישט צווישן איין בחור און איין אלמן און צווישן איין בתולה און
 איין אלמנה אפר אין די איבעריגע זיבן טעג נאך דער חופה איז דער דין אזוי אז איין
 בחור נעמט איין בתולה זאגט מען יעדער מאל אין דיא זיבן טעג די שבע ברכות ווען
 עש איז דא פנים חדשות דאש הייסט ווען עש קומט איין נייער מענטש וועגן דער
 חתונה אפילו ווען ער עסט נישט נאר ער איז אזוי ניקומן מזל טוב ווינשן . איז אבער
 אפרעמדער ניקומן נישט וועגן דער חתונה זאגט מען נאר דיא לעצטע ברכה פון דיא
 שבע ברכות . דאש איז די ברכה וואש זיא לאזט זיך אויש שטח חתן עם הבתה דיא
 דאזינע ברכה מאכט מען אפר אפוס דר נאך נעמט מען דעם אנדערן פוס וואש מען
 האט איבר אים גיבענשט און מען מאכט בורא פרי הגפן . צו דעם דאך מען נישט האפן
 איין מנץ עש איז גענוג ווען מען האט נאר איין מוסק דאש הייסט דריי אידן ביי דעם
 טיש . דער חתן איז אויך אריין גירעכניגט אין די דריי אידן . איז אפר נאר מין פרעמדער
 נישט דא בענשט מען נאר פראקט וויא תמיד . האט אפר חתונה איין אלמן מיט איין
 אלמנה מאכט מען נישט מער שבע ברכות נאר דעם ערשטן טאג נאך דער חופה .
 און אז די סעודה איז בייא דער נאכט און עש ווינען דא פנים חדשות זאגט מען נאר
 דיא לעצטע ברכה פון שבע ברכות . און דאש אייגענע איז אין דיא ערשטע דרייא
 טעג . תמיד ווען עש איז דא אפרשער מענטש וואש איז ניקומן וועגן דער חתונה זאגט
 מען דיא לעצטע ברכה אשר ברא איבר דעם פוס . דער נאך זאגט מען בורא פרי
 הגפן איבער דעם אנדערן פוס וואש מען האט אויף אים גיבענשט :

כה מיר האבן גיזאגט אז פנים חדשות הייסט ווען עש קומט איין פרעמדער וועגן דער
 חתונה . מען כח אפר וויסן אז שבת און יום טוב הייסט אויך פנים חדשות אפילו
 ווען עש איז נאר מין פרעמדער ניקומן . דאש איז אפר נאר דאש עסן פון בייא דער
 נאכט און בייא טאג אפר סעודה שלישית הייזט אנדערש נישט פנים חדשות נאר ווען
 דער חתן זאגט איין דרשה דעמאלט הייזט שוין פנים חדשות און מען מאכט
 שבע ברכות :

כו מען טאר נישט זיין אליין מיט מין איינציגע נמכה וואש זיא איז נישט זיין ווייב .
 נישט מיט איין יונגע און נישט מיט איין אלטע . נישט מיט איין אידישע קינד און נישט
 מיט איין גכרית . אפר דער פאסער מעג זיין אליין מיט דער סאכסער און דימסער מיט
 דעם זון . אויך מעג מען זיין אליין מיט אמידיל וואש איז נאך נישט אלט דרייא יאר .
 און אנקבה מעג זיין אליין מיט אאינגיל וואש איז נאך נישט אלט ניין יאר . אין
 שטאט

חכמת הלכות אישות אדם כד

שטאט און בייא טאג מען איין נקבה זיין אליין מיט צווייא ערליכע אידן אבער אז זייא זיינען גיט ערליך טאר זיא גיט זיין אליין אפילו מיט פיל מער וויא צווייא און בייא דער נאכט אדער אין פעלד אפילו בייא טאג טאר זיא גיט זיין אליין מיט צווייא ערליכע אידן אבער מיט דרייא ערליכע אידן מען זיא זיין אליין :

כז דער איד מוז זיך שטארק דער ווייטערין פון ווייב'ער טאר אפילו גיט הערין איר גיזאנג און גיט קוקן אויף אירע האר . מען גיריכט אויף גיט קיין נקבה אין איין בריף . אבר דער שטייג'ר איז צוא שרייב'ן דעם סאן ער זאל צוא ווישן טאן וואש זיין ווייב מאכט אויף אז מען וויל איינע נעמן מען מען זיין זיא אן קוקן אויב זיא גיטעלם אים . אונז עש איז אפילו רעכט און צו טאן ווארום דיא הייליגע גסרא זאגט אונסען טאר קיין ווייב גיט נעמען ביי מען זעהעט זיא פריער :

כח מען טאר גיט וואונג'ן אין איין הויז מיט דעם ווייב וואש ער האט איר גט גיגעבן . און אז עש גייט איר שלעכט איז איין גרויסע מצוה דער גיווענענער סאן זאל איר אונטער שטיצן מיט געלם שיקין אבער מיט איין אנדערין ווארום ער אליין טאר עש איר גיט געבן :

רן הלכות אונג . ובו יז סעיפים דיגים פון איין אונג :

א ווען עש איז בייא איינעם גישטארבין וואש ער מוז זיצן שבעה נאך אים איז ער איין אונג ביי מען באגראבט דעם מת . דער דין פון איין אונג איז אזוי : מען טאר גיט לייגן קיין תפילין און גיט דאוונען און גיט קיין המוציא סאבין און גיט בענטשן און גיט קיין ברכה סאבין און גיט נאך זאגן קיין אמן און גיט קיין שום מצוה סאן . און ער טאר גיט עסין קיין פלייש און גיט טרינקען קיין וויין . און אז ער וויל עסן וואקט ער זיך און מאכט קיין ברכה גיט . און ער עסט גיט דארטין וואו דער מת ליגט נאר אין איין אנדער שטוב אדר ער מאכט איין וואנד צווישן זיך און צווישן דעם מת . ער מעג אויך פאר היינגן איין ליילעך פאר דעם מת . נאר עש זאל זיין אצווישן שידד . און אז ער קאן דאש אויך גיט קערט ער זיך אום מיט דעם פנים אויף איין אנדערע ווייט און עסט . און אפילו אום פורים בייא נאכט נאך דער מגילה אז מען איז איין אונג טאר מען גיט עסין קיין פלייש און גיט טרינקן קיין וויין . אין דער פריא וואשט ער זיך וויא תמיד אבר ער מאכט קיין ברכה גיט . און מען טאר דעם אונג גיט מצרף זיין צוא אמנגן און גיט צוא איין מוזקן . אויך טאר קיין אנדערער בענטש גיט עסין און אפילו קיין וואשער גיט טרינקען אין דער שטוב וואש דער מת ליגט דארטין אויסער ווען ער מאכט איין וואנד צווישן זיך און צווישן דעם מת :

ב שבת און יום טוב טאר מען גיט טרייערין . איבער דעם אז מען איז איין אונג אין שבת אדער יום טוב עסט מען פלייש און מען טרינקט וויין און ער דאוונט . איז ער בענטשט . און מען איז אים מצרף צוא אמנגן און צו מוזקן . און ער מוז טאן אלע מצות אקוראט וויא איין אנדער מענטש . און האטשע דער דין איז דאך אז מען

זאגט קיין קדיש נישט ב׳ו נאך דער קבורה. אָבער אַז דער פּת לִימָת איבער שַׁבַּת אָדער יום טוב. זאגט דער אָבֵל קדיש ב׳יא אימלִיבִין דאָוונען פאר דער קבורה. אָבער מוצאי שַׁבַּת דאָוונט ער נישט אונט מאכט נישט קיין הַבְדֵּלָה. אונט זונטיג איז דער פֿרייאַ נאך דער קבורה. אַז עשׂ איז נאך צײַט דאָוונט ער שַׁחֲרִית אונט מאכט הַבְדֵּלָה. אונט אָפּילוֹ דיא קבורה פאר זאמט זיך ב׳ו מאנטיג אָדער רײַנקסטיג. מאכט ער תּמִיד הַבְדֵּלָה תּינִיף נאך דער קבורה. אָבער שַׁפְּעֵטֶר פון דײַנקסטיג פאר נאכט מאכט מען שוין נישט מער קיין הַבְדֵּלָה :

ג אַז מען איז איין אונט מוצאי יום טוב מאכט מען מאַרגִין ב׳יא זאג הַבְדֵּלָה נאך דער קבורה. פאר צײַט זיך אָבער דיא קבורה ב׳ו נאך דעם מאַרגִענִין טאג מאכט ער שוין נישט מער הַבְדֵּלָה. ווארום דיא הַבְדֵּלָה פון יום טוב האט נישט מער צײַט נאָר ב׳ו איין איינציגן טאג נאך יום טוב :

ד אַז מען ווערט איין אונט פֿרייטיג פאר נאכט צוא כּוֹחַ צײַט אונט דער פּת מו פֿלייבן לִיגִין ב׳ו איבער שַׁבַּת. דאָוונט ער כּוֹחַ :

ה אַז מען איז איין אונט דיא אַנְדֶּערע נאכט יום טוב אונט דאָרט איז דער כּוֹחַ אַז דעם אַנְדֶּערן טאג יום טוב פאַשעפּטיגן זיך אידן מיט דער קבורה. מאכט ער נישט קיין קדיש אונט עקט נישט קיין פֿלייש אונט טרינקט נישט קיין וויין :

ו כּוֹר האַפֿן אויפֿן ניוואַנט אַז פּוֹרִים ב׳יא דער נאכט נאך דער מְגִלָּה טאר איין אונט נישט עסן קיין פֿלייש אונט נישט טרינקן קיין וויין. אָבֵר מיט דעם דאָוונען. אונט די מְגִלָּה לײַענען איז ער גלייך מיט יעדער איד אונט ער איז קעגן דעם נישט קיין אונט :

ז נאך דער קבורה ב׳יא טאג דאָוונט דער אונט. אונט אָפּילו עשׂ איז שוין נאך דער צײַט פון קריאת שְׁמַע. דאָש הייבט עשׂ איז שַׁפְּעֵטֶר וויא אפּערטיל טאג. דאָוונט ער וויא תּמִיד. איז אָבער שוין שַׁפְּעֵטֶר וויא אָדְרִימִיל טאג זאגט ער קריאת שְׁמַע אַן דיא פֿרכות אונט שְׁמוֹנֶה עָשָׂר האט ער צײַט צוא דאָוונען ב׳ו האלבן טאג אָבער שַׁפְּעֵטֶר נישט. אונט אַז עשׂ איז ראש חודש מען ער כּוֹסֵף דאָוונען אָפּילו ווען עשׂ איז שוין נאך חצות. אונט אַז דיא קבורה איז נאך צײַטליך נאָר אַז ער וועט אַהײם קומען וועט שוין שַׁפְּעֵטֶר ווערן. זאל ער גיין אין אַהײם אַרײַן געבן דעם פּית עולם אונט זאל דאָרט דאָוונען. ער מען אָפּילו דאָוונען אויף דער גאס אויף איין רײַן אָרט. וויא באלד מען הייבט נאָר אַן דאָש קבר צוא פאר שיטן מען ער שוין אַוועק גיין דאָוונען. אַז ער דאָוונט שַׁפְּעֵטֶר ב׳יא טאג זאל ער נאָר זאגן דיא דרייא פֿרכות שְׁלָא עֲשֵׂנִי גְבִיר. שְׁלָא עֲשֵׂנִי עֶבֶד. שְׁלָא עֲשֵׂנִי אִשָּׁה. אָבער דיא אַנְדֶּערע פֿרכות זאל ער נישט זאגן ווארום זײַער צײַט איז נאָר אין דער פֿרייא :

ח אַז ב׳יא דעם אונט איז אַפֿרִית. אונט די קבורה וועט זיך פאר זאגן ב׳ו נאך חצות. מאכט מען דיא מְגִלָּה פאר חצות. אָבער דער אונט מאכט נישט די פֿרכה לִהְכִּסּוּ בְּבִרְתּוֹ. נאָר דער וואש איז מיט פֿסא שְׁל אַלְיָהוּ (פּנדק) מאכט דיא פֿרכה :

ט ווען איינער איז גיטווארן איין אונט אין מיטן דאָוונען. זאל ער נישט אויף הערן נאָר ער זאל אָפּ דאָוונען אין גאַנצן :

חכמת הלכות אונן אדם כת

י ווען דער אונן האט יאר צייט זאגט ער גיט קיין קדיש • אבער ווען ער איז איין אונן נאך אשוועסטער אדער נאך אברודער אונ דער ברודער אדער דיא שוועסטער האט גילאזט קינדער • אונ דער אונן האט יאר צייט מען ער זאגן קדיש :

יא דער אונן גייט אין שיף אבער ער טאר גיט זיצן אדער שלאפן נאר אויף דער ערד • אונ ער טאר זיך גיט באדין אונ גיט שמירן אונ גיט גאלן אונ גיט קיין שום מלאכה טאן אונ קינעם גיט גירסין • אבער ארום גיין אויף דער גאס מען ער יוא :

יב ווען איינעם שטארבט איין קינד וואש עש איז נאך גיט אלט גוועזן דרייסיג טאג • איז ער גיט קיין אונן :

יג ווען עש האט זיך גיטראפן אין דעם מאג פון דער חופה אז דעם חתנם פאטער אדער דיא פלהם מוטער איז גיטטארפן אונ מען האט שוין גיבאקן אונ גיקאכט אויף דער חתונה אונ מען האט עש גיט קינעם צוא פאר קויפן שטעלט מען די חופה אונ מען מאכט דיא סעודה אונ מען איז מיידר דיא חתן פלה אונ מען מאכט אלע זיבן מען שבע ברכות אונ דער חתן מען זיך אין דיא זיבן מען שמירן אונ גאלן אבער ער מוז זיין פון נויטן פון דיא פלה • דאש בעסטע איז ער זאל שלאפן אין איין אנדער תרד אדער עש זאל מיט אים שלאפן אאיינגיל אונ מיט איר זאל שלאפן אמיידל • אונ נאך דיא זיבן מען זעצט זיך דער חתן אדער דיא פלה שבעה זיבן מען אונ שלשים הויפט זיך ערשט אן פון דער שבעה • אבער אז מען קאן פאר קויפן דאש וואש מען האט אן גיטרייט אויף דיא חתונה אדער אפילו מען קאן גיט פאר קויפן נאר עש איז פאר קערט דעם חתנם מוטער איז גיטטארפן אדער דיא פלהם פאטער אדער זייער אברודער אדער אשוועסטער אדער אקנד איז גיטטארפן טאר מען גיט שטעלין די חופה נאר דער חתן אדער די פלה זעצט זיך שבעה אונ טיפח נאך דער שבעה דאש הייסט אין דעם אכטן טאג נאך דער קבורה מאכט מען דיא חתונה :

יד דער איר וואש זיצט בייא דעם מת איז פטור פון דאוונען אונ פון קריאת שמע אונ פון אלע מצות • אבר אז עש זיצן צווייא שומרים דאווינט איינער אונ דער אנדערער זיצט בייא דעם מת אונ דער נאך זעצט ער ווידער זיך בייא דעם מת אונ דער אנדערער דאווינט :

טו ווען איינער האט זיך אליין גיטקן דעם טויט למשל ער האט זיך גיהאנגען אדער גיטראפן אין אונאסער אריין אדער ער האט זיך גיטאכט איין אנדערין טויט איז מען נאך אים גיט קיין אונן אונ מען זיצט גיט קיין שבעה נאך אים אבער מען זאגט נאך אים צדוק הדין אונ אטייל פוסקים זאגן אז מען זאל קיין קריעה נאך אים גיט רייסין :

טז אז אמוקר איז גיטטארפן איז מען נאך אים גיט קיין אונן אונ מען רייסט גיט קיין קריעה אונ מען זיצט גיט קיין שבעה :

יז אויף איינעם וואש דער קרימינאל האט אים גיפסקת מיתה דרוף איין גניבה אדער רציחה איז מען איין אונן • אונ מען זיצט שבעה אונ מען רייסט קריעה :

מען

יח דינים פון כבוד המתים אונ אין אים איז זעקס סעיפים:

א מען טאר נישט איבער לייגן דעם מת פון איין קבר אין דעם אנדערן אריין. אויף טאר מען נישט פירן דעם מת פון איין שטאט אין דער אנדערער אריין אבער אז דארטין וואו ער איז גיטארבין איז קיין בית עולם נישטא פירט מען אים יוא אנועק אין איין אנדערע שטאט אריין צוא באגראבן:

ב מען טאר נישט עפנען קיין שום קבר אפילו ווען דיא יורשים פאר לאנגען עש:

ג מען טאר נישט ויצין אויף קיין קבר אונ אויף קיין מצבה:

ד מען טאר נישט טרעטן אויף איין קבר אויף מוז מען דיא קברים גרויז פבוד צוא טיילן מען טאר אויף דעם בית עולם נישט עסין אונ נישט טרינקן אונ נישט פאשין בהמות אונ נישט רייסן קיין גראז אונ נישט טאן קיין איינציגע זאך וואש איז נישט שיין:

ה אז מען האט גיגראבן איין קבר אונ מען וועט ערשט מארגן דעם מת אריין לייגן טאר מען עש נישט לאזן אפן איבער נאכט ווארום דאש איז איין גרויזע סכנה נאר מען דארף עש צוריק צוא שיטן:

ו ווען מען גיפיקט איין גיהנומן איד אויף דעם וועג מוז מען אים באגראבן אין דיא קליידער אונ מען טאר פון אים נישט אראפ נעמען אפילו דיא שוף אונ מען איז אים נישט מטהר אונ מען טוט אים נישט אן קיין תכריכים נאר מען וויקעלט אים ארום מיט אליילעך:

יט הלכות מומאט הכהן • ובו ד סעיפים

דינים פון איין כהן בייא איין מת:

א דער כהן טאר זיך נישט מטהר זיין אן איין מת ער טאר אפילו נישט אריין גיין דארטין וואו איינער איז נוסם דאש הייבט ער לעבט נאך אבער מען זעהט אז ער וועט באלד שטארבן. אויף טאר ער נישט גיין דארטין וואו עש איז עפעס דא פון דעם מת למשל עש איז דארטין דא בלוט אדער איין אבר פון מת:

ב הוצ דעם וואש דער כהן טאר נישט זיין דארטין וואו דער מת ליגט נאר אפילו אין דעם דאזיגן הויז אונ אין דיא אנדערע הייזער וואש דירין זיך אן מיט דעם דאזיגן הויז אונ עש איז קיין וואנט נישטא צווישן טאר ער אויף נישט זיין. אונ אפילו עש איז דא איין וואנט. נאר עש איז אבער אין דער וואנט דא איין פנקסטער אדער אפילו נאר אקליינע לעכל אדר זיי שטייען אונטער איין דאך טאר ער שוין אויף דארטן נישט זיין:

ג ווען דער כהן שלאפט אין איין שטוב וואש עש טרעפט זיך דארטין איין מת. אדער אפילו אין דעם דאזיגן הויז אדער דער בייא דארטין וואו ער טאר נישט זיין. מוז מען אים אויף וועקן. אייניגמאל מוז ער תיקף אנטלויפן נאכעטער הייבט איבער דעם זאל מען אים נישט תיקף זאגן אז עש איז דא איין מת. נאר מען זאל אים פראקט רוקן קדי ער זאל זיך דער ווייל אן טאן. ווערנט ער אבער גיוואר אז ער

איז

הכמות הלכות טומאת הבהן **אדם** **כו**

אזי דא איין מת • טאר ער נישט ווארטן מיט דעם אן טאן נאר ער מוז תיכף ארויש לויפן :

דא איז בייא איין פלן שטארבט דער פאטער אדר די מוטער אדר אזון אדר אמאכטער אדר אפרודר אדר אשוועסטער פון איין טאטן • אדר דאש ווייב • מעג ער זיין אין שטוב • עש איז נאך איין מצוה ער זאל זיין בייא זיין • אפער אז דא שוועסטער האט שוין איין מאן • האט זי דעם געלביגן דין וויא אפרעכער מת • אונז ער טאר נישט זיין וואו זי ליגט אונז נישט אין דיא הייזער דער בייא • אונז אז דער פאטער אדר דיא מוטער האט זיך אליין דעם טויט גינומען • האבן זייא אויף דעם דין וויא אפרעכער מת אונז ער טאר זיך צו זיין גיט מטיא זיין • אויף אז דער פאטער אדר דיא מוטער אדר איינער פון דיא אנדערע קרובים וואש מיר האבן דא גישריבן אז גיהנום גיווארן • טאר זיך אויף דער פלן צוא זיין גיט מטיא זיין :

הא אפילו אויף גברישע קברים טאר דער פלן נישט גיין • ווען דער פלן גיפנט אויף דעם וועג איין מת מצוה • דאש הייסט ער גיפנט אידן ליגן טויט אויף דעם וועג • אונז עש זייען דארטן נישט דא אידן דער בייא וואש ער זאל שרייען צוא זיין אז זיין זאלן קומען דעם טויטן צוא באגראבן • טאר ער נישט אוועק גיין פון דעם ארט • אונז אז ער ווייס אז דא וועלן קיין אידן נישט אן קומען מוז ער אים אליין באגראבן :

זא קליינע פהנים אז זיין שלאפן אין אשטוב וואו אמת איז דרינען איז מען נישט מחויב זיין אויף צוא וועקן זיין זאלן אוועק גיין • אפער פון דעם וועגן איז עש דאך רעכט מען זאל זיין גיוואנען פון קליינער הייד אן אוועק גיין פון אמת :

ב הלכות שבעה • ובו ג"א מעיפים :

דינים פון שבעה זיצן :

א שבעה מוז מען זיצן נאך פאמער אונז מוטר • נאך אייגענע קינדר • נאך שוועסטער אונז ברודער אפילו זיין זייען נישט פון איין טאטן נאר פון איין מאמען • אונז נאך אמת אדר נאך אווייב :

ב אויף אקונד וואש איז נאך נישט אלט גיוועזן דרייסיג טעג זיצט מען נישט קיין שבעה :

ג דיא שבעה הויפט זיך אן תיכף וויא מען שויט צוא דאש קבר :

דא איז איינער שטארבט וואו עש איז קיין בית עולם נישט דא • אונז מען פירט דעם מת אין איין אנדערע שטאט אריין צוא באגראבן • אונז דיא קרובים פארן נישט מיט • הויפט זיך דיא שבעה אן תיכף וויא זיין גייען צוריק פון דער לנה :

ה ווען איינער איז דער טרונקען גיווארן אין אזוא אגרוסין וואש וואש מען קען נישט גיפנען • זיצט מען נאך אים נישט קיין שבעה • ווארום טאמער לעבט ער אונז ער איז ארויש גיסקען פון דעם וואשער אויף אנאנדער זייט וואש מיר ווייסן נישט :

ו ווען איינער זיצט שבעה • אונז אין מיטן שבעה איז בייא אים ווידער איינער גישטארבן :

גישתא רבין וואש ער מוז שבעה יוצין נאך אים הויפט ער אן דיא אנדערע שבעה צוא ציילן אין מיטן דיא ערשטע שבעה. פון דעם ווען דיא אנדערע קבורה איז גיוועזן :

ז ווער עש יוצט שבעה. טאר ער קיין שום מלאכה נישט טאן. און נישט לערנען נאר דעם ספר איוב און איכה און דיא מרוייעריגע פסוקים אין ויקרא און דברים פון אבלות און דעם פרק ואלו מנלחין פון דער מסכת מועד קטן. און ער טאר קיינעם נישט גירסין. און ער טאר נישטגיין אין קיין שייף. און ער מוז יוצין אויף דער ערד. אבער אשלאפער אדער איין אלטער מען זיך אונטער לייגן אקישין. מען מעג אבער ארום גיין אין שטוב נאר ווען מען קומט אים מנהם אכל זיין מוז ער יוצין :

ח ווען איינער איז איין ארומאן און ער לעבט נאר פון זיין מלאכה מעג ער דעם פערטן טאג פון דער שבעה טאן אמלאכה בייא זיך אין דער היים עש זאל קיינער נישט זעהען :

ט אזא וויא דער אכל טאר אין דער שבעה קיין מלאכה נישט טאן אזא טאר ער אויך נישט לאזן אנדערע ארבעטן פון זיינע וועגן אין דער שבעה. אפילו גברים טארן נישט טאן זיין מלאכה. אבר אז עש איז איין גרויסע זאך וואש ער וועט איין גרויסן שארין האבן דורך דעם וואש מען וועט עש אין דער שבעה נישט טאן מעג ער דיא מלאכה לאזן ווא טאן דורך אנדערע מענטשן :

י האנדלען טאר מען אויך נישט אין דער שבעה. אבער ווען עש איז אזא איין סחורה וואש אז ער וועט איר איצטער נישט פאר קויפן וועט ער שפעטער אן ווערן פון דעם קרן זאל ער שיקן איין שאלה פרעגן. און אז עש טרעפט זיך אזא איין סחורה וואש מען פאר קויפט איר איצטער זייער וואלויל און שפעטער וועט זי אפיל טייערער זיין. אדער ער האט איין סחורה וואש עש טרעפט זיך איצטער אקונה וואש ער נישט פאר איר איין טייערין מקח. און אז ער וועט אים אנוועק לאזן וועט ער דער נאך מוזן איר פיל וועלוועלער פאר קויפן. מעג ער אויך דאש גישעפט מאכן דורך איין אנדערין :

יא ווען איינער האט אנכרי וואש דער איד לייט אים תמיד נעלט אויף רוחים. און דער נכרי דארף נראד אין דער שבעה נעלט און וויא באלד ער וועט אים איצטער נישט לייגן וועט ער דעם נכרי פאר לירין אויף תמיד ווארום ער וועט גיין צוא איין אנדערין בעל הלאה און זענער וועט אים שוין תמיד לייגן. מעג ער דעם נכרי לייגן אין דער שבעה דורך איין אנדערין :

יב וועגן שרייבן אין שבעה איז דער אייגענער דין וואש חול המועד. דאש הייסט מען טאר נישט שרייבן נאר סידין איין גאנץ נייטיגע זאך אדער איין חשבון וואש מען וועט אים פאר געסן ביי איבער דער שבעה :

יג מען מעג שיקן אין שבעה חובות מאגען און איין קאסידין :

יד ווען אדינקט יוצט שבעה. מעג זי א באקן און קאכן און קערן דיא שטוב און בעטן דיא בעט און אנדערע זאכן טאן וואש מען דארף אין שטוב. אויך בייא

בייא יד אין דער היים מען דיא פרויא קאכין אונ באקין אונ אלץ דינג טאן וואש זיא דארף אין הויז ווען זיא זיצט שבעה :

מו אז דער שוהט זיצט שבעה אונ דיא שטאט צאלט אים תמיד פון דער וואך מען ער קוילין אין דער היים . אבער אז מען צאלט אים נישט פון דער וואך נאר מען צאלט אים פאר איטליכע ברהמה וואש ער קוילעט . מען ער אויף קוילין אין דער היים . נאר ער טאר קיין גיצאלט נישט נעמען . אונ אז עש איז אין שטאט נישט מער דא קיין אנאנדערער שוהט נאר ער אליין אונ דער עולם דארף פלייש . מען ער גיין בייא דער נאכט אין יאמקע אריין קוילין . אונ אז עש איז נאנץ גייטיג מען ער בייא טאן אויף גיין :

מו ווען צווייא שותפים האבן ברחותה איין גיוועלכ אונ איינער זיצט שבעה מוז דער גיוועלכ פאר מאכט זיין די ערשטע דרייא מען . אבער דער אנדערער שותף מען אין דיא דרייא מען טאן אין דער היים אלע נישעפטין פון דער חברותה :

זי נאנץ שבעה טאר מען יד נישט באדין אפילו אין קאלטע וואשער . אבער דאש פנים מיט דיא הענט אונ דיא פיס מען מען יוא וואשין מיט קאלטע וואשער אבער נישט מיט ווארימע וואשער . נארוואקינדעטארין אז יוא דארף יד באדין מען זיא יד באדין אין דער שבעה . נאר נישט אין דעם ערשטין טאן פון דער שבעה . אונ אז עש איי נאנץ גייטיג מען זיא דעם ערשטין טאן אויף :

יד האמטשע דיא שבעה הייבט יד אן תיכף נאך דער קבורה . מען דאך דער אכל אהיים גיין אין דיא שיד . אבער נאנץ שבעה טאר ער נישט גיין אין דיא שיד . נאר אין פילץ שיד אדר אין הילצערנע שיד מען מען יוא גיין . אבר אקנדעטארין ביז צום דרייסיגטן טאן מען גיין אפילו אין לעדערנע שיד . אונ אקנדעטאר אדר ווער עש האט אסבה אויפן פוס . מען אויף גיין אין שיד :

יש מען מען דעם אכל אין דער שבעה מכבד זיין מיט הנפה אונ גלילה אונ ער מען פסקנן שאלות ווען עש איז קיין אנדערער נישטא צו פסקנן . אבער עולה תורה זיין טאר ער נישט אין שבעה אפילו ער איז אפלה אונ עש איז קיין אנדערער פלה נישטא . אבער אין שבת פון דער שבעה אז עש איז קיין אנדערער פלה נישטא מען מען אים יוא אויף רופן :

כ עש איז אסורה צוא דאוונען נאנץ שבעה דארטין וואו דער בת איז גישטארבין . אויף איז איין מצוה דארטין שבעה צוא זיצן אבער איטליכע נאכט מען דער אכל צוא יד אהיים גיין שלאפן :

כא אין דיא ערשטע דרייא מען פון דער שבעה טאר דער אכל קיינעם נישט גיריסין . אונ אז איינער קומט אריין אונ ווייס נישט אז ער זיצט שבעה אונ זאגט אים גוט מארגן אדער גאט העלף אדער גוט אביגט . טאר ער אים נישט ענטפערן אונ נאך דעם דריטן טאן טאר ער אויף נישט גיריסין נאר אז עש קומט איינער וואש ווייס נישט אויב ער איז איין אכל אונ גיריסט אים . מען ער אים ענטפערן גוט יאר אבער אין שבת פון דער שבעה מען ער איטליכין גיריסין :

כב אייגענמליך איז נישט קיין חוב צו אים ווייל אויף דער ערד . ווארום אז ער וויל מען ער זאל נאך אים שטיין אדער ארום גיין . נאר אז ער וויל ווייל ווייל ער ווייל אויף דער ערד . און אז מען קומט אים מנהם אכל וויין . דא מוז ער זיך שוין זעצן . און איין איינעלער מענטש אדער איין אלטער וואש עש שטאט וויא דאש ווייל אויף דער ערד . מעגן וויא זיך אונטער לייגן איין קיין :

כג דעם ערשטן טאג פון דער שבעה לייגט ער נישט קיין תפילין . דאש איז אפער נאר ווען דער חת איז גישטארבן אין דעם אייגענעם טאג . אפער ווען דאש קבורה איז נישט אין דעם טאג וואש דער חת איז גישטארבן . און עש איז נאך דער קבורה נאך צייט צו דאנען . לייגט ער ווא תפילין . אפער ער מאכט איפער וויא נישט קיין ברכה . און אז עש איז איינעם אן גיטען אידעא אז איינער איז אים גישטארבן און עש איז נאך נישט קיין דרייסיג טעג וינט גענער איז גישטארבן לייגט ער נישט קיין תפילין אין דעם טאג וואש דאש שלעכטע בשורה איז אים אן גיטען :

כד נאנץ שבעה טאג מען זיך נישט שערין און נישט גאלן אפער קעמען דא האר מען מען זיך :

כה ווען אמתל וינט שבעה טעג ער גיין אויף אמילה כל צו וויין דאש קינד נאר ער לייגט אריין ערד אין דאש אריין אפער תיבה נאך דער מילה מוז ער אהיים גיין . ווארום ער טאר נישט וויין אויף דער סעודה :

כו אז ער דארף נייטיג אוועק פארן . און ווען ער וועט איצטער נישט פארן אין דער שבעה וועט ער אגרויסן שארין האבן אדער ער מוז נייטיג גיין צו איין שטעלע . מען ער פארן אדער גיין אין די שיד נאר ער לייגט אין זי אריין אפסיל ערד :

כז אז דענקאלט ווען ער וינט שבעה ווינען מריבע טעג . עש איז שוין פאלד חצי חודש . און וויא פאלד ער וועט איצטער נישט מקדש דא לבנה גיין וועט ער שוין נאך דער שבעה נישט קענען מען ער גיין אויפן גאס מקדש וויין דא לבנה :

כח ווען עש קומט איינעם אן דאש שלעכטע בשורה פון דער פרעמד . אז עש איז אים גישטארבן אזא איין קרוב וואש מיר האבן אויבן גישטארבן אז ער מוז נאך אים שבעה וויין . איז דער דין אזא ווען עש איז נאך נישט מער וויא דרייסיג טעג וינט גענער איז גישטארבן אפילו ער האט גיטאר גיטארין פונקט אין דעם דרייסיגטן טאג . מוז ער זיך תיבה אקריעה שניידן און שבעה וויין . און ער וינט זיבן טעג שבעה . און אין דעם טאג וואש ער האט גיטארין לייגט ער נישט קיין תפילין . און שלשים הויבט זיך אן פון דעם טאג וואש ער איז גיטאר גיטארין . אפער אז דאש בשורה איז אים אן גיטען דעם און דרייסיגטן טאג נאך גענעם מוים אדער נאך שפעטער וינט ער שבעה איין שעה . און דאש שלשים קעכט ער פון דעם טאג וואש גענער איז גישטארבן און אז עש איז אויף פאמער און מומער שנייט ער זיך איין קרעה וויא דאש שלעכטע בשורה איז אים אן גיטען חאץ נאך שלשים :

און אזא איין קרעה וויא דאש שלעכטע בשורה איז אים אן גיטען חאץ נאך שלשים :

און אזא איין קרעה וויא דאש שלעכטע בשורה איז אים אן גיטען חאץ נאך שלשים :

חכמת **הלכות שבעה** **אדם** **כה**

כח **ווען עש קומט איינעם שבת אדער יום טוב אשלעכטע בשורה או עש איז אים אימערער גישטארבין און עש איז דענמאלט פונקט דער דרייסיגסטער טאג . ויצט ער מוצאי שבת אדער מוצאי יום טוב גיט מער נאר אין שעה שבועה . און די שלשים הויבט זיך אן פון דעם טאג ווען יענר איז גישטארבין . און אז דער שבת אדר יום טוב איז שוין נאך דעם דרייסיגסטן טאג . ויצט ער אויך ביידע דער נאכט איין שעה שבועה . אבר ווען דער שבת אדער יום טוב איז נאך פאר דעם דרייסיגסטן טאג . ווערט דער שבת אדער יום טוב גירעכניגט פאר איין טאג שבועה . און ער ויצט נאך זעקס טעג שבועה . און דיא קריעה שנייט ער זיך וונטאג אין דער פריא אדער אסרו תג אין דער פריא :**

ל **ווען עש קומט צוא איינעם דיא אשלעכטע בשורה אום שבת פאר דעם איין אג דרייסיגסטן טאג . און דער שבת איז איין ערב יום טוב . ווערט אים דער שבת גירעכניגט פאר שבועה . און מיט דעם יום טוב קומט ער איבער שלשים :**

לא **ווען עש ויינען אים אן גיקומען צווייא אשלעכטע בשורות אויף איין טאל . נאך דעם דרייסיגסטן טאג . ויצט ער אויף ביידע נאר איין שעה שבועה . און ווען ביידע ויינען פאר דעם איין און דרייסיגסטן טאג . ויצט ער פאר ביידע איינערלייא שבועה און רעכניגט איינערלייא שלשים . ווען עש איז אים אבער אן גיקומען איין טאג איין אשלעכטע בשורה און דעם אנדערין טאג ווידער איין אשלעכטע בשורה . און ביידע ויינען נאך פאר דעם איין אג דרייסיגסטן טאג . הויבט זיך אן דיא שבועה פון דעם אנדערין היקף דעם אנדערין טאג . און מיט דעם אכטן טאג ענדיגן זיך ביידערלייא שבועה . און דיא אנדערע שלשים הויבט זיך אויך אן דעם אנדערין טאג :**

לב **ווען איינער האט אפ גידאוויגט מעריב און עש איז נאך טאג . און עש איז אים אן גיקומען איין אשלעכטע בשורה פאר דעם איין און דרייסיגסטן טאג . ויצט ער זיך היקף שבועה אבער דער טאג ווערט אים גיט גירעכניגט נאר ער מוז פון מארגן אן ויצין זיבן טעג שבועה . און שלשים הויבט זיך אויך ערשט אן פון דעם אנדערין טאג :**

לג **אימליכע שבועה ויצט מען גיט דעם זיבעטן טאג אין גאנצין נאר מען ויצט אין דער פריא אפסיל נאך דעם דאוונען . דער נאך הערט שוין אויף דיא שבועה :**

לד **ווען איינעם איז אימערער גישטארבין און ער גוייס גיט . דארף מען אים גיט צוא וויסן טאג . און מען מעג אים רופין אויף איין שמחה . נאר אז ער פרעגט מוז מען אים זאגן דעם אמת . נאר צוא זאגן אום גיפרעגט דאש איז נאריש און מען דארף דאש גיט טאג . נאר אזון זאגט מען יוא אים ווייל ער מוז קריש זאגן :**

לה **ווען עש גיפאלט יום טוב אין מיטן דער שבועה . אפילו ער האט ערשט ערב יום טוב פאר נאכט מקבל שבועה גיוועזין . הערט שוין מיט יום טוב דיא שבועה אויף . און דער ערשטער טאג יום טוב ווערט שוין גירעכניגט פאר דעם אכטן טעג . דורך דעם האט ער ביז שלשים גיט מער נאר נאך צווייא און צוואנציג טעג . אבער אז ער איז פאר יום טוב נאר קיין שבועה גיט גיזעסין . מוז ער נאך יום טוב ויצין שבועה . נאר אין דער שבועה מעגן אנדערע ויינע גישעפטין פירין . און שלשים הויבט זיך אן פון דעם ערשטן טאג יום טוב :**

ווען

לו ווען איינעם טרעפט זיך איין מת אום יום טוב אדר חול המועד מוז ער ניין ווייטער
אין יום טוב קליידער אבער לערנען טאר ער נישט. און האמטשע ער מוז דאך נאך
יום טוב שבעה זיצן. הייבט זיך שלשים אן פון יום טוב דאש הייסט תיכף נאך דער
קבורה. און נאך יום טוב זיצט ער נישט מער נאר זעקס טעג שבעה. ווארום דער
אנדער טאג יום טוב ווערט גירעכניגט פאר איין טאג שבעה. און אפילו דער אנדער
טאג ראש השנה ווערט אויך גירעכניגט פאר איין טאג שבעה. און אז דער אכל האט
מיט איינעם בחרוטה איין האנדיל. מעג דער שותף עפענען דעם גיוועלב תיכף
נאך יום טוב האמטשע ער זיצט שבעה :

לו ווען איינער איז גיוועסן שבעה פאר יום טוב. נעמט איבער יום טוב דיא שלשים.
און אפילו דער זיבעטער טאג איז פונקט אום ערב יום טוב. מעג ער פאר נאכט
זיך באדין און אפ שערין אדער גאלין. און אז דער זיבעטער טאג שבעה איז ערב
פסח. מעג ער זיך גאלין פאר מיטאג און באדין תיכף נאך מיטאג. און אפילו ערב
פסח איז נאך אין מיטן דער שבעה איז אויך אזויא דער דין ווארום ערב פסח איז
שוין יום טוב אבער אז ער איז איין אכל נאך פאמער און מוסער. אפילו ווען דיא
שלשים לאזן זיך אויש אין מיטן יום טוב. טאר ער ערב יום טוב זיך נישט שערין אדר
גאלין. סיידן מענטשן שרייען אים אן און זאגן אז ער האט שוין צוא לאנגע האר.
אבער באדין מעג ער זיך יוא :

לח ווען ערב יום טוב איז נאך אין מיטן דער שבעה. נעמט איבער יום טוב דיא
שבעה אבער נישט דיא שלשים און פאר נאכט נאך כניזה מעג ער זיך באדין.
אבר נישט שערין אדר גאלין אבר נאך יום טוב טאר ער זיך נישט באדין ביו נאך שלשים.
למ ווען דער זיבעטער טאג שבעה איז פרייטיג. און שבת איז ערב יום טוב. מעג
ער פרייטיג זיך באדין און אפ שערין אדער גאלין. ווארום יום טוב הערט דאך
אויף דיא שלשים און אז ער האט זיך פרייטיג נישט גינאלט. טאר ער חול המועד
זיך נישט גאלין נאר ער מוז ווארטן ביו נאך יום טוב. און אז דער זיבעטער טאג
שבעה איז ערשט שבת און דער שבת איז ערב יום טוב טאר מען זיך פרייטיג נישט
באדין און נישט שערין אדער גאלין. אבער חול המועד מעג מען יוא זיך באדין און
שערין אדער גאלין. און נאך יום טוב מעג מען אויך ווארום דיא שלשים האט
שוין אויף גיהערט :

מ ווען דער דרייסיגער טאג פון שלשים איז פונקט שבת. מעג מען פרייטיג זיך
באדין און אן טאן שבתדיקע קליידער. אבער שערין און גאלין טאר מען נישט
ביו זונטאג :

מא ווען ער איז גיוועסן שבעה אפילו נאר איין שעה פאר פסח ווערט דאש שוין
גירעכניגט פאר זיבן טעג. און דיא אכט טעג פסח מיט דיא זיבן זיינען שוין
פופצעהן טעג. האט ער דער נאך צוא דיא שלשים נאך פופצעהן טעג. און פאר
שבועות איז אויך דער אייגענער דין אפילו ער איז נאר איין שעה גיוועסן שבעה
פאר יום טוב. איז דאש שוין זיבן טעג. און ביידע טעג שבועות ווערן גירעכניגט
פאר

חכמת הלכות שבעה אדם כמ

פאר אַכט טאג • איז שוין פופצעהען טאג • האט ער נאך ביי שלשים פופצעהן טאג •
 מב ווען ער איז גיוועסן שבעה פאר ראש השנה אפילו נאר איין שעה הערמט שוין
 ראש השנה אויף די שבעה • און יום כפור הערמט אויף די שלשים • מען ער ערב
 יום כפור זיך באדין און שעדין און גאלן • און אז ער וועמט זיך שבעה צום גבליה
 מען ער אויף ערב יום כפור זיך באדין און שעדין און גאלן •
 מב ווען ער וועמט זיך שבעה אפילו איין שעה פאר יום כפור • הערמט יום כפור אויף
 דיא שבעה • און סוכות הערמט אויף דיא שלשים איבער דעם מען ער ערב סוכות
 זיך באדין און גאלן און שעדין •

מד ווען ער וועמט שבעה אפילו איין שעה פאר סוכות • ווערמט דאש גירעכניגט פאר
 זיבן טאג • און ביי הושענא רבה פאר נאכט איז שוין פערצעהען טאג און
 שמיני עצרת ווערמט אויף גירעכניגט פאר זיבן טאג איז איין און צוואנציג טאג
 און שמחת תורה איז דער צווייט און צוואנציגסטער טאג • האט ער נאך ביי
 שלשים אכט טאג •

מה שבת אין מיטן דער שבעה טאר מען נישט לערנען נאר וואש מען מען לערנען
 אין דער שבעה אבער מען מען מעכיר זיין דיא כרדה • און מען רופט אים נישט
 אויף צום ספר • אבער אז מען האט זיך מועה גיווען און מען האט אים אויף
 גירופין • מוז ער גיין עולה לתורה זיין • און אז עש איז קיין אנדערער פון
 נישטא נאר דער אבא • מען מען אים שבת אויף רופין • האמטשע עש איז נאך אין
 דער שבעה •

מוז ווען דער זיבעטער טאג פון דער שבעה איז שבת מען ער איינגעלויף אין דער
 פריא עולה לתורה זיין אבער בעסער איז מען זאל אים אין דער פריא נישט
 אויף רופין • און אז ער וויל דוקא עולה לתורה זיין • זאל מען אים אויף רופין צוא
 מנה • און ער מען אנאנצין טאג לערנען ווארום אין דער פריא פון דעם זיבעטן
 טאג הערמט שוין אויף דיא שבעה •

מוז ווען עש סרעפט זיך איין מת דעם ערשטן טאג יום טוב הויפט מען אים נישט אפ •
 און נכרים מוזין גראבין דאש קבר און גייען דיא תכריכים און כאפן דעם ארון
 אבער אידן זיינען אים מטהר און טוען אים אן דיא תכריכים און טראגן אים און
 לייגן אים אין קבר אריין און שטעלן אויף דיא ברעטער אין קבר און זייא מעגן
 אללין דער ווארעמען דאש וואסער צוא דער מטהר • אבער נכרים מוזין צוריק צוא
 שיטן דאש קבר נאך דער קבורה •

מח דעם אנדערן טאג יום טוב אפילו דעם אנדערן טאג ראש השנה טוען אידן
 בייא דעם מת אלע מלאכות וואש דעם ערשטן טאג מוזין זייא נכרים טאן •
 מוז בייא דעם ערשטן טאג יום טוב בייא דעם אנדערן טאג • שנייט מען זיך נישט
 קיין קריעה •

נ ווען איינער איז גישטארבן ערב יום טוב • און וויל מען האט מורא גיהאט אז
 עש וועט קיין צייט נישט זיין אים צוא באגראבן • האט מען אים איבער גיגעבן צוא
 נכרים

נָבָרִים זֵינא וְאֵלֶּין אִים פִּרְעֵן צוּם בֵּית עוֹלָם אִיז דָּער דִּין אָז ווּיאלד בַּאָלד מֵעַן הָאָט אִים
זִיפִּירְט אוֹיש דָּער שְׂמָאט אַרוֹיש נְעֻמֵּט אִיבֶּער שׁוּין יוֹם טוֹב דִּיא שְׁבֻעָה חֲמִשָּׁשׁ מֵעַן
בִּיאָנְרָאָבֵט אִים עֲרָשֵׁט יוֹם טוֹב נָאר מֵעַן מוֹז וְיָד עֲרָב יוֹם טוֹב בִּיז נֶאָכֵט נוֹהֵג זֵיין
וּוּיָא אֵיין אָבֵל . אָבֶּער אָז עַר הָאָט אִין וִינְען מֶאָרְנִין צוּא גֵיין צוּא דָּער קְבוּרָה מוֹז
עַר נָאָךְ יוֹם טוֹב זִינְיִן שְׁבֻעָה :

גא נאָךְ דָּער קְבוּרָה זאָגט מֵעַן צְדוּק הַדִּין אונ קדיש . אָבֶּער יוֹם טוֹב אונ ראש
חודש חנוּכָה פֿורִים חֲמִשָּׁה עָשָׂר בְּשֻׁבֵּט אונ חֲמִשָּׁה עָשָׂר בַּאָבִי . בְּקִיצוֹר דִּעֲנִימָאָלֵט
ווען מֵעַן זאָגט גֵּיט קִיין תְּהִנֵּנן זאָגט מֵעַן אויף גֵּיט קִיין צְדוּק הַדִּין . אונ פֿרייטִיג נאָךְ
מִיטאָג זאָגט מֵעַן אויף גֵּיט קִיין צְדוּק הַדִּין :

כא הלכות שלשים ויארצייט . ובו ח' סעיפים :

דינים פון שלשים אונ יארצייט :

א נאָנץ שְׁלָשִׁים דאָש הֵיסט בִּיז דרייסיג טעג פון דעם טאג אָן וואָש דָּער מַת אִיז
גִּישְׁטאַרְבִּין . טאָר מֵעַן זִיךְ גֵּיט בִּיאָרִין אִין וואַרְיִסע וואַסער . אָבֶּער ווען דָּער
אָבֵל מאַכט אַבְרִית מֵעַן עַר זִיךְ בִּיאָרִין אִין דָּער נאָכט פֿאַר דָּער מִילָה אָז עַשׂ אִיז
שׁוּין נאָךְ דָּער שְׁבֻעָה אונ מֵעַן טאָר גֵּיט אָן טאָן קִיין גֵּיט קְלִייד . סִידִּין אָז אֵיין
אָנְדֶּערער אִיז שׁוּין גִּיטאָנְען דִּרְנֵעֵן עֲטָלִיכֶע טעג . אונ מֵעַן טאָר זִיךְ גֵּיט שְׁעָרִין אונ גֵּיט
גֵּאָלִין אונ גֵּיט שְׁנִידִין דִּיא נְעִיל . אָבֶּער אָפּ בִּייסִין דִּיא נְעִיל מִיט דִּיא צִיין מֵעַן
מֵעַן יוא אונ מֵעַן טאָר גֵּיט גֵיין אויף קִיין שוּם סְעוּדָה . אונ גֵּיט דֶאָרְטִין וואוּ מֵעַן שְׁפִילֵט
פֿלִי זִמֶּר אונ גֵּיט אויף קִיין חֲתוּנָה אָבֶּער אַסאַרְווער מֵעַן בִּיאָרִנְען אויף דָּער חֲתוּנָה
נָאר עֶסֶן טאָר עַר דֶאָרְטִין גֵּיט נָאר עַר מֵעַן זִיךְ אַהִיִּים נְעֻמֵּט צוּא עֶסֶן . אונ דָּער
אָבֵל אֵלִיין טאָר גֵּיט חֲתוּנָה האָבֵן נאָנץ שְׁלָשִׁים אָפִילוּ עַר מאַכט גֵּיט קִיין סְעוּדָה .
אונ מֵעַן טאָר גֵּיט גֵיין אִין קְלִידֶער פון שְׁבֵת גֵּאָנץ שְׁלָשִׁים . אָבֶּער אָז עַר מאַכט אַבְרִית
אָדער מֵעַן אִיז אִים מְכַבֵּד מִיט כֶּסֶם אֱלִיהוּ (סִנְדֶּק) מֵעַן עַר גֵיין אִין שְׁבֵת קְלִידֶער :

ב נאָךְ אַפּאָטער אונ מוּטער . טאָר מֵעַן זִיךְ גֵּיט שְׁעָרִין אונ גֵּיט גֵּאָלִין אָפִילוּ נאָךְ
שְׁלָשִׁים . נָאר אָז מֵעַנְטִשִׁין שְׂרִינְיִן אִים אָן אונ זאָגן עַשׂ אִיז גֵּיט שִׁיין וואָש עַר
גֵיט מִיט אַזְעֵלְכֶע לֶאָנְעֶה הָאָר . אָדער עַר גֵיט צווישן נָכְרִים אונ שְׁעֻמֵּט זִיךְ צוּא גֵיין
מִיט צוּא גְרוּיִשֶׁע הָאָר . מֵעַן עַר זִיךְ שְׁעָרִין אָדער גֵּאָלִין . אָבֶּער אויף אַסְעוּדָה אָדער
אַתְחֻנָה אָדער דֶאָרְטִין וואוּ עַשׂ שְׁפִילִין פֿלִי זִמֶּר טאָר מֵעַן גֵּיט ווִין דאָש גֵּאָנְצֶע יאָר נאָךְ
אַפּאָטער אונ מוּטער :

ג יאָר צִיט אִיז אַמְצוּה צוּא פֿאַסְטִין . אונ ווּיאלד עַר הָאָט אֵיין מָאָל גִּיפֶאָסט
אִין דַּעַם יאָר צִיט מוֹז עַר שׁוּין אַלֶּע יאָר פֿאַסְטִין . אָבֶּער אָז עַר קאָן שְׁפֶעטער גֵּיט
פֿאַסְטִין מוֹז עַר זִיךְ לֶאָזִין מִתִּיר גִּדֶּר זֵיין :

ד דָּער יאָרצִיט אִיז תְּכִיד אִין דַּעַם טאָג וואָש דָּער פֿאַטער אָדער יאָ מוּטער אִיז
גִּישְׁטאַרְבִּין . גֵּיט דָּער טאָג וואָש מֵעַן הָאָט זֵינא בִּיאָנְרָאָבִין :

ה ווען דָּער פֿאַטער אָדער יאָ מוּטער אִיז גִּישְׁטאַרְבִּין אִין אֵיין עִיבּוֹר יאָר אִין דַּעַם
עֲרֵשְׁטִין

עֲרֻשְׁטִין חוֹדֶשׁ אָדָר אָדָר אֵין דַּעַם אַנְדֶּערִין חוֹדֶשׁ אָדָר אֵין תְּמִיד דַּער יאַרְצִיִיג אֵין אֵיין
עֵיבּוֹר יֵאָר אֵין דַּעַם חוֹדֶשׁ וּוְאֵשׁ דַּער פֿאַמֶּר אָדָר דִּי מוֹסֶר אֵין גִּישְׁמאַרְבִּין . אָבֶּער אַז
דַּער פֿאַטֶער אָדָר דִּיא מוֹסֶר אֵין גִּישְׁמאַרְבִּין אֵין אַפֿראַסְטִין יֵאָר אֵין דַּעַם חוֹדֶשׁ אָדָר .
אֵין אֵין אֵיין עֵיבּוֹר יֵאָר דַּער יאַרְצִיִיט אֵין דַּעַם עֲרֻשְׁטִין חוֹדֶשׁ אָדָר . אַמִּיל מַעֲנֵשְׁטִין
הַאֲלִטִין בִּידֶע יאַרְצִיִיטִין אֵין עֲרֻשְׁטִין חוֹדֶשׁ אָדָר אונ אֵין דַּעַם אַנְדֶּערִין חוֹדֶשׁ אָדָר .
דֵּאשׁ אֵין אָבֶּער נִיט נִיטִין . אונ אַז דַּער פֿאַמֶּר אָדָר דִּיא מוֹסֶר אֵין גִּישְׁמאַרְבִּין דַּעַם
עֲרֻשְׁטִין מֵאָג ראש חודש פֿסְלִיו אונ דַּעַםאַלֶּט האט גִּיהאַט פֿסְלִיו צווייט מַעַנ ראש
חוֹדֶשׁ מִמִּילָא אֵין עַר דֵּאָף אֵינגִינְטִילֶף גִּישְׁמאַרְבִּין אֵין חוֹדֶשׁ חֲשׁוֹן וּוְאָרום דַּער עֲרֻשְׁטֶר
מֵאָג ראש חודש גִּיהֶער דֵּאָף צוואַ דַּעַם פֿריערִדיגִין חוֹדֶשׁ אֵיבֶר דַּעַם אֵין דַּער דִּין אֵין .
אַז אֵין דַּעַם עֲרֻשְׁטִין יֵאָר ווען דַּר עֲרֻשְׁטֶר יֵאָר צִיט גִּיפֿאַלֶּט האט פֿסְלִיו נאַר אֵיין מֵאָג
דֵּאשׁ חוֹדֶשׁ אֵין דַּער יֵאָר צִיט עַרְב ראש חודש פֿסְלִיו . אונ אֵין אֵין האט שוין צוואַ זיין
אַלֶּע יֵאָר עַרְב ראש חודש דַּער יֵאָר צִיט . אָבֶּר אַז ווען דַּר עֲרֻשְׁטֶר יאַרְצִיִיט גִּיפֿאַלֶּט
אֵין ראש חודש פֿסְלִיו צווייט מַעַנ . בִּלִּיבֶט דַּר יֵאָר צִיט אויף תְּמִיד דַּער עֲרֻשְׁטֶר
מֵאָג ראש חודש פֿסְלִיו . אונ אַז עַר אֵין גִּישְׁמאַרְבִּין אֵין אֵיין עֵיבּוֹר יֵאָר אֵין ראש
חוֹדֶשׁ פֿון דַּעַם אַנְדֶּערִין אָדָר אֵין תְּמִיד דַּער יֵאָר צִיט דַּעַם אַנְדֶּערִין ראש

חוֹדֶשׁ אָדָר :

ו ווען דַּער יֵאָר צִיט גִּיפֿאַלֶּט אֵין אֵיין מֵאָג וּוְאֵשׁ מַעַנ זאגט קיין תַּחֲנוּן נִיט פֿאַסט מַעַנ
נִיט . אָפִּילוֹ אונ ראש חודש אָב פֿאַסט מַעַנ אויף נִיט . אונ אָפִּילוֹ ראש חודש גִּסָּן
וּוְאֵשׁ אַחֲתֵן פֿאַסט יֵאָר פֿאַסט נִיט קיין יאַרְצִיִיט . אונ אַז עַר מֵאָכט אַבְרִית אָדָר
מַעַנ אֵין אֵיין מִכְבֶּד מִיט כֶּסֶף שֶׁל אֱלֹהִים (סִנְדֶּק) אֵין דַּעַם יאַרְצִיִיט דֵּאָרְף עַר נִיט פֿאַסטִין .
אונ אַז עַר ווִיל דִּקָּא פֿאַסטִין דֵּאָוויגֶט עַר מִנְחָה הַאֲלֶב אֵינֶם צוואַ מִיטאַג אונ בִּיטֶט
אַן . אונ אַז עַר מֵאָכט אַפֿרִיין הֶבֶן אָדָר עַר אֵין אַפֿהן אויף דַּעַם פֿרִיין הֶבֶן דֵּאָרְף עַר
אויף נִיט מַעַר פֿאַסטִין נַאר בִּין הַאֲלֶב אֵינֶם צוואַ מִיטאַג . דִּיא נֵאָכט פֿאַר דַּעַם עֲרֻשְׁטִין
יֵאָר צִיט מֵאָר מַעַנ נִיט זיין אויף קיין סְעוּדָה . אָבֶּער אויף אַסִּים מַעַנ מַעַנ זיין :

ז נֵאָךְ אַמוֹכֶר זאגט מַעַנ דֵּאָף קיין קִדִּישׁ נִיט . אָבֶּר אַז עַר אֵין גִּיהֶרְנֶט גִּיווֹאָרִין זאגט
מַעַנ יֵאָר נֵאָךְ אֵיין קִדִּישׁ :

ח אַז עַר אֵין דֵּא אֵינגֶער וּוְאֵשׁ עַר אֵין נֵאָךְ דַּער שְׁבָעָה . אונ עַר זינגען הוין אֵיין דֵּא
אַנְדֶּערֶע אַבְלִים קוֹמַען אַלֶּע קִדִּישִׁים דַּעַם פֿון דַּער שְׁבָעָה אונ אָפִילוֹ יוֹם מוֹב האט
אֵינגֶער גִּינְטֶען דִּי שְׁבָעָה הֵיסט עַר אַלֶּע שְׁבָעָה בִּין צוים זינגען מֵאָג פֿון דַּער קְבוּרָה .
נַאר פֿון דַּעַם וועגן אַז עַר אֵין דֵּא אֵינגֶער אֵין מִיטִין שְׁלִשִׁים אָדָר אֵיין יֵאָר צִיט .
שוין דִּיא אויף הַאֲבִין אֵיטְלִיכֶער אֵיין קִדִּישׁ . ווִידֶער אֵינגֶער פֿון שְׁלִשִׁים אֵין פֿאַר דַּעַם
וּוְאֵשׁ האט יֵאָר צִיט נַאר דַּעַם יאַרְצִיִיט קוֹמַט אֵיין קִדִּישׁ אונ אַז עַר אֵין אָבֶּער דֵּא
אַסֶּף יֵאָר צִיטִין אונ עַר קוֹמַט אויף אֵיטְלִיכִין נִיט מַעַר אויש נַאר אֵיין קִדִּישׁ זאגט דַּער
פֿון שְׁלִשִׁים נַאר קיין קִדִּישׁ נִיט וּוְאָרום עַר קאן דֵּאָף קאַרגִין אויף זאגן . אָבֶּר דַּער פֿון
יַאֲרִיִיט קען דֵּאָף קאַרגִין שוין נִיט מַעַר זאגן קיין קִדִּישׁ . אָבֶּער ווען עַר זינגען דֵּא
אַסֶּף יֵאָר צִיטִין אונ אֵיין שְׁבָעָה מוֹ דַּער פֿון דַּער שְׁבָעָה זאגן אֵיין קִדִּישׁ אונ דִּיא
יַאֲרִיִיטִין

יארצייטן מאכן איין נורל צווישן זיך. ווען עש איז דא איינער וואש ער איז איין אָבל דאש גאנצע יאר. און ווידער איז דא איינער וואש האט יאר צייט קומען דעם פון יאר צייט אלע קרישים. נאר דער אָבל זאגט דעם קניש נאך דעם קומער פון דעם יום :

בב דיני קריעה • ובו ח' סעיפים

דינים פון קריעה שניידין :

א אויף פאטער און מוטער שנייט מען די קריעה אין דער לינקער זייט • און אויף אייניגע קינדער אויף אנווייב און אויף אמאן שוועסטער און ברידר שנייט מען דיא קריעה אין דער רעכטער זייט פון דעם קלייד :

ב אויף פאטער און מוטער מוז מען זיך דיא קריעה שניידן מיט דער האנט אָבר אויף אנדערע מתיס מען מען דיא קריעה שניידן מיט אמעסער • אויף פאטער און מוטער טאר מען דיא קריעה נישט פאר בייגן אריין אז מען זאל זיט ארויש זעהן • אויף פאטער און מוטער מוז דיא קריעה בלייבן אזוי וויא זיט איז ביי נאך שלשים • און ערשט נאך שלשים מען ער זיט צוא סטריגיווען • אָבר גוט צוא גייען טאר ער זי קיין מאל נישט אפילו נישט נאך דעם יאר • אָבער אויף אנדערע קרובים מען ער זיט צוא סטריגיווען תיפף נאך שבעה און גוט צוא גייען נאך שלשים • און אז יום טוב נעמט אָבר די שבעה מען ער זיט ערב יום טוב פאר נאכט צוא סטריגיווען • און אז עש איז שוין נאך שבעה נעמט דאך יום טוב אָבער שלשים אָבער דעם מען ער ערב יום טוב פאר נאכט צוא גייען דיא קריעה :

ג ווען עש קומט איינעם די שלעכטע בשורה אז עש איז אים גישטארבן איינער פון זיינע קינדער אדער אנווייב אדער אמאן אדער אשוועסטער אדער אָבר ווידר • און עש איז נאך פאר דרייסיג טעג זינט יענער איז גישטארבן מוז ער זיך קריעה שניידן • אז עש איז אָבער נאך דרייסיג טעג דארף ער זיך נישט קיין קריעה שניידן • אָבער אויף פאטער און מוטער מען עש אפילו שוין זיין נאך אַיאר מוז ער זיך תמיד איין קריעה שניידן • ד ווען איינעם זיינען צוויי מתיס אויף איין מאל גישטארבן אדער ער האט אויף איין מאל גיווארן גיווארן פון צוויי וואש זיינען אים גישטארבן שנייט ער זיך איין קריעה פאר ביידע :

ה ווען בייא איינעם איז אין דער שבעה נאך איינער גישטארבן בייסט ער זיך דיא פריערדיגע קריעה פיל מער אויף • אדער ער שנייט זיך איין אנדערע קריעה נידעריגער מיט דרייא פינגער ווייט פון דער ערשטע • אָבער אז דער אנדערער איז גישטארבן נאך דער שבעה בייסט ער נאר דיא ערשטע קריעה אביסיל מער אויף :

ו ווען מען דאווינט בייא דעם אָבל אין דער שבעה זאגט מען נישט קיין תחנון און נישט קיין הלל נאר דער כנהג איז אז דער אָבל גייט ארויש און דער עולם זאגט דלל • און אז מען דאווינט דארטן וואו איינער איז גישטארבן און עש איז נאר קיין אָבל

הכמת הלכות קריעה **אדם** **לא**

אכל ניטא זאגט מען ווא הלל . אונ אויף אז מען דאווינט בייא איינעם אין דער שבעה אונ עש איז גיט דארטין וואו דער כה איז גישטארבן זאגט מען אויף הלל נאר דער אכל זאגט גיט אונ אז עש גיפאלט ראש חודש אדר חנוכה אין דעם זיבעטן טאג פון דער שבעה זאל דער אכל שפעטער נאך דעם דאווינען זאגן הלל ווארומ דענקאלט איז דאך שוין נאך דער שבעה :

ז יום טוב טאר מען זיך גיט קיין קריעה שניידן . אבער חול המועד שנייט מען זיך ווא קריעה :

ח ווען מען הערט איין איד אדער איין עובר כוכבים נאם שילטין עש מען זיין אין וואש פאר איין לשון מען וויל אז מען זיך אקריעה שניידן אונ אפילו גיט דוקא שילטין נאר ער לעסטערס נאם אונ דעם אויף אים שלעכטע רייד . אז מען זיך אויף אקריעה שניידן . אונ אז ער זעהעט ווא אימפעצער פאר ברענט אספר תורה אדר אפגולה . אדער אימפעצער צוא רייסט זיין אדר ער צוא שנייט זי אדר ער פאר מעקט זיין אום מיטען עש מען זיין איד אדר אנכרי אז אלץ דער וואש זעהעט עש זיך צוויי קריעות שניידן . אונ דיא אלע קריעות וואש מיר האבן דא גיוואנט מען מען שפעטער פאר גייען מיט ברייטע נעם אבער אריינטלעך צוא גייען ווא דער סדר איז דאש טאר מען אייביג גיט :

כג הלכות נדה . ובו עים מעיפים

דינים פון נדה :

א דיא עבירה פון איין נדה איז זייער גרויזש אונ ווער עש פאר זינדיגט זיך דער מיט האט חס ושלום פרת איבר דעם אז מען דער בייא זייער שטארק גיווארינט זיין אונ זיך גוט אין זין אריין נעמען אלץ דינג וואש מיר וועלן דא שרייבן :

ב ווייל דאש רוב ווייבער האבן איין פעסט גיועצטע צייט אלע דרייסיג טאג אדער צוואנציג טאג אדער מער . איבער דעם טעג דער מאן בייא איר זיין ביז פאר דער צייט אויף זאל זיך גיט בורק זיין פאר דעם מאנס אויגן . אבער פאר זיך אליין וואש מער זיך זעהעט זיך איבער איז אויף מער מצוה :

ג דער מאן אז זיך אפ שניידן פון דער ווייב איין צייט פריער פאר איר באשטימטע נקט . קומט איר אויט דיא צייט פאר נאכט טאר דער מאן בייא איר גיט זיין דעם גאנצן טאג פריער פון אין דער פריא אן . האט זיך בורק גיווען פאר נאכט אונ גיט אונ זיך איז ריין מען ער בייא איר זיין איין טאג דער נאך . קומט אבער אויט די צייט אין דער נאכט טאר ער בייא איר גיט זיין די גאנצע נאכט . אבר דעם גאנצן טאג פריער אונ דער נאך אז זיך איז ריין מען ער בייא איר זיין . איז איר צייט גאנץ פריא טאר ער בייא איר גיט זיין דעם גאנצן טאג אבער דיא נאכט פריער מען ער בייא איר זיין . דענקאלט ווען ער טאר בייא איר גיט זיין אז ער זיך אויף פון איר שטארק דער ווייטערין . ער טאר איר אפילו גיט דעקט אן ריידן נאר וואש שטארק גייסיג איז :

איינע

ד' איינע וואש דיא צייט איז ביא איר אלע מאל גירוקט פון איין מאל צום אנדערן מיט צוויי אדער דרייא טעג סוף זיך דער מאן פון איר דער ווייטערין פאר דיא צווייא אדער דרייא טעג אקוראט אזא וויא אויבן איז גישטאנען :

ה קובט איר אויב דיא צייט איידער דיא זון גייט אויף גיהער דאש נאך צו דער נאכט אונד ער טאר זיא דיא גאנצע נאכט פריער גיט אן רירן אונד ווען זיא ווייס גיט אויב די צייט קומט איידר די זון גייט אויף אדער דר נאך טאר ער זיא גיט אן רירן די גאנצע נאכט פריער אונד דעם גאנצן טאג דער נאך דאש אייניגע איז אויף ווען איר צייט איז צווישן טאג אונד נאכט טאר ער זיא גיט אן רירן דעם גאנצן טאג אונד דיא נאכט דער נאך :

ו ווען זיא טראגט אדער זיא וויינט דארף זיא גיט אן וינען האבן דיא גינעצטע צייט וואש זיא פלעגט תמיד צוא האבן פל זמן זיא איז ביין :

ז ווען דער מאן איז ביא איר אין דער צייט וואש מיר האבן דא גישריבן אז ער טאר גיט איז עש איין גרויסע עבירה אונד ביידע מוין דרויף תשובה נעמען :

ח איינע וואש האט קיין גינעצטע צייט טאר דער מאן ביא איר גיט זיין דעם דרייסיגטן טאג ווארום דאש איז דיא צייט פון דאש רוב ווייבער איינגיטליך ווינען ביא דעם דא פיל דינים איבער דעם סוף זיא גיין איין שאלה פרעגן וויא זיא זאל זיך נוהג זיין :

ט איינע וואש האט קיין גינעצטע צייט סוף זיך תמיד איבער זעהן איידר דער מאן קומט צוא איר אונד אז ער גייט אונדעק פון איר אויב עש גיפניט זיך גיט עפעס אפלקען :

י איינע וואש האט איין גינעצטע צייט דענקמאלט ווען דיא צייט קומט סוף זיא זיך איבער זעהען האטשע זיא פילט גיט אונד אז זיא האט אבער פריער זיך גיט איבער גינעזען נאר ערשט דער נאך האט זיא זיך איבער גינעזען אונד האט נאר גיט גיפונען אונד גיט גיפילט סוף זיא איין שאלה פרעגן :

יא ווען דער מאן דארף אונדעק פארין אונד עש איז נאהינט צוא איר צייט וואש ער טאר איר שוין רעכט גיט אן רירן אזא וויא מיר האבן אויבן גישריבן טעג ער דענקמאלט יוא זיא אן רירן מיט ליבשאפט אונד מיט שיינע גייד אפר צוא איר קומען טאר ער גיט :

יב אז ער דארף אונדעק פארין ווען זיא איז גיט גיין אונד עש איז נאך איין טאג צוא דער טבילה זאל ער ווארטן דעם טאג דארף ער אבער ווייט גייטג אונדעק פארין אדער ער סוף פארין וועגן איין מצוה נאך דארף ער גיט ווארטן :

יג אז זיא האט גיפונען איין פלעק אין דיא ריינע טעג אונד איז אונד ביין גיווארין אונד אז זיא וועט איינזיך וויידער ציילן ריינע טעג וועט איר אויב קוקען דיא טבילה נאהינט צוא איר גינעצטע צייט סוף זיא גיין איין שאלה פרעגן אויב זיא זאל גיין אן מקוה אריין :

יד וויל דער מאן גיין צוא דיא ווייב איין טאג נאך דער גינעצטע צייט אדער נאך דעם דרייסיגטן טאג ווען זיא האט גיט קיין גינעצטע צייט סוף ער איר פריער פרעגן

חכמת הלכות נדה אדם לב

פֿרעגן אויב זיא האט זיך גוט איבער גיזעהען אונ האט קיין פֿלעק גיפונען :
 מו ווען זיא איז נישט היין טאר דער מאן צוא איר נישט קומען האמטשע ער מיינט אז זיא
 האט זיך מוזל גיזעהען נאר ער מוז איר פֿריער פֿרעגן אונ זיא זאל אים זאגן אז
 זיא איז שוין טבילה גיבאנגען :

מו ווען דער מאן ווייט אז ער איז נאך נישט צייט זיא זאל שוין קענען גיין
 טבילה טאר ער איר נישט גלויבן וואש זיא זאגט אז זיא איז שוין טבילה
 גיבאנגען :

זי ווען ער איז גיזעהען בייא זיין ווייב ווען זיא איז טהור אונ זיא זאגט אים פֿשעת
 תשמיש איך בין טמא גיזעהען ווארום זיא האט גישפירט אז ער איז נישט פון איר
 דאש בלוט פון נדה זאל ער זיך הייבן אפ שיידין פון איר :

יח ער זאל זיך אפ שיידין פון איר מיט ציטערנעש אונ מיט גרויש שרעק אונ זאל
 תשובה טאן מיט זיין גאנצן הארצין ווארום ער וואלט פֿרום גיזעהען וואלט אים נישט
 גיטראפן אזוי איין נאך דרום זאלן זיי זיך גוט באהענדלן זייערע זינד אונ זאלן תשובה
 טאן פאר השי' דער עיקר איז ער זאל ווייטער גיזעהען זיין פון שלעכטע מעשים
 וואש ער האט ביי אהער גיטאן וועט ער שוין צוא קיין שטרויכלונג חיו נישט קומען
 אונ אויף דווען מבטול ווען ער האט זיך מיט איר נדה גיזעהען פֿרין איז ער אויף דא
 מעשה נישט שולדיג נאר דאש איז אים גיקומען ווייל ער האט גיטאן אנדערע עבירות :

יט דאש איז ווען ער איז בייא איר גיזעהען ווען זיא איז מותר צוא אים גיזעהען אבער
 אז ער איז בייא איר גיזעהען נאדענט צוא איר נסת דענסט מאל ווען ער דארף פון
 איר פון ווייטן זיין אונ דאש האט אים דא סיבה גיטראפן האט ער איין גרויסע
 עבירה גיטאן אונ מוז אויף דרויף תשובה נעמען פון איין מורה הוראה ער זאל אים
 מבטול זיין איין תשובה ווא ער שטייט אין דא הייליגע ספרים :

כ ווען ער מרעפט זיך אז איין אשה נעהעט דם דורך דעם תשמיש מאל איינס
 נאך דעם אנדערין מוז זיא תיקף פֿרעגן בייא איין חכם צוא זיא מעג זיין מיט איר
 מאן האמטשע נאך טבילה גיין ווארום ער זינגען דרינגען פֿיל דינים דאש גיהער צו איין
 מורה הוראה מיד זינגען נאר מדיע אז מען מוז פֿרעגן איין שאלה ווייטער אנדערע
 זאכן וואש גיהער צוא איין מורה הוראה שרייבן מיד נישט :

כא אין דעם דין אז די אשה זאל זיך אויש זעצן דא צייט איז דא זייער פֿיל דינים
 מען קען ווייטער נישט זעבן דאש צוא פאר שטיין דרום אזוי איין אשה וואש זיא
 האט נישט גיין אויש גיזעהען צייט זאל זיא פֿרעגן איין שאלה בייא איין מורה הוראה
 ווא זיא זאל זיך נדה זיין וועט ער איר שוין אלעם אויש פֿרעגן אונ וועט זיא לעבן :

כב ווען דא אשה גיפנט איין פֿלעק פֿרויכט זיא פֿרעגן איין שאלה :

כג ווען איין אשה דער שפירט אז ער איז איר אזוי גלייך ווא זיא וואלט גיפונען איר
 דם פון נדה אונ זיא האט זיך בודק גיזעהען גלייך ווא זיא האט דער שפירט אונ
 האט נאר נישט גיפונען איז זיא דאך טמא ווא ארעכטע נדה אונ ווען זיא האט עפעס
 גיפונען איין פֿלעק נאר זיא איז מסופק אין דעם קאליר זאל זיא פֿרעגן איין שאלה

אבער

אָבער ווען זי גיפֿינט גאר נישט אַז זי איז אַ טאָט און דעם דין איז אַיין מַצוה און אַיין אַשָּׁה
וואָל די אַנדערע לערנען וואָרום דאָס מַעֲרָסָטע ווייפֿער ווייסן דעם דין נישט. זיי מיינען
און זי גיפֿינט נישט אַז זי איז טוהר. און בַּאֲמַת אַז זי איז טאָט וויא אַיין נדה :

כד עש איז אַיין חוב אויף דיא אַשָּׁה אַזאָ באלד וויא זי פֿילט גאר דאָס עש ווערט
גיפֿינט איר מקור און זי וואָל זיך באלד אונטער זוכן :

כה אַיין פֿלח מוז ציילן זיפֿין ריינע טעג. ביי דעם טאג און וואָס זי ווייס זיכער
ווען איר חתונה וועט זיין חאַמטשע זי איז גאנץ ריין :

כו און מען האָט דער גאָל וויא דיא פֿלח האָט גיציילט דיא זיפֿין ריינע טעג אָפּ
גיציילט דיא חתונה אויף עטליכע טעג. אָדער ווען זי האָט גיציילט דיא זיפֿין
ריינע טעג האָט זי נישט גיוואָקט קלאָר ווען דיא חתונה וועט זיין און זי האָט
גיציילט בַּסָּפֶק דאָרף מען פֿרעגן אַיין שאלת חכם אויב זי דאָרף איבער גייעס צוא
ציילן זיפֿין ריינע טעג וואָרום דאָס איז דרינען פאר האַנדלן פֿיל דינים עש אַז
אַיין מַצוה צוא זאָגן אלעמען דעם דין און מען וואָל וויסן וואָרום מען ווייס גאר נישט און
מען דאָרף אויף דעם אַיין שאלת פֿרעגן זי איז מיינען און זי האָט גאר גיציילט
זיפֿין ריינע טעג אַז שוין גינג און בַּאֲמַת מוז מען אַיין שאלת פֿרעגן. ווען אַיין פֿלח
וואָל זיך טובל זיין אויב זי טעג זיך טובל זיין אין דעם טאג פאר דיא חופּה. וועט
שטיין גישריפֿין אין הלכות מביילה :

כז ווען אַינער געמט צוריק זיין גרושה מוז זי אויף ציילן זיפֿין ריינע טעג אַזאָ
וויא אַיין אַנדערע פֿלח :

כח און אַינער האָט חתונה מיט אַיין בתולה מוז ער באלד גאָל דעם תּשְׁמִישׁ זיך אָפּ
שיידין פון איר. און אַרויז גיין פון איר בעט. דעם דין איז אויף אַיין מַצוה
מפֿרסם צוא זיין און צוא זאָגן געדער חתן ופֿלח וואָרום אַיין טייל ווייסן נישט. און
זיינען משמש צוויי מאל און דאָס איז אַיין דעבטער אַיסור :

כט אַיין בתולה גאָל דער חתונה מען און הויפֿן צוא ציילן זיפֿין ריינע טעג פון דעם
פֿינפטן טאג וויא דער חתן איז בייא איר גיוועזן חאַמטשע אַיין אַנדערע אַשָּׁה
מוז שפעטער און הויפֿן צוא ציילן (אזא וויא דאָס וועט ווייטער שטיין גישריפֿין)
אָבער ווייל זי איז טאָט פון דם בתולים מען זי און הויפֿן צוא ציילן דעם
פֿינפטן טאג :

ל ווען זי איז טאָט פון דם בתולים איז דעם זעלביגן דין וויא אַנדערע נדות :

לא ווען אַיין אַשָּׁה איז שוין גיוועסן אויף דעם בַּרְאָה שמואל אַזא וויא צוא האָבן
דאָס קינד דער גאָל האָבן דיא ווייענעס אויף גיהערט און זי איז ווייטער
מעבֿרת און מין דם האָט זי אויף נישט גיזעהען מוז זי דאָל אַיין שאלת חכם האָבן
אויב זי איז מותר צוא איר מאן :

לב אויף דיא נשים וילדות און גאר מין השנחה נישט ווען זי וואָל זיך מותר זיין
איפֿליכע אַשָּׁה מוז וויא זי וויל דורך דעם קומט אַרויז גרוישע מבושלות לכן

גיהער

גיהרר אימליקעס בית דין אין שטאט צוא מאכין איין מנהג קבוע כפי הצורך קדי
לגדור פראג :

לג ווען איינע האט מפיל גינענדין זאל זיין שאלה פרגעגן וויא זיאל זאל זיך
נוהג זיין :

לד געדער איד מוז זיך אפשיידן פון זיין ווייב ווען זי איז טמא ביז זיאל זאל אפ
ציילן שבעה נקיים און זיך טובל זיין און ווען זיאל האט זיך נישט טובל גינענדין
אפילו עש דויערט בכה שנים הייבט זיאל אלץ איין נדה :

לה זיאל טאר זיך נישט איבער נאמען אין דער טומאה נאר וויא באלד זיאל קאן זיך
טובל זיין מוז זיאל טובלה גיין און ווען דער מאן איז אין דער היים און זיאל איז
זיך נישט טובל ווען דיא רעכטע צייט קומט . האט זיאל איין גרויסע עבירה :

לו ער זאל נישט שטיפן און לאכין קאטאונעס טרייבן מיט זיין ווייב אין דער נדה
ווארום קלות ראש און ליצנות פרייגען חלילה צוא איין עבירה :

לז ער זאל איר נישט אן יררין אפילו מיט דעם קלענסטן פינגער . און ער זאל נישט דער
לאנגען צוא איר אפילו מיט איין גאנץ לאנגע זאך . און ער זאל נישט אריין
ווארפן אין איר האנט און נישט אין איר שוים און זיאל צוא אים דאש גלייכין :

לח זיאל זאלין נישט עסן אויש איין שיסיל און ווען זיאל זינען זיך נדה אז זיאל
עסן נישט אויש איין שיסיל אפילו ווען זיאל איז טהור . נמצא איז דאש קיין היקר
נישט דא טאר זיאל נישט עסן ביא איין טיש נאר דווקא איין היקר . נאר על פי רוב
עסן מאן און ווייב אויש איין שיסיל ווען זיאל איז טהור דרום איז גינג ווען זיאל
איז טמא נישט אויש איין שיסיל צוא עסן :

לט ער זאל נישט עסן און טרינקען וואש זיאל לאזט איבער . אבער ווען איין
אנדערער האט גינעסן אדער גיטרינקען נאך איר . מעג ער נאך דעם אנדערען
עסן אדער טרינקען :

מ ווען זיאל האט גיטרינקען אפילע גלאז און האט איבער גילאזט בערך איין האלבע
גלאז און דער נאך האט מען דאש גלאז פול דער גאסן טאר ער אויך נישט טרינקען
דער פון . אז זיאל האט אבער אין גאנצן אויש גיטרינקען מעג ער אויש דעם גלאז
טרינקען און מען דארף דאש גלאז נישט אויש שוויינקען . ווער עש וויל אבער קברק
זיין און זיאל אויש שוויינקען זאל קומען אויף אים אברכה :

מא ווען זיאל האט איבער גילאזט פון איר טרינקען אדער עסן אין דער פלי און מען
האט דאש איבער גינאסן אין איין אנדערע פלי מעג שוין דער מאן עסן פון
דער אנדערע גלי :

מב אז זיאל האט איבער גילאזט עסן אדער טרינקען און דער מאן ווייט נישט אז
דאש האט זיאל איבער גילאזט און וויל עסן אדער טרינקען דער פון איז נישט
גימיט אים צוא זאגן . ווארום דער איסור פון עסן אדער טרינקען וואש זיאל לאזט
איבער איז נאר מחמת ווען איינער טרינקט אדער עסט דאש וואש דער אנדערער
לאזט הא

קאמט איבער קוקט דאש פון ליבשאפט ארויש. איבער דעם איז נים אסור אז ער ווייס נים אז דאש האט זי איבער גילאזט :

מג איבער דעם אז דער כאן איז גיטא אין דער היים טעג זי פריער עסין פון דער שיסיל און אים איבער לאזן נאר זיאל אים נים אויש זאגן אז זיאל האט דער פון גינעסין. דיא ווייב טעג עסין און טרינקען פון דעם וואש ער לאזט איבער : מד אונזערע חכמים האבן גישריבן דיא איז נאר איין ערליכע אשה וואש טוט דעם רצון פון איר כאן. דאש הייסט וואש נאר דער מאן וויל אזא זאל דאש ווייב טאן דיא הייסט איין אשה פשרה דיא וועט זוכה זיין צו א נטע קינדער און צו א עולם הבא און צו אלעם גוטן :

מה ער טאר נים זיצן אויף איר בעט האמטשע נים פאר אירע אויגן אבער דער ספר בית הדין איז סתיר צו זיצן : אבער זיך אויש טאן און לייגן טאר טען גיטוים נים נאך אלע דעות. דער רעכט איז טען זאל נזהר זיין אפילו זיצן אויף נים : וויא דיא ערשטע דעה :

מו זיאל טען זיאל זיצן אויף זיין בעט נים פאר זינע אויגן אבער לייגן טאר זיאל זיך נים אפילו אין אלע קליידער נים בייא נאכט און נים בייא טאג :

מז ווען ער רירט אן איר בעט גיוואנט אדער איר ליילעך איז קיין איסור האמטשע דער ליילעך איז איין גיריכט מיט בלוט. אטייל טענטשין היטין זיך דער פאר דאש איז אבער איין גרייז עש קוקט פאר דער חסרא איין קולא ארויש. סתמט ער טייגט דער איסור איז נאר ווייל דער ליילעך איז איין גיריכט מיט דם נדה אבער אז זיאל טען שוין ריינע טעג און ליגט שוין אויף איין ווייסן ליילעך טייגט ער אז ער טען שוין אן רירן און אויף זיצן און דער אסור איז עש איז נאר קיין חילוק עש איז גלייך דיא אום ריינע טעג מיט דיא טעג וואש זיאל ציילט ריינע וואש עש איז אסור איז גלייך אסור און אן רירן דיא בעט גיוואנט טעג ער סתיר אפילו עש איז איין גיריכט :

מח זייא טארין נים זיצן אויף איין באנק אפילו דער באנק איז גאנץ לאנג סיידן דער באנק איז אן גיטלאגן און שאקילט זיך נים. אבער אז ער שאקילט זיך טאר טען נים. און אז איין טענטש זיצט צווישן ביינע. זינען אטייל פוסקים סתיר האמטשע דער באנק שאקילט זיך. טען גיהער אבער אויף נזהר צו זיין אפילו איינער זיצט צווישן זייא :

מט זייא טארין נים פארין אין איין וואגן שפאצירן אדער אין איין שיפל שיפן זיך נאר אז זייא דארפן צו פארין אין איין עסק טעגן זייא פארין אויף איין וואגן האמטשע עש פארט אויף דעם וואגן נים מער אז זייא ביינע. נאר אז זייא זאלן אזא זיצן אז זייא זאלן זיך נים אן רירן :

נ זיין בעט מיט איר בעט טאר זיך נים אן רירן :

נא ער טאר נים קוקן אפילו אויף איר טריט פון דיא פיס און נים אויף מיין שום

לד חכמת הלכות נדה אדם

שום אָרַם פון אַיר לייב וואו דער סדר איז אז וואו גייט צווא גידעקט מיט איבער קליידער :

נב עש איז ווייטער רעכט אז וואו האבן אנדערע קליידער וואש וואו זאל גיין אין וויא ווען וואו איז איין נדה בדי וואו זאלין תמיד גידעקען אז וואו איז אנדה ' דאך וואו וואו גיט גיין אין מיאסע קליידער ' בדי וואו זאל גיט מיאס ווערן אין וויינע אויגן ' אבער שטארק פוצין טאר וואו ווי גוויס גיט :

נג וואו זאל אים גיט אן גיסן איין פוס צווא טרינקען אז ער זעהט סיידן וואו זאל מאכן איין היקר דיינו אנדער צווא שטעלן אויף דעם טיש מיט דער לינקע האנט אדער צווא שטעלן אויף איין אנדער ארם גיט אויף דעם טיש :

נד אז וואו טראגט עסין צום טיש אדער וואו דער לאנגט דעם מאן עפעס זאל וואו משנה גיין וואו תמיד היינו וואו זאל דער לאנגען מיט דער לינקער האנט :

נה וואו טאר גיט לייגן דאש לילעה אויף וויין בעט צום שלאפן אדער דאש קאלדער אז ער זעהט ' ווען ער זעהט גיט ' מעג וואו וואו בעטן האטשע ער ווייס אז וואו האט גיבעט :

נו ער טאר איר אויף גיט אן גיסן איין פוס צווא טרינקען אונ איר גיט שיקין קיין פוס אפילו דעם פוס של ברכה סיידן אנדערע טרינקען פריער מעג ער איר דער דאך שיקין :

נז וואו טאר גיט שטעלן פאר אים וואסער צווא וואשן :

נח וואו אלע דנים וויינען פון דער צייט וואש וואו איז טמא גיווארין ביז וואו איז ווי מובל ' עש איז קיין חילוק גיט צווישן אום ריינע טעג אונ ריינע טעג נמ ווען אבער וואו וויינען חלילה קראנק אונ איינער דאך דעם אנדערין צו פארניגען זאלין וואו פרגען איין תלמיד חכם וואו וואו זאלין ווי גוהג וויין :

ס אמיל פוסקים שרייבן אז איין נדה וואו טעג וואש וואו זעהט טאר וואו גיט אין שול גיין אונ גיט דאווענען אונ גיט קיין שם דער מאנען אונ אמיל פוסקים שרייבן אז איין נדה טעג וואו אין שול גיין אונ טעג דאווענען אונ אלע ברכות מאכן אויף דעם שם דער מאנען דער מנהג איז אבער וואו גייען גיט אין שול אריין ווען עש איז בייא איר דא אמען זאל וואו גיט קוקן אויף וואו ספר תורה ווען טעג הויפט אויף דאש ספר אונ טען ווייזט דעם עולם דאש כתב ' אבער אין וואו ריינע טעג טעג וואו נאך אלע ביעזות גיין אין שול אריין :

סא ימים נזירים אונ סליחות טעג אונ ימים טובים ווען אישליכער גייט אין שול טעג וואו אויף גיין דעקט גלייכין ווען וואו פאכט חתונה אדער וואו שטייט אויף פו קימפט טעג וואו אויף גיין אין שול אריין :

סב דעם טאג וואש וואו הויפט אן צווא ציילן ריינע טעג מוז וואו ווי איין טאג פריער בודק וויין פאר נאכט צווישן טאג אונ נאכט אונ אז וואו גיפנט שוין נאר גיט זאל וואו מארגן פריא אן הויפט וואו ריינע טעג צווא ציילן :

סג ר'א ריינע טעג הויבין זיך ניט אן פאר דעם זעקסטין טאג פון איר טמא ווערן אפילו ווען זיא איז טמא גיווארן אונ האט באלד אויף גיהערט צוא זעהען אונ זעהעט שוין מער גיט' מוזיא ווארטין פינף טעג אונ זאל זיך פאר נאכט בודק זיין אונ מארגן פריא דאש הייסט דעם זעקסטין טאג הויבט זיך ערשט אן דער ערשטער טאג פון ר'א ריינע טעג :

סד אטייל וינען זיך נוהג אונ הייבין ערשט אן צוא ציילן פון אכטין טאג דהיינו זיא ציט זיך אפ פון דעם זיבעטין טאג אונ מארגן הויבט זיא ערשט אן צוא ציילן דאש איז אבער גיט קיין גוטער מנהג דען מען גיהער זיך מקדים צוא זיין צוא איין דבר מצוה דרום איז איין גרויסע מצוה אז ווען זיא האט זיך בודק גיווען דעם פינפטין טאג אונ זיא קען שוין דעם זעקסטין טאג ציילן זאל זיא חס ושלום גיט אדף האלטן מער אונ דעם צוועלפטין טאג אין וואשער גיין אונ בזכות זה וועט זיא גוטע קינדער האבן :

סה איין פלה וואש נאך דער חופה האט גדה גיווען אונ מען האט איר נאך גיט גיפרט לייגן זאל זיא פרעגן איין שאלה ווען זיא זאל אן הויבין צוא ציילן שבעה נקיים :

סו דעסט גלייכן איין פלה וואש דארף חתונה האבן זאי זיא אויף פרעגן איין שאלה ווען זיא זאל אן הויבין צוא ציילן שבעה נקיים :

סז אפילו ווען זיא האט גיווען נאר איין פלעק דאש הייסט איין פהם אונ זיא איז טמא גיווארן הויבין זיך ערשט אן ר'א ריינע טעג ערשט נאך דעם פינפטין טאג פון טמא ווערן וויא אלע ווייפער :

סח דאש איז אבער נאר אז זיא האט גיווען דם גדה אדער איין פהם דענקאלט ווען זיא איז טהור גיווען' ווען זיא האט אבער גיפונען אפליק אפילו דם גדה אין דיא טעג וואש זיא ציילט ריינע טעג דארף זיא גיט ווארטין פינף טעג' נאר תיבה אז זיא ווערט ריין קען זיא מארגן פריא אן הייבין זיבן ריינע טעג צוא ציילן :

סט ווען זיא האט זיך טובל גיווען אונ דער מאן איז בייא איר גיט גיווען אין דער ליל טבולה אונ מארגן פריא גיפנט זיא איין פלעק' אדער איין אשה וואש זיא איז גאר טהור אונ דער מאן איז בייא איר גיט גיווען אין דער נאכט אונ מארגן פריא גיפנט זיא איין פלעק מוז זיא פרעגן איין שאלה :

ע דאש וואש ר'א ווייפער רופן אפ ציהען מוז זיין פאר נאכט בין השמשות פאר מעריב דאווען' ווען מען האט אבער שוין גידאווינט מעריב האמשע זיא האט נאך גיט גידאווינט אדער ווען מען האט שוין מקבל שבת גיווען אונ עש איז נאך טאג זאל זיא פרעגן איין שאלה וויא זיא זאל זיך נוהג זיין מחמת עש איז דרינען פיל חילוקים מוז זיא פרעגן איין מורה הוראה אונ ווען עש ווערט שפעט עש איז קיין צייט צוא שיקין פרעגן זאל זיא זיך פריער אפ ציהען דער נאך שיקין פרעגן ווען דאש איז שוין שפעט האמשע קהל האט גיט גידאווינט קיין מעריב זאל זיא אויף מאבין איין שאלה :

חכמת הלכות גדה אדם לה

עא ווען דיא אשה וויל מאכין דאש אפ ציהען זאל ויא אזוא טאן ויא זאל זיך נאנץ גוט אנטער ווכין מיט איין ווייסע טיכל אונ דאש זאל זיין פאר סעריב דאוונען אונ דער נאך זאל ויא דיא טיכל ארויש נעמען אונ גוט זעהען אויב עש גיפנט זיך גיט קיין שום רויטליכקייט זאל ויא ווידער דיא טיכל אריין טאן אזוא ויא פריער אונ זאל דארטין דאש לאזן אונ זאל מאכין דעם אפ צוג וויא ווייטער וועט שטיין אונ דיא טיכל זאל דארטין זיין בוי עש ווערט רעכט נאכט אונ דער נאך זאל ויא ווידער ארויש נעמען דיא טיכל אונ גוט פאקקין אויב עש גיפנט זיך דרויף נישט קיין שום רויטליכקייט אזוא הויבט זיך שוין אן פון מארגן פריא דיא זיבין ריינע טעג אונ אויב ויא גיפנט עפעס רויטליך אויף דיא טיכל אז ויא ערשט מארגן מאכין דעם אפ צוג :

עב אזוא גיהער איטליכע פרומע אשה צוא טאן אונ בדיעבד ווען זיא האט נאר איין מאל אויף דעם אויפן זיך בודק גיוועזן איז אויף קיין איסור גיט :

עג דעם טאג וואש ויא מאכט דעם אפ צוג זאל ויא זיך אן טאן נאך דער בדיקה איין ווייסע העמד וואש ויא ווייס אז דיא העמד האט גיט קיין שום פלעק אונ אויף איר פערט זאל אויף זיין דאש לילעך אונ דיא ציבן אז איין שום פלעק * אונ אין דער פריא הויבין זיך אן דיא שבעה נקיים :

עד עש איז איין מנהג פשר וושר אז איטליכע אשה וואש מאכט דעם אפ צוג זאל זיך אפ וואשן אונ זאל אן טאן אווייסע העמד אונ אנדערע קליידער נאר אז ויא האט גיט קיין אנדערע קליידער אונ ויא קען זיך גיט אפ וואשן איז גיגונ ויא זאל זיך נאר אנטאן ארום שוויינקען אונ זאל אן טאן איין העמד עש זאל זיין ריין פון דם :

עה אלע טאג פון דיא זיבין ריינע טעג אז ויא זיך בודק זיין צווייא מאל איין מאל אין דער פריא אונ איין מאל פאר נאכט :

עו דיא אלע בדיקות מוזין זיין אדער מיט אווייסע טיכל פון אלטע לייוויגט אדער מיט ווייסע וואל ריינע אדער מיט ווייסע פאווייל די בדיקה אז זיין נאנץ גוט אונ וועלכע ויא איז זיך גיט בודק נאנץ גוט נאר אביסיל איז דאש נאר קיין בדיקה גיט :

עז דיא בדיקה זאל זיין בייא דיא ליכט פון דעם טאג גיט בייא קיין בעליקטין פון איין ליכט :

עח ווען ויא קען זיך גיט אזוא בודק זיין וויא דיא בדיקה דארף זיין איז בדיעבד גיגונ האמטשע ווען ויא האט זיך איין מאל פון דיא זיבין ריינע טעג בודק גיוועזן פדין * עש איז פונדאזי בעסר אז ויא קען דעם ערשטין טאג דיא גוטע בדיקה מאכין נאר בדיעבד איז גיגונ איין אנדערער טאג פון דיא זיבין ריינע טעג * דיא וואש האט זיך אבער אפילו איין מאל גיט בודק גיוועזן פדין נאר ויא האט זיך אביסיל אויש גיוואשן דאש הייסט נאר קיין בדיקה גיט אונ אירע זיבין ריינע טעג זינען גיט גירעכניגט אונ איר מביילה העלפט נאר גיט אונ ויא הייסט אויף נאך דער מביילה איין רעכטע גדה :

עם דיא זיבן ריינע טעג מוזן זיין דורך אנאנדער זיא זאל אין דיא טעג נאר גיט גיפונען
קיין שום פלעק אז זיא האט אבער יוא גיפונען איין פלעק מוז זיא אויף דאש
גייע אבריקה מאכין וויא אויבן איז גישטאנן אונ אויף דאש גייע זיבן ריינע טעג ציילן :

כר הלכות מבילת נשים . ובו סח סעיפים :

דינים פון טבילה גיין :

א ווען דער מאן איז אין דער היים איז איין מצוה זיא זאל זיך טובל זיין אין דער
צייט ווען עש קובט איר אויס אונ טאר גיט פאר שפעטיגן אפילו איין טאג ווען
זיא האט אבער פאר שפעטיגט איז דיא עבירה זייער גרויש :

ב זיא טעג זיך טובל זיין פרייטיג צוא נאכט אויב זיא האט זיך גיט גיקאנט פריער
טובל זיין אונ דוקא אז דער מאן איז אין שטאט אבער אז דער מאן איז גיט אין
שטאט טאר זיא זיך גיט טובל זיין פרייטיג צוא נאכט . דאש גלייכין ווען זיא האט
זיך גיקאנט טובל זיין פריער טאר זיא זיך גיט טובל זיין פרייטיג צוא נאכט :

ג ווען זיא האט זיך גיקאנט טובל זיין פריער נאר דער מאן איז גיט גיוועזן ער איז
ערשט פרייטיג גיקעט צוא פארין איז דער דין אזא וואו עש איז איין כנהג אז
מען אסרת טאר זיא גיט משנה זיין . אונ אז עש איז גיט קיין כנהג טעג זיא
זיך טובל זיין :

ד ווען זיא האט זיך טובל גיווען פריער דאנערשטיג אויף דער נאכט וואש גיהער
צוא פרייטיג דער נאך האט זיא גיוואר גיווארין אז דיא טבילה איז גיט גוט דהיינו
זיא האט גיפונען איין חציצה אדער וואש פאר איין ספק עש דאכט זיך איר אז זיא
האט זיך גיט גוט טובל גיווען טעג זיא זיך שוין פרייטיג צוא נאכט נאך איין
מאל טובל זיין :

ה דאש גלייכין ווען זיא האט זיך טובל גיווען פרייטיג צוא נאכט אונ זיא האט גיפונען
איין חציצה דהיינו עפעס אנטער איין נאגיל טעג זיא זיך טובל זיין איבר אנניעס
אדער ווען זיא איז גימאנגען פון דער טבילה האט זיא באגעניגט איין הונט אדער
איין חזיר אונ זיא איז זיך נזהג נאך אזא איין באגענענעס נאך איין מאל טובל צוא
זיין טעג זיא זיך טובל זיין נאך איין מאל אפילו פרייטיג צוא נאכט :

ו ווען זיא האט זיך טובל גיווען פרייטיג צוא נאכט אונ דער נאך האט זיא דער
זעהען איין נאגיל וואש זיא האט פאר געסן אפ צוא שניידן זאל זיא פרעגן איין
שאלה וויא זאל זיך נזהג זיין :

ז מוצאי שבת האט דעם דין פון פרייטיג צוא נאכט זיא זאל זיך גיט טובל זיין
אונ מוצאי שבת נאר ווען זיא האט פריער גיט גיקאנט :

ח יום טוב האט דעם דין פון שבת קעגן אלע נאכין וואש דא איז גישטאנען :

ט ווען איינער נעמט איין אלמנה אונ דיא ערשטע טבילה קובט אויש פרייטיג צוא
נאכט זאל זיא פרעגן איין שאלה ווען זיא זאל זיך טובל זיין :

חכמת הלכות מבילת נשים אדם לו

קיים אשה טאר זיך גיט טובל זיין בייא טאג נאר בייא נאכט ווען שטערין שטייען :

יא ווען זיא האט עובר גיווען אונ האט זיך טובל גיווען בייא טאג איז דער דין אזא אז דאש איז דער זיבעטער טאג פון דיא זיבין ריינע טעג העלפט נאר גיט דיא מבילה וואש זיא האט זיך טובל גיווען פאר שטערין שטיין מוז זיא זיך איבער אגייסעס טובל זיין נאך שטערין שטיין אונ ווען עש איז שוין איין טאג נאך דיא זיבין ריינע טעג ראש הייסט איין איבער גינאנגענע מבילה העלפט בדיעבד דיא מבילה וואש זיא האט זיך טובל גיווען דעם אכטין טאג בייא טאג נאר זיא איז דאך אסור צום מאן ביז נאכט אבער לכתחילה גיהער קיין שום אשה צום מאכין קיין איבער גינאנגענע מבילה אויף גיט זיך טובל צום זיין בייא טאג . אונ דיא וואש נאכט איין איבער גינאנגענע מבילה בייא טאג הייסט איין פרוצה :

יב ווען זיא האט עובר גיווען אונ האט זיך טובל גיווען בייא טאג פון דעם זיבעטין טאג האבין מיר גישריבן אז זיא מוז זיך איבער אגייסעס טובל זיין בייא נאכט איז דער דין אזא אפילו ווען דאש איז אים פרייטיג צום נאכט מוז זיא זיך נאך איין מאל טובל זיין :

יג ווען עש איז איין שטארקער אונס אז זיא קען זיך גיט טובל זיין בייא נאכט איז דער דין אזא . דעם זיבעטין טאג העלפט קיין שום אונס גיט נאר איין איבער גינאנגענע מבילה הייסט דעם אכטין טאג אונ עש איז איין אונס זיא קען זיך בייא נאכט גיט טובל זיין זאל זיא פרעגן איין שאלה אונ אז דער מודה הוראה וועט פאר שטיין אז עש איז איין אונס וועט ער איר בודדאי מתיר זיין . זיא אליין טאר זיך אבער גיט מתיר זיין :

יד דיא פלות וואש זיינען זיך טובל פאר דער חופה ווען עש איז דער זיבעטער טאג פון דיא ריינע טעג טאר זיא זיך גיט טובל זיין נאר בייא נאכט אבער ווען עש איז דער אכטער טאג פון דיא גקיים טעג זיא זיך אויף בייא טאג טובל זיין . עש איז איין מצוה דעם דין צום מאכין מפורקס צום דיא ווייבער ווייל זיא מיינען אז איין פלה טעג זיך טובל זיין בייא טאג תמיד אפילו דעם זיבעטין טאג זיא מוזין אבער וויסן אז דעם זיבעטין טאג איז קיין חילוק גיט איין אנדער אשה אדער איין פלה מארין זיך גיט טובל זיין בייא טאג . נאר דעם אכטין טאג איז איין חילוק טאר איין אנדערע אשה גיט לכתחילה אונ אפלה טעג זיא . אונ אפילו איין פלה אז זיא איז זיך טובל ערשט נאך דער חופה אפילו דיא ערשטע מבילה טאר זיא זיך שוין גיט טובל זיין בייא טאג לכתחילה אפילו דעם אכטין טאג :

טו זיא מוז זיך טובל זיין דעם גאנצין גוף מיט איין מאל גיט בסיסלך ווייס דהיינו זיא זאל גיט טובל זיין פריער איין האנט אונ דער נאך די אנדערע אונ דאש גלייכן זיא מוז מיט איין מאל דעם גאנצין גוף איבערין קאפ אין וואשער אריין טאן :

טז עש טאר גיט זיין גיין האר פאר קניפט ווארום אז עש איז איין האר פאר קניפט איז דיא מבילה קיין מבילה :

זו היא האר ונאש וינען בייא איר אויף דיא שווייטענע ערסטער אונ ויינען צוא זאמען גימלעפט איז דיא טבילה קיין טבילה :

ח איין אשה ונאש האט קאלטינגעס אונ זיא פארקט זיך פאר דיא קאלטינגעס אראפ צוא נעמען איז נישט קיין חציצה :

יט דאש ליחות פון דיא אויגן אז עש איז אויף דעם אויג פון דרויסן טרנקענע ליחות אדער פייכטער איז איין חציצה . דאש ליחות ונאש איז אפער אין אויג אינעווייניג ווען עש איז פייכט אונ ווייך איז נישט חוצץ אונ אז עש איז דאר איז יוא חוצץ אפער אז עש האט אן גיהובין צוא ווערין געלבלאך אדער גרינלאך אדער בלאלאך איז חוצץ :

כ דיא דארע בלוט ונאש איז אויף איין מפה איז חוצץ אפער דיא ליחה אין דער מפה איז נישט קיין חציצה :

כא ווען דיא ליחה איז ארויש פון דער מפה אויף דיא פלייש ארויש ביו דרייא טעג הייבט דאש קיין חציצה . נאך דרייא טעג איז דאש יוא איין חציצה ווארום עש איז שוין דאר :

כב דיא ליחה פון דעם נאז אז עש איז ארויש אויף דעם פנים אונ עש איז דאר איז עש חוצץ דרום זאל זיא נהר זיין ארום צוא ונאשין דעם נאז אפער אינעווייניג און דער נאז איז נישט חוצץ . מען גיהער אפער נהר צוא זיין אין דעם נאז אויף ביין צוא מאכין :

כג ווען זיא האט זיך איין אדער גילאזט . דיא ערשטע דרייא טעג פון אדר לאזן איז עש נישט חוצץ . אונ נאך דיא דרייא טעג איז עש חוצץ פל זמן עש איז פאר גליוערט ביו עש היילט זיך דעםט אויש :

כד איין אשה ונאש איז קרעציג מוז זיא ווייקן דיא קרעץ אין ווארימע וואסער ביו זייא ווערין צוא ווייקט אונ ווייך . דארע קרעץ מוז זיא אראפ נעמען חאטשע עש מוט זייער ווייא . אז זיא נעמט נישט אראפ דיא אלע דארע קרעץ איז דיא טבילה קיין טבילה . אונזערע הייליגע ספרים בריינגען אז פיל צדיקים אונ גדולים האבן אפילו נישט געלייבט זייערע ווייבער אויב זייא האבן אלע דארע קרעץ אראפ גנומען דרום איז מען דיא ווייבער זייער מזהיר אויף דעם :

כה איין פלאסטער אויף איין מפה איז חוצץ :

כו ווען זיא האט איין שטיקל האלץ אריין גישטאכט אין איר פלייש אריין אדער איין שטיקל גלאז אדער איין אנדערע זאך ונאש עש שטארצט ארויש פון דיא פלייש אדער אפילו עש שטארצט נישט ארויש נאר מען זעהעט ארויש גלייך מיט דיא פלייש איז חוצץ מוז זיא דאש פאר דער טבילה ארויש נעמען . ווען עש איז אפער מיט הויט אין נאנצין פאר דעםט איז נישט חוצץ :

כז ונאש איז אויף דעם לייב איין גיריכט פון שווייט איז נישט חוצץ אונ אז עש איז פאר טריקט אונ קאנטט איז חוצץ :

כח ווען זיא האט גיריבין איין האנט אן דער אנדערער אדער אן דעם לייב קומט ארויש וויא שטיקלאך פייג אז דאש בלייבט אויף דעם לייב אדער עש פאלט אויף דעם לייב איז דאש חוצץ :

כט טינט אונ ליים אונ בלוט ווען עש איז נישט אן גיקלעפט אן איר פלייש איז עש חוצץ האמטשע עש איז פייקט פארב איז חוצץ :

ל אום ביינדיקייט אונטער דעם נאגיל איז חוצץ :

לא דיא נעגיל ווינען חוצץ אז זיא האט זיך גיטובילט אונ האט פאר נעסין אפילו איין נאגיל אפ צוא שניידן מוז זיא נאך דעם ווידער זיך טובל זיין אפער אז זיא איז שוין גיוועזן מיט איר מאן אונ מארגין האט זיא גיוועזן אז זיא האט פאר נעסין איין נאגיל אפ צוא שניידן זאל זיא פרעגין איין שאלה אויב זיא דארף איבר אנניעם טב לה גיין :

לב ווען זיא האט פאר נעסין איין נאגיל אפ צוא שניידן אונ עש איז שבת אדר יום טוב זאל זיא פרעגין איין שאלה אום חול המועד זאל זיא געווען דורך איין נכרית אפ צוא שניידן : ווען זיא קרינט נישט אזוא באלד קיין נכרית מעג זיא זיך אליין אפ שניידן נאר זיא גיהער משנה צוא זיין מיט דעם אפ שניידן וויא אמאנדער מאל : לב ווען זיא האט איין בלאז אויף דעם נאגיל אז זיא קען נישט אפ שניידן אונ קען דאש אום ביינדיקייט ארויש געמען זאל זיא פרעגין איין שאלה :

לד זיא מוז זיך אויש מאכין גוט דיא ציין ווארום אז זיא האט זיך טובל גיוועזן אונ האט דער נאך גיפונען עפעס קלעפן אין דיא ציין איז דיא טבילה קיין טבילה נישט :

לה דעם מאג וואש זיא דארף ביא נאכט טבילה האבין זאל זיא נישט עסין קיין פלייש אמאנצין מאג :

לו ווען דיא טבילה קומט אויש שבת צוא נאכט אדער יום טוב מעג זיא עסין פלייש נאר זיא זאל זיך גוט אויש מאכין דיא ציין :

לז ווען זיא האט נישט גוט גישוויינקט איךע פאר בארגענע ערטער אונ וואו זיא האט קנייטשן דער נאך האט זיא גיפונען איין נאך וואש איז חוצץ העלפט דיא טבילה נישט :

לח ווען זיא האט עפעס גינעסען אין מויל אריין אפילו נאר אהאר אדער זיא האט בשעת טבילה גיהאלטן צוא דיא ליפן אדער זיא האט גיהאלטן צוגימאכט די הענט וואש קיין וואסער קען נישט אריין העלפט דיא טבילה נישט :

לט בשעת טבילה זאל איר קיינר נישט צוא האלטן : ווען עש איז קיין בריחה אונ מען מוז איר צוא האלטן זאלין דיא ווייבער דיא הענט איין שונקען אין מקנה אונ מיט נאסע הענט צוא האלטן :

מ עש מאר נישט זיין אונטן אין מקנה קיין דיק ליים ווארום ווען זיא שטייט דרויף העלפט דיא טבילה נישט :

מא ווען עש קומט שטיקלאך בלאטע אדער שפענדלאך צווישן דיא פינגער פון דיא פיס העלפט גיט דיא טבילה :

מב זיא זאל זיך גיט טובל זיין אויף איין ארם וואו מענטשין קומען מחמת זיא וועט זיך איילין צוא טובלן מען זאל איר גיט זעהען וועט זיא גיט כדקדק זיין גוט זיך צוויי טובלן :

מג זיא זאל זיך גיט טובל זיין גלייך אויף גישטעלט אדער גלייך גיזעצט ווארום עש איז דא ערטרער וואש ווערין פאר בארגין אז זיא טוט אזוא :

מד זיא זאל זיך גיט גוט איין בייגין ביז עש זאל פאר בארגין ווערין אלע פאר בארגענע ערטרער זיא זאל זיך גאר אביסל בייגין אזוא וויא זיא וועלנערט שייג כדי דאש וואשער זאל קומען אין אלע ערטרער אונאנטער דיא ארעמס אונאנטער דיא בריסט :

מה דיא הענט אונאנטער דיא פיס זאל זיא האלטן אין וואסער גלייך וויא מען גייט אויף דער גאס . ווען זיא האט גוט צוא גידיקט דיא הענט אונאנטער דיא פיס אז דאש וואסער קען גיט אריין קומען העלפט גיט דיא טבילה :

מו צום ווייניגסטן זאל דאש וואשער פון דער מקוה גרייכין איין פינגער העכער פון דעם נאפיל :

מז זיא זאל גיט שטארק צוא האלטן דיא אויגן אונאנטער דיא ליפן אונאנטער דיא אבערג צו עפען ווען זיא האלט שטארק צו אדער שטארק אפן . העלפט גיט דיא טבילה :

מח זיא זאל גיט מאכן דיא טבילה איילענדיג גאר גילאסין . זיא זאל אין זינען האבן אלעס וואש זיא דארף צוא טאן וויא דער דין איז : אונאנטער זאל מאכן דיא ברקה מיט שמחה זיא זאל זיך גיט שרעקן ונפרט בזכות דיא גרויסע מצוה וועט צוא איר קיין שלעכץ גיט קומען זיא וועט גיצול ווערין פון אלעם בייזין ווען זיא טוט מיט ישוב הדעת אונאנטער זיא מדרק צוא טאן וויא דער דין איז וואול צוא איר וואול צוא איר נשמה אויף דער וועלט אונאנטער זענער וועלט זיא וועט בונדאי כגדל זיין תלמידי חכמים . ווען זיא איז אבער גיט גוהר אין דעם אלעם וויא צוא איר וויא צוא איר נשמה זיא וואונט מיט איר מאן אין דער גדה אונאנטער נשמה וועט גישליידערט ווערין בתוך פף הקלע . דעם גוף וועלן מלאכי תבילה צוא רייכין . דרום זאלן דיא ערליכע ווייבר למען השם גוהר זיין אונאנטער זאל רחמנות האבן איבער זיך אונאנטער איר נשמה וועט איר גיטן גוט זיין :

מט עש מוז שטיין איין אידינע דער ביא וויא זיא איז זיך טובל כדי זיא זאל זעהען אז דיא טבילה זאל גוט זיין עש זאל גיט עפעס ארויש שטעקן פון דעם וואסער ונפרט קיין האר זאל גיט ארויש שטעקן :

נ אויב עש איז עטוואס איין ספק אויב עש האט עטוואש האר ארויש גישוואסען פון אויבן אויף דעם וואשער מוז זיא זיך גאך איין מאל טובל זיין :

נא זיא זאל זיך פאר דער טבילה רייניגן וואש איין מענטש דארף . אונאנטער ערטרער ביין מאכן פון אומרייניגייט :

חכמת הלכות מבילת נשים אדם לח

גב ווען צוויי האר פון קאפ זיינען פאר קלעפט מיט ליים איז חוצץ • אויב דיא אונטערשטע ברעמען פון דעם אויג האבן זיך צוויי האר אן גיקלעפט אן דיא אויבערשטע ברעמען איז איין חציצה :

גג זיא זאל פריער אפ וואשן דעם שטויב פון דיא פיס :

גד עש איז שקיח אזעלכע פנים וואש זיינען אן ניהעפט פעסט אן דעם לייב צווישן דיא האר מוז מען דאש פאר דער טבילה אראפ נעמען דורך ווארעמע וואסער און אפ קראצן מיט דיא געניל :

גה איין אשה זאל זיין איין צנועה ווען זיא איז זיך טובל דהיינו זיא זאל גיין טבילה בצניעות עש זאל קיינער נישט וויסן • און דיא וואש דער ציילט אישליכין ווען זיא גייט טבילה הייסט אזא וויא אבהמה • אויף איר איז גיזאנט גיווארין ארור שוכב עם בהמה איז דער טייטש פאר פלוכט זאל זיין דער וואש ליגט מיט איין בהמה דרום זאל זיא זיך אפ היטן :

גו ווען זיא גייט אהיים פון דער טבילה זאל זיא זעהען צוא באגעניגען איין אנדערע אשה כרי עש זאל זיא נישט באגעניגען איין הונט אדער איין חזיר • און אויב זיא האט זיא באגעניגט איינעם פון זייא ווען זיא איז איין פרוכט זאל זיא זיך נאך אכאל טובל זיך אן איין ברבה :

גז דאש אפ וואשן פאר דער טבילה מוז זיין אויף אלע פאר בארענע ערטער און נאר מיט וואסער נישט מיט אנדערע גיטראנקען און זאל אלע האר צוא קעמען עש זאל נישט זיין דיא האר אן גיקלעפט איין האר אן דער אנדערע :

גח דער נאך מוז זיא זיך אפ שוויינקען דעם גאנצן גוף און דעם קאפ אפ וואשן מיט ווארימע וואסער און זיך באקוקן עש זאל אלץ ריין זיין און אלץ נישט אפ קראצן :

גט דאש צוואנצן מיט דעם וואשן זאל נישט זיין מיט קאלטן וואסער נאר מיט ווארימע ופפרט צוואנצן טאר זיא נישט מיט קאלטע וואסער :

ס דאש צוואנצן מיט דעם באדין און וואשן זאל זיין בייא טאג און אויף נאהענט צוא דער טבילה דרום זאל זיא אן הויפן דאש וואשן ווען עש איז נאך טאג און עש זאל גיזערין ביז נאכט ביז צוא דער טבילה :

סא ווען דיא טבילה קומט אויש פרייט צוא נאכט זאל זיא זיך באדין און קעמען און וואשן און אפ קראצן ווען עש איז נאך גרויסער טאג כרי זיא זאל נישט מתלל שבת זיין דער נאך זאל זיא ווארמין ביז שטערין שטייען און זאל זיך טובל זיין :

סב נאך דעם ריין מאכין זאל זיא נישט נעמען קיין קינד אויף דער האנט און זאל זיך אפ היטן זיא זאל זיך נישט איין ריכטן :

סג אז זיא האט נאך דעם ריין מאכין גיזען איין קינד אויף דער האנט וואש דאש קינד איז נישט ריין פון צואה אדער ליים אדער פלאטע און האט זיך נישט

בודק ג' ונועזין דער נאך ציא זיא איין ריין אונ האט זיך אזו טובל ג' ונועזין כזו זיא נאך
אין מאל טבילה האבין :

סד ווען איין אשה האט זיך טובל ג' ונועזין אונ האט זיך פריער ג'ט גוט צוא קעמט
חאטשע ד'א האר זיינען ג'ט צו זאמען ג'קלעפט איין ד'א טבילה קיין טבילה ג'ט .
אונ אפילו אז זיא האט זיך זוא צוא קעמט נאר זיא האט זיך ג'ט בודק ג' ונועזין דעם
גוף צוא ער איין ג'ט ריין העלפט איין ג'ט ד'א טבילה :

סה מ'ט דער ברכה זאלין זיין נזקר זיין וויא דער שליח הקדוש שרייבט אז מען זאל
פאר זאגן ד'א ווייבער זיין זאלין זיך פריער טובל זיין אונ דער נאך מאכין ד'א
ברכה . אונ דער נאך איין מאל זיך טובל זיין . ד'א וואש קען זיך ג'ט טובל זיין נאר
איין מאל זאל זיא טאן וויא אין שלהן ערוך שמיים ד'א ברכה נאך דער טבילה
צוא מאכין :

סז ד'א וואש זיינען זיך נוהג צווייא מאל טובל צוא זיין מוזין פיידע טבילות ג'ט
זיין בדין ג'ט מקיל צוא זיין :

סח ד'א וואש זיינען זיך נוהג צווייא מאל טובל צוא זיין איין דאש זיין זיין וויא
איין גדר טארין זיין שוין קיין מאל ג'ט משנה זיין :

סח ווען זיא מאכט ד'א ברכה זאל זיא ג'ט אריין זעהען אין וואסער אריין נאר ארויס
אונ עש איין רעכט אז זיא זאל לייגן ד'א הענט אויף דעם הארץ בשעת ברכה
דער נאך זאל זיא אראפ נעמען ד'א הענט אונ זיא זאל זיין האלטן אזו ג' ונועזין
וויא זיא גייט :

דיני ניהום אבילים ומעודת הבראה . ובו יא סעיפים

דינים פון מנחם זיין אבילים אונ פון ד'א ערשטע סעודה פון אביל :

א ד'א וואש קעמן מנחם אביל זיין טארין ג'ט אן הויפן צוא ריידן ב' דער אביל
הייבט אן פריער : אונ וויא דער אביל ג'ט אוואנק מ'ט זיין קאפ וויא עש ווייזט
ער פאר לאנגט זיין זאלין אונעק זיין טאר קען שוין ג'ט זיצן זיין אים :

ב קיין אביל אונ קיין חולה דארפן ג'ט אויף שטיין פאר קיין סענטש אפילו פאר
דעם רב :

ג דער דרך ארץ איין אז איינער וויל אויף שטיין פאר דעם אנדערן זאגט ער צוא
אים זיין אויף דיין ארט . נאר צוא איין אביל אונ צו איין חולה טאר קען דאש ג'ט
זאגן . ווארום עש ווייזט אויש ער זאל בלייבן זיצן אין זיינע אבילות אדער אין
זיין קריינקייט :

ד עש איין איין מצוה קען זאל מתפלל זיין אין די שטוב פון דעם וואש איין ג'שטארבין .
שחרית מנחה אונ ערבית . חאטשע עס איין נישא קיין אביל . אונ אויב עש איין דא
איין אביל . דארף דער אביל אליין דאוונען אונ קען איין אים מצרף צום מנן :

ה ד'א אבילים טארין ג'ט עסן ד'א ערשטע סעודה פון איינע . דעריבער דארפן
זעהען

חכמת הלכות ניהום אכלים אדם למ

זעהען דיא שכינים מען זאל אריין שיקין אויף דיא ערשטע סעודה פון זיין . ער זאל
גיס דארפין עסין אייגענע און דאש ווערט גירופין סעודת הבראה :

ו ווען איין אשה איז איין אכלה רחמנא לצלן . טארין מאנס פארשוין גיס שיקין
צו איהר דיא סעודת הבראה . נאר ווייפער מוין איהר שיקין דיא ערשטע סעודה :
ז אז דער אכל איז גיקומען פון בית עולם פרייטיג שפעט דארף מען איהם גיס
שיקין דיא סעודת הבראה . ווארום פרייטיג שפעט טאר מען גיס עסין :

ח אז דער מת איז איין קטן ווייניגער וויא דרייסיג טעג דארף מען דיא אכלים
קיין סעודת הבראה גיס שיקין :

ט דער וואש דארף זיך זעצן שבעה נאך יום וייל עש איז בייא אים גישטארבן
איינער אום יום טוב דארף מען אים קיין סעודת הבראה גיס שיקין :

י בייא דיא אכלים אין שטוב מען מען אויש קערין און ריין מאכין . מען מען אויף
אלע פלים וואש מען גיצט אים שווינקען : אג ריין מאכין :

יא באלד וויא מען איז מקבר דעם מת . מענין דיא אכלים עסין פלייש און טרינקען
וויין אביסיל אין עסין . אפער פיל וויין טאר מען גיס טרינקען :

דיני קדיש לאבל . ובו ה' סעיפים

דיא דינים פון קדיש וואש איין אכל זאגט

א עס גיפניט זיך אין פיל מדרשים אז דורך דעם קדיש וואש זאגט זאגט נאך זיינע
עלמערין ווערין זייא גיצול פון דין של גיהנם . דעריבער איז מען זיך נוהג
אז דער אכל זאגט דעם קדיש נאך עלינו און דאש רופט מען קדיש יתום . אויף איז
מען זיך נוהג אז דער אכל דאווינט פאר דעם עמוד . און איז מפטיר . און בפרט
שבתות צוא נאכט דארף איין אכל משתדל זיין צוא דאוונען פאר דעם עמוד .
ווארום דאמאקס איז מער מסוגל דיא תפלה פאר דיא גשמות :

ב מען זאגט קדיש אויף אמוטער האך דר פאטער לעבט . און ער קאן אים גיס ווערן :
ג אין אנדערע ערטער זאגט מען קדיש אויף אנדערע קרובים אויף . אפער וואו עס
איז דא איין אכל אויף עלטערין . טאר מען בייא אים גיס אנוועק זעמען קיין קדיש :
ווארום ער גולת דיא מתים :

ד אום שבת יומי רח וחנוכה טאר איין אכל גיס מתפלל זיין פאר דעם עמוד .
נאר קדיש מען זאגן . און מען דארף זאגן :

ה מען איז זיך נוהג אז מען זאגט מער גיס קדיש וויא עלף חדשים . און דיא אלע
קדישים פון דעם לעצטן מאג גיהערין צוא אים . נאר אפאר צייט האט איין קדיש :

דיני צדקה . ובו ה' סעיפים

דינים פון צדקה געבין :

א עש איז איין גרושע סעודה יעדער מענטש זאל געבין צדקה נאך זיין פאר מענין
נאך . אין דער תורה הקדושה גיפניט זיך כמה סעות עשה און סעות לא תעשה
וועני

וועגן צדקה • דרום דארף יעדער מענטש זייער גוהר זיין אין דעם • דאש איז ניוויש אז איין מענטש ווערט נים ארום פון צדקה געבן • אונ דער וואש איז זיך מרחם אויף ארעמע לייט וועט השי"ת זיך מרחם זיין אויף אים :

ב דער מענטש זאל זיך נים מראמטן ביים זיך וויא קען איך געבן צדקה עש וועט דאך ביים מיר זיינענער ווערן • ווארום ער דארף וויסן אז דיא געלט איז מער נים וויא אפערן ביים דעם מענטש'ן • דארף ער דאך גיוויש מאן דעם רצון פון דעם וואש האט אים גיגעבן צוא באהאלטן :

ג דער וואש איז איין גרויסער עשיר מעג צוא מייילן אפילו מער וויא איין פינפטע טייל פון זיין אייגענס • נאר אויב ער איז נים שטארק רייך טאר ער מער נים צוא מייילן ביי איין פינפטע טייל פון זיין פערמעניגס • אונ לבל הפחות דארף יעדער מענטש געבן איין צעהנטע טייל פון זיין אייגענש :

ד מען דארף געבן צדקה מיט אפרייליכן פנים אונ מיט אנושע הארץ • אונ זאל ריידן מיט דעם ארוסאן גוטע ווייכע רייד • איז ער אויף דרויפקבל איין בזונדרין שער • ה עש איז זייער פיל דינים דא אין דעם ענין פון צדקה וועט מען דאש גיפגען אין יוד הלכות צדקה • אונ בוכות צדקה וועט אונ השי"ת שיקן דעם גאל צדק ב"ב אמן :

כה הלכות מוזה • ובו יג סעיפים :

דינים פון דער מוזה :

דער אויבערשטער האט אונ גיגעבן דרייא טיערע מצות וואש זייא דער מאנען אונז יעדן אויגן בליק אן זיין ליבן גאמען אונ אן זיין הייליגע תורה • דאש זיינען דיא תפילין אויף דעם קאפ אונ אויף דער האנט • דיא ציצית אן דעם קלייד • אונ דיא מוזה אן דער מיר • ווער עש האלט דיא דאזיגע דרייא מצות וויא עש דארף צוא זיין האט איין גרויסן שער :

א יעדע מיר פון דעם הויז אונ דיא שטיבער מוז האבן איין מוזה • אויך ווען איין שטוב האט עטליכע מירן מוז יעדער מיר האבן איין מוזה • אפילו ווען מען באניצט נאר נים דיא איבעריגע מירן אונ מען גייט נאר אריין אונ ארויס דורך אייגע מוזין דאך האבן אלע מוזהות :

ב איין שול דארף קיין מוזה נים האבן • איז אבער אין שול דא איין דירה וואש מען וואונט דרינען מוז זיא האבן איין מוזה :

ג איין סוכה איז פסוד פון איין מוזה :

ד יעדער אדם וואש איז נים ריין • דאש הייסט איין בית הבסא • איין באר • איין שטאל • אונ איין נארבערייא • דארף נים האבן קיין מוזה • אבער איין הינער שטאל מוז זיא האבן איין מוזה • אונ אז עש איז דרינען נים ריין פאכט מען דיא מוזה אין דרויסן • אויך דארט וואו מען האלט האלץ אדער שטרויא אדער משקאות מוז זיין איין מוזה :

ה איין קראם וואש מען זיצט דרינען נאר בייא טאג דארף קיין מוזה נישט :

ו דאש אָרט פון דער מוזה איז אין דער רעכטער זייט פון דער מיר וויא מען קומט אריין : מען שלאגט איר אן אין דער קריס : דער אויפערשטער זייט פון דער מוזה צוא דער שטוב אריין : אונג דער אונטערשטער מייל ארויש : אויף זאל מען זיא אן שלאגן דארט וואו עש פאנגט אן דעם אויפערשטע דריטיל פון דער בייא שטיידיל אפער נישט נידעריג : אונג אז דיא מיר איז שטארק הויף : זאל מען איר אזא אן שלאגן אז מען זאל קענען צוא איר גרייכין מיט דער האנט :

ז מען מוז דיא מוזה איין וויקלען אין איין גישטעל אדער אין איין פאפיר : נאר דער שם שדי זאל אפין זיין : אדער אונטער איין גלאז : אונג מען טאר איר נישט לאזן היינגען : נאר מען מוז דאש פאפיר אדער גישטעל פון אויפין אונג פון אונטן אן שלאגן מיט געגיל :

ח ווען מען שלאגט אן דיא מוזה מאכט מען דיא ברכה ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו לקבוע מוזה : אונג אז מען שלאגט אן מערער מוזה אין איין הויז איז אויף אלע גינג דיא ערשטע ברכה אליין :

ט מען מעג אויף שניידן איין דינעם שפאלט אין דעם בייא שטיידיל אונג דרינגען אריין זעצן די מוזה : אפער איר אריין צו זעצן אין איין צו טיפן שפאלט : טאר מען נישט :

י דיא שולדקיט צוא מאכן איין מוזה איז אויף דעם וואש וואונט אין דער דירה : אפער נישט אויף דעם וואש דאש הויז איז זיין : אונג אז מען קלייבט זיך ארויש טאר מען נישט אפ רייסן דיא מוזה אפילו ווען דער וואש קלייבט זיך אריין צאלט אים נישט פאר דער מוזה : עש איז אפער רעכט יענער זאל אים צאלן : ווען עש קלייבט זיך אפער אריין איין גברי : זאל מען ארויש געמען דיא מוזה : אונג אפילו דער גברי הייסט זיא אים לאזן : זאל ער אים נישט פאלגן אונג זיא אראפ געמען : יא יעדער טאל ווען מען קומט אריין אונג ווען מען גייט ארויש זאל מען קושין דיא מוזה :

יב מען מוז שטארק גיווארינט זיין ריין צוא האלטן דאש אָרט פון דער מוזה : מען טאר דארטן נישט שטעלן קיין וואש שיקיל וואש מען וואשט זיך דרינגען : אויף טאר מען דארטן נישט לייגן קיין מיסט אונג קיין אנדערע זאך וואש איז נישט ריין אונג נישט שייין : ווער עש האלט ערליך דיא מוזה וויא עש דארף צוא זיין : דער איז זוכה צוא פיל גושש : צוא איין שיינע דירה אונג צוא איין לאנג לעבין :

יג ווען מען וויל גיין אדער פארן אין וועג אריין : זאל מען לייגן דיא רעכטע האנט אויף דער מוזה אונג זאגן רבנו של עולם איך בעט דיה דוא זאלשט מיה היטן אין דעם וועג וואש איך גיין עש זאל מיר קיין שלעכץ נישט גישעהען : איך זאל באגליקן אין מינע גישעפטן אונג איך זאל גשלום אהיים קומען : אונג אז ער קומט שוין אויש דער שטאט ארויש זאל ער זאגן דיא תפלת הדרך וויא עש שטייט אין סידור : אויף איז רעכט ווען מען גייט אין וועג אריין זיך מיט צוא געמען איין ביגמיל ציצית ווארעם טאמער ווערט פסול איין ציצה זאל ער תיקף האבן איין אנדערע : מען זאל

זאל זיך אויף תמיד מיט נעמען ברויט אויף דעם וועג אפילו מען ווייזט אז עש איז אויף דעם וועג דא צוא באקומען :

בן הלכות בקור חולים • ובו ד' מעיפים דינים פון בקור חולים :

א עש איז אנדרישע מצוה צוא גיין צוא אקראנקן מען זאל זעהן וואש ער מאכט אונז אים צוא מרייטען מיט גוטע ווערטער ער זאל זיך נישט שרעקן • אונז וויא באלד יענער איז קראנק הערט אויף דער פאד • דאש הייסט מען טאר נישט זאגן איך בין גרעסער פון אים אונז עש איז פאר מיר נישט אנשטענדיג איך זאל צוא אים גיין • דאש טאר מען נישט נאר מען מוז צוא אים גיין • דיא קרובים אונז דיא גוטע פריינט וואש קומען תמיד צוא אים גיוונטער הייר • מוזן צום קראנקן גיין תיכף אין ערשטן טאג • אבער דיא וואש זיינען נישט גיוואונט צוא אים צוא קומען • זאלן ערשט צו אים גיין מבקר חולה זיין • דעם דריטן טאג • ווען ער איז אבר זייער שטארק קראנק גיווארן • מעגן אפילו דיא פרעמדע אויף צו אים גיין תיכף אין ערשטן טאג • איין שונא טאר נישט גיין מבקר חולה זיין • ווארום דער קראנקער קען מיינען אז ער קומט ווייל ער זייל אן אים איין נקמה דער לעבן • דער איינענער דין איז אויף ביא איין אכל • אז דער שונא טאר נישט קומען מנחם אכל זיין אפילו ווען ער מיינט עש ערינשט ווארום יענער קען מיינען אז ער טוט עש וועגן איין נקמה :

ב דער עיקר מצוה פון מבקר חולה זיין איז מען זאל דעם אויבערשטן בעטן ער זאל זיך דער באריימען איבער דעם קראנקן ער זאל גיוונט ווערן • אונז אז מען קומט צום קראנקן אונז מען איז אויף אים נישט מחפיל האט מען נישט מקיים גיוועזן די מצוה • איבער דעם זאל מען נישט קומען אין דיא ערשטע דרייא שעה פון דעם טאג אין דער פריא • ווארום דעמאלט איז יעדער קראנקער בעסער • וועט ער פאר אים נישט בעטן • ווארום ער וועט מיינען אז ער איז שוין בעסער גיווארן • אויף זאל מען נישט קומען אין דיא לעצטע דרייא שעה פאר נאכט ווארום דעמאלט איז תמיד דעם קראנקן ערנער • וועט ער מיינען אז עס איז שוין נישט צוא העלפן :

ג דיא תפלה וואס מען בעט פאר דעם קראנקן זאגט מען זיא אין וואס פאר איין לשון מען ויל נאר מען לאזט דער נאך אויש המקום ירחם עליה בתוך כל חולי ישראל • אונז אום שבת זאגט מען שבת היא מלועזק ורפואה קרובה לבא ורחמי מרובים ושבתו בשלום :

ד ווען איינער איז קראנק אויף שלשול אדער ער האט שטארק קאפ שערצין • זאל מען צו אים נישט קומען • נאר אין דריטן פרענט מען וואש ער טוט אונז מען בעט צוא השכי פאר אים :

